İLETİŞİM ÇAĞINDA AYDIN KİRLENMESİ

3

NOMOS ve AYDIN

CENGİZ ÖZAKINCI

BELLEK

İLETİŞİM ÇAĞINDA AYDIN KİRLENMESİ

NOMOS ve AYDIN

BELLEK YAYINLARI : 2
Türkiye Belleği Dizisi : 2
Nomos ve Aydın : 3

ÖZAKINCI, Cengiz
Nomos ve Aydın, 3: İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi/Cengiz Özakıncı. İst.: Bellek Yay., 1995.
415 s.: res.; 13,5x19,5 cm. (Bellek Yay.: 2, Türkiye Belleği Dizisi: 2, Nomos ve Aydın. 3)
Bibliyografya ve dizin var.
ISBN 975-7971-01-04

Kapak : Ressam Metin TALAYMAN; Almanya'dan İnsan Manzaraları. 1975 Düsseldorff. Tuval Üzerine Yağlıboya, 100x130 cm.
Bibliyoğrafya : Meral KARACA
Dizgi : Dönüşüm [Fatoş Doğan]
Kapak Grafik : Nur AYMAN
Kapak Baskı : Stil Matbaası
İç Baskı : Avcı Ofset

Bu kitabın 50 adedi 1. hamur kağıda basılıp 1'den 50'ye kadar numaralandırılmıştır.

ISBN 975-7971-01-04
Bu kitabın basma ve yayma hakları
ULUSAL BELGE BİLGİ MERKEZİ'ne aittir.

BELLEK YAYINLARI
İstiklâl Cad. Mis Sokak No:6 Daire:6
80080 Beyoğlu - İstanbul / TÜRKİYE
Tel: 90 0212 244 45 47 - 90 0212 245 41 21

İLETİŞİM ÇAĞINDA AYDIN KİRLENMESİ

3

NOMOS ve AYDIN

Cengiz ÖZAKINCI

İSTANBUL/TÜRKİYE-1995

İletişim "çağında" toplumsal sınıf ve katmanların tümü kirlendi. 'Aydınlar' bu kirlenmeden en fazla payı aldı.

Aydın insanlık tarihinin başlangıcından bu yana en olumlu gelişmelerin önünde ve en olumsuz gerilemenin başında oldu. Hiç bir ideolojik araç aydınları kullanmadan toplumsal sınıflara inemedi ve inemez de. Aydın bir yandan insanlığı sürekli öne doğru ilerletirken diğer yandan da toplumun önüne en keskin fren mekanizması olarak da çıkmakta ya da çıkartılmaktadır.

Aydın bilmeden, görmeden ve duymadan yaşayamaz.

Aydın olumlu ve olumsuz, yaptığı ve yapmadığı bütün davranışlarından sorumludur. Bilerek, görerek ve duyarak yaşamanın öznesi; her zaman ve en önce aydındır.

Aydının ulusalı ve uluslararasısı olmaz. Aydın her kesimin, her ulusun aydınıdır. Ancak aydın ulusal değerlerini, ulusunun çıkarlarını gözetmekle diğer uluslara ters de düşmez.

İnsanoğlu olumlu ve olumsuz yanını aynı beden içinde barındırdığı gibi, aydın da ilerici ve gerici yanını içinde barındırmaktadır.

Aydının 'nomosundan' başka satışa çıkarabileceği hiçbir şeyi yoktur. İletişim çağının yarattığı, 'suni rekabet' ortamının geçiş sürecinde, aydın 'nomosu' çok iyi para etmektedir. İletişim araçlarının tekelleşme süreci hızlandıkça aydın 'nomosu' da para etmemeye başlayacaktır.

Önümüzdeki ilk on yıl öne çıkacak iki ideolojik kaynak var: Kurtuluş Savaşı kadrosunun bağımsızlıkçı ve anti emperyalist yanını öne çıkaran kaynak ile ulusal/bölgesel değerleri ve çıkarları öne çıkaran sosyalist ideolojik kaynak.

İki ideolojik kaynak için de bilimsel bilgi ve sağduyulu inanç gerekmektedir. İnancın oluşması ve pekişmesi için de bilimsel bilginin, alabildiğine, açığa çıkarılması ve üretilmesi zorunludur.

BELLEK
YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

1-İLETİŞİM ÇAĞINDA "AYDIN KİRLENMESİ" VE "AYDININ ATEŞLE İMTİHANI" 17
2- TARİHİ "RESMİ" DİYEREK YALANLAYANLARIN KATMERLİ TARİH YALANLARI (Ek: Büyüterek Küçültmenin Askerleri) ... 28
3- DÖNMENİN SINIRI YOK: "HAVA DÖNDÜ! BATIDAN BATIDAN ESİYOR YEL!" 67
4- "AYDIN"LARA ALTIN BİLEZİK: ENTELKÜLTÜREL MUHABBET TELLALLIĞI 79
5- AZİZ NESİN'İN KİTAP GAZETESİ'NDE YAYINLANAN YAZILARA KARŞILIK AÇTIĞI DAVANIN DİLEKÇESİ 90
6- CENGİZ ÖZAKINCI'NIN AÇILAN DAVAYA KARŞILIK YAPTIĞI SAVUNMA 92

A- Cengiz Özakıncı İle Aziz Nesin Arasındaki Yazınsal Tartışmanın Dava Dilekçesinde Gizlenen Gerçek Evreleri 92
B- Eleştiri Yöntemleri Üzerine. 114
C- Aziz Nesin'in Dava Ettiği Sözlere İlişkin Savunma 122
I- "Utanmaz köpeklerden biri" 122
II- "Küçücük güpgüdük bir kalem" 124
III- "Aptal olan Türk halkı mıdır yoksa Aziz Nesin mi?" 124
IV- İçkin (İmmanen) Eleştiri ve Aziz Nesin 126
V- "Aziz Nesin düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir?" 131
VI- "Aziz Nesin yalanı yalana ekleyen bir kuyruklu yalancı değil midir? 140
VII- "Çığırtkan yazındırık" 153
VIII- "Entellektüel orospu", "yabancı uşağı", "aydın ve yazarlık onurunu satan", "beyinsiz", "utanmadan yoksun", "trajikomik", "bityavrusu", "dalkavuk", "uluslararası başbuğların kemik yalayıcısı" 167
IX- Ayna tutmak 178
X- "Aydın" ve "Nomos" 180
XI- "Yabancı uşağı", "uluslararası başbuğların kemik yalayıcısı" .183
XII- Aziz Nesin'in 1985'ten bu yana Türklere yönelttiği tüm aşağılamalar, Aziz Nesin'in özkendi düşünceleri olmayıp, Kurtuluş Savaşı sırasında yurdumuzu bölmeye kalkışan emperyalist devletlerin Sevr gerekçesi olarak yayımladıkları resmi bildiriden aşırmadır 195

XIII- Atatürk'ün yabancı devletlerce Türklüğe yöneltilen aşağılamaları benimseyip savunan yerli aydınlara laneti..... 198
XIV- Aziz Nesin tarih boyunca öteki ulusların Türklere yöneltmiş oldukları tüm aşağılamaları benimseyip savunan bir yerli yazındırıktır.....201

D- Dava Dilekçesi'nin "Olaylar-Madde 2" Bölümündeki Savlara Karşı Savunma 205
I- Bir yazarın ulusun yüzakı ve onuru sayılabilmesinin ölçütleri nelerdir?.....210
II- Aziz Nesin ulusumuzun yüzakı ve onuru mudur?.....211
III- Aziz Nesin, ulusumuzun **Sövünç** kaynağıdır..... 213
IV- Yargı önünde eşitlik.....219
V- Nesin'in yapıtlarının yabancı dillere çevrilmesi, ulusumuzun yüzünü ağartıcı bir olgu değildir..... 219
VI- Aziz Nesin'in uluslararası ödülleri.....226
VII- Cengiz Yasası..... 239
VIII- Yargı üstünde basın baskısı..... 243
IX- Aziz Nesin'e çatarak ünlenmek.....255
X- Aziz Nesin, "ulusal vitrin"e saldırmıştır..... 259
XI- Eleştiride söylem yansıtıcı yöntem..... 262
XII- Ödül mü Ödün mü?..... 265
XIII- Özakıncı, Aziz Nesin'in tüm görüşlerini değil, görüşlerinin bir bölümünü eleştiri konusu etmiştir..... 284
XIV- Aziz Nesin'in "Laiklik"i, yobazlıktır..... 298
XV- Aziz Nesin, yobazların 'ifade'si, 'hız'ı ve yobazların muhtaç oldukları bir 'düşman'dır..... 312
XVI- Özakıncı, Aziz Nesin'in tüm yazınsal ürünlerini değil, ürünleri arasında küçük bir yer tutan "Düşün ve Köşeyazıları"nı eleştiri konusu etmiştir..... 314
XVII- Atatürk'ün basın-yayındaki "manevi mikrop"lara karşı söylevi.....315
XVIII- Aziz Nesin için kimler neler yazdı, söyledi?.....322
XIX- Aziz Nesin'in Türkleri aşağılayan söylev-demeçleri, Batı'nın SSCB'yi yıktıktan sonra var gücüyle Türkiye'yi dağıtmaya yönelmesiyle birlikte başlar..... 325
XX- Aziz Nesin = Nietszche..... 353
XXI- Aziz Nesin = Düşün değil Kült adamı.....364

7- ANKARA 15. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ'NİN KARARI.... 369
8- C. ÖZAKINCI'NIN YARGITAYA BAŞVURU DİLEKÇESİ..... 373
9- DİZİN..... 397
10- BİBLİYOGRAFYA..... 407

ÖNSÖZ

Kişinin eğitim öğretimi, yalnızca ana-babasının evde, öğretmenlerinin okulda verdikleriyle bitmiyor. Aydınların basın-yayında, sesli-görüntülü iletişim araçlarında yayımlanan söylev, demeç ve yazılarıyla, tüm bir yaşam boyu sürüyor. Öyle ki, aydınların basın-yayında, iletişim araçlarında yayımlanan sözleri, yazıları, ana-babanın evde, öğretmenlerin okulda verdiklerinden çok daha etkileyici oluyor. Çünkü, yayılma araçları daha güçlü, yayılma biçimleri daha çarpıcı, etkileyicidir.

Aydınların toplumlarıyla ilişkileri, sonuçta bir öğretmen-öğrenci ilişkisidir. Ana-babanın ya da öğretmenin çocuklarıyla ilişkisi neyse, aydınların toplumla ilişkisi de odur. Aydının gözünde toplum, eğitilmesi-öğretilmesi-yetiştirilmesi gereken çocuklar konumundadır. Toplumun gözünde aydınlar ise, ana-baba-öğretmen konumundadırlar. Aydın/Toplum ilişkisi, bir 'Ana-Baba/Çocuk' ya da bir 'Öğretmen/Öğrenci' ilişkisi niteliğinde olduğu için, aydınların topluma yaklaşım biçimleri, tıpkı ana-babaların çocuklarına, öğretmenlerin öğrencilerine yaklaşım biçimleri denli önemlidir. Bu yaklaşım biçiminde yapılacak yanlışlar, toplumun tinsel sağlığında, kişiliğinde önemli çarpıklıklara yol açacaktır. Çocuğun ya da öğrencinin kişiliği, ana-babasının, öğretmeninin kendisine nasıl davrandığına bağlı olarak olumlu ya da olumsuz yönde gelişir. Bir toplumun kişiliği de, aydınların ona nasıl davrandığına bağlı olarak biçimlenir. Ana-babanın, öğretmenlerin çocuğa davranışlarında çocuğun kişiliğini olumsuz etkileyen yaklaşımların neler olduğu, bilginlerce deneysel olarak saptanmıştır. Ana-babaların, öğretmenlerin davranışlarında bilimin **'yanlış yaklaşım'** olarak saptadığı davranışlar, aydınların toplumla ilişkilerinde de yanlıştır. Ana-babaların, öğretmenlerin çocuğa yapmaması gereken davranışlar, eşbiçimde, aydınların topluma yapmaması gereken davranışlardır. Nedir bu yanlışlığı bilimsel olarak saptanmış davranışlar? Yadsıma, baskı altında bulundurma, vb...

YADSIMA: Çocuğa ya da öğrenciye **düşmanca duygular göstermek** biçiminde tanımlanır. Böyle davranışlarla karşılaşan, öfkeli, sinirli, duygusal kırıklıklarla dolu olur.

BASKI: Çocuğa ya da öğrenciye karşı **suçlayıcı, sürekli karışıcı**

davranış, onu ağlamaya yatkın, başkaldırmaya eğilimli, bununla birlikte **aşağılık duygusuna batmış** bir kişi yapar.

AYRIMCILIK: Ana-babalar, öğretmenler, her çocuğun kendine özgü niteliklerle donanmış, ayrı bir birey olduğunu düşünerek, **diğer çocuklarla, öteki kardeşleriyle kıyaslama** yoluna gitmemelidirler.

SUÇLAMA: Ana-babalar, karnedeki başarısız notlara dayanarak çocuklarını **katı bir dille suçlamamalı,** zayıf notlar karşısında **paniğe kapılmamalı, mantıklı olmalı,** başarısızlığa çocukla birlikte ortak çözümler aramalıdırlar. Çocuğa **güvendiklerini söylemeli,** başarılarını arasıra ödüllendirmelidirler.

AŞAĞILAMA: Öğretmen, öğrencinin **eksik ve yetersiz yönlerini vurgulamak** yerine başarılarını kendine hareket noktası yapmalı, sınıf içinde **kıyaslama yapmamalı, aşağılayıcı sözler kullanmamalıdır.**

Eğitbilimci Thomas Gordon, çocuğa yaklaşımda yapılan bu gibi yanlışların:

1. Çocuğun **kendisini suçlu hissetmesi**ne neden olacağını,
2. **Öğretmenin adil olmadığı yargısına** yol açacağını,
3. Çocuğun **sevilmediğini düşünmesi**ne neden olacağını,
4. **Sert tepkisi**ne neden olacağını,
5. Öğretmene **tümden karşı çıkması**na neden olacağını,
6. **Kendini yetersiz hissedip özsaygısını yitirmesine** neden olacağını, belirtmiştir. Bastırıcı, suçlayıcı, aşağılayıcı sözlerle sık sık karşılaşan çocuk, kendisini **işe yaramaz, düşüncesiz, tembel vb. insan** olarak görmeye başlar, diyen Eğitbilimci T. Gordon, çocuklara **özgüven aşılamayı** gerekli görmektedir. Çünkü, kendine yeterince güvenmeyen bir çocuk, arkadaşlarının kendisine **aptal** damgasını vurmalarından kaygı duyarak, siner ve bu nedenle **başarısız** olur. Gordon, Öğretmenin öğrenciyle ilişkisinde, "**Sen** şöylesin, **sen** böylesin" biçiminde bir iletişimin öğrenciyi başarısız kılacağını, buna karşılık "**Ben** şöyleyim, **ben böyleyim**" biçiminde bir konuşma yapmasının, öğrenciye daha yapıcı bir yaklaşım olduğunu saptamıştır. (Bkz: Prof. Dr. Haluk Yavuzer- 'Çocuk Psikolojisi'- Remzi Kitabevi-4. bs- s. 133-187)

Ana-babaların, öğretmenlerin çocuklarıyla ilişkilerinde, onların kişiliklerini olumsuz yöne itecek yanlış davranışlar özetle bunlardır. Aydınlar toplumun ana-babaları, öğretmenleri konumunda oldukları

için, Eğitbilimin yanlış dediği bu davranışların, aydın-toplum ilişkisinde de yanlışlığı açıktır. Ana-babalar, öğretmenler, çocuklara ne yapmamalı iseler, aydınlar da topluma onları yapmamalıdırlar.

Gelgelelim, Türkiye'de, özellikle 1985 sonrası aydınlar arasında bir **topluma sövme, toplumu suçlama, toplumu aşağılama, topluma düşmanca duygular gösterme, toplumun başarılarını yoksayarak, başarısızlıklarını başına kakma akımı patlak** vermiş bulunmaktadır. 1985'ten başlayarak Türkiye'de aydınlar, Eğitbilim'in yanlışlığını bilimsel deneylerle saptadığı davranışlarla yaklaşmaya başladılar topluma!.. Bu akım, Aziz Nesin'ce başlatıldı, aydınlar arasında bir akım olarak yayıldı. Toplumu suçlayan, aşağılayan aydınlar, neden böyle davrandıkları sorulduğunda, pis pis sırıtarak: **"Biz toplumu böyle eğitiyoruz. Toplumu olumlu yönde geliştirmek için onu suçluyoruz, aşağılıyoruz. Bu bizim eğitsel görevimiz!" yanıtını veriyorlar... Kendilerine: "Siz elli yıldır yazıyorsunuz. Toplumu suçlamak, topluma öfke yağdırmak, toplumu aşağılamak elli yıldır usunuza gelmeyen bir eğitim biçimiydi de, elli yıl sonra mı usunuza geldi?"** diye sorulduğunda, yine pis pis sırıtarak: **"Elli yıldır uyguladığımız yöntemden olumlu sonuç alamayınca, bu yöntemi uygulamaya başladık. Belki toplum suçlayınca, sövünce, aşağılayınca yola gelir!"** yanıtını veriyorlar. Onların pis pis sırıtarak verdikleri bu yanıtlar, pis bir gerçeği gizlemektedir. Türkiye'de 1985 sonrası toplumu aşağılayan, suçlayan, topluma söven, öfkeler yağdıran aydınlar, böyle bir yaklaşımın toplumu olumlu değil olumsuz yönde etkileyeceğini, toplumsal kişiliğimizin gelişmesini çarpıtacağını, toplumu vurgun yemişe döndüreceğini, sinik, pısırık, ürkek, özgüvenden yoksun bir mıymıntılar sürüsüne çevireceğini kendileri çok çok iyi bilmektedirler ve bu sonucu vereceğini bile bile, topluma böyle davranmaktadırlar. Bu kendilerine ısmarlanmış bir eylemdir!..

1985'ten bu yana toplumu suçlayarak, aşağılayarak, öfkeler yağdırarak eğitmeye(!) girişen Aziz Nesin, ilginçtir ki bu yöntemi kendi kurduğu vakıfta uygulatmamaktadır!.. Aziz Nesin, kurduğu vakıfta çocukların nasıl eğitilmesi gerektiğini bir yönerge yayımlayarak saptamış, 'Korkudan Korkmak' adlı kitabında yayımladığı bu yönergeye göre, Aziz Nesin'in vakfındaki çocuklara sövülmeyecek, öfke kusulmayacak, aşağılanmayacak, çocuklar ne olursa olsun dövülmeyeceklerdir.

Aziz Nesin, kendi vakfındaki çocuklar için 1990'larda yazdığı bu eğitsel yönergeyi, Türk toplumuna uygulamaya karşıdır!. Aziz Nesin'in yine 1990'larda bu kez Türk toplumu için yayımladığı eğitim yönergesine göre, Türk toplumu yumruklanmalı, tekmelenmeli, aşağılanmalıdır. Bunu şöylece duyurmuştur:

"Bu millete 'Uyaaan!' deyince uyanması yazıyla mazıyla olacak şey değil.. (Gülüyor Aziz Nesin) Tekmelemek lazım; tekmeleye tekmeleye, yumruklaya yumruklaya "Kendine geeel!" demek lazım. Yaza yaza olacak şey değil. Okumasını bilmiyor; okuyan da anlamasını bilmiyor. (..) Hepimiz kahkalarla, katıla katıla, uzun süre gülüyoruz.)"

(Bkz: Aziz Nesin- 'Bir Dokun, Bir Dinle'- Adam Yay.-1. bs-Ekim 1994- s. 24)

Evet, Aziz Nesin, son on yıldır gerçekten de topluma karşı böyle davranmaktadır, toplumu sözleriyle dövmekte, sözleriyle aşağılamakta, yumruklamaktadır. Ve bunu toplumun eğitilmesinin biricik yöntemi diye savunmakta, uygulamaktadır. Gelgelelim, yine bu Aziz Nesin, yine bu yıllarda, Türk toplumunun eğitiminde biricik yol dediği bu yöntemin, kendi vakfındaki öğrencilere uygulanmasına alabildiğine öfkeli biçimde karşı çıkmış, onlara yumuşak, anlayışlı, yapıcı, saygılı davranılmasını vasiyet etmiştir. (Bkz-A. Nesin- 'Korkudan Korkmak'-) Aziz Nesin, Eğitbilimin 'doğru yaklaşım' dediği davranışları kendi çocuklarına, vakıf çocuklarına uygun görürken, Eğitbilimin 'yanlış yaklaşım' dediği davranışları Türk Toplumuna yöneltmekle, bağışlanması olanaksız bir tutarsızlık göstermektedir. Aziz Nesin'in böylesi tutarsızlıkları gösterildiğinde, yandaşları bunu onun çok yaşlı oluşuna bağlayarak geçiştirmektedirler. Ancak biz bunun nedeninin yaşlılık olmayıp, Aziz Nesin'in akçe karşılığı yazan, akçe karşılığı söyleşiler yayımlayan bir kimse oluşuna bağlıyoruz. Suçlayıcı, aşağılayıcı, öfkeli yaklaşımın toplumu olumsuz biçimlendireceğini bilen biri olduğunu kendi vakfında uygulanan eğitim yönetmeliğiyle göstermiş bulunan Aziz Nesin, Türk toplumuna karşı aşağılayıcı, suçlayıcı, öfkeli tutumunu "Eğitim Gereği" diye yutturmaya kalkışsa da, bunun eğitim gereği olmadığı, 1985'te SSCB'ye boyun eğdiren Batı'nın 1985'ten sonra Türkiye'yi de tıpkı SSCB gibi yıkıp, yeniden ve başka bir biçimde yapılandırmayı amaç edinmesinin bir gereği olduğu, görülmektedir. 1985'de SSCB'ye boyun eğdirdikten sonra, Türkiye'yi de yıkıp başka bir biçim-

de yeniden yapılandırmaya yönelen Batı'nın, bunu gerçekleştirebilmesinin önündeki biricik engel, toplumun bu dönüşüme karşı direnmesi olasılığıdır. Türkiye'nin varolan yönetsel yapısının yıkılarak yerine Batı'nın istediği başka bir yönetsel yapı kurulabilmesi için, önce Türk toplumunun bu dönüşümlere direnemez kertede salaklaştırılması, pısırıklaştırılması, sinikleştirilmesi, özetle özgüveninin yıkılması gerekiyordu. Toplumun özgüvenini yıkıcı yayınların 1985'ten sonra ardarda patlatılması, buna bağlı bir olaydır. Aziz Nesin'in "Türk aydınlarının önderi" olarak, toplumun özgüvenini yıkıcı yayınlara başlaması, 1985 yılında Aziz Nesin'in İngiliz ve Alman PEN'lerine üye olmasıyla başlamıştır. İngiliz ve Alman PEN'lerine üye İngiliz ve Alman yazındırıkların, İngiltere ve Almanya'nın Türkiye üzerindeki isterlerini destekleyen yayınlar yapan kimseler oldukları, bunların yazılarıyla belgeli bir gerçektir. İngiltere'nin, Almanya'nın, Avrupa Birliği'nin; Türkiye'nin varolan yapısını yıkıp, Türkiye'yi başka bir yapıda yeniden örgütlemeyi amaçladıkları da, BAB (Batı Avrupa Birliği) resmi belgeleriyle artık açıklanmış bir gerçektir.

BATI AVRUPA BİRLİĞİ'NCE HAZIRLANAN RAPORDA, KÜRTLERE ÖZERKLİK İSTENİYOR!

Avrapa Birliği'nin savunma kolu olan Batı Avrupa Birliği (BAB) tarafından hazırlanan raporda, Kürtlere 'OTONOMİ-ÖZERKLİK' tanınması istendi... Kürtlere SİYASİ VE İDARİ ÖZERKLİK verilmedikçe, Türkiye'nin Avrupa kurumları ile bütünleşme olanakları sınırlıdır, dendi.

Cumhuriyet- 5.6.1995

Evet, Avrupa devletleri, Türkiye'nin devlet yapısını yıkmak ve yerine başka biçimde bir devlet yapısı kurmak amacındadırlar, Batı'nın bu amaçta olduğu 1985'te SSCB'ye boyun eğdirilmesiyle birlikte anlaşılmış, ancak ilk kez bu belgede açıkça ortaya konulmuştur. Batı'nın 1985'ten bu yana Türkiye devletinin varolan yapısını yıkma ve yerine başka bir devlet yapısı kurma çalışmalarına başlaması, buna karşı direnecek Türk toplumunun özgüvenini yıkıcı yayınların da 1985'te başlatılmasıyla anlam kazanmaktadır. Batı Türkiye'de Türk toplumunun karşı çıkacağı nitelikte bir yapısal değişim istiyor ve, Batı'nın bunu istediği 1985'lerde kimi aydınlar çıkıp Türk toplumunun özgüvenini yı-

kıcı yayınlar başlatıyorlar ve bu tür yayınların başını, 1985'te İngiliz ve Alman PEN'lerine üye edilen Aziz Nesin çekiyor. İşte Aziz Nesin'in kendi kurduğu vakıftaki çocuklara verilecek eğitimde aşağılama, suçlama, öfke yağdırmaya karşı çıktığı günlerde, Türk toplumuna sövüp saymaya başlamasındaki çelişkinin nedeni budur. Türk toplumunun özgüvenini yıkıcı türden yayınlara "talep" vardır, Batı'dan... Yaşamını akçe karşılığı yayın yaparak sürdüren kimseler, yayın alanındaki "istem-sunum" (arz-talep) yasasının kullarıdırlar. O gün geçer akçe neyse onu yazmakla yükümlüdürler. Bu yasaya boyun eğmeyen pek az yazar vardır. Bu durum bize Marx'in şu sözlerini düşündürüyor:

YAZARIN MESLEĞİ:

Yazar, doğal olarak, yaşamak ve yazmak için kendine bir geçim sağlamalıdır, ama bir geçim sağlamak için yaşayıp yazmamalıdır... Basın özgürlüğünün ilk koşulu, bir iş olmamasındadır. Yazarlığını maddi bir araç olarak kullanan yazar, **kendi iç köleliğinin cezası olarak, dış köleliği,** haketmektedir.

(Bkz: K. Marx- 'Debaten Ueber Pressfreiheit'- MEGA, Bölüm 1, Cilt 1, s. 222-223) (Aktaran: Sanat Ve Edebiyat Üzerine-Birikim Yay.-1. bs- s. 52)

Evet, yaşamlarını yazdıklarından kazanacakları akçelere bağlamış yazarlar, yayın alanındaki "istem-sunum" yasalarına köle olmaya yazgılıdırlar. Ve Türkiye gibi ülkelerde, en geçer akçe olan, emperyalizmin isterleridir. İşte, 1985'lerden bu yana artan bir yoğunlukta Türk toplumunun özgüvenini yıkıcı yayınlar yapılmasının "esbab'ı mucibe"si, baş nedeni budur. 1985'ten başlayarak, Türk toplumuna söven, aşağılayan, öfkeler yağdıran aydınlarımız, sorulduğunda **"Bunu Batı öyle istediği için yapıyoruz"** diyecek değildirler. Onlar, niçin böyle yaptıkları sorulduğunda: **"Biz ulusumuzu çok seviyoruz. Toplumumuzu uyandırmak için toplumumuza öfke yağdırıyoruz. Sövmemiz, aşağılamamız hep toplumumuzu çok sevdiğimiz içindir. Onun iyiliğini istediğimizden bağırıp çağırıyoruz"** diyeceklerdir. Nitekim böyle diyorlar. Ancak, onlar bu sözlerle ancak salakları kandırabilirler.

Cengiz Özakıncı
7.6.1995, Şişli

I

Türkiye Toplumunu Aptallar/Akıllılar Diye Yüzdelere Bölen;
Aziz Oğlu, Aziz-Saint-NESİN Beyefendinin;
"Türk Halkı Enayi", "Türk İnsanını Sevmiyorum",
"Türk Halkını da Sevmiyorum", "İngilizlere Bayılıyorum",
"Zaten Atatürk'ün İmzası da Ermeni Ürünüdür."
Diyerek, Tabu Üzerine Tabu Devirmesi ve;

ETRAK'I BİİDRAKOMANİ

1— İLETİŞİM ÇAĞINDA "AYDIN KİRLENMESİ" VE "AYDIN'IN ATEŞLE İMTİHANI"

Ünlü olabilmek güç, ünlü kalabilmek daha da güç, derler. Çağımızda kişinin ünlenmesi de, ünlü kalabilmesi de, basın yayında kendisinden sıkça söz ettirebilmesine bağlıdır. Basın yayının bir kişiden çokça söz etmesi ise, onun bir takım tangsuklar (olağandışılıklar) göstermesine bağlıdır. Çünkü basın yayın, izleyici toplayabilmek için toplumun dikizlerini çekmeye yazgılıdır, bunun biricik yolu da tangsuklar çığırtmaktır. Kendilerini ünlettirmek ya da var olan ünlerini sürdürmek isteyenler, basın yayın kendilerinden söz etmedikçe bunu sağlayamayacaklarını, basın yayının ise bir takım olağandışılıklar etmedikçe kendilerinden söz etmeyeceğini bildiklerinden, olmadık yapay aykırılıklar sergiliyerek, kendilerinden söz ettirmenin bir yolunu bulurlar. Kimi kakavanlar da, onların bu eylemlerini onların 'artık birey olmuş' bulundukları, birer 'Tabu yıkıcı yiğit' oldukları, "yığınlara karşı çıkabilecek denli yürekli" oldukları biçiminde değerlendirip, "İşte marjinallik bu!", "Avant-garde'lik bu!" deyu el çırparak ululardar. Gerçekte bunların otacılar (doktorlar) gözetiminde sağaltılması (tedavi edilmesi) gereken tutarıklı (manyak) kişilikler olduklarını, yalnızca kapıldıkları "ün tutarığı" (nam budalılığı) ile bir tür "delü yiğitliği" gösterdiklerini, bunların bu "ün tutarığı" ile analarını, ülkelerini, uluslarını dahi satabilecek denli kişiliksiz yaratıklar olduklarını, göremezler...

Ün sapkınlığı'nın batıdaki ilk örneği Herastratos adlı bir Efeslidir. Büyük İskender'in doğduğu gece (İ.Ö. 356) Artemis tapınağını cayır cayır yakan Herastratos, yakalanıp bu işi niçin yaptığı sorulduğunda: "Adımı sonsuza dek yaşatmak için!" demiş, bunun üzerine yargıçlar: "Herastratos'a da ölüm! Bundan böyle onun adını anacaklara da ölüm!" buyurmuşlar. Ondan sonra kimse çocuğuna Herastratos adını koymadığından, bugün bilgiliklerde yalnızca bir tek Herastratos adına denk gelebilirsiniz ki, o da işte bu "ün delisi"dir. Herastratos, adını 2300 yıl sonra bilgiliklere geçirmeyi başardığına göre, amacına ulaşmış sayılır.

Ün sapkınlığı'nın Doğudaki ilk örneği ise, Abu Bavval adında bir Arap'tır. Ağabeyi Hatim'i Tai'nin görülmedik, duyulmadık iyiliklerle yayılan ününü çok kıskanan Abu Bavval, kendisi de böyle bir iyilik yaparak ağabeyinden daha ünlü olmaya soyunmuş. Hangi iyiliği yapmaya davransa, çevresindekiler "Bu daha önce yapıldı" (İt has been done before!) deyu alay etmişler. Demek ki Bedri Baykam'ın kanına dokunan şu 'İt has been done before!" tümcesi, taa 1300 yıl önce Araplarca söylenmiş bulunuyor. (İt has been told before! Bu daha önce söylendi.) Uzatmayalım, daha önce görülmedik, işitilmedik bir "iyilik" bulamayacağını anlayan Abu Bavval, kendisi için önemli olan iyilik yapmak değil de ün yapmak olduğu için, daha önce görülmedik duyulmadık bir 'kötülük' yaparsa, yine ünlenebileceğini düşünmüş; tutmuş zemzem kuyusuna çüvdürmüş! İşte onun adı olan Abu BAVVAL (Sidikbaşı) buradan geliyor. Abu Bavval adı, bugün de yaşıyor! Araplar, salt ün için olmadık çamurluklar yapabilen kişilere bugün dahi "BAVVAL'I ÇEH'İ ZEMZEM" deyip, Abu Bavval'ın kulaklarını çınlatırlar; "Toplumun arı su kaynaklarını kirleten", anlamında!.. Günümüzde "Marjinal"ler, "Avant-garde"ler, "At martini bre Hasan"cılar, "Keşanlı Ali"ciler, yaşamın tüm alanlarında, ataları Herastratos'un, Abu Bavval'lerin izinden yürümektedirler.

Ün sapkınlığının gün geçtikçe yayılması, çağımızın bir "Sözde İletişim Çağı" olmasıyla bağlantılıdır. Çünkü: "Köpeğin kişiyi ısırdığını duymak, ilgi çekmez, satışı artırmaz; kişinin köpeği ısırdığını *duymak* ilgi çeker, satışı artırır, öyleyse gidin kişinin köpeği ısırdığı türü olayları arayıp bulun, bulamazsanız kendiniz uydurun!" anlayışı egemendir basın yayında. Bu ise, Abu Bavval'liklerin aranır olmasıdır. İtem/Sunum (Arz-Talep) yasası uyarınca, Abu Bavval'ler (Sidikbaşları) çoğalmış,

bunların arasında bir Sidik Yarışı dahi gözlenir olmuştur. Basın yayıncılıkta, 'Beynine güvenen yayıncıbaşı' değil, "Götüne güvenen borazancıbaşı" olmaktadır, çünkü gerçek yaşamda basın yayının gerek duyduğu sayıda Herastratosluklar, Abu Bavvallikler bulunamadığından, bunlar çoğu kez yapay biçimde uydurulmaktadır. Bu yüzden, "ün delisi" olup "ün" uğruna kendini dahi yakabilecek çamurlukta bir alay dangalağa gün doğmuş bulunmaktadır. Bu dangalaklar basın yayının 'gözde'leri olmuşlardır. "Uzaydan geldim", diyen Mustafa Topaloğlu'lar; Konuşan kediler; çıplak kadınları boyayan Bedri Baykamlar; "Biz 'müzmin' göçebeyik", diyen Moloztaşlar; "Biz salağız", diyen Nesinler, "Lenin manyaktı" diyen Türkiye gazeteleri; Alnında Arapça Allah yazan kediler; Atatürk biçiminde oluşan bulutlar; UFO'lar; Cinlerin bastığı köyler, toplumun önünde donunu sıyırıp sıçan 'Happening' (oldu bitti) 'San'atçı(!)ları, kıçlarını gösteren sopranolar, notayla geğiren tenorlar, oğlancı virtiyözler, sevici modacılar! Gün, bunların günü! Çağ, bunların çağı! Yapay dolguyla abartılmış (silikon), memeler, göğüsler, popolar; yapay dolguyla abartılmış (silikon) yazarlar, tabu yıkıcılar, bireyler!.. Abartısız, yalansız gerçek; mumla aranıyor. Aydın Erenler, artık eskiden yaptıkları gibi, gerçekleri çarpıtılmaktan koruyarak, gizlenen gerçekleri açıklayarak, yalanları çürüterek seslerini duyuramaz, yazdıklarını satamaz, basın yayında ünlenemez oldular. Bu 'Gerçek Aydın' için ölüm oldu. İletişim Çağı'nın 'Aydınlanma'yı kolaylaştıracağı, çabuklaştıracağı sanılırken, iletişim araçlarına egemen olan kurtlar, bir 'Yalancı Aydınlanma', bir 'Aydınlanma Yapmacığı' ile toplumları uyutmayı başarmaktadırlar. İletişim Çağı'ndan önce, gerçekler gizlenmek yoluyla uyutulan toplumlar, İletişim Çağı'nda gerçekler gizlenemez olduğundan, artık gerçekler çarpıtılarak uyutulur oldular. Gizlenemeyen gerçekler, çarpıtılarak kullanılıyor, bu karanlıktan da tiksinç bir durumdur.

Gerçekçi aydınların karşısına dikilen kurtların, "Ya Herastatosluklar, Abu Bavvallikler yap ki ilginç olsun, çok satılsın, sen de kazan ben de kazanayım; yoksa açlıktan ölürsün!" diye dayatmaları, çağımız aydınlarının en yaman 'fitne'si (sınavı) oldu. Buna Aydın'ın Ateşle İmtihanı, dense yeridir. Aydın Eren'lerimiz, bilgelerimiz, artık 'gerçekaltı', 'gerçekdışı', 'gerçeği çarpıtan', 'gerçeküstü', 'gerçeğe aykırı', çoğu yalan yazılar döktürmedikçe, yazılarını bastıramaz, dolayısıyla yazarak karınlarını doyuramaz duruma düşürüldüler. Pek çoğu kurtlara boyun eğip,

gündemi kurtların belirlemesinin aracı oldular, yayılması gizlenemediği için kurtların işine gelmeyen gerçekleri çarpıtmaya, kurtların işine gelen önemsiz gerçekleri de —öteki gerçekleri gözlerden kaçırmak amacıyla— abartmaya, özetle kurtların buyruğunda çalışmaya başladılar. Böylece aydın onurlarını akçe karşılığı sattılar. Aydınların pek azı direniyor, bu yüzden sürünüyor. İşte ortalık böyle böyle 'NOMOSSUZ AYDINLAR'a kurtların yazındırıklarına kalmış bulunuyor. Bunlar "Okuyucuyu yazdıklarına inandırma yetileri"ni yerli kurtların buyruğuna sunabilecekleri denli, yabancı kurtların buyruğuna da sokabildiler. Böylece Entelijensya'lıktan, Entelajancılığa yatay geçiş yaptılar. Kimi Araplara, kimi Avrupaya, kimi Acemlere, kimi Amerika'ya 'reklam yazarlığı' yaparak geçimini sürdürüyor. Bunlar, gerçekte birer çaşut yazar olduklarını çaktırmamamak için, yaptıklarını "Tabu Yıkıcılık"-"Yiğitlik"- "Aydınlanma Kahramanlığı" diye yutturmaya çalışıyorlar. Bunlar kendi kendilerini "TÜRK RESMİ TARİHİ"nin yalanlarını yıkanlar olarak gösteriyorlar. Oysa bunlar, Arap, Acem, Avrupa, Amerika RESMİ TARİHLERİNİN TÜRKLER ÜZERİNE UYDURDUKLARI RESMİ YALANLARIN YERLİ SAVUNUCULARIDIR. Yerli Resmi Tarihe karşı, yabancı resmi tarihlerin çığırtkanlığını yapmaktadırlar. Ağızlarından Türk Resmi Tarihini çürütmek üzere çıkan hiçbir söz yoktur ki, bu daha önce yabancı resmi tarihçilerce ortaya atılmamış olsun. Bunlar kendilerini 'Gayrı Resmi Tarihçi'ler olarak sunan Yabancı Resmi Tarih savunucularıdır. Böyle yapmakla bir taşla iki kuş birden vurmaktadırlar: Bir yandan İletişim Çağının Kurt Yasası uyarınca ça-ça-çarpıcı yalanları gerçek imiş gibi yazarak ilgi çekip çok satarak, çok kazanarak, bir kitapla dörtyüz milyonu bir yılda cukka ederken; öte yandan yabancıları mutlu eden yalanları yaydıkları için onların gözünde 'müstesna' bir yer edinip, böylece de "gelecek"lerini sağlama bağlamaktadırlar, çünkü bunlar ulusumuzun, ülkemizin bir geleceği olduğuna inanmamaktadırlar. Bunların arasında "ÖNCE AJANIM SONRA GAZETECİ" diye hav-kırabilecek denli ar damarı patlamış utanmazlar dahi çıkmakta, Fransız Devleti bunlara 'Şövalye' madalyası takmaktadır, (M. Ali Birand). Bunların arasında, Turgut Özal'ın yazındırığı olduğu için, kimi kuruluşların danışmanlık kadrosuna geçirilerek kendilerine ağırlıklarınca aylık bağlananlar da vardır, (Cengiz Çandar). Bu yazındırıklar arasında ağalarından dizbağı nişanları, Sir ünvanları alacak olanlar da çıkabilir. Yaz-

dıkları irdelendiğinde hangi "BÖYYÜK TÜRK YAZINDIRIĞI" (!) nın hangi DÜVEL'İ MUAZZAMA'nın ŞOVALYESİ olduğu kabak gibi görülmektedir. Bunlar: "Ayan meclisimize (senatomuza) İtalyan Ayanlar (senatörler) dolduralım" diyen Celal Nuri'lerin torunudurlar. Bunlar: "Neslimizi ıslah üçün Evropadan damızlık erkek getürdelim" diyen Abdullah Cevdet'lerin (İlk Türk Darvincilerinden, böyyük biyolojik materyalistimizin) torunlarıdır. Düvel'ü Muazzama bunlara madalya takmaz da ne yapar? Örneğin, İstanbul'daki Fransız Kız Lisesi'nde, Türklerin ikinci sınıf, sarı ırk olarak belletildiğine tanık olan Atatürk'ün manevi kızı Afet, yaşamını bu yalanları belgelerle çürütmek üzere Avrupa Üniversitelerinde didişerek geçirmiş; bugün ise 'Kara Bıyıklı', 'Kara Beyinli', Adanalı bir yazındırık, Fransız Resmi yalanlarını bizlere gerçek diye sokuşturmaya kalkışabiliyorsa, Fransızlar, bu gibi moloztaşlarımız dururken, Frenk resmi yalanlarını, Frenk illerinde, Frenklerin yüzlerine çarpan Afet kızlarımızı ödüllendirecek değildirler. Frenkler, Hanslar, Corclar, Pepino'lar Faysal'lar, Hamaney'ler olsa olsa bizim 'moloztaş'larımızı onurlandırırlar; ulusumuzu onların isteği üzerine ilkel ya da gülünç gösterenleri! Bir Türk, kendi ulusunu barbar, tiksinç ya da gülünç göstermedikçe Uluslararası ün yapması neredeyse olanaksızdır, çünkü su başlarını, ün dağıtılan yerleri, onlar tutmuş bulunuyor. Bizim BÖYYÜK YAZAR'larımız, kendi ulusları üzerine, kendi bağımsız gözlemleriyle, bağımsız yargılar vermek dururken, Frenk yargılarını ulusumuza gerçek diye belletmeye yeltenecek denli 'Distribütör', 'İstasyon', 'Çaşut' aydınlardır. Bunlar 'Orient Ekspress'in 'garson'larıdır. Ulusumuzun arı su kaynaklarını yabancılar istediği için kirleten Abu Bavval'lerdir. Lenin'in deyişiyle 'Entellektüel Orospu'lardır. Birinin yalanını yüzüne vurmaya gör, hepsi tepene çullanır, açığını kollar, çamur atar; kendini savunma yollarını kapatırlar, yanıtların yayımlanmaz olur, çünkü "mass media" avuçlarındadır. Bunlar için 'özgürlük', 'eşitlik', 'kardeşlik' demek; Türk toplumunun ulusal değerlerini çiğneme, yalanlama özgürlüğü; bu toplumun ulusal simgelerine tükürmekte eşitlik, karşı çıkanları susturmak için dayanışmada kardeşlik demektir. Bu işi kimi 'dindarlık' görüntüsü altında Arap-Acem çaşutluğu, kimi soluculuk, laiklik, çağdaşlık görüntüsü altında, Avrupa-Amerika çaşutluğu gereği yapar. Oysa, bir ulusun ulusal değerlerini çiğneyip yok saymak, ulusal simgelerine tükürmek, ne dindarlığın, ne laikliğin, ne solculuğun, ne çağdaşlığın

gereğidir. Bu yalnızca yabancı uşaklarının işidir. Çünkü, bir ulusu, uluslararası kamuoyuna: "21.yy'da daha uygarlığa geçememiş genetik göçebe bir ulus" ya da "soyu gereği salak bir ulus" diye belletiyor iseniz; bu ulusun işçileri, solcuları uluslararası kamuoyunun gözünde işçilerin, solcuların en salağı; bu ulusun işverenleri, sağcıları da uluslararası kamuoyunda işverenlerin, sağcıların en değersiz olanı, olup çıkar. O ulusun tüm toplumsal öbekleri, bu uluslararası yalan yargıdan kötülük görür. Öyle ise, bir ulusun uluslararası ün salmış kimi yazarları, çıkıp: "Benim ulusum, ulusçak uygarlığa geçememiş bir genetik göçebeler sürüsüdür, uygar olması da genetik olarak çok güçtür" diyor ise, ya da "Benim ulusum soycak salaktır, bu salaklık benim ulusumun kuşaklar boyu domuz eti yememiş olmasından (başka et de yememiş olmasından) kaynaklanıyor; bu salaklık bir kuşağın iyi beslenmesiyle düzelmeyecek denli de köklüdür" diyor ise, bunlar ya uluslararası kamuoyunun gözünde kendi uluslarını yalanlar düzerek aşağılatacak denli beyinsiz, ya da başka ulusların çıkarlarına uşaklık eden çaşutlardır. Bunun başka bir açıklaması bulunmuyor. Bunlar kendilerini "Gerçekleri korkmadan açıklayan yiğitler" ya da "Aydınlanma Kahramanları" olarak ünlüyorlar. Oysa, yaptıkları, 'Yalanları utanmadan yayma yiğitliği'dir, aydın onurunu açık açık satma yiğitliğidir, yabancı uluslara açık açık yaltaklanma yiğitliğidir. Bu işler geçmişte gizli gizli sinsice yapılır, yapan da biraz olsun suçluluk duyardı. Bunlar ise şuncacık utanmadan dahi yoksundurlar. Biz bunların yalanlarını tantanalarla basan gazetelere, bu yalanları çürüten belgeleri yanıt olarak göndermekteyiz, nedense basılmamakta! İşte 'Kitap Gazetesi', bu belgeleri yayınlamamıza olanak tanıyor. Biz bu sayımızda, "BÖYYÜK TÜRK AYDINI", yiğit yazındırık İlhan Arsel'in 'Şeriat ve Kadın' kitabında uydurduğu yüzkızartıcı yalanları belgelerle çürütmek durumundaydık. Gelgelelim Aziz Nesin, 2.8.1993 günü, Aydınlık Gazetesi'nde adımızı karalamaya, kamuoyunu yalanlarla uyutmaya yönelik bir baş yazı döktürerek, (bizim yanıtımızı ise basmayarak) kendi sırasını öne almış bulunuyor. Bu yüzden Arsel'in kulakları, Nesin'den sonra çınlayacak...

Kimi 'Aydın'larımız, Doğu Bloku'nun dağılmasından önce başka, şimdi başka telden çalıyor. 'Yeni Dünya Düzeni'ne uyup, kendilerini 'Yeni'(?)lediler. Bizim eski Aziz Nesin'lere bir diyeceğimiz artık olamaz, o bir dönemdi, geldi geçti, izi kaldı. O dönemden belleğimizde kalan, Aydınlık Gazetesi'nin "Aziz Nesin Sen Nesin?" başlıklı, onu çaşut-

lukla suçlayan başlığıdır. Şimdi ise Aziz Nesin, kendisini çaşutlukla suçlayan bu gazetenin işverenlerinden biridir, baş yazarıdır. Dileyen tencere, dilediği kapakla örtüşebilir. Buna bir diyeceğimiz yok. Biz kişilerin bugün, şimdi, şu anda toplumuzu yanıltıp yanıltmadıklarına bakıyoruz.

Yeni Dünya Düzeni'nin Yeni Aziz —saint— Nesin'leri, Moloztaş'ları, daha niceleri, eski yazdıklarında, ulusal dirlik düzenliğimizde gördükleri tüm olumsuzlukları; **genelde 'EMPERYALİZM'in özelde de ABD-Avrupa emperyalistlerinin ülkemizde çevirdikleri fırıldaklar** ile açıklarlardı. Ülkemizde, ulusumuzda gördükleri tüm olumsuzlukları, **bu emperyalistlerin ulusumuzun özgür istençlerini engellemesinin bir ürünü olarak** damgalarlardı. Şimdi ise, ülkemizdeki, ulusumuzdaki tüm olumsuzlukları, artık bu emperyalistlerin tekerimize çomak sokmalarıyla değil, tersine, **ulusumuzun kendi özünün, kendi mayasının, kendi soyunun, kendi sütünün, dölünün, kanının bozuk olduğu yalanıyla** açıklamaya soyunmuş bulunuyorlar. Eski Dünya Düzeni'nde, emperyalistlerden birine dayanıp ötekilere söverek, güdük de olsa Anti-Emperyalist görünmeye uğraşan bu yazındırıklarımız; 'Yeni Dünya Düzeni'nde, artık güdük dahi olsa, Anti-Amperyalist görünmekten caymış bulunuyorlar. Çünkü artık kendileri emperyalistlerin öğretilerinin gönüllü çığırtkanı oldular. **Emperyalist öğreti, gelişmiş-varlıklı ulusların gelişmişliğini, bu ulusların üstün kanına, üstün dölüne bağlarken; geri-yoksul ulusların geriliğini ise, bunların kanının, sütünün, dölünün bozuk oluşuna bağlı imiş gibi göstererek,** kendi suçlarını bu yalanın arkasında yok eder. Nesin'ler, Ceyhun'lar, daha niceleri, **şimdi işte bu emperyalist yalanın ülkemizdeki borazancıbaşılığını üstlenmiş bulunuyorlar.** Örneğin, (H)adi uluengin, "Amerika... Amerika..." başlıklı bir yazısında, Amerika'nın hiç bir dönem emperyalist olmadığını, Amerika'nın saldırgan bir ülke olduğu savının bir 'kuyruklu yalan' olduğunu, tam da Amerika'nın Irak'ı bombaladığı günlerde yazabilme 'tabu yıkıcılığı(!)nı 'yiğitliğini'(?) gösterebilmiştir. (26 Nisan 1991-Güneş). 26 Nisan benim doğum günümdü, (H)adi'ce yazılmış bu yazıyı okuyarak, bir yaşıma daha girdim. 'Yeni Dünya Düzeni'nin tek başbuğuna satılmış yazındırıklar! Anladık sosyalist değisiniz, solcu değilsiniz, özgürsünüz; caydık sosyalizminizden, bezdik solculuğunuzdan! Hiç değilse saldırgan, sömürgen emperyalistlere karşı ülkenizin, ulusunu-

zun, yurdunuzun çıkarlarını savunaydınız, 'doğru düşünmenin evrensel ilkelerine' bağlı kalaydınız, 'aydınlığın', onurun hiç değilse kırıntıları kalabilseydi yüreğinizde!

Evet pek çoğu aydın onurlarını, yazarlık onurlarını, son kırıntılarına dek sattılar. Yeni Dünya Düzeni'ne uydular. Kahverengi (bok rengi) oldular. Çünkü 'Yeni Dünya Düzeni'ninde artık dünya, eskisi gibi 'Mavi Güçler' (başbuğu Amerika olanlar) ile 'Kırmızı Güçler' (Başbuğu Rusya olanlar) diye ayrılmıyor. "Kahverengi Güçler" (Başbuğu Amerika olanlar) ile "Yeşil Güçler" (Müslümanlık) olarak ayrılıyor. (19.10.1991-Milliyet). Eskinin 'Kızıl Yazındırık'ları, Yeni Dünya Düzeni'nde yeni yerlerini alarak, 'Kahverengi Yazındırık'lar olup çıktılar. Artık yazdıklarından kırmızı (kan) değil, kahverengi (bok) damlıyor.

'Yeni Dünya Düzeni'nin yazındırıklarından Aziz —saint— Nesin, yeni yüzünü öteki yoldaşlarından çok daha geç olarak, ilkin çok dar bir çevrede okunan 'Bizim Gazete'de basına tanıttı. Gazeteciler Cemiyeti'nin gazetesi olup yalnızca "Cemiyet"in üyelerine giden bu yayında, Aziz Nesin, ilk kez 1 Eylül 1992 günü:

"TÜRK İNSANINI SEVMİYORUM! KENDİ HALKIMI SEVMİYORUM" deyu gürledi. Bu bir olağandışılıktı. Kişinin köpeği ısırması denli tangsuk bir olaydı. Bunca yıl kendisini halksever, solcu, sosyalist diye tanıtmış biri, ulusumuzu sevmediğini, halkımızı sevmediğini söylüyordu. Bu bir olaydı. Geniş kitlelere duyurulduğunda bomba gibi patlayacak bir olay! Netekim, üç hafta sonra, bu olay Hürriyet'te patlatıldı; Aziz Nesin:

"ATATÜRK'ÜN İMZASINI BAŞKASINDAN KOPYE ETMESİNE (kişiliksizliğine) ÇOK BOZULUYORUM" — TÜRK HALKI ENAYİ" — BÜTÜN TÜRKİYE APTALDIR" — "TÜRK TOPLUMU ENAYİDİR" diye çınlattı dünyayı, (27 Eylül 1992).

Neden? Niçin?

Çünkü, diyordu Aziz Nesin: Bu halk iyi beslenmiyor, protein almıyor, domuz eti yemiyor, öyleyse zeki olamaz! Et yemek şart, ama **domuz eti yerse akıllık eder."** (27 Eylül 1992-agg) "Zeki olmanın **birinci** koşulu, salt bir kuşak değil, kuşaklar boyunca iyi ve yeterli beslenmektir." (13 Ekim 1992) "Kuşaklar boyu iyi beslenme!.. İyi beslenmemiş bir insanın akıllı olmasının olanağı yoktur." (11 Ekim 1992-İkibin'e Doğru)

Bu sözler sanki "sosyalist"(!?) bir bakış açısının ürünü imiş gibi yutturulan; 'ırkçı', Malthusçu, Nietschze'ci, emperyalist görüşlerdir.

Şu fani dünya'da, salak olmayıp akıllı olabilmenin öncelikle: "Kuşaklar boyu et yiyerek iyi beslenmiş olmaya bağlı" olduğunu, **baş koşul olarak** öne süren Aziz Nesin, Türklerin kuşaklar boyu et yiyemedikleri için aptal kaldıklarını söylemekle, bir yandan Kadim yoldaşı Demirtaş Ceyhun ile, öte yandan 'kendi önderi olan' Marksist F. Engels ile çelişmektedir. Çünkü, yoldaşı Ceyhun'a göre Türkler **bugün dahi** soycak göçebe (eşdeyişle davar yetiştirici) (dolayısıyla baş yiyeceği et olan) bir ulustur. Davar yetiştiricilik (dolayısıyla etle beslenme) Türklere genetik kalıtımla kuşaktan kuşağa geçen bir özelliktir. Bu Türklerin kanına işlemiştir. Buna göre, Aziz Nesin'in 'Türkler kuşaklar boyu et yemediler, bu yüzden aptaldırlar' biçimindeki yalan-savı ile; yoldaşı D. Ceyhun'un: 'Türkler kuşaklar boyu göçebeydiler, dolayısıyla tüm yıl boyunca et yiyebilmek için pastırmayı, sucuğu, etli ekmeği lahmacunu icad eylediler, şimdi dahi Türkler göçebe davarcılardır, (dolayısıyla et oburdular) biçimindeki yalan savı, birbirini geçersiz kılar. Bu iki 'Marksist' dost, birbirlerinin yalanlarını yalanlayan yalanlar üretip durmaktadırlar ki, bu da bizi pek eğlendirmektedir. Uluslararası Gülünç Yazar'larımızdan Aziz Nesin'in bir 'Marksist' olarak F. Engels ile çelişkisi de pek eğlendiricidir. Engels der ki:

"ARİ VE SAMİ IRKLARININ ÜSTÜN GELİŞMESİNİ, belki de bu IRKLARIN beslenmesinde et ve sütün bolluğuna (çünkü göçebedirler —eb) ve özellikle bu bolluğun çocukların gelişmesi üzerindeki olumlu etkilerine bağlamak gerekir. Gerçekten, hemen hemen tamamen bitkisel bir beslenmeyle yaşayan Yeni-Meksika'nın Pueblos'lu verileri, daha çok et ve balık yiyerek yaşayan, barbarlığın aşağı aşamasındaki yerlilerden DAHA KÜÇÜK BİR BEYİNE (abç-!) sahiptirler." — "En gelişmiş (et yediği için beyni büyümüş) aşiretlerden bazıları, ARİLER, SAMİLER, HATTA TURANLILAR (TÜRKLER), önce hayvanları evcilleştirdiler." (ENGELS, F.: Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni /Çev.: Kenan Somer, 2. Baskı, Ankara, Sol Yay., 1971 sf. 41 ve 221)

Komünist Engels'in bu görüşleri dahi, Marksist Aziz Nesin'in görüşleriyle çelişmektedir. Engels, hiç değilse Türklerin dahi Ari, Samiler gibi "göçebe", (dolayısıyla ETOBUR) olduklarını belirtip, Türkleri dahi

BEYNİ BÜYÜK, DOLAYISIYLA SALAK OLMAYAN topluluklardan saymaktadır. Demek ki kendini Marksist diye tafralandıran Aziz Nesin ile Marksizmin öncüsü F. Engels, birbirlerini yalanlamaktadırlar. Çünkü zekanın önkoşulunun et özellikle de domuz eti yemek olduğu savı, yaşayan gerçekler karşısında gülünç kalmaktardır. Bilindiği üzere Yahudiler dört bin yıldır domuz eti yemedikleri gibi, son bin yıldır de yeryüzünün en çok sürgünlere, kıyımlara, baskılara, yoksulluklara uğratılmış toplumu olarak, en kötü beslenen, üstelik en kötü eğitilmiş bir toplumudur. Aziz Nesin'in ölçütleriyle tartıldığında Yahudilerin yeryüzünün en salak toplumu olması gerekiyor, oysa durum tam tersinedir. Ayrıca yeryüzünde yalnızca et yiyerek beslenen yüzlerce yaratık türü bulunmaktadır, kişi soyu dışında bunların hiçbiri akıllı değildir. Bu da et yemeyi zekanın önkoşulu yapmanın bir zaka geriliği, akılsızlık olduğunun kanıtıdır.

Gülünç Yazar Aziz Nesin, "Türk Halkı Enayi" —"Türkler aptal" deyu 'olay yarattığı'nda, bundan 60 yıl önce 150 yaşında olan gülünç görünümlü Zaro ağayı Amerika'ya götürüp, onu (Kürt kökenli olduğunu bile bile) "İŞTE **TÜRK** BUDUR"— "**TÜRK** İNSAN DEĞİLDİR, **TÜRK** HAYVAN GİBİDİR" diye caddelerde tantanalarla dolaştıran Amerikano-ermenileriyle (8.3.1991-Cumhuriyet) duygudaş olduğunu göstermiştir. Gülünç yazar Aziz Nesin, "Türkler Aptaldır" deyu gürlemekle; New York'taki Doğal Tarih Müzesi'nde yeryüzünün tüm yaratık türlerine, tüm uluslarına, tüm soylarına, boylarına özel bölmeler ayırıp, —nedense???— Türkleri yok gösteren Amerikalı'larla duygudaş olduğunu da elevermiştir. (27.6.1993-Hürriyet— Y. Pekşen). A. Nesin Türkleri yüzyıllardır "ETRAK'I BİİDRAK" (İdraksiz, kavrayışsız, salak Türkler) deyu aşağılayan Arap-Acem-Osmanlı seçkinleriyle dahi duygudaştır. Türkleri kan dökücü, salak bir ırk diye niteleyen bir takım İngilizce, Almanca, Fransızca sözlüklerle de duygudaştır. "Neslimizi ıslah eylemek içün Evropa'dan damızlık erkek getürelüm" deyu şarlayan Abdullah Cevdet'lerin izdaşıdır. "Ayan Meclisimüze (senatomuza) İtalyan Ayanlar (senatörler) getürelüm" diyen Celal Nuri'lerin ardılıdır. Çünkü bunlar dahi Türkler Aptaldır saptamasının kendilerini sürüklediği mantıksal sonuçlara, Aziz Nesin'den çok daha yürekli biçimde varabilmiş bulunan Abu Bavvalist "TÜRK(?) BÖYYÜKLERİ"mizdir. Aziz —saint— Nesin'in eğer kendisinde gerçekten yiğitlik bulunuyorsa varabileceği son

durak da budur. Aziz Nesin, Türk halkı salaktır, bu salaklık kuşaklar boyu kalıtsal olarak geliyor, Türk insanın sevmiyorum, kendi halkımı sevmiyorum-İngilizlere bayılıyorum" der demez, Duygu Asena'nın "aşkı" oluverdi! "Aziz Nesin'le Aşk" başlıklı erdemler saçan(?) köşesinde Aziz Nesin'in sözlerine tepki gösteren yurttaşlarımızı 'değer bilmezler' diye damgalayan bu paçalarından çağdaşlık akan Aziyyz Türk Kadını (!) "Aziz Nesin gibi kaç kişi var ülkemizde? Biz Türkler bu üç beş kişiyi el üstünde tutacağımız yerde nasıl yıpratıyoruz, nelerle uğraştırıyoruz, sanki arkalarından aynı düzeyde ve önemde pek çok kişi geliyormuş gibi?!" diye çıkıştı, (6.3.1993 Milliyet). Oysa biz Türkler, bu üç beş yazarımız ölecek olsa, onlardan daha önemli, değerli, yürekli olanlarını,İngiltere'den, Fransa'dan, Amerika'dan getirtebiliriz. Bunlardan oralarda öyle çok var ki, elini sallasan ellisi! Yabancı Gazetelere: "Türk Gazetelerinde kendileriyle röportaj yapılacak, bu röportajlarda Türklerin barbar olduğunu, salak olduğunu, Türklerin inandıkları dinin Allah'ının pezevenk, peygamberinin ölü seksici olduğunu söyleyecek İngilizler, Fransızlar, Almanlar, Amerikalılar aranıyor" diye duyuru versek, yüzlerce Aziz Nesin'imiz, yüzlerce Demirtaş Ceyhun'umuz, yüzlerce İlhan Arsel'imiz olur. Üstelik bunlar bu iş için akçe dahi istemeyip gönüllü olarak yaparlar. Bu yüzden, Duygu Asena kızımızın, biz Türklerin "Türk insanını sevmiyorum-Türk Halkını da sevmiyorum- Türk halkı Enayidir-İngilizlere bayılıyorum" diyen Aziz Nesin'leri (daha değerlilerini yurtdışında daha ucuza, daha çok bulabilecekken) el üstünde tutmamızı öğütlemesi, bir beyinsizlik ürünüdür. Kişinin ar damarı bir kez patlamaya görsün, neslimizi ıslah üçün Evropalılarla çiftleşmeye dahi yatabilir, maksat ulusumuz salaklıktan kurtulsun! Bu kertede yurtsever(!), bu kertede 'özverili(?) yurttaşları varken, Türklerin başka düşmanları bulunmasa da olur...

Bir yanda Arap Muhibleri, bir yanda Acem Muhibleri, bir yanda Evropa Muhibleri, bir yanda Amerika Muhibleri!.. Nerede Türkiye Muhibleri?.. Bu ulusun, bu ülkenin yeryüzünde kendi kuruluş ilkelerine bağlı kalarak var olması, kime neden batıyor? Bunları didikleyeceğiz. Aziz Nesin, bizim bu sorulara yanıt verebilmemizi sağlayacak bir görüngüdür yalnızca.

Kitap Gazetesi Sayı :25. 1.10.1993

2

Türkiye Toplumunu Aptallar/Akıllılar Diye Yüzdelere Bölen; Aziz Oğlu, Aziz-Saint-NESİN Beyefendinin; "Türk Halkı Enayi", "Türk İnsanını Sevmiyorum", "Türk Halkını da Sevmiyorum", "İngilizlere Bayılıyorum", "Zaten Atatürk'ün İmzası da Ermeni Ürünüdür." Diyerek, Tabu Üzerine Tabu Devirmesi ve;

ETRAK'I BİİDRAKOMANİ

2—TARİHİ "RESMİ" DİYEREK YALANLAYANLARIN, KATMERLİ TARİH YALANLARI

Bundan bir yıl önce, Hürriyet Gazetesinde: **"Atatürk'ün imzasını başkasından kopye etmesine bozuluyorum"** başlıklı bir söylev çeken Aziz Nesin: **"Atatürk imzasını başkasına attırır, ondan kopye eder, bir Ermen'nin imzasıdır.** (buna çok bozuluyorum). **Kötü yaz, senin yazın olsun!"** (27.9.1992) diye çıkışmıştı. Ben de, bunun bir **yalan** olduğunu belgeleriyle kanıtlayan bir yanıt verdim kendisine. Onun söyleşisinden dört gün sonra Hürriyet'te basılan bu yanıtım, özetle şöyle idi:

"Atatürk'ün el yazılarını inceledim. Sonuç olarak: 1- 'K. Atatürk imzasında geçen 'Ata' sözcüğü, Atatürk'ün gündelik olağan el yazılarında, imzasındakinin tıpkısı olarak geçmektedir. (...) 2- 'K. Atatürk' imzasında geçen 'Türk' sözcüğü de yine Atatürk'ün gündelik olağan düzyazılarında, imzasındakinin tıpkısı olarak bulunmaktadır. (...) Aziz Nesin'in Ermeni ürünü dediği 'K. Atatürk' imzası halkın ve çoğumuzun anladığı anlamda bir imza dahi olmayıp, tersine 'K. Atatürk' sözcüklerinin Atatürk tarafından, tıpkı mektup yazar gibi düz el yazısıyla yazılmasından ibarettir. Bu o denli böyledir ki, Atatürk'ün el yazılarında geçen 'Ata' ve 'Türk' sözcüklerini kesip birleştiren herkes, Atatürk'ün 'K. Atatürk' imzasının bir eşini elde edebilir. Gerçek bu iken, Aziz Nesin'in savı son kertede dayanaksız bir çamur atma olarak karşımızda durmaktadır. (1.10.1992 -Hürriyet- 'Aziz Nesin'e Cevap-Cengiz Özakıncı).

Bu yanıtla birlikte, Atatürk'ün elyazılarından ilgili sözcükler de belge olarak basıldı. **Bir kişinin imzasının o kişinin kendi tasarımı olup olmadığı tartışma konusu edildiğinde, başında beyin taşıyan kişinin yapacağı ilk iş, o kişinin el yazılarıyla imzasını karşılaştırmaktır,** ki

benim yaptığım buydu. Yaptığım bu karşılaştırmanın "Aziz Nesin'e Cevap" başlığıyla yayımlanmasından dört gün sonra, Leyla Umar'ın: **"Soyadı için araştırma yapanlar, Atatürk'ün imzasını kendisinin gerçekleştirdiğini BELGELERİYLE KANITLIYORLAR,** (ne diyorsunuz) "sorusunu, Aziz Nesin: **"Ben de kendi belgelerimle** ('Atatürk imzasının bir Ermeni'nin özgün tasarımından kopye olduğunu-eb) **kanıtlarımı; o zaman mahçup olurlar!"** diyerek yanıtladı. (4.10.1992-Sabah). Birkaç gün sonra, Aziz Nesin, Oktay Ekşi'nin köşesinde yayımlanan bir yazısında, yine **"Atatürk imzası bir Ermeni'nin özgün tasarımından kopyedir"** savını sürdürdü. (13.10.1992-Hürriyet). Bundan bir gün önce de, Hıncal Uluç, Sabah'taki köşesinden, Aziz Nesin'e şöyle arka çıkmıştı: **"Atatürk'ün imzası kendisine mi aitti, yoksa bir Ermeni'ye mi, gereksiz bir tartışma başladı... Nedim Göknil, birinci elden konuya açıklık getiren şeyler anlattı bana... Atatürk, kişiliği gereği tam bir mükemmeliyetçi... İmzası konusunda da devrin kaligrafi ustalarına danışıyor... Bunlardan biri de Vahram Çerçiyan Efendi... Nedim: 'Ben toprağı bol olsun, Çerçiyan'ı Robert Kolej'de hocam olarak tanıdım. 1948-1954 Kolej kuşağı, tam bir İstanbul beyefendisi olan bu zatı iyi tanır" diyor... Öğrencileri ona Çerçi Baba dermiş. Hayatta en iftihar ettiği şey, Atatürk için dizayn ettiği imza şekli imiş, tahtaya çizer gösterirmiş, öğrencilerine... 'Ben bir şablon yaptım. Atatürk bu şablon üzerinde çalıştı ama, imzalarını kendi el yazısıyla attı' diye de anlatırmış... Bence de öyle..."** diyordu Hıncal Uluç (12.10.1992). Yine sonradan öğrendik ki, **Ünlü Tarihçi"** (!!!???) Mete Tunçay da, Aziz Nsin'e bu konuda bir yazı gönderip: **"Çerçiyan Atatürk'e yalnız imza değil, Latin harfleriyle elyazı da talim etmişti"** diye bir **"fetva"** vermiş (2.8.1993-Aydınlık).

Ben ortaya Atatürk imzasının Atatürk'ün kendi tasarımı olduğunu kanıtlayan **grafolojik-bilimsel belgeler** koydum. Aziz Nesin, Hıncal Uluç, Nedim Göknil, Mete Tunçay ise ortaya bir **'söylenti'** koydular. Aziz Nesin 'ben de kendi belgelerimi ortaya koyarım' deyip, kamuoyunu on ay beklettikten sonra, 2.8.1993 günü Aydınlık'taki Baş Yazı'sında şunları yazdı:

Başlık: **"Hürriyet Gazetesi'nin Düşünmesini Bilmeyen Bir Yazarı"** (Yani Cengiz Özakıncı)... **"Dünden beri yaşamımın en sevinçli günlerinden birini yaşıyorum. Beni coşkuyla sevindiren olay şu!** (...)

1 Ekim 1992 tarihli, Hürriyet Gazetesi'nde 'Aziz Nesin'e Cevap başlığıyla ve 'Araştırmacı Yazar' Cengiz Özakıncı imzasıyla yazan ve kendini araştırmacı sanan, derin araştırmacı yazar 'Bay Cengiz Özakıncı'nın (yanıtı) yayımlandı... On aydan beri bu yazıyı yanıtlayamamanın sıkıntısı içindeydim... Atatürk imzasının bir Ermeni asıllı kaligrafın özgün yazısından kopye edildiğini bilen elbette çok kişi olmayıdı. Hiç olmazsa bir tarih gerçeğinin ortaya çıkması için onların doğruyu yazacaklarını umdum ve bunu bekledim. Hayır kimseden ses çıkmadı... Hiçbir yiğit aydınımızdan da ses çıkmadı. Kurucularından olduğum Tarih Vakfına mektupla başvurdum. Orhan Silier dostumun yanıtı, Vakıf'ta bu olayı bilen kimse bulunamadığıydı. Abonesi olduğum Tarih Ve Toplum Dergisi'nin yönetmeni olan dostum tarihçi Mete Tunçay'a yazılı başvurdum. Ondan da 'Bay Araştırmacı-Yazar'a yanıt olabilecek bir yanıt alamadım. Ne yapacağımı düşünüp duruyordum... Oğlum Ali Nesin Amerika'dan geldi... Bana yardıma başladı... Günlerdir oğlumla birlikte binlerce notu sıralamaya çalışırken, beni dünyalar kadar sevindiren kullanılmış ve iyice eskimiş, arka yüzü de basılı bir küçük kağıt parçası buldum (Aa Evrak! Aa Evrak! Aa Evrak ve (evrak-aaa! evrak-aaa! evrek-aaa! eb.) O kağıt parçasındaki notu buraya aktarıyorum: 'Atatürk'ün imzası konusu. Vahram Dikran Çerçiyan adında bir Ermeni'nin yazısı olduğu. Bu konu yıllarca önce de başka bir yerde çıkmıştı. 31 Aralık 1981 tarihli Son Havadis Gazetesine bak.' Bu notu yazdığımı unutmuşum, bilmiyordum. Dahaca (bu) Son Havadis Gazetesine de bakmadım. Ama günlük on gazetenin bende kırk yıllık kolleksiyonu var. Oradan arar bulurum gerekirse. Bana saçmaladığımı söyleyen Araştırmacı yazar (Cengiz Özakıncı'ya) da (bu) Son Havadis Gazetesini araştırmasını salık veririm. Özü gereği uzatmak zorunda kaldığım bu yazımda sonuç olarak şunu söyleyeceğim. Bir yazar (Cengiz Özakıncı) beni (A. Nesin'i) yalancılık ve iftiracılık ile suçlanmadan önce şunu hiç düşünmez mi? Atatürk imzasının özgününü bir Ermeni asıllı kaligraf'ın yazdığını söyleyen bu kişi (A. Nesin), 78 yaşında, 53 yıllık bir yazar ve gazetecidir. Daha (Cengiz Özakıncı) doğmadan, o (A. Nesin) yazardı. Bu adamın her biri 15-20 basım yapmış 96 kitabı var. Sonra bu imza yalanı, öyle uydurulacak bir yalana da benzemiyor. Bu adamın (A. Nesin'in)

bir dayanağı, bir güvenilir kaynağı olmasaydı, böyle bir şey yazmazdı elbet. Değil mi ki ben (C. Özakıncı), adımı araştırmacıya çıkarmışım, şu işin aslını bir iyice araştırayım da, bir milyon basımlı ve en az iki üç milyon okurlu bir gazete (olan Hürriyet'te) belge uydurarak dünyaya rezil olmayayım diye düşünmez mi? Şimdi düşünmesini bilmeyen bu yurttaş (C. Özakıncı) size göre sevgili okurlarım, yüzde altmışların (aptalların) mı, yüzde kırkların (uyanıkların) mı arasına giriyor? Not: Mete Tunçay'ın mektubundan alıntılar: (...) Çerçiyan Atatürk'e yalnız imza değil, Latin harfleriyle el yazı talim etmişti. Ve yalnız Atatürk'e değil, Afet hanım başta olmak üzere yakın çevresindeki diğerlerine de. Bu sebeple hepsinin el yazısı birbirine benzer ve karıştırılır." (...) (2.8.1993-Aydınlık).

***

Aziz Nesin'in bu yazısına, beş gün sonra yanıt verdim. Aydınlık'a faksladığım bu yanıt, **'çok ağır'** (!) olduğu gerekçesiyle basılmadı. Bu yanıt özetle şöyledir:

"Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'nın on ay önce Hürriyet'te BELGE UYDURARAK DÜNYAYA REZİL OLDUĞUNU duyurmuş bulunuyor. Ancak, bir araştırmacının bir savı kanıtlayıcı ya da çürütücü belgeleri bulup ortaya çıkarması, onu dünyaya rezil edecek türden yüz kızartıcı bir edim olmadığına göre, demek ki Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'yı düpe düz 'SAHTE BELGE UYDURMAK' ile suçlandırmaktadır. Oysa Cengiz Özakıncı'nın belge olarak sunduğu Atatürk'ün el yazıları, 1930 tarihinde yazılmış, 1931 tarihinde basılmış; Cengiz Özakıncı ise, 1954 yılında doğmuştur. (Hiç kimse kendi doğumundan 24 yıl önce yazılmış, basılmış bir belgeyi uydurамayacağına göre, Cengiz Özakıncı'yı bu belgeleri uydurmakla suçlayan Aziz Nesin, böylece kendi ENAYİ'liğini ortaya koymuş bulunmaktadır.) Atatürk imzasını Atatürk'ün bu soyadını almadan dört yıl önceki el yazılarıyla karşılaştırmak gibi, bilimsel-grafolojik bir yolu -nedense???- kapatmaya çalışan Aziz Nesin, 31 Aralık 1981 tarihli Son Havadis'in yalan havadisini 'güvenilir kaynak', 'dayanak' diye yutturmaya kalkışıyor. Son Havadis'in bu sayısında, Atatürk imzasını bir Ermeni'nin yarattığı savını işleyen, 12 Eylül öncesinin M.H.P. üyelerinden Leevon P. Dabağyan adlı Ermeni, bu savı-

nı 25 Kasım 1971 günkü Hürriyet ile aynı günkü Hayat Mecmuası'nda yayımlanan iki söyleşiye dayandırmaktadır. Vahram Çerçiyan adındaki Ermeni, söz konusu söyleşilerde, dangıl dangıl konuşmaktadır. Çünkü, önce: 'Atatürk bana bir mektup göndererek teşekkürlerini bildirdi' demişken, sonra -bu mektubu göstermesi istenilince- 'Mektup göndermedi, teşekkürlerini sözlü olarak iletti' diye kıvırtmıştır. Önce, Atatürk için soyadı kanundan sonra imza örneği ürettiğini söylemiş, ardından soyadı kanundan sonra imza değil, yazı devriminden sonra kartvizit ürettim demiştir. Önce, 'Ben "K. Atatürk" değil "Kemal Atatürk" yazıp gönderdim, onlar bunu "K. Atatürk"e dönüştürerek kullanmışlar' diyen Çerçiyan, kendisinden o "Kemal Atatürk" imzalarını göstermesi istendiğinde, ortaya "Kemal Atatürk" değil, beştane "K. Atatürk" yazısı koymuştur. Hiçbirinin "Kemal Atatürk" biçiminde olmadığı görülmüştür. Zaten hiç kimse, YAZI DEVRİMİ SIRASINDA (!!!) adı Gazi Mustafa Kemal olan kişi için "Kemal Atatürk" diye bir "kartvizit" hazırlayamazdı. Çünkü Mustafa Kemal, yazı devriminden ancak 6 yıl sonra Atatürk soyadını almıştır. Çerçiyan'ın ortaya koyduğu 5 tane "K. Atatürk" yazısından ilk dördünün başka, son birinin başka kalemden çıktığı da grafolojik bir gerçek olunca, Çerçiyan'ın "K. Atatürk imzasının özgün yaratıcısı" olduğu savının bir yalan olduğu anlaşılmıştır. İşte Aziz Nesin'in, **Atatürk'ün imzası konusunda Atatürk'ün elyazılarına bakmak** gibi bilimsel bir yol dururken, "güvenilir kaynak" diye "dayandığı", bu gibi saçma-sapan sözlerdir; yalanlardır. Atatürk imzasının bir Ermeni'nin özgün yaratımı olduğu savının, önce 1971'de (**Ordu Yönetime El Koymuşken!**), sonra da 1981'de (**yine ordu yönetime el koymuşken!**) kimi Ermeni'lerce ortaya atılması, onların 'Kemalistiz!' diyen orduya yaltaklanmak istemelerinden kaynaklanmıştır. **Zaten, Grafoloji gibi bilimsel bir disiplinin alanına giren böyle bir konuda, Aziz Nesin gibi bir 'gülmece yazarı'nın sanki uzmanmış gibi yargılar vermesi, yeterince ENAYİLİK'tir.** Aziz Nesin, kendi uzmanlık alanının bütünüyle dışında bulunan 'Atatürk imzası bir Ermeni'nin özgün yaratımıdır' yalan-savını, Mete Tunçay adlı bir "Tarihçi" (???)nin sözleriyle taçlandırmak gibi bir ENAYİLİK'e de kalkışmış. M. Tunçay: "Çerçiyan Atatürk'e yalnız imza değil, Latin harfleriyle el yazı da talim etmişti" diyerek, Aziz Nesin ile birlikte kendisini de **'dünyaya rezil et-**

miş' bulunuyor. Çünkü, Çerçiyan, 25.11.1971 günkü Hürriyet'te: **"Atatürk'le hiç karşılaşmadım"** demiştir. "Tarihçi"(!)- "Paçalarından tarihler akan"(!) "Aziz Nesin'in dostu"(!) Mete Tunçay, **"Atatürk'le hiç karşılaşmadım"** diyen Çerçiyan'ı **Atatürk'ün imza ve elyazı öğretmeni** olarak gösterme 'Enayiliği'ne saplanarak, Enayilikte Aziz Nesin'den pek de aşağı kalır bir yanı olmadığını göstermiştir. **"Araştırma yapmayanın söz hakkı yoktur"** diyen, Mao Zedong'tur. **"Değişmeyecek olan Değişme'nin kendisidir"** diyen de, Karl Marks'tır. Yaşam bu! Kimileri 'Gülmece Yazarlığı'ndan **'Tarih'**çiliğe' kimileri de **'Tarih'**çilikten **'yalancı'**lığa doğru değişebiliyor. Cengiz Özakıncı, Atatürk'ün imzası konusunda Aziz Nesin'lerin yalanlarını çürüten, grafolojik bulguları, 'Kitap Gazetesi'nde yayımlayacaktır. Bu araştırmada, konuya ilişkin Ermeni yalanlarını da, bu Ermeni yalanlarının "Türk"(?) borazancıbaşılarını da, tek tek gösterecektir. İşte o gün, "BELGE UYDURARAK DÜNYAYA REZİL OLAN" Cengiz Özakıncı mıdır, yoksa Aziz Nesin mi; açık seçik görülecektir. Uğur Mumcu türü 'Araştırmacı Yazar'ların mumu sonsuza dek yanar. Aziz Nesin, Mete Tunçay, Hıncal Uluç türü 'Karıştırmacı Yazar'ların mumu ise, yatsıya dek yanar; üflenir söner. (9.8.1993-Cengiz Özakıncı)

***

Benim bu yanıtım, Aydınlık'ta basılmayarak karartıldı. Aziz Nesin'in yalanlarla dolu yazısı, "Hürriyet Gazetesi'nin Düşünmesini Bilmeyen Bir Yazarı" başlığıyla yayımlandığından, konu Hürriyet Gazetesini de ilgilendirir düşüncesiyle, Oktay Ekşi'ye faksladım. Ekşi, konuyu Basın Konseyi'ne götürebileceğimi, ancak bu yazımın Hürriyet'te basılmasında Ertuğrul Özkök'ün yetkili olduğunu söyledi. Bir de Ertuğrul Özkök'e ilettim. Sonuç: Basılmadı. Konuyu yalnızca Basın Konseyi'ne iletmek, çok çok Aziz Nesin'in kulağının kapalı kapılar ardında çekilmesiyle sonuçlanacağından; oysa, yığınlara yalan söyleyen Aziz Nesin'lerin, yine yığınların önünde yığınlardan özür dilemeleri gerektiğinden; bu yazı "Kitap Gazetesi"nde yayımlanmaktadır. Aziz Nesin, yanıtımı Aydınlık'a faksladıktan birkaç gün sonraki baş yazısında: "Hiç yanlış yapmamamın olanağı yoktur... Yanlışlarımızda bizi uyarmalı, ama ille de yanlışlarımızı pişkin pişkin! Oysa yaptıkları bir "yanlış" değil, BİLE BİLE KAMUOYUNU YALANLARLA DOLANDIRMAKTIR.

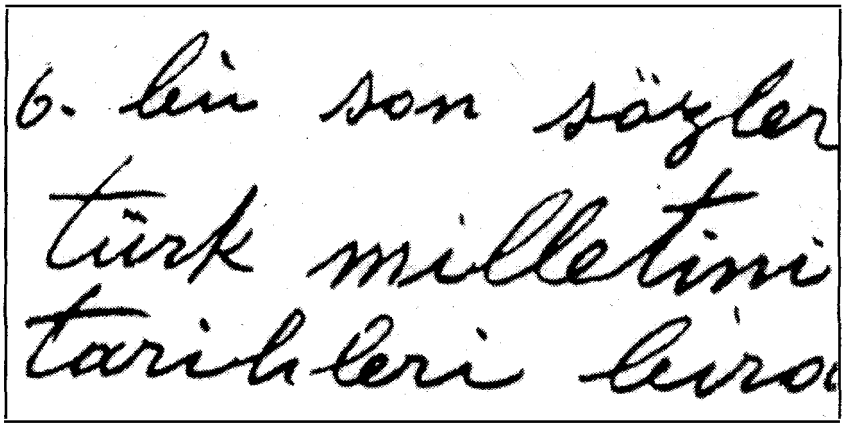
Atatürk üstüne uydurulan yalanların kimi onu tanrılaştırmak, kimi de onu tiksinç göstermek gereksiniminden doğar. Örneğin, Falih Rıfkı Atay, Atatürk'ün 19 Mayıs 1919'da Samsun'a gidişini anlatırken, Bandırma Vapuru'nun çok çürük batmadan yüzmesi dahi tangsuk, pusulasız, kaptanı Kardeniz'i bilmez "Köhne" bir gemi olduğunu yazmıştır. Gemi Kaptanı'yla yardımcıları, bunu okumuş, yalan olduğunu görmüşlerdir. Kaptan, Falih Rıfkı Atay'a bir mektup göndermiş; "gemimiz sizin yazdığınız gibi 'çok çürük' olmayıp, Osmanlı'nın 'en genç'-'en sağlam'-'en yeni' gemisiydi; pusulamız da yok değil, vardı; üstelik gıcır gıcırdı; kaptan Karadenizi bilmez değil, avucunun içi gibi bilirdi; yazdıklarınız tümüyle yanlıştır, düzeltiniz" demiştir. Falih Rıfkı Atay ise, bu gerçekler kendisine iletildiği halde, yalanında diretmiş; bu yalanlar okullarda dahi sanki gerçek imiş gibi bugüne dek belletilmiştir. İşte "Atatürk imzası bir Ermeni'nin özgün yaratımından kopye edilmiştir" yalanı da, **doğru olmadığı tarafımızdan belgelerle kanıtlandığı halde,** yayımı Aziz Nesin tarafından sürdürülen, pekiştirilen, okullarda dahi öğretilen bir yalan olup çıkmıştır. Bir yıl önce, Hürriyet'te bu yalanı çürüten şu belgeleri yayınladık:

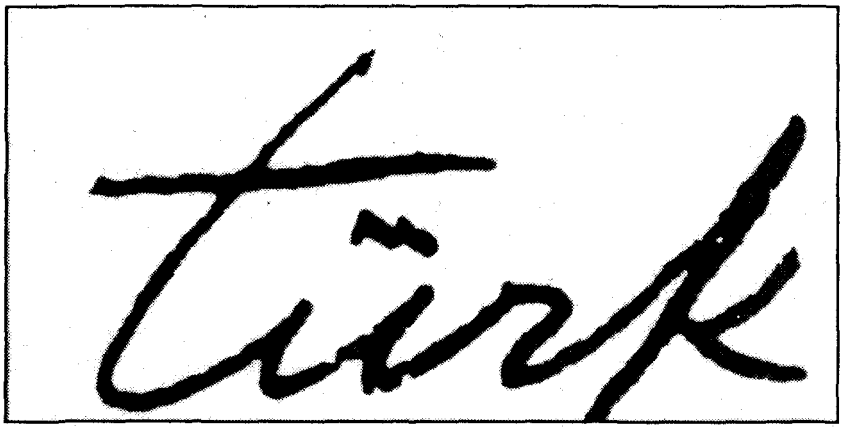
1. Mustafa Kemal, **Atatürk soyadını almadan dört yıl önce, 1930'da** tuttuğu notlarda, "ATA" sözcüğünü şöyle yazmaktaydı:

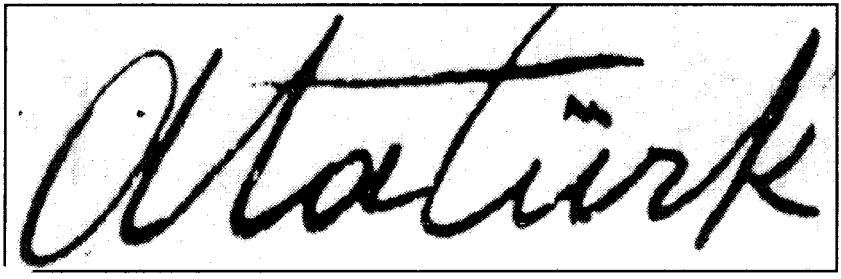
Ata Kar Kişi, V

2. Mustafa Kemal, **Atatürk soyadını almadan dört yıl önce, 1930'da** tuttuğu notlarda, "Türk" sözcüğünü de şöyle yazmaktaydı:

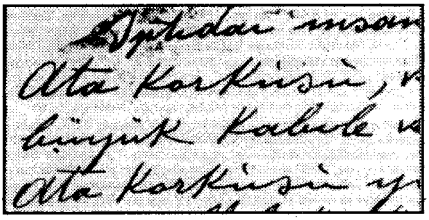

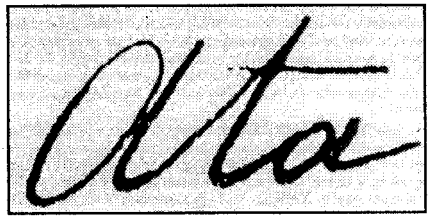
3. Mustafa Kemal'in **Atatürk soyadını almadan dört yıl önce, 1930'da** tuttuğu notlarda geçen 'ata' ve 'Türk' sözcükleri birleştirilince, onun **daha Atatürk soyadını almadan dört yıl öncesinden** dahi 'Atatürk' sözcüğünü nasıl yazdığı görülmektedir:

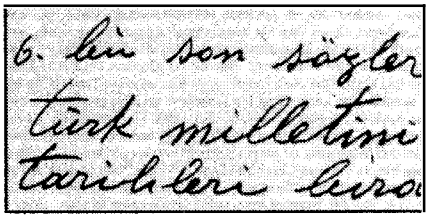

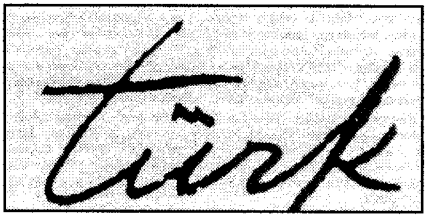
4. Aşağıda ise, Aziz Nesin'in: **"Orijinalini bir Ermeni yarattı, Atatürk de bunu taklit ederek kullandı"** dediği imza görülüyor:

Aziz Nesin'in yaratıcısını bir Ermeni olarak gösterdiği bu imza ile Atatürk'ün Atatürk soyadını almadan dört yıl önce yazdığı "Ata"-"-Türk" sözcükleri karşılaştırıldığında, Aziz Nesin'in savının "KUYRUKLU BİR YALAN" olduğu, bu imzanın bütünüyle Atatürk'ün kendi tasarımı olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu bilimsel, grafolojik bir gerçekliktir. Aziz Nesin'in dediği gibi, Çerçiyan Atatürk için bir imza yaratmış, Atatürk de bu imzayı baka baka taklid ederek kullanmış **değildir.** Tersine,

Çerçiyan adlı bir Ermeni, Atatürk'ün imzasını kalpazanca taklit ederek "Bu imzayı ben yarattım!" diye sahiplenmiş ya da sahiplettirilmiştir! Üstelik Robert Kolej'de elinden geçen tüm öğrencilere de bu yalanı belletmiştir! Dahası, bu yalanı basın yoluyla tüm Türkiye'ye yaymıştır! Aziz Nesin de şimdi bu Ermeni'nin yalanını tüm dünyaya yayma işini üstlenmiştir. Evet, inanılır gibi değil, ancak gerçek! Bu, kimi Ermeni'lerin Atatürk'le ilgili uydurdukları ilk yalan da değildir. Daha önce de Agop Martayan (Dilaçar), Atatürk'ün Latin yazısıyla Türkçe'yi ilk kez **1918** yılında kendisindeki bir kitaptan gördüğünü, Türklerin Latin yazısına geçişlerinde bunun (dolayısıyla kendisinin) büyük rolü olduğunu yazmıştır. Oysa Atatürk, **1914** yılında Fransa'daki bir bayan arkadaşıyla Latin yazılı Türkçe yazışmalar yapmıştır. Biz bu Ermeni'nin yalanını da bir başka yazımızda tüm yönleriyle çürüteceğiz. Şimdilik: "Atatürk imzasını ben yarattım" diyen Çerçiyan ile, "Atatürk Latin yazılı Türkçeyi ilk bende gördü" diyen Martayan'ın aynı yıllarda Robert Kolej'de bulunduklarını vurgulayıp geçelim.

Şimdi, Aziz Nesin beni "düşünmesini bilmeyen-aptal bir yazar" olarak damgalarken, şunları söylüyor:

"Ben (Aziz Nesin), 78 yaşındayım, 96 kitap yazdım. Kitaplarımın her biri on-onbeş baskı yaptı. Cengiz Özakıncı daha doğmadan önce, Aziz Nesin yazar idi. Öyle ise Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin ne derse doğru olduğunu düşünmeliydi. Özakıncı, böyle düşünmemiştir. A. Nesin'in yalan söylediğini düşünebilmiştir. Demek ki düşünmesini bilmiyor. Öyle ise %60'ların (Aptalların) içine girer!"

Salt bu sözler dahi Aziz Nesin'in ne denli ENAYİ olduğunun bir kanıtını oluşturmaktadır. Biz 78 yaşında 96 kitap yazmış nice yalancılar gördük! Okuma-yazma dahi bilmeyen nice gerçekçiler gördük. Anneannemiz bizi, **"Erdem olmadıkça, tahsil bokun üzerine yaldız gibidir; yaldızı kazırsın, altından boku çıkar!"** diye eğitti, ki o dahi okuma yazma bilmezdi! Biz, önce adını güvenilire çıkartıp, sonra toplumları kandıran çok kişiler gördük. Aziz Nesin'in ENAYİ dediği Türk Halkı, böylesi durumları: **"Dur kıçıma yer edeyim, sonra neler neler edeyim!"** sözüyle pek güzel saptamıştır. Bilimde **"PİLTDOWN ADAMI"** adıyla bilinen olay da bunun bir kanıtıdır. Her ne söylerlerse sınamaksızın inanılacak denli güvenilirlik sağlamış iki bilgin, **"Biz bir kafatası bulduk, bu kafatası 600.000 yıllıktır, maymundan insana geçme**

aşamasının kanıtıdır" demişler, 1912'den 1953'e dek (41 yıl boyunca) toplumları da, bilginleri de bu yalana inandırıp, kuşakları bu yalanla eğitmişler. 41 yıl sonra (Aziz Nesin'in ENAYİ diyeceği türden) iki gerçek bilgin çıkmış, o kafatasını yeniden incelemişler, **büyüteçler altında bakarak,** törpü izlerini saptamış lar, eskiliğinin yapay bir sıvı ile sağlandığını görmüşler. Sonuç: Kafatası 600.000 değil, yalnızca bin yıllıktır. Maymundan insana geçiş görüntüsü ise, törpülemeler ile yapay biçimde oluşturulmuştur! Bunu yapan bilginler, SAHTEKARDIR! Şimdi anlaşılıyor değil mi, Aziz Nesin'in, okuyucularına **"Yazdıklarıma büyüteçle bakarak yanlış aramayın"** demesinin nedeni? Oysa **"Şeytan ayrıntıda gizlidir",** büyüteçsiz görülmez. Aziz Nesin, Demirtaş Ceyhun gibi **"İNANDIRICI YAZAR"**larımızdandır. D. Ceyhun, **'İnandırıcı Yazar'**lığın yiğit savuncusudur. Biz ise, toplumu şuna, buna, kendimize inandırmakla yükümlü değiliz. Biz, **İNANDIRMAK** ile değil **BİLDİRMEK** ile yükümlüyüz. Biz topluma **sözün doğrusunu sözün eğrisinden nasıl ayırabileceğinin yöntemini** öğretiriz. Aziz Nesin'lerin, Mete Tunçay'ların, vs. yazdıkları, bizim bu yöntemi topluma öğretirken el attığımız birer örnekten başkası değildirler. Örneğin, Aziz Nesin'in "hınk edici dostu" Mete Tunçay'ın sözlerini bu açıdan işleyeceğiz.

ATATÜRK 'YALANDAN' DEĞİL 'SİROZDAN' ÖLDÜ

Mete Tunçay: **"Çerçiyan, Atatürk'e yalnız imza değil, Latin harfleriyle elyazı da talim etmişti. Ve yalnız Atatürk'e değil, Afet hanım başta olmak üzere, yakın çevresindeki diğerlerine de. Bu sebeple, hepsinin el yazısı birbirine benzer ve karıştırılır"** demiş, Aziz Nesin onun bu sözlerine kendisi ENAYİCESİNE inandığı gibi, okurlarını da ENAYİCESİNE inandırmaya kalkmıştır. Bir de üstelik: **"Yazdıklarımıza büyüteçle bakarak yanlış aramayın"** demiştir. Biz de topluma diyoruz ki, bunların her yazdıklarına **büyüteçle bakıp yanlış arayın,** böyle yaparsanız bunların yazdıklarında **doğru** bulmanız güçleşecektir, çünkü bunlar bu kertede yalancıdırlar. Mete Tunçay'ın yukarıda aktardığımız 30 sözcüklük yazısında dahi, tam 6 yalan bulunmaktadır.

1- Çerçiyan'ın *Atatürk'e imza* talim ettiği, Mete Tunçay'ın **birinci yalanıdır.** Yukarıda bunu kanıtladık.

2- Çerçiyan'ın *Atatürk'e Latin abecesiyle elyazısı* talim ettiği,

Mete Tunçay'ın **ikinci yalanıdır.** Çünkü Atatürk Latin abecesiyle elyazıyı, Askeri okulda Fransızca öğretmeni Naki Bey'den öğrenmiştir. Yıl: 1893!.. Çerçiyan ise, o yıl 7 yaşında olup, kendisi bir çocuktur. 25.11.1971 tarihli Hürriyet'te Çerçiyan: **"Atatürk'le hiç karşılaşmadım"** demiştir. Mete Tunçay, "Atatürk'le hiç karşılaşmadım" diyen birini Atatürk'ün imza ve elyazı öğretmeni olarak gösterebilecek denli ar damarı patlamış bir "Yalan-Tarih"çidir.

3- Çerçiyan'ın *Afet Hanım'a elyazı* öğrettiği, Mete Tunçay'ın **üçüncü yalanıdır.** Çünkü, Atatürk'ün manevi kızı olan A. Afet İnan, 1925 yılında Bursa Kız Öğretmen Okulu'nu bitirip, Atatürk eliyle Fransızca'yı, Latin yazısını pekiştirsin diyerek Lozan'a gönderilmiştir.

4- Çerçiyan'ın *Atatürk'ün yakın çevresindekilere Latin abecesiyle elyazı* öğrettiği, Mete Tunçay'ın **dördüncü yalanıdır.** Atatürk'ün yakın çevresindekilerin tümü, çoğu askeri okuldan çıkma kişiler olarak, Latin yazısını Askeri okulda çoktan öğrenmişlerdi. Atatürk'le hiç karşılaşmamış birinin Atatürk'ün yakın çevresindekilerin elyazı öğretmeni de olamayacağı açık bir gerçektir. Çerçiyan'ın dahi böyle bir iddiada bulunmadığı belgelidir.

5- Aynı bir öğretmenden elyazısı öğrenenlerin yazılarının birbirine karıştırılacak denli benzeyeceği savı, Mete Tunçay'ın beşinci yalanıdır. Aynı bir öğretmenden resim dersi alanların yaptıkları resimler nasıl birbirine benzemez ve karıştırılmaz ise, elyazısı da böyledir. El yazısının tıpkı parmak izi gibi, kişiyi başkalarından **"ister istemez"** ayıran bir özellik taşıdığı, bilimsel, grafolojik bir gerçektir.

6- Atatürk'ün yakın çevresindekilerin hepsinin elyazılarının birbirlerine karıştırılacak ölçüde benzediği, Mete Tunçay'ın **altıncı yalanıdır.** Atatürk'ün yakın çevresindekilerin hepsinin elyazıları bugüne kalmıştır. Ben pek çoğunu tek tek inceledim. Hiçbirinin birbirine benzemediğini gördüm. Örneğin, İsmet İnönü ile Atatürk'ün yazıları birbirinden kesin olarak ayrılır.

İmdi, yazdığı 30 sözcükle tam 6 yalan söyleyen Mete Tunçay'a sınamadan inanan Aziz Nesin ENAYİ değil midir? Bu yalanlara okuyucularını da inandırmaya çalışan Aziz Nesin, yalanı yalana ekleyen bir **KUYRUKLU YALANCI** değil midir? Beni kamuoyuna **"Düşünmesini Bilmeyen Bir Yazar"** diye sunup, okuyucularına **"aptal"** diye damgalatmaya çalışan Aziz Nesin, kendisi **"DÜŞÜNMESİNİ BİLMEYEN AP-**

TAL BİR YAZAR" değilse nedir? Ayrıca Mete Tunçay da, adını **"Tarihçi"ye çıkartmış bir "yalancı"** değilse nedir? Türkiye, 30 sözcükte 6 yalan söyleyerek dünya yalan rekorunu kıracak, Guiness Rekorlar Kitabına yalancı olarak geçecek türden kişilerin, ortalıkta, "Aydınız!" deyu çalımlanarak dolaştıkları bir ülkedir. Okuyucusunu "gözü açılmamış sığırcık yavrusu" yerine koyanların pabuçlarını ellerine verip yalanlarını yüzlerine vurmak, bizim boynumuzun borcudur!.. Bunlar bugün bizim yanıtlarımızı basmayarak, sesimizi boğarak, toplumumuzu yalanlarla koşullandırmayı özgürce sürdürüyorlar. Yarın, kitaplarımız yayımlandığında, başlarını nereye sokacaklar? ÖZELEŞTİRİ verirler mi?!! Örneğin; **"Biz bir 'aydınlar çetesi'yiz. Amacımız kamuoyunu koşullamak, güdümlemek, spekülatif sansasyonel manipülasyonlarla yönlendirmektir. Atatürk'ün Türkiye toplumunun beynindeki saygın yerini, gönlündeki sevgisini yıkmaktır. Toplumu Atatürk'ten tiksindirmektir. Bu amaçla her türlü yalanı yayar, her türlü spekülasyonu yaparız!"** derler mi?.. Yoksa onlar bunu diyemezler de biz mi yüzlerine karşı söylemek zorunda kalırız?..

Kitap Gazetesi
Sayı: 26. 1.11.1993

EK:
"BÜYÜTEREK KÜÇÜLTME"NİN ASKERLERİ

Aziz Nesin, 1 Kasım 1993 günlü Kitap gazetesinde yayımlanan bu yazıya, 18 Aralık 1993 günlü söyleşisinde karşılık vererek şunları söylemiştir:

"Güzel Sanatlar Akademisinin 'Şark Teyzinatı' bölümünün sınavlarına girdim ve orayı birincilikle kazandım.. Hat (yazı) dersi vardı.. Hat'ta (yazıya) eskiden beri meraklıyım.. Sonra biz hem hüsn-i hat dersi okurduk, hem kaligrafi dersi okurduk. Fransızca hocası da ayrıca kaligrafi dersi verirdi bize.. Her ulusun yazı karakteri aynı denecek kadar birbirine benzer. Liseyi bitirmiş olan Fransız çocuklarına bakın, yazıları hep birbirine benzer.. Bizde de o zaman iyi yazan çocukların yazıları birbirine benzerdi.. Çok ilginç bişey: Mustafa Kemal kendisi Fransızca da bildiği halde, Latin harflerine geçince (1928) bir Ermeni'den yazı dersi almış. Gazi imzası vardı, Mustafa Kemal, Atatürk imzası filan, bunlar çok güzel yazılardı.. Bu millete "Uyaaan!" deyince uyanması yazıyla mazıyla olacak şey değil. Tekmelemek lazım; tekmeleye tekmeleye, yumruklaya yumruklaya "Kendine geeeel!" demek lazım. Yaza yaza olacak şey değil. Okumasını bilmiyor. Okuyan da anlamasını bilmiyor..."

(Antik ve Dekor dergisi, sayı 23 ve 24, 1994 -Ayrıca Bkz: Aziz Nesin- 'Bir Dokun Bin Dinle' -Adam y. 1. bs. sf. 7'den 25'e)

Görüleceği üzere, Aziz Nesin, Atatürk imzası konusunda, tükürdüğünü yalamamak için kıvırıyor da kıvırıyor! Kendisinin kaligrafi öğrenimi gördüğünü (yani bu yazışlerinde uzman olduğunu) söyleyen Aziz Nesin, böyle demekle, bizim "Aziz Nesin Grafolog değildir" saptamamızı "çürütmüş"(!) oluyor!!! "Bir yazı öğretmeninden yazı öğre-

nenlerin hepsinin yazısı birbirine benzer" diyen Aziz Nesin, böylece bizim "benzemez" savımızı "çürütmüş"(!) oluyor!!! Aziz Nesin: "Atatürk Yazı Devrimi sırasında (1928) bir Ermeni'den Latin harfli el yazısı dersi almıştır. 1928 Yazı Devrimi'nden sonraki Latin yazısıyla Gazi. M. Kemal imzası da, 1934'te soyadı Atatürk olduktan sonra kullandığı K. Atatürk imzası da, (1928'de o Ermeni'den yeni yazı dersi almış bulunduğu için) güzeldir, diyerek "K. Atütürk imzası Ermeni ürünüdür" yalanında diretmekle kalmıyor, "Gazi. M. Kemal imzası da o Ermeni'nin öğrettiği yazıdır" diyerek, bir yalan daha üstleniyor.

Aziz Nesin tüm bu yalanları, "Bir Ermeni 1928'de Atatürk'e yeni yazıyı öğretti" yalanına dayandırıyor. Biz bu yalanı 1 Kasım 1993 günlü, yukarıdaki yazımızda çürütmemize karşın, Aziz Nesin 18 Aralık 1993 günlü söyleşisinde, bu yalanı sürdürmekten utanmıyor. Oysa biz, bu yalanı, 1 Kasım 1993 günlü yukarıda aktardığımız yazımızda, doğrudan doğruya "Atatürk'e elyazısı öğretti" denilen o Ermeni'nin sözleriyle çürütmüştük. O Ermeni, 25 Kasım 1971 günlü Hürriyet'te yayımlanan söyleşisinde: "Ben Atatürk'le hiç karşılaşmadım" demiştir. Gerek Mete Tunçay, gerekse Aziz Nesin, "Atatürk'le hiç karşılaşmadım" diyen bu Ermeni'yi "Atatürk'ün el yazısı öğretmeni" diye sunarak, kamuyu yalanlarla dolandırmaktadırlar. Ve Aziz Nesin, bu Ermeni'nin "Atatürk'le hiç karşılaşmadım" dediğini bizim yazımızda okumuş olmasına karşın, bu Ermeni'yi kamuya "Atatürk'e 1928'de el yazısı öğreten Ermeni" diye sunmayı —yüzü kızarmaksızın— sürdürüyor! Öyleyse, biz de o Ermeni'nin 1928'de Atatürk'e el yazısı öğretmediğini, daha başka belgelerle gösterelim.

1- Atatürk, 1928 Yazı Devrimi'nden 14 yıl önce, 13 Mayıs 1914'te Madame Corinne adlı bir arkadaşına, Sofya'dan latin harfli Osmanlıca elyazısı bir mektup göndermiştir. 25 Kasım 1954 günlü Milliyet'te tıpkı basımı yayımlanan bu mektup, Atatürk'ün Yazı Devriminden 14 yıl önce dahi latin elyazısını çok iyi bildiğini, dolayısıyla, 1928 Yazı Devrimi sırasında latin elyazısını kimseden öğrenmeye gereksinmesi bulunmadığını, belgelemektedir:

Le 13 Mars 14

Chère Carmen,

J'ai reçu avec beaucoup de plaisir vos aimables lettres je vous en suis très reconnaissant de me renseigner de tout ce qui se passe à Constantine les concerts, les bazars, les relations mondaines etc. surtout vos conversations avec notre Carmen et surtout avec Nadra Bey.
Sincèrement je dois vous dire que je ne mérite pas les blâmes dont vous m'accablez dans vos lettres.

Dans vos deux dernières lettres vous parlez d'un voyage à Sofia et vous vous fâchez contre moi, de ce que je ne vous ai rien écrit à ce sujet. Je savais bien que pour plusieurs motifs ce voyage ne vous était pas agréable comme je suis sûr

И. КЕНДА—СОФИЯ
КОТЕЛИ „СПЛЕНДИДЪ"
Телефонъ № 1085
И „СПЛЕНДИДЪ ПАЛАСЪ"
Телефонъ № 1291

J. KENDA SOFIA
HOTELS „SPLENDIDE"
Telephone № 1085
& „SPLENDIDE PALACE"
Telephone № 1291

Sofia ... 1914
Софія

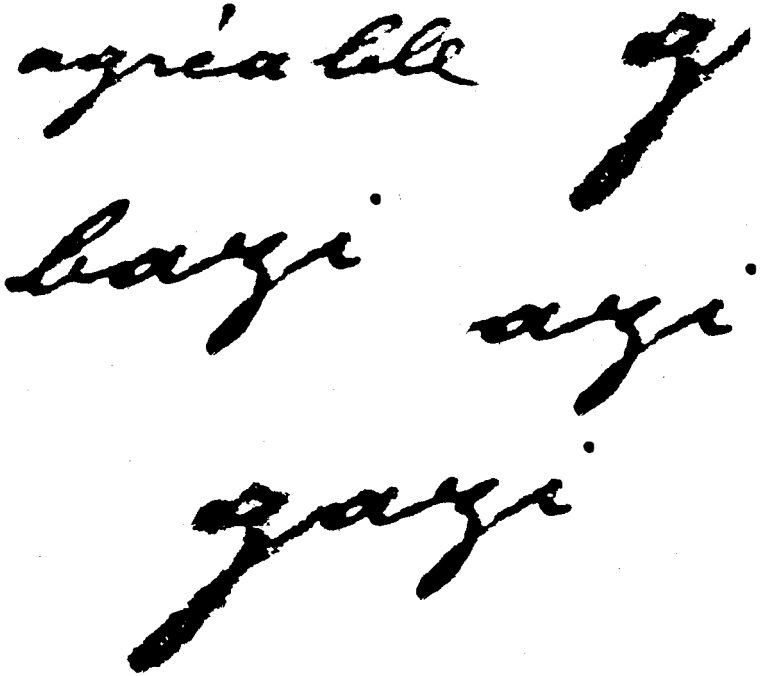
4

Kabaul ittikden sonra béni bazi noktalarda yanlış né ya nokasan bulmakla bérabèr hèman menfi hentkun nirmekté isstidjal kensterméz né Djenabete beyan nokton — lindé yer bulan satirlarinizé dachka manada hélimé lerden terakkup ideroli.

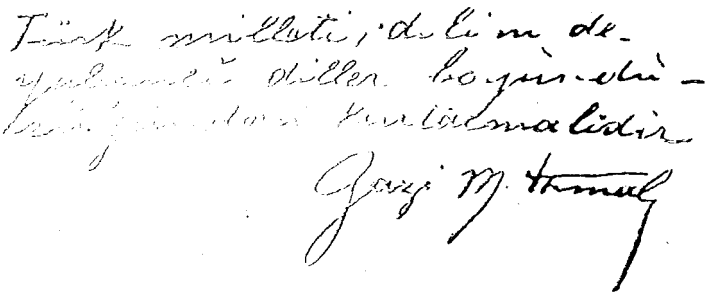
K.

Valideniyé né madmaiselle Edith é . sélam idérim .

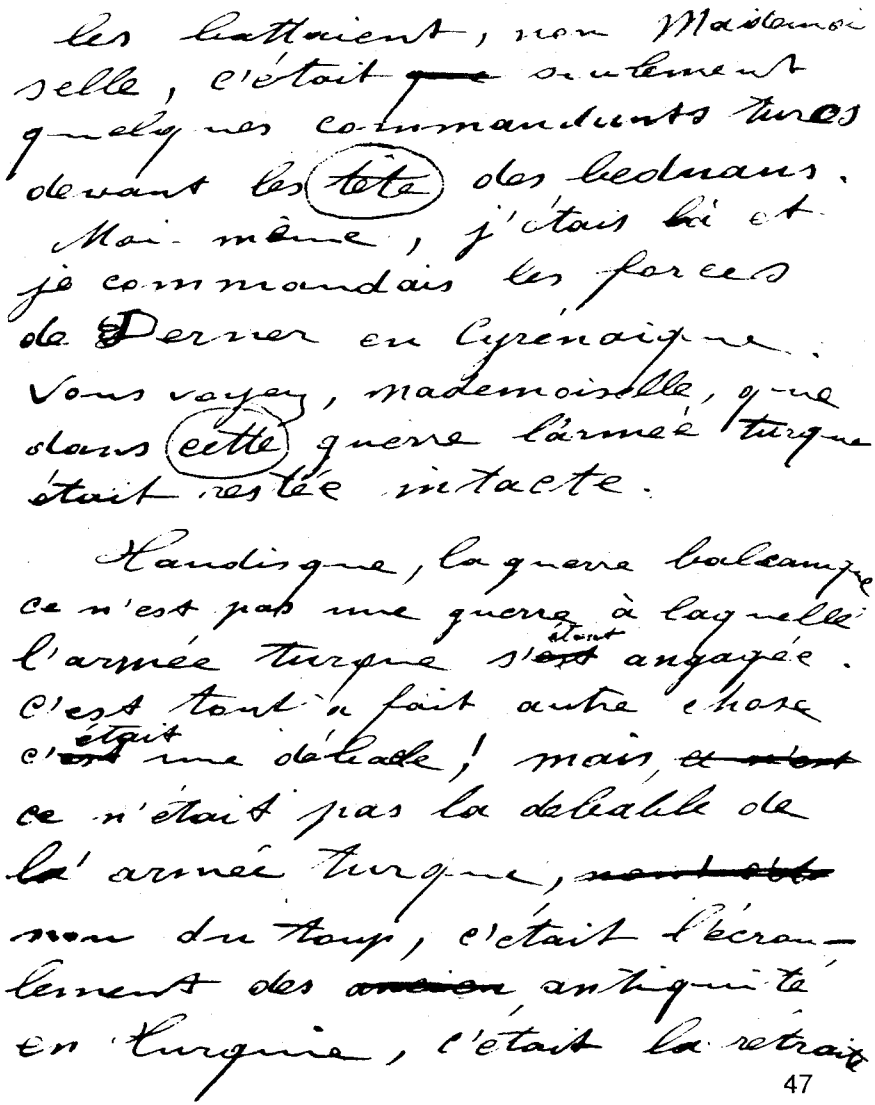
Dunya mesanlar isdijin bir dari imtihandir . Imtihan idilène nesanin bère çnalé mantlaka pèkle mesnafike djénabe virmessi mumgune olmaya bilire . fékat dusfum mélidir gui hengumme djénabla rin hèrèti anmanmyérindène hasil olan manhasalaya gouré viridir . Jan nazaryèp

Mustafa Kemal'in 1914'teki elyazılarından çıkan bu 'gazi' ile, onun 1930'da latin elyazısıyla attığı 'Gazi M. Kemal' imzasında bulunan "gazi" birbirinin eşidir. Şöyle ki:

2- Atatürk, yazı devriminden on yıl önce, Temmuz 1918'de, Karlsbad'da, Latin el yazısıyla Fransızca olarak bir günlük tutmuştur. Atatürk'ün Yazı Devrimi'nden on yıl önce Latin el yazısıyla Fransızca olarak tuttuğu bu günlüğün sayfaları şöyledir:

47

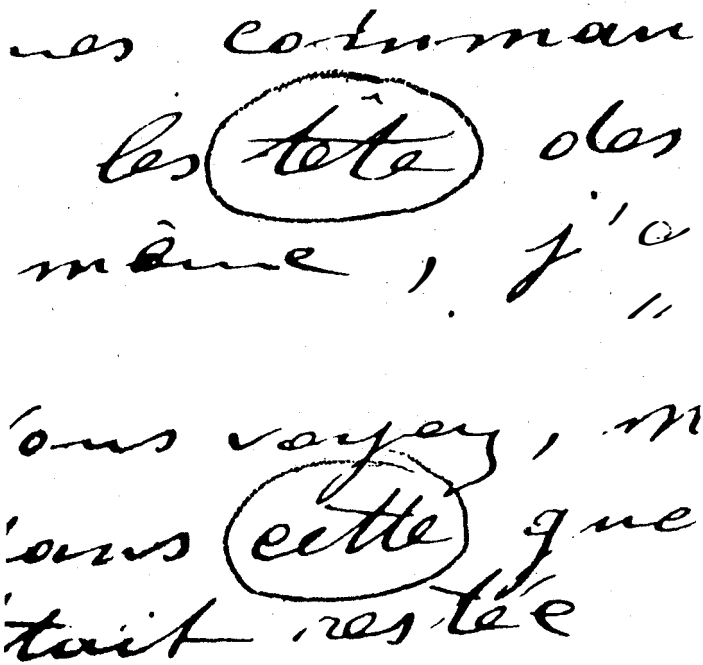
~~des ignorants la~~ de l'ignorant commandement en tête de l'armée turque.

Les puissances balkaniques doivent, de ce résultat de cette guerre, à l'ignorance des personnes qui dommandaient la turquie à cette époque.

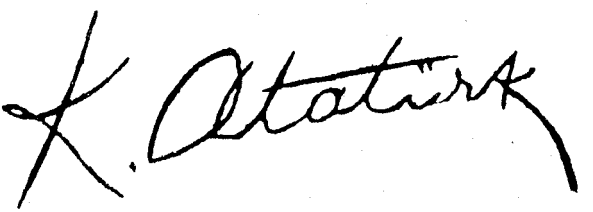
~~Ce~~ On disait que cette guerre, aussi, était une surprise pour la turquie. L'armée n'avait pas eu le temps suffisant pour se réunir et pour se concentrer d'après une plan. C'était avec, les avants-gardes qu'on avait accepté les allemands en

Le gros, la vraie armée
turque n'a pas pu être
organisé. Il a eu des moments
où au lieu d'appeller ~~de~~ la
nation sous l'arme,
on délivrait les troupes.
L'ignorance de quelques
personnages, mais qui
possédaient tout le
pouvoir a offert la
plus précieuse partie
du pays à l'ennemi, sans
pouvoir savoir employer
~~Il~~ est l'armée, qui était, et qui
toujours ~~était encore~~
a bien capable de défendre
courageusement la patrie.

Atatürk'ün 1928 Yazı Devrimi'nden on yıl önce, Latin el yazısıyla Fransızca olarak tuttuğu bu günlük incelendiğinde, 1918'deki bu el yazısının, durmuş, oturmuş, kişiliğini bulmuş (acemi değil, alabildiğine usta işi) olduğu görülür. Atatürk'ün 1918'deki bu el yazıları ile, 1928 Yazı Devrimi'nden sonraki el yazıları karşılaştırıldığında, el yazısının hiç bir karakter değişikliğine uğramadığı da somut olarak görülmektedir. Öyle ki, Atatürk'ün 1914-1918'deki bu el yazısından G-A-Z-İ-M-U-S-T-A-F-A-K-E-M-A-L harfleri kesilip çıkartılarak birleştirildiğinde, onun on yıl sonra, 1928'den 1934'e dek kullandığı Latin yazısıyla Gazi Mustafa Kemal imzasının bir eşi elde edilmektedir. Bu somut olgu, Aziz Nesin'in: "Atatürk yeni yazıyı 1928'de bir Ermeni'den ders alarak öğrendi" yalanını bir kez daha çürütür. Atatürk'ün 1918'deki bu el yazılarında, Fransızca **"tête"** ve **"cette"** sözcüklerindeki **"t"**leri, üst çizgilerinden birbirine birleştirerek şöyle yazdığı görülmektedir:

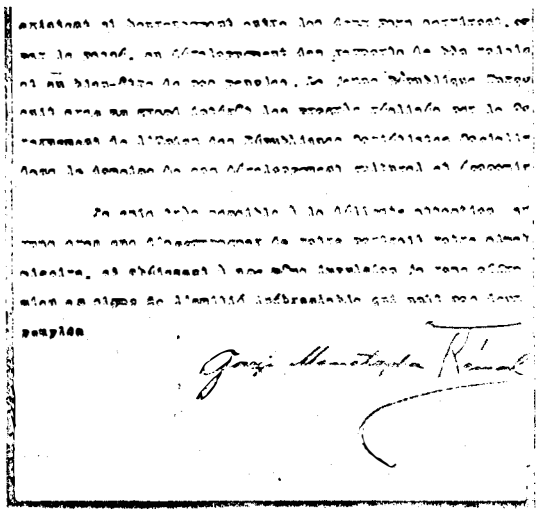
Atatürk'ün daha 1918'de edindiği bu alışkanlığın, onun 1934'teki K. Atatürk imzasında sürdüğünü, 1934'teki imzasında onun "t"leri tıpkı 1918'de yaptığı gibi, üstten birleştirerek yazdığını görüyoruz:

Bütün bunlar, Atatürk'ün Latin el yazısını 1928'de bir Ermeni'den ders alarak öğrenmediğini; daha 1914+1918'de dahi, çok olgun, oturmuş, kişilikli bir el yazısı bulunduğunu kanıtlar. Öyle ki, onun 1914+1918'deki bu el yazılarıyla, tüm yaşamı boyunca yazdığı Latin harfli el yazıları arasında, en küçük bir karakter değişimi dahi bulunmamaktadır.

Aziz Nesin'e göre, "Atatürk 1928'de yeni yazıyı bir Ermeni'den ders alarak öğrendiği için, 1928'den başlayarak Latin yazısıyla attığı Gazi Mustafa Kemal imzası güzelmiş"... Aziz Bey'in bilmediği ya da unuttuğu gerçek şudur ki, Atatürk, Latin yazısıyla Gazi Mustafa Kemal imzasını ilk kez 1928 Yazı Devrimi'nden sonra kullanmış değildir. Tersine, bu imzayı, Yazı Devrimi'nden altı yıl önce, V. I. Lenin'e gönderdiği mektubun altına da Latin el yazısıyla atmıştır. Atatürk'ün 1922 yılında V. I. Lenin'e gönderdiği mektubun altındaki Latin harfli el yazısıyla Gazi Mustafa Kemal imzası, onun 1928'den sonraki Latin yazılı

Gazi. M. Kemal imzalarının tıpkısı, eşi olup şöyledir:

Gerek, Atatürk'e 1928'de yeni harflerle el yazısı öğrettiği savlanan Vahram Dikran Çerçiyan'ın 25 Kasım 1971 günlü Hürriyet'te "Atatürk'le karşılaşmadık hiç" demiş olması, gerekse yukarıda sunduğumuz belgeler, Atatürk'ün Latin harfli el yazısını 1928'de bu Ermeni'den öğrendiği yalanını çürütmektedir. Tüm belge ve bulgular, Atatürk'ün Latin el yazısını 1928'de "Aziz Nesin'in Ermeni'si"nden değil; tersine, 1893 yılında Askeri Rüştiye'deki Fransızca öğretmeni Mehmet Nakiyettin (Yücekök)'ten öğrendiğini kanıtlamaktadır. Öyle ki, Atatürk, 1893 yılında Fransızca öğretmeni Mehmet Nakiyettin'den Latin el yazısı öğrendiği sırada, "Aziz Nesin'in Ermeni'si" yedi yaşında olup, misketleriyle oynuyordu. Çünkü Aziz Nesin'in Ermeni'si Çerçiyan, 1886 doğumlu olup, Atatürk'ün Latin el yazısı öğrendiği 1893'te o, yedi yaşındaydı!..

Aziz Nesin, Atatürk imzası konusundaki savının yalan olduğunu belgelerle göstermemize karşın, bu belgeler karşısında özeleştiri yapması gerekirken, tutup yalanını katmerlendirmiş ve "K. Atatürk (1934) imzası Ermeni'nin imzası olduğu gibi; 1928'deki Gazi. M. Kemal im-

zası dahi, o Ermeni'nin öğrettiği el yazısıdır" demeye başlamıştır. Aziz Nesin, imza konusunda kıvırıp durmaktadır. Bu da bize onun kıvırtma konusundaki bir yazısını anımsatıyor. Aziz Nesin, 24 Eylül 1993 günlü Aydınlık'ta yayımlanan bu yazısında, şöyle demektedir.

> NEREYE DEK GİRDİ?
>
> (...) 1917 Devrimi başlarında bir Rus Kulak'ı güzel karıcığını da almış, atlamış trene batıya kaçıyor. Trende bir genç devrimci de varmış.. yolculara Karl Marx'ın bildirilerini dağıtıyor... Bu devrimci delikanlıyla, kulakın genç ve güzel karısı, tren yolculuğu sırasında kırıştırıyorlar... Delikanlının omuz çantasında ince kağıtlara basılı binlerce bildiri var. Bunlardan birini prezervatif yerine kullanıyor. Bir zaman sonra, Rus kulakının da nefsi uyanıyor. Karısıyla sevişecek. İçeriden hışır hışır bir ses.. Eğiliyor, parmaklarını uzatıp hışırdayan incecik kağıdı alıp, gece lambasının ışığında okuyor (Karl Marx'ın bildirisi!). Kulak, genç ve güzel karısına dönüp: -Kalk, diyor, biz yine çiftliğimize dönelim, buraya dek girdiğine göre, nasıl olsa bundan kurtuluşumuz yok!..
>
> 1985'ten sonra, bu kez Marx'ın bildirisinin girdiği yere, sermaye girdi.
>
> Bikez girdi mi, kıvırttıkça daha çok girer.(..)
>
> (Bkz: A. Nesin- 'Bir Tutam Aydınlık'- Adam y., 1. bs.- s. 162, 163)

Şimdi de Özakıncı, bu yalanın niçin, hangi amaçla, ne gibi bir yarar umularak kamuya en yüksek sesle yayıldığına girecektir. Çünkü, Aziz Nesin, bu yalanı, her çürütülüşünde daha çok kıvırtarak savunmaktadır.

***

"Atatürk imzası, bir Ermeni'nin imzasıdır" sözleri, ülkenin çok satar bir gazetesinde (Hürriyet), en çok okunduğu günde (pazar), en büyük puntolarla yayımlanmıştır (27 Eylül 1992)...

"Atatürk imzası, bir Ermeni'nin imzasıdır! Buna çok bozuluyorum!" diyen Aziz Nesin'in bu sözlerini okuyan ortalama Türkler; "Atatürk bozulunacak bir iş yapmış", "imzası bir Ermeni'nin imzasıymış" diye düşüneceklerdir. Atatürk'ün Kurtuluş Savaşı'nın başkomutanı olduğunu ve Kurtuluş Savaşı sırasında Ermeni ve Rum toplumlarınca içimizden vurulduğumuz anımsayarak: "Atatürk imzasını bir Ermeni'ye tasarlatmaya utanmadı mı? İlle de bir başkasına tasarlatmak istediyse memlekette güzel yazan Türk mü bulamadı?" diye Atatürk'e öf-

kelenecek, dahası Atatürk'ün Türkseverliğinden kuşkuya düşeceklerdir. Atatürk'ün de öyle güvenilecek bir adam olmadığını, Kurtuluş savaşında bizi içimizden vurmuş Ermeni'lerle Rum'larla gizli gizli düşüp kalktığını düşüneceklerdir. İşte Aziz Nesin'in "Atatürk imzası bir Ermeni'nin imzasıdır. Buna çok bozuluyorum!" demecinin çoğunlukta yaratacağı öfke, böyle Türk kamuoyunu Atatürk'ten soğutacak bir öfkedir. Aziz Nesin'in 1992'de Hürriyet gazetesinden avazlandırdığı "kamuyu Atatürk'e öfkelendirici" nitelikte bu yalan, 1990 yılında, kamuyu Atatürk'ten tiksindirici yayınlar yapan Refahçı Abdurrahman Dilipak'ın kitabında da, bu amaçla yer almıştır. Şöyle yazmıştır Refahçı Dilipak:

> "Hani bir çok kimse Atatürk'ün imzasının bir Ermeni tarafından dizayn edildiğini bilmez.. Osmanlı tuğraları, nasıl devrin ünlü hatatlarınca kompoze edilirse, Atatürk efendimizin de imzası bir ressam tarafından dizayn edilmişti."
>
> (Bkz- agy- 'Laik Demokratik Cumhuriyet İlkelerine Bağlı Kalacağıma" -Risale y.- 3. Baskı, Ağustos 1990- sf. 31)

Refahçı Dilipak'ın, bu sözleri 1990'da niçin yazdığı açıktır: Okuyanı Atatürk'ten tiksindirmek!.. Peki aynı yalanı Aziz Nesin, çok daha yüksek bir sesle, 1992'de bağırdığında, Aziz Nesin'in amacı neydi?: Yine okuyanı Atatürk'ten tiksindirmek!.. Neden? Çünkü, İstanbul Ermeni Patrik Vekili Mesrop Mutafyan dahi; Bugün Türkiye'de "Ermeni" sözcüğü bir küfür haline gelmiş olup, hiç bir sigorta şirketi Patrikhanemizi sigortalamıyor! İnsanlar birbirlerine kızınca "Ermeni misin, nesin?" diye sövüyorlar." demiştir. (Bkz: Cumhuriyet- 11.6.1995) Atatürk imzası bir Ermeninindir, diyenlerin; bu yalanı sövgü, aşağılama amacıyla yaydıkları, apaçıktır.

Peki, yerli yazındırıklarımıza, "Türkleri Atatürk'ten tiksindirin!" buyruğunu veren kim?: ABD!. CIA!. CIA istasyon şefi Graham Fuller!.. CIA'nın ülkemizdeki "Sağ elleri" ile CIA'nın ülkemizdeki "Sol elleri", 1990 yılında ABD'nin "Atatürk'ü bırakın!" buyruğundan sonra, kamuyu Atatürk'ten tiksindirici yayınlar bombardımanına başlamışlardır. İşte Dilipak'ın 1990, Aziz Nesin'in 1992'de kamuyu Atatürk'ten tiksindirme amaçlı bu yalanı yaymalarının nedeni, budur.

Bugüne dek hiç bir ülke açık açık Atatürk'ü başdüşman ilan etmemiştir. Bugüne dek Lenin'i, Mao'yu, Stalin'i, Hitler'i başdüşman olarak gösteren pek çok ülke çıkmıştır, ancak 1989'da Berlin duvarı, 1990'da SSCB yıkılıncaya dek, hiç bir batılı ülke görevlisi, Türk basınına demeçler vererek, "Türkler Atatürk'ü bıraksınlar, yoksa kendileri için iyi olmaz" dememiştir. 1990'da SSCB yıkıldıktan sonra, ABD, tüm gücüyle Türkiye'ye yönelmiş ve CIA'cı Fuller, "Kemalizm bitti!" diye bağırmıştır. Bakın şu "Tanrı"nın işine ki, Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Turan Dursun, Uğur Mumcu, CIA'cının "Kemalizm bitti!" dediği günlerde öldürülmüşlerdir. Tümünün ortak yanı, Kemalist Devlet anlayışının en bilgili savunucuları olmalarıdır.

Bunlar öldürülerek, öteki Atatürkçülere de, eğer susmayacak olurlarsa susturulacakları kesin bir dille anlatılmış oldu. İşte CIA'cıların "Atatürk'ü bırakın!" dediği 1990'lardan bu yana, artık Türk basınyayınında 'götünü CIA'ya dayayıp Atatürk'e sövenlerin borusu ötmektedir.Basında, her on köşe yazarının dokuzu, "götünü CIA'ya dayayıp Atatürk'e söven yiğit!"lerden oluşmakta, basınımızda yalnızca ondabir oranında yarım ağızla Atatürk'ü "savunan"(?) cılız bir ses bulundurulmaktadır. Onun sesi de biraz gür çıkmaya kalkarsa ne olacağı besbellidir.

Evet, CIA'cılar Türk basınına "Kemalizm bitti! Atatürk'ü bırakın!" diye demeçler verip, sıkı Atatürkçülerden dördü bu sırada öldürüldükten sonra, ortalık "Atatürk söver" yazındırıklara kalmıştır ve Türkiye, Atatürk karşıtı bir kültür devrimi yaşamaktadır!. Çünkü, böyle buyurdu CIA!.. SSCB'yi yıkınca kendini "Tektanrı" sanan ABD'nin, kendini Cebrail sanan CIA'cısı Fuller, kendini peygamber sanan yerli yazındırıklara vahyetti: Kemalizm bitti!.. Buna karşı çıkıp, "Bitmedi, yaşatacağız!" diyenlerin yeri, Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Turan Dursun ve Uğur Mumcu'nun yanı olacaktır.

İşte Türk basınında pek çok "Atatürk söver" yazındırık, kamuyu Atatürk'ten tiksindirici yayınlar yapmaya koyulmuşken, bu sırada Aziz Nesin ile Mete Tunçay'ın da kamuyu Atatürk'ten tiksindirici nitelikte demeçler patlatmaları, tam da Türkiye'de CIA kaynaklı bir Atatürk karşıtı kültür devrimi başlatıldığı günlere denk gelmektedir. Gerek Aziz Nesin, gerekse Mete Tunçay, "Atatürk imzası bir Ermeni'nin imzasıdır" yalanını, 1971'de, 1981'de başkalarından duymuşlar, ancak bu

yalanı on-yirmi yıl önce ilk duyduklarında sıcağı sıcağına yüksek sesle duyurmak varken, bunu on-yirmi yıl içlerinde saklayıp, 1992'de en yüksek sesle kamuya yaymaya soyunmuşlarsa, onların 1992-93'teki bu eylemlerinin, CIA'nın 1990'larda verdiği "Atatürk'ü bırakın" buyruğuyla bağlantısı, kendiliğinden ortaya çıkar. Türk argosunda bir söz vardır: "Zaman kötü, kolla götü!" ..Aziz Nesin'in ve Mete Tunçay'ın kamuyu Atatürk'ten tiksindirici imza yalanını yaymaya geçtikleri "zaman", götü kollamanın ancak Atatürk'e sövmekle sağlandığı bir "zaman"dır: "Sövmek zamanı"...

Peki, ABD nire, Türkiye nire!. Niçin ABD Türklerden Atatürk'ü bırakmalarını istiyor?.. 57 yıl önce 57 yaşında ölen bir Atatürk, bugün ABD'nin götüne kazık mı batırıyor?..

Evet!..

1989'da Berlin (Doğu-Batı Duvarı) yıkılıp, ardından 1990'da SSCB dağılınca; ABD, yeryüzünün biricik bileği bükülmez kabadayısı olarak kalmış ve bu durumdan alabildiğine yararlanmak amacıyla, ilk iş olarak yeryüzünün en büyük akaryakıt kaynağı olan Ortadoğu'yu, kendi sömürgen çıkarlarının gerektirdiği gibi yeniden biçimlendirmeye kalkmıştır. İlk iş olarak 1991'de Irak'a saldıran ABD, Irak'ın toprak bütünlüğünü de yıkıp, Kuzey Irak topraklarını bir sınırla ayırarak Kürtlere vermiştir. ABD, şimdi de Türkiye'den Güneydoğu Anadolu topraklarını, İran'dan ve Suriye'den, Lübnan'dan Kürt-yoğun yerleri koparıp, Kuzey Irak'taki topraklarla birleştirerek, Ortadoğu'nun göbeğinde bir kukla ülke: Kürdistan yaratma çabasındadır. ABD'nin kuklası olacak bu ülke, Dicle ve Fırat gibi su kaynakları ile Musul ve Kerkük gibi akaryakıt kaynaklarını, ABD'nin tekeline sokmaya yarayacaktır. 1991'de Irak'a saldırıp, Kuzey Irak topraklarını ve dolayısıyla Musul-Kerkük gibi akaryakıt kaynaklarını bu kukla ülkeye katan ABD'nin, şimdi biricik sorunu, Türkiye'nin Güneydoğu Anadolu'suna da koparıp bu topraklara katarak, Dicle-Fırat gibi su kaynaklarını da, yaratacağı bu kukla Kürdistan'a katmaktır. ABD'nin bunu yapabilmesinin önündeki biricik engel, Türkiye'nin Güneydoğu'sunu kimseye armağan etmeyecek olan Atatürk ve onun izdaşlarıdır. İşte, Atatürk, 57 yıl önce 57 yaşında ölen bu insan, bu nedenle ABD'nin Ortadoğu tekerine çomak sokmaktadır. ABD, Türkiye'yi Atatürk ilkelerinden koparmadıkça, Türkiye'nin Güneydoğu'sunu koparıp Irak'ın Kuzeyine katamaz.

Çünkü Atatürk'ün ilkeleri, "Lozan'da saptanmış Türkiye sınırları içinde üniter devlet"in değişmezliğini, "Lozan'da saptanmış Türkiye sınırlarını koruyup, komşulardan bir karış toprak istemeyip, kimseye de bir karış toprak vermemeyi" ve bu anlayışı özetleyen: "Yurtta barış, dünyada barış" ilkesini içermekte olup, bu ilkeler, 1989-1990'dan bu yana ABD'ye batmaktadır. ABD'nin Ortadoğu'da, Türkiye'nin Güneydoğusunu da kopartan bir kukla Kürdistan kurmasını, Irak'ın Saddam'ı değil, yalnızca Türkiye'nin Atatürk'ü engellemektedir. Bu nedenle, 1990'dan bu yana ABD'nin Ortadoğu'daki başdüşmanı Atatürk ve onun ilkelerini yaşatmayı iş edinmiş Türk aydınlarıdır. ABD'nin Güneydoğu Anadolu'daki PKK'cılara uçaklarla yardım attığını saptayan Orgeneral Eşref Bitlis'in "bir uçak kazasında"(!) ölüvermesi, Türkiye'nin Atatürk çizgisinde yürümesini savunan Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Turan Dursun ve Uğur Mumcu'nun öldürülüvermeleri, bu bağlamda anlam taşımaktadır.

ABD'nin Ortadoğu'da Musul+Kerkük+Dicle+Fırat'ı içeren bir kukla Kürdistan yaratma çabası, önünde sonunda Türkiye'nin Güneydoğu'sunun Türkiye'den kopartılmasını gerektirmektedir. Bunu sağlamanın başlıca yolları şunlardır:

*Ya, Türkiye, kuzu kuzu, üniter devleti bırakır, federal devlete geçer. Türkiye'nin Güneydoğu'su federal olur. Sonra, Güneydoğu'da bir plebisit (halkoylaması, referandum) yapılarak, Güneydoğu'nun Türkiye'den ayrılması, Kuzey Irak'la birleşmesi kararı verilir. Sonuç: Türkiye Güneydoğu topraklarını yitirir...

*Ya da, yukarıdaki çözümü benimsemesi çok güç olan Türk toplumu, ABD'nin Irak'ta oynadığı ve başarılı olduğu tuzağa düşürülür. Bilindiği üzere ABD, önce Irak'ı Kuveyt topraklarına el koymaya kışkırtmış, sonra da aynı ABD, Irak Kuveyt topraklarını işgal etti diye Irak'a saldırarak, Irak'ı Kuveyt'ten çıkarmış; ve Irak'ı cezalandırarak Kuzey Irak topraklarını Irak'tan ayırıp, Kürtlere armağan etmiştir. Özetle, ABD Irak'ı Kuveyt'te petrole götürmüş, sonuçta Irak'ı Kuzey'deki topraklarından da etmiştir. Buna Türkçe'de "Dimyat'a pirince giderken, evdeki bulgurdan da olmak" deniyor. İşte ABD, şimdi Türkiye'ye de bu oyunu oynayacaktır. Türklerin Güneydoğu topraklarını, onların dileğiyle ellerinden almak güçtür. Ancak, Türkleri başkalarının topraklarına el koymaya isteklendirmek çok kolaydır. Tıpkı Irak'ın da

Kuveyt'e el koymaya kolayca özendirilebildiği gibi!.. ABD, Türkleri, kuzey Irak topraklarını işgal edip, Musul-Kerkük gibi akaryakıt kaynaklarına el koymaya kışkırtacaktır. Bu, toprak kaybı değil, Türkiye'nin sınırlarının büyümesi olduğu için, tüm Türkleri buna kandırmak pek kolaydır. Türkler, ABD'nin oluru ve kışkırtmasıyla, Kuzey Irak topraklarını işgal ederek Türkiye topraklarına katarlar. Bunu düğün-bayram ederek kutlarlar. Bu sırada Türkiye'de "Atatürk düşmanı Osmanlıcılar" topluma Osmanlı ruhunun zaferini göstererek, övünmektedirler. Tüm Türkler, topraklarımız genişledi, artık tıpkı Osmanlı denli güçlüyüz, artık "İmparatorluk kurduk" diye böbürlenmektedirler. Türkler böylesi bir böbürlenme içinde, bir adım daha atarak, Kuzey İran'daki Kürt bölgesini de alırlar. Çünkü, böyle buyurmuştur ABD!. Sonra; bir küçük adım daha atarak, Suriye'deki Kürt bölgesine de dalarlar. Çünkü, böyle buyurmuştur ABD! Türkiye, götünü ABD'ye dayayarak Ortadoğu'da bir imparatorluk kurunca, üniter yönetim biçimini de değiştirip, tıpkı Osmanlı gibi eyaletlere döneceklerdir. Türkiye'yi yönetenler, o günlerde, topluma: "Artık bir ulus devlet değiliz. Bu yüzden üniter devlet bitmiştir. Madem Osmanlı gibi çok uluslu bir imparatorluk kurduk, öyleyse tıpkı Osmanlı gibi, egemenliğimiz altındaki uluslara özerklik, otonomi vermeliyiz" derler. Çünkü, böyle buyurmuştur ABD!.. ABD'nin kışkırtması ve desteğiyle, tıpkı Kuveyt'i alan Irak gibi, Türkler Kuzey Irak'ı, Kuzey İran'ı, Kuzey Suriye'yi Türkiye topraklarına katıp sınırlarını büyütmüş ve bu büyümenin doğal sonucu olarak, Üniter Devlet'i yıkıp, çok uluslu federal devlete geçmişlerdir. Başlıca iki bölge vardır: 1. Türkiye İmparatorluğunun Kürt Federal Bölgesi.. 2- Türk federal bölgesi... Türkiye'nin Güneydoğu Anadolu toprakları Türkiye'nin işgal ettiği Kuzey Irak, İran, Suriye topraklarıyla birlikte, bir eyalet olmuştur. Bu eyalet, kısa süre sonra, Türkiye'den ayrılıp ayrılmama konulu bir Plebisit (halkoylaması, referandum) yapar. Oylar atılır. Oylar sayılır: Türkiye'nin Güneydoğu'sunu da içeren topraklarda kurulan eyalet, Türkiye'den ayrılma kararı alır! Sonuç: Türkiye'nin Güneydoğu Anadolu toprakları, Türkiye'den ayrılır!. Türkler bu sonuca çok üzülürler. Bir yerde yanlış yaptık ama ne!? diye dövünürler. Biz Kuzey Irak'a dalıp oradaki Kürtleri başıboşluklan kurtarmadık mı? Kuzey İran'a, Suriye'ye dalıp, oradaki Kürtleri de kurtarmadık mı? Sonra onlara Güneydoğu topraklarını da birleştiren geniş

bir eyalet kurmadık mı? Onları kendi içişlerinde özgür bırakmadık mı? Bütün bunları yaparken ABD bizi destekliyordu! Bunlar niçin durup dururken "Türkiye'den ayrılalım mı, Türkiye'nin bir eyaleti olarak kalalım mı?" diye oylama yapma gereği duydular? Niye plebisitle bizden koptular? Vay başımıza gelen! Güneydoğu'yu da yitirdik! diye dövüneceklerdir. Geçmişe bakıp yanlış arayacaklardır. Kendilerini yayılmacılığa kışkırtanları lanetleyeceklerdir. İmparatorluk bu denli kısa mı sürecekti? Atatürk'ü gözyaşları içinde anarlar. Musul-Kerkük'ü alalım derken, Dicle-Fırat'tan da olmuşlardır. GAP'ı da GAP'tırmışlardır! Dimyat'a pirince gitmiş, evdeki bulgurdan olmuşlardır. ABD, Türkleri "sulu (Musul'lu, Kerkük'lü) götürmüş, susuz (Dicle'siz, Fırat'sız) getirmiş"tir. Sonuç: Türkiye, Güneydoğu Anadolu'yu elinden çıkartmıştır. ABD, Ortadoğu'da Dicle+Fırat+Musul+Kerkük'ü içeren, (yani Ortadoğu'nun en büyük su kaynaklarıyla en büyük akaryakıt kaynaklarını içeren) kukla bir Kürdistan yaratmaya başarmıştır. Tereyağından kıl çeker gibi!.. Üstelik bu işi kendi ordusunu kullanmaksızın, bütünüyle Türkleri kullanarak gerçekleştirmiştir.

Evet, ABD'nin Ortadoğu'da Dicle+Fırat+Musul+Kerkük'ü içeren bir kukla Kürdistan kurma çabası, bu gibi oyunlara gebedir. ABD'nin bu gibi oyunlarına, tuzaklarına düşmemek için, Türkiye'nin Atatürk'ün devlet anlayışına sımsıkı sarılması gerekmektedir. ABD, Türkiye'yi Atatürk'ün devlet anlayışından kopartmaksızın, bu tuzaklara düşüremeyeceğini pek iyi bildiği içindir ki, CIA'cılar Türkiye'ye "Atatürk'ü bırakın!" demektedir. Türkiye bir kez Atatürk'ün "Üniter devlet" ve "Yurtta barış dünyada barış" ilkelerini bıraktı mı, ABD'nin Güneydoğu'yu Türkiye'den kopartarak Ortadoğu'yu yeniden biçimlendirmesi, çok kolay olacaktır. ABD'nin 1990'dan bu yana Atatürk'ü Ortadoğu'da baş engel görmesi, bu yüzdendir.

Şimdi diyeceksiniz ki, ABD'nin böyle amaçları bulunduğunu sen kendi götünden uydurdun. Sen paranoyaksın, şizofrensin, manyaksın!.. Evet, benim gibi düşünenlere, "Atatürk söver" yazındırıklar, her gün köşe yazılarında "Paranoyak", "Şizofren", "Manyak" damgasını vurup duruyorlar. Keşke ben ve benim gibi düşünenler gerçekten manyak, paranoyak olsak ve Türkiye'yi böyle tuzaklar beklemiyor olsa... ben tımarhaneye tıkılmaya dahi razıyım!.. Gelgelelim, bu tuzak gerçektir. Üstelik ABD'nin bu tuzağı, CIA'cılar ağzından açığa vurulmuş bulunmaktadır. Şöyle ki:

Türkiye'nin Cumhurbaşkanlığı makamında oturan kişi, en yüksek sesle, Türk kamuoyunu uyardı: Batı Sevr peşinde!.. (Gazeteler:

Buna karşılık, basın-yayında köşeleri dolduran "Atatürk söver" yazındırıklar, tek bir ağızdan bağırdılar: Bu adam paranoyak! Batı Sevr peşinde değildir! Batı bizi bölmek filan istemiyor! Batılılar Sevr sözcüğünü bile çoğunlukla bilmiyorlar! Sevr mi, o da ne diyorlar!•Sevr deyince Batılılar vazo üretimiyle ünlü Sevr kentini anımsıyorlar yalnızca; ve "Batı Sevr peşinde" diyen Türklere, biz o vazonun peşinde değiliz, diyerek alay ediyorlar!..

Şimdi Hıfzı Veldet Velidedeoğlu'nun 14 Nisan 1991 günlü (Dikkat, yazıyla bindokuzyüzdoksanbirdeki) yazısını okuyalım:

> SEVR, ŞERİATÇILIK VE 163
> Yazan: Hıfzı Veldet Velidedeoğlu
> (...) Son zamanlarda (1990-1991) Avrupa basınında sık sık yer alan Sevr antlaşması"
> Cumhuriyet-14 Nisan 1991

Cumhurbaşkanı, 1995'te bağırdı: Batı sevr peşinde!. Gelgelelim bu ülkenin batı basınını günü gününe izleyen ve batı basınının yazdıklarını kendi halkından gizlemeyen aydınlarından Velidedeoğlu; Batı'nın Sevr peşinde olduğunu, dört yıl önce 1991'de yazmıştı... O da mı paranoyak manyaktı?.. Bugün "Batı Sevr peşinde değil" diyen "Atatürk söver" yazındırıklar, batı basınındaki Sevr Antlaşması özlemlerine ilişkin yazılar yağmuru, yüzlerine birer birer çarpılırsa, kendi halklarını Batı Sevr peşinde değil diye kandırdıklarından dolayı, yüzleri kızarır mı? Hayır! Onlarda kızaracak yüz olsa, CIA'nın "Atatürk'ü bırakın" buyruğuyla, Atatürk'e sövmeye başlamazlardı...

Bir belge daha: Velidedeoğlu'nun 1991'de batı basını Sevr Antlaşması yeniden gündeme getiriyor dediği günlerde, ABD'nin Türkiye'yi Kuzey Irak'ı işgal etmeye kışkırttığı, TBMM başkanınca şöyle açıklanmıştır:

> ABD, (1991'de) MUSUL'A GİRMEMİZİ İSTEMİŞTİ..
> (Ali Haydar Yurtsever-Viyana)
> TBMM Başkanı Hüsamettin Cindoruk, (1991) Körfez Savaşı sırasında "ABD'nin, Türkiye'den, Musul'a kadar olan bölgeyi işgal etmesini istediğini, ancak Türkiye'nin bunu kabul etmediğini" söyledi.
> Milliyet-4 Mayıs 1995.

ABD, Türkiye'yi yayılmacılığa özendiriyor, peki niçin? Sonradan plebisitlerle Güneydoğu'yu da Türkiye'den koparta-bilmek için! Bunu da bir CIA'cının Türk basınında çıkan yazı-sından öğreniyoruz:

CIA ESKİ TÜRKİYE ŞEFİ PAUL HENZE'NİN (1992) RAPORU:
"Türkiye'yi federalizm büyütecek!

(...) Aktüel, Paul B. Henze'nin 'Rand' araştırma kuruluşunun organiza yonuyla ABD Hava Kuvvetleri için hazırladığı "Yirmibirinci Yüzyıla Doğru Türkiye" başlığını taşıyan gizli raporunu ele geçirdi... Henze, Türkiye'nin (Atatürkçü Üniter Devlet yapısını terketmesini) federalist sistemi öneriyor... Bu süreç başlamıştır (diyen Henze) Türk devletinin (Atatürkçü, üniter) yapısına ilişkin sorunları gündeme getirmekte... Henze, raporunda: "1991'de ilk kez devletin alternatif örgütlenme biçimi olarak federalizmi açıkça tartışma olanağı doğmuştur... 2000 yıllarına gelindiğinde, Türkiye'nin içbütünlük ve siyasetle etnik köken arasındaki ilişkiler, bugünkünden çok daha farklı olacaktır" diyor.

Evet, CIA eski Türkiye şefi, Türkiye'nin Atatürkçü üniter devlet yapısının yıkılmasını, federal devlete geçilmesini, böyle olursa Türkiye'nin (topraklarının) büyüyeceğini! ve ABD'nin de bunu istediğini, duyurmuştur. Aktüel, 1992 tarihli bu gizli raporu elegeçirmiş!!! Aktüel, bu gizli(!) raporu, olsa olsa duyursun diye gönderildiğinde yayımlamıştır.

Bütün bunlar, ABD'nin Türkiye'yi sonunda küçüleceği bir büyümeye kışkırttığını belgelemektedir. Bu gerçeği, "Türkiye Avrupa'ya değil, ABD'ye bağlansın, bu Türkiye için çok daha iyi olur!" diyen eski MİT'çi Mahir Kaynak'ın ağzından kamuya açıklanmış olarak bulmaktayız:

ANALİZ: BÜYÜYEREK KÜÇÜLECEĞİZ!
Yazan: Mahir Kaynak (ABD yanlısı eski MİT'çi)
(...) ABD ve Rusya, bizi sevdikleri için değil ama, (kendi çıkarları gereği) Türkiye'yi büyüteceklerdir. Bu, büyüyerek küçülmektir.
(...) Bu modele uymayanlar, **gizli ve kanlı eller tarafından teker teker toplanır. Kimse buna karşı güvenlik içinde değildir.**
(...) Sizi aşan bir akıl, çizdiği projeye uygun olarak tuğlaları üstüste dizmektedir.
Aktüel, Haziran 1994- sayı 154- sf. 142, 143.

Bütün bunlar, basın-yayında yayımlanmış gerçeklerdir. ABD'nin 1991'de Irak'ı düşürdüğü "büyümeye kışkırtıp, küçültme" tuzağını,aynen Türkiye'ye de uygulama çabasında olduğu, açığa çıkmış bulunmaktadır. Nasıl Saddam, ABD tarafından kışkırtıldığı Kuveyt'i işgal girişiminden, Kuzey Irak topraklarını ABD'ye kaptırarak çıktıysa; Türkiye de, ABD tarafından kışkırtıldığı Kuzey Irak'ı işgale kalkışırsa bu macera, Güneydoğu Anadolu'yu ABD kuklası Kürtlere kaptırmakla sonuçlanacaktır!.. ABD'nin Türkiye'yi toprak büyütmeye kışkırtıp, sonra Türkiye'nin Güneydoğu'sunu Türkiye'den koparma tuzağının biricik engeli, Türkiye'deki Atatürkçü devlet anlayışının savunucularıdır. Bunlar, Türkiye'yi böylesi kışkırtmalara kapılmaktan koruyabilecek biricik güçtürler. Bu nedenle ABD'nin Ortadoğu uzmanı CIA'cıları, "Atatürk'ü bırakın" demektedirler. Kendisinin Türkiye'yi ABD'ye bağlamaktan yana olduğunu açıkça duyurmuş bulunan eski MİT'çimiz Mahir Kaynak da; "Sizi aşan bir akıl, çizdiği projeye uygun olarak, tuğlaları üstüste dizmektedir." -"Bu modele uymayanlar, gizli ve kanlı eller tarafından teker teker toplanır. Kimse buna karşı güvenlik içinde değildir" diyerek, ABD'nin bu projesine engel oluşturacak, tekerine çomak sokacak herkesin Ge-ber-ti-le-ce-ği-ni basın aracılığıyla alenen ilan eylemiş bulunmaktadır. Yani Türkiye'nin bu tuzağa sürüklendiğini görenler, sakın bu tuzağı bozmaya kalkışmasınlar, sussunlar, yoksa susturulurlar, benden söylemesi, sonra demedi demeyin!" borusunu üfürmektedir. Ve bu eski MİT'çi, şimdi açıktan ABD'ci Mahir Kaynak, meclis kürsüsünden Atatürk'e "Piç", "Musul'u Kerkük'ü onun yüzünden alamadık" diyen eski MİT'çi Hasan Mezarcı ile kolkola girerek ve yanlarına Şeyh Said'in torunu Abdülmelik Fırat'ı da alarak, "Yeniden yapılanma hareketi" adlı bir örgüt kurmuşlardır:

İLGİNÇ İKİLİ AYNI 'HAREKET'TE

Aynur Gürsoy-İstanbul

Biri dışlandığı Refah Partisi tarafından "MİT ajanı" olmakla suçlandı. Diğeri ise eski İstihbaratçı (Mit'çi). Hasan Mezarcı ve Mahir Kaynak hareketlendiler... Abdülmelik Fırat'la birlikte başını çektikleri "yeniden yapılanma hareketi"nin Anayasayı ve devleti yeniden yapılandırmayı amaçladığını belirten Mezarcı ve Kaynak, Boyner'in YDH'sını eleştiriyor. Mezarcı: "Altı Ok'u ve onun kurumlarını kaldırmayı hedefliyoruz" demiştir. Milliyet-

Bu Mahir Kaynak, Türkiye gazetesinin 16.31993 günlü sayısında yayımlanan demecinde de:

> Bana kalırsa, Amerikadan yana olmak, bugün için batıdan (Avrupa'dan) yana olmaktan daha iyidir. (..) Herkes Atatürkçü olmak zorunda değildir" demiştir.
> (age)

Böylece bugün Amerikancı olmanın, Atatürk'e karşıt olmaktan geçtiğini, çünkü ABD'nin Atatürk'e karşıt olduğunu göstermiştir. Washington büyükelçisi Nüzhet Kandemir, ABD basınında Atatürk'e yönelik saldırılara şöyle yanıt vermiştir:

> KANDEMİR: "ATATÜRK"TEN VAZGEÇMEYİZ!
> "Türkler, Atatürk'ün ulusu kurtarmak için üstlendiği büyük misyonu ne unutacaklardır, ne de Atatürk'ü takdir etmeyi durduracaklardır"
> Hürriyet- 4.3.1995

Evet, ABD, 1990'da SSCB yıkılır yıkılmaz, Ortadoğu'ya saldırmış ve Ortadoğu'da, Dicle+Fırat+Musul+Kerkük'ü içeren, yani Irak'ın Kuzeyi ile Türkiye'nin Güneydoğu'sunu koparan kukla bir Kürdistan yaratmaya girişmiş ve bu amacı gerçekleştirmesinin Türkiye'deki baş engeli olan Atatürk'ü Türklerin gözünde küçültücü, Türkleri Atatürk'ten soğutucu her yayını desteklemiştir. 1990'dan bu yana, Türkiye'de Atatürk'ü Türklerin gözünden düşürücü içerikteki her yayın, ister istemez ABD'nin Türkler'i Ortadoğu tuzağına düşürmesine yaramaktadır. Ve bugün, Türkiye'de, Atatürk'ü Türklerin gözünden düşürücü nitelikteki çoğu yayının, bilinçli ABD uşaklarınca yapıldığı, gün gibi ortada olan bir gerçektir. CIA'cıların "Atatürk'ü bırakın" buyruğundan, ve Atatürkçü devlet anlayışının en bilgili savunucuları olan dört aydının öldürülmesinden sonra basında, Atatürk'ü savunan pek kimse kalmadığı, görülen bir gerçektir:

> ATA'SIZ EKRANLAR
> Melih Aşık
> Özel televizyonlardaki açıkoturum ve tartışma programlarını izlerken, bir nokta dikkatimizi çekiyor. Ekranlar Atatürk ve Atatürkçü

düşünceyi savunanlara adeta kapalı.. Feministi çıkıyor, komünisti çıkıyor, ateisti çıkıyor, şeriatçısı çıkıyor, en çok da 2. Cumhuriyetçi adı altında **Atatürk'e sövmeyi meslek haline getirmiş olanlar** çıkıyor da, karşı görüşü, yani Atatürkçülüğü savunan bir Allah'ın kulu çıkmıyor. Neden acaba?

Milliyet- 25.2.1995

Neden böyle olduğunun yanıtını, yazımızı buraya dek okuyan herkes verebilir: Böyle buyurdu CIA!.. ABD'nin Türkiye'yi ve Türkleri, Ortadoğu tuzağına düşürebilmesi için, Türklerin Atatürk'ü bırakması gerekiyor da, ondan!.. ABD, Kuzey Irak'ı Irak'tan kopartıp Kürtlere verdiği gibi, Türkiye'nin Güneydoğusunu ve İran'ın bir bölümünü kopartıp Kürtlere vermek istediği, açıktır. Bu gerçek, İran yöneticilerince de anlaşılmış ve şöylece açıklanmış bulunmaktadır:

BATI SEVR'İ İSTİYOR

Fikret Bila

Milliyet'e konuşan İran'ın Ankara Büyükelçisi Bagheri, Demirel'in haklı olduğunu belirterek, "Cumhurbaşkanı Demirel'in Batı Sevr'i istiyor' sözü doğrudur. **Türkiye'yi ve İran'ı bölmek istiyorlar"** dedi.

Bagheri: "ABD ve İsrail'in Türkiye ve İran'ı zayıflatmak amacıyla, **bu iki ülkeden toprak koparark** bir Kürt devleti kurmayı amaçladıklarını" kaydetti. **"Sayın Demirel, Türkiye ve İran'dan koparmak istedikleri toprak parçalarını haritalar üzerinde göstererek bize bilgi verdi"** dedi. Bagheri, Hollanda ve Fransa'nın da ABD ve İsrail ile aynı görüşte olduğunu belirterek, şöyle devam etti: "İsrail su istiyor. Bölgede daha güçlü olmak istiyor. ABD ve İsrail, Türkiye ve İran'ı zayıflatarak, İsrail'i güçlendirmek istiyorlar. Bu planı uygulamak için, önce Irak'ı böldüler. Kuzey Irak'ta bir Kürt devleti kurmak istediler. Sonra, İran'daki ve Türkiye'deki Kürtleri tahrik ederiz diye düşündüler."

Milliyet, 16 Mayıs 1995

Evet, artık Ortadoğu ve Türkiye'de olup bitenlerin giz sayılacak bir yanı kalmamış bulunmaktadır. Eğer hâlâ ABD'nin Türkiye üzerindeki oyunlarını ve Ortadoğu'ya nasıl biçim vermek istediğini anlamamışlar varsa, Haluk Geray'ın Cumhuriyet'te 18 Ocak 1995'te başlayan "Yeni dünya düzeni senaryoları ve Türkiye" başlıklı dizisini okusunlar.

İmdi, bütün bu gerçekler, ABD'nin Ortadoğu'da çevirdiği dolapların, Türkiye'deki biricik engelinin Atatürkçü devlet anlayışı olduğunu ve ABD'nin bu yüzden Türkiye'de Atatürk'e karşı tiksinti uyandırıcı yayınlar yapılmasını istediğini apaçık göstermektedir. İşte Aziz Nesin ve sonra da Mete Tunçay'ın Türkleri Atatürk'ten tiksindirici nitelikte: "Atatürk imzası bir Ermeni'nin imzasıdır" gibi yalanları, kendileri on-yirmi yıl önce duymuş olmalarına karşın, on-yirmi yıl hiç bir yerde bu yalanı işleyen yazı yayımlatmayıp, tam ABD'nin "Atatürk'ü bırakın" diye buyurduğu günlerde, bu yalanı en yüksek sesle avazlandırmaları; onların bu eylemlerinin nereden "esinlendiği"ni anlatmaktadır.

Türkiye'de Türkleri Atatürk'ten tiksindirecek yayınlar yapan yazındırıkların, aynı zamanda bir yandan da Türkleri ABD'nin Ortadoğu'da kurduğu tuzağa düşürücü yayınlar yaptıklarını söyledik. Aziz Nesin ile Mete Tunçay, bu saptamamızın en çarpıcı iki örneğini oluşturmaktadırlar.

Örneğin, "Atatürk imzası Ermeni ürünüdür" diyerek, bir yandan Türkleri Atatürk'ten tiksindirici yayınlar yapan Mete Tunçay, öte yandan da, Türkleri ABD'nin Ortadoğu'da kurduğu tuzağa düşürecek yayınlar yapmıştır! Mete Tunçay, Türkiye topraklarını önce büyütüp sonra plebisitlerle küçültmeye ve sonunda Güneydoğu'yu Türkiye'den koparmaya yönelik ABD tuzağını bir "Yakındoğu Federasyonu Haritası" yayımlayarak savunmuştur. (Bkz: Esquire, Şubat 1994) Mete Tunçay'ın yayımladığı bu harita, Türkiye'nin Ortadoğu ve Balkanlarda pek çok ülkeyle birleştirmesini öğütlemekte!.. Böylece Tunçay, CIA Türkiye eski şefi Henze'nin "Türkiye federasyonla büyüyecek" buyruğu doğrultusunda bir eyleme girişmekte ve bu haritayı "yayımlamam bana ısmarlandı" diyerek yayımlamış bulunmaktadır. Tunçay'a "Atatürk imzası Ermeni ürünüdür" diyerek Türkleri Atatürk'ten tiksindirici yalanlar söyleten ne ise, bu federasyonu yayımlamasını kendisine "ısmarlayan" da odur. Paul Henze, "Türkiye federasyonla büyüyecek" diyor, ancak gerisini söylemiyor: "Federasyonla büyüyen Türkiye, plebisitlerle küçülecek; öyle ki, Güneydoğu Anadolu topraklarını bile elinden çıkaracak"... Mete Tunçay'ın "Yakındoğu Federasyonu" haritası da, Türkiye'yi federasyonla büyümüş göstermekte, ancak Türkiye'nin bu denli yayıldıktan bir kaç yıl sonra, plebisitlerle, Güneydoğu toprak-

larını dahi elinden çıkartmış olacağını gizlemektedir. Tıpkı, CIA'nın da işin o yanını şimdilik gizlediği gibi!.. Evet, Tunçay bir yandan Türkleri Atatürk'ten tiksindirici yalanlar yayıyor, öte yandan Türkleri ABD tuzağına sürükleyen yayınlar yapıyor. Çünkü ikisi tek işler.

***

Sesi güzel olmak, sesi güzel olanın başına beladır! Böyleleri güzel sesli olmaktan başkaca bir yetileri bulunmadığı için türkücü olurlar. Sahneye çıkıp türkü çığırarak karınlarını doyururlar. Ancak günün birinde bir kabadayı gelir, silahını çeker, dinleyicileri de sahnedeki güzel sesli türkücüyü de tutsak alır. Türkücüye hep kendi sevdiği türküleri okutur, zorla!.. Türkücü, ben bunları söylemem, dediği an, kabadayı onu gözünü kırpmadan öldürür. Türkücünün biricik yetisi olan güzel sesi, sonunda onu kabadayıların sevdiği türküleri çığıran birine dönüştürür. Türkücünün yazgısıdır bu...

Güzel yazmak, yazdıklarıyla yığınları büyülemek de başa derttir! Böyleleri, yığınların yüreğine işleyen yazılar yazmaktan başka bir yetileri olmadığı için, yazar olurlar. Ancak günün birinde, bir kabadayı çıkar, silahını çeker, okuyucuları da, yazarı da tutsak alır. Yazara, kendi buyurduklarını yığınların yüreğine işleyecek biçimde yazılar yazdırtır, zorla!.. İşte, özgür bir yazarın, çığırtkan bir yazındırığa dönüştüğü nokta budur. Yazar, çığırtkanlığı reddederek, ben bunları yazmayacağım dediği an; dan-dan-dan!.. Çünkü, eğer yazar, bu kabadayının buyurduklarını yazmayacağım diyorsa, besbellidir ki bu kabadayının işine gelmeyenleri yazacaktır. Kabadayılar uyanık olduklarından bunu bilir, kendi buyruklarını benimsetici yazılar yazmayı istemeyenleri, bir biçimde sustururlar.

Eski MİT'çi, şimdinin en yaman ABD'cisi Mahir Kaynak'ın: "Ya ABD'nin projesine uygun davranırsınız, ya da gizli ve kanlı eller sizi teker teker toplayacaktır. Kimse buna karşı güvenlikte değildir" diyerek, Atatürk yandaşı, ABD karşıtı aydınların "dikkatlerini çekmiş" olduğu Türkiye'de, karnını yazarak doyuran kimseler için Atatürk'e sövüp, ABD'nin projesini destekleyen yazılar yazmaktan başka bir yol yoktur.

3

**Türkiye Toplumunu Aptallar/Akıllılar Diye Yüzdelere Bölen;
Aziz Oğlu, Aziz-Saint-NESİN Beyefendinin;
"Türk Halkı Enayi", "Türk İnsanını Sevmiyorum",
"Türk Halkını da Sevmiyorum", "İngilizlere Bayılıyorum",
"Zaten Atatürk'ün İmzası da Ermeni Ürünüdür."
Diyerek, Tabu Üzerine Tabu Devirmesi ve;**

ETRAK'I BİİDRAKOMANİ

3— DÖNMENİN SINIRI YOK, "HAVA DÖNDÜ! BATIDAN BATIDAN ESİYOR YEL!"

Aziz Nesin diyor ki: "Benim kitaplarım üzerine hiçbir eleştiri yoktur." - "Kitaplarım için çok kötü şeyler yazanların yazılarını da alıp kitaplarımın başına koyuyorum." - "Bunlar öyle bekliyor pusuda." - "Aziz Nesin ne zaman kendi açılarından yanlış yapmışsa atılmaya hazırlar. Ben de onlara her zaman hazırım." - "Bereket versin dişlerinin kırılacağı kadar sert bir bedenim var da benim elimde yok. Benim elimde kalem onlardan çok daha eski var. Onlar çocukken benim elimde kalem vardı." (Bkz.: A. Nesin - 'Sora sora, ..' Adam y. -2. bs.- s. 79, 95, 178, 184, 80)

"Isırmaya kalkışanın dişlerini kıracak denli sert bir gövdesi olan" Aziz Nesin diyor ki:

"Müslümanlık **akıl dini**'dir,. **aklın önderlik ettiği.**, hepsinden çok **akılcı ve İLERİCİ** bir dindir,. (1) "Gazetelerde **İslam Cumhuriyeti kurmak isteyen yüz kişi yakalandı!** diye haberler çıkmaktadır. **İslam Cumhuriyeti kurmak isteyenler de, Hilafeti ihya etmek isteyenler de, 'bizim dinimiz dünya işlerinden ayrılmaz' diyenler de HAKLIDIRLAR!.. BİLİMSEL AÇIDAN HAKLILIKLARI AÇIKTIR!.. Ne var ki HAKLILIKLARI yürürlükteki kanunlarla çeliştiğinden, HAKLI ama MEŞRUİYET İÇİNDE DEĞİL'dirler. Bu çelişkiyi daha Cumhuriyetin kuruluşunda batıda aktarılan LAİKLİK KURUMUNDA aramalıdır. Batı kopyacılığının, biçim-**

sel batılılaşma yanlışlığının TÜRKİYE'YE EN BÜYÜK ZARARI LAİKLİK KURUMUYLA GELMİŞTİR...(2)" İslamlık bir **aksiyon** bir mücadele dinidir... Müslüman olarak yetişenler elbette **aksiyona** geçecekler **mücadele** edeceklerdir..." (3) (Bkz: A. Nesin - "Merhaba"a-Adam y. -9. bs.- s. 175'ten 189'a) (1. Yeni Tanin- 1.9.1964,.. 2. Günaydın- 6.1.1969,.. 3. Günaydın- 8.1.1969)

Aziz Nesin'in bu sözlerini 'Kara Ses'lerden hiçbiri yadsımayacaktır. Çünkü gerek 'Kara Ses'ler, gerekse Aziz Nesin'ler İslam ile laiklik konularında bütünüyle görüş birliği içerisindedirler. Kara Ses'ler İslamı nasıl anlamışlarsa A. Nesin'ler de İslamı işte öyle anlatmakta; Kara Ses'ler laikliği nasıl damgalıyorlarsa, A. Nesin'ler de laikliği işte öyle kavramaktadır. 1964'lerde, 1969'larda laikliği **Türkiye'ye çok zararlı bir kurum** diye görüp gösteren A. Nesin, 1990'larda bugün laikliğin **Türkiye'ye en yararlı bir kurum** olduğunu söylüyorsa, bu, onun otuz yıl düşünüp sonunda doğruyu görmüş olmasından değil, tersine, yel nereden eserse oraya dönen bir **'rüzgar gülü'** bir **'fırıldak'** olmasındandır. Şöyle ki:

Yayılmacı-Sömürgen-Kabadayı ülkelerin yeryüzü başbuğluğu için giriştikleri çekişmelerde, kimi dönem **şu kabadayının** kim dönem **bu kabadayının** üste çıktığını bilen Aziz Nesin örneği **güdümlü-güdümcü yazındırıklar,** kendi gözlerine o an için hangi kabadayı yeryüzünün başbuğu olacakmış gibi görünüyorsa, yazarlık yetilerini o kabadayının ülkemizdeki isterleri doğrultusunda işleterek kendi **gelecekleri**ni güvenceye almaktadırlar. Aziz Nesin'in: **"İSLAM DEVLETİ KURMAK İSTEYENLER BİLİMSEL OLARAK HAKLI! LAİKLİK TÜRKİYE'YE ÇOK ZARARLI!"** gibi yalan-savlar yumurtladığı 1960'larda, kuzeyimizdeki uluslararası kabadayının **"Bütün ülkelerin rusçukları dincileri kullanınız!"** yöneltisi uyarınca, Frenk rusçuklarından R. Garaudy bir oturuşta biri **Hristiyanlık Ve Marksizm** öteki **Sosyalizm Ve İslam** başlıklı iki 'Marksist' yönerge birden yayımlamış, bir elini papazlara bir elini imamlara uzatarak "Sosyalizm" uğruna dincilerle eylem birliği kurmaya sıvanmış; A. Nesin de o günlerde Garaudy Usta'nın İslam için yazdıklarını neredeyse sözcüğü sözcüğüne yineleyen yazılar döktürmüştür. Örneğin Garaudy, söz konusu yapıtında: **"İslam bir AKSİYON ve MÜCADELE'nin mayasıdır"** mı diyor, A. Nesin de kalkıp: **"İslam bir AKSİYON ve MÜCADE**

LE dinidir." demiştir. Eğer A. Nesin 1965'te Doğu Alman Devlet Başkanı'na: **"Müslüman Arap uluslarıyla dostane münasebetler ne alemdedir?"** diye yazmışsa (Bkz- 'Poliste'-Adam y. -9. bs.- s. 263), 1969'da: **"İSLAMCILAR BİLİMSEL OLARAK ÇOK HAKLI! LAİKLİK BİZE ÇOK ZARARLI!"** gibi inciler döktürmüşse, bu A. Nesin'in **hakka tapan** değil, tersine **başbuğ saydığına yaltaklanan** bir yazındırık olmasındandır. Çünkü gerçekte Aziz Nesin: **"Din afyondur,.. dine karşı gelinmez,.. kafa yapıları gelişmemiş insanları kullanmak için bir araç oluyor,.. ama mecbursunuz,.. bir kez din vazgeçilmez bir olgudur,.."** düşüncesindedir (Bkz: 'Sora Sora,.." agy -agb- s. 63'ten 77'ye). 1964-1969'da yazdıkları da **kafa yapıları gelişmemiş insanları sözde din uğruna kışkırtıp özde sosyalizm uğrunda kullanmak içindir.** A. Nesin; 1960'larda **İslam aksiyoncu,** 1990'larda **uyuşturucu, afyon,..** 1960'larda **İslam mücadeleci,** 1990'larda **teslimiyetçi,.. 1960'larda İslam ilerici,** 1990'larda **gerici..** 1960'larda **İslam 'Akılcı',** 1990'larda **akıldışı,..** 1960'larda **İslamcılar BİLİMSEL OLARAK HAKLI,** 1990'larda **haksız,..** 1990'larda **laiklik kurumu TÜRKİYE'YE EN ZARARLI,..** 1990'larda **yararlı,..** gibi biri diğerini yalanlayan imgeler örmüşse, bu, İslamın 1960'larda **yararlı,..** gibi biri diğerini yalanlayan imgeler örmüşse, bu, İslamın 1960'tan 1990'a nitelik değiştirmesinden değil, tersine A. Nesin'in 1960'tan 1990'a başbuğ değiştirmesinden kaynaklanmaktadır. 1960'larda **Kuzey**'in sevdiği türküleri çığıran A. Nesin, 1990'larda **Batı**'nın, **Yeni Dünya**'nın seveceği ezgileri şakımaktadır. **Hava döndü! Artık kuzeyden kuzeyden değil, batıdan batıdan esiyor yel!** Bu yüzden A. Nesin de şu an kuzeyden kuzeyden değil, batıdan batıdan **yellenmektedir.** Eğer 2000'li yıllarda, Prens Charles, pipisinin ucunu kestirip Kur'an'a el basarak İngiltere'nin Müslüman Kralı olur da **Halifelik** taslayarak adına hutbeler okutmaya başlarsa, daha bugünden **"Ben bayılıyorum İngiltere'ye!"** demiş olan Aziz Nesin de karşımıza yanağına şişler sokan bir **Kadiri Tarikatı Şeyhi** olarak dikilebilir. Çünkü Aziz Nesin: **"Benim babam Kadiri Şeyhi. Dolayısıyla eski dönem olsaydı, benim de şimdi Şeyh olmam gerekiyordu. Babadan oğula geçer çünkü"** demektedir (Bkz: 'Sora Sora...' agy-agb- s. 66). Cumhuriyet Dönemi boyunca kimi **oy uğruna,** kimi **Suudi akçesi uğruna,** kimi **A.B.D.'nin Yeşil Kuşak Tuzağı uğruna** laiklik ilkesinden ödünler

vermişse, A. Nesin de geçmişte **"kafa yapıları gelişmemiş kişileri kullanarak" - "Sözde Sosyalizm-Özde Kuzey Muhibliği" uğruna** Müslüman yurttaşlarımızı laikliğe karşı dolduranların, laikliği yıkmaya girişenlere **"Siz bilimsel olarak çok haklısınız! Laiklik Türkiye'ye çok zararlı!"** diyenlerin başında gelmektedir. Bir yandan: "Müslümanlık **devlet dini**'dir, İslam Devleti kurmak **istemeyen Müslüman değildir.** Çoğunluk Müslümandır. Müslümanlığa içtenlikle saygım var. İslam Devleti kurmakta haklıdırlar" diyen, öte yandan: **"Müslümanlar İslam Devlet kurmaya kalkarlarsa, ben orduyu çağırırım!"** diyen Aziz Nesin, başkalarını suçlamadan önce eline bir ayna alıp kendi yüzüne tükürmelidir. Çünkü kendi adı da dün laikliği yıpratarak bugün Sivas'lara yol açanların arasında geçmektedir. 12 Eylül'den sonra K. Evren'i **'laiklikten ödünt verdi'**, diye tefe koyan fırıldak, kendisinin K. Evren'den yirmi yıl önce laikliği **yanılgı, yanlış, özenti, Türkiye'ye en çok zararı vermiş bir kurum** diye damgaladığını, **tavşana kaç tazıya tut** diyerek ikili oynadığını unuttuğumuzu mu sanıyor!!!?? Diri diri yakılan otuzyedi can, bu unutkanlıklarının karşılığını unutulmaz bir biçimde ödemişlerdir. O canlar, Aziz Nesin'in, geçmişte **"Siz bilimsel olarak çok haklısınız, laiklik kurumu Türkiye'ye çok zararlı"** dediği kişilerce yakılmıştır. Öyleyse laikliğe Atatürk'ün gözleriyle bakanlar, kendilerine laikliğe Karases'lerin gözleriyle bakan A. Nesin'lerden daha uygun kılavuzlar bulmalıdırlar. Çünkü: **KILAVUZU KARGA OLANIN BURNU KAHVERENGİNDEN KURTULMAZ....**

***

Uluslararası Gülünesi Yazar Aziz Nesin, nasıl 1969'da "Atatürkçülüğün Laikliğini Türkiye'ye çok zararlı bulan bir Atatürkçü!!!" olmuşsa, 1961'de de **"Atatürkçülüğün Ulusalcılığını Anayasa'dan çıkartmaya çalışan bir Atatürkçü!!!"** olmuş, 1959'da "Atam! Atam!" diye inlemeye başlayarak; 27 Mayıs'ta yönetime el koyan ordu **"Biz Atatürkçüyüz!"** deyince anında Atatürkçü kesilen bu yazar, o güne dek Atatürk Devrimlerini **sudan işler, iyiye doğru hiçbir değişiklik yapmamış, sözde devrimler** olarak gösteren sanki kendisi değil de bir başkasıymış gibi (Bkz: 'Poliste'-Adam y. -9. bs. - s. 31), kalkıp:

"Açık seçik olarak yolum Atatürkçülük İlkelerine dayanır,. Atatürkçülük İlkelerinin bugünkü (1961) Türkiye'miz için değerini yitirmemiş olduğuna **özden inanıyorum,.** Atatürkçülüğün ilkeleri Devrimcilik, Halkçılık, Devletçilik, Ulusalcılık, Cumhuriyetçilik, Laikliktir. Biz tüm bu ilkelere **sonuna dek candan bağlıyız.** Yazılarımızı bu ilkelerin (hiç birinden) en küçük ödün vermeden, kaytarma payı bırakmadan yazacağız" (Bkz-Tanin-2 Mart 1961) diye and içmiş, o günlerde; **"Ulusçuluk ilkesi yeni Anayasa'ya konsun mu konmasın mı?"** tartışması çıkınca, **"Atatürkçülüğün Ulusalcılık ilkesi Anayasa'ya konulmasın!"** diye çırpınan **"Anti-K. A."** bir yazar olup çıkmıştır, (Anti-K. A., anti Kemal Atatürk'ün kısaltılmışıdır). Oysa daha birkaç gün öncesi: **"Bir Atatürkçülükten ilkin her alanda ulusal bağımsızlığı anlıyoruz"** diyen (Tanin-2 Mart 1961): **"Sömürge miyiz neyiz?,. Bir Wellcome Türkiye'si çıktı,. insan Türkiye'de kendi yurdunda yaşayıp yaşamadığından kuşkulanacak!"** diye bağıran sanki kendisi değilmiş gibi (Tanin 29 Mart 1961), kalkıp: **"Bugün Türkiye'de Ulusalcılık ilkesinin karşıtları nedir?,. Türkiye'de bugün Ulusçuluk'a karşı olanlar var mıdır?- (YOKTUR!)- Öyleyse 1961 Anayasası'na Ulusçuluk ilkesinin girmesi de GE-REK-SİZ-DİR!"** diyebilmiştir, (Tanin, 16 Nisan 1961). Bir yandan, **ben Atatürkçülüğün Halkçılığının BİR YALAN olduğunu daha onaltı yaşımdayken yaşayarak kavramış, bu yüzden de solcu olmuştum** yollu anılar yazarken (Bkz-"Böyle Gelmiş Böyle Gitmez-2 / Yokuşun Başı" - Adam y. -7. bs. - s. 507, vd.), öte yandan Atatürkçülüğün Halkçılık ilkesini koruyacağına and içebilmiştir, (Tanin-2 Mart 1961). Kimi gün Atatürkçü geçinerek Atatürkçülüğün ulusçuluk ilkesini **Anayasa'ya gereksiz;** kimi gün Atatürkçü geçinerek Atatürkçülüğün laiklik ilkesini **Türkiye'ye zararlı;** kimi gün halkçılık ilkesini **hepten yalan** gösteren Aziz Nesin, kendini toplumumuzun önüne bir **doğruluk anıtı** olarak dikmeye, toplumumuzu **gerçeği yalnızca gerçeği söylediğine** inandırmaya çalışmaktadır. **"En büyük korkunuz nedir!"** sorusunu **"Gelecekte haksız düşmekten çok korkarım. Şimdi yazdıklarımdan ve düşündüklerimden dolayı gelecekte haksız olmak istemem, bir de yalandan çok korkarım."** diye yanıtlayan A. Nesin, ('Sora Sora,..' -s. 36) demek yazdıklarının kendi kendini yalanlayan sözlerle dolu olduğunun daha ayırdında değildir. Bunca yıldır yazdıklarının kendi kendisini haksız

çıkartan saptamalarla dolu olduğunu daha bilmiyor. Oysa biz onun **görüş değiştiren bir düşünür** olmayıp **ağız değiştiren bir çığırtkan** olduğunu biliyor, böylelerinde **söz=namus** olmadığından nice tutarsızlıklar içinde bocaladıklarını gösteriyoruz.

Aziz Nesin'in Atatürkçü olup olmaması onun kendi bileceği iştir, onu Atatürkçü olmadığından dolayı değil, tersine, Atatürkçü göründüğü yerde eleştirmekteyiz. Atatürkçü olmayıp da Atatürkçü görünenlere çok kızar görünen A. Nesin, kendisi niye böyle eylemiştir, soruyoruz. Yanıt şu oluyor. Aziz Nesin örneği **ağız değiştiren çığırtkanlar** için ana sorun **"evrensel doğru nedir"** olmayıp, **şimdi ben hangi kabadayının borazanı olayım** sorusudur. Çünkü bunlara göre, **evrensel doğru** kendileri için başbuğ kim ise onun **doğru** dediğidir. Bunların toplumsal varoluş biçimleri Marks'ın saptamasına göre şöyledir.

"Her toplumda başbuğ olan, kendi **özel** amaçlarına ulaşmak için kendi **özel** çıkarlarını **sanki toplumun tüm üyelerinin ortak çıkarları bu imiş gibi** göstermek zorundadır,.. Her toplumda başbuğ olan kendi **özel** düşüncelerine bir **evrensellik süsü** vermek, kendi **özel** düşüncelerini **"doğru olan birici düşünceler" - "evrensel ölçüde geçerliliği olan biricik düşünceler" imiş gibi yutturmak** zorundadır, ki bu yutturma işini de **yazındırıklar, düşündürükler, çığırtkanlar** aracılığıyla yapar." (Bkz: Alman İdeolojisi). Bu saptama tek tek uluslar için doğru olduğu denli, yeryüzünün küçük bir köye dönüştüğü çağımızda **uluslararası toplumun başbuğluğu** için de geçerlidir. CIA güdümlü 'Foreign Affairs' dergisi yazındırıklarından Samuel Hundington: "B.M. Güvenlik Konseyi yada IMF'de çıkarılan tüm buyruklar **gerçekte yalnızca başbuğ batının özel çıkarmadırlar.** Bu buyruklar, tüm öteki uluslara, **uygulanması sanki bütün ulusların bütün bireylerinin çıkarına olacak imiş gibi yutturulur"** diyerek **çığırtkan yazarlığın** hangi gereksinmeyi karşılayan bir iş olduğunu göstermiştir. (Milliyet- 24 Eylül 1993- M. Aşık- Batıdan İtiraflar). İşte **BAŞBUĞLAR-YAZINDIRIKLAR- YIĞINLAR** İLİŞKİSİNİN ÖZÜ DE BUDUR: **BAŞBUĞLAR OSURUR, YAZINDIKLAR, DÜŞÜNDÜRÜKLER, ÇIĞIRTKANLAR SIÇAR: YIĞINLARIN AĞZINA!..**

Nasıl **dünya könjöktürü**ne uygun davranmak politikacının baş kaygısıysa, çığırtkan yazındırıklar da **dünya konjöktürü**ne tapınırlar! Daha Türkçesi: Yeryüzünün doruğunda yeryüzü egemenliği için tepi-

şen kabadayılardan birine dayanmakla, kendi **gelecek**lerini kurtardıklarını sanırlar. Örneğin, Aziz Nesin'e göre, geçmişte **"Moskova bir KABE idi"**, yine Aziz Nesin'in ağzından şimdi **"Amerika (artık kâğıttan kaplan değil) ZEUS'tur", "Emperyalizm, BÜYÜK TANRI'dır"** (Bkz: 'Onursal Doktor,..' -Adam y. 1. bs. - s. 85- 99, 119). Böylesi yazındırıklar yeryüzünde o an için gözlerine en **üstün** görünen **uluslararası kabadayı** ile kendi ulusları arasında **dilmaçlık** eyleyerek, o uluslararası kabadayının isterlerini kendi uluslarına sanki 'Tanrı Buyruğu' imişçesine yutturup, yığınları bu kabadayının isteklerinin doğruluğuna inandırmak için olmadık gerekçeler uydurmayı iş edinmiş **"trajikomik"**lerdir. Soyut Evrensel Yaratıcı Tanrı'nın elçilerine Türkçe **"Yalavaç"** (Resul, peygamber) dendiği gibi, Yeryüzündeki Somut Kabadayıları Tanrılaştıran bu Yazındırıklara da Türkçe Bit yavrusu denmesi pek yerinde olur. Çünkü bunlar uluslararası kabadayıların, başbuğların her buyurduklarına "doğru" deyip, halklarını o buyruklar doğrultusunda kandıran dalkavuklardır. Önceki Başbuğları **"Altta kalan üste çıksın!"** mı buyurdu, bunlar anında kendi uluslarına koşup **altta kalanın üste çıkmasının bir doğa yasası denli önlenemez** olduğunu, bunun ***biricik evrensel doğru*** olduğunu yaymışlardır. Sonraki başbuğ: **"Altta kalanın canı çıksın!"** mı buyuruyor, bunlar da önceki sözlerinin şimdiki sözleriyle uyuşmaz olacağına hiç aldırış etmeksizin, anında uluslarına koşup, bu kez de **altta kalanın canının çıkmasının bir doğa yasası denli önlenemez** olduğunu, bunun **biricik evrensel doğru** olduğunu, ulusumuzun ancak **altta kalanların canının çıkmasıyla kurtulacağını** yayacaklardır. Yeter ki bunların o an için başbuğ saydıkları bir buyruk versin, ötesine karışmasın! O buyruk ne denli uyduruk olursa olsun, çığırtkan yazındırıklar onu yığınlara usa uygun imiş gibi yutturmayı becereceklerdir, çünkü işleri, işlevleri, karın doyurma biçimleri, budur. Onların dağarcıklarında birbirine aykırı tüm buyruklar için yığınları inandıracak türlü gerekçeler bulunur. İşte A. Nesin'in **"evrak'ı metruke"**si de böyle belgelerle doludur. Örneğin Aziz Nesin, eskiden, Türk halkının Türkiye'deki aydınlardan da, Yöneticilerden de **akıllı** olduğunu savlayıp diyor ki:

"Bunlar okul yüzü görmemişlerdir, okuma yazmayı kendi çabalarıyla öğrenmişlerdir,. bu tür insanlar toplumda yeteneklerine uygun ortam bulup gelişebilselerdi (**çünkü yetenekleri doğuştan vardır!**) be-

nim gibiler onların karşısına yazar olarak dahi çıkamazdık. Onların (Halkın) arasından kim bilir ne üstün yazarlar, ne bilginler, ne sanatçılar çıkardı,. Bizlerle eşit koşullar içinde yarışabilirselerdi, bugün başyazar, sanatçı, bilimci, diye tanınmış pek çok seçkinin pabucu dama atılacaktı,. **Bu** neden kundura boyacısıdır da, **şu** bakandır? **Beriki** neden hariciyeci olmuştur da, **öteki** hırsızlıktan cezaevinde yatıyor?,. Berikiler çok yetenekli, çok değerli, çok üstün de, öbürleri **yeteneksiz, becerisiz, mankafa mı?** (Değil). Bütün bunlar birtakım insanların (seçkinlerin), öbürlerine (halka) göre üstün zekalı, çok daha yetenekli, daha çok çalışkan olmalarından mı geliyor? (Değil). Bütün insanlara (halka) eşitçe, hep bir olanak sağlansın, bakalım hangisi daha öne geçecek, hangisi daha üstün gelecek? (Tabii ki Aziz Nesin'in sevgili Halkı!) Gözümüzün önünde örnekleri var. Köy Enstitüleri! Köylerden alınıp okutulan çocuklardan,. kimler yetişti, hepsi yurda yararlı kişiler. Onlar köylerinden alınıp okutulmasalardı, şimdi adı bilinmeyen köylerde ortakçı, yarıcı, maraba, ırgattılar (Göçebe değil!) (eb). Kim bilir köylerimizde daha nice **yetenekler, zekalar** körlenip gidiyor (Tanin-26 Nisan 1961). İlkokulun 3. sınıfına kadar okuyabilmiş şu köylü çocuğu inekçiden A. Nesin çok daha **akıllı** mıdır ki, bugün A. Nesin ondan üstün olanaklara sahip olmuştur?" (Özetle A. Nesin, o yıllarda **halkımız akıllıdır, yeteneklidir, zekidir** diye bağırmaktadır) (Tanin-26 Nisan 1961).

Aziz Nesin'in bu sözlerinin yayımlandığı 26 Nisan 1961 günü ben altı yaşıma girdim, o ise kırkaltı yaşındaydı. Aradan otuz yıl geçmiş Sosyalist Kabe yıkılmış; Aziz Nesin de şimdi kalkmış diyor ki:

"Türk halkı **enayi!**" - "Türk halkı **zeki değildir**" - "Çünkü zeki olmanın koşulları vardır. Bu halk iyi besleniyor mu? Yalan! Protein alıyor mu? Yalan! Halk niye durmadan kendi aleyhine olan partileri iktidara getiriyor? (Çünkü aptal!) (Hürriyet- 7.9.1992) "**Zeki** olmanın koşulları vardır. Biiiiir. **Salt bir kuşak değil kuşaklar boyu iyi ve yeterli beslenme**" (Hürriyet- 13.10.1992) - "Sol partilerin yetkilileri **halkın APTAL OLDUĞUNA inanmaz.** İnanırsa halkla nasıl bir iş (devrim) yapacak? Türk milletinin **aptallığına** dayanamıyorum. Bizim **zekamız** üçyüz yıl geri kalmış. **TÜRK MİLLETİ APTALDIR!, İNGİLİZ MİLLETİ AKILLIDIR! İNGİLİZ MİLLETİ ÇOK AKILLI, ZEKİ, ZARİFTİR. BEN BAYILIYORUM İNGİLTERE'YE!**" (İkibin'e Doğru- 11.10.1992)

Görüleceği üzere A. Nesin, usta bir **gerekçe uydurucudur.** An gelir, **Türk milleti doğuştan akıllı, zeki, yeteneklidir!** diye haykırır, bunun böyle olduğuna **gerekçeler uydurur.** An gelir, **Türk milleti salaktır, kabadır, beceriksizdir!** diye b /angırır, buna da birtakım gerekçeler uydurur. İyi de, Aziz Nesin'i geçmişte **"Türk milleti zekidir"** bugün ise **"Türk milleti salaktır"** diye b /angırmaya iten ne? A. Nesin Türkiye toplumunun **zeki** mi yoksa **salak** mı olduğu konusunda derin araştırmalar yürüten bir **BEYİN UZMANI** mıdır ki ikide bir kalkıp toplumumuzun **zeki** mi yoksa **salak** mı olduğunu konu eden **fetva**lar veriyor?!! Değil! Geçmişte Kuzeydeki uluslararası kabadayı: **"Halkı pohpohlayıp iktidara el koymaya özendirin!"** buyurmuşlardı; bu yüzden A. Nesin de halkın zekasını, yeteneğini öve öve bitiremiyordu; şimdi ise ortalık **"Halk dediğin milyonlarca salaktır! Halkları sindirin ki iktidara el koymaya özenmesinler",** diyen kabadayılara kaldığı için, A. Nesin de "Yeni Başbuğ"a sevimli görünmek üzere halka **salak** deyip, işte öyle "materyalist! (!!!) gerekçeler uydurmaktadır. Tıpkı Endülüs Emevilerin ünlü kadılarından Sa'id'in (öl: 1070) İngilizleri **salak** diye damgalarken birtakım **materyalist** (!!!) gerekçeler uydurmakta hiç zorlanmadığı gibi! A. Nesin'in yeryüzünün en **akıllı,** en **zeki, en kibar** ulusu saydığı İngilizler, Endülüs kadısı Sa'id'e göre şöyledir:

"Güneş, ışınlarını doğrudan doğruya bunların kafalarına saçmadığı, iklimleri soğuk, havaları çoğunlukla sisli olduğundan, onların doğaları da soğuk olup, -BU YÜZDEN DAVRANIŞLARI **KABA SABA** sert olmakta, **akıl ve entellektüel kavrayıştan yoksun** bulunmaktadırlar ki, bu yüzden onlar arasında **aptallık ve salaklık yaygın** hale gelmiştir." (P.K. Hitti-İslam Tarihi- c. 2- s. 832- Boğaziçi y.)

Görülüyor ki, şu ya da bu ulusa **salak** deyip sonra da buna **sözde materyalist** gerekçeler uydurmak hiç güç değildir. A. Nesin **Türkler salaktır** deyip bunu **beslenme yetersizliği** gibi **Materyalist** bir gerekçeye bağlayabildiği gibi, Endülüs kadısı da **Avrupalılar, İngilizler salaktır** deyip bunu **günışığı, sis** gibi **materyalist** gerekçelere bağlayabilmiştir. Ancak, Aziz Nesin Endülüs kadısına göre çok daha gülünesi bir durumdadır. Çünkü A. Nesin, 1981'de yazdığı "Uçun Kuşlar Uçun" adlı öyküde **aptal** sözcüğüyle yapılan **aşağılamanın** kişiye kendini savunma olanığı bırakmayacak tilkilikte bir girişim olduğunu, şöyle ortaya koymuştu:

.....

"Seni biraptalsın..." dedi.

Susup kaldım.

Öyle **aşağılamalar** vardır ki, insan bu **aşağılamalar** karşısında kendini savunamaz." (Bkz: 'Yetmiş Yaşım,... "Agy- 6. bs. - s. 28)

.....

Evet, A. Nesin,.. hani şu **doğruluk anıtı,** hani şu **halkı için yatıp tutuşan;** gelecekte **haksız** çıkmaktan, **yalandan** ödü patlayan; hani şu her koşul altında **gerçeği yalnızca gerçeği** söyleyen, **gövdesi ısırmaya kalkanın dişlerini kıracak denli sert** olan yazar Aziz Nesin, **"Türk Milleti aptaldır"** derken ulusumuza kendini savunma olanağı bırakmayacak tilkilikte **bir aşağılama** yaptığını biliyordu. Başka bir deyişle **kanıtlanabilir ya da çürütülebilir nitelikte bilimsel bir saptama** yapmadığını, tersine **bir aşağılama yaptığını biliyordu. Almanya'da (t)** üriyen yeni (H)**itler**'in dahi -tıpkı kendisi gibi- **aptal Türkler** diye ha-V-kırdıklarını biliyordu. Şimdi duruşmalarda, yargıçlar kaşısında, tek ayak üstünde fırdönerek: **Ben Türk milleti aptaldır** demedim, diyor. **Yiğit** olan böyle kavırır mı? Bunlar **yiğit** değil, ulusumuzun özgüvenini içten yıkmaya davranmış **biyigit**lerdir. A. Nesin, daha ilk öyküsünde kendi kendini **"bir küçük, bir GÜDÜK KALEM"** olarak tanımlamıştır, (Bkz: "Geriye Kalan" -agy- 6. bs.- s. 112) Görülen o ki, süreç içerisinde küçüldükçe küçülmüş, güdüldükçe güdülmüş, sonunda **küçücük, güpgüdük bir kalem** olup çıkmıştır.

Aziz Nesin Tunç Okan'ın "Otobüs" filmi üzerine şunları söylüyor. "Ben 'Otobüs' filmine **özde** karşıyım,.. Senaryo **yanlış,..** Böyle altı tane köylü (altısı da aptal) olmaz. Bir tanesi akıllı olur veya içlerinden bir tanesi hem hayvanlık yapar, hem akıllık yapar. **Film** baştan aşağıya **hayvanlardan ibaret olduğu zaman,** orada ya bir **kasıt** ya da bir **aptallık** ya da **bilmezlik vardır.** İşte **yanlış** dediğim bu. O film **yabancılar için** çekilmiş, **yabancılara Türkleri böyle (APTAL-HAYVAN) göstererek ilgi toplamak, eksantrik olmak için çekilmiş."** (Bkz: 'Sora Sora,..' -agy- s. 45- Yıl:1984)

Öz olarak A. Nesin diyor ki: Bir sanat yapıtında gösterilen Türkiye'lilerin tümü de **aptal-hayvan** ise, o yapıt **yabancılara yaltaklanmak kastıyla üretilmiştir.**

Ben de onun bu saptamasına yürekten katılıyorum. Sonra da A. Nesin'in kendi yapıtlarına bakıyorum. A. Nesin'in de (tıpkı 'otobüs' filmi gibi) Türkleri hep **kötü, aptal** gösteren yapıtlar verdiğini görüyorum. Yoksa ben mi yanlış görüyorum diye soruyorum. Bakıyorum A. Nesin dahi kendi yapıtlarını böyle niteliyor. Diyor ki:

"Öykülerimde **hep aptallıkları** yazılıdır." (İkibin'e Doğru- 11.10.1992- s. 24) - "**Kötü** insanları veriyorum. Benim öykülerimin çoğu **kötü insan** üzerinedir,.. Ben **kötüleri çarpıştırıyorum. BEN İYİ İNSAN GÖSTERMEDİM HİÇBİR YAPITIMDA.**" (Bkz: Onursal Doktor,.." -agy- s. 139)

Sonuç: A. Nesin'in yapıtları, onun **yabancı yaltakçılığı** ile suçladığı 'Otobüs' filmiyle benzer özdedir. Türkleri **hep aptal, hep kötü** göstermektedir. Üstelik A. Nesin bunu **bile bile** böyle yapmıştır. Çünkü o, kendisinin de dediği gibi, **bir küçük, bir GÜDÜK KALEM'** dir. Kendisini kimlerin nereye **güttüğünü,** en iyi kendisi bilir.

A. Nesin, 1960'larda: "Bir işçi 'Gün çarığı sıkar, çarık ayağı sıkar, ya ayak çatlar ya çarık' dedi. Bu bir atasözüdür ve büyük bir felsefeyi (Marksizmi) taşımaktadır. Bu en büyük (Marksist) toplumsal yasa (eşdeyişle: Yeni Üretici Güçler, eski Üretim İlişkileri ile çatışırsa devrim olur, yasası) yüzyılların deneyimiyle bu atasözümüzde yoğunlaşmıştır. Bunu söyleyen işçilerimize 'Bunlarda **sınıf bilinci yok'** demek **olmaz!** İşçi daha ne desin istiyorsunuz?" diyerek işçiyi evliyalaştırmış (Bkz: Tanin-23 Mart 1961), aradan otuz yıl geçmiş, bugün ise A. Nesin:

"İşçi, Türkiye'de genel kesimi ile yazık ki **bilinçlenmemiş, kendi öz çıkarının ayırdında olmayan,..** bir halk kesimidir." (17 Eylül 1989- 'Sora Sora,.." -agb- s. 1984) "En **ileriyi görmeyen,** en **az eğitilmiş** insan işçi sınıfıdır. Bizim işçi sınıfı kadar **laçka** dünyada az bulunur. İşçi sınıfı **alçaklık** etti kendine." (İkibin'e Doğru- 11.10.1992) - "(Almanya'daki) Türk işçileri, **ter verdik** diyerek **hak istiyorlar! OYSA O TER ŞÜPHELİ!** Acaba ter mi verdin eroin kaçakçılığı mı yaptın hangisi kaçta kaç **o belli değil!**" (Onursal Doktor -agb- s. 160) diyerek dün **evliyalaştırdığı** içşimizi bugün **alçak, hırsız** diye damgalayamaya çalışmaktadır. Avrupa'daki işçilerimizi -sanki yapacak başka benzeti kalmamış gibi- **"köpekleşmeye başlayan yabanıl kurtlar"** biçiminde imgeleştirip, dolayısıyla ülkemizdeki işçilerimizi de **'daha köpekleşememiş yabanıl kurtlar'** olarak gösteren öyküler yayımla-

maktadır. ('Aşkım Dinimdir -agy- 2. bs. - s. 93'ten 103'e). Gerçekte kendileri uluslararası başbuğların kemik yalayıcılarıdır. Geçmişte çoğu sosyalist görünümlü uluslararası kabadayının buyruğuyla havlayan çığırtkan yazındırıklar, bugün ulusumuzun, halkımızın, işçimizin alın terine dahi bok atabilecek denli çamurlaşmış, ulusal değerlerimizi kemirmeye salınmışlardır. "Büyük yurtsever Namık Kemal, dayanamamış da şöyle haykırmış: **"Ne utanmaz köpekleriz! Kimi görsek etekleriz!"** Namık Kemal salt çağdaşları için söylememiş bu taşlamayı, ne uzak görüşlüymüş ki, **bizi** bile görmüş." diyen Aziz Nesin, kendisinin **utanmaz köpeklerden** biri olduğunu yine kendisi açıklamıştır. (Bkz: 'Ah Biz Ödlek Aydınlar' -agy- 7. bs. -s. 14). Bunlar dün ak dediklerine bugün **kara** derler, bundan dolayı da yüzleri hiç kızarmaz. Ancak başkalarının bir tutarsızlığını yakaladılar mı, tefe koyarlar. Örneğin Aziz Nesin:

"Dün **ak** dediklerine bugün **kara** diyenlerin kepazeliğini görün! İnanç! Bunu anlıyorum! İnandığını savun! Korkuyorsan hiç değilse sus! Ama **Yeni'ye yaranmak için dün EVLİYA dediğine bugün ALÇAK-HIRSIZ deme!** diye haykırmıştır geçmişte, (Akşam- 1 Haziran 1960).

Şimdi kendisine düşen, bu sözleri aynaya bakarak kendi kendisine söyleyip, kendi yüzüne tükürmektir. Aynası yoksa, aynasız ise, biz gönderelim. Kitap Gazetesi'nin her sayısında böylesi bir yazındırığın yüzüne, bakmaktan kaçamayacağı bir ayna tutmaya sürdüreceğiz.

Kitap Gazetesi
Sayı:27. 1.12.1993

4

Türkiye Toplumunu Aptallar/Akıllılar Diye Yüzdelere Bölen; Aziz Oğlu, Aziz-Saint-NESİN Beyefendinin; "Türk Halkı Enayi", "Türk İnsanını Sevmiyorum", "Türk Halkını da Sevmiyorum", "İngilizlere Bayılıyorum", "Zaten Atatürk'ün İmzası da Ermeni Ürünüdür." Diyerek, Tabu Üzerine Tabu Devirmesi ve;

ETRAK'I BİİDRAKOMANİ(son)

4—"AYDINLARA" ALTIN BİLEZİK; ENTERKÜLTÜREL MUHABBET TELLALLIĞI

"Ah Biz Ödlek Aydınlar"ın yazarı A. Nesin, **Şol çorrak Türkiye'nin ödlek aydınlarının 'koç'u, 'önder'i, 'marşandiz'i** sayılıyor. Öyle ki, son olarak yazar Vedat Türkali: "., ileri atılımın **öncülüğünü** yapmış olmanın onurunu taşıyan Aziz Nesin'siniz siz! Bize **öncülük** etmek, biz yazarlara **çağırı çıkarmak**,.. siz Aziz Nesin'e düşüyor!.." koçaklamasıyla, bunu dile getirmiştir, (Aydınlık- 18.9.1993). A. Nesin de: "Biz aydınlar bir yürüyüş eyleseydik 12 Eylül başbuğları yönetimi bırakır kaçarlardı!" yollu heyheylenmesiyle, önderliğinin meğer nelere kaadir olduğunu vurgulamıştır, (Aydınlık-17 Eylül 1993). Son yıllarda daha çok **teke zortlatması** türünden söylevler çekerek toplumumuzun gündemine parmak atan N. Nesin, kendi **ödlek aydınlarının** gözünde gerçekten de bir **'koç'**tur. Kendisinden **çağırı bekleyen** cazgırların nerede ne çıngar çıkartacaklarını, o yalnızca o belirler, **'eteğindeki moloztaşlar'ı** nereye nasıl dökeceğini, o yalnızca o bilir. Bunlardan birine, **çık ortaya var gücünle Türkler göçebedir diye bağır** diyen de belli ki odur. Yıllarca önce, A. Nesin **'Biz Adam Olmayız'ı** yayımlamış: "Biz Altaydan gelen erleriz,. Altay'dan **göçebe** olarak geldik ve **bugüne dek HEP GÖÇEBE KALDIK!"** dedikten sonra, 1985'te yayımlanan **'Ah Biz Ödlek Aydınlar'ın** önsözünde: **"Göçebelik** içimize işlemiş,.. **göçebelik kalıtımı** atalarımızdan geliyor,.. Türk insanı daha yerleşemedi,.." demiş, ardından (Temmuz 1991'de) Prof. Dr. H. Essin-

ger'e: "**Göçebeliğimiz** aleyhimize olan şey,.. **Uygarlık** yerleşmekle oluyor, kentleşmekle oluyor,.. (oysa) **biz hâlâ GÖÇEBEYİZ!**" (Uygar değil, barbarız) demiştir. Demek ki D. Ceyhun'un 1992'de yayımladığı **'Kara Bıyıklı Türkler', bütünüyle A. Nesin'in bu gibi savlarının bir dizgeleştirmesi** olduğu denli, A. Nesin'i **Ulu Önderlektüel** belleyen tüm cazgırların 1993'te hep bir ağızdan **Türkler göçebedir (Barbardır)** diye seslerini yükseltmeleri dahi, ona dayanıyor. Bunlardan biri (Gülsüm Karamustafa), son Uluslararası İstanbul Bienali'nde, Türkiye'yi, Türkler'i, **market sepetlerine tıkıştırdığı yorganlar!!!** ile tanıtmış, "Bu-ne-bu???" diye şaşanlara: "**Göçebeliğimizi tüm uluslara duyuran bir manifesto!**" demiştir, (Gösteri-Nisan 1993). Ressam İnci Eviner'se, Taksim Belediye'de, resimlerini duvarlara asmayıp **yerlere atarak** sergilemiş, "Bu-ne-bu???" diye soranlara: "**Göçebeliğe ait olan hareketlilik ve hız, ancak duvarlara ait olmayışla ifade edilebilirdi!**" demiştir, (Hürriyet-18.3.1993). Sina Akşin de bir panelde, bizim **göçebe dölleri** olduğumuzu bir kez daha başımıza kakmıştır, (Milliyet-13.4.1993). (H)adi Uluengin, biz Türklerin **sıfır grubu er-aş göçebe bir kan** taşıdığımızı yazmış (Hürriyet- 19.12.1992), Zülfü Livaneli dahi, **göçebe** adlı bir türkü yakıp, kızı Aylin'e okutarak: "**Göçebe RUHUMUZDA/Akar sular nehirler/GÖÇEBEYİZ GÖÇERİZ/sahralardan çöllerden/daha YERLEŞEMEDİK/geldik uzak ellerden**" sözleriyle, **uygar** bir ulus olmadığımızı, **barbar** bir ulus olduğumuzu vurgulayıp, kendi üstüne düşeni yapmıştır, (Dinleyiniz: Aylin Livaneli- "Bana Müsade"- Göksoy Plakçılık-0164-B yüzü- 1. türkü). Son olarak Hasan Bülent Kahraman (Kısaca: **Hasb'ül-Kahr),** 1993 Venedik Bienali Kataloğu'nda yayımlanan bir yazısında: "**Hiç kuşku yok! GÖÇEBELİK modernizmin YERLEŞİKLİK (uygarlık) kavramına karşı verilen bir BÜYÜK MEYDAN SAVAŞI'dır!., GÖÇEBELİK Batılı Sanat için bir YENİ KAN'dır. Bu, bir vakitler Afrika maskeleriydi.**" (Şimdi ise biz Türklerin **göçebeliği**) diyerek **vur abalıya** etmiştir, (Gösteri-Ekim 1993). **ABA** bir **çoban,** dolayısıyla bir **göçebe** giysisi sayılıyor. Türkçede **vur abalıya** deyimi, okumuşların kendi beceriksizliklerinin suçunu **abalılara** yüklemesi geleneğini kınamak için kullanılır. **Vur abalıya,** Azizlektüellerimizin ağzında **vur göçebeye** oluyor ki **göçebe de bunların dilinde** Türk ile özdeştir. Öyleyse, **vurun abalıya, göçebeye, Türk'e!..** Kendi becerik-

sizliklerinizi unutturun!.. Eh, A. Nesin buyurur da müridler hiç vurmaz mı? **Rabbim bana Türklerin kanında yalnız alyuvarlar, akyuvarlar değil, bir de kişiyi doğuştan göçebe kılan yuvarlar bulunduğunu vahyetti!** yolu önsözle yayımladığı yapıtında D. Ceyhun, yalnızca kendi rabbisinin meğer A. Nesin olduğunu bize çaktırmakla kalmamış, **Made İn Göçebe** damgasını kızdırıp kızdırıp alnımızın çatına bastığı bu yapıtının adını dahi, onun yapıtlarının adlarına benzetmiştir. A. Nesin **'Ah** Biz **Eşekler',** 'Biz **Adam Olmayız', 'Ah** Biz **Ödlekler'** mi diyor, bu da kalkıp **Ah Şu** Biz **Kara Bıyıklı Türkler** demiştir. Kim bilir bu çarpıcı ad dahi yüreğine **rabbisi** A. Nesin'den vahy yoluyla inmiştir. Özetle A. Nesin kendi **ödlek aydınları** için öylesine bir **marşandizdir** ki, çıkarttığı **vur abalıya** çağrısını çömezi 1992'de dizgeleştirerek yineleyince, 1993'te tümü birden **abalının** üstüne çullanıp, basmışlardır sopayı!

Aziz Nesin diyor ki:

"Avrupalı **Türkleri sevmiyor.** Bütün dünya **Türkleri sevmiyor.** Avrupa'da ilerici, demokrat insanların bile **içlerinde bir TÜRK SEVGİSİZLİĞİ vardır.** Genelde **Türk sevgisizliği** var. (s. 107) "Bilinç altlarında vardır, (s. 108). "Bütün Avrupa'da vardır. Arap dünyasında da aynen vardır. Türkiye **sevilmeyen bir ülkedir."** (s. 109) "Türkiye onlara **tamamen yabancı** ve **sevilmeyen bir ülke.** Şimdi bu **sevilmeyen ülke** (Türkiye) (Kendisini sevmeyen ülkeler, uluslar ile) kaynaşmak istiyor. Bu, zordur." (s. 109) "Dünyada birtakım **kültür kapıları** vardır. O **kapı**lardan geçmeyen bir **kültür yapıtı** -ne kadar değerli olursa olsun- **dünyaya değerini kabul ettiremez.** Örneğin bir Paris,. Almanya,. Londra,. Moskova,. **kültür kapısıdır.** Bu **kapı**lardan geçmeyen yazar ya da sanatçı,. **dünyaya değerini kabul ettiremez...** Türkçeden eser çevirirken, genellikle **eksantrik** (Türkleri dışlamayı pekiştirecek) şeyler beklerler... Onlara **acaib** gelen, onları şaşırtan eserleri **hemen çevirirler!..** Şimdi ben bir kitap yazsam: **Türk Müslümanları cuma namazına giderken herkes iki yaşındaki çocuğunun kanını içer öyle camiye gider,.** diye yazsam, bütün dünya dillerine çevirilir, çünkü **çok acaib** bir şey. Ama **BEN GERÇEK DEĞERDE BİŞEY YAZSAM ÇEVİRİLMEZ!"** (S. 126) "Türk yazarları için söylüyorum: Bizi Avrupa ya da Amerika ya da öbür ülkeler çevirirken, bizim **edebi düzeyimizden, estetik düzeyimizden** çok, **bizim acaib-**

liklerimizi çevirmek istiyorlar. Yani, kendilerinde olmayan, **eksantrik** (dışlanası), **eksotik** (yadırganası) bir olay olarak çevirmek istiyorlar. Ben bunu **istemiyorum** ve söylüyorum, diyorum ki: **BENİM KİTAPLARIMI ÇEVİRMEYİN!..,** Bana ödül de verdiler Fransa'da: **Şovalyelik Ödülü"** (s. 152) (Bkz: "Onursal Doktor,.."-Adam y.-1. bs-1993). Aziz Nesin'in bu sözlerini okuyunca, onun Şeytan Ayetlerini çevirtip yayınlatmak için niye bu denli yırtındığına bir anlam veremiyoruz. Türkiye'de uluslararası ün için kıçını yırtan bu denli çok sayıda yazar, sanatçı bulundukça; uluslararası ün dağıtanlar da hep **Türksevmez Batılılar** oldukça, uluslararası ün uğruna **Türklüğe tükürecek Türkler** de bol bol çıkacaktır. Bunlar, bu yaptıklarını **tabu yıkıcılık, aydınlanma kahramanlığı, yiğitlik** diye yutturmaya çalışacaklar, ancak biz onların **uluslararası ün uğruna ülkelerini, uluslarını aşağılayan NOMOSSUZ AYDINLAR** olduklarını bileceğiz. Aziz Nesin işte bunların **koçudur, önderidir, marşandizidir.** "Benim kitaplarımı çevirmeyin" diyormuş!!!??? Niçin böyle diyor? Çünkü kendi kitaplarının **Uluslararası Türksevmezliği** içerden beslediğinin ayırdığına ancak 76 yaşında varabilmiş!!! Oysa, bir **'Türk Polisi',** kendisi **30 yıl önce bu konuda uyarmıştı.** Aziz Nesin diyor ki:

"Başı çıplak **polis, benim eserlerimin yabancı dillere çevirilmesini şöyle açıklıyor: Ben yazılarımda yurdumu, halkımı kötülüyormuşum da, yabancılar, tabii düşmanlar, kötü propaganda olarak bunları kendi dillerine çeviriyorlarmış." (...) "Gülüyorum... Ağlayamadığım için gülüyorum!** (Bkz: 'Poliste-agy 9. bs-s. 199, 200) (Olay 1967'de geçmiş). **"Başı çıplak polis,.. "AĞĞĞĞĞZINA SIÇARIM SENİN!"** dedikten sonra, bir dolanıyor odada." (agy-s. 173).

1990'de: **"Zaman hep beni HAKLI çıkardı. Göreceğiz bakalım zaman kimi haklı çıkaracak!"** (Sora Sora-s. 26) diye böbürlenen Aziz Nesin, 1967'de kendisine **'ağğğğğzına sıçarım senin'** diyen **başı çıplak polis'**in görüşlerinin doğruluğuna, ancak 1991'de varabilmiştir. Zaman, A. Nesin'i değil, **'başı çıplak polis'**i haklı çıkarmıştır. 1991'de **benim eserlerimi çevirmeyin** demesi bunun kanıtıdır. Oysa A. Nesin 1991'e dek hep kendi yazılarının yabancı dillere çevrilmesi için yırtınmıştır (Bkz: 'Poliste' -agy- s. 265, 267). 1991'de **benim kitaplarımı çevirmeyin** demeden çok değil iki yıl önce, 1989'da: **"Kitaplarımın**

başka dillere çevrilmesini isterim., Kitaplarımın salt 5-6 bin kişinin konuştuğu dillere dahi çevrilmesini isterim,. yabancı dillere çevrilmesini istemediğim (tek) kitabım (dahi) yoktur." demekteydi (Bkz: 'Sora Sora' -agy- 2. bs. s. 129, 130). Türksevmez Kültür Kapıları A. Nesin'in bütün yazdıklarını bugüne dek hep kendisinin olurunu alarak, onun bu çeviriler için yazdığı özel önsözlerle, ona eşek yüküyle akçeler ödeyerek, yasal yollardan çevirip basmışlardır, kaçak değil!.. Yalnızca kimi Ortadoğu ülkeleri ödeme yapmadan çeviriler basmış, A. Nesin bunlara dahi pek sevinmiştir!

Ülkemizde sesi güzel bir erkeğin **'assolist'** olabilmesi için önce erkeklikten çıkıp **ibne** olması gerektiği, toplumun diline düşmüş bir gülüttür. Bu gülütün batıdaki eşdeğeri, kişinin uluslararası ünlü bir keman virtiyözü olabilmek için önce **yahudi** sonra **ibne** olması gerektiğidir. Bunlara koşut olarak, bir Türk yazarının, sanatçısının uluslararası bir değer olarak ünlenebilmesi için, önce **Türklüğünden, Müslümanlığından soyunması,** sonra **Türklüğünden Müslümanlığından utanması** en sonu da **Türklüğe Müslümanlığa tükürmesi** gerekmektedir. Türkler uluslarından, dinlerinden ıraklaşmadıkça, Uluslararası Türksevmez Kültür Kapıları'ndan geçemiyorlar. **İşte "İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi"**nin, **Aydın'ın Ateşle İmtihanı"**nın uluslararası boyutu budur. Bunları yazıp gösterdiğimizde, kimi sevdiklerimiz bize **'savaşta mıyız?' -'bu ne sertlik?'** uyarısında bulunuyorlar. Evet, biz Türkler kimseciklerle savaşta değiliz, ancak çoğu ülkeler bizimle hep savaştadır. Bunun adına **'soğuk savaş'** denildiğini sağır sultanlar dahi duymuştur. Azizlektüellerimiz, bir yandan: "Uluslararası ün dağıtanlar hep Türksevmezlerdir!" saptamasında bulunup, öte yandan: "Bizim uluslararası değerde ün yapmış kişilerimiz çok az, bu da bizim **barbar** olduğumuzu kanıtlıyor!" diyerek **yeğ-itlik** etmektedirler. Çünkü, bizim uluslararası değerde ünlenmişlerimiz pek azsa, bu bizim gerçekten **uluslararası değersiz** olmamızdan değil, tersine, uluslararası ün dağıtıcıların **Türksevmez** olmasındandır. A. Nesin'in ancak 76 yaşında görebildiği üzere **en ilericilerinde, en demokratlarında dahi bir Türk, İslam tiksintisi bulunmasındandır.** Aziz Nesin de, hep **tiksinç Türkler**'den söz eden yapıtlar verdiği içindir ki, o **Türksevmez Kültür Kapıları**'ndan, **Türksevmez**'lerin onaylarıyla, alkışlarla geçmiş, **assolist** olmuştur. Aziz Nesin: "Öykülerimde hep (Türklerin)

aptallıkları yazılıdır." (İkibin'e Doğru- 11.10.1992- s. 24)- **"Kötü** insanları veriyorum. Benim öykülerimin çoğu **kötü insan** üzerinedir.., Ben **iyi insan göstermedim hiçbir yapıtımda"** demektedir. (Onursal Doktor- s. 139). Ona: **"Ağğğğğzına sıçarım senin, Aziiiz!"** diyen **"başı çıplak polis"** bunu kendisine **otuz yıl önce** söylediğinde, gülmüştü. Ancak, uluslararası ününü de, yazılarının 40'a yakın dile çevrilmesini de, **hep kötü, aptal Türkleri** yazmasına borçlu olduğunu kendi açıklamalarıyla **kesindir.**

A. Nesin, "Günün verilerine dayanarak geleceği sezmek ya da **bulgulamak,** sonra da bunu **duyurup halkı uyarmak,** aydının **asıl göreviyken,** ne 27 Mayıs'ı, ne 12 Mart'ı, ne de 12 Eylül'ü **önceden görüp halka duyurabildik."** (Ödlek Aydınlar- agy- 7. bs- s. 12) "Şunu açıkça söyleyeyim ki, komünizmin gümbür gümbür bir depreme uğramışcasına böyle birden bire yıkılacağını **hiç kestirememiştim."** (Aydınlık- 24 Eylül 1993) diyerek, ulusumuzun **en şapşal okumuşlarının** kendileri olduğunu göstermiştir. 1983'te "27 Mayıs'ın olacağını sezip halkımıza duyurama dık." diye **sözde-özeleştiri** vermişken, 1989'da: "27 Mayıs'ın olmasına en çok çalışanlardan biriydim ben." diyen de A. Nesin'dir, (Sora Sora-s. 72). Ben kişinin böylesine ne diyeyim? Bunları niteleyecek tüm sözcükler yetersiz kalıyor. Bunların ne yavuz hırsızlar olduğunun son örnekleri, A. Nesin'in **Türk'ün biri** diye başlayıp, **işte Türkler böyledir** yargısıyla biten yazılarıdır. **Türk'ün biri** İsviçre'de bir parkın kuğularını oltayla avlayıp yemiş, **işte Türkler böyledir, Türkler Türkiye'deki kazların, ördeklerin, kuğuların dahi kökünü kurutmuşlardır** diyen A. Nesin; **Türk'ün biri** Zürich hayvanat bahçesinde eşek düzerken yakalanmış, **Türkler'in ulusal gelenekleri bu değil midir** diye sormaktadır, (Aydınlık- 20 Eylül 1993). **Türk'ün biri, G. Wallraf'tan susmalık akçe sızdırmıştır (Türkler böyledir)** diyen A. Nesin, (Aydınlık- 19 Eylül 1993), yazarlık yaşamı boyunca **su'i misali emsal göstermek**'ten özürlüdür. Cemal Süreya onun bu özürünü şu sözlerle tanımlamıştır. "Bir yazısında azgelişmişliğimizin nedenini **Türkiye'de iyi insanların sayıca az bulunmasında** görür; bir başka yazısında, **riyakar, tembel, örtbasçı insanlar oluşumuza** bağlar geri kalmışlığımızın nedenlerini" (Papirüs-Aralık 1966). George Lukacs: "Önemli olan **'şu' gerçekte var mıdır** sorusu değil, **'şu', gerçeğin tümünü temsil eder mi** sorusudur." derken, **gerekçiliğin**

baş ilkesini ortaya koymuş, Aziz Nesin ise hep bu ilkeyi tepeleyen bir sözde gerçekçi (!!!) olmuştur, (Çağdaş Gerçekçiliğin Anlamı-Çev.: Cevat Çapan-Payel y.- 4. bs- s. 87). Toplumumuzun en tiksinç kişilerini gösterip, toplumumuzun tümü böyle imiş gibi öykülemiştir. Son olarak, Almanya'da yaşayan Türkiyeliler içinden birkaç pezevenkle birkaç uyuşturucu kaçakçısı çıktığını örnekleyip, ardından: "Türkler (Almanya'da) **ter verdik** diye (Alman hükümetlerinden) **hak istiyorlar! OYSA O TER ŞÜPHELİ! ACABA TER Mİ VERDİN EROİN KAÇAKÇILIĞI MI YAPTIN HANGİSİ KAÇTA KAÇ O BELLİ DEĞİL!" demiştir, (Onursal Doktor, s. 160). Evet, yanlış okumadınız! Faşist bir Alman Dazlağı değil, A. Nesin soruyor! Bu gibi pek çok örnek, A. Nesin'in uluslararası piyasada** nasıl **assolistleştiğini,** şu **Türksevmez Kültür Kapılarından** geçebilmek, **Şovalye** olabilmek uğruna nasıl "Gururu Ölmüş Türk" (kısaca: G.Ö.T) leştiğini açık seçik göstermektedir. Gerçekten de bir Türk'ün uluslararası değerde ünlenebilmesi pek az örnek dışında, çoğunlukla onun **"Gururu Ölmüş Türk"**(kısaca: G.Ö.T) leşmesiyle oluyor. Öyle ki, Türkiye'li işçilerin yoğunlaştıkları Avrupa ülkeleri, bu **"Gururu Ölmüş Türk"** (kısaca: G.Ö.T) lerimizi **ENTER-KÜLTÜREL ARACI** olarak **kullanmak**tan büyük yararlar umuyorlar. Burada durup **Enter-kültürel aracı** kavramını açıklamakta yarar var:

Bilindiği üzere, **Yayılmacı-Sömürgen Ülkeler çağımızda sömürecekleri ülkeye ordularıyla dalmak yerine, o ulusların yerlilerinden aracılar edinip bunlar aracılığıyla sömürüyorlar.** Neden? **Çünkü sömürülecek ulus, sömürücülerin ordusunu karşısında gördüğü an ayaklanmaya davranıyor; yatıştırabilirsen yatıştır!..** Bu yüzden ordularıyla dalmayıp, yerli aracılarla sömürüyorlar. Sömürünün sonsuza dek sürebilmesi için, **Sömürücü ülkeler bir biçimde güçsüz düşseler dahi!** sömürülenlerin başkaldırmayı düşünmemeleri gerekiyor. Bu da ancak sömürülen ulusların **özgüvenlerinin, özsaygılarının** iğdiş edilmesiyle sağlanabilir. Sömürülen ulusların **ulusal özgüvenlerini, ulusal özsaygılarını** yok etmenin **şimdilik** tek yolu, onlara **sömürücülerin ulusal gücünü yenilmez gösterip, kendi ulusal güçlerini yok saydıracak bir eğitim aşılamaktır.** Bunun da iki yolu var. Bir: Sömürücü ulusların yazındırıkları, sömürülen ulusların beynini yıkar... İki: Sömürülen ulusların yerli yazındırıkları, kendi uluslarının

beynini Sömürücülerin istediği gibi yıkar... **Bir ulusun beyninin doğrudan doğruya yabancı yazındırıklarca yıkanması, o ulusta tıpkı yabancı ordulara karşı olduğu gibi bir tepki yarattığından, Sömürücü uluslar beyin yıkama işini de sömürülen ulustan yerli yazındırıklar aracılığıyla yürütmeyi yeğlemektedirler. İşte, Sömürücü ülkelerin sömürdükleri ulusların özgüvenini, özsaygısını yıkmaya yönelik çabalarına aracılık eden yerli yazındırıklara, kabaca Enterkültürel Pezevenk** denilmiyor da, kibarca **Enterkültürel Aracı** deniyor.

İşte A. Nesin'e Almanlarca **onursal doktorluk** verilmesi girişimi, onun kaşarlanmış bir **Enterkülterel Aracı** olduğu gerekçesine bağlanmıştır. Çünkü Almanlar, Almanya'daki Türkiyelilere Almanların yazdığı **Türkiye Öğretisi**'ni ders olarak okutmaya kalkmış; bu yazıların Almanya'daki Türkiyelilerce tepkiyle karşılandığını görünce, **ikinci yola** başvurup, Türkiyelileri Türkiye'den tiksindirecek Türk yazındırıklar aramış, A. Nesin'in bu yazılarını işe pek uygun bulmuşlardır. Çünkü Aziz Nesin: **"Alman Kültürü yücedir,.. Türkiye'de yüce diye bir şey yoktur!"** diye bağırmaktadır, (Onursal Doktor- s. 158)- **"Her şeyi onlardan** (emperyalistlerden) **alıyoruz, sonra da onlara** (emperyalistlere) **karşı gelmeye kalkıyoruz, bu olmaz!"** diye seslenmektedir, (Onursal Doktor,.. s. 111). Aziz Nesin'i **onursal doktor** yapalım diyenlerden Alman Eğitbilimci Helmutt Essinger:

"Kanımca Aziz Nesin'in eserleri,.. Fransız etnolog Michel Leiris'in 'YABANCIYLA TANIŞMA İŞİNİN O YABANCI KÜLTÜRÜN YERLİ ÜYELERİNİN ARACILIĞIYLA YAPILMASI' önerisini de gerçekleştirmesi nedeniyle çok daha iyi katkıda bulunuyor." diyerek, A. Nesin gerçeğini tüm çıplaklığıyla ortaya koymuştur, (Onursal Doktor,.. s. 56).

Tüm öteki Sömürücü Ülkeler gibi Almanlar da Türkiyelilerin **ulusal özgüvenlerini, ulusal özsaygılarını** giderici bir **yazına** gerek duyuyorlar. Amaçları Türkiyelilerin **çağdaşlaşması** olmayıp **güdükleşmesi** olduğundan, Almanya'daki Türkiyelilere **Atatürk'ün yazdıklarını** okutmaktan bucak bucak kaçınıyorlar. Örneğin, Almanya'daki Türkiyelilere Atatürk'ün kendi eliyle yazıp ders kitabı olarak yayımlattığı **Medeni Bilgiler** (Uygarlık Bilgileri) kitabını **-nedense???-** okutmuyorlar da, onun yerine Aziz Nesin'in **Biz Adam Olmayız**'larını,

Düdük'lerini, **Zübük**'lerini okutmayı yeğliyorlar! Neden? Çünkü, Atatürk'ün yazdığı **Uygarlık Bilgileri**'ni Almanya'daki Türkiyelilere ders kitabı olarak okutucak olurlarsa, onları Alman çıkarları doğrultusunda **"Gururu Ölmüş Türk"** (kısaca: G.Ö.T) leştiremeyeceklerini biliyorlar. Atatürk'ün batıyla ilişkisini onlara **"Gururu Ölmüş Türk"** (kısaca: G.Ö.T) vermek doğrultusunda kurmadığını, biliyorlar. Atatürk'ün yazdıkları-söyledikleri, Almanların işine yarayacak bir **Enterkültürel Aracı** olamıyor, ancak Aziz Nesin'in yazdıkları-söyledikleri, Türkiyeli okuyucuları önce **"Gururu Ölmüş Türk"** (kısaca: G.Ö.T) leştirip, sonra Almanlaştırmak için pek uygun bulunmuştur. Çünkü Aziz Nesin: **"Biz hâlâ GÖÇEBEYİZ"- "Alman kültürü her bakımdan Türkiye kültüründen üstündür. Bunu Almanlar söylese kızarım, bizim söylememiz, bilmemiz lazım."** diyerek, doğrudan Almanlarca söylenmesi Türkiyelilerde ters tepki yaratan sözleri bir Türk olarak Türkiyelilere söyleme görevine balıklama atladığını, Helmutt Essinger'e Onur Bilge Kula tanıklığında göstermiştir, (Bkz: Onursal Doktor,.. s. 158). Alman yazarların Almanya'daki Türkiyelilere yönelik **sosyal bilgiler kitaplarında** Aziz Nesin'inkilere benzeyen sözler hep vardır, bu gibi sözleri [yazanlar Alman olduğu için] yadsıyan Türkiyeliler, Fransız Etnolog Michel Leiris'in buyurduğu, Alman Pedagog (Eğitbilimci) Helmut Essinger'in de olurladığı üzere, doğrudan Almanların yazdıklarıyla değil, Alman savlarını benimsemiş Türk yazarların yazıları okutularak **ulusal aşağılık duygusuna** gömülecek, **ulusal direniş soluğu**ndan yoksun, **ulusal özgüvenden, ulusal özsaygıdan** ırak, Alman **Gött**'üne tapan **"G.Ö.T."**lere dönüşeceklerdir. (**Göt**=Alman dilinde, dişi tanrıça; **"G.Ö.T."**= Gururu Ölmüş Türk, demektir.)

Ben, bunları soru konusu edip eleştirmeyeyim mi? Susayım mı? Eleştir, eleştir de, yaralayıcı, suçlayıcı, aşağılayıcı, ısırıcı sözler kullanma, diyenler var. Benim eleştirdiğim yazındırık, ulusumuzu dilediği gibi yaralayacak, suçlayacak, aşağılayacak, ısıracak; buna karşılık ben onu eleştirirken çok saygılı olacağım. Benim bu kişilere saygımı yitirme özgürlüğüm yok mu? Bu kişileri ulusumuza saygılı olmaya çağırmayanlar, beni niçin bunlara saygılı davranmaya çağırmaktalar? Bunların saygınlığı dokunulmazdır da; bizim, ulusumuzun saygınlığı önüne gelenin içine çüvdüreceği dipsiz bir kuyu mudur?

Aziz Nesin'in oğlu Ali Nesin, 1973 yılında Lozan'a okumaya gidiyor. Aziz Nesin, oğlunun kendisine oradan yolladığı mektupları, "Bulgaristan'da Türkler, Türkiye'de Kürtler" kitabında yayımlamıştır. Oğul Ali Nesin, 23 Kasım-12 Aralık 1973 günlü iki mektubunda Aziz Nesin'e şöyle yakınıyor:

"(...) Allah kahretsin! Geçen gün sofrada büyük sınıflardan biri, bana servis yaptırmak istedi. Halbuki servis sırası ondaydı. Ben de yapmadım. **"Pis Türkler! Sen İsviçre'ye neye geldin, dönsene."** dedi. **SURATINA BİR TOKAT ATTIM.** Gözlüğü düştü ve camı kırıldı,.. Oturduğum masada **dört tane aşağılık Alman İsviçrelisi** var (Masada sekiz kişiyiz.) Yapmadıkları **pislik, adilik** yok. Gözlüklerini kırdığım çocuğa "Haksız olan sensin; istersen gözlük parasını ortaklaşa ödeyelim." dedim. Kabul etmedi,.. **TÜRKLERLE ALAY EDİYORLAR..."** (Bkz: Age- 6. bs- s. 138).

A. Nesin, oğlunun bu mektuplarını **Türkler Salaktır** diye bağırmadan 4 yıl önce, 20 Aralık 1988'de "Ali Nesin'in babası olmaktan övündüğünü" belirterek yayımlamıştır... (age- s. 131). Demek ki, Aziz Nesin, kendisine 'Pis Türkler' diyenin bir tokatta gözlüğünü kıran oğluyla övünmekteydi. Şimdi ise kendisi **'sahtekar Türkler', 'Korkak Türkler', 'Tembel Türkler', 'Pislik Türkler', 'Aptal Türkler'** diye yırtınıyor. Hiçbir uygar Türk genci kendisinin gözüne bir tokat yapıştırmıyor, yalnızca birkaç Türk kendisini **en uygar yolla, yasalar karşısında suçluyorlar.** Aziz Nesin, bu uygar davranışla dahi alay ederek, bunu **Türklerin salaklığına kanıt** olarak damgalıyor: "Bu davayı açmamalarını, çünkü bu davadan aklanırsam, yüzde altmış (aptal) oranının hem de mahkeme kararıyla tescil edilmiş olacağını söyledim, ama kimseye dinletemedim,. aklandım.." diyerek (Aydınlık- 2.8.1992), yargıcın kendisini suçlu bulmamasını Türklerin aptal olduğu sözlerinin yasalarca onaylandığı biçiminde yutturmaya kalkışıyor. İşte **çirkeflik** budur. Kişi birine **salak** deyip, yargıç kendisine ceza vermeyince, **"gördün mü yargıç dahi senin salak olduğunu onayladı"** diyorsa, o kişi kim olursa olsun, bu yaptığı **çirkefliktir.**

A. Nesin, Almanya'daki Türkiyelileri şöyle tanımlıyor:

"Türkler Almanya'da neyi gördüler? **Üstün Kültür**'ün dışavurumlarını gördüler. Örneğin ne gördüler? Örneğin, yürürlerken karşılarında kendi kendine açılan kapıyı gördüler. Bu **korkunç** bir şeydi Türk

insanı için. Kırsal bölgeden gelen, İstanbul'u, Ankara'yı, İzmir'i bile yaşamamış insan için, kendi kendine açılan kapıyı görmek büyük bir şoktur. Sonra kendi kendine yürüyen merdiven. Bunlar büyük etkilerdir. Elini uzatınca musluktan kendi kendine akan sular gördüler. Sıcak su gördüler, havandırma gördüler... hiç görmedikleri kullanmadıkları şeyleri gördüler. Bu etkiler ezer." (Onursal Doktor,.. s. 81) (Yıl-Temmuz 1991)

Şimdi, bir de A. Nesin'in Almanya'daki Türkiyelileri **köpekleşmeye başlayan kurtlar** diye damgaladığı **'Yolunu Şaşıran Kurt' adlı öyküsünü okuyalım:**

"Bir sürü kurt köpek kırması yavrularımı yayıldı kente,.. Beni çok şaşırtan... Hoş burada her şey beni şaşırtıyor ya... Yaklaşınca kendiliğinden açılan kapılara çok şaşıyorum. Yahu bu kapı nasıl oluyor da oradan birinin bir bir köpeğin geçtiğini bilip kendiliğinden açılıyor? O yürüyen merdivenlere, yürüyen yollara, daha elini uzatırken kendiliğinden akan ve elini çekince kapanan musluklara, işeyince kendiliğinden temizleme suyu akıtan helalara, helanın elektrik düğmesini çevirince kendiliğinden çalışan havalandırmalara, daha neler neler, işte bunlara çok şaştım,.. Haa, beni en çok şaşırtan şey diyordum, beni en çok şaşırtan şey, **biz köpekler için,..** Aaaa! Ne dedim ben? **Biz köpekler için** mi dedim? Ağzımdan kaçtı işte!.. Demek ki yavaş yavaş **kurtluğumu unutup köpekleşiyorum..."** (Bkz- 'Aşkım Dinimdir- s. 100) (yıl: 6 Mart 1991)

Aziz Nesin, görüleceği üzere, Almanya'dan **Onursal Doktorluk** beklentisi içerisinde olduğu günlerde, Almanya'daki Türkiyelileri tıpkı Alman Faşistlerinin gördüğü gibi **köpekler** olarak gösteren öyküler yazıp yayımlatmaktan hiç utanmamış bir yazındırıktır. Almanya'dan **onursal doktorluk** beklediği günlerde yazdığı bu öykünün tümü **"köpek=Türk"** özdeşleştirmesi üzerine kurulmuştur. Aziz Nesin'e **onursal doktorluk** vermek isteyen kurul, hep Türkiye'de Aziz Nesin üstüne **bilimsel değerlendirmeler yapılmadığından** yakınmıştır. Bilmiyorlar ki **bilimsel olarak irdelenirse A. Nesin ayakta duramaz!.. Yıkılır!...**

(Aziz NESİN bitti)

Kitap Gazetesi
Sayı:29. 1.2.1994

5
AZİZ NESİ'NİN KİTAP GAZETESİ'NDE YAYINLANAN YAZILARA KARŞILIK AÇTIĞI DAVANIN DİLEKÇESİ

ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ'NE

ANKARA

DAVACI : AZİZ NESİN (Mehmet Nusret Nesin) Nesin Vakfı. Çatalca / İSTANBUL.
VEKİLİ : Av. Veli Devecioğlu, Gökdelen Kat 11 No. 1101 Kızılay / ANKARA.
DAVALI : 1- Cengiz Özakıncı, KİTAP gazetesi yazarı - Meşrutiyet Cad. 18. Aslıhan Pasajı : 33 80070 - Galatasaray, Beyoğlu / İSTANBUL
2- Mustafa Karaca, KİTAP gazetesi sahip ve Yazı İşleri Sorumlusu Meşrutiyet Cad. 18. Aslıhan Pasajı : 33 80070 - Galatasaray, Beyoğlu / İSTANBUL

KONU: Davalılardan Cengiz Özakıncı tarafından yazılan ve diğer davalı Mustafa Karaca'nın sahibi ve yazıişleri sorumlusu bulunduğu KİTAP Gazetesi'nin 1.Ekim. - 1 Kasım. 1 Aralık. 993 tarihli 25, 26 ve 27. sayılarında yayımlanan "Aydınlatamama Örnekleri:7 a", "ETRAK'I BİİDRAKOMANI" başlıklı yazılarda AZİZ NESİN'in; 27. Eylül. 992 günlü Hürriyet gazetesinde çıkan bir söyleşide geçen kimi sözlerini bahane ederek müvekkil hakkında; "Entellektüel orospu... yabancı uşağı... aydın ve yazarlık onurunu satan... beyinsiz... utanmadan yoksun...";

APTAL olan Türk Halkı mıdır? Yoksa AZİZ NESİN mi?... Aziz Nesin yalanı yalana ekleyen bir KUYRUKLU YALANCI değil midir?... Düşünmesini bilmeyen APTAL BİR YAZAR değilse nedir?..";

"Trajikomik.. bit yavrusu... dalkavuk... çığırtkan yazındırık... küçücük, güpgüdük bir kalem... uluslararası başbuğların kemik yalayıcısı... utanmaz köpeklerden biri..." diyerek müvekkilin kişilik haklarına ağır ve haksız saldırılarda bulunulduğundan kendilerinden 500.000.000 (beşyüz milyon) TL. manevi ödence alınmasına karar verilmesi istemidir.

A - OLAYLAR : 1- Davalılardan Cengiz Özakıncı tarafından yazılan ve diğer davalı Mustafa Karaca'nın sahibi ve yazıişleri sorumlusu bulunduğu KİTAP gazetesinin 1. Ekim. 993., 1. Kasım. 993, 1. Aralık. 993 tarihli 25, 26 ve 27. sayılarında yayımlanan "Aydınlatamama Örnekleri:7 a", "ETRAK- 1 BİİDRAKOMANİ" başlıklı yazılarda, AZİZ NESİN'in 27. Eylül. 992 günlü Hürriyet gazetesinde çıkan bir söyleşide geçen kimi sözleri bahane edilerek, müvekkil hakkında; "Entellektüel orospu... yabancı uşağı.. aydın ve yazarlık onurunu satan... beyinsiz... utanmadan yoksun...";

Aptal olan Türk Halkı mıdır? yoksa Aziz Nesin mi?... Aziz Nesin Yalanı yalana ekleyen bir kuyruklu yalancı değil midir?... Düşünmesini bilmeyen APTAL BİR YAZAR değilse nedir?";

"Trajikomik... bit yavrusu...dalkavuk...çığırtkan yazındırık...küçücük, güpgüdük bir yazar... uluslararası başbuğların kemik yalayıcısı... utanmaz köpeklerden biri..." biçiminde üç sayı süren biribirinden ağır saldırılarda bulunulduğundan bu davayı açmak zorunluluğu doğmuştur.

2- AZİZ NESİN, bir çoğu yabancı dillere çevirilen 96 yapıtıyla yalnız dünya ölçeğinde ünlü bir yazar değil, sayısız uluslararası ödüllerin sahibi ulusumuzun yüzakı ve onuru büyük bir düşün ve kültür adamıdır. (Son aldığı ödül, Uluslararası İnsan Hakları büyük ödülüdür. Buna ilişkin 13 Aralık. 993 günlü Cumhuriyet gazetesinde çıkan haber fotokopisi ekte sunulmuştur. EK. 1)

3- Eylem hem TCY. 38, ve hem de Medeni Yasa'nın 24, Borçlar Yasası'nın 49. md. si kapsamındadır. Ayrıca suç niteliğindedir.

B- HUKUKSAL NEDENLER: Borçlar Yasası, Medeni Yasa, TCY. ve ilgili kaynaklar.

C- KANITLAR : Ekte sunulan KİTAP gazetesinin 1. Ekim, 1. Kasım, ve 1. Aralık. 993 tarih ve 25, 26, 27. sayılarına ait fotokopiler.

SONUÇ VE İSTEM : Açıklanan bu nedenlerle;

1- Müvekkil AZİZ NESİN'in yasaların güvencesi altındaki kişilik haklarına ağır ve haksız saldırılarda bulunan davalılardan 500.000.000. (beş yüz milyon) TL. manevi ödencenin faiziyle birlikte alınmasına;

2- Yargılama giderleriyle avukatlık ücretinin kendilerine yükletilmesine karar verilmesini saygılarımla dilerim.

EKLER : 1- KİTAP gazetesinin 25, 26, ve 27. sayılarına ait fotokopiler.

2- Cumhuriyet gazetesinin 13. Aralık 993 günlü sayısında yayımlanan haber fotokopisi.

3- Vekaletname.

Davacı AZİZ NESİN

6
CENGİZ ÖZAKINCI'NIN AÇILAN DAVAYA KARŞILIK YAPTIĞI SAVUNMA

T.C. ANKARA ONBEŞİNCİ ASLİYE HUKUK MAHKEMESİNE

Ankara

Dosya no: 1994 / 16 Esas.
"Dava Dilekçesi"nin reddi istemi hk.

23 Ocak 1995

BELGELER ve S A V U N M A

"Dava Dilekçesi"nde: —*"Aziz Nesin'in 27 Eylül 1992 günlü Hürriyet gazetesinde çıkan bir söyleşide geçen kimi sözlerini* ***bahane ederek,*** *kişilik haklarına ağır ve* ***haksız saldırılarda*** *bulunulduğundan,..* ***bu davayı açmak zorunluluğu doğmuştur"*** denilmektedir.

Buna göre, Aziz Nesin *Eylül 1992*'de bir söz söylemiş, Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in *Eylül 1992*'de ettiği bu sözü *bahane ederek,* bir yıl sonra *Ekim 1993*'te Aziz Nesin'e saldırmış oluyor...

"Dava Dilekçesi"nde yer alan bu anlatı, Aziz Nesin ile Cengiz Özakıncı arasındaki yazınsal tartışmayı yanlış yansıtarak, Özakıncı'yı *saldıran,* Nesin'i *saldırılan* kişi konumuna düşürebilmek üzere uydurulmuş olup, *gerçeğe aykırıdır.*

A- Cengiz Özakıncı İle Aziz Nesin Arasındaki Yazınsal Tartışmanın 'Dava Dilekçesi'nde Gizlenen Gerçek Evreleri

1- Aziz Nesin, 27 Eylül 1992 günlü Hürriyet'te "Atatürk imzasını başkasına attırır, ondan kopye eder, bir Ermeni'nin imzasıdır -buna çok bozuluyorum- kötü yaz, senin yazın olsun!" demiştir:

> ***Atatürk*** *soyadını almak, yani Türk'ün atası olduğunu söylemek hoşuma gitmiyor.* ***Atatürk*** *soyadını alması ilginçtir Etrafına insanlar geliyor, onlara* ***Atatürk'de*** *karar kıldırıyor. Bu güzel değil. Onun için ben, ona* ***Mustafa Kemal*** *derim. Atatürk imzasını başkasına attırır, ondan kopya eder. Bir Ermeni'nin imzasıdır, beş on tane imza örnekleri getirttirir, onlardan bir tanesini beğenir. Ermeni'nin imzasını beğenmesi önemli değil. Ermeni olur, Türk olur. Ama kötü yaz senin yazın olsun.*

2- Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bu savını, bir yıl sonra değil, **yalnızca dört gün sonra,** 1 Ekim 1992 günlü Hürriyet gazetesinde belgelerle şöyleçürütmüştür.

Aziz Nesin'e Cevap

Aziz Nesin'*le yapılan* "Haftanın Sohbeti" *başlıklı söyleşiyi ilgiyle okudum.*Aziz Nesin, *söyleşinin sonunda şöyle diyordu:* "Atatürk imzasını başkasına attırır, ondan kopya eder. Bir Ermeni'nin imzasıdır. Beş, on tane imza örnekleri getirtir, onlardan bir tanesini beğenir. Ermeni'nin imzasını beğenmesi önemli değil. Ermeni olur, Türk olur. Ama kötü yaz, senin yazın olsun."

Aziz Nesin'*in bu savının doğru olup olmadığını yoklamak üzere, Prof. Dr.* Afet İnan'*ın* 'Medeni Bilgiler ve M. Kemal Atatürk'ün El-yazıları' *kitabına baktım.* Afet İnan, Atatürk'*ün manevi evladıdır. Manevi babasının el yazısını çok iyi tanımaktadır. Söz konusu kitabın sonunda, 200 sayfa tutan elyazmalarının basımları yer almaktadır.* Atatürk'*ün el yazılarını tek tek inceledim. Sonuç olarak:*

1- 'K. Atatürk' *imzasında geçen 'ATA' sözcüğü,* Atatürk'*ün gündelik olağan el yazılarında, imzasındakinin tıpkısı olarak geçmektedir.* Atatürk, *kendi el yazısıyla;* '... iptidai insan kümelerinde ATA korkusu ve nihayet, büyük kabile ve kavumlarda ATA korkusu..' *sözlerini yazarken, burada gördüğümüz 'ATA' sözcüğü,* Atatürk'*ün* 'K. Atatürk' *imzasında gördüğümüz 'ATA' sözcüğünün tıpkısıdır, eşidir.*

2- 'K. Atatürk' *imzasında geçen TÜRK' sözcüğü de yazılarında, imzasındakinin tıpkısı olarak bulunmaktadır.* Atatürk *kendi el yazısıyla;* '... bugünkü TÜRK milleti, varlığı için, bugünkü yurdundan memnundur. Çünkü TÜRK...' *sözlerini yazarken, burada gördüğümüz TÜRK sözcükleri,* Atatürk'*ün* 'K. Atatürk' *imzasında görülen TÜRK' sözcüğünün tıpkısıdır, eşidir.*

Anladım ki, Aziz Nesin'*in Ermeni ürünü dediği* 'K. Atatürk' *imzası, halkın ve çoğumuzun anladığı anlamda bir imza bile olmayıp, tersine,* 'K. Atatürk' *sözlerinin,* Atatürk *tarafından, tıpkı mektup yazar gibi düz el yazısıyla yazılmasından ibarettir. Bu, o denli böyledir ki,* Atatürk'*ün el yazılarında geçen 'ATA' ve TÜRK' sözcüklerini*

kesip birleştiren herkes, Atatürk'*ün* 'K. Atatürk' *imzasının bir eşini elde etmiş olur.*

Gerçek bu iken, Aziz Nesin'*in savı, son kertede dayanıksız bir çamur atma olarak karşımızda durmaktadır. Halkımızın* 'ancak domuz eti yerse akıllı olacağını' *da söyleyen* Aziz Nesin, *yayımlanan bu söyleşide, baştan sona saçmalamaktadır. Yer darlığı nedeniyle, tüm saçmalıklarını tek tek göstermek yerine, şimdilik yalnızca* 'K. Atatürk imzası Ermeni ürünüdür' *savının saçmalığını, gerçeğe aykırılığını belgeliyorum.* (Hürriyet Gazetesi, 1.10.1992.) (Atatürk'ün el-yazmaları için, bu kitabın 42, ... 49. sayfalarına bakınız.)

3- Aziz Nesin, Özakıncı'nın 1 Ekim 1992 günlü bu yanıtından *üç gün* sonra, 4 Ekim 1992 günlü Sabah gazetesinde, Özakıncı'nın *çürütücü nitelikte belgeler*ini gördüğü halde, yadsıyarak: *"Ben de kendi belgelerimle (Atatürk imzasının bir Ermeni'nin özgün tasarımından kopye olduğunu-) kanıtlarım; o zaman mahçup olurlar!"* demiştir:

UMAR: Soyadı için araştırma yapanlar, Atatürk'ün imzasını kendisinin gerçekleştirdiğini belgeleriyle kanıtlıyorlar.

NESİN: Ben de kendi belgelerimle söylediklerimi kanıtlarım; o zaman mahçup olurlar. (Sabah Gazetesi, 4.10.1992)

4- Cengiz Özakıncı, A. Nesin'in bu sözlerinden sonra, *"onun kendi belgelerini"* yayımlamasını beklemiş, bu konuda hiç bir yazı yayımlamamıştır. On ay boyunca, sessiz beklemiştir.

5- Aziz Nesin, *on ay sonra,* 2 Ağustos 1993 günlü Aydınlık gazetesinde, *doğrudan Cengiz Özakıncı'nın kişiliğine saldıran* bir başyazı yayımlayarak, Cengiz Özakıncı'yı kamuoyuna; *"Hürriyet gazetesinin düşünmesini bilmeyen bir yazarı" + "Sahte belge uydurararak dünyaya rezil olan yazar" + "düşünmesini bilmeyen bir yurtdaş"* diyerek aşağılamış; bununla da yetinmeyerek; *"Size göre sevgili okurlarım, (C. Özakıncı) yüzde altmış (aptal)ların arasına mı giriyor, yüzde kırk (uyanık)ların mı arasına giriyor?"* sorusuyla, Özakıncı'yı kamuoyuna *aptal* diye damgalattırmaya yeltenmiştir. A. Nesin'in sözkonusu yazısı, şudur:

Hürriyet Gazetesinin Düşünmesini Bilmeyen Bir Yazarı

Dündenberi yaşamımın en sevinçli günlerinden birini yaşıyorum. Beni coşkuyla sevindiren olay şu. 27 Ağustos günü Hürriyet gazetesinde Nuriye Akman arkadaşımızın, benimle yaptığı bir röportaj yayımlandı. Bu röportajın başlığı şuydu: "Nesin: Türk halkı enayi"

Bu röportajın sonundaki soru ve yanıt şöyleydi:

"- Atatürk adına çok bozuluyormuşsunuz, öyle mi?

- Evet, Atatürk çapında büyük bir adam bu adı almamalıydı. İnsan olduğu için tabii kusurları *var. O kusurlar hep meziyet gibi gösterilmiş. İngiltere Kralı 8. Edward Türkiye'ye geldiğinde garson bişey döker masaya, Atatürk 'Ben bu millete herşeyi öğrettim; uşak olmayı öğretemedim'* der. *Bu, Atatürk'e yakışmayan* bişeydir. *Bu söylenmez. Atatürk soyadını almak, yani* Türk'ün atası olduğunu söylemek *hoşuma gitmiyor. Atatürk soyadını alması da ilginçtir.* Etrafına insanları topluyor, onlara Atatürk'de karar kıldırıyor. Bu güzel değil. *Onun için ben ona* Mustafa Kemal *demeyi tercih ederim. İkincisi,* Atatürk imzasını, başkasına attırır, ondan kopya eder. Bir Ermeni'nin imzasıdır, *beşon tane imza örnekleri getirtir, onlardan bir tanesini beğenir.* Ermeni'nin (attığı) imzayı beğenmesi önemli değil. *Ermeni olur, Türk olur. Ama kötü yaz, senin yazın olsun."*

Bu röportajdaki düşüncelerime, ilk tepki, Hürriyet Başyazarı Oktay Ekşi'den geldi. Benim söylediğim Türk halkının yüzde altmışının aptal olduğu, *yargısına bir baş yazısıyla karşı çıktı. Kendilerinin yüzde altmışa girmediğine inanan ülkemizin değişik yerlerinde yaşayan* yirmi kadar yurttaş da, bu aptallık nedeniyle *aleyhime şikayet dilekçeleri vererek davalar açtı.* Bu davayı açmamalarını, çünkü bu davadan aklanırsam yüzde altmış oranının hem de mahkeme kararıyla, tescil edilmiş olacağını söyledim, ama kimseye dinletemedim. Sonunda, hem *Bursa'da açılan davadan, hem İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi kararıyla* ikinci kez aklandım *ve bu aptallık davası da böylece bitmiş oldu.*

Bu dava bitti ama, Atatürk'ü aşağıladığım yolun*daki iddialar bitmedi. Kimi* yazarlar beni bu yüzden Atatürk düşmanı olarak gösterdi. Bunlardan, *beni* yalancılıkla ve iftiracılıkla suçlayan biri, *1 Ekim 1992 tarihli, yine Hürriyet gazetesinde "Aziz Nesin'e cevap" başlığıyla ve "Araştırmacı-yazar* Cengiz Özakıncı *imzasıyla yazan ve*

kendini araştırmacı sanan kişidir. *Flaş başlıklı sütunda şöyle diyordu* derin araştırmacı yazar "Bay Cengiz Özakıncı".

"Aziz Nesin'in bu savının doğru olup olmadığını yoklamak üzere, Prof. Dr. Afet İnan'ın "Medeni Bilgiler ve M. Kemal Atatürk'ün El-yazıları" kitabına baktım, Afet İnan, Atatürk'ün manevi evladıdır. Manevi babasının el yazısını çok iyi tanımaktadır. Söz konusu kitabın sonunda, 200 sayfa tutan el yazmalarının basımları yer almaktadır. Atatürk'ün el yazılarını tek tek inceledim. Sonuç olarak;

1- K. Atatürk'ün imzasında geçen 'ATA' sözcüğü, Atatürk'ün gündelik olağan el yazılarında, imzasındakinin tıpkısı olarak geçmektedir. Atatürk, kendi el yazısıyla '... iptidai insan kümelerinde ATA korkusu ve nihayet, büyük kabile ve kavumlarda ATA korkusu...' sözlerini yazarken, burada gördüğümüz 'ATA' sözcüğü, Atatürk'ün 'K. Atatürk' imzasında gördüğümüz 'ATA' sözcüğünün tıpkısıdır, eşidir.

2- 'K. Atatürk' imzasında geçen 'TÜRK' sözcüğü de yine, Atatürk'ün gündelik olağan el yazılarında, imzasındakinin tıpkısı olarak bulunmaktadır. Atatürk kendi elyazısıyla; '... bugünkü TÜRK milleti, varlığı için, bugünkü yurdundan memnundur. Çünkü TÜRK..' sözlerini yazarken, burada gördüğümüz 'TÜRK' sözcükleri, Atatürk'ün 'K. Atatürk' imzasında görülen 'TÜRK' sözcüğünün tıpkısıdır, eşidir.

Anladım ki, Aziz Nesin'in Ermeni ürünü dediği 'K. Atatürk' imzası, halkın ve çoğumuzun anladığı anlamda bir imza bile olmayıp, tersine, 'K. Atatürk' sözlerinin, Atatürk tarafından, tıpkı mektup yazar gibi düz el yazısıyla yazılmasından ibarettir. Bu, o denli böyledir ki, Atatürk'ün el yazılarında geçen 'ATA' ve 'TÜRK' sözcüklerini kesip birleştiren herkes, Atatürk'ün 'K. Atatürk' imzasının bir eşini elde etmiş olur.

Gerçek bu iken, Aziz Nesin'in savı, son kertede dayanıksız bir çamur atma olarak karşımızda durmaktadır. *Halkımızın 'ancak domuz eti yerse akıllı olacağını da söyleyen Aziz Nesin, yayımlanan bu söyleşide* baştan sona saçmalamaktadır. *Yer darlığı nedeniyle, tüm saçmalıklarını tek tek göstermek yerine, şimdilik yalnızca 'K. Atatürk imzası Ermeni ürünüdür' savının saçmalığını, gerçeğe aykırılığını belgeliyorum."*

On aydan beri bu yazıyı yanıtlayamamanın sıkıntısı içindeydim. Atatürk imzasının bir başkasının, Ermeni asıllı bir kaligrafın elinden

çıktığını *bir gazete ya da dergide okuduğumu çok iyi biliyordum.* Hatta, Mustafa Kemal'e sunulan beğenmediği bütün öteki Atatürk imzalarının klişeleri de basılıydı. O *Türkiye* Ermeni'sinin fotoğrafı da basılıydı. *Yazık ki, yirmibinden çok kitabımın ve içi notlarımla dolu yüzlerce dosyanın bulunduğu ve bugüne dek fişleme olanağı bulamadığım Nesin Vakfı Kitaplığı'nda, bu gazete ya da dergi kesitini bulamazdım.* Sıkıntım işte bundan *geliyordu. Atatürk imzasının, bir Ermeni asıllı kaligrafın* özgün yazısından kopya edildiğini *bilen elbet çok kişi olmalıydı. Hiç olmazsa* bir tarih gerçeğinin çıkması *için onların doğruyu yazacaklarını umdum ve bunu bekledim. Hayır, kimseden ses çıkmadı ve meydan* sahte Atatürkçülere *ve* Atatürk dalkavuklarına *kaldı. Dünkü başyazımda da belirttiğim gibi,* yaratılmış olan Atatürk tabusu korkusundan, *Atatürk'ün ölümünden elibeş yıl sonra bile bu korku artarak sürdüğünden,* hiçbir yiğit aydınımızdan ses çıkmadı.

Kurucularından biri olduğum Tarih Vakfı'na mektupla başvurdum. Orhan Silier dostumun yanıtı, Vakıf'ta bu olayı bilen kimseyi bulamadığıydı. *Abonesi olduğum* Tarih ve Toplum Dergisi'*nin yönetmeni olan dostum Tarihçi* Mete Tuncay'*a yazılı başvurdum. Ondan da,* Bay araştırmacı-yazara yanıt olabilecek bir yanıt alamadım.

Ne yapacağımı düşünüp duruyordum. Yıllardanberi, "Böyle Gelmiş Böyle Gitmez" adlı özyaşam öykümün süreğini yazmam için üsteleyen oğlum Ali Nesin, Amerika'dan geldi; "Böyle Gelmiş Böyle Gitmez"leri yazmam için hem beni zorladı, hem de bana yardıma başladı. Günlerdir oğlumla binlerce "Böyle Gelmiş Böyle Gitmez" notunu sıralmaya çalışırken, beni dünyalar kadar sevindiren, kullanılmış ve iyice eskimiş, arka yüzü de basılı bir küçük kağıt parçası buldum. O kağıt parçasındaki notu buraya aktarıyorum:

"Atatürk'ün imzası konusu. Vahram Dikran Çerçiyan adında bir Ermeni'nin yazısı olduğu. Bu konu, yıllar önce başka bir yerde de çıkmıştı. 31 Aralık 1981 tarihli Son Havadis gazetesine bak."

Bu notu yazdığımı unutmuşum, bilmiyordum. Dahaca 31 Aralık 1981 *tarihli Son Havadis gazetesine bakmadım. Ama günlük on gazetenin bende kırk yıllık kolleksiyonu var. Ordan arar bulurum* gerekirse. *Bana saçmaladığımı söyleyen araştırmacı-yazara da,* 31 Aralık 1981 *tarihli Son Havadis gazetesini* araştırmasını salık veririm.

Özü gereği uzatmak zorunda kaldığım bu yazımda sonuç olarak şunu söyleyeceğim.

Bir yazar, beni yalancılık ve iftiracılıkla *suçlamadan önce şunları hiç düşünmez mi?*

Atatürk imzasının özgününü *bir Ermeni asıllı kaligrafın yazdığını söyleyen bu kişi, 78 yaşında,* 53 yıllık *bir yazar ve gazetecidir. Daha ben doğmadan* o yazardı. *Bu adamın, herbiri 15-20 basım yapmış 96 kitabı var. Sonra bu imza yalanı, öyle uydurulacak bir yalana da benzemiyor. Bu adamın bir dayanağı, bir güvenilir kaynağı olmasaydı, böyle bişey yazmazdı elbet. Değil mi ki ben* adımı araştırmacıya çıkarmışım, *şu işin aslını bir iyice araştırayım da,* bir milyon basımlı ve en az iki-üç milyon okurlu bir gazetede belge uydurarak dünyaya rezil olmayayım *diye düşünmez mi? Şimdi* düşünmesini bilmeyen *bu yurttaş, size göre sevgili okurlarım,* yüzde altmışların mı, *yüzde kırkların mı arasına giriyor?*

Mete Tunçay'ın mektubundan alıntılar:

"12 Ekim tarihli Sabah'ın Hıncal Uluç'un [...] bölümünde, söz konusu zatın Robert Kolej'de kaligrafi öğretmeni Vahram Çerçiyan olduğu açıklanıyor.

[...] Çerçiyan, Atatürk'e yalnız imza değil, Latin harfleriyle elyazı talim etmişti. Ve yalnız Atatürk'e değil. Afet Hanım başta olmak üzere yakın çevresindeki diğerlerine de. Bu sebeple, hepsinin elyazısı birbirine benzer ve karıştırılır. [...]"

(Aydınlık G., 2.8.1993. Başyazı)

6- Yukarıdaki belgeyle kanıtlı bir gerçektir ki, *İlk önce Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'nın kişilik haklarına ağır ve haksız saldırılarda bulunmuş,* Aziz Nesin, 2 Ağustos 1993 günlü Aydınlık gazetesinde, Cengiz Özakıncı'yı *"Düşünmesini bilmeyen"* aptal, *"belge uyduran"* sahtekâr biri olarak tanıtmış; kendisinin kamuya duyurduğu *aptallık oranı*na girip girmeyeceğini, *aptal olup olmadığını* okuyucularının oyuna sunmuştur...

Bu nedenle, "Dava Dilekçesi"nde yer alan olaylar bölümü, *ilk önce Aziz Nesin'in Cengiz Özakıncı'ya saldırdığı* gerçeğini gizleyerek, yargıyı yanıltmayı amaçlamaktadır. Çünkü "Dava Dilekçesi"nde gizlenen bu gerçek, dava sonunda verilecek yargıyı etkileyecek niteliktedir. Yargıda *"Durup dururken hakaret"* ile *"Bir hakarete karşılık yapılmış hakaret" (=Mukabil hakaret),* bir değildir.

"Dava dilekçesi", Cengiz Özakıncı'yı, Aziz Nesin'in 27 Eylül 1992 günü yayımlanan ve içinde Özakıncı'nın adı geçmeyen sözlerini *bahane ederek* Aziz Nesin'e sövmüş biri olarak damgalıyor ve yargıcın buna göre karar vermesini istiyor.

Oysa, *Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e sövdüğü savlanan yazıları, Aziz Nesin'in* ***1992'de değil, 2 Ağustos 1993'te Cengiz Özakıncı'ya sövdüğü iftira ve hakaret ettiği yazısına bir yanıt*** *niteliğindedir.*

Bu gerçek yok sayılarak bu dava karara bağlanamaz.

7- Aziz Nesin'in Cengiz Özakıncı'ya 2 Ağustos 1993 günlü —yukarıda belgelenen— yazısında *sövdüğü* apaçık iken; Özakıncı, Aziz Nesin'i dava etmemiştir!.. Çünkü, Cengiz Özakıncı için önemli ve gerekli olan, kendisine söven Aziz Nesin'in yargıda mahkum olması değil, Aziz Nesin'in kamuya bellettiği yalanların kamu önünde çürütülerek, kamuya o konudaki gerçeklerin iletilmesidir. Özakıncı, ayrıca, yazarlar arası sözel çatışmaların yargı yoluyla değil, yanıtlar yayımlatma yoluyla çözümlenmesini ilke edinmiştir. Çünkü eli kalem tutan, ağzı laf yapan kimselerin, yanıt yayımlatmak varken yargıya koşturmaları, yakışık almaz bir durumdur. Cengiz Özakıncı, bu inançlarının gereği olarak, *kendisine söven Aziz Nesin'i dava etmek yerine, ona bir yanıt yazısı gönderip yayımlamasını istemiştir.* Ancak, Özakıncı'nın 7 Ağustos 1993 günü Aziz Nesin'in Aydınlık gazetesindeki başyazı köşesinde yayımlanmak üzere faksladığı yanıt, bu gazetede yayımlanmamıştır. Gazetenin yazılışleri sorumlusu *Hale Soysü,* 9 Ağustos 1993 günü, Özakıncı'nın yanıtının başyazı köşesinde yayımlanamayacağını bildirmiştir. Aziz Nesin'in başyazı köşesinde yayımlanması gerekirken yayımlanmayan yanıt şudur:

CENGİZ ÖZAKINCI'NIN AZİZ NESİN'E YANITI

(Aydınlık Gazetesi, 2.8.1993 Başyazı'ya Yanıt. 7.8.1993 faks metni)

1- On ay önce, Hürriyet'te, *"Atatürk imzasını kendisi üretmemiş, bir Ermeni'nin yarattığı imzayı kopye ederek kullanmıştır"* savını ortaya atan Aziz Nesin'e, Hürriyet'te yayımladığım Ata-

türk'ün el yazılarıyla yanıt verdim. On ay sonra, 2.8.1993 günü, Aziz Nesin, Baş Yazı'sının bütününü bana ayırarak, *yayımladığım belgeleri benim uydurduğumu* öne sürdü. Aziz Nesin Aydınlık okuyucularını kandırmaktadır. Çünkü söz konusu belgeler benim uydurduğum belgeler olmayıp, Atatürk'ün kızı A. Afet İnan tarafından Atatürk'ün El Yazıları (Medeni Bilgiler) adıyla 1969'da yayımlanmıştır. Atatürk'ün 1930 yılında (Daha Atatürk soyadını almadan dört yıl önce) yazdıklarıdır. Ben 1954'te doğdum. Atatürk'ün 1930 tarihli el yazılarını benim uydurmuş olmam, olanaksızdır. Bu, Aziz Nesin'in *bir iftirasıdır.*

2- Aziz Nesin, Atatürk'ün imzası konusunda Atatürk'ün el yazılarına bakmayı —nedense!!?— yadsıyarak, 31.12.1981 tarihli Son Havadis gazetesinin yazdıklarını "Güvenilir Kaynak" olarak göstermiş, söz konusu gazetede Levon P. Dabağyan imzasıyla yayımlanan bir yazıyı "dayanak" görmüştür. Bu yazıda, Atatürk imzasını Vahram Dikran Çerçiyan'ın yarattığı öne sürülmektedir. Dabağyan bu yazıda Ermeni Cemaati'nin sözcüsü söylemiyle konuşmaktadır. Böylece Aziz Nesin, Atatürk imzası konusunda Ermeni görüşünün sözcülüğünü üstlendiğini ele vermiş bulunmaktadır. Hayırlı olsun!

3- 1981 yılında Levon P. Dabağyan'ın yinelediği bu görüş, on yıl önce 1971 yılında, "Atatürk imzası benim özgün yaratımımdır" diyen Vahram Dikran Çerçiyan'ın sözlerine dayanmaktadır.

4- Vahram Dikran Çerçiyan, ilk kez 10.11.1971 günü, Hürriyet gazetesinde, Atatürk imzasının yaratıcısı olarak gösterilmiş.

5- Ancak 15 gün sonra, (25.11.1971 günü) yine Hürriyet'te *"bir yanlışlığı düzeltelim"* diye söze başlayan Çerçiyan, **Atatürk'e soyadı kanunundan sonra imza değil, Yazı Devrimi sırasında *kartvizit* hazırladığından** söz etmiştir. Yazı Devrimi sırasında hazırladım dediği kartvizitlerde *"K. Atatürk"* yazısının bulunması, Çerçiyan'ın ya yalancı ya da bunak olduğunu belgelemiştir. Çünkü 1928 Yazı Devrimi sırasında *'Atatürk'* soyadı bilinmiyor idi. Atatürk soyadı, Yazı Devrimi'nden 6 yıl sonra 1934'te verilmiştir.

6- İşte Aziz Nesin'in 'dayanıyorum' dediği 'güvenilir kaynak' budur.

7- Aziz Nesin, 'Atatürk imzası bir Ermeni'nin özgün yaratımı-

dır" savına Mete Tunçay'ın sözlerini kanıt diye göstermiştir. Mete Tunçay, "Çerçiyan Atatürk'e yalnız imza değil, Latin harfleriyle elyazı talim etmişti. Ve yalnız Atatürk'e değil, Afet Hanım başta olmak üzere yakın çevresindeki diğerlerine de..." diyerek Aziz Nesin'i desteklemek gibi abuk bir işe soyunmuştur. Mete Tunçay'ın *"Bir tarihçi olarak"* (!) bu sözleri, onun *'tarihçi'* olarak sonu olmuştur. Çünkü Çerçiyan, 25.11.1971 günü, Hürriyet gazetesinde: **"Atatürk'ü çok takdir eder ve beğenirdim, ama *karşılaşmadık hiç"*** demiştir. Atatürk ile *hiç karşılaşmamış* birinin Atatürk'e *"İmza talim etmesi"* olanaksız olduğu denli, Atatürk'e Latin harfleriyle elyazı *"talim etmesi"* de olanaksızdır.

8- Yaşam değişkendir. Değişmeyecek biricik nen değişmenin kendisidir. Kimileri 'gülmece yazarlığı'ndan 'soytarılığa' doğru değişirken, kimileri de 'Tarihçi'likten 'Masalcılık'a düşey geçiş yapabiliyor. Cengiz Özakıncı, Aydınlık okuyucularını, kendi gazetelerinde çıkan her yazıya inanmamaya çağırır. Yaşı 78 olsa da, 96 tane kitap yazmış olsa da, ünü dünyayı tutsa da, herkes yalan söyleyebilir, herkes iftira atabilir. Kimseye *'mutlak güven"* duymayınız. Kalın sağlıcakla...

İş bu yazı, 'Aydınlık' gazetesinin 'Baş Yazı' sütununda, kesilmeksizin, değiştirilmeksizin basılması dileğiyle fakslanmış bulunuyor. İkibine Doğru dergisinin 1988 yılında yazıları yayımlanmış bir yazarı olarak, Aydınlık çalışanlarına başarı dileklerimle...

7.8.1993
Cengiz ÖZAKINCI

8- Özakıncı'nın bu yanıtı Aziz Nesin'in başyazı köşesinde basılmamış, Aydınlık sorumlusu Hale Soysü, bu yanıtı o köşede yayımlayamayacaklarını söyleyince, Özakıncı yanıtını bir kez de, bu gazetenin "Yüz Çiçek" köşesine fakslamıştır. Özakıncı'nın Aydınlık'a "Yüz Çiçek" köşesinde yayımlanması dileğiyle faksladığı yanıt şöyledir:

CENGİZ ÖZAKINCI'NIN AZİZ NESİN'E YANITI:

1- Yaklaşık on ay önce, Aziz Nesin, Hürriyet'te yayımlanan bir söyleşide:

"Atatürk imzasını başkasına attırır, ondan kopye eder, bir Ermeni'nin imzasıdır" demiş idi. (27.9.1992)

2- A. Nesin'in bu sözlerinin yayımlanmasından hemen dört gün sonra, yine Hürriyet'te, Cengiz Özakıncı, *"Aziz Nesin'e Yanıt"* başlığıyla yayımlanan yazısında, 'K. Atatürk' imzasını, Atatürk'ün *(Atatürk soyadını almadan 4 yıl önceki!)* elyazılarıyla karşılaştırmış; söz konusu imzanın Atatürk'ün kendi ürünü olduğunu, belgelerle kanıtlamıştı. (1.10.1992)

3- Özakıncı'nın bu yanıtından hemen 4 gün sonra, A. Nesin: *"Ben de kendi belgelerimle* (Atatürk imzasının bir Ermeni'nin özgün yaratımı olduğu) *sözlerimi kanıtlarım, o zaman mahçup olurlar"* demiş idi. (4.10.1992-Sabah)

4- Cengiz Özakıncı'nın Hürriyet'te "K. Atatürk" imzasıyla karşılaştırdığı elyazılarının Atatürk'ün kendi elyazıları olduğu gerçeği inkâr edilmeksizin, o imzanın başkası tarafından yaratıldığı savı sürdürülmeyeceğinden,

5- Aziz Nesin, on ay sonra, 2.8.1993 günü, Aydınlık'taki Başyazısı'nın neredeyse tümünü bu konuya adayarak, Cengiz Özakıncı'nın on ay önce Hürriyet'te *"Belge uydurarak dünyaya rezil olduğunu"* duyurdu.

6- Bir araştırmacının bir savı kanıtlayıcı ya da çürütücü belgeleri arayıp bulması, onun dünyaya rezil olmasını gerektiren yüz kızartıcı bir suç olmadığına göre; Aziz Nesin Cengiz Özakıncı'yı düpedüz *"sahte belge yayımlamak"* ile suçlandırmaktadır. Çünkü ancak *"sahte belge üretmek"* kişiyi dünyaya rezil edecek bir utançtır.

7- Oysa, Cengiz Özakıncı'nın Hürriyet'te K. Atatürk imzasıyla karşılaştırdığı elyazıları, C. Özakıncı tarafından *"uydurulmuş"* belgeler olmayıp, Özakıncı daha 15 yaşında iken (1969 yılında) Atatürk'ün manevi evlatlığı Prof. Dr. A. Afet İnan tarafından *"Medeni Bilgiler Ve K. Atatürk'ün El Yazıları"* adıyla, Türk Tarih Kurumunca basılan, *Atatürk'ün 1930'daki el yazılarıdır.* A. Nesin, bu belgele-

ri C. Özakıncı'nın uydurduğunu duyurmakla, kamuoyuna *yalan* söylemiş, Özakıncı'ya da *iftira* etmiş bulunmaktadır.

8- "K. Atatürk" imzasının Atatürk'ün kendi ürünü olup olmadığı soru konusu edildiğinde, bir araştırmacının yapacağı ilk iş, Atatürk'ün bu soyadını almadan önceki el yazılarıyla, söz konusu imzayı karşılaştırmaktır. Cengiz Özakıncı'nın yaptığı da budur.

9- Aziz Nesin ise, bu biricik bilimsel yolu —nedense??!— kapatmaya uğraşıyor; kalkıp 31.12.1981 tarihli Son Havadis'te yayımlanan bir 'havadis'i "Güvenilir Kaynak" diye gösteriyor.

10- Son Havadis'in söz konusu sayısında, *Levon P. Dabağyan,* Ermeni Cemaati'nin sözcüsü çalımıyla, "K. Atatürk" imzasının bir Ermeni'nin özgün yaratımı olduğunu söylemektedir.

11- Ermeni Cemaati adına konuşan Dabağyan'ın bu yazısını *"Güvenilir Kaynak"* olarak niteleyen, Atatürk'ün el yazılarını ise Cengiz Özakıncı'nın uydurduğu belgeler diye inkâr eden Aziz Nesin"in *"'K. Atatürk' imzası üzerine Ermeni savlarının savunculuğunu"* üstlendiğini, böylece anlamış bulunuyoruz.

12- *Levon P. Dabağyan'ın* 1981 yılında Son Havadis'te yazdıkları, *Vahram Dikran Çerçiyan'ın* 1971'de yayımlanmış sözlerine dayanmaktadır.

13- 1971 yılında 85 yaşında bulunan V. D. Çerçiyan, 10.11.1971 günkü Hürriyet'te "K. Atatürk" imzasının yaratıcısı olarak gösterilmiş.

14- Gelgelelim, hemen on beş gün sonra, yine Hürriyet'te: *"Bir yanlışlığı düzeltelim"* diye söze başlayan Çerçiyan, Atatürk'e soyadı kanunundan sonra imza değil, *Yazı Devrimi sırasında kartvizit ürettiğini* açıklamıştır. (25.11.1971- Hürriyet)

15- Çerçiyan'ın Hürriyet'te (10.11.1971) artı (25.11.1971) tarihlerinde iki, Hayat Mecmuası'nda ise 25.11.1971 tarihinde bir söyleşisi yayımlanmış olup, her yazı kendi içinde çelişkiler içerdiği denli, yazılar arasında da uzlaşmaz çelişkiler bulunmaktadır.

16- Örneğin: Önce *'Atatürk bana bir mektup göndererek teşekkürlerini bildirdi'* diyen Çerçiyan, bu mektubu göstermesi istenince: *"Mektup göndermedi, Teşekkürlerini sözlü olarak iletti"* diye kıvırtmıştır. Önce: *"Atatürk için Soyadı Kanunundan sonra, imza örneği ürettiğini"* söyleyen Çerçiyan on beş gün sonra: *"Yazı Devrimi sıra-*

sında Atatürk'e kartvizit ürettiğini söylemiştir. Önce: *"Ben "K. Atatürk" değil, "Kemal Atatürk" olarak yazıp gönderdim, kendileri "Kemal Atatürk" yazımı 'K. Atatürk'e dönüştürerek kullanmışlar"* diyen Çerçiyan; ürettiğini söylediği o *"Kemal Atatürk"* yazılarını göstermesi istendiğinde, ortaya 5 tane *'K. Atatürk'* yazısı koymuştur ki, hiç birinin de onun dediği gibi *"Kemal Atatürk"* biçiminde olmadığı görülmüştür. Zaten, hiç kimse *Yazı Devrimi sırasında* (!) Mustafa Kemal'e *"Kemal Atatürk"* ya da *"K. Atatürk"* diye bir yazı üretemezdi. Çünkü Mustafa kemal, Kemal Atatürk adını, Yazı Devrimi'nden tam altı yıl sonra almıştır. Çerçiyan'ın ortaya koyduğu 5 tane 'K. Atatürk' yazısından ilk dördünün başka, son birinin başka bir kalemden çıktığı da *grafolojik* bir gerçeklik olunca, Çerçiyan'ın *"K. Atatürk imzasının özgün yaratıcısı"* olduğu savının bir *yalan* olduğu anlaşılmıştır. Bunun *Yalan* olduğu, istenildiği an yeniden kanıtlanabilecek türden bilimsel bir gerçektir.

17- İşte, Aziz Nesin'in *"Güvenilir Kaynak"* dediği budur. Kişi doğru düşünme yetisini yitirmedikçe, "K. Atatürk" imzasını, Atatürk'ün el yazılarıyla karşılaştırmak gibi bilimsel *"Grafolojik"* yol dururken; Son Havadis'lerin yalan havadislerine dayanamaz. Grafoloji gibi bilimsel bir disiplinin alanına giren böyle bir konuda, bir *"Gülmece Yazarı"*nın görüş bildirmesi, yeterince gülünçtür zaten...

18- Aziz Nesin, kendi uzmanlık alanının bütünüyle dışında bulunan *"K. Atatürk" imzası bir Ermeni'nin özgün yaratımıdır"* yalansav'ını, Mete Tunçay gibi bir Tarihçi'nin sözleriyle de pekiştirmeye çalışmıştır. Mete Tunçay *"Çerçiyan Atatürk'e yalnız imza değil, Latin Harfleriyle el yazı da talim etmişti"* diyerek Aziz Nesin'e arka çıkıp, onunla birlikte kendisini de dünyaya rezil etmiştir. Çünkü, Çerçiyan, 25.11.1971 günü Hürriyet'te: ***"Atatürk ile hiç karşılaşmadık"*** demiştir. Atatürk'le hiç karşılaşmamış birinin Atatürk'e imza *"talim etmesi"* olanaksız olacağı denli, Latin Harfleriyle el yazı *"talim etmesi"* de olanaklı değildir.

19- *"Araştırma yapmayanın söz hakkı yoktur"* diyen Mao Zedung'tur. *"Her şey değişir. Değişmeyecek tek nen "Değişme"nin kendisidir"* diyen de Karl Marks'tır. Yaşam bu! Kimileri *"Gülmece Yazarlığı"*ndan *"Soytarılığa"*, kimileri de *"Tarihçi"*likten *"Yalancılığa"* doğru değişebiliyor. Cengiz Özakıncı'nın yaptığı *'Araştır-*

macı-Yazar'lıktır. Aziz Nesin'in yaptığı ise *"Karıştırmacı-Yazarlıktır.* Cengiz Özakıncı, Atatürk'ün imzası konusunda yaptığı araştırmasını, 1993 Ekim ayında, *'Kitap gazetesi*nde, tüm *"Grafolojik belgeler"*iyle birlikte yayımlayacaktır. Bu araştırmada, konuya ilişkin yalanlar tek tek belgeleriyle gösterilecektir. İşte o gün *"Belge uydurarak dünyaya rezil olan"* Cengiz Özakıncı mıdır yoksa Aziz Nesin mi görülecektir. Uğur Mumcu türü *'Araştırmacı-Yazar*'ların mumu sonsuza dek yanar. Aziz Nesin türü *'Karıştırmacı-Yazar*'ların mumu ise, yatsıya kadar yanar. Üfleriz, söner...

9 Ağustos 1993
Cengiz ÖZAKINCI

9- Özakıncı'nın bu yanıtıda günler geçmesine karşın basılmayınca, Özakıncı yeniden yazıişleri sorumlusu *Hale Soysü* ile görüşmüş, niçin yayımlamadıklarını sormuş, *"Başyazarımız hakkında böyle ağır bir yazıyı basamayız"* yanıtını almıştır. Bunun üzerine Özakıncı, *"size yazının ağır gelen sözcüklerini çıkartın, öyle basın; önemli olan Atatürk'ün imzasını bir Ermeni'ye tasarlatmadığı gerçeğidir. Aziz Nesin'in bu konudaki yalanının size gönderdiğim belgelerle çürütülmesidir. Bu belgeleri basın da, nasıl basarsanız basın!"* demiştir...

Özakıncı, gönderdiği yanıt üzerinde istedikleri sözcükleri çıkartma yetkisini dahi Aydınlık yazıişlerine tanımasına karşın, aldığı yanıt: *"Ne olursa olsun basamayız"* olmuştur.

Kurucu önderi Atatürk olan bir ülkede,

Aziz Nesin'in —"Atatürk imzasını bir Ermeni'ye tasarlattırdı"— yalanını basan Aydınlık gazetesi,

Cengiz Özakıncı'nın bu yalanı çürüten belgelerini (yanıtını) hiç bir biçimde basmıyor!..

Bu gerçeği bilenler, Aydınlık gazetesi yazı işleri sorumlusu *Hale Soysü,* kültür yazarı *Tunca Arslan,* spor yazarı *Kamil Erdoğdu*'dur.

10- Aziz Nesin'in *başyazar* olduğu Aydınlık gazetesi, Aziz Nesin'in yalanlarını çürüten, sövgülerine yanıt veren Özakıncı'nın yazısını basmayınca; Özakıncı, bir de Hürriyet gazetesine başvurmuştur. Çünkü, Özakıncı, Aziz Nesin'in söz konusu yazısında, kamuoyuna:

"Hürriyet gazetesinin düşünmesini bilmeyen bir yazarı!" başlığıyla tanıtılmıştır. Aziz Nesin, Özakıncı'yı 'Hürriyet'in yazarı' diye tanıtırken yalan söylemiştir. Özakıncı, Hürriyet yazarı değildir. Ancak, madem ki A. Nesin bu işe o gazetenin adını karıştırmıştır, öyle ise o gazete Özakıncı'nın Aydınlık'ta basılmayan yanıtını basabilirdi. Özakıncı, bu düşünceyle, Aydınlık'ın basmadığı yanıtını, basılması dileğiyle Hürriyet *başyazarı Oktay Ekşi*'ye fakslamıştır. Faks metni şöyledir:

Sayın

Oktay EKŞİ

2.8.1993 günü, Aydınlık Gazetesi'nde: *"Hürriyet gazetesinin düşünmesini bilmeyen bir yazarı"* başlığıyla yazan Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'nın on ay önce Hürriyet'te: *"Belge uydurarak dünyaya rezil olduğunu"* duyurmuştur.

Cengiz Özakıncı, söz konusu yazıda Aziz Nesin'in söylediği yalanları belgelerle çürüten yanıtını, 7.8.1993 günü, Başyazı sütununda yayımlanmak üzere Aydınlık'a fakslamış, yanıt: Basamayız, olmuştur. Bunun üzerine Cengiz Özakıncı, bu kez de yanıtını Aydınlık gazetesinin 'Yüz Çiçek' bölümüne fakslamış (9.8.1993), yanıt yine: *basamayız,* olmuştur.

Cengiz Özakıncı, Aydınlık'ın basmaktan kaçtığı bu gerçekleri, Aziz Nesin tarafından 'Aydınlıkta Kandırılan' kamuoyuna duyurulmak üzere, Flaş bölümünde yayımlanması dileğiyle, sizin aracılığınızla, Hürriyet'e iletmek durumunda kalmıştır. Saygılarımla...

13.8.1993

Cengiz Özakıncı

11– Hürriyet başyazarı **Oktay Ekşi,** Aziz Nesin'e yanıtın Hürriyet'te basılmasına ilişkin yetkenin genel yayın yönetmeni **Ertuğrul Özkök'**te olduğunu, yanıt yazısının onun adına gönderilmesi gerektiğini söylemiş; kendisinin **Basın Konseyi'**nde olduğunu, bu konunun Basın Konseyi'ne iletilmesi durumunda inceleneceğini belirtmiştir. Cengiz Özakıncı, amacının Aziz Nesin'i kişi olarak uğraştırmak olmadığını, yalnızca Aziz Nesin'in kamuya bellettiği **"Atatürk imzasını**

bir Ermeniye tasarlattı" yalanını belgelerle çürüterek, kamuya işin gerçeğini bildirmek olduğunu, bu yüzden **dava açmaya** da **Basın Konseyine şikayet'e** de gerek duymadığını; yanıtını yayımlatmaktan başka hiç bir amacının bulunmadığını söylemiştir.

12- Özakıncı, Aziz Nesin'e yanıtını bir kez de Hürriyet Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök'e göndermiştir. Bu yazı şöyledir.

Sayın

Ertuğrul ÖZKÖK

2.8.1993 günü Aydınlık gazetesinde: *"Hürriyet gazetesinin düşünmesini bilmeyen bir yazarı"* başlığıyla, hergünkünün dört katı uzunlukta bir Başyazı yayımlayan Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'nın, on ay önce, 1.10.1992 tarihinde, Hürriyet gazetesinin *"Flaş"* bölümünde: *"Belge uydurarak dünyaya rezil olduğunu"* duyurmuştur.

Aziz Nesin, söz konusu yazıda Cengiz Özakıncı'nın belge olarak yayımladığı Atatürk'ün el yazılarını *"Cengiz Özakıncı'nın uydurduğu belgeler"* olarak nitelemiştir. Oysa bu el yazıları Atatürk'ün manevi kızı Ayşe Afet İnan tarafından 1969'da yayımlanan Atatürk'ün 1930'da yazdıklarıdır. Aziz Nesin, bu el yazılarının Atatürk'e ait olduğu gerçeğini inkâr etmeksizin, *"K. Atatürk" imzası bir Ermeni'nin özgün tasarımıdır"* savını sürdüremeyeceğini bildiği için; salt bu savını sürdürebilmek uğruna, Atatürk'ün el yazılarını; *Cengiz Özakıncı'nın uydurduğu belgeler,* diye inkâr etmiştir.

Cengiz Özakıncı, Aydınlık'ın Başyazı köşesinde yayımlanmak üzere yazdığı yanıtını, *7.2.1993* günü, Aydınlık'a fakslamıştır. Aydınlık'ın yanıtı: *"Yazınızı Başyazı sütununda yayımlayamayız"* olmuştur. Bunun üzerine Cengiz Özakıncı, yazısını, Aydınlık'ın *"Yüz Çiçek"* köşesine fakslamıştır, (9.2.1993). Aydınlık'ın yanıtı: *"Aziz Nesin bizim Başyazarımızdır, Başyazarımız hakkındaki bu yazıyı basamayız"* olmuştur.

Cengiz Özakıncı, konu *"Hürriyet gazetesinin düşünmesini bilmeyen bir yazarı'* başlığıyla verildiği için, Hürriyet'i de ilgilendirir düşüncesiyle, Aydınlık'a gönderdiği yanıtları görüş ve düşüncelerini almak üzere, *Sn. Oktay Ekşi'*ye fakslamıştır. Sayın Ekşi, yanıtımı yerinde bulmuş, konuyu Basın Konseyi'ne iletmemi öğütlemiş, Hür-

riyet'te yayımlanmasının ise, *Sn. Ertuğrul Özkök'ün yetkesinde* bulunduğunu söylemiştir.

Cengiz Özakıncı, konuyu belki Basın Konseyi'ne götürecektir. Ancak, yanıtının da bir an önce yayımlanması dileğindedir. Çünkü aradan geçen süre, *"Aziz Nesin'in yazısını unutturacaktır.* Yanıt yazısının Hürriyet'in Flaş bölümünde yayımlanması için gereken izni vermenizi, saygılarımla arz ederim.

14.8.1993
Cengiz ÖZAKINCI

AZİZ NESİN "AYDINLAR"I KARARTIYOR...

Bundan on ay önce, Hürriyet'te yayımlanan bir söyleşide, Aziz Nesin: *"Atatürk imzasını başkasına attırır, öndan kopye eder, bir Ermeni'nin imzasıdır"* demiş; ben de yine on ay önce Hürriyet'te Flaş köşesinde yayımlanan yanıtımda: *"K. Atatürk imzasının, halkın ve çoğunluğun anladığı anlamda bir 'imza' bile olmayıp, Atatürk'ün kendi adını tıpkı mektup yazar gibi öylesine yazıvermesinden ibaret olduğunu,* Atatürk'ün 1930 yılında (daha Atatürk soyadını almamış iken) yazdığı yazılar ile, 1934 yılında (Atatürk soyadını aldıktan sonra) attığı imzayı karşılaştırmak suretiyle, kimsenin bilimselliğini yadsıyamayacağı, doğruluğunu inkâr edemeyeceği biçimde kanıtlamıştım. Bunun üzerine Aziz Nesin: *"Ben de 'kendi belgelerim ile'* /Atatürk imzasının Ermeni ürünü olduğu/ *sözümü kanıtlarım; o zaman mahçup olurlar"* demişti. Oysa *'benim belgelerim' —'senin belgelerin'* diye bir olay, bilimde yoktur. Bir belge, ya gerçektir, kabul edilir; ya sahtedir reddedilir. Tek bir konuda birbirinin zıddını kanıtlayan iki belge varsa, bunlardan biri sahte olmak zorundadır. Aziz Nesin, *'kendi belgeleri'*ni ortaya koymak için on ay bekledi. Sonunda, 2.8.1993 günü, Aydınlık gazetesinde yayımlanan *"Hürriyet gazetesinin düşünmesini bilmeyen bir yazarı"* başlıklı 'Baş Yazısı'nda, on ay önce benim Hürriyet'te yayımladığım belgelerin benim tarafımdan *uydurulmuş belgeler'* olduğunu, gerçek belgelerin ise 31.12.1981 günkü Son Havadis gazetesinde bulunduğunu, kendisinin *bu gazeteye henüz bakmadığını, gerekirse bakacağını* yazmıştır. Sanki benim Hürriyet'te on ay önce yayımladığım belgeler *sahte* imiş, ve onun —daha bakmadım— dediği belgeler *gerçek* imiş gibi,

beni sahtekârlıkla suçlandırarak: *"Bir yazar, hiç, bir milyon basımlı ve en az iki, üç milyon okurlu bir gazetede* (Hürriyet'te) *belge uydurarak dünyaya rezil olmayayım diye düşünmez mi? Şimdi düşünmesini bilmeyen bu yurtdaş, size göre sevgili okurlarım, yüzde altmışların* (aptalların) *arasına mı giriyor, yoksa yüzde kırkların* (uyanıkların) *arasına mı?"* demiştir. Beni *belge uyduruculuk* (sahte belge düzenlemek) ile, Hürriyet gazetesini de *sahte belge yaymak ile suçlandırmıştır. Benim aptal olduğumu söylemesinin hiç önemi yok, çünkü* gülmece yazarlığından soytarılığa düşey iniş yapmış birinin değerlendirmeleri, doğaldır ki *soytarıca* oluyor. Önemli olan, Aziz Nesin'in, adı *'Aydınlık'* olan bir gazetede, Atatürk'ün 1930 yılında, yani ben daha doğmadan 24 yıl önce yazdığı el yazılarını benim uydurduğumu yazabilmesidir. Böyle yapmakla kendi kendisini dünyaya rezil ettiğinin ayırdında olmaksızın, beni dünyaya rezil ettiğini sanmasıdır. Çünkü, benim on ay önce Hürriyet'te yayımladığım belgeler, benim tarafımdan uydurulmuş belgeler olmayıp, Atatürk'ün kızı Afet İnan'ın *"Medeni Bilgiler Ve Mustafa Kemal'in El Yazıları"* kitabında bulunmaktadır. Benim sunduğum yazıların Atatürk'ün elinden çıkma olduğu, hiç bir soytarının yadsıyamayacağı denli *bilimsel bir gerçeklik*'tir. Bu *bilimsel gerçeklik,* Son Havadis türü asparagas yayıncılık ile karartılabilecek türden değildir. Soytarılar savlarını *'Son Havadis*'lere, araştırmacılar savlarını *'bilimsel gerçeklikler'*e dayandırırlar. Örneğin, Atatürk'ün kız kardeşi Makbule Boysan'ın Atatürk'e yazdırdığı sayfayı, Son Havadis'lerin uydurduğu yalan haberlere bakarak yok saymak, hiç bir Tarihçi'nin, hiç bir Araştırmacı'nın yiyebileceği bir halt değildir. İlişikte sunduğumuz bu belge, Aziz Nesin'in çığırtkanlığını ettiği: *"Atatürk imzası Ermeni ürünüdür"* savının yalan ve iftira olduğunu, bizim dile getirdiğimiz: *"Atatürk imzası Atatürk'ün kendi üretimidir, kendi el yazısıyla kendi adını yazmasından ibarettir"* savının *bilimsel bir gerçeklik olduğunu* bir kez daha tüm gözlere sokmaktadır. 'Aydınlık' gazetesini 'Son Havadis' gazetesi düzeyine düşüren Aziz Nesin'ler, bu *bilimsel gerçekliği* karartamazlar. Buna ne tilkilikleri, ne paraları, ne de ünleri yeter!..

Cengiz ÖZAKINCI

(Hürriyet Gazetesi'nde basılmak üzere
Ertuğrul Özkök'e iletilen metin)

12- Özakıncı, bu yazıyı basılması dileğiyle **Ertuğrul Özkök**'e gönderdikten sonraki günlerde Ertuğrul Özkök'ü dört kez aramış; sekreteri yanıt yazısının Özkök'e iletildiğini, şu sıralar Özkök'ün çok meşgul olduğunu, söylemiştir.

13- Böylece Özakıncı'nın Aziz Nesin'e yanıtı, Aziz Nesin'in yalanlarını ve sövgülerini yayımlayan Aydınlık gazetesinde basılmadığı gibi, Hürriyet gazetesinde de basılmamıştır.

14-21 Ağustos 1993 günü, durum şudur:

Aziz Nesin, —İmzasını dahi bir Ermeniye Tasarlattı!" diyerek, Atatürk'ü kamunun gözünden düşürmeyi amaçlayan yazılar yayımlatıyor...

Aziz Nesin bu yalanını on ay önce belgelerle çürüten Cengiz Özakıncı'yı, on ay sonra 2.8.1993 günlü Aydınlık'ta "Düşünmesini bilmeyen" (aptal), "belge uyduran" (sahtekâr) diye suçluyor...

Özakıncı'nın kendisine gönderdiği yanıt yazısını ise basmıyor...

Cengiz Özakıncı, yine de Aziz Nesin"i dava etmiyor; yanıtını Aydınlık ve Hürriyet gazeteleri basmadığı için, bu kez de **Kitap Gazetesine** gönderiyor.

15- Kitap gazetesi sahibi ve yazışleri sorumlusu **Mustafa Karaca,** Cengiz Özakıncı'yı arayarak: **"Bu yanıtın muhatabı bizim dergimiz değildir. Aziz Nesin'in yazısı Aydınlık'ta basıldığına göre, Özakıncı'nın yanıtını da Aydınlık basmalıdır. Aziz Nesin'in yazısı Hürriyet gazetesini de hedef aldığına göre, bu yanıtı Hürriyet de basabilir. Bunlara gönderin"** diyerek Özakıncı'nın yanıtını basmanın doğru olmayacağını bildirmiştir.

16- Bunun üzerine Özakıncı, yanıtını Aydınlığa da Hürriyet'e de gönderdiğini, ancak bunların basmadığını, **Kitap Gazetesi** yazışleri sorumlusu **Mustafa Karaca'**ya belgeleriyle bildirmiştir.

17- Kitap Gazetesi sorumlusu **Mustafa Karaca** ancak bu belgeleri gördükten sonradır ki, Özakıncı'nın Aziz Nesin'e yanıtını basmayı **kerhen** üstlenebileceğini bildirmiş; ancak biraz süre tanınacak olursa belki de kararlarını değiştirip basabilirler diyerek, Özakıncı'nın yanıtını hemen basmamış; **bir ay sonraya erteleyip** Aziz Nesin'e, Aydınlık'a ve Hürriyet'e Özakıncı'nın yanıtını basmaları gerektiği uyarısında bulunmuştur.

Şimdi Kitap gazetesi sorumlusu Mustafa Karaca, 'Özakıncı'nın Aziz Nesin'e yanıtını niçin bastı, suçludur!'. Denilerek ondan da 500 milyon TL. ödence istenmektedir!. Oysa, Özakıncı'nın yanıtını niçin basmadın diye suçlanması gereken, en başta Aziz Nesin'dir!.. Çünkü, yazdığı yazıyla Özakıncı'ya söven Aziz Nesin olduğuna göre, Özakıncı'nın yanıtını basmak, Aziz Nesin'in boynunun borcudur!.. "Fikir, yayın, düşün özgürlükçüsü" (!!!???), Aziz Nesin!..

Kitap Gazetesi'nin Özakıncı'nın yanıtını basmadan **bir ay önceki** kapağı, (1 Eylül 1993-sayı:24), ilgililere Özakıncı'nın yanıtını basmaları gerektiğini uyarmaktadır:

18- Kitap gazetesi sahibi ve yazıişleri sorumlusu Mustafa Karaca'nın Özakıncı'nın yazısını basmadan bir ay önce yayımladığı başyazı, onun bu işte **kasıtsız** olduğunu belgelemektedir. Bu yazı şöyledir.

HERKES ÜZERİNE DÜŞEN GÖREVİ YAPSIN...

Kitap dergileri kitap duyurusu dışına çıkmaya başladılar mı, temel işlevleri aksamaya ve sulanmaya başlıyor.

Kitap dergilerinin ve eklerinin geçmişten bugüne devam eden yanlışlarından biri de kitap duyuru görevlerini savsaklayıp başka görev ve kimliklere bürünmeleridir. Geçmişte yayımlanmış dergilerin temel görevlerinden ayrı düşüp, üzerlerine vazife olmayan işlere soyunmaları etkisizleşmelerini ve kapanmalarını zorunlu kılmıştır.

Kitap Gazetesi'ni bu sorunu bilerek ve görerek çıkarmaktayız. Temel işlevimiz daha çok kitap duyurusu yapmak.

***

Aziz Nesin, Aydınlık gazetesindeki başköşesinden, dergimize yazan Cengiz Özakıncı'yı direk karşısına alan "hafif" bir yazı yazmış, yazıya verilen yanıtı "Aydınlık" gazetesi, ağır olduğu gerekçesiyle yayınlamamıştır. Mustafa Kemal'in imzası etrafında yapılan tartışma Aziz Nesin ile Cengiz Özakıncı arasında geçen yıl Hürriyet gazetesinde Özakıncı'nın verdiği yanıtla son bulmuştu. Bu konu ge-

çen ay Aydınlık'ta yayınlanan başköşe yazısıyla yeniden gündeme geldi. Hürriyet Gazetesi, kaynak gösterilerek yapılan eleştirinin yanıtı Hürriyet'te de, gerekçesiz olarak yayınlanmadı.

Üzerimize vazife olmamakla birlikte Aziz Nesin'e verilecek yanıt Kitap gazetesinin sırtına kaldı. Böylece "Aydınlatamama Örnekleri: 9"da ele alınmasını kararlaştırdığımız Aziz Nesin, başköşe yazarının tezcanlılığından dolayı sıralamada, İlhan Arsel'in önüne geçti.

Aziz Nesin'in, özellikle de, "Mustafa Kemal'in imzası bir Ermeni'ye aittir" savı tarihçiler ve tarih dergileri tarafından yanıtlanması gerekiyordu. "Atatürkçü"lüğünden yanlarına varılmayan kişi, kurum ve yayın organları, Aziz Nesin'in bu savı ile ilgili olarak ağızlarını ve kalemlerini açmadılar. Ağırlıklı olarak 12 Eylülden sonra insanların tiplerine bakarak "Atatürkçü" olup olmadığı hakkında rapor verebilecek denli uzmanlaşmış "Atatürkçüler"; "Mustafa Kemal'e imzasını bir Ermeni öğretmiştir" savı ile ilgili hiçbir görüş bildirmediler.

Mustafa Kemal'i savunmak ve Ona yapılan saldırıları etkisiz hale getirmek gibi bir misyonumuz yok, olmayacak da. Mustafa Kemal'in de böyle misyonlar yüklenecek olanlara ihtiyacı yok. Bize düşen; kişileri ve olayları sevip sevmemeye dayalı yargılar yerine, kişilere ve olaylara bilimsel yargılar, belgeler ve yöntemlerle yaklaşmaktır.

"Atatürkçülerin" Aziz Nesin'in Mustafa Kemal'i küçültücü tarihi gerçekliklere aykırı, bilimsel akıl yürütmeye ters düşen tavrı karşısında düştükleri durumun bir örneğini de İlhan Arsel karşısında "İslamcılar" sergiledi.

İlhan Arsel adını duyunca tüyleri diken diken olan "İslami" kesim, O'nu yanıtlama ve eleştirme becerisini halen gösteremedi.

Kitap Gazetesi'nin temel görevi düşünsel bulanıklığı temizlemek değil, olmamalı da. Bu işlev için yola çıkan yüzelli civarında dergi var. Bu dergiler kendi görevlerini yaparlarsa biz de işimizi daha rahat ve daha iyi yaparız.

1 Eylül 1993 Kitap Gazetesi
Mustafa KARACA

19- Kitap Gazetesi sorumlusu Mustafa Karaca, Özakıncı'nın Aziz Nesin'e verdiği yanıtı yayımlamaya **gönüllü** olmadığını, bu işi Aydınlık ve Hürriyet Gazeteleri'nin yapması gerekirken yapmadıklarından dolayı **istemeye istemeye** yapmak zorunda kaldığını, yazıyı yayımlamadan **bir ay önce** kamuya, dolayısıyla ilgililere duyurarak; bu işi Aydınlık, Hürriyet, Aziz Nesin yaparsa iyi olacağını, **bir ay önceden** belirtmiş; ilgili kişi ve kurumlara, Aziz Nesin'e, bir ay süre tanımıştır. Ancak, Aziz Nesin, Özakıncı'nın yanıtını yine yayımlamamıştır!

***Aziz Nesin, 2 Ağustos 1993 günlü Aydınlık'ta Cengiz Özakıncı'ya "Aptal" + "Sahtekâr" diyecek,..**

***Atatürk'ün el yazılarını "Cengiz Özakıncı'nın uydurduğu (sahte!!!) belgeler" diye damgalayacak,..**

*** Özakıncı'nın yanıtını yayınlamayacak,..**

*** Yayımlaması için Kitap Gazetesince yapılan duyuruya da hiç aldırmayacak,..**

*** 2 Ağustos 1993'ten 1 Ekim 1993'e dek neredeyse iki ay boyunca, Özakıncı'nın yanıtını basmayı reddedecek,..**

*** Bütün bunlardan sonra Özakıncı'nın yanıtını basmak zorunda kalan 'Kitap Gazetesini ve Özakıncı'yı, "bunlar bana sövdü!" diye mahkemeye verecek!..**

***' Dava Dilekçesi'nde Aziz Nesin'in Cengiz Özakıncı'ya 2 Ağustos 1993 günü 'aptal', 'sahtekâr' diye sövdüğü gizlenecek,..**

*** Olay, yargıya "1 Ekim 1993'te Özakıncı, A. Nesin'e haksız olarak sövdü!" diye bildirilecek,..**

*** Yargı böylece yanıltılarak, Özakıncı'nın ve M. Karaca'nın tüm varı-yoğu (500'er milyon+faizler!) ellerinden alınarak, ocaklarına incir ağacı dikilecek!..**

*** Neden?.. Çünkü Aziz Nesin Özakıncı'ya 'aptal', 'sahtekâr' diye sövünce, Özakıncı Aziz Nesin'e yanıt verdi!!!**

İşte, bu davaya konu olan "Dava Dilekçesi"nin anlamı budur. "Dava Dilekçesi"nde yargıdan ustaca saklanan bilgiler bunlardır.

Dava Dilekçesi"nin "A-Olaylar" bölümünün 3.ncü maddesi, yazar Cengiz Özakıncı ile basar Mustafa Karaca'nın eylemini: **"Ayrıca suç niteliğindedir"** diye sunmaktadır. Oysa, **hakarete hakaret** söz konusu olduğu durumda, **"Mukabil hakaret"** olayı vardır. Ki, böyle durumlarda **cezanın ıskatı** gerekir. Çünkü, **önce A. Nesin C. Özakıncı'ya yayın yoluyla sövmüş,** sonra C. Özakıncı, A. Nesin'in sövgülerini yanıtlamıştır. Cengiz Özakıncı söz konusu yazıları yazmadan **önce, A. Nesin Özakıncı'ya yayın yoluyla söverek tahkir etmiş**'tir. Cengiz Özakıncı söz konusu yazıları **durup dururken** yazmamış, **Aziz Nesin Özakıncı'ya sövdükten sonra, yanıt olarak** *yazıp yayımlatmıştır.* "Dava Dilekçesi" Özakıncı'nın eylemini **haksız fiil** olarak damgalamaktadır. Oysa, Özakıncı'nın eylemi **'Haklı fiil'**dir, **'meşru müdafaadır"...** Ortada bir **haksız fiil** varsa, bu **Aziz Nesin'in 2 Ağustos 1993 günlü başyazısında Özakıncı'ya haksızca iftira atıp sövmesidir. "Haksız fiil" budur'...**

"Dava Dilekçesi"nde, Özakıncı'nın Aziz Nesin konulu yazılarının **'bir bahane ile saldırı'** niteliğinde olduğu yazılıdır.

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in, 27 Eylül 1992'de Hürriyet'te yayımlanan kimi sözlerini **'bahane ederek',** A. Nesin'in **kişiliğine saldırmış,** gösterilmektedir.

Oysa; Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in **1992'de Hürriyet'te** çıkan sözlerini **'bahane ederek saldırmış'** değildir; tersine, **Aziz Nesin'in Ağustos 1993'te Aydınlık'ta Özakıncı'nın kişilik haklarına saldırısına bir yanıt vermiştir.** Bu, şu ana dek aktardığımız belgelerle kanıtlı bir gerçektir. Bu gerçek **"Dava dilekçesi"nde uydurulmuş bulunan bahane** ile gizlenerek, yargı yanıltılmaya çalışılmaktadır.

B- Eleştiri Yöntemleri Üzerine

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in sövgülerine verdiği yanıtta, **"Eleştiri sınırları"**nı kesinlikle aşmamıştır...

Eleştiri, ilkeleri saptanmış yazınsal bir uğraştır. Türleri belli, yolu-yordamı belli, yöntemi belli bir uğraştır.

Başlıca iki tür eleştiri vardır.

A-Aşkın (Transcendent) eleştiri,

B- İçkin (İmmanent) eleştiri..

Eleştirmenler, bu iki yöntemden birini seçerek uygulayabilecekleri gibi, ikisini birden de kullanabilirler.

*Aşkın (Transcendent) eleştiri: Ortaya konulan bir yazıyı, varolan gerçeğe uygun düşüp düşmediği açısından sorgular. Yazının somut gerçeğe aykırı yanları varsa, bunları ortaya koyar.

* İçkin (İmmanent) eleştiri: Ortaya konulan bir yazıyı, yazarın savunduğu değerlere uygun düşüp düşmediği açısından sorgular. Yazının içinde, yazarın değerlerine aykırı yanlar varsa, bunları ortaya koyar. Yazarı **kendi değerleriyle** tartar. **Kendi yargılarıyla** yargılar. Sözgelimi yazar, **"şöyle davranan, öküzdür"** diye kendi yargısını belirtmişse, bu yazarın kendisinin böyle davrandığını saptayan eleştirmen, **"bu yazar, öküzdür"** yargısını basar. Eleştirmenin yaptığı, eleştiri bilimine aykırı olmadığı gibi, eleştiri sınırlarının dışına çıkmak da değildir. İçkin eleştirinin kuralı budur!.. Üstelik **"Diyalektik bir eleştiri olma niteliğini taşıyan biricik eleştiri, bu 'immanent' (içkin) eleştiri yöntemidir"** (Bkz: Theodor W. Adorno —"Estetik Ve Politika"— s. 284)

Max Horkheimer'ın Metis Yayınlarınca basılan "Akıl Tutulması" adlı kitabının önsözünde, Orhan Koçak'ın açıklaması şöyledir:

—"Frankfurt Okulu, sosyal bilimlere en ciddi katkılarından birini, **eleştiri** alanında **içkin eleştiri kavramıyla** yapmıştır. **'Eleştirel Teori'** 'düşünceler' ile 'gerçek' arasındaki açıklığı ölçme çabasıdır. Kullandığı yöntem de **içkin (=İmmanent) eleştiri**dir. İçkin eleştiri demek; **"Varolan (ortaya konulmuş bulunan yapıt)ın karşısına, o yapıtın yazarının kendi kavramsal ilkelerinin iddialarıyla çıkmak, böylece ikisi arasındaki ilişkiyi (ya da çelişkiyi) eleştirmek ve aşmak"** demektir. (s. 47, 48) —"Bir olguyu, kendi ilkesiyle eleştirmek"—tir bu... (ya da **birini kendi kullandığı silahla vurmak**). K. Marks'ın "Ekonomi Politiğin Eleştirisi" kitabında kullandığı yöntem de bu içkin eleştiriden başkası değildir." (s. 48)

Bir yazınsal yapıtın eleştirisinde geçerli ilkelerin neler olduğu, Şara Sayın'ın İstanbul Üniversitesi Yabancı Diller Yüksek Okulu yayınları arasında yayımlanmış bulunan "Yazınbilim ve Alımlama Estetiği" adlı kitabın 103-200 sayfalarında gösterilmiş olup; "yazınsal yapıtlar, şimdiye değin:

1- Ya sadece yazar ve oluşumundaki dış etkiler (Sosyoloji)

2- Ya gerçekleştirdiği ideler (Tinbilim)

3- Ya da **kendi gerçekliği içinde** (İçkin yorum) incelenmiştir" denilmektedir.

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin konusunda yazdıkları, bütünüyle bu eleştiri yöntemlerine uygun, özellikle de içkin eleştiri ilkeleri uyarınca yapılmış değerlendirmelerdir. Bu nedenle:

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin konulu yazıları, ancak ülkemizde 'içkin, immanent eleştiri yöntemi'ni kullanarak eleştiri yapmak suç sayılırsa, suç olur!

"İçkin eleştiri, kişilik haklarına saldırıdır" demeksizin Özakıncı'nın Aziz Nesin eleştirisini haksız saymanın olanağı yoktur...

Yargının bu inceliğe özen göstermesi gerekir...

Aziz Nesin, "Ben artık bir değer yargısı oldum" demektedir: "Kamuda **değer yargısı** olmuş kişilerden biriyim" (Bkz: Saçak dergisi-Mayıs 1986)

Bu yüzden, Aziz Nesin eleştirisi, Aziz Nesin'i kendi yargılarıyla yargılamak biçiminde olmak zorundadır. Aziz Nesin başkalarını hangi değerlerle hangi tartıda yargılıyorsa, Aziz Nesin'in de o değerlerle o tartıda tartılması, haktır. Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'in yazılarına sözlerine yönelik eleştirisi de, Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in değerleriyle tartmak, Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in kavramlarıyla değerlendirmek, söylemiyle adlandırmak olmuştur. Bir kimseyi **"Onun kendi mantukunca, onun kendi üslubuyla değerlendirmek"** hem **dinsel yasalara** hem de **laik yasalara uygundur.** Ayrıca bu, **Mantık Bilimi** ve **Erdem Bilimi** (Ethique) yasalarına da uygundur.

Bir örnek vereyim:

1- Aziz Nesin, **'Türkler'in %60'ı aptaldır'** dedikten sonra, kimi yurtdaşlarımız kendisini mahkemeye vermişler, buna karşılık Aziz Nesin; **"Bu davayı açmamalarını, çünkü bu davadan aklanırsam %60 aptal oranının hem de mahkeme kararıyla tescil edilmiş olacağını söyledim, ama kimseye dinletemedim,. Aklandım,. Türkler'in %60'ının aptal olduğu mahkeme kararıyla tescil edilmiş oldu"** demiştir. (Aydınlık- 2.8.1994)

Burada Aziz Nesin, ortaya bir değer yargısı koymaktadır. Buna göre, başkasına aptal diyen kişi, yargılanıp ceza gör-

mezse, aptal denilen kişinin aptal olduğu mahkeme kararıyla tescil edilmiş sayılacaktır. Bu değer yargısı, hukuka aykırıdır. Ancak, madem ki Aziz Nesin'in mahkeme kararlarına ilişkin kendi değer yargısı budur, öyleyse Aziz Nesin'in kendisi de, kendisinin bu değer yargısıyla yargılanmak durumundadır.

2- Yazar Ergun Göze, bir yazısında Aziz Nesin'e "vatan haini", "hırsız", "zimmetçi" demiştir. Aziz Nesin, bu kişiyi mahkemeye vermiştir. Sonuçta Aziz Nesin'e "vatan haini", "hırsız", "zimmetçi" diyen kişi aklanmıştır. Bu olaya ilişkin belgeler şunlardır:

•

T.C
YARGITAY
4. Hukuk Dairesi
Sayı
Esas Karar
YARGITAY İLAMI
1992 / 12361 15373

Mahkemesi : Ankara Adliye 17. Hukuk Hakimliği
Tarihi : 14.7.1992
Nosu : 1991/518-1992/453
Davası : Aziz Nesin adına **Avukat Veli Devecioğlu**
Davalı : 1- Türkiye gazetesi (İhlas gazetecilik Holding AŞ) ad. Av. Hamdi Gülal 2- Ergun Göze ad. Av. Gönül Özdağ

Taraflar arasındaki yayın yoluyla kişilik haklarına saldırıda bulunulmaktan doğma tazminat davası nedeniyle yapılan yargılama sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı 10.000.000 lira manevi tazminatın 2.8.1991 dava tarihinden itibaren yasal faiziyle birlikte dava-

lılardan müştereken ve müteselsilen alınarak davacıya ödenmesine fazla istemin reddine ilişkin hükmün davalılardan Ergun Göze avukatı tarafından duruşma istekli olarak temyiz edilmesi üzerine ilgililere çağrı kağıdı gönderilmişti. Belli günde temyiz eden davalı asil ve adına Avukat Gönül Özdağ ile diğer taraftan davacı adına Avukat Veli Devecioğlu'nun gelmiş olmalarıyla duruşmaya başlanarak temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve hazır bulunanların sözlü açıklamaları dinlenildikten sonra dosya incelendi gereği konuşuldu.

Dava, kişilik haklarının yayın yoluyla ihlali nedeniyle manevi tazminat istemine ilişkindir.

Davacı dava dilekçesinde özetle sağ ve dinci bir çizgide yayın yapan davalı Türkiye gazetesinin 20.10.1990 günlü sayısında davalı Ergun Göze tarafından yazılan "Aziz Nesin ve Türk ordusu" başlıklı yazıda çağrılı olarak Kıbrıs'a gitmiş olması vesile edilip, Aziz Nesin Kıbrıs davamıza karşı çıkıp Yunanlıların sosisine yağ sürmeye devam ediyor... Ve ismiyle gayri müsemma bu Aziz bu ve benzeri hasmane hareketleri bu açık ve sol gerçeğe rağmen yapmaktadır. Bizim Aziz olmayan Aziz ise bu hareketi Kıbrıs Rum Akel Partisi'nin himayesinde üstelik —ben sosyalist milliyetçiyim— gibi izahı olmayan bir zırvayı da savunarak yapmaktadır... Aziz, hançeri sadece Türk varlığına ve Kıbrıs davasına saplamıyor, onun bir hedefi de Türk ordusu... bir cambazhane ibişinin güldürme yeteneğine denk eserleriyle kendini kamufle etmeye çalışan Aziz bir eski ordu mensubudur ve fakat ordudan atılmış bulunmaktadır. Aziz olmayan Aziz işte şimdi bunun intikamını almaktadır... İzinli erlerin istihkakını zimmetine geçirmek suçundan hapis ve ordudan ihracına karar verilmiştir... Bu gün de milli menfaatlerimize aykırı bir şekilde Vasillu'nun dümen suyuna gitmiş bulunmaktadır. Aslında onların ustaları Nazım Hikmet de böyle idi. Bulgaristan'daki Türkleri Azerbeycan Türklerini kızılordu namına avlamak, sakinleştirmek için kullanırdı. Koredeki Mehmetçiğe —teslim ol Mehmet— diyecek kadar... Stalin'e ağlayacak kadar..." denilmek süretiyle kişilik haklarına saldırıda bulunulduğunu ileri sürmüştür.

Mahkemece, dava konusu yazıda davacının Rum kesimine gitmesi bahane edilerek onun geçmişteki bütün yayın hayatında maruz kaldığı töhmetlerin ortaya serildiği, bu sebeple güncel konunun dışına çıkıldığı, objektif eleştiri sınırlarının aşıldığı, davacının savunduğu bazı

ideolojilerin kötülüğünden de bahsedilerek hakarethamiz sözler sarfedildiği benimsenerek davacının isteğinin bir bölümünün kabulüne karar verilmiştir.

Davacının Kıbrıs Rum Edebiyatçılar Birliği tarafından Güney Kıbrıs'a davet edildiği, Bağımsız ve Fedaral Kıbrıs Temas Gurubu" ve "Akel" Partisi'nin de bu organizasyonu desteklediği, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ın da davacıdan, önce Kuzey Kıbrıs'a gelmesini oradan da Güney Kıbrıs'a gitmesini rica ettiği, ancak davacının proğramının müsait olmadığını bildirerek doğrudan Güney Kıbrıs'a gittiği, daha sonra beraberinde getirdiği 26 Rum Gazetecisi ile birlikte K. K. T.C de düzenlediği basın toplantısında "Rumlar daha barışçı" şeklinde sözler sarfettiği, ayrıca Vasillu'ya "Kıbrıs'dan bütün askerler çekilsin" şeklinde beyanda bulunduğu iddiaları, dosyaya sunulan gazete haberlerinde yer almaktadır.

Bir toplantı ya da gösteri nedeni ile çok değişik bir harekette bulunan kişinin kamunun dikkatlerini çekeceği doğaldır. Eğer kişi, toplumun yakından ilgilendiği biriyse dikkatler daha da yoğunlaşacaktır. O zaman, ilgi ve merak onun bilinmeyen yanlarına da yönelir. Öyle ki, geçmişi güncelleşir ve biyografisi, olay dolayısıyla yayınlanır duruma gelir. Kişi, yaptığı çıkışla geçmişinin sergilenmesine böylece rıza göstermiş hale girer; çünkü, isteyerek yaptığı çıkışla yaşamının ortaya dökülmesini dilemiş olur. İşte bu durumda yalnızca olağandışı olayın yayınlanmasının yetinilmesiyle basına sınırlama koyamaz. Çıkışın oluşturduğu akış sonucu, toplumun merakı, onun kim ve nasıl olduğunu bilmeye itilmiş olur. Basın, görevi gereği kamunun merakını giderme yoluna girmiş olur.

Anayasa'nın 176. maddesi uyarınca onun başlangıç kısmı, metne dahildir. Başlangıç bölümünün 7. fıkrası gereği olarak Türklüğün manevi değerlerine ve ulusal çıkarlarına aykırı hiçbir düşünce, koruma göremez. Son fıkrayla değerler ve çıkarlar, Türk milleti tarafından, Türk evladının vatan ve millet sevgisine emanet olunmuştur. **Basın** da, Anayasa'nın verdiği ödevle **emanet amacına** uygun davranmak durumundadır. Bu arada, davacının eserlerini küçümseme gibi anlatımlara yer vermesi ve davacıya sözel dokundurmalar yapması sonucunda (eylemde bulunana karşı) tazminat yürürlülüğüne girdiği benimsenemez.

O halde dava reddedilmek üzere karar bozulmalıdır.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda gösterilen nedenlerle bozulmasına ve temyiz eden davalıdan peşin alınan harcın istek halinde geri verilmesine 28.12.1993 gününde oyçokluğu ile karar verildi.

Başkan Üye Üye Üye Üye
Turgut Uygur Cahit Keskin Erbey Taylan Ülkü Aydın Salim Öztuna
(M) (M)

KARŞI OY YAZISI

Yerel mahkeme ile Yüksek Daire arasındaki görüş ayrılığı, davalı tarafından yazılan yazının eleştiri hudutları içinde mi olduğu, yoksa kişilik haklarına saldırı, teşkil edip etmediği konusundadır.

Mahkemenin gerekçesinde belirttiği bütün görüşlere katılmak mümkün değildir. Ne var ki olayda kişilik haklarına saldırı bulunduğu hususunda vardığı sonuç doğrudur.

Davacının Kıbrıs Rum Kesimi'ne belli bir amaçla gitmesi ve orada yaptığı konuşmalar hiç kuşkusuz eleştirilebilir. Ama bu olguya ve görüş ayrılığına dayanılarak, hiç kimsenin diğerine geçmişini ve eserlerini de aşağılayarak kişilik haklarına saldırıya hakkı yoktur. Basın, görevini yaparken muayyen bir seviyenin üstünde kalmağa mecburdur. Bir konuyu okuyucuya eleştiri hudutları içinde aktarmak ve yorumlamak varken, bunun sınırları dışına çıkılmakta haklılık düşünülemez.

Davaya konu olan yazı, tümüyle okunduğunda ve değerlendirildiğinde, eleştiri hudutlarının çok dışında kaldığı açıktır. Bu nedenlerle değerli çoğunluğun bozma görüşüne iştirak edemiyoruz. Takdir edilen manevi tazminatta uygun bulunduğundan kararın onanması gerektiği görüşündeyiz. 28.12.1993

Demek ki,

1- Aziz Nesin başkalarına aptal diyor,
Mahkemeye veriliyor,
Aklanıyor.

Diyor ki: "Aptal dediğim kişilerin aptal **oldukları** mahkeme kararıyla tescil edilmiştir!.."

2- Ergun Göze, Aziz Nesin'e vatan haini, hırsız diyor,

Aziz Nesin, Ergun Göze'yi mahkemeye veriyor,
Ergun Göze aklanıyor!

Bu durumda; Aziz Nesin'in yazı, söz ve davranışlarını **içkin eleştiri** yöntemiyle ve **mantık biliminin kurallarıyla** değerlendirecek bir eleştirmenin:

—**"Aziz Nesin'in kendi mantukunca, Aziz Nesin'in kendi üslubuyla, Aziz Nesin'in vatan haini, hırsız olduğu, mahkeme kararıyla tescil edilmiştir"** diye bir tümce yazması, nasıl **suç** olabilir? Nitekim; Nokta Dergisi'nin 25.2.95 ünlü sayısının 6. sayfasında, bir yazar:.....; "Böylece Aziz Nesin'in vatan haini, zimmetçi ve hırsız **olduğu** mahkeme kararıyla onaylanmış oldu!"... diye yazabilmiştir. Ve Aziz Nesin bu yazarı "Sen bana tescilli vatan haini dedin" diye dava edememiştir! Aziz Nesin bu yazarı **hangi yüzle!?** dava edebilir?..

Böyle bir eleştirmen **mantık biliminin sınırları** dışına çıkmış sayılamayacağı gibi, **eleştiri biliminin sınırlarını** aşmış da sayılamaz.

İşte Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e ilişkin yazıları bütünüyle Aziz Nesin'i, Aziz Nesin'in mantukunca, Aziz Nesin'in üslubuyla, Aziz Nesin'in değer yargılarıyla eleştiren; mantık biliminin 'çelişmezlik yasası'na upuygun olduğu denli, eleştiri biliminin 'içkin eleştiri kuralları'na da upuygun yazılardır. Özakıncı'nın yazılarında kullandığı sövgü sözcükleri, bütünüyle Aziz Nesin'in kendi değer yargılarını adlandırmakta kulandığı sözcüklerdir. Aziz Nesin kendi değer yargılarını bu sövgü sözcükleriyle adlandırmış bulunduğu içindir ki, onu onun değer yargılarıyla tartan kim olursa olsun, bu sözcükleri kullanmadan 'içkin eleştiri' yapabilmesi olanaksızdır.

"İçkin eleştiri" yöntemi, kökü 'Kutsal Yasalar'da bulunan **laik** bir yöntemdir. Bu yüzden tüm dinlerde **hakk** bir yol olduğu denli, **laik yasalarda** da **hakk** bir yoldur. **Haksız fiil** kapsamına girmez!

"İçkin eleştiri" yönteminin **İsa**'nın sözlerindeki tanımı şöyledir:

—"Siz başkalarını hangi ölçekle ölçerseniz, başkaları da sizi o ölçekle tartacaklar!" —"Siz başkalarını hangi değerle yargılarsanız, başkaları da sizi o değerle yargılayacak!"— "Başkalarının size nasıl davranmalarını istiyorsanız, siz de başkalarına öyle davranın!. İşte 'kutsal yasa' Tevrat, ve Tevrat'taki 'Peygamberler'in öğüdü budur!" (Luka 6/38, Matta 7/1,12)

İşte **laik** "İçkin eleştiri yönteminin Tevrat'taki ve İncil'deki tanımı budur. Demek ki **laik** "İçkin eleştiri" yöntemi Yahudilikte de Hristiyanlıkta da **hakk** bir iştir. **Haksız fiil** sayılmaz.

Laik 'İçkin eleştiri' yönteminin **Kur'an**'daki almaşığı şöyledir:

—"Bir iyiliğin karşılığı iki kat iyilik; bir kötülüğün karşılığı ise o kötülüğe denk bir kötülüktür!"

Bu nedenle **laik** 'İçkin eleştiri' yöntemi Müslümanlıkta da **hakktır**; **haksız fiil** olarak suçlanamaz!

Laik 'İçkin eleştiri' yönteminin **laik** Atasözlerindeki (=ÖRF'teki) tanımı da böyledir.

"Ne ekersen onu biçersin!"

Demek ki **laik** 'İçkin eleştiri' (=kişiyi kendi mantukunca, kendi üslubuyla, kendi değer yargılarıyla tartmak) **'Örf'**te de **hakktır**. **'Örf'**te de **haksız fiil** olarak görülmez.

Görülen o ki, **Aziz Nesin'i, Aziz Nesin'in mantukunca, Aziz Nesin'in üslubuyla, Aziz Nesin'in değer yargılarıyla tartmaktan başka bir iş olmayan 'içkin eleştiri' yöntemi, yalnızca Aziz Nesin'in gözünde, Aziz Nesin'e karşı kullanıldığı zaman haksız fiil oluyor!!!** Çünkü Aziz Nesin, kendisini, kendi mantukunca, kendi üslubuyla, kendi değer yargılarıyla eleştiren Cengiz Özakıncı'yı **haksız fiil** diyerek mahkemeye vermiş bulunmaktadır.

C.Aziz Nesin'in Dava Ettiği Sözlere İlişkin Savunma

I- "Utanmaz köpeklerden biri"

"Dava Dilekçesi"nde, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e **"Utanmaz köpeklerden biri"** dediği, bunun **haksız fiil** olduğu, **suç niteliğinde** olduğu, Özakıncı'nın ve yayıncı M. Karaca'nın bu **haksız fiil**den dolayı Aziz Nesin'e 500'er milyon ödemeleri isteminde bulunulmuştur.

Evet, Cengiz Özakıncı, söz konusu yazılarında, Aziz Nesin'le ilişkin olarak böyle bir niteleme kullanmıştır, ancak, Özakıncı bu niteleme yi **kendi gönlünce, kendi diliyle yapmamış;** tersine, **Aziz Nesin'in mantukunca, Aziz Nesin'in üslubuyla, Aziz Nesin'in değer**

yargısıyla, mantık biliminin ve içkin eleştiri ilkelerinin zorunlu sonucu olarak yazmıştır. Çünkü; Özakıncı'nın yazısında söz konusu bölüm şöyledir:

"**Aziz Nesin,** —'Ah Biz Ödlek Aydınlar' adlı kitabının, 7. baskısının, 14.ncü sayfasında—: "Büyük yurtsever Namık Kemal dayanamamış da şöyle haykırmış; **ne utanmaz köpekleriz,** kimi görsek ekteleriz!. Namık Kemal salt kendi çağdaşları için söylememiş bu taşlamayı, ne uzak görüşlüymüş ki, **bizi bile** görmüş" diyerek, **kendisinin utanmaz köpeklerden biri** olduğunu yine **kendisi** açıklamıştır."

(Bkz: Kitap gazetesi -Aralık 1993- s.9)

İşte, Cengiz Özakıncı'nın tümcesi budur.

Bu tümcede, Cengiz Özakıncı Aziz Nesin'e **utanmaz köpeklerden biri** demiyor, tersine, **Aziz Nesin, kendi kendilerine, utanmaz köpekleriz biz!.** diyor... Özakıncı, yalnızca bunu anımsatıyor.

"Aziz Nesin, 'Ah Biz Ödlek Aydınlar' diye bir kitap yazmıştır; bu kitabın 7. baskısının 14.ncü sayfasında, kendi kendisini kamuoyuna **utanmaz köpeklerden biri** olarak tanıtmıştır" demek **suç** mudur, **haksız fiil** midir?.. Yoksa okuyucuya **bilgi aktarmak** mıdır?. **Aziz Nesin'i, Aziz Nesin'in mantukunca, Aziz Nesin'in üslubuyla, Aziz Nesin'in değer yargılarıyla (Aziz Nesin kendi kendisini kamuya hangi sözlerle tanıtmışsa, o sözlerle) tanıtmaktır Özakıncı'nın yaptığı!.. Suç değildir. Haksız fiil değildir. Mantık biliminin ilkelerini uygulayarak sonuç çıkartma eylemidir.** Kamuoyuna 'Biz utanmaz köpekleriz' diyen Nesin'in 'utanmaz köpeklerden biri benim' demiş sayılacağı; bunun mantık biliminin kurallarına upuygun bir çıkarsama olduğu, açıktır. Aziz Nesin'in o sözlerinden bu sonucu çıkarsamak, **görevi mantık yasalarını işletmek** olan her eleştirmenin üstüne borçtur.

Kamunun önünde: "Biz utanmaz köpekleriz!" diyen birine; "öyleyse siz *utanmaz* köpeklerden birisiniz!" demek **mantık biliminin** gereğidir. **İçkin eleştirisi** sınırları içerisindedir. Bunu **suç** saymak, **haksız fiil** saymak, **mantık bilimini ve eleştiri ilkelerini suç saymakla birdir.**

—"Siz Aziz Nesin'e **'utanmaz köpeklerden biri'** dediniz mi, demediniz mi? Bastırın 500'er milyon lirayı!"

İşte bu "Dava Dilekçesi"nin içeriği budur. Buna karşılık Özakıncı diyor ki:

—"Eğer Aziz Nesin daha önceden yazdığı kitaplarında kendi kendisini kamuoyuna **'utanmaz köpeklerden biri'** olarak tanıtmış olmasaydı, Özakıncı suçlu olurdu. Özakıncı, Aziz Nesin'i, Aziz Nesin'in kendi kendisini kamuya tanıttığından başka türlü tanıtmış değildir ki, suçlu sayılabilsin."

II- "Küçücük güpgüdük bir kalem"

Yine "Dava dilekçesi"nde, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e **"Küçücük, güpgüdük bir kalem"** dediği, bunun **suç niteliğinde** bir **haksız fiil** olduğu, bu nedenle Özakıncı'nın da, yayıncının da, Aziz Nesin'e 500'er milyon TL. ödemeleri isteminde bulunulmuştur.

Oysa, Özakıncı'nın bu sözcüğü kullandığı bölüm şöyledir:

—" Aziz Nesin —Geriye Kalan adlı kitabının, 6.ncı baskısının 12.nci sayfasında— kendi kendisini **'bir küçük bir güdük kalem'** olarak tanımlamıştır." (Kitap gazetesi -Aralık 1993- s.9)

İşte, Cengiz Özakıncı'nın **suç niteliğinde haksız fiil** diye dava edilen tümcesi böyledir. Özetle:

Aziz Nesin, bir kitap yazıp bu kitabın içinde kendi kendisini kamuya "Ben bir küçük bir güdük kalemim" diye tanıtıyor; okuyucularından biri olan Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e: "doğru dediğiniz! öylesiniz!" deyince, Aziz Nesin küplere biniyor, Özakıncı'yı "bana sövdü!" diye dava ediyor! **Tam Aziz Nesin'lik bir dava!..**

"Aziz Nesin, şu kitabında, kendi kendisini şu şu sözcüklerle tanımlamıştır" demek ne zamandan beri **suç niteliğinde haksız fiil** sayılıyor? Yoksa bir **"Aziz Nesin'i kayırma yasası"** çıkartıldı da biz mi bilmiyoruz? Bu "Dava" bu yasaya dayanılarak mı açıldı?..

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin kendisini kamuya hangi sözcüklerle tanıttıysa işte o sözcüklerle değerlendirme yapan bir eleştirmendir. Bu, **eleştiri sınırları içerisinde** olduğu denli, **mantık sınırları içerisinde** bir çalışmadır.

•

III- "Aptal olan Türk halkı mıdır yoksa Aziz Nesin mi?"

"Dava Dilekçesi"nde, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin eleştirisinde: " Aptal olan Türk halkı mıdır yoksa Aziz Nesin mi?" diye bir tümce geçtiği, bunun **suç niteliğinde haksız fiil** olduğu, bu nedenle Özakıncı'nın da, yayıncının da, Aziz Nesin'e 500'er milyon TL. ödemeleri isteminde bulunulmuştur.

Gelgelelim, Aziz Nesin'in **aptallık** konusundaki kendi değer yargılarıdır bu soruyu sorduran... Çünkü Aziz Nesin 11 Ekim 1992 günlü İkibin'e Doğru dergisinin 22.nci sayfasında:

"İyi beslenmemiş bir insanın akıllı olmasının olanağı yoktur." —"Zekanın ölçütleri var. Birinci ölçütü beslenmedir, kuşaklar boyu iyi beslenme. İkincisi eğitim-öğretim" diyerek ve 27 Eylül 1992 günlü Hürriyet gazetesinde: "Bu halk iyi besleniyor mu? Yalan! Protein alıyor mu? Yalan! Domuz yiyor mu? (yemiyor!) nasıl zeki olacak?" diyerek, ortaya zeki ya da aptal yargısı için bir takım ölçütler dikmiş; toplumumuzu bu ölçütlerle tartarak "%60'ı aptal" yargısına varmıştır.

Cengiz Özakıncı, bir **eleştirmen**dir. Uyguladığı **eleştiri yönteminin** adı **içkin eleştiri yöntemi**dir. Bu yöntem uyarınca, yazarlar kendi ortaya koydukları ölçütlerle tartılırlar...

Aziz Nesin, yukarıda aptallık için ölçütler koymuş olarak, "Ah Biz Ödlek Aydınlar" adlı kitabının 7. baskısının 31. sayfasında:

—"Hemen hepimiz halk çocuklarıyız. Kaynağımızın bütün meziyet **ve kusurlarını taşırız, iyi eğitilmedik, iyi öğrenim görmedik"** derken; özyaşam öyküsü olan 'Böyle Gelmiş Böyle Gitmez' adlı kitaplarında: **"Tenceremize et girmezdi"** (1/249) **'Domuz eti yiyemem"** (1/197) demiş ve **yeterli beslenmeden yoksun büyüdüğünü** söylemiştir.

İmdi, içkin eleştiri yönteminin kuralı **yazarı kendi ölçütleriyle tartmak** olduğundan ve Aziz Nesin'in ölçütü:

"İyi beslenmemiş, iyi eğitilmemiş, domuz yememiş, yeterince protein almamış, iyi öğrenim görmemişler **aptaldır"** olup, kendisinin de "iyi beslenmemiş, iyi eğitilmemiş, domuz yememiş, yeterince protein alamamış, iyi öğrenim görmemiş" biri olduğu, kendi açıklamalarıyla kesin olduğundan...

"Aziz Nesin, kendi mantığınca, kendi üslubuyla, kendi ölçütleriyle değerlendirildiğinde: A p t a l d ı r ", diyen bir eleştirmen, Aziz Nesin'e sövmüş olmaz; tersine, eleştirmenin yukarıdaki verilerden **"Aziz Nesin aptaldır"** sonucunu çıkartması, **mantık yasaları** uyarınca **zorunludur.**

1- Aziz Nesin: "İyi beslenmemiş bir insanın akıllı olmasının **olanağı yoktur"**ölçütünü koymuştur.

2- Aziz Nesin: "Ben iyi beslenemedim" demiştir.

3- Öyleyse: **"Azin Nesin'in akıllı olmasının olanağı yoktur."** "Demek ki Aziz Nesin **aptaldır"**

Yukarıdaki usyürütme kesinlikle **mantık biliminin** kurallarına upuygundur. Yukarıdaki ilk iki öncülden, bu sonucu çıkartmayanlara, **aptal** denir. Yukarıdaki ilk iki öncülden, bu sonucu çıkartan bir düşünürü "dava etmek" dahi, **aptallıktır.**

Kaldı ki Cengiz Özakıncı, yalnızca **"Aptal olan Türk halkı mıdır yoksa Aziz Nesin mi?"** diye sorduğu için, bu sorusu dahi **suç niteliğinde haksız fiil** sayılarak dava edilmiştir. Oysa, Cengiz Özakıncı'nın **mantık yasaları** uyarınca, **içkin eleştiri** sınırları içerisinde kalarak, Aziz Nesin'e **aptal** demeye dahi **hakkı vardır!** Özakıncı bu **hakkı mantık biliminin** kendisine tanıdığını az önce kanıtlamış bulunmaktadır.

IV- İçkin (İmmanent) Eleştiri ve Aziz Nesin

Bir yazarın yazdıklarının konuştuklarının içkin eleştiri yöntemiyle irdelenmesi, onun kendi koyduğu öncüllerin mantıksal sonsınırına dek götürülmesi demektir ki; eğer eleştirmenin ortaya çıkardığı mantıksal sonuç, yazara aykırı geliyorsa, yazar kendi koyduğu öncüllerin yanlış olduğunu kavrasın, diyedir.

Cengiz Özakıncı'nın bu eleştirisinde **öncül** olarak aldığı **Aziz Nesin'in sözleri sövgü türünden** sözcükler olduğu için, mantıksal sonuçları da **bu** sözcükleri geçiyor diye, Özakıncı'nın **eleştiri sınırını aştığı söylenemez.** Eğer Aziz Nesin, kendi değer yargılarını **sövgü** sözcükleriyle dile getiren bir yazar olmasaydı, onun eleştirisinde bu sövgü sözcükleri kullanılmak zorunda olmazdı.

Bu, Aziz Nesin'e özgü bir durum olarak ortaya çıkmaktadır. Örneğin Aziz Nesin, kamuya yaydığı bir yazısında **çifte standart** sözcüğünün kullanılmasına karşı çıkarak bunun yerine **ikiyüzlülük** sözcüğünün kullanılmamasını öğütlemiş, kendisi de yazılarında **çifte standart** yerine **ikiyüzlülük** deyimini kullanmıştır. Aziz Nesin, 'Sora Sora Cennet Bulunur' adlı kitabının 2. baskısının 240. sayfasında der ki:

—"Türkiye yönetimi yıllardan beri, yeni değil, **hep ikiyüzlü** bir yönetimdir. Yani o **çifte standart** var ya, o da Batı'dan alınmış bir terimdir. Onun Türkçesi var: **İkiyüzlülük, ikiyüzlülük** demek yerine **çifte standart** deyince (sözde) uygar adam oluyor. Bu **ikiyüzlülük**tür."

Görüleceği üzere Aziz Nesin, **çifte standart** sözcüğünün kullanılmasına öylesine karşıdır ki, bu sözcüğü kullanmayı dahi **ikiyüzlülük** olarak görmekte!.. Bu durumda Aziz Nesin'in **çifte standart** uyguladığını saptayan bir eleştirmen, bunu: **"Aziz Nesin çifte standartçıdır"** tümcesiyle belirtemez, **"Aziz Nesin ikiyüzlüdür"** demek zorunda kalır; böyle demesi Aziz Nesin eliyle dayatılmıştır çünkü!.. Gelgelelim, birine **çifte standartçı** demek yerine, **İkiyüzlü** demek, ne denli **dil bakımından 'doğru'** olsa da, **hukuk bakımından haksız fiil** sayılır. Yargı açısından **'Aziz Nesin çifte standartçıdır'** diyen, Aziz Nesin'e **sövmüş** sayılmaz; ancak **'Aziz Nesin ikiyüzlüdür'** diyen, Aziz Nesin'e sövmüş sayılır. Eleştirmen ne yapsın???!!!

***Çifte standart** deyimini kullansa, Aziz Nesin kızacak ve eleştirmeni **ikiyüzlülük**le suçlayacaktır.

***İkiyüzlülük** deyimini kullansa, bu kez de Aziz Nesin **'bana sövdün'** diye dava açacaktır.

Tam Aziz Nesin'lik bir durum!..

Bu nedenle, yargının, Aziz Nesin eleştirisinde geçen her **sövgü** sözcüğünü **sövgü** diye damgalamayıp; eleştirmenin **eleştiri sınırlarını aştığı** yargısına varmadan önce, konuyu çok iyi irdelemesi gerekmektedir.

Çünkü, Aziz Nesin, kendi değer yargılarını hukukta sövgü sayılacak türden sözcüklerle adlandırmış bir yazardır. Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in değer yargılarıyla tartan bir eleştirmen de, bu sövgü sözcüklerini eleştirisinde kullanmak zorundadır. Yoksa 'içkin eleştiri' yapması olanaksız olur...

Aziz Nesin, bir taşlama, hiciv ustasıdır.

Taşlama, taşlanan kişileri **yüceltmek** için yapılmaz, **aşağılamak** için yapılır.

Demek ki Aziz Nesin, bir **aşağılama ustası**dır...

Aşağılama, hukukta SUÇ iken; edebiyat, yazın alanında bir SANAT sayılan, ilginç bir uğraştır...

Hiciv, taşlama sanatçısı, şu ya da bu kimseyi **gülünçleştirmek-gülmece konusu yapmak** ile, onu **aşağılamış** olur. Toplumda **alay konusu** olan hiç kimse yoktur ki, kendisini **aşağılanmış** saymasın!. Peki, kişilerin aşağılanması suç iken, bu işi geçim biçimi olarak sürdüren taşlama ustası, nasıl olup da cezadan kurtulur?!!

Çünkü taşlama ustası, kişileri **aşağılama** işini **kitabına uygun yapar!..** Daha açıkçası, **yasal açıklardan yararlanır!..**

Demek ki, iki tür **aşağılama** vardır:

a) **Kitabına uygun** aşağılama, (yasal açıklardan yararlanır).

b) **Kitabına uydurulmamış** aşağılama,

Aziz Nesin, **kitabına uydurarak aşağılamanın ustasıdır.** Bu nedenle, Özakıncı'ya karşı açtığı bu davada, Aziz Nesin, **bilirkişi** olarak görüşü sorulabilecek **en bilirkişidir.** Bu nedenle, onun görüşünü aktarmakta yarar var:

Gülmece (yergi, taşlama) ustası Aziz Nesin der ki:

—"**Yergi,** gülmecenin en etken dalıdır, **taşlama**ysa **yergi**den de etkendir,.. **yergi**de **(taşlama), alay** çok yoğunlaştığından **mermileşir** ve hedefine bütün **şiddetiyle çarpar... Kendi yergi anlayışımı** kısaca şöyle özetleyebilirim:.. Toplumsal **düşmanınıza,** onu **yaralamak için taş** atıyorsunuz.. taşın **düşmana** iyi savrulmasına, ağırlığına, **yaralayıcılığına** bakarsınız... Taşlamanın taşladığı toplumsal **sorun** ya da bu sorunu temsil eden **kurum** ya da **kişi,** güncel olmalıdır... Taşlama, gülmece yazınının **en kıyıcı, en acımasız** olanıdır... Taşlama, çok **anlıksal (Zihinle yapılan)** ve çok **kurgusal bir yaratıdır. Duygudan** ve **duygusallıktan** uzaktır. **Kıyıcılığı, acımasızlığı** da buradan gelir. Taşlamanın **grisi** yoktur. Taşlama **bir aklama değil, bir karalamadır."** (Bkz: Aziz Nesin -'Soruşturmada' adlı kitabının, 3. baskısının, 90-97. sayfaları arasında yayımlanan yazısı.)

Demek ki neymiş?..

Aziz Nesin, bir gülmece ustası olarak, kendi görüşüne **düşman** belleğiği **kurumları** ya da **kişileri, yaralamak** ve **karalamak** için, **duygudan ve duygusallıktan uzak** sözler savurup, onları **birer mermi** gibi **şiddetle** çarparak, **en acımasız ve en kıyıcı** biçimde **alay** konusu etmenin **ustası** imiş...

Peki bu işi **50 yıldır aralıksız** sürdürerek, neredeyse Türkiye'de **aşağılamadık kişi ve kurum bırakmayan** Aziz Nesin, nasıl olup da **hakareti** suç sayan yasalardan kurtulabilmiş?! Bunun yanıtını yine Aziz Nesin'den öğrenelim. Diyor ki:

—"Benim **mahkumiyetim** çok azdır. **Davaların** çoğundan **aklandım.** Bugüne kadar yazdığım yazılardan gerçekten **mahkum olduğum hemen hemen hiç yoktur. Çünkü ben 'Türk Ceza Yasası'nın be-**

nimle ilgili maddelerini polislerden, savcılardan ve yargıçlardan çok daha iyi bilirim." (Bkz: Aziz Nesin- 'İnsanlar Konuşa Konuşa' adlı kitabının, 3. baskısının, 176. sayfası...)

Evet!.. Aziz Nesin, bir **"kişilik haklarına ağır, şiddetli, acımasız, duygusuz, kıyıcı saldırma ustası"** olarak, pek çok kez dava edilmiş, ancak bu davalardan **mahkumiyetsizce kurtulmuş** bir yazarımız olarak, kalkmış:

"Cengiz Özakıncı bana sövdü, onurumu kırdı, aşağıladı, hakaret etti, ağır ve şiddetli bir biçimde saldırdı!. Yargıçlar!. Cengiz Özakıncı'yı mahkum edin!" diyor. Hangi yüzle?!..

Mesleği **başkalarını aşağılamak** olan Aziz Nesin, hangi yüzle **beni aşağıladılar** diye yargıya koşuyor!..

Bu ülkede, yalnızca Aziz Nesin taşlama ve yergi yazabilir; Aziz Nesin'den başka hiç kimse taşlama ve yergi yazamaz, diye bir yasa mı var?!

Bu ülkede taşlama ve yergiyi **kitabına uygun** yapmak yalnızca Aziz Nesin'in başarabileceği bir iş midir?

Hz. İsa'ya sormuşlar: "Sen namusu ve doğruluğu nasıl öğrendin?".. Hz. İsa yanıtlamış: "Ben namusu, namussuzlardan öğrendim!"

İşte Cengiz Özakıncı da, taşlamayı ve yergiyi, bu işin ustasından, Aziz Nesin'den öğrenmiştir. Aziz Nesin:

"Mizah bir **kızgınlık,** bir **öfke,** bir **hınç alma** biçimidir!.. Mizah bir **yıkıcılıktır.** Mizahçı, **kızgınlıklarını, nefretini, kinini, öfkesini, hıncını** bilinçli bir biçimde gerçekten **yıkılması gereken** hedefe yöneltebilir ve mizah **silahını** halk yararına kullanabilirse, bir olumlu yıkıcı olabilir" demiştir. (Bkz: A. Nesin. "Soruşturmada" adlı kitabının, 3. baskısının 86, 87. sayfaları)

Aziz Nesin, kendi yazarlık yolunu, **yergicilik, taşlamacılık, alaycılık, yaralayıcılık, kıyıcılık, acımasızlık, karalamacılık, saldırmacılık, yıkıcılık, kızgınlık, öfke, hınç alma, nefret kusma** sözcükleriyle tanımlamıştır. Aziz Nesin, bunları, görüşüne aykırı düşen **kurumların ve kişilerin** üstüne boşaltarak geçirmiştir yaşamını!.. Ve Aziz Nesin: **Benim kişiliğim bu!..** diyerek, **işini kişiliğiyle özdeşleştirmiş** bulunduğundan...

Cengiz Özakıncı, sözgelimi: "Veli Devecioğlu yergici, alaycı, yaralayıcı, kıyıcı, acımasız, karalayıcı, saldırgan, kızgın, öfkeli, kindar,

nefret dolu bir **kişidir"** diye yazarsa, bu Veli Devecioğlu'nun **kişilik haklarına saldırı** olur... gelgelelim Cengiz Özakıncı: "Aziz Nesin yergici, alaycı, kıyıcı, acımasız, karalayıcı, yıkıcı, saldırgan, kızgın, öfkeli, kindar bir **kişidir"** diye yazarsa, bu Aziz Nesin'in **kişilik haklarına saldırı** olmaz!..

"Nasıl olur? Veli Devecioğlu da bir yurtdaşımız, Aziz Nesin de bir yurtdaşımız, bunlardan birine söylendiğinde **kişilik haklarına saldırı** sayılacak sözler, diğerine söylenince niçin **kişilik haklarına saldırı** sayılmasın?" denecek olursa, yanıt açıktır. Çünkü, Veli Devecioğlu, kamuoyuna yayımladığı kitaplarda kendi kendisini yukarıdaki sözlerle tanımlamış **değildir;** bu nedenle Veli Devecioğlu'na yukarıdaki sözcükleri yakıştırmak, onun **kişiliğine saldırı** olur; gelgelelim Aziz Nesin kamuoyuna yayımladığı kitaplarda kendi **kişiliğini** yukarıdaki sözcüklerle tanımlamış bulunduğu içindir ki, bu sözcükleri Aziz Nesin için kullanmak, onun **kişilik haklarına saldırı** değildir.

Demek ki, konusu Aziz Nesin olan bir, **'hakaret davası'** (Aziz Nesin'in kendisi kendi değer yargılarını hep sövgü ve hakaret sözcükleriyle belirtmiş ve işi, **"yayın yoluyla aşağılama"** olan bir kişi olduğu için) **herhangi bir hakaret davası gibi görülemez...** Başkaları için **haksız fiil** kapsamına *giren kimi sözcükler, Aziz Nesin için kullanıldığında* **haklı fiil** niteliğinde olabilir. Çünkü, Aziz Nesin, karnını **kişileri ve kurumları yayın yoluyla aşağılamak ile doyuran, bu yüzden, bugüne dek 200'ün üstünde yurtdaşımızın "Aziz Nesin bana sövdü" diye dava açtığı bir yazardır!!! yeryüzünde başkalarına sövdüğü gerekçesiyle bu denli çok dava edilen başka bir yazar yoktur!. Azin Nesin, "Dünya yergi şampiyonu"dur! Sövgü davası rekortmenidir! Yayın yoluyla karalamada uzmanlaşmış bir yazardır.** Böyle bir Aziz Nesin, kalkıp: "Cengiz Özakıncı bana sövdü" diye yargıya koşuyorsa; yargıç bu davada davacının mesleğinin başkalarını **yermek, taşlamak** olduğunu gözönüne almak ve davacı Aziz Nesin'in kendi yazılarında itiraf etmiş bulunduğu **kıyıcılığın, acımasızlığın, alaycılığın, yergiciliğin, karalamacılığın, nefretin, öfkenin, kinin, hırçınlığın, merminin, yaralayıcılığın, daha önce Özakıncı'yı vurduğunu;** Özakıncı'nın buna yanıt verdiğini bilerek yargıya varmalıdır. Şöyle ki:

V- "Aziz Nesin düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir?"

"Dava Dilekçesi"nde, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e: **"Düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir"** dediği, bunun **suç niteliğinde haksız fiil olduğu,** bu yüzden Özakıncı'nın da yayıncının da 500'er milyon TL. ödemeleri isteminde bulunulmuştur.

Oysa, Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e **durup dururken** böyle bir soru yöneltmiş değildir.

Önce Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'ya "düşünmesini bilmeyen" (aptal), "belge uydurarak dünyayı rezil olan" (sahtekar) diyerek saldırmış **(2 Ağustos 1993-Aydınlık)**

Bunun üzerine Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in suçlamalarını belgelerle çürüterek, savurduğu sövgüleri Aziz Nesin'e iade etmiştir. **(1 Kasım 1993-Kitap Gazetesi)**

Gerçeğin bu boyutu, "Dava Dilekçesi"nde yargıcın gözünden kaçırılmaya çalışılarak, Cengiz Özakıncı'nın zaten çok kısa olan o tümcesi bütünüyle verilmek yerine, yalnızca kimi sözcükler verilmiştir. Cengiz Özakıncı'nın söz konusu tümcesinin bütünü şudur:

—"Beni kamuoyuna "düşünmesini bilmeyen bir yazar" diye sunup, okuyucularına "aptal" diye damgalatmaya çalışan Aziz Nesin, kendisi "düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar" değilse nedir?" (Kitap Gazetesi- 1 kasım 1993)

Eğer "Dava Dilekçesi,", Özakıncı'nın bu tümcesini bütünüyle aktarmış olsaydı, bunu **haksız fiil** olarak gösteremezdi. Çünkü, **haksız fiil** diye sunulan bu sözcüklerin, **daha önce Aziz Nesin'ce Cengiz Özakıncı'ya savrulmuş olduğu,** tümcenin bütününde görülmektedir.

Cengiz Özakıncı Aziz Nesin için "düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir?" diye sormadan **üç ay önce, Aziz Nesin Cengiz Özakıncı'ya şöyle saldırmıştı:**

"Hürriyet gazetesinin düşünmesini bilmeyen bir yazarı" + "kendini araştırmacı sanan" + "adını araştırmacıya çıkartmış" + "belge uydurarak dünyaya rezil olan" + "düşünmesini bilmeyen bu yurtdaş (=Cengiz Özakıncı), size göre sevgili okurlarım yüzde altmış (aptallar)ın mı, yüzde kırk (uyanıklar)ın mı arasına giriyor?" (Bkz: Aziz Nesin- 2.8.1993- Aydınlık)

"Dava Dilekçesi", Cengiz Özakıncı Aziz Nesin'i eleştirmeden önce Aziz Nesin'in Özakıncı'ya böyle saldırdığını yargının gözünden gizlemektedir.

Aziz Nesin, Özakıncı'ya "düşünmesini bilmeyen", "aptal", sahtekâr" gibi aşağılamalarla saldıracak ve bunu kendisi için bir **hakk** olarak görecek... buna **karşılık olarak** Özakıncı bu sözleri Aziz Nesin'e iade edince, Aziz Nesin Özakıncı'nın yanıtını "bu **haksız bir fiil**dir!" diye yargıya götürecek!.. "Onurum incindi! Versinler 500'er milyon lira da, onurum düzelsin!.."

Oysa Aziz Nesin, "düşünmesini bilmeyen" deyimini kullandığı ilk yazısında, bu deyimi kullanmanın yasalarda **suç sayılmayacağını** şöyle açıklamıştır:

"Kimse **aptal** olduğunu, **düşünmesini bilmediğini** söylemez. —'Türkler'in %60'ı aptaldır' dedim diye aleyhime sekiz-on yerde birden dava açıldığı gibi, şimdi de düşünmüyoruz dediğim için.. Beni sakın dava etmesinler. **aptal** dedim diye dava açıldığı zaman, ağır ceza mahkemesinde yargıca söylemiştim: Efendim, bu dava sonunda aklanırsam, bir milletin %60'ının **aptal olduğu mahkeme kararıyla saptanmış olacak.** Beni dava edenler yoksa bunu mu istiyorlar?.. Nitekim **aklandım.** Beni dava edenler, şimdi **"düşünmesini biliyorlarsa** düşünüp dursunlar bakalım, **yüzde altmışa mı yüzde kırka mı girdiklerini!."** (Bkz: Aziz Nesin- 18 Mayıs 1993-Aydınlık) —"Şimdi de düşünmüyoruz, çünkü **düşünmesini bilmiyoruz** diyorum. Yüzde kaç? Onu bilemem. (agy). + "İnsan gibi düşünenlerimiz yüzde kaç? Kendilerini düşünüyor sanarak alınanlar olur da 'Türk milletine **hakaret** etti' diye beni yine mahkemeye verecekler bulunur kaygısıyla, yüzdeyi ben söylemeyeceğim." (Aydınlık 29 Haziran 1993)

Görüleceği üzere Aziz Nesin, nasıl başkalarına **aptal** demesi üzerine açılan davalardan aklanmışsa, başkalarına **"düşünmesini bilmeyen"** demesi üzerine açılacak davalardan dahi **aklanacağını** kamuya duyurduktan **sonra,** başkalarına **sahteci** dese dahi açılacak davalardan aklanacağınıda şöyle açıklamıştır:

—"Buca'dan bir yurtdaş beni mahkemeye vermiştir. O da, bundan bir yıl önce bir İzmir üniversitesinde verdiğim konferansta, Türkler'in salt **aptal** olduklarını söylemekle yetinmeyip, bir de **sahteci** olduklarını söylediğimi iddia ediyor.. Benim aleyhime davalar açarak hiç kimse **aptallıktan, sahtecilikten, ikiyüzlülükten, tembellikten** kurtulamaz; tersine, bu **niteliklerimiz** (yüzde altmış ya da yetmiş oranımız) **hem de mahkeme kararıyla tescil edilmiş olur."** (Aydınlık- 21 Temmuz 1993)

Mayıs, Haziran, Temmuz 1993'te Aydınlık gazetesindeki başyazılarında, **ben başkalarına ağzıma geleni söylerim, 'aptal', 'düşünmesini bilmeyen', 'sahteci', diye yazarım; beni dava ederlerse aklanırım; böylece aptal dediğim kişilerin aptal oldukları, düşünmesini bilmeyen dediklerimin düşünmesini bilmedikleri, sahteci dediklerimin sahteci oldukları mahkeme kararıyla tescil edilmiş olur!** diyen Aziz Nesin, bunların hemen ardından, yine Aydınlık'taki 2 Ağustos 1993 günlü başyazısında **Cengiz Özakıncı'ya "düşünmesini bilmeyen", "belge uyduran" (=sahteci!), aptal** diye saldırmıştır.

İşte Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in 2 Ağustos 1993'teki bu saldırısına bir yanıt olarak, 1 Kasım 1993'te yayımlanan yazısında:

— Beni kamuoyuna "düşünmesini bilmeyen bir yurtdaş" diye sunup, okuyucularına "aptal" diye damgalatmaya çalışan Aziz Nesin, kendisi "düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar" değilse nedir?" diye sormuştur.

Aziz Nesin, başkaları için "düşünmesini bilmeyen", "aptal", sahteci" sözcüklerini kullanıyor, **dava edilirse gerçekten de aklanıyor...** Gelgelelim, bu sözcükleri Özakıncı Aziz Nesin'e **iade** edince, Aziz Nesin mahkemeye koşuyor; Özakıncı'nın **haksız fiil** işlediğini savlayarak, **suçludur** diye, **ödenceye çarptırılmasını** istiyor!..

Oysa Aziz Nesin, 28 Haziran 1993 günlü Aydınlık'ta yayımlanan başyazısında:

"Kendinize hangi biçem ve biçimde mektup yazılmasını istiyorsanız, bana da öyle mektup yazınız." —"bana hakkım olan incelikli ve saygılı mektubu yazarsınız, ben de size aynı biçemde yanıt veririm" diyerek, yazışma alanında **kısasa kısas ilkesini** benimsediğini duyurmuş bulunuyordu. Gelgelelim benimsediğini duyurduğu bi ilkeyi Cengiz Özakıncı kendisine uygulayınca, soluğu mahkemede almış; Özakıncı'nın suçlu olduğunu savlamaktadır!.. Hangi yüzle?.. Bu sözcükler Aziz Nesin'ce başkalarına ve Özakıncı'ya karşı kullanıldığında **haksız fiil** oluşturmuyor da, başkaları ve Özakıncı bu sözcükleri Aziz Nesin'e iade edince mi **haksız fiil** oluşturuyor?!!

Kimi sözcükler vardır ki, bu sözcükler **aşağılama** niteliği taşırlar. Ancak **her aşağılama haksız fiil** sayılacak olsaydı, aşağılayıcı nitelikteki sözcüklerin bir dizini yapılır, duyurulur, bu sözcükleri kullandığı belgelenen her kişi, **savunması dahi alınmaya gerek duyulmaksızın**

cezalandırılırdı. Böyle yapılmamasının nedeni, her aşağılamanın haksız fiil sayılmamasıdır. Başkaları için aşağılayıcı nitelemeler yapan bir yazara dava açılıyor, dava görülüyor, savunması alınıyor; kimi, aşağılayıcı sözcükleri kullandığı kesin olmasına karşın aklanıyor; ancak kimi, suçlu bulunuyorsa; bu aşağılayıcı nitelikte sözcük kullanmanın **mutlak suç** olmayıp, **kullanıldığı bağlama göre suç sayılmayabilecek** olmasından dolayıdır. Aşağılayıcı sözcükler kullanmak **mutlak suç, mutlak haksız fiil** olsaydı, başkalarına 'aptal', 'düşünmesini bilmeyen', 'sahteci' gibi sövgüler yağdıran Aziz Nesin, hiç bir davada aklanamazdı. Aklanabildiğine göre, bu sözcükleri kullandığı **bağlama** bakılıyor, demektir. Adam öldürmek, en büyük suçtur, ancak **hangi bağlamda** öldürdüğüne bakıldığında, sözgelimi **'nefsi müdafaa'** bağlamında öldürmüşse, haksız fiil sayılamaz, ceza verilemez!..

İşte Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e verdiği yanıtta:

—"Beni kamuoyuna **düşünmesini bilmeyen** bir yurtdaş diye sunup, okuyucularına **aptal** diye damgalatmaya çalışan Aziz Nesin, kendisi **düşünmesini bilmeyen aptal** bir yazar değilse nedir?" sorusunda geçen düşünmesini bilmeyen, aptal sözcükleri de, bütünüyle Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e **'nefsi müdafaa' bağlamında iade ettiği** sözcüklerdir. Çünkü bu sözcükleri Cengiz Özakıncı Aziz Nesin'e karşı kullanmadan **üç ay önce,** Aziz Nesin Cengiz Özakıncı'ya karşı kullanmıştır. Bu belgeli bir gerçektir (Bkz: Aziz Nesin-Aydınlık- 2 Ağustos 1993)

'Nefsi müdafaa' bağlamında adam öldürene **haksız fiil** diye ceza verilemiyor.

'Nefsi müdafaa' bağlamında, sövgüye karşılık verene **haksız fiil** diye **ceza** verilemiyor. ('Mukabil hakaret varsa, ceza ıskat olur)

'Nefsi müdafaa' bağlamında sövgüye karşılık verene **haksız fiil** diyerek **ödence** ödettirilebilir mi?

Ceza davası açılsa, **cezası ıskat olacak** birine, **ödence davası** açarak, ödence ödetmek; erdemli bir davranış biçimi değildir.

Cengiz Özakıncı, Sulhi Dönmezer'in "Kişilere ve Mala Karşı Cürümler" kitabının 13.ncü baskısını en ince ayrıntılarına dek yeniden yeniden okumuştur. Mustafa Reşit Belgesay'ın "Kur'an Hükümleri ve Modern Hukuk, Mevzuat-İçtihatlar-Tatbikat" (1963) kitabının ilgili bölümlerini de evire çevire okumuştur. Çünkü bir savunman tutacak

durumda değildir. Kendi savunusunu kendisi yapmaktadır. Belgesay'ın söz konusu kitabının 278.nci sayfasında şöyle denir:

"Şerefe tecavüz halinde **para kabulü** umumiyetle hoş karşılanmaz. Hakimlerin elinde **şerefi ölçecek hiç bir kıstas yoktur.** Bu sebeble bazı davacılar manevi tazminat olarak **1 lira** gibi sembolik bir şey istiyorlar. Onlar için mahkemenin **haksızlığı tesbit etmesi** yeter bir tazminat olacaktır.

Mağdurun hafif kusurları manevi tazminat istemesine mani olmazsa da, failinkine üstün kusuru, manevi tazminat almasına mani olur." (Bkz: agy-ags-Dipnot 2) **-İsviçre Federal Mahkemesi**'nin, 4 Temmuz 1947 günlü ve **Journal des Tribunaux Lausanne** 1948, s. 492'de yayımlanan içtihadı.)

Aziz Nesin, "Türk milleti aptaldır", "Türk halkı aptaldır", "Türk halkının %60'ı aptaldır" gibi demeçler verdi diye, onu dava eden yurtdaşlarımız, **yalnızca 1 lira** ödence isteyerek, yalnızca onurlarını düşündüklerini, böylece ortaya koymuşlardır. Aziz Nesin ise, Cengiz Özakıncı'dan 500 milyon, yayıncıdan 500 milyon olmak üzere **bir milyar istemekle, yalnızca onurunu düşünmediğini,** ortaya koymuştur.

Ayrıca Aziz Nesin, **kendi üstün kusurlarını** 'Dava Dilekçesi'nde **yok** göstererek, manevi tazminat almaya soyunmuştur. Oysa Aziz Nesin, günlük satışı 20-30 bin, okuyucu sayısı 50-60 bin olan bir günlük gazetede, (Aydınlık'ta) Cengiz Özakıncı'nın kişiliğine ağır ve haksız saldırılarda bulunmuş; Özakıncı'nın yanıtı Aydınlık Gazetesi'nde basılmamış; Aydınlık okuyucularına ulaştırılmamış; Özakıncı, yanıtını ikibin tane satılan üç bin kişinin okuduğu aylık bir dergide yayımlatmıştır. Aydınlık'ta Aziz Nesin'in Özakıncı'ya suçlamalarını, sövgülerini, saldırılarını okuyan onbinlerce kişi, Özakıncı'nın Aziz Nesin'e yanıtını okuyamamıştır.

Aziz Nesin, "Cengiz Özakıncı düşünmesini bilmeyen bir yurtdaşımızdır, sahte belge uyduran bir sahtecidir, aptaldır" gibi sözlerini **60 bin okuyucuya** duyurmuştur ve bu **60 bin okuyucu**yu Cengiz Özakıncı'nın aptal olup olmadığını oylamaya çağırmıştır.

Cengiz Özakıncı ise, yayımladığı belgelerin kendi uydurması olmayıp, Atatürk'ün el yazıları olduğunu, kendisinin bir sahtekâr olmadığını kanıtlayan yanıtını, **Aziz Nesin Aydmlık'ta basmadığı için,** yalnızca **üç bin kişi**ye duyuran Kitap Gazetesi'nde yayımlamıştır. Aziz

Nesin düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir sözleri, çok çok **üçbin kişiye** ulaşmıştır.

Eğer Cengiz Özakıncı'nın bu yaptığı haksızlık ise, buna **Aziz Nesin'in Özakıncı'nınkinden üstün kusuru yol açmıştır.**

Yukarıda kaynak göstererek aktardığımız: "Mağdurun failinkine üstün kusuru, manevi tazminat almasına mani olur." (Müterafık Tahkir) Kuralı "Dava Dilekçesi"nde Özakıncı'ya isnat edilen her bir fiil için tek tek geçerlidir.

Bir kişiye **yalan** isnat edebilirsiniz. **Yalan, doğaçlama söylenebilen, böyle olduğu içindir ki kişinin o an içinde bulunduğu koşulların istemsiz sonucu olabilen bir edimdir...** Gelgelelim, kişiye **"Belge uydurmak"** isnat edildiğinde, **"sahte belge düzenlemek"** yüklendiğinde, bu iş **doğaçlama** yapılamadığından, **yalan**dan çok daha yüzkızartıcı bir suç isnat etmiş olursunuz.

Aziz Nesin, 2 Ağustos 1993 günlü Aydınlık Gazetesi'nde, yalnızca "düşünmesini bilmeyen", aptal aşağılamasında bulunmakla yetinmemiş, **belge uydurarak dünyaya rezil olan bir yazar** diyerek, **Özakıncı'yı dünyaya sahteci olarak tanıtmıştır.**

Bundan daha ağır bir **suçlama,** bundan daha ağır bir **karalama,** bundan daha ağır bir **aşağılama,** bundan daha **üstün bir kusur** olabilir mi?.. Özakıncı, Aziz Nesin'in **sahtecilik** isnadına karşılık ne söylerse söylesin, **Aziz Nesin denli kusurlu** olamaz.

Aziz Nesin, 2 Ağustos 1993 günlü Aydınlık'ta yayımlanan başyazısında, Özakıncı'yı "Hürriyet gazetesinin düşünmesini bilmeyen bir yazarı" —"Kendini araştırmacı sanan"— "Adını araştırmacıya çıkartmış" —"Düşünmesini bilmeyen yurtdaş" sözleriyle aşağılayıp, okuyucularını Cengiz Özakıncı'nın aptal olup olmadığını oylamaya çağırmakla yetinmemiş; tümü birer **haksız fiil,** tümü birer **kişilik haklarına saldırı** niteliğinde olan bu sözlerden başka, bir de Cengiz Özakıncı'ya kamuoyuna **"belge uyduran (sahteci)"** diye tanıtarak, Özakıncı'yı **yasaların suç saydığı bir fiil isnat ederek** suçlu göstermiştir. Aziz Nesin'in Cengiz Özakıncı'yı kamuoyuna **"belge uydurarak dünyaya rezil olan (sahteci)** olarak damgalattırmaya **hukuken hakkı var mıdır?.. Yoktur!..** Öyleyse, Davacı Aziz Nesin'in, Davalı Cengiz Özakıncı'dan **üstün bir kusur** işlediği, daha ötesi **suç işlediği,** Aziz Nesin'in Özakıncı'ya karşı işlediği bu suçun, Özakıncı'dan ödence isteme-

sine mani olmasa da, Özakıncı'dan **ödence almasına mani** olacağı, açıktır.

Aziz Nesin, 2 Ağustos 1993 günlü Aydınlık Gazetesi'nde Cengiz Özakıncı'yı kamuoyuna **sahtekâr** diye tanıtarak şöyle yazmıştır:

—" Atatürk imzası bir Ermeni asıllı kaligrafın özgün yazısından kopye"dir... bu bir "tarih gerçeği"dir... Atatürk imzasının özgününü bir Ermeni asıllı kaligrafın yazdığını söyleyen... bu adamın (Aziz Nesin'in) bir dayanağı, bir güvenilir kaynağı olmasaydı, böyle bir şey yazmazdı elbet... (Buna karşı çıkarak, Atatürk'ün el yazılarını yayımlayan) Cengiz Özakıncı, **belge uydurarak dünyaya rezil olmayayım diye düşünmez mi?.."**

Cengiz Özakıncı'nın "Aziz Nesin'in yaydığı **Atatürk'ün imzası bir Ermeni'nin tasarımından kopyedir** savını çürütmek üzere, 1 Ekim 1992 günlü Hürriyet'te yayımladığı **Atatürk'ün el yazıları;** Aziz Nesin tarafından **"Cengiz Özakıncı'nın uydurduğu belgeler"** olarak gösterilmekte ve Cengiz Özakıncı da **'kendi uydurduğu belgeleri Atatürk'ün el yazıları diye yayımlayan biri'** (=**sahteci**) olarak damgalanmaktadır.

*Cengiz Özakıncı "Atatürk'ün el yazıları"nı yayımlayarak, Atatürk imzasının Atatürk'ün kendi tasarımı olduğunu **kanıtlamış.**

* Aziz Nesin ise, Cengiz Özakıncı'nın yayımladığı Atatürk'ün el yazılarını, "Cengiz Özakıncı'nın uydurduğu belgeler" diye tanımlayarak, Atatürk'ün el yazılarını = "sahte", bunları yayımlayan Cengiz Özakıncı'yı ise= "Sahteci" diye tanıtmakla **suç** işlemiştir. Çünkü Cengiz Özakıncı'nın yayımladığı 'Atatürk'ün el yazıları', Cengiz Özakıncı tarafından uydurulmuş= sahte belgeler olmayıp, Atatürk'ün, (kızı Afet İnan tarafından) Türk Tarih Kurumu'nca basılmış kendi öz el yazılarıdır. Bu, kesindir. Ve Atatürk'ün 1934'te soyadı yasası çıkmadan önce, 1929 ve 1930 yıllarında kendi el yazısıyla yazdığı bu belgeler, Atatürk imzasının Atatürk'ün kendi tasarımı olduğunu yadsınamaz bir kesinlikle kanıtlamaktadır. (bkz.: Kitap Gazetesi'nde yayımlanan yazı dizini)

Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı 1 Ekim 1992 günlü Hürriyet'te bu belgeleri yayımladıktan sonra, Cengiz Özakıncı'ya **teşekkür etmesi gerekirken** ve dünya kamuoyunda **özür dilemesi gerekirken;** tutup Özakıncı'nın yayımladığı Atatürk'ün el yazılarını, Cengiz Özakıncı'nın uydurduğu = sahte belgeler diye niteleyerek; Özakıncı'yı "rezil olmuş,

sahtekâr" diye tanıtmış olmasaydı, **bugün bu dava açılmamış olacaktı...**

Çünkü: Özakıncı'nın Aziz Nesin'e sövgü diye suçlanan yazıları, Aziz Nesin'in bu davranışına bir yanıt olarak yazılmış yazılardır.

Atatürk'ün yazılarını yayımlayan bir araştırmacıya, Aziz Nesin gibi yazıları dünyaya yayılan bir yazar: "O belgeleri sen uydurdun, rezil, sahteci!" derse... araştırmacının gönderdiği yanıt, Aziz Nesin'in suçlamalarının yayımlandığı köşede basılmazsa... ve o güne dek Aziz Nesin, başyazılarında: "Sakın **'aptal' —'Düşünmesini bilmeyen'— 'sahtekâr'** dediklerim beni dava etmeye kalkmasınlar; **aptal** deyince nasıl yargılanıp aklandıysam, bunlardan da aklanırım; beni dava edenlerin **aptal, düşünmesini bilmeyen, sahtekâr** oldukları mahkeme kararıyla tescil edilmiş olur. Benden söylemesi" diye gözdağları verip durmuşsa... Aziz Nesin tarafından bu sözcüklerle aşağılanmış ve suçlanmış olan bir araştırmacı, ne yapar, kendini nasıl savunabilir; kamuoyuna, Aziz Nesin'in yazdığı gibi kendisinin bir **sahteci** olmadığını, yayımladığı el yazılarının kendi uydurması olmayıp gerçekten Atatürk'ün el yazıları olduğunu, nasıl anlatabilir?.. İşte Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin tarafından **haksızca** bu duruma düşürülmüştür. Cengiz Özakıncı, eğer Aziz Nesin'e sövmüşse, **haksız** değil, **haklı** olarak sövmüştür. **Failin eylemi, bütünüyle mağdur pozları takınan Aziz Nesin'in daha ağır olan saldırısından kaynaklanmıştır. Bu durum Aziz Nesin'in manevi tazminat almasına mani teşkil eder.**

Kaldı ki, Cengiz Özakıncı Aziz Nesin'e sövmüş değildir. Aziz Nesin'i, Aziz Nesin'in mantığıyla, Aziz Nesin'in üslubuyla, içkin eleştiri yöntemiyle eleştirmiştir. Bu, Aziz Nesin için "Düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir?" sorusunu sorarken de dışına taşmadığı bir ilkedir, **yasaldır.** Şöyle ki:

öncül 1. Aziz Nesin, ortaya bir davranış ilkesi koymuştur: "Kendinize hangi **biçim** ve **biçim**de yazılmasını istiyorsanız, bana da öyle yazınız" —"bana hakkım olan incelikte ve saygılı yazarsanız, ben de size aynı biçemde yanıt veririm" demiştir. (Aydınlık- 28 Haziran 1993)

öncül 2. Aziz Nesin, yazışmalarda **biçem ve biçim denkliği** (Muadiliyet'i) **kurallını** koymuş biri olarak, Cengiz Özakıncı'ya "düşünmesini bilmeyen", (aptal), "belge uydurarak dünyaya rezil olan"

(sahteci), "adını araştırmacıya çıkartmış" (Araştırmacı olmadığı halde, kendini topluma araştırmacı diye yutturmuş), "kendini araştırmacı sanan" (ne idiğünü bilinmez) biri olarak, bu sözcüklerle, bu **biçemle,** bu **biçimde** yazarak tanıtmıştır.

Sonuç: Demek ki, Aziz Nesin'in koyduğu yazışma ilkesine göre, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e, Aziz Nesin'in **biçeminde,** Aziz Nesin'in **biçiminde** yazarak yanıt vermesi, Aziz Nesin'e göre **hakktır.**

Özakıncı, Aziz Nesin'e "düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir?" diye yazarken, bütünüyle Aziz Nesin'e Aziz Nesin'in ilkeleri içerisinde kalarak yanıt vermiştir. Mantık kuralları ve eleştiri ilkeleri içinde kalmıştır.

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e "düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir?" diye sorması, aşağıda evreleri gösterilen usyürütme ile de, mantık sınırları içinde bir değerlendirmedir.

Öncül 1- Aziz Nesin "düşünme"nin tanımını şöyle yapmıştır: "Yaşamımız boyunca pek çok fiziksel, doğal ve doğasal, toplumsal, siyasal, ruhsal olaylarla karşılaşırız. İşte bu **olayların niçinini araştırmak; düşünmektir."** (Aydınlık- 18 Mayıs 1993)

öncül 2- Aziz Nesin, "Atatürk imzası bir Ermeni kaligrafın özgün tasarımından kopyedir." —"Çünkü bu 21 Aralık 1981 günlü Sonhavadis Gazetesi'nde böyle bildirilmiştir" demiştir. (Aydınlık- 2 Ağustos 1993)

Demek ki; Aziz Nesin, bir gazete yazısına, **neden**ini, **niçin**ini hiç irdelemeksizin şıppadak inanmış; bunu, **niçin** diye sormaksızın doğru saymıştır.

Öyleyse; Aziz Nesin düşünmesini bilmeyen (aptal) bir yazar değilse nedir?

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in "düşünmesini bilmeyen" (aptal) bir yazar olduğunu, Aziz Nesin'in koyduğu **'Öncül 1'**e göre tartarak çıkarsamıştır. Bu **sövmek fiili** olmayıp **usyürütme eylemi**dir. Cengiz Özakıncı Aziz Nesin'e **sövmemiş,** tersine, Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in değer yargılarıyla tartarak değerlendirmiş, **mantık yasalarını uygulayarak içkin eleştiri yapmıştır. Bu**, yasalarımız da suç olmadığı gibi, kişilik haklarına saldırı da değildir.

1- Sivas'taki Madımak Oteli'nde 37 aydın yakıldığında, birçok gazeteler **"Aziz Nesin isyanı!", "Aziz Nesin tahriki!", "Suçlu Aziz Nesin!"** diye başlıklar attı.

2- Aziz Nesin, bu gibi gazete yazılarına **niçinin**in araştırmadan inanıp, Aziz Nesin'i suçlu sayanlara ne demiştir?: "Düşünmesini bilmeyen, aptallar!"

3- 31 Aralık 1981 günlü Sonhavadis Gazetesi şöyle yazmış: "Atatürk imzası bir Ermeni'nin özgün tasarımıdır."

4- Bu habere **niçin**ini araştırmadan inanan Aziz Nesin nedir?: Düşünmesini bilmeyen, aptal!.

Bu yargı, Cengiz Özakıncı'nın **keyfi** yargısı değildir. Bütünüyle Aziz Nesin'in söz, yazı ve davranışlarını, Aziz Nesin'in ölçütleriyle değerlendirme eylemidir. **Mantık** ve **eleştiri sınırları içinde** bir usyürütmedir. Aziz Nesin'e düşen, Cengiz Özakıncı'yı "bana sövdü!" diye mahkemeye verip süründürmeye çalışmak değil, kendi ilkeleriyle kendi davranışlarının uyum içinde olup olmadığını gözden geçirerek, ya ilkelerini değiştirip davranışlarına uygun hale getirmek, ya davranışlarını değiştirip ilkelerine uygun hale getirmektir. Zaten, Cengiz Özakıncı'nın kullandığı içkin eleştiri yöntemi, bütünüyle bunu amaçlayan, bu yüzden de **yıkıcı görüntüsü altında yapıcı bir öz** taşıyan bir yöntemdir. Özakıncı, bu yöntemi uyguladığı için suçlanamaz.

VI- "Aziz Nesin yalanı yalana ekleyen bir kuyruklu yalancı değil midir?

"Dava Dilekçesi"nde, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e; "Yalanı yalana ekleyen bir kuyruklu yalancı değil midir?" dediği, bunun **suç niteliğinde haksız bir fiil** olduğu, bi nedenle Özakıncı'nın da, yayıncının da, 500'er milyon TL. ödemeleri istemin**de** bulunulmuştur.

İlginç olan, yukarıda irdelediğimiz tümcelerin pek çoğu gibi, bu da bir **soru tümcesi**'dir. Daha önce geçen "aptal olan Türk halkı mıdır yoksa Aziz Nesin mi?" — "Düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir?" sözleri nasıl birer **soru tümcesi** iseler, bu da onlar gibi bir **soru tümcesi**dir. Belli ki, Özakıncı'nın bu **soru**ları **aşağılayıcı nitelikte soru** kapsamında görülmüş...

Cengiz Özakıncı, bu **soru tümceleri** ile ne denli **kendi yargısını** belirtmiş olmasa da, bir kimseyi **aşağılamak, yermek, taşlamak** için **soru biçminde tümceler** de kullanılabileceği açıktır. Cengiz Özakıncı'nın bu **soru tümceleri**ni Aziz Nesin'i **yüceltmek** için yazmadığı da besbellidir. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in söz, yazı ve davranışlarını konu alan yazısını **bir eleştirmen olarak** yazmıştır. Aziz Nesin'in

yağcıları, pohpohlayıcıları, övücüleri, putlaştırıcıları, ululayıcıları, güzellemecileri, melekleştiricileri basın-yayın alanında o denli çoktur ki, Özakıncı'nın çıkıp Aziz Nesin olgusuna **eleştirmen olarak** eğilmesi ve **eleştirinin doğası** gereği **'yergi'**de bulunması, Aziz Nesin'in **övülesi** yanlarını değil de **yerilesi yanlarını** göstermesi, **suç niteliğinde haksız fiil, kişilik haklarına saldırı** gibi algılanmıştır, doğal olarak... Ne edelim ki, Cengiz Özakıncı bir **şakşakçı** değil, görevi **mantık yasalarını işleterek eleştiri yapmak** olan bir bir yazardır. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in **özel yaşamını** irdelemiyor; tersine, Aziz Nesin'in **kamuya söylediği sözleri, kamuya yaydığı yazıları** eleştiri sözgecinden geçiriyor. Aziz Nesin'in kamuya sözle yazıyla bellettikleri içerisinde **'doğru olmayan', 'yanlış olan', 'gerçeğe aykırı', 'yalan'** varsa, bunlarını göstererek, doğrusunu belgelerle ortaya koyuyor. Bunda **kamu yararı** bulunduğu açıktır...

Cengiz Özakıncı, "Aziz Nesin yalanı yalana ekleyen bir **kuyruklu yalancı** değil midir?" diye sormakla, Aziz Nesin'in **kişiliğine haksızca saldırmış** görünmektedir. Ancak bu yalnızca **görünüştedir... Özde Cengiz Özakıncı'nın, kendisine haksızca 'sahteci' diyen Aziz Nesin'e yanıt verdiği** unutulmamak ve Özakıncı'nın bu sözleri **bu bağlamda** değerlendirilmek zorundadır.

Aziz Nesin, **"sahteci"** diye suçladığı Özakıncı'nın, kendisine **kuyruklu yalancı** diye yanıt vermesini **haksız** göremez. Çünkü, kendi başından böyle bir olay geçtiğinde, kendisi de İçişleri Bakanı için **yalancı** diyen yazılar yayımlatmış biridir. Şöyle ki:

Sıvas'ta Madımak Oteli'nde 37 kişinin yakılması olayından sonra, Aydınlık Gazetesi dışındaki, hemen hemen, bütün gazeteler "Aziz Nesin **tahrik etti!**" yargısını yaymışlar ve bu yargıyı dönemin İçişleri Bakanı'na dayandırmışlardı. Çünkü dönemin İçişleri Bakanı, verdiği demeçle: **"Sıvas olaylarını Aziz Nesin kışkırttı"**demiştir. Bu gerçekten de çok ağır bir suçlamadır. Eğer bu olayları gerçekten de Aziz Nesin **kışkırtmış** ise, önce kamuoyu Aziz Nesin'e **düşman** olur, ayrıca yargı Aziz Nesin'e idam cezası dahi verebilir. Aziz Nesin söz konusu olaylarda gerçekten **tahrikçi** olsa dahi, Aziz Nesin'in konumu **yargıda** böyle adlandırılmaksızın (kesin yargı kararı alınmaksızın) Aziz Nesin'in kamuya **tahrikçi** diye sunulması, **yasalara aykırı bir suçtur.** İçişleri Bakanı, yargı kararı bulunmaksızın Aziz Nesin'i kamuya **tahrikçi** olarak gösterince, Aziz Nesin ne yapmıştır?.. Şöyle yazmıştır:

"(Türkiye gibi) ülkelerde, politika **yalan üretmek**ten başka bir şey değildir... Hangi parti daha çok, daha inandırıcı, **daha kuyruklu yalan** söylerse.. **yalan** yarışı... şimdiki İçişleri Bakanı'nın —'Sıvas olaylarını Aziz Nesin kışkırtmıştır'— diye **bile bile, göre göre, duya duya yalan söylemesi,** nedir?.. "(Aydınlık, 11 Temmuz 1993)-

"Yalancı İçişleri Bakanı-.. Bir **yalan uydurmak** için düşündü ve o **yalanı uydurdu...** Açık açık **yalan söyleyerek...** kandıran bir kimse... bir **yalancı İçişleri Bakanı... tehlikeli bir yalancı...** ülkenin İçişlerini nasıl yönetecek!?" (Aydınlık, 9 Temmuz 1993)

"Bakanın **yalan söylediğini** basın topluntısıyla açıkladım. **Böyle söylemek zorundaydım.** Çünkü **onun yalanı beni idama dek götürebilir...** hiç bir sorumum ve ilgim olmayan bu olaydan dolayı **kamuoyunu bana düşman edebilir**di (Aydınlık, 28 Temmuz 1993)

Aziz Nesin gibi yaşamı boyunca başkalarını yayın yoluyla aşağılamaktan pek çok kez dava edilmiş, yaklaşık 250 kez başkalarını aşağıladığı savıyla yargılanmış, bu konuya ilişkin yasaları yargıçlardan, savcılardan dahi iyi bildiğini duyurmuş bir yazar;

— İçişleri Bakanı **yalancıdır...**

— İçişleri Bakanı **kuyruklu yalan** söylemiştir...

— İçişleri Bakanı **tehlikeli bir yalancıdır...**

— **Yalancı İçişleri Bakanı...**

sözcüklerini yazmanın **haksız fiil** olarak **suç niteliğinde** bir eylem olduğunu bilmez değildir.

Ancak, yine Aziz Nesin bilir ki, bu İçişleri Bakanı Aziz Nesin'i "Bana **tehlikeli yalancı** dedi, **kuyruklu yalancı** dedi, **yalancı** diye damgaladı" diyerek dava edecek olsa; Aziz Nesin bu davadan da **aklanacaktır!**

Çünkü, Aziz Nesin 'İçişleri Bakanı **tehlikeli, kuyruklu yalancıdır"** diye yazmadan **önce,** bu İçişleri Bakanı Aziz Nesin'i kamuya **tahrikçi** diye damgalatmıştır.

* İçişleri Bakanı'nın Aziz Nesin'i kamuya, yargı kararına dayanmaksızın **tahrikçi** diye göstermesi...

* Aziz Nesin'in **buna karşılık olarak** İçişleri Bakanı'nı kamuya **tehlikeli-kuyruklu yalancı** diye göstermesinden **daha ağır bir kusur**'dur.

Eğer İçişleri Bakanı Aziz Nesin'e karşı **ceza davası** açacak olursa, Aziz Nesin İçişleri Bakanı'na "tehlikeli-kuyruklu yalancı" demiş olmasına karşın, bunu **"Mukabil hakaret"** bağlamında söylediğinden **dolayı, "Ceza verilemeyecek"** (Cezası ıskat olacak) tır.

Eğer İçişleri Bakanı Aziz Nesin'e karşı **tazminat davası** açacak olursa, Aziz Nesin İçişleri Bakanı'na "tehlikeli kuyruklu yalancı" demiş olmasına karşın, yine İçişleri Bakanı'na tazminat ödemeyecektir. Neden?

Çünkü: **"Mağdurun failinkine üstün kusuru, manevi tazminat almasına mani teşkil eder"** de ondan!.. (Müterafık Tahkir Kuralı)

İşte Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e "yalanı yalana ekleyen bir kuyruklu yalancı değil midir?" sorusu da, tıpkı Aziz Nesin'in İçişleri Bakanı'na "tehlikeli yalancı" demesi gibi, **dava edilse dahi, ceza ya da tazminat gerektirmeyecek** bir bağlamda yazılmış bulunmaktadır.

Önce Aziz Nesin Cengiz Özakıncı'yı kamuoyuna; "belge uydurarak dünyaya rezil olan" (=Sahteci) olarak tanıtmış, eşdeyişle Cengiz Özakıncı'ya yasalarda suç olan, ancak Cengiz Özakıncı'nın bu suçu işlediğine ilişkin bir yargı kararı bulunmayan bir suç yükleyerek, **suçlu diye damgalamıştır...** (2.8.1993, Aydınlık)

Buna karşılık olarak, Cengiz Özakıncı, yayımladığı el yazılarının **kendi uydurması** olmayıp **gerçekten Atatürk'e ait** olduğunu kanıtlayarak, Aziz Nesin için: "Yalanı yalana ekleyen bir kuyruklu yalancı değil midir?" sorusunu sormuştur. (1 Kasım 1993, Kitap Gaz.)

Cengiz Özakıncı bu soruyu **bu bağlamda** sorduğu içindir ki, Aziz Nesin **ceza davası** açacak olsa **"mukabil hakaret"** dolayısıyla Özakıncı'ya **ceza verilmeyecek** (ceza ıskat olunacak), **tazminat davası** açmış bulunduğuna göre, **tazminat da alamayacak'**tır. Neden?

Çünkü: **"Mağdurun failinkine üstün kusuru, manevi tazminat almasına mani teşkil eder"** de ondan!.. (Müterafık Tahkir Kuralı)

Aziz Nesin, İçişleri Bakanı'na **"tehlikeli yalancı"** diyerek, durup dururken söylenmesi halinde suç oluşturan bir söz etmesini, şöyle açıklamıştır:

"Çünkü İçişleri Bakanı'nın "Aziz Nesin kışkırttı" yalanı beni idama dek götürebilir... kamuoyunu bana düşman edebilirdi." (28 Temmuz 1993, Aydınlık)

Aziz Nesin'in bu açıklaması gerçekten de **dosdoğrudur**. Ayrıca **hukuken dahi haklı bir gerekçedir** bu... Bu nedenle İçişleri Bakanı kendisine "tehlikeli yalancı" diyen Aziz Nesin'i **dava dahi edememiş** bulunmaktadır. Çünkü, dava etse, kazanamayacağını anlamıştır.

Gelgelelim, Aziz Nesin, İçişleri Bakanı'nın kendisini dava dahi etmeyişindeki **öngörüyü** gösterememiş; Aziz Nesin, kendisinin Cengiz Özakıncı'ya karşı konumunun, İçişleri Bakanı'nın Aziz Nesin karşısındaki konumuna denk olduğunu **öngörememiştir.**

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e "kuyruklu yalancı değil midir?" demesini tıpkı Aziz Nesin gibi açıklamaktadır:

-"Çünkü Aziz Nesin'in "Cengiz Özakıncı belge uydurarak dünyaya rezil olan bir yazardır" **yalanı,** Cengiz Özakıncı'yı **sahtecilik**ten hapislere dek götürebilir... kamuoyunu Cengiz Özakıncı'ya düşman edebilir... dahası Cengiz Özakıncı'nın geçimini yazarlıkla sağlamasını önleyebilir... yazar olarak iş bulamaz, iş verilmez duruma düşürebilir, niteliktedir..."

Bu **hukuken haklı gerekçeler**edir ki, Cengiz Özakıncı Aziz Nesin'in **sahtecilik** suçlamasını belgelerle çürüterek, bu suçlamayı **yalanlamak** "Aziz Nesin kuyruklu yalancı değil midir?" diye sormak **zorunda** kalmıştır.

Aziz Nesin'in 2 Ağustos 1993 günlü Aydınlık'ta: "Cengiz Özakıncı Hürriyet Gazetesi'nin düşünmesini bilmeyen bir yazarıdır. Hürriyet gazetesinde belge uydurarak dünyaya rezil olmuştur" diye yazması... Cengiz Özakıncı'nın buna karşılık veren yanıtının Aydınlık'ta ve Hürriyet'te yayımlanmaması... Cengiz Özakıncı'nın kamuoyunda ve basınyayında yazar olarak iş yapması olanaksız kılacak; üstelik Özakıncı, kamuoyunda da **sahteci** bilineceğinden, **tüm yaşamı boyunca alnına sürülmüş bu sahteci damgasıyla** yaşamasına neden olacak bir durumdur. Cengiz Özakıncı'yı kamuoyuna "Hürriyet Gazetesi'nde belge uydurarak dünyaya rezil olan bir yazar" diye sunan Aziz Nesin, bu suçlamayı belgelerle çürüten Cengiz Özakıncı'nın "Aziz Nesin kuyruklu yalancı değil midir?" sorusunu **hakk etmiştir**. Başta Aziz Nesin'in Özakıncı'ya **hak vermesi,** bu davranışı **haksız fiil** diye yargıya götürmemesi gerekirdi. Çünkü kendisinin "İçişleri Bakanı **yalancıdır"** demek zorunda kalması nasıl **haklı bir nedene** dayanıyor idiyse, Cengiz Özakıncı'nın "Aziz Nesin bir kuyruklu yalancıdır" demesi de bütünüy-

le Aziz Nesin'in İçişleri Bakanı'na karşı dayandığı gerekçelere dayanmaktadır. Cengiz Özakıncı, **haklıdır.** Aziz Nesin'in İçişleri Bakanı'na **tehlikeli yalancı** demeye ne **hakkı** varsa, Özakıncı'nın da Aziz Nesin'e **kuyruklu yalancı** demeye o **hakkı** vardır...

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e "Bir kuyruklu yalancı değil midir?" diye sorması, Cengiz Özakıncı'nın **eleştiri sınırını aştığı** biçiminde değerlendirilemez. Çünkü Cengiz Özakıncı'nın **eleştiri yöntemi,** savunmanın önceki sayfalarında belirttiği üzere, **yazarı onun ilkeleriyle, onun ölçütleriyle** değerlendirmek ve bunu **yazarın koyduğu öncüllerden mantıksal sonuçlar çıkartarak** gerçekleştirmek olduğundan, "Aziz Nesin bir kuyruklu yalancı değil midir?" sorusu Özakıncı'nın uyguladığı **yasalara uygun** eleştiri yönteminin, doğal bir sonucudur da... Şöyle ki:

Aziz Nesin, "soruşturmada" adlı kitabının, 3.ncü baskısının, 142.nci sayfasında şunları açıklamış bulunmaktadır:

—"Bir yazı yazmıştım, tren gidiyor. köpek de onunla yarışıyor, 'Köpek ter içinde kaldı' dedim (...)— Bir mektup geldi bana; 'ben yıllardır seni okuyorum, hep inanıyorum yazdıklarına. **Yalancının biriymişsin!** Hiç bir sözüne artık inanmıyorum. Bir de sosyalizm dersi veriyorsun. Köpek terler mi, **aptal!.**' diye bir mektup. Ben çok şaşırdım. Köpek niye terlemiyor diye. O da bir memeli hayvan. (..) Refii Cevat Ulunay eski bir adam, aynı zamanda avcı filan. Dedim ki; 'bir mektup geldi, adam beni **rezil ediyor.** Köpek terlemez mi, niye terlemez?' ..'Ağzından salyası akar, teri dilinden çıkarır' dedi... Ha, o zaman ben yazarken dikkat etmem gerekiyor' dedim. 50-100, 150 bin kişiye sesleniyoruz. Dikkat etmeden yazarsanız.. ne kadar bilgisiz olduğunuz ortaya çıkar."

Aziz Nesin'e **"yalancının** biriymisin... **aptal!"** diye mektup yazan okuyucuyu, Aziz Nesin dileseydi **dava edebilirdi**.. çünkü, **mektupla hakaret** de suçtur. Gelgelelim, Aziz Nesin bu yazısında, doğa yasalarına aykırı olarak **köpek terlettiği** için, kendisine **yalancı, aptal** gibi sövgü sözcükleriyle aşağılamada bulunan bu kişiyi dava etmemiştir.

Ancak Aziz Nesin'in önce 27 Eylül 1992 günlü Hürriyet'te, sonra da 2 Ağustos 1993 günlü Aydınlık'ta, iki kez **"Atatürk imzası bir Ermeni asıllı kaligrafın özgün tasarımından kopye edilmiştir"** diyerek, Atatürk'ü kamuoyuna **'kendi imzasını kendisi tasarlamaktan aciz, kendi imzasını bir Ermeni'ye tasarlatıp ondan kopye ederek**

kullanan biri' olarak sunup; **"kötü yaz senin yazın olsun"** diyerek, **"Kendi el yazısının çirkinliğin**den utanan" biri imiş gibi göstermesi, öykü yazarken **köpek terletme**ye benzemez; bu **yalan**dan çok önemli bir durumdur. Öyle olduğu içindir ki, söz konusu çok satışlı gazetede Aziz Nesin'in bu sözleri en büyük harflerle dizilerek basılmış, okuyucuların bu sözleri okumadan geçmemesi için özel bir çaba gösterilmiştir.

Atatürk'le ilgili her yargı kamuoyumuzu ilgilendirir. Kamuoyu Atatürk'le ilgi sözleri özel bir önemle okur. Çünkü, Atatürk bu ülkenin, bu ulusun son önderidir. Ayrıca, son on yıldır **kişiliği aşağılanmak yoluyla ilkelerine tiksinti doğurulmak** için çalışılan bir **devlet kurucusu**dur. Aziz Nesin, yukarıdaki sözleri yaymakla neyi amaçladığını kendisi çok iyi bilen biridir. Aziz Nesin, özyaşam öykülerinin birinci kitabı yayımlandıktan sonra (1976'dan önce), yazdıklarının Atatürk düşmanı yobazlarca kullanıldığını şöyle açıklamıştır:

"Burhan Apaydın'a bir tanıdığı telefon edip, "Aziz Nesin nasıl böyle şeyler yazabiliyor, yazılarını gericilerin kullanmasına fırsat veriyor".. demiş... bu yazımın Atatürk düşmanlığı yaratmak için camilerde okunduğunu söylemiş... Gericiler.. yazmaya yüreklenemedikleri Atatürk aleyhindeki sözleri, **benim yazılarım aracılığıyla yaymaya** fırsat bulmuşlardır." (Bkz-A. Nesin- 'Yokuşun Başı'-4. bs-s. 24, 25)

Aziz Nesin, Atatürk'e ilişkin "Selanik, Yahudi dönmesi", "takma gözlü, Camgöz, Kör Kemal" gibi sözcükler aktardığı yazılarının Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlarınca camilerde Atatürk düşmanlığı yaratmak amacıyla okunduğu gerçeğini, böylece kavradıktan sonra, 1986 Mayıs'ında Saçak dergisine verdiği demeçte, şöyle demiştir:

—"Atatürk, eleştirilemez değil, Atatürk eleştirilir. Ama ben eleştirmiyorum ve **eleştirilmesinden yana da değilim.** Niçin? Bütün gericilik, bütün gerici kadro, Atatürk'ün üzerine saldırırken, Atatürk'ü eleştirip, **gericilerin eline koz vermek istemiyorum...** Böyle bir dönemde Atatürk'ü eleştiremem... Bütün gericilerin saldırısına uğradığı zaman, bunu yapmayacaksınız... Ben bazı eleştirileri yazsam, önce onları sağcı gazeteler alıp bakın Aziz Nesin, soldaki adam bile böyle diyor diye kullanacaktır. Onları herşeyi dosdoğru eleştiremiyoruz. Bizim dramımız bu." (Bkz: A. Nesin- 'İnsanlar Konuşa Konuşa' adlı kitabın, 3. baskısının, 60.ncı sayfası)

Aziz Nesin bu demecinden sonra Ekim 1986'da Playboy dergisinde yayımlanan demecinde de, şöyle demiştir:

—"Atatürkçülük, (saldırıya uğrarken) onu eleştirmek **insani değerlerle bağdaşmıyor."** (Bkz-İnsanlar Konuşa... agb- s. 150)

Aziz Nesin, bundan bir ay sonra 16 Kasım 1986 günü, Milliyet gazetesinin 'Haftaya Bakış' ekinde yayımlanan demecinde, şöyle demiştir:

— Atatürk'ün bir kişisel bir de tarihsel yanı var. Büyük insanların kişisel yanları da eleştiriye açıktır. Yalnız... **Atatürk düşmanlığı yapılan bir dönemde** kurumlaşmış bir kahraman eletirilmez. (Atatürk'ün) Toplumsal-siyasal yaşamında eleştirilecek hiç bir şey görmüyorum. **Kişisel yanlarında eleştirmek istediğim şeyler** de ona olan saygımı zedelemez... **Özel yaşamına eleştirilerim** de saygımdan.. Niçin bu kadar büyük ve değerli bir adam böyle (büyüklükle, değerlilikle bağdaşmaz-eb) şeyler yapmış, gibi.. Örneğin, **Atatürk soyadından çok rahatsız oluyorum."** (Bkz: İnsanlar konuşa... agb- s. 27)

Yukarıda aktardığımız belgelerden anlaşılacağı üzere, Aziz Nesin, Atatürk'ün **kişiliğine** yönelik bir takım eleştiriler yapmaya gerek duyuyor; gelgelelim içinde bulunduğu dönemde gericiler, yobazlar Atatürk'e saldırıyorlar diyerek, bu eleştirilerini erteliyor; öyle ki, bu dönemde Atatürk'ü eleştirmek **insani değerlerle bağdaşmaz** diyerek, bu dönemde Atatürk'ü eleştirmeyi **hayvani** bir iş olarak görüyor. Gelgelelim **"tavuk götü tövbe tutmaz", "alışmadık götte don durmaz"** denildiği gibi, Aziz Nesin de, bu **tövbe**lerine boş verip, altı yıl sonra **1992'de,** yobazların Atatürk'e saldırısının en yoğun olduğu bir dönemde (yukarıda aktardığımız **kendi ilkelerini de çiğneyerek**) **Atatürk'ün kişiliğine yönelik aşağılamaları en yüksek sesle kamuya haykırmaya başlamıştır.**

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in ölçütleriyle, Aziz Nesin'in üslubuyla eleştirmeye koyulduğunda (Aziz Nesin'in Atatürk'e ilişkin **aşağılamaları,** doğru bilgiler olsa dahi) Aziz Nesin'e:

"Bu yaptığın hayvani değerlerle bağdaşır!" deme **hakkını** kendisinde bulmaktadır. Bu hakkı Özakıncı'ya Aziz Nesin'in kendi koyduğu ilkeler vermektedir.

Üstüne üstlük, Aziz Nesin'in Atatürk'ün kişiliğine ilişkin aşağılamaları, bir de **yalan** olunca, Özakıncı'nın Aziz Nesin'e **yalancı** deme hakkı doğmaktadır. Bu hakkı Özakıncı'ya yine Aziz Nesin'in ilkeleri

vermektedir. Çünkü Aziz Nesin, 'Merhaba' adlı kitabının, Temmuz 1992 baskısında:

—"**Yalan**ların, **aldatmaca**ların, **ikiyüzlülüğün içindeyiz...** Yiğitçe yazıyor görünenler de **bu yalana kaptırmışlardır kendilerini.. kendimi bu yalan kervanından ayırıyor değilim.**"— **"Biz gazetedeki haberlerin doğrucusu ya da yalancısıyız"** (age- s. 154, 173) demiştir.

Cengiz Özakıncı da Aziz Nesin'i, Aziz Nesin'in kendi eliyle kamuya açıkladığı kendi niteliklerinden başka biçimde nitelendirmiş değildir. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e:

—"Doğru söylüyorsunuz. Siz **yalan**ların, **aldatmacaların, ikiyüzlülüğün içindesiniz...** Sizin gibi **'yiğitçe yazıyor görünen'**ler de bu **yalana** kaptırmışlardır kendilerini. Siz de bu **yalan kervanı**ndan ayırıyor değilsiniz zaten kendinizi. Siz, gerçekten de, gazetedeki haberlerin doğrucusu ya da **yalancısınız**" deme yetkesindedir. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e: **"Yalan kervanına katılmış, gazete haberlerinin yalancısı"** derse, Aziz Nesin'e **sövmüş olmaz;** tersine Aziz Nesin'in kendisi hakkında açıkladıklarını, onaylamış olur. Bir yazarın kendisi hakkında kamuya yaptığı açıklamaları onaylamak, o yazara **sövmek** sayılamaz.

Cengiz Özakıncı, "Aziz Nesin yalanı yalana ekleyen bir kuyruklu yalancı değil midir?" diye sormuştur. Çünkü Aziz Nesin, Temmuz 1992'de 9.ncu baskısı yapılan kitabında, kendi kendisini **yalan kuyruğu**na (kervanına) katılmış, **"gazetedeki haberlerin doğrucusu ya da yalancısı (=Kuyruklu yalancı)"** olarak tanıtınış bulunmaktadır. Cengiz Özakıncı, "Aziz Nesin yalanı yalana ekleyen bir kuyruklu yalancı değil midir?" derken, tam da Aziz Nesin'in "Biz gazetedeki haberlerin doğrucusu ya da **yalancısıyız**" dediği bağlamda söylemiştir bu sözü. Çünkü Cengiz Özakıncı'nın o sözlerinin bütünü şöyledir:

—"Atatürk imzasını, Atatürk'ün bu soyadını almadan dört yıl önceki el yazılarıyla karşılaştırmak gibi bilimsel, grafolojik bir yolu —nedense???— kapatmaya çalışan Aziz Nesin, 21 Aralık 1981 tarihli **Son Havadis Gazetesi'nin yalan havadisini 'güvenilir kaynak', 'dayanak'** diye yutturmaya kalkışıyor." —"**Bu** yalanlara okuyucularını da inandırmaya çalışan Aziz Nesin, yalanı yalana ekleyen bir kuyruklu yalancı değil midir?" (Kitap Gazetesi- 1 Kasım 1993- s. 19, 17)

İşte, Cengiz Özakıncı'nın tümcesi budur. Özakıncı, bu tümcesin-

de, bütünüyle Aziz Nesin'in *"Biz gazetedeki haberlerin doğrusucusu ya da **yalancısıyız**"* biçmindeki açıklamasını **onaylamaktadır.** Cengiz Özakıncı'nın söz konusu tümcesi, **bütünüyle Aziz Nesin'in kendi kendisi hakkında kamuya açıkladığı yargısını onaylayan** bir tümcedir. Bu, mantık kurallarına ve içkin eleştiri ilkelerine upuygun bir çalışmadır, dolayısıyla **haksız fiil** kapsamına girmez.

Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in koyduğu ölçütlerle tartarak, Cengiz Özakıncı'nın, Aziz Nesin'e **"alçak ve namussuz"** demeye dahi **hakkı** vardır. Evet, **alçak** ve **namussuz** sözcükleri, birine **durup dururken** söylendiğinde kesin olarak **suç** oluşturan **haksız fiil**'dir. Ancak, Cengiz Özakıncı ile Aziz Nesin arasındaki yazışma, **çok özel nitelikli, böyle olduğu için de kabaca yargılama ile sonuca varılamaz.**

Aziz Nesin, Yazarlar Sendikası üyelerinden kimilerinin bir takım suçlamalarıyla karşılaşmış ve buna karşılık olarak;

—"Bunları söyleyenler, iddialarını kanıtlayamazlarsa, **alçak** ve **namussuzdurlar!**" demiştir. A. Nesin bu sözleri kamuoyuna böylece basın aracılığıyla duyurmuştur. (Bkz: A. Nesin —'Sora Sora Cennet Bulunur'— adlı kitabının, 2. baskısının, 18 ve 21. sayfaları)

Görüleceği üzere, Aziz Nesin, hangi davranışta bulunanlara namussuz, alçak deneceği konusunda, ortaya bir kural koymuştur. Aziz Nesin'in koyduğu bu kurala göre; *"Başkalarını aşağılayıcı suçlayıcı iddialar ortaya atanlar, bu iddialarını kanıtlayamazlarsa, **namussuzdurlar, alçaktırlar?**"* **Aziz Nesin'in kuralı bu...**

Cengiz Özakıncı, "yazarları onların ölçütleriyle tartan" bir eleştirmen olduğu için, Aziz Nesin'i de, Aziz Nesin'in kendi ölçütleriyle değerlendirmek **zorunda**dır. Şöyle ki:

1. Aziz Nesin; "Atatürk imzası bir Ermeni kaligrafın özgün tasarımından kopyedir" iddiasını yaymıştır.

Aziz Nesin, bu iddiası karşı belgelerle çürütüldüğünde, bu iddiayı kanıtlayamamıştır.

Demek ki Aziz Nesin, kendi ölçütleriyle tartıldığında, numussuzdur, alçaktır.

2. Aziz Nesin; "Atatürk'ün el yazıları Cengiz Özakıncı'nın uydurmasıdır" iddiasını ortaya atmıştır.

Aziz Nesin, bu iddiası belgelerle çürütüldüğünde, bu iddiasını kanıtlayamamıştır.

Demek ki Aziz Nesin, kendi ölçütleriyle tartıldığında, namussuzdur, alçaktır.

3. Aziz Nesin; "Cengiz Özakıncı belge uydurarak dünyaya rezil olmuş bir yazardır" iddiasını ortaya atmış, Özakıncı'yı sahtecilikle suçlamıştır.

Aziz Nesin, bu iddiası belgelerle çürütüldüğünde, bu iddiasını kanıtlayamamıştır.

Demek ki Aziz Nesin, kendi ölçütleriyle tartıldığında, namussuzdur, alçaktır.

Cengiz Özakıncı'nın, bir eleştirmen olarak ve uyguladığı içkin eleştiri yöntemi uyarınca, ortaya konulan öncüllerden mantıksal sonuçlar çıkarma işlemi sürecinde, bu sonuca varması **kaçınılmazdır...** Cengiz Özakıncı değil, kim olursa olsun, Aziz Nesin'in koyduğu öncüllerden, Aziz Nesin alçak, namussuzdur sonucunu çıkartmak zorundadır. Bu, mantık biliminin **zorunlu** bir sonucudur. Kişilere bağlı değildir, kişilere göre değişmez.

Gelgelelim, Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in ölçütleriyle tartmasının sonucu olarak, yukarıda evreleri gösterilen **bilimsel usyürütme ile** "Aziz Nesin, **alçaktır, namussuzdur"** yargısını çıkarsamasına karşın, bunu kamuya duyurmaya çekinmiş, bir anlamda ' Aziz Nesin'e **torpil geçmiş,** Aziz Nesin'i **kayırmış'** ve yazısında ' Aziz Nesin, kendi mantığınca, kendi üslubuyla, kendi yargılarıyla, **alçaktır, namussuzdur'** demeye dahi 'bir mantıkçı-bir eleştirmen' olarak yetkesi varken, daha az yaralayıcı olan "kuyruklu yalancı değil midir?" sorusunu sormakla yetinmiştir. Cengiz Özakıncı, **mantık biliminin gereklerini yerine getirmekten Aziz Nesin leyhine yan çizmiş olmaktan** dolayı **pişman**dır. Cengiz Özakıncı, mantık biliminin yasalarını işleterek uyguladığı içkin eleştiriden ödün vererek, Aziz Nesin'e alçaktır, namussuzdur demesi gereken yerde "kuyruklu yalancı değil midir?" diyerek **Aziz Nesin'i kayırdığından dolayı,** kamuoyundan özür diler. Bu savunma, Cengiz Özakıncı'ya böyle bir yanlışını düzeltme olanağı sağlamıştır. Cengiz Özakıncı, bu davayı açmakla kendisine bu yanlışlığı düzeltme olanağı vermiş bulunan Aziz Nesin'e teşekkür eder.

Aziz Nesin, 1986 yılında yayımlanan yazılarında, "Atatürk'ün toplumsal-siyasal eylemlerine ilişkin hiç bir eleştirim yoktur. Yalnızca

Atatürk'ün **kişiliğine yönelik** eleştirilerim vardır. Ancak, bu dönemde yobazlar Atatürk'e saldırıyorlar. Eleştirilerimi bu dönemde yaparsam, gericiler benim sözlerimi Atatürk düşmanlığını körüklemekte kullanabilirler. Bu nedenle Atatürk'ün **kişiliğine yönelik** eleştiriler yapmıyorum" demişken, 1992 yılında gerici yobazların Atatürk'ün kişiliğine yönelik saldırılarının çok daha arttığı bir dönemde, kalkıp:

"Atatürk imzası bir Ermeni'nin tasarımından kopyedir."

"Atatürk soyadını almasına da çok bozuluyorum" gibi, doğrudan Atatürk'ün **kişiliğini aşağılamaya** yönelik yayınlara girişmiştir. Ancak Aziz Nesin'in Atatürk'ü aşağılayan bu yayını gericilere Atatürk düşmanlığında kullanılacak birer koz olmamış, tersine:

Aziz Nesin, gericilerin, MHP'li ve RP'lilerin daha önce ortaya attıkları Atatürk'ün kişiliğini aşağılayıcı yalanları, 1992'de kendisi benimseyip yaymaya koyulmuştur!

Çünkü, **"Atatürk imzası bir Ermeni'nin tasarımıdır"** diyen kişi, Son Havadis gazetesi yazarı **Levon P. Dabağyan** olup, bu kişi Aziz Nesin'in **gerici** dediği **MHP**'nin 12 Eylül öncesi üyelerindendir. Bu yalan, ayrıca Aziz Nesin'den önce **Adurrahman Dilipak**'ın 1990'da basılan bir kitabında işlenmiştir ki, bu kişi de Aziz Nesin'in **gerici** dediği **RP**'nin beyin takımındandır!

İlkin; 21 Aralık 1981 günlü Son Havadis gazetesinde, 12 Eylül öncesi **MHP** üyelerinden **Levon P. Dabağyan:** "Atatürk imzası bir Ermeni'nin tasarımından kopye edilmiştir" yalanını savurmuş...

Sonra; Nisan 1990'da basılan "Laik demokratik Cumhuriyet..." adlı kitabında, **RP** beyin takımından **Abdurrahman Dilipak:** —"Hani bir çok kimse Atatürk'ün imzasının bir Ermeni tarafından dizayn edildiğini bilmez. Osmanlı tuğraları nasıl devrin ünlü hattatlarınca kompoze edilirse, Atatürk efendimizin de imzası, bir (Ermeni) ressam tarafından dizayn edilmişti.." yalanını yinelemiş, (Bkz: A. Dilipak. "'Laik Demokratik Cumhuriyet..." age- s. 31)

Bunların ardısıra; Aziz Nesin, ilkin 27 Eylül 1992, ikinci olarak 2 Ağustos 1993 günlerinde, kendisinin **gerici yobaz** diye nitelendirdiği kesimin üyesi bu kişilerden aldığı o yalanı, doğru sayarak bütün kamuya en yüksek sesle yaymış; tüm kamunun bu yalanı doğru bellemesi için yırtınmıştır...

Aziz Nesin, "gericilere Atatürk düşmanlığı yapmalarına yarayacak koz vermemek için Atatürk'ün kişiliğini eleştirmiyorum" demekle

yalan söylemiştir. Çünkü, asıl kendisi, daha önce gerici-yobazların Atatürk'ün kişiliği aşağılamak amacıyla ortaya attıkları yalanların, daha çok kişi tarafından duyulması için çalışmıştır.

Cengiz Özakıncı, işte ilkin **MHP**'li, ardından **RP**'li, son olarak da **'İlerici' (?), 'demokrat' (?) 'Atatürksever' (!)** Aziz Nesin'ce kamunun beynine kazınan Atatürk'ün **kişiliğini aşağılayıcı,** Atatürk'ün **kişiliğinden tiksindirici** nitelikteki bu yalanı belgeleriyle çürütünce; Aziz Nesin Cengiz Özakıncı'yı 'bana sövdü!' diyerek dava etmiştir. Ve bugüne dek, bu yalan Özakıncı'nın belgeleriyle çürütülmüş olmasına karşın, kamudan özür dilememiştir!..

Aziz Nesin, eğer kamunun yanıltılmasına karşı savaş veren bir doğrucu olsaydı, kendi onurunu kurtarmaya davranmadan önce, kamuya bellettiği yalandan dolayı kamudan özür dilerdi. Aradan **ikibuçuk yıl gibi çok uzun bir süre geçmesine karşın,** Aziz Nesin'in (kamuya bellettiğinin yalan olduğu belgelerle kanıtlanmasına rağmen) kamudan özür dilememesi, onun **"kendi onurunu yüceltmek uğruna gerçekleri tepeleyebilen bir yazar"** olduğunu göstermiştir.

İşin en korkunç yanı, yargı kararlarını hukuka aykırı yorumlarla kamuya duyurmayı bir alışkanlık edinen Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'yı dava edip, bugüne dek "Atatürk imzası Ermeni ürünüdür" dediğinden dolayı özeleştiri yapmamışsa; bu, Aziz Nesin'in bu davanın sonunda Özakıncı'nın haksız bulunmasını beklediği ve Özakıncı haksız bulunduğu an, kamuya demeçler vererek; bu kararı:

"Atatürk imzasının bir Ermeni ürünü olduğu mahkeme kararıyla tescil edildi" biçiminde duyurmayı tasarladığını düşündürmektedir!.. Çünkü Aziz Nesin, daha önceki davalarda verilen kararları bu biçimde çarpıtarak kamuya aktarmıştır. Söz gelimi, "Türkler'in %60'ı aptaldır" sözünden dolayı dava edildiğinde, aklanmış olmasını, kamuya: Türkler'in %60'ının aptal olduğu mahkeme kararıyla tescil edildi!" diyerek duyurmuştur.

Şimdi de, yargı karşısında "Atatürk imzası Ermeni ürünüdür" diyen bir Aziz Nesin ve Aziz Nesin'in bu sözlerini belgelerle çürütmüş bulunan bir Cengiz Özakıncı vardır. Aziz Nesin, Özakıncı'ya karşı açtığı bu ödence davasını kazandığı an, kararı kamuya: "Atatürk imzasının Ermeni ürünü olduğu mahkeme kararıyla tescil edildi" biçminde duyurmaktan hiç mi hiç çekinmeyecektir. Özakıncı bu savı belgelerle

çürütmüş olmasına karşın, Aziz Nesin'in bu yalandan dönmemiş olarak bekliyor olması, bu olasılığın altını çizmeyi zorunlu kılmaktadır. Aziz Nesin, bir öyküsünde "köpek terledi" diye yazmış, bunun doğaya aykırı olduğu kendisine iletildiğinde, yanlışını görüp, kamuya özeleştiri yapmış; gelgelelim, Atatürk imzasının Atatürk'ün kendi tasarımı olduğu Cengiz Özakıncı tarafından Atatürk'ün el yazılarıyla kanıtlanmasına karşın, bu konuda özeleştiri yapmamış, ikibuçuk yıldır bu yalanını geri almamışsa, bu olasılığı düşünmek gerekmektedir.

Cengiz Özakıncı, işte bunları da düşünerek savunmasını uzun yazmıştır. Gereğinde kamuya yayımlanmak üzere... Çünkü Aziz Nesin, yargıda yenildiği iddialarını kamuda sürdürmeyi; bilimin yalanladığı savlarını, **yargıda sürdürmeyi** alışkanlık edinmiş bir yazardır. Yargı sonuçlarını kendi **bireysel çıkarları** doğrultusunda çarpıtarak kamuya aktarmaktadır. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin böyle bir girişime kalkışacak olursa, susmayacaktır.

VII- "Çığırtkan yazındırık"

"Dava Dilekçesi"nde, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e **"çığırtkan yazındırık"** dediği, bunun **suç niteliğinde haksız fiil** olduğu, bu nedenle Cengiz Özakıncı'nın da yayıncısının da, Aziz Nesin'e 500'er milyon ödemesi isteminde bulunulmuştur.

Evet, bu **yazındırık** sözcüğü, **ilk kez** Cengiz Özakıncı tarafından türetilerek, dilimizde **ilk kez** Cengiz Özakıncı'nın kullandığı, **yeni** bir sözcüktür. **Yazındırık** sözcüğü, dilimizde çok önceden türetilmiş **sevindirik, boyunduruk** gibi sözcükleri örnek alan Cengiz Özakıncı'nın, Arapça **kalem**'in yerine önerdiği, ancak giderek; **"(Kendisi düşünce üreticisi olmayıp, şu ya da bu odağın ürettiği düşünceleri topluma benimsetmekte kulanılan) kalem"** anlamında da kullandığı bir sözcüktür.

Cengiz Özakıncı, **Yazındırık** sözcüğünü ilk kez Kitap Gazetesi'nin 1 Haziran 1993 sayısında, "Özalomani" başlıklı yazısında şöyle kullanmıştır:

".. va'a, Özal'ı da yitirdik. Kulağımda onun "va'a!" diye su katılmamış bir Arap vurgusuyla seslendirdiği 've' bağlacı; **sırça dikizlik**teki ilk konuşmaları geçiyor gözlerimin önünden. Eline bir **kalem** (=**Yazındırık**) alır, izleyicilerin gözlerine doğru sallayarak konuşurdu." (age- s. 7)

Cengiz Özakıncı, bu tümcesinde yabancı kökenli **televizyon** sözcüğünün yerine Türkçe bir ad bulmuş, **sırça dikizlik...** Yine yabancı, Arapça kökenli **kalem** sözcüğünün yerine de Türkçe bir sözcük türetmiş; **yazındırık...** Cengiz Özakıncı, bir **Türk yazarıdır**. Bu nedenle **Türk Dili**'ni yabancı dillerin **boyunduruğu**ndan kurtarmak için çalışır. Batı kökenli sözcüklerden **televizyonu** atıp yerine Türkçe **sırçadikizlik** dediği gibi, Arapça kökenli **kalemi** atıp yerine Türkçe **yazındırık** demiştir. Özakıncı'nın ortaya atıp yaygınlaştırmaya çalıştığı bu Türkçe sözcükleri beğenen kullanır, beğenmeyen kullanmaz. Cengiz Özakıncı da bu sözcükleri ortaya attı, kullandı diye, suçlanamaz.

Cengiz Özakıncı, yukarıdaki tümcesinde **'kalem (=Yazındırık)'** demekle, **yazındırık** sözcüğünü **kalem** yerine kullandığını göstermiştir. Öyle ki, Arapça kökenli **kalem** sözcüğü dilimizde nasıl—yerine göre— **yazar** anlamında da kullanılabiliyorsa; Özakıncı da türettiği bu **yazındırık** sözcüğünü, kimi kez **kalem,** kimi kez **yazar** anlamında kullanmış ve o yazısında:

—"Bir başka **yazındırık** (Ömer Öztürkmen)...

—"İhtilalci eskisi" bir başka **yazındırık** (Hadi Uluengin)...

—"Köşesindeki pos bıyıklı fotoğrafından okuyucusuna dövrimci dövrimci bakan bir başka **yazındırık** (Mehmet Altan)...

—"anladığım o ki, bu **yazındırıklar** kendi kendilerini sosyalist saymaktadırlar... "Aydın" sayıldıkları için kendilerine basında "köşe" verilenler, yığınları **bilgilendirmek** yerine **koşullandırmakta**dırlar."

gibi tümcelerinde, **yazındırık** sözcüğünü **'köşe yazarı'** anlamına gelecek biçimde kullanmıştır.

Dilimizde **'yazar'** diye bir sözcük varken, Özakıncı'nın hem **kalem** hem de **yazar** anlamında kullanılabilecek **yazındırık** diye bir sözcük türetmesi, şundan dolayı gerekmiştir: Kimi **yazarlar** tıpkı **kalem** gibidirler. Kalem nasıl kimin elinde ise onun düşüncelerini yazar ise, kimi (ya da çoğu) yazarlar da, kimin elinde iseler onun düşüncelerini yazarlar, **kalem** nasıl düşünce üretmezse, **bu gibi yazarlar** da düşünce üretmez, başkalarınca üretilmiş düşünceleri, salt **kalem** gibi yazıya geçirirler. **Yazarın böylesine yazındırık** diyerek, onun tıpkı **kalem** gibi düşünce üretmez, başkalarınca üretilmiş düşünceleri yazar olduğunu, ayrı, özel bir sözcükle dile getirmiş olmaktadır, Cengiz Özakıncı. Bunun dilimize bir katkı olduğu açıktır...

Cengiz Özakıncı, ayrıca **düşündürük** sözcüğünü de ilk kez üretip dilimizde kullanmıştır. Bu da **düşünür** sözcüğünü yıpratmamak için, gerekmiştir. Kendisini **düşünür** diye gösterip, gerçekte başkalarınca üretilmiş düşünceleri sanki kendi beyninin ürünüymüş gibi sunanları gerçek **düşünür**lerden ayırmak için, Cengiz Özakıncı onlara **düşündürük** demeyi uygun bulmuştur.

Çığırtkan sözcüğüne gelince... Bu sözcük Türk Dili'nde çoktandır kullanılan, bilinen bir sözcüktür. Ancak Cengiz Özakıncı bu sözcüğü kendi yazılarında **reklamcı** sözcüğünün yerli karşılığı olarak kullanmaktadır. Adı geçen 'Özalomani' başlıklı yazısında, Özakıncı'nın **çığırtkan** sözcüğünü **reklamcı** yerine kullandığı, şöylece belirtilmiştir:

—"Sayın Turgut Özal: 'Şunu da ifade edeyim, söyleyeyim, fikirlerin değeri de tıpkı malların ederi gibi, serbest piyasada belirlenir" deyu buyurmuşlardır. Kendisi yalnızca "Menkul değerler borsası"nın kurucusu olmakla kalmamış, "fikir borsası"nın dahi kurucusu olmuşlardır. Artık, tıpkı mallar gibi, hangi 'fikir'in **çığırtkanlığına** (=**reklamına**) daha çok para dökülürse, o 'fikir' 'piyasa'da daha çok alıcı bulmaya, daha 'doğru', daha 'geçerli' sayılmaya başlanmıştır. Yançığında akçesi olmayanların 'fikir'leri ise, satışa dahi sunulmamakta, ellerinde kalmaktadır. "Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olunmaz" yasası tersine çevrilerek, "Para sahibi olmadan fikir sahibi olunmaz" yasası egemen olmaktadır. Böylesi bir 'yasa'nın ise, ne kutsal kitaplarda yeri, ne dinlerde geleneği vardır. Ne mezheplerde yol budur, ne tarikatlarda zikr budur. Bu; "paranın fikre egemenliği, paranın fikri gütmesi" yasasıdır ki, kişisoyu bu yoldan, ancak 'elini uzatsa elini dahi göremeyeceği denli karanlık üstüne karanlık" bir batağa saplanabilir. Allah bizi böylesi sonlardan korusun. Amiiiiiiiin!" (Bkz: Cengiz Özakıncı-Kitap Gazetesi- Haziran 1993- s. 9)

Cengiz Özakıncı'nın **çığırtkanlık** sözcüğünü **reklamcılık** sözcüğünün Türkçesi olarak kullandığı, yukarıdaki yazısıyla belgeli bir gerçektir. Özellikle de "fikir satışındaki reklamcılık" anlamında kullanmıştır.

İmdi, Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin konulu eleştirisinde, Aziz Nesin için **"çığırtkan yazındırık"** dediğinden dolayı yargılanmaktadır.

Cengiz Özakıncı, basın-yayında sayıları çok olan **'Aziz Nesin çığırtkanları'**ndan biri olmadığı için **özür dileyecek değildir! Çığırt-**

kanları bu denli çok sayıda olan Aziz Nesin'in bir **çığırtkana** daha gereksinmesi olmadığı açıktır. **Çığırtkanlarının** sayısı bu denli çok, **eleştirmenlerinin** sayısı ise hiç denecek denli yok olan birinin, her dediğini alkışlayan, her sözünü onaylayan bir çevrede **megalomanyak** olmaması çok güçtür. Aziz Nesin'in kendisini ödüllere boğan, her sözünü alkışlayan, kendisini pohpohlayan bu çevrede **tinsel sağlığını** koruyabilmesi için, hiç değilse **bir eleştirmeni** bulunmasında, kendisi açısından sonsuz yararlar vardır. Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin konulu eleştiri yazısı, Kitap gazetesinde **dört ay** sürmüş olup, yaklaşık **100 kitap sayfası** tutmaktadır. Ve Özakıncı'nın eleştirisi, Aziz Nesin'in elli yılı aşkın yazarlık yaşamı boyunca verdiği tüm yapıtları irdelemektedir. **Bugüne dek Aziz Nesin'in söz, yazı ve davranışları ilkeli bir eleştiriden geçirilmek yerine, yalnızca politik düşmanlarının iğnelemelerine konu olmuştur. Cengiz Özakıncı ise Aziz Nesin'in politik düşmanı olarak değil; onu, politika üstü bilimsel eleştiri ilkeleriyle tartarak (bir eleştirmen olarak) değerlendiren ilk eleştirmendir...**

Bugüne dek Aziz Nesin hiç karşılaşmadığı türden bir eleştiriyle karşılaşmıştır, Cengiz Özakıncı'nın yazılarında... Buna katlanmak yerine, soluğu mahkemede alıp Cengiz Özakıncı'yı dava etmesi ve bu dava dilekçesinde Aziz Nesin'e "Çığırtkan yazındırık" demeyi de **suç niteliğinde** göstermesi, onun **kendi ilkeleriyle tartılmaya dahi katlanamadığını** göstermektedir. Şöyle ki:

"Çığırtkan" sözcüğü, Aziz Nesin'in kendi yazınında başkalarını nitelemekte sıkça kullandığı bir sözcük olup; Aziz Nesin, kendisi başkalarına **çığırtkan** demeyi kendisine **hakk** görmüş biridir. Aziz Nesin, ('Soruşturmada' adlı kitabının 3. baskısının 69-70.nci sayfalarında), şöyle der:

"Bir yazarın, kendi yapıtını tanıtmak için, bir kumaş fabrikatörünün ürettiği kumaşı övmesi gibi, kendi yapıtını övmesini doğru bulmuyorum, hatta **küçüklük** olarak görüyorum. Bir yazar, **'mal satıcısı'**, **'gezginci satıcı'**, ***'pazar çığırtkanı'*** değildir ve olmamalıdır. Bir yapıtın tanıtılması elbette gereklidir. Ama bu tanıtma işi **yazarın değil,** yazardan başkalarının işidir. Oysa... Bir **'Ticaret temsilcisi'**, bir **'mal dağıtıcısı'**, bir **'gezgin satıcı'**, bir **'sürümcü'**, bir ***'pazar çığırtkanı'*** gibi çalışan (yazarlar) gördüm. Açıkçası bunlardan **iğreniyorum.** Üs-

telik içlerinde gerçekten büyük şair, yazarlar da var; hele onlardan **büyüklükleri kertesinde iğreniyorum!"**

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bu saptamalarına bütünüyle katılmaktadır. Aziz Nesin'in bu gibi yazarlar için kullandığı **çığırtkan** sözcüğünü de çok doğru bulmaktadır. Aziz Nesin'in bu gibi yazarlardan **iğrenmesini**, büyüklükleri kertesinde **tiksinmesini** de anlamakta, onaylamakta, ona katılmaktadır. Bu yüzden, Cengiz Özakıncı Aziz Nesin'in yukarıdaki sözlerini, bir **öncül** sayarak, Aziz Nesin'i de Aziz Nesin'in koyduğu bu **öncül** ile tartmaya koyulmaktadır. Cengiz Özakıncı, yine Aziz Nesin'in yazdıklarında, Aziz Nesin'in şu sözlerini okumaktadır:

"Geçinebilmek için bir küçük kitap çıkarmayı tasarladım... hamallardan birinden krediyle kağıt aldım, bir basımevinde de yine krediyle kitabımı dizdirtip bastırdım.. kapak resmini de kendim yaptım.. satışı için bir çekici ilan biçimi bulmalıydım. Birkaç ilan yazdım.. sonra içlerinden en uygun olan birini.. Cumhuriyet Gazetesi'ne gönderdim." (Bkz: Aziz Nesin-'Geriye Kalan' adlı kitabının 6. baskısının, 9.10. sayfaları) "Müjde! Artık saçınız dökülmeyecek!.. Okuyan cavlak kafalıların bile, güle güle saçları çıkacak'... Bu ilanın çıktığı gazetede, 'kadınlar celladı landru' adlı bir tefrika, 'bir kız böyle düştü' adlı bir film ilanı, pavyon, bar ve revü ilanları vardı." (age- s. 11)

Aziz Nesin'in bu açıklamalarından anlaşılacağı üzere, Aziz Nesin, yazarlığının ilk yıllarında, kendi yazdığı kitabın basımı, ilanı, tanıtımı, pazarlaması gibi, kendisinin **çığırtkanlık** diye nitelediği işlerini yapmıştır. Bu nedenle, Aziz Nesin'in söz yazı ve davranışlarını, Aziz Nesin'in ölçütlerini öncül alarak değerlendiren Cengiz Özakıncı; Aziz Nesin, kendi mantığıyla, kendi-üslubuyla, kendi ölçütleriyle **çığırtkan yazındırıktır.**, sonucunu çıkarsamıştır. Cengiz Özakıncı'nın bu sonucu çıkarsaması kendi gönlüne kalmış olmayıp, mantık kurallarının bir dayatmasıdır. İçkin eleştiri yönteminin **zorunlu** sonucudur. Cengiz Özakıncı, bu verilerden yola çıkarak Aziz Nesin'e **çığırtkan yazındırık** demeyecek olursa, mantık bilimine ve eleştiri yöntemine **ihanet** etmiş olacaktır. Hiç bir yasa, bir eleştirmenden mantık yasalarına uymamasını isteyemez. Bu nedenle Özakıncı'nın edimi **haksız fiil** olarak nitelenemez, **suç** sayılamaz. Başta Aziz Nesin, kendisine **çığırtkan yazındırık'** dediğinden dolayı Özakıncı'yı **haksız** sayamaz. Çünkü Aziz Ne-

sin, 'İnsanlar Konuşa Konuşa' adlı kitabının, 3. baskısının, 147. sayfasında, **Yaşar Kemal** için:

—"Yaşar Kemal **bir pazarlamacı.** Bana çok **ayıp** geliyor. Politikada, edebiyatta **pazarlamacı...** O kadar **pazarlamacı** ki, her davranışı bana yapay geliyor... İnsan olarak **çok numaracı... İçtenlik yoktur Yaşar Kemal'de!..**" diyebilmiş bir kişidir. Türkiye'nin en tanınmış, tutulmuş yazarlarından biri olan Yaşar Kemal için, **pazarlamacı, numaracı, içtenlik yoktur Yaşar Kemal'de...** diye demeçler vermeyi kendisine **hakk** gören bir Aziz Nesin; nasıl olur da Cengiz Özakıncı'nın kendisine **çığırtkan yazındırık** demesini **haksız** sayabilir?.. Oysa, Aziz Nesin Yaşar Kemal'i bu sözcüklerle nitelerken hangi gerekçeye dayanıyor idiyse, Cengiz Özakıncı da Aziz Nesin'e çığırtkan yazındırık derken o gerekçelere dayanmaktadır. Öyle ki;

1- Aziz Nesin, 'Sora Sora Cennet Bulunur' adlı kitabının, 2. baskısının, 129. sayfasında: "Yazarın kendi yapıtının **pazarlamacılığını** yapması ve **özel ilişkiler kurarak kitabını başka dillere çevirtmesi** bence **aşağılık** bir iştir" demiştir.

2- İşte **'bu'** Aziz Nesin: "Hikaye ve romanlarının Amerika'da neşredilmesi için Muzaffer Bingöl'den tavassuta geçmesini istemekdedir. Bu husus, yine dosyada bulunan Frederik Ranstein imzalı mektupta da teyid edilmektedir." —"Aziz Nesin, kendi eserlerinin (çevrilerek) yayımlanması için yurtdışında bulunan bir kimseden tavassut istemektedir." (Bkz: Aziz Nesin- 'Poliste' adlı kitabının, Eylül 1992 baskısının, 267. ve 268. sayfaları)

Demek ki: Aziz Nesin, başka yazarları **çığırtkan, pazarlamacı, numaracı, içtenliksiz, aşağılık** diye nitelemesine gerekçe gösterdiği davranışları, kendisi de yapan biridir. İşte bu nedenle (bu gerçeği saptamış olduğu içindir ki) Cengiz Özakıncı, (Aziz Nesin'i, Aziz Nesin'in mantığıyla, Aziz Nesin'in üslubuyla, Aziz Nesin'in ölçütleriyle tartarak): **'Aziz Nesin, çığırtkan yazındırıktır'** demiştir. Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e çığırtkan yazındırık demesi, bütünüyle Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in kamuya bellettiği değer yargılarıyla değerlendirmesinin **meşru** bir sonucudur. Aziz Nesin, kamuya bellettiği değer yargılarıyla tartılmaya katlanamıyorsa, bu onun sorunudur. Yargı, Aziz Nesin'in kendi çelişkilerinden kurtulabileceği bir yer değildir. Aziz Nesin, bu **söz** ve **davranış** çelişkisinden kurtulmak istiyorsa, Cengiz Özakıncı'yı

dava edeceğine, kendini düzeltmeye girişmesi daha doğru olur. **Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in kamuya açıkladığı davranışları.. Aziz Nesin'in bu davranışlara daha önce koyduğu adlarla adlandırmaktan öte bir iş yapmamıştır... Eğer Aziz Nesin o davranışlara başka adlar koymuş olsaydı, Cengiz Özakıncı da Aziz Nesin'in o davranışlarını saptadığında, o adları kullanırdı...** Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in söz yazı ve davranışlarını değerlendirirken, bunları Aziz Nesin'in adlandırdığı adlarla adlandırmaya yazgılıdır. Çünkü işlettiği **mantık yasaları,** kullandığı **içkin eleştiri yöntemi,** Özakıncı'yı başka türlü davranmaktan alıkoymaktadır. Özakıncı, bir eleştirmen olarak, yaptığı işin kurallarına uymakla, yaptığı işin kurallarını uygulamakla yükümlüdür. Yaptığı iş (eleştirmenlik) **yasal** olan Özakıncı, bu **yasal** işin **evrensel kurallarını** Aziz Nesin'e uyguladığı için suçlanamaz.

Voltaire, J.J. Rousseau için: "Maymunun insandan ne farkı varsa, Rousseau'nun da bir filozoftan o farkı vardır" demiştir. Rousseau, Voltaire'i **'kişilik haklarıma saldırdı, bana sövdü'** diye dava etmemiştir. Çünkü, Rousseau, Voltaire'in bu sözlerle bir **içkin eleştiri** yaptığını anlamıştır. Voltaire, Rousseau'ya bu sözleri söylerken, bütünüyle Rousseau'nun "İnsanlar arasındaki eşitsizliğin kaynağı" adlı kitabında yazdıklarını anımsatıyor... bu kitapta, İnsan'ın maymundan geldiği savını ortaya atmasına gönderme yapıyor; ve Rousseau'ya: "Madem ki sen insanla maymun arasında pek bir fark görmüyorsun, öyleyse bir filozof ile senin arandaki fark da, bir maymunla bir insan arasındaki fark kadar olmalı!" demiş oluyordu. Voltaire, **Rousseau'yu Rousseau'nun ölçütleriyle değerlendiriyordu.** Tıpkı, Özakıncı'nın, Aziz Nesin eleştirisinde yaptığı gibi... Gelgelelim, Özakıncı, Aziz Nesin'e: "Maymunun insandan ne farkı varsa, Aziz Nesin'in de bir filozoftan o farkı vardır!" diyecek olsa, Aziz Nesin'in Özakıncı'ya Rousseau esnekliğini göstermeyeceği, Özakıncı'dan davacı olacağı, bu davayı açmış olmasından bellidir.. Batı'nın aydınlanması **içkin eleştiri** ile gerçekleşmişken, Türkiye'nin aydınlanması bir türlü gerçekleşememişse, bu Aziz Nesin'lerin **içkin eleştiriye** katlanamayışlarının bir sonucudur. Kendilerinin başkalarını tarttıkları terazide, kendilerinin de tartılmasını **çıkartılmasını** sövgü saymalarının bir ürünüdür.

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bugüne dek yayımlanmış bütün kitaplarını, eleştirmeye koyulmadan önce, eleştirel bir yaklaşımla ye-

niden yeniden okumuştur. Aziz Nesin'in bütün yapıtları, yaklaşık 19.600 sayfa tutmaktadır. (Yazıyla: Ondokuzbinaltıyüz sayfa!)

Cengiz Özakıncı, bununla da yetinmemiş, Aziz Nesin'i eleştirmeye girişmeden önce, onun kitaplarına daha girmemiş gazete söyleşilerini de toplayıp, yeniden yeniden okumuştur. Bunlar da, yaklaşık 400 kitap sayfası tutmaktadır. Böylece Özakıncı, Aziz Nesin'i eleştirmeden önce, onun sözlerinden oluşan yaklaşık 20.000 (yirmibin) sayfayı, en ince ayrıntısına dek irdelemiştir! Öyle ki, Aziz Nesin kendi yazılarını Cengiz Özakıncı denli önem vererek okumamıştır. Çünkü, Cengiz Özakıncı'nın saptadığı **tutarsızlıkları**, Aziz Nesin görebilmiş değildir. Kendisini pek **tutarlı** sanmaktadır.

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in tüm kitaplarını eleştirel bir tutumla okumuş; ancak, yalnızca **sanat dışı yazılarını** eleştiriye konu olarak seçmiştir. Çünkü Cengiz Özakıncı, **gülmece sanatı eleştirmeni, şiir eleştirmeni, tiyatro eleştirmeni, öykü eleştirmeni, roman eleştirmeni değil**, bir **"düşün yazısı eleştirmeni"** dir.

Özakıncı, Aziz Nesin'in **'düşün yazıları'**nı, öncelikle **'iç tutarlılık'** açısından irdelemiş, varsa **'iç tutarsızlıklar'**ını saptamıştır. Çünkü 'içkin eleştiri' ve 'mantıksal çelişmezlik yasası', bunu buyurmaktadır. Bir eleştirmen, eğer **gerçek bir eleştirmen** ise, okuduklarında **tutarsızlık** arar. Bu, onun gönlüne kalmış bir seçim değil; yaptığı işin gereği olan bir **görev**dir.

Özakıncı, Aziz Nesin'in **'düşün yazıları'**nda saptadığı **tutarsızlıkları** sergilemek, yazara ve okuyucularına göstermek, **bunların nedenini** bulmakla **yükümlü**dür. Bu ise, başta eleştirilen yazar, sonra o yazarın tutkulu okuyucuları açısından, **sevimli** bir durum değildir. Ne edelim ki, **eleştirinin yasası** budur. Bu yapılmaksızın **'düşünsel tutarsızlık'**tan kurtuluş olmadığı gibi, **'düşünsel ilerleme'** de olamaz.

Özakıncı, Aziz Nesin'in **'düşün yazıları'**nda pek çok **tutarsızlık** saptamıştır, öyle ki, bu denli çok **tutarsızlık**la karşılaşacağını hiç ummadığı için, buna kendisi de çok şaşmıştır. Özakıncı, bir **gülmece yazarı**, bir **şair**, bir **oyun yazarı**, bir **romancı** olan Aziz Nesin ile değil, bir **'düşünür olarak Aziz Nesin'** ile ilgilenmiş ve yalnızca Aziz Nesin'in **düşün yazılarını** irdelemeye almış bulunduğundan, Aziz Nesin'in **gülmece, öykü, roman, şiir, oyun** gibi ürünleri ne denli **—uzmanlarınca—** başarılı bulunursa bulunsun, onun **'düşün yazıları'** ala-

nında o denli **tutarsız** olduğunu, **bilimsel olarak, somut kanıtlarla saptamıştır.** Ve bu **tutarsızlıkları** şimdi yargalanmakta olan yazılarında göstermiş, **belgesel olarak örneklemiştir. Aziz Nesin, Özakıncı'nın sergilediği bu tutarsızlıklar konusunda, bu güne dek tek söz olsun etmemiş; Özakıncı'nın saptadığı tutarsızlıkları yadsıyamamış, yok diyememiştir... Yanıtlayamamıştır da!..** Yalnızca, Özakıncı'nın eleştirisinde geçen kimi sözcükleri bağlamından koparıp, 'bana sövdü' diye dava etmiştir. Oysa, Cengiz Özakıncı'nın yazısından, 'Dava dilekçesi'nde suç sayılan o sözcükler çıkartılacak olsa dahi, Aziz Nesin'in çok sayıda **tutarsızlığı** ortada öylece duruyor olacaktır. Aziz Nesin, o **tutarsızlıkların üreticisi** olarak, Özakıncı'yı **sövgü** ile suçlandırmakla, kendini bu **tutarsızlıklar**dan aklanmış mı sayacak?!.. Eğer böyle düşünüyorsa, Aziz Nesin, "tutarsızlık" ile damgalanmanın, bir düşünür için anasına sövülmekten çok daha yüzkızartıcı bir aşağılama olduğunu kavrayamamış demektir.

Kişilerin salt 'insan olarak doğmuş' bulunmalarından gelen bir "kişilik hakları" bulunduğu gibi, bir de yaşamları süresince kendi emekleriyle oluşturdukları "bireylik onurları" vardır. "kişilik hakları" salt **insan olarak doğmuş bulunmaktan** dolayı **verilen** haklardır. "Bireylik onuru" ise, doğuştan kaynaklanmayan, kişinin emeğiyle çabalayarak sonradan oluşturduğu, **kişiliğini yaptığı işle özdeşleştirmesiyle ortaya çıkan,** böyle olduğu içindir ki, doğuştan **verilen** "kişilik hakları"ndan çok daha **değerli** olan bir **onurdur...** 'Kişilik hakları' yasalarca herkese **doğuştan verilmiş,** herkes için geçerli, herkeste ortak var sayılmış bir onur iken, "bireylik onuru", herkeste doğuştan var olmayan, herkeste ortak var olmayan, kimi kişilerin kendi emekleriyle yarattıkları, **yaptıkları işin kişisoyunu ilerletmesi** nedeniyle **kazandıkları bir onurdur.** buna en açık örnek, "düşünür"lerdir.

Bir "düşünür"ün yaptığı iş, onu herkesten başka kılan özellik, "tutarlı usyürütmeyle ürettiği düşüncelerin, bir biriyle uyumlu ögelerden oluşan çelişkisiz bir yapı olarak dikilmesi"dir. Düşünmek kişioğlunu yeryüzündeki öteki yaratıklardan ayıran bir özellik olmasına karşın, her kişi "tutarlı usyürütme"yi beceremediğinden, kişisoyu içerisinde herkes düşünmesine karşın, yalnızca "tutarlı düşünce" üretmeyi becerebilenlere "düşünür" denilmiştir. Her kişinin, öteki yaratıklardan olmayıp kişi olarak doğmuş bulunmaktan dolayı kendisine doğuştan **ve-**

rilmiş "kişilik hakları, onuru" varken; "düşünür" hem herkese doğuştan **verilmiş** bu "kişilik hakları, onuru"nu elinde tutar, hem de sonradan çabalayarak, "tutarlı usyürütme becerisi" gösterdiği için kendi emeğiyle yaptığı "bireylik hakkı, düşünür onuru"nu eline geçirir. İkinci onur ilkinden çok daha **yüksek,** çok daha **değerli** olduğu, ve "düşünür" bunu yalnızca "tutarlı usyürütme becerisi" göstererek **kazandığı** için, "düşünür" diye tanınmış ve kendisini "düşünür" sayan bir kişiye:

"Aşşağılık herif! Ne biçim 'düşünür'sün!? Yazdıklarında tonla tutarsızlık var!" denildiğinde, bu kişinin iki onuruna birden saldırılmış olur. **"Aşşağılık herif!"** denmekle, onun yeryüzündeki öteki yaratıklardan biri olmayıp kişi olarak doğmuş bulunmasından kaynaklanan ve doğuştan herkeste var sayılan "kişilik hakları" çiğnenmiş, öteki yaratıklardan biri değil de kişi olarak doğmuş bulunmasından dolayı, kendisinde doğuştan var sayılan **"onuru"** aşağılanmıştır. **"Ne biçim düşünürsün?! Yazdıklarında tonla tutarsızlık var!"** denmekle de, bu kişinin doğuştan herkesle ortak olmayan, "bireylik onuru"na saldırılmış olur. Herhangi bir kimseye **aşşağılık herif!** deyince o kişinin 'kişilik hakları ve onuru' nasıl yaralanmış olursa, bir "düşünür"e de **"yazdıklarında tonla tutarsızlık var!"** denilince, o "düşünür"ün **en değerli** (kişilik haklarından ve onurundan çok daha değerli) olan "bireylik, düşünürlük onuru"na saldırılmış olur. Böyle bir durumda, o "düşünür", yazdıklarında pek çok tutarsızlıklar bulunduğu iddiası karşısında **susuyor,** ancak kendisine **alçak** denilmesine bozularak, mahkemeye koşuyorsa; kendisi için çok daha önemli, değerli olan "tutarlılık" becerisiyle **kazandığı** "onur"un "tutarsız!" denilerek yaralanması karşısında, bu savı çürüterek "bireylik onuru"nu kurtaracak yerde, bu sava karşı çıkmaksızın; kendisine "çığırtkan" denmesine bozulup **bunu** dava ediyorsa, bu kişinin onur anlayışında bir çarpıklık olduğu —ister istemez— düşünülür.

Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'nın şimdi yargılanan yazılarında belgeleyip gösterdiği bir yığın tutarsızlık karşısında susmuş, Özakıncı'nın tutarsızlık suçlamasına neredeyse birbuçuk yıldır yanıt vermemiş, ancak "bana çığırtkan dedi" diye mahkemeye koşmuş bulunuyor. Oysa, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'i çığırtkan diye nitelemesi, bütünüyle Aziz Nesin'in tutarsızlığını saptamasından kaynaklanan bir durum olup, Aziz Nesin kendisi tutarsızlığı çığırtkanlık olarak tanımlamış bulunduğundan dolayı, Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in tutarsızlı-

ğını saptadığında, bunu Aziz Nesin'in çığırtkanlığına bağlamıştır. Şöyle ki:

Aziz Nesin, 'Ah Biz Ödlek Aydınlar' adlı kitabının, 7. baskısının, 207. sayfasında:

—"Gericiler ne yaptılar? Önce 27 Mayıs'a karşı geldiler, yenemeyince de 27 Mayısçıların **en büyük dalkavuğu** kesildiler. **En çığırtkan** alkışçıları..." derken,

"Suçlanan Ve Aklanan Yazılar" adlı kitabının Ağustos 1991 baskısının 22. sayfasında:

—".. basının **dalkavukları...** dün ak dediklerine bugün kara diyenlerin **kepazeliğini** görün!.. Dün **evliya** dediğine, bugün **alçak, hırsız** deme!" demiştir.

Aziz Nesin, 'Ah Biz Ödlek Aydınlar' adlı kitabının, 7. baskısının, 14. sayfasında ise:

—"Namık Kemal.. dayanamamış da şöyle haykırmış: Ne utanmaz köpekleriz, kimi görsek etekleriz!.. Namık Kemal salt çağdaşları için söylememiş bu taşlamayı, ne uzak görüşlüymüş ki, daha o zamandan **bizi** bile görmüş" demektedir.

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'in bu gibi daha pek çok yazısından çıkarsadığı sonuç, Aziz Nesin'in güç kimdeyse onu etekleyen, dün ak dediğine bugün kara diyen, dün evliya dediğine bugün alçak hırsız diyen yazarları **dalkavuk, çığırtkan, kepaze, utanmaz köpek** sözcükleriyle nitelendirdiğidir. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bu saptamalarını bütünüyle **doğru** bulduğu içindir ki, onun bu saptamalarını kendi usyürütmesi için bir **öncül,** bir **önerme** olarak almakta, Aziz Nesin'in kendisini de, Aziz Nesin'in koyduğu bu **öncül** ile değerlendirmeye girişmektedir ki, Özakıncı'nın bu yaptığı, oldukça **yasal** bir iştir. Cengiz Özakıncı'nın usyürütmesi şöyledir:

1- Güç kimdeyse onu etekleyen, dün ak dediğine bugün kara diyen, dün evliya dediğine bugün alçak hırsız diyen yazarlar, Aziz Nesin'in değer yargısına göre, **dalkavuk çığırtkan, kepaze, utanmaz köpeklerdir.**

2- Aziz Nesin'in kendisi de (iktidardaki güç ya da iktidarı devirecek güç) kimde ise onu etekleyen, (bu güçlerin dönem dönem el değiştirmesine bağlı olarak) dün ak dediğine bugün kara diyen, dün evliya dediğine bugün alçak, hırsız diyen bir yazardır...

3- Demek ki, Aziz Nesin'in koyduğu ölçüte göre, Aziz Nesin'in kendisi de, **çığırtkan yazındırıktır.**

Yukarıdaki usyürütmenin 1.nci ve 2.nci ayakları doğru ise, 3.ncü ayağın da doğru olacağı, **mantık biliminin kurallarının** bir dayatmasıdır. Aziz Nesin, 1.nci ayağı kendisi koymuştur. Bu nedenle birinci ayağın doğruluğuna karşı çıkamaz. İkinci ayağın doğruluğu ise, yine Aziz Nesin'in kamuya açıkladığı sözlerle belgelidir; bu nedenle Aziz Nesin ikinci ayağın doğruluğuna da karşı çıkamaz. Öyleyse Aziz Nesin üçüncü ayakta varılan sonucu da **haksız fiil** olarak nitelemez...

Yukarıdaki usyürütmede, ikinci ayağın doğruluğu, Aziz Nesin'in kamuya açıkladığı şu eylemleriyle belgelidir:

Aziz Nesin, 'Suçlanan Ve Aklanan Yazılar" adlı kitabının, Ağustos 1991 baskısının 225.nci sayfasında:

"Ben sosyalistim. Esasen **bugün** sosyalist olmamak için ya bilgisiz, ya da dünyanın gidişatı karşısında görgüsüz olmak lazımdır. Bugün kapitalist Amerika bile sosyalist bir akıma kapılmıştır" diyerek, **Güçlü** gördüğü için 'sosyalizmi eteklemiş' bulunduğunu belirtmiş; dünyanın sosyalizme doğru gittiğini, bir süre sonra bütün ülkelerde sosyalistlerin **iktidar olacak güçte** olduğunu gördüğü için, kendisinin de ona yöneldiğini söylemiştir.

Ülke içinde de Aziz Nesin, hep **iktidarı ele geçirecek güçte** saydığı örgütlerin beğendiği yazılar yazdığını açıklamıştır. "Geriye Kalan" adlı kitabının 6. baskısında **CHP'ye karşı, iktidarı ele geçirecek en örgütlü güç olan DP'nin eteğinde** yazdığı yazıları sergileyen Aziz Nesin, 'Suçlanan Ve Aklanan Yazılar' adlı kitabının Ağustos 1991 baskısının 75, 76. sayfalarında:

"CHP'den tek parti iktidarı böyle alındı. (DP'yi iktidara getirdik). (Uzun süre DP'yi destekledik) (Sonra), DP İktidarı eşi az bulunur bir diktatör oldu... (Artık, yine devirdiğimiz) CHP'yi destekliyorduk. Onlar da bizi beğeniyorlar, göklere çıkarıyorlardı. CHP gazetelerinde dergilerinde, benim için çıkmış övgüler doludur. CHP büyüklerinin, iltifatlarıyla dolu mektupları dosyamdadır. Kendi iktidarları sırasında bana bigün göz açtırmamış olan CHP, kendi gazetelerinin, dergilerinin sayfalarını bana açmıştı. CHP'nin Ulus gazetesinde romanlarım, yazılarım, taşlamalarım çıktığı gibi, bu gazetenin birinci sayfasında da aylarca küçük yergilerim çıkmıştır. O zaman beni çok beğenirlerdi. Çün-

kü... **CHP'yi çok destekleyen, DP'ye en çok saldıran kalemlerden biri de bendim. Nitekim muhalefette bulunduğu sırada, DP'de bize karşı böyleydi...** Gelelim bugüne (27 mart 1961), bugün bize en çok saldıran CHP'li yazarlar oluyor... CHP'lere şunu anımsatayım, Ben CHP'nin düşmanı değil dostuyum... **Bugün için iktidara layık, ondan daha iyi bir parti de göremiyorum.** Bugün seçim olsa.. oyumu CHP'ye veririm. İşte bunun içindir ki, CHP üstünde durmaktayım" diyerek, **iktidarı ele geçirecek güç kimdeyse onun eteğinde** olduğunu, bunun doğal sonucu olarak, dün ak dediğine bugün kara, dün evliya dediğine bugün alçak, hırsız diyen bir yazındırık olduğunu, kendi ağzıyla kamuya açıklamıştır.

Dün DP'yi en çok destekleyen, CHP'ye en çok saldıran yazar Aziz Nesin, sonra CHP'yi en çok destekleyen, DP'ye en çok saldıran yazar olup çıkmış; dün ak dediğine sonra kara demiş, **bunu ağzıyla itiraf ediyor...** Sonra da kalkıp, "Korkudan Korkmak" adlı kitabının 5. baskısının 105.nci sayfasında:

—"Partilerin, siyasal örgütlerin, fraksiyonların tuttuğu yazarlar vardır. Onlar hep iktidara geldikçe ya da ellerine fırsat geçtikçe, tuttukları yazarlara olanaklar verirler, Ben, o partilerin, örgütlerin, fraksiyonların tuttuğu yazarlardan değilim!" diyerek **yalan söylemiştir.** Aziz Nesin'in bu sözlerinin yalan olduğu, yukarıda aktardığımız uzun alıntıyla belgeli bir durumdur.

Aziz Nesin, yalnızca **dün** ak dediğine **bugün** kara diyen bir yazar değil, **beş dakika önce** kara dediğine, **beş dakika sonra** ak diyen, böylece **dönme hızına erişilemez** bir yazardır. Şöyle ki:

Aziz Nesin, 'Ah Biz Ödlek Aydınlar' adlı kitabının, 7.nci baskısının, 214.üncü sayfasında şöyle yazar:

—"1965 yılında Berlin'de Dünya Anti Faşist Yazarlar Toplantısı yapılmıştı. Ben o toplantıya Türkiye Temsilcisi olarak çağrılıydım (...) Bir İspanyol şairi Franko faşizmine, Portekizli yazar da Salazar faşizmine ateş püskürmüştü. Bir Türk yazarı olarak ben de onlardan aşağı kalmamalıydım. Konuşma sıram geldi... Konuştum. Her sözüm coşkuyla alkışlanıyordu. Neruda: —'Siz Türkiye'ye dönmeyecek misiniz?' diye sordu. —"Niçin dönmeyeyim, döneceğim..' dedim. Neruda: —'Bu konuşmadan sonra nasıl döneceksiniz?' dedi. Ben soru karşısında şaşaladım. Ben de —'İspanyol şairi, Portekiz yazarı nasıl dönecek-

ler?' diye sordum. Neruda: —'Onlar dönmeyecekler, Pariste yaşıyorlar..' dedi. Çok şaşırdım. Onların yurtlarına dönmeyeceklerini, Fransa'da sürgün yaşadıklarını bilmiyordum. —"Ben dönerim **Türkiye'de demokrasi var!**" dedim. Neruda: —'Şimdi anladım sizin **gülmece** yazarı olduğunuzu..' dedi.. Türkiye'ye dönüşümde o konuşmamdan ötürü mahkemeye verildimse de aklandım (..) Yaşasın **faşizme** karşı savaşan **Türk halkı'...**"

Bu anlattıklarıyla belgelidir ki, Aziz Nesin, **beş dakika önce,** kürsüye çıkıp **Türkiye'de demokrasi yok!.** diye bağırmış, çılgınca alkışlanmış, kürsüden iner inmez, bu sert konuşmadan sonra ülkesine nasıl döneceği sorulunca, **Türkiye'de demokrasi var!..** diyerek **gülünç** olmuştur.

İşte Aziz Nesin'in bu ve bu gibi yüzlerce **tutarsızlığını** saptamış bir eleştirmen olarak Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'i, Aziz Nesin'in ölçütleriyle tartarak, **usyürütmüş** ve:

1- Dün ak dediklerine bugün kara diyen, dün evliya dediğine bugün alçak, hırsız diyen yazarlar, Aziz Nesin'in kitaplarında kamuya bellettiği değer yargılarına göre: **Dalkavuk, çığırtkan, kepaze, utanmaz köpekler'dir.**

2- Aziz Nesin'in kendisi de, kendi kitaplarında kendi kendisinin dün ak dediğine bugün kara diyen bir yazar olduğunu ortaya koymuştur.

3- Demek ki, Aziz Nesin'in kendi ölçütüne göre, kendi kendisi de, dalkavuk, çığırtkan, kepaze- vb. dir.

Görüleceği üzere, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e **çığırtkan yazındırık** demesi, kesinlikle bir **sövgü ürünü** olmayıp, bir **usyürütme ürünüdür.** Cengiz Özakıncı, şimdi suçlanan yazılarında, Aziz Nesin'e **sövmüş** değil, Aziz Nesin'in yazdıkları, söyledikleri üzerinde, Aziz Nesin'in kendi değer yargılarını **öncül** alarak, bunlardan **mantıksal sonuçlar çıkartmıştır.** Bu ise **yasa dışı bir eylem** olmayıp, bütünüyle **yasal bir eylemdir.** Eğer Cengiz Özakıncı'nın bu çalışması **yasadışı** bir eylem sayılacak olursa; bu, **"usyürütme yasadışı bir eylemdir"** demekten başka bir anlama gelmeyecektir. Ki **usyürütmek** kişiyi öteki yaratıklardan ayıran bir yetidir. Bu yetiyi işletti diye kişiyi suçlamak, **kişi haklarına saldırı** olur.

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in kamuya bellettiği değer yargılarını, usyürütmede öncül olarak almıştır. Bir eleştirmenin, eleştirdiği ki-

şinin değer yargılarını öncül olarak işlemeye hakkı vardır. Bu usyürütmelerin **sonuç** bölümlerinde geçen **sövgü** sözcükleri, bütünüyle Aziz Nesin'in öncül olarak işlenen tümcelerinden **mantıksal zorunluluk** gereği doğmaktadır, Özakıncı'nın yeğlemesi olarak değil... Bu gerçek üzerinde yeniden düşünecek olursa, Aziz Nesin'in de Özakıncı'ya **haksız fiil** isnadetmekten cayması gerekir.

VIII- "Entellektüel orospu", "yabancı uşağı", "aydın ve yazarlık onurunu satan", "beyinsiz", "utanmadan yoksun", "trajikomik", "bityavrusu", "dalkavuk", "uluslararası başbuğların kemik yalayıcısı"

"Dava Dilekçesi'nde, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e, yukarıda açıklananlardan başka, **"Entellektüel Orospu", "Yabancı uşağı", "aydın ve yazarlık onurunu satan", "beyinsiz", "utanmadan yoksun", "trajikomik", "bit yavrusu", "dalkavuk", "uluslararası başbuğların kemik yalayıcısı"** dediği, bunun suç niteliğinde haksız fiil olduğu, bu nedenle, Özakıncı'nın da, yayıncının da, Aziz Nesin'e 500'er milyon TL. ödemeleri isteminde bulunulmuştur.

Bu sözcükler içerisinde geçen **dalkavuk** nitelemesi, az önce **çığırtkan** nitelemesiyle birlikte açıklanmış bulunmaktadır. Bir önceki bölümde, Cengiz Özakıncı'nın **usyürütme**sindeki birinci **öncül** şöyleydi:

1- "Dün ak dediklerine bugün kara diyen, dün evliya dediklerine bugün alçak, hırsız diyen yazarlar, **Aziz Nesin'in kitaplarında kamuya bellettiği değer yargılarına göre: Dalkavuk, çığırtkan, kepaze, utanmaz köpekler**'dir."

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bu sözcükleri (bir değer yargısı olarak) hangi kitaplarının kaçıncı baskılarının kaçıncı sayfalarında kamuya benimsettiğini de bir önceki bölümde alıntılar vererek göstermişti. Dolayısıyla, bir önceki bölümde Cengiz Özakıncı'nın **çığırtkan** sözcüğü için dayandığı **yasal, mantıksal** gerekçe, **dalkavuk** sözcüğü için de geçerlidir. Cengiz Özakıncı'nın bir önceki bölümde mantık yasalarını işleterek usyürütmesinin bir sonucu olmak üzere, Aziz Nesin'in kullandığı **çığırtkan** sözcüğünü, Aziz Nesin başkaları için hangi bağlamda kullanmışsa, Özakıncı da Aziz Nesin için bağlamda kullandığı ortada olduğu gibi, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'ce kullanılan **dalkavuk** sözcüğünü, Aziz Nesin başkaları için hangi bağlamda kullanmışsa, Özakıncı da Aziz Nesin için o bağlamda kullanma yetkesin-

dedir. Bu yetkeyi **mantık biliminden ve içkin eleştiri yönteminden** alır. Ancak, Özakıncı'nın yargı konusu yazılarında doğrudan "Aziz Nesin dalkavuktur" diye bir tümce geçmez.

1. Dava Dilekçesi'nde: **Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e dalkavuk dedi...** deniliyor.

Oysa Özakıncı'nın o tümcesi: "Bunlar uluslararası kabadayıların, başbuğların her buyurduklarına doğru deyip, halklarını o buyruklar doğrultusunda kandıran **dalkavuk-lar-dır'** biçmindedir. O tümcede **Aziz Nesin** adı geçmemektedir. Tümce **çoğuldur.** Bir **kişiye** değil, bir **topluluğa** yöneliktir.

2. Dava Dilekçesi'nde: **Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e bit yavrusu dedi...** deniliyor.

Oysa, Özakıncı'nın o tümcesi: "Yeryüzündeki somut kabadayıları tanrılaştıran bu yazındırıklara da Türkçe **bit yavrusu** denmesi pek yerinde olur" biçmindedir. O tümcede **Aziz Nesin** adı geçmemektedir. Tümce **çoğuldur.** Bir **kişiye** değil, bir **topluluğa** yöneliktir.

3. Dava Dilekçesi'nde: **Cengiz Özakıncı Aziz Nesin'e traji-komik dedi...** deniliyor.

Oysa, Cengiz Özakıncı'nın söz konusu tümcesi: "Böylesi yazındırıklar, yeryüzünde o an için gözlerine üstün görünen uluslararası kabadayı ile kendi ulusları arasında dilmaçlık eyleyerek, o uluslararası kabadayının isterlerini kendi uluslarına sanki 'Tanrı buyruğu' imişcesine yutturup, yığınları bu kabadayının isterlerinin doğruluğuna inandırmayı iş edinmiş **trajikomik-ler-dir",** biçmindedir. Tümce **çoğuldur.** O tümcede **Aziz Nesin** adı geçmemektedir. Bir **kişiye** değil, bir **topluluğa** yöneliktir.

4. Dava Dilekçesi'nde: **Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e uluslararıs başbuğların kemik yalayıcısı dedi...** denilmektedir.

Oysa, Cengiz Özakıncı'nın o tümcesi: "Gerçekte kendileri uluslararası başbuğların kemik yalayıcılarıdırlar" biçmindedir. Tümce **çoğuldur.** Tümcede **Aziz Nesin** adı geçmemektedir. Bir **kişiye** değil, bir **topluluğa** yöneliktir.

5. Dava Dilekçesi'nde: **Cengiz Özakıncı Aziz Nesin'e entellektücl orospu dedi...** deniliyor.

Oysa, Cengiz Özakıncı'nın söz konusu tümcesi: "Bunlar Lenin'in deyimiyle **entellektüel orospu-lar-dır"** biçmindedir. Tümce **çoğul-**

dur. İçinde **Aziz Nesin** adı geçmemektedir. Bir **kişi**ye değil, bir **topluluğa** yöneliktir.

6. Dava Dilekçesi'nde: **Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e yabancı uşağı dedi...** deniliyor.

Oysa, Cengiz Özakıncı'nın söz konusu tümcesi: "Bir ulusun ulusal değerlerini çiğneyip yok saymak, ulusal simgelerine tükürmek, ne dindarlığın, ne laikliğin, ne solculuğun, ne çağcıllığın gereğidir. Bu yalnızca **yabancı uşak-lar-ının** işidir" biçmindedir. Tümce **çoğuldur.** Bir **kişi**ye değil, bir **topluluğa** yöneliktir. İçinde **Aziz Nesin** adı geçmemektedir.

7. Dava Dilekçesi'nde: **Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e aydın ve yazarlık onurunu satan dedi...** denilmektedir.

Oysa, Cengiz Özakıncı'nın söz konusu tümcesi: "Böylece aydın onur**ların**ı akçe karşılığı satt**ılar**" —"yaptık**ları**, 'yalanları utanmadan yayma yiğitliği'dir, aydın onurunu açık açık satma yiğitliğidir" biçmindedir. Tümce **çoğuldur.** Bir **kişi**yi değil, bir **topluluğa** yöneliktir. Tümcede **Aziz Nesin** adı geçmemektedir.

8. Dava Dilekçesin'de: **Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e beyinsiz dedi...** denilmektedir.

Oysa, Cengiz Özakıncı'nın tümcesi: "Bun**lar** ya uluslararası kamuoyunun gözünde kendi uluslarını yalanlar düzerek aşağılatacak denli **beyinsiz,** ya da başka ulusların çıkarlarına uşaklık eden çaşut**lardır**" biçmindedir. Tümce **çoğuldur.** Bir **kişi**ye değil, bir **topluluğa** yöneliktir. Tümcede **Aziz Nesin** adı geçmemektedir.

9. Dava Dilekçesi'nde: **Cengiz Özakıncı Aziz Nesin'e utanmadan yoksun dedi...** deniliyor.

Oysa, Cengiz Özakıncı'nın tümcesi: "Bun**lar** şuncacık utanmadan dahi yoksundur**lar**" biçmindedir. Tümce **çoğuldur.** Bir **kişi**yi değil bir **topluluğa** yöneliktir. Tümcede **Aziz Nesin** adı geçmemektedir.

Görüleceği üzere, Dava Dilekçesi, Cengiz Özakıncı'nın bir **topluluğa** yönelik **çoğul** tümcelerini ve **çoğul** nitelemelerini, Aziz Nesin'e yönelik tekil nitelemeler imiş gibi çarpıtarak aktarmaktadır. Cengiz Özakıncı'nın yukarıda aktarılan 9 tümcesi:

"Şöyle şöyle işler yapanlar, böyle böyledirler" biçminde olup, içinde Aziz Nesin adı geçmeyen bu tümcelerin, birer **genel yargı** oluşturma amacına yönelik *oldukları da, çok açıktır.*

Gelgelelim, bu tümceler, başlığında Aziz Nesin adı bulunan bir yazıda geçtikleri için **Aziz Nesin'e yönelik** sanılmış olabilirler. Ancak, başlık, yalnızca **Aziz Nesin'in** eleştirilmeyeceğini, ayrıca bir **olgunun** irdeleneceğini bildirmektedir. Başlık şöyledir:

"Etrak'ı bi idrakomani

1- İletişim çağında aydın kirlenmesi ve aydının ateşle imtihanı.

2- Tarihi 'resmi' diye yalanlayanların, katmerli tarih yalanları.

3- Dönmenin sınırı yok, 'hava döndü! Batıdan batıdan esiyor yel!"

4- "Aydın'lara altın bilezik...

Görüleceği üzere, Özakıncı'nın yargılandığı yazıların başlıkları, yalnızca Aziz Nesin'in eleştirisi olmadığını, bu yazılarda bir takım genel konuların da değerlendirilmesinin yapılacağını göstermektedir. Ve yazılar **kimlerin adları geçtiği** açısından incelenirse, görülür ki, Aziz Nesin'den başka; şu kişilerin adı geçmektedir:

1- Herastratos
2- Abu Bevval
3- Hatim'i Tai
4- Bedri Baykam
5- Debreli Hasan
6- Keşanlı Ali
7- Mustafa Topaloğlu
8- Mehmet Ali Birand
9- Cengiz Çandar
10- Celal Nuri
11- Abdullah Cevdet
12- A. Afet İnan
13- Atatürk
14- Faysal
15- Hameney
16- Lenin
17- İlhan Arsel
18- Demirtaş Ceyhun
19- Hadi Uluengin
20- Malthus
21- Nietsczhe

22- Friedrich Engels
23- Karl Marx
24- Zaro Ağa
25- Yalçın Pekşen
26- Duygu Asena
27- Leyla Umar
28- Oktay Ekşi
29- Hıncal Uluç
30- Nedim Göknil
31- Vahram Dikran Çerçiyan
32- Mete Tunçay
33- Orhan Silier
34- Levon P. Dabağyan
35- Mao Zedong
36- Uğur Mumcu
37- Ertuğrul Özkök
38- Falih Rıfkı Atay
39- Agop Martayan (Dilaçar)
40- Naki Bey
41- İsmet İnönü
42- Roger Garaudy
43- Prens Charles
44- Kenan Evren
45- Samuel Huntington
46- Melih Aşık
47- Endülüs Kadısı Sa'di
48- Tunç Okan
49- Namık Kemal
50- Vedat Türkali
51- Helmuth Essinger
52- Gülsüm Karamustafa
53- İnci Eviner
54- Sina Akşin
55- Zülfü Livaneli
56- Aylin Livaneli
57- Hasan Bülent Kahraman

58- Gunter Wallraf
59- Cemal Süreya
60- George Lukacs
61- Cevat Çapan
62- Onur Bilge Kula
63- Michel Leiris
64- Ali Nesin

.....

65- Aziz Nesin

Görüleceği üzere, Cengiz Özakıncı'nın yargı konusu yazısında Aziz Nesin'den başka, daha 64 kişinin adı geçmektedir.

Öyleyse, Cengiz Özakıncı, yazısında:

—"Bunlar Lenin'in deyimiyle entellektüel orospulardır!" deyince, bunların 64'ü hiç tınmıyor da, niçin Aziz Nesin yerinden fırlayıp:

—"Bana entellektüel orospu dedin!" diye Özakıncı'yı dava ediyor?

Özakıncı, yazısında: "Bunlar şuncacık utanmadan dahi yoksundurlar" deyince, yazıda adı geçen 64 kişi susuyor da, niçin Aziz Nesin ayağa kalkıp: "Bana utanmadan yoksun dedin!" diye dava açıyor?

Özakıncı, yazısında: "Bunlar bit yuvrusudurlar, bunlar trajikomiklerdir, bunlar dalkavuklardır, bunlar beyinsizlerdir, bunlar yabancı uşaklarıdır. Bunlar aydın ve yazarlık onurlarını satanlardır, bunlar uluslararası başbuğların kemik yalayıcılarıdır" diye yazınca, yukarıda adı geçen 65 kişiden 64'ü bu nitelemeleri hiç üstlerine alınmıyorlar da, niçin Aziz Nesin, bu nitelemeleri kendisine yapılmış sövgüler olarak anlıyor?

Bu gerçekten önemli bir sorudur. Çünkü Cengiz Özakıncı'nın sözkonusu yazılarında, toplam 152 tane **aşağılayıcı** sayılabilecek niteleme varken, Aziz Nesin'in bunlardan yalnızca 15 tanesini seçip, geriye kalan 137'sini hiç üstüne almayıp... yalnızca bu 15 sözcüğün kendisini nitelemekte kullanıldığını savlayarak dava açması, ilginçtir.

Sözgelimi, Özakıncı'nın yazısında: **"Aziz Nesin.. yel nereden eserse oraya dönen bir 'rüzgar gülü', bir 'fırıldak'tır"** tümcesi geçmekte ve Aziz Nesin bu tümceyi 'Dava Dilekçesi'ne almıyor!.. Gelgelelim Özakıncı'nın yazısında, içinde Aziz Nesin'in adı hiç geçmeyen: **"Bunlar Lenin'in deyimiyle Entellektüel Orospulardır"** tümcesini, Aziz Nesin, 'bu bana söylendi' diyerek dava ediyor!!!

Yine bunun gibi, Özakıncı'nın yazısında: **"Aziz Nesin kendi enayiliğini ortaya koymuştur"** tümcesi geçmekte ve bu tümce doğrudan Aziz Nesin'e yönelik olmasına karşın, Aziz Nesin bu tümceyi dava etmiyor; gelgelelim, Özakıncı'nın yazısında **"Bunlar beyinsizdirler"** diye bir tümce geçiyor. Bu tümcede Aziz Nesin'in adı hiç geçmemesine **karşın,** Aziz Nesin "Bana beyinsiz dedin" diye dava açıyor!..

Özakıncı'nın söz konusu yazısında: **"Gülünç yazar Aziz Nesin", "Uluslararası gülünç yazarlarımızdan Aziz Nesin", "Belge uydurarak dünyaya rezil olan C. Özakıncı mıdır, Aziz Nesin mi?" "Aziz Nesin hakka tapan değil başbuğu saydığına yaltaklanan bir yazındırıktır", "Aziz Nesin, başkalarını suçlamadan önce eline bir ayna alıp kendi yüzüne tükürmelidir. Çünkü kendi adı da dün laikliği yıpratarak bugün Sıvaslara yol açanların arasında geçmektedir." "Aziz Nesin, geçmişte müslüman yurtdaşlarımızı laikliğe karşı dolduranların başında gelmektedir", "Aziz Nesin ikili oynamaktadır", "Gülünesi yazar Aziz Nesin", "işçimizin alınterine dahi bok atabilecek denli çamurlaşmış"** gibi çok sayıda doğrudan Aziz Nesin'in adına yüklenmiş kötülükler vardır ki, —nedense?— dava dilekçesi, doğrudan Aziz Nesin'in adına yüklenmiş bu kötülükleri hiç dava konusu etmeyerek, pek çoğu Aziz Nesin'in adına yüklenmemiş **çoğul kötülemeleri**, Aziz Nesin'e yapılmış gibi göstererek dava ediyor. Dava dilekçesindeki bu tutarsızlık, Cengiz Özakıncı'ya karşı kurulmuş bir yargı tuzağıdır. Cengiz Özakıncı'ya yalnızca 15 tane kötülemesi gösterilerek dava açılacak, Özakıncı bunları çürütecek, bunun üzerine dava dilekçesinde yer almayan kötülemeler öne sürülerek, yazının mündemicatı Aziz Nesin'e hakaret denilerek, dava kazanılacak!!!

Özakıncı'nın yazısının 'mündemicatı', evet Aziz Nesin'e övgüler yağdırmıyor... Yazının 'mündemicatı'nda, Aziz Nesin **olumsuzlanmakta, kötülenmek**tedir. Yazı, **yalnızca** Aziz Nesin'i konu ediyor değil, az önce adları bildirilen 64 kişiden söz etmekte ve dahaca yazıda adı anılmayan bir kesim aydınlar topluca **olumsuzlanmakta, kötülenmek**tedir. Yazının tümü yalnızca Aziz Nesin'e ilişkin değildir. Yazıda doğrudan Aziz Nesin adına yüklenmiş olumsuzlamalar vardır. Dolaylı olarak Aziz Nesin adına yüklenen olumsuzlamalar vardır. Hiç bir biçimde Aziz Nesin'in adına yüklenmeyen olumsuzlamalar vardır. Açıkça Aziz Nesin'den başkalarının adına yüklenen olumsuzlamalar da var-

dır. Yazıda, olumsuzlanmayıp olumlanan adlar da vardır. Yazıda **Aziz Nesin**'in yalnızca olumsuzlanması değil, **olumlandığı yerler de vardır...**

Evet. Yazıda Aziz Nesin yalnızca olumsuzlanıyor değil! Aziz Nesin'in olumlanan, doğru bulunan yanları da gösterilmiştir. Ki, bu da 'müdemicatı' hakaret diye nitelemeye engeldir. Şöyle ki:

Cengiz Özakıncı, söz konusu yazısında, Aziz Nesin, vb. için:

— Eski yazdıklarında, ulusal dirlik düzenliğimizde gördükleri tüm olumsuzlukları, **genelde emperyalizmin, özelde de ABD-Avrupa emperyalistlerinin ülkemizde çevirdikleri fırıldaklar** ile açıklarlardı" diyerek, bunu **olumlamaktadır.** (1 Ekim 1993- Kitap Gazetesi.)

Yine Cengiz Özakıncı, söz konusu derginin Şubat 1993 sayısında, Aziz Nesin'in, uluslararası Türksevmezlik konusundaki yazılarını da **doğru** bulunmakta, **olumlanmaktadır.** (Bkz. age- s. 8-)

Aralık 1993 tarihli yazısında da Özakıncı, "Aziz Nesin, eskiden Türk halkının Türkiye'deki aydınlardan da, yöneticilerden de **akıllı** olduğunu savlamıştı" diyerek, Aziz Nesin'in bu davranışını da **olumlamıştır.**

Yine bu sayıda, Özakıncı, "Aziz Nesin 1981'de yazdığı Uçun Kuşlar Uçun adlı öyküde, aptal sözcüğüyle yapılan aşağılamanın kişiye kendini savunma olanağı bırakmayacak bir girişim olduğunu ortaya koymuştu" diyerek, Aziz Nesin'in bu saptamasını **olumlamıştır.** Bu sayıda, Özakıncı; "Öz olarak Aziz Nesin diyor ki: Bir sanat yapıtında gösterilen Türkiyelilerin tümü de aptal-hayvan ise, o yapıt yabancılara yaltaklanmak kastıyla üretilmiştir. Ben de onun bu saptamasına yürekten katılıyorum" diyerek, Aziz Nesin'i **olumlamıştır.**

Bu gibi **Özakıncı'nın Aziz Nesin'i olumladığı** bölümler vardır, Özakıncı'nın söz konusu eleştirisinde... Ve, Özakıncı'nın eleştirisinin;

1- Aziz Nesin'i,

2- Aziz Nesin'in kamuya bellettiği ölçütleri **öncül** olarak= doğru sayarak,

3- Aziz Nesin'in ölçütleriyle tartmak...

biçiminde olduğu, buraya dek pek çok örnekle kanıtlanmıştır. Öyle ise, Özakıncı'nın Aziz Nesin'i bütünüyle olumsuzlaması, Özakıncı'nın kullandığı yöntemden dolayı **olanaksızdır.** Çünkü bu yöntem uyarınca, Aziz Nesin'de olumsuzlanan her şey, **Azin Nesin'de olumla-**

nan ölçüte göre, olumsuzlanmaktadır. Bu ise, Özakıncı'nın **Aziz Nesin'de önce olumlu bir öncül bulup,** sonra Aziz Nesin'in **(kendisinde bulunan bu olumlu ölçüte vurulduğunda)** olumsuz çıkan söz, yazı ve davranışlarını göstermesi biçminde gerçekleşmektedir. Özakıncı, kullandığı eleştiri yöntemi ve usyürütme ilkeleri gereği olarak, **önce Aziz Nesin'in öncül alınabilecek (doğru sayılacak) yargılarını arayıp, bulup,** bunlara dayanmak zorunda olduğu için; Özakıncı, bu eleştirisinde Aziz Nesin için hangi olumsuz sözcüğü kullanmış olursa olsun, bu olumsuzlayıcı sözcükler hep Aziz Nesin'in önce olumlanan yargılarıyla tartının bir sonucu olduğundan, eninde sonunda Aziz Nesin'de olumladığı bir takım yargılardan ivmelenmiş, kaynaklanmış olmaktadır.

Bunu, Özakıncı'nın söz konusu yazılarında şöylece görürüz: Özakıncı, söz konusu yazıların Aralık 1993 tarihli olanının 9. sayfasında şöyle yazmıştır:

"Aziz Nesin, Tunç Okan'ın 'Otobüs' filmi üzerine şunları söylüyor: 'Ben Otobüs filmine özde karşıyım.. Film baştan aşağıya hayvan (Türk)lerden ibaret olduğu zaman, orada ya bir **kasıt** ya da bir **aptallık** ya da **bilmezlik** vardır. İşte yanlış dediğim bu. O film **yabancılar için** çekilmiş, yabancılara Türkleri böyle göstererek ilgi toplamak, eksantrik olmak için çekilmiş"... Öz olarak Aziz Nesin diyor ki: Bir sanat yapıtında gösterilen Türkiyelilerin tümü de aptal-hayvan ise, o yapıt yabancılara yaltaklanmak **kastıyla** üretilmiştir... **Ben (Cengiz Özakıncı) de, o (Aziz Nesin'in), Bu saptamasına yürekten katılıyorum...** Sonra da, Aziz Nesin'in **kendi** yapıtlarına bakıyorum. Aziz Nesin'in de tıpkı Otobüs filmi gibi, Türkleri hep **kötü-aptal** gösteren yapıtlar verdiğini görüyorum. Yoksa ben mi yanlış görüyorum diye soruyorum. Bakıyorum, Aziz Nesin dahi kendi yapıtlarını böyle niteliyor. Diyor ki: "Öykülerimde hep **aptallıkları** yazılıdır... **Kötü** insanları veriyorum. Benim öykülerimin çoğu **kötü insan üzerinedir... Ben** kötülükleri çarpıştırıyorum. **Ben iyi insan göstermedim hiç bir yapıtımda"...** Sonuç: A. Nesin'in yapıtları, onun **yabancı yaltakçılığı** ile suçladığı Otobüs filmiyle benzer **özdedir.** Üstelik Aziz Nesin bunu **bile bile** böyle yapmıştır."

İşte Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e yönelik eleştiri yazıları bütünüyle yukarıdaki örneğe dayanır. Özakıncı, Aziz Nesin'in bir yargısı-

nı alır, **onaylar;** sonra Aziz Nesin'in yaptıklarını da Aziz Nesin'in onayladığı bu yargısıyla tartar. Sonuçta Aziz Nesin için kullanılan tüm sözcükler, Aziz Nesin'in onaylanan yargısından doğmaktadır. Bu nedenle Özakıncı'nın Aziz Nesin'e ilişkin yazısının **müdemicatı** Aziz Nesin'e hakaret değil, Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in değerleriyle tartmaktan ibarettir. Sövgü sözcükleri dahi Aziz Nesin'e aittir!..

Eğer Aziz Nesin kendi değer yargılarını hep sövgü sözcükleriyle adlandıran bir yazar olmasaydı, Aziz Nesin'in içkin eleştirisi sürecinde, Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in değer yargılarıyla tartan Özakıncı'da bu sövgü sözcüklerini kullanmak zorunda kalmayacaktı. Özakıncı'nın eleştirisinde geçen sövgü sözcükleri, bütünüyle Aziz Nesin'in değer yargılarını dile getirmekte kendi kullandığı sözcüklerden oluşmaktadır. Bu sövgü sözcükleri Özakıncı'nın Aziz Nesin eleştirisinde bu nedenle geçmektedir. Yazısının Aziz Nesin'e ilişkin yerlerinin **müdemicatı** bu olduğu için, yazının **"müdemicatı hakaret"** sayılamaz.

Aziz Nesin, kendi değer yargılarını hep sövgü sözcükleriyle kamuya belletmiştir. Sözgelimi, Aziz Nesin'in 'Merhaba' adlı kitabının 9.ncu baskısında:

"Hazreti kuyruk", "Yaban **iti",** "Mübarek **Orospu", "Kurt** kalemli uğraşdaşlarım", "Tükürdüğünü yalayanlar", "Kaltabanlar", "Daltabanlar", **Dönme** dolaplar", "Çarkıfelekler", **"Rüzgar gülü",** "Sayın **Dönek",** "Bay **Fırıldak",** "Kara Aydın", "Çeyrek Aydın", "Saray **Soytarısı",** "Kahpelikte Eşi Olmayan", "Efendinin **Dalkavuğu",** "Kahpe", "Sokak Sürtüğü", "Uyuntu", "Mıymıntı", "Sünepe", "Süprüntü", **"Alık"** "Uyuz **İt"** (s. 12, 13, 14, 15) "Saksağan gibi Aydın", "Yurt Tüccarı", "Demagog", **Yardakçı", "Güdük** Kalemşor", "(s. 29, 36, 125, 133 ve 'Geriye Kalan, 6. bs-s. 12, 17, 29, 35, 99)

Yine Aziz Nesin'in 'Suçlanan Ve Aklanan Yazılar" kitabının 5. baskısında:

"Dalkavuk", "İktidar Uşağı", "Kepaze", "Kuyruk", "Hırsız", "Kırtipil", **"Çanak Yalayıcı",** "Yuvarlak Kişilikli Yuvarlak Aydın", "Düzmece yiğit", "Düsük Artıkları", "Yılışık", "Yıvık", **"Kılık ve ağız değiştiren",** "Dalkavuklar" (age-s. 21, 22, 26, 55, 62, 76, 85, 88, 105, 110, 124, 163, 167, 171)

Aziz Nesin'in 'Soruşturmada' adlı kitabının 4. baskısında:

"Ödlek", "Çığırtkan", "Batı burjuva yalaklığı yapan eleştirmen", "kendilerini kimlerin güttüğünü bilmezler", "Pis" "Çirkin", "Rezil", "Sahteci", "İkiyüzlü" (age- s. 17, 70, 74, 88, 92, 131, 155)

Aziz Nesin'in 'Korkudan Korkmak' adlı kitabında: **"Satın alınan gazeteciler",** "Uşak", "Yaltaklanan", "Isıramadığı eli yalayan" (ege- s. 19, 21, 105, 131)

Aziz Nesin'in 'Bir Tutam Aydınlık' kitabının 1. baskısında: "Korkak", "Akıl Hastası", "Dengesiz", "Yalancı", "Sahteci", "Aptal", "Hünsa", "Enayi Aydın", "Yobaz", "Bağnaz", "Domuz Kılları", "Prezervatiflerin girdiği yer", "Pislik", "Kıvırdıkça daha çok girer", "Pısırık", "Yüreksiz", **"İkiyüzlü", "Çirkef",** "Soytarılar Örgütü", "Üçkağıtçı", "Dönek Yazar", **"Kalem Uşakları",** "Kışkırtıcı", "Maaşlı Yurtsever", "Yağcı", "Hain", "Yalaka", "Rezalet", "Barbarlık", "Vahşet", "Vandallık", "Kuduz sırtlanların taşaklarını okşayanlar", "Yabanıl hayvanlık"...

Aziz Nesin'in 'Nutuk Makinesi' adlı kitabının, 9. baskısında: "Ulan Ekselans", "Kalleş", "Dönek" (s. 13) "Çüüüş!" (s. 70) "Yağlı parça Süleyman Demirel", "Okkalı parça Erbakan", "Yedek parça Türkeş", "Kıyak parça Turhan Feyziolğu" (s. 150)

Örnekleri Aziz Nesin'in "bütün düşün kitapları"nı tarayarak vermeye sayfalar yetmez. Yukarıda, Aziz Nesin'in yalnızca birkaç düşün kitabında geçen (Gülmece, öykü değil! Düşün yazılarındaki) **sövgü** sözcüklerinden oluşan **değer yargılarını** görüyorsunuz. Cengiz Özakıncı, içkin eleştiri gereği Aziz Nesin'in kimi değer yargılarını onaylamak ve Aziz Nesin'in kendisinin bu değer yargılarıyla tartıldığında durumunu ortaya koymakla yükümlü olduğu için, bu sözcüklerle değerlendirme yapmak zorunda kalmıştır. Özakıncı'nın kullandığı yasal eleştiri yöntemi bunu zorunlu kılmaktadır. Aziz Nesin'in sövgü sözcükleriyle dile getirdiği kendi değer yargılarını **öncül** olarak alan bir usyürütmede, varılan sonuçlar da **öncül**deki sözcüklerle dile getirilmek zorunda olduğu için, Özakıncı bu sözcükleri kullanmakla yükümlüdür. Bundan dolayı Özakıncı'ya **haksız fiil** isnadedilemez... Çünkü Özakıncı'nın bu sövgü sözcüklerini kullanması, Aziz Nesin'in hepsi sövgü sözcüğüyle dile getirilmiş değer yargılarını, usyürütürken **öncül** olarak kullanmasının —zorunlu— sonucudur.

Bu nedenle, Özakıncı'nın yazılarının mündemicatı, sövgü değil, Aziz Nesin'in sövgüleri üzerinde usyürütmedir. Aziz Nesin'in

bugüne dek yayımlanmış sövgüleri, Özakıncı'nın söz konusu yazılarında geçen sövgü sözcüklerinin, ö n c ü l ü d ü r .

Gerçek budur...

Kimse, "hayır, öyle değildir!" diyemez...

İster dava dilekçesinde gösterilmiş olsun, ister gösterilmemiş olsun, Cengiz Özakıncı'nın söz konusu yazılarında Aziz Nesin'e doğrudan ya da dolaylı olarak yöneltilmiş bütün nitelemeler, Aziz Nesin'in öncül olarak işlenen sövgülerine dayanır. Usyürütme bilimi (mantık) ve içkin eleştiri yönteminin Özakıncı'ya verdiği bu hakkı, haksız fiil saymanın olanağı yoktur...

IX- Ayna tutmak

Cengiz Özakıncı, yukarıdaki gerçekleri, söz konusu yazılarında **zaten belirtmiş** bulunmaktadır. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin eleştirisi Kitap Gazetesi'nin Aralık 1993 sayısında, bu eleştirinin **Aziz Nesin'e ayna tutmak** (=Onu kendi ölçütleriyle tartmak) niteliğinde olduğunu şöyle açıklamıştır:

—"Kitap gazetesinin her sayısında, böylesi bir yazındırığın yüzüne, bakmaktan kaçamayacağı **bir ayna tutmayı** sürdüreceğiz." (s. 9)

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin eleştirisinde geçen tüm sövgü sözcükleri, Aziz Nesin'e ayna tutunca aynada yansıyan sözcüklerdir. Aynada yansıyan **çirkin** ise; bu, **aynanın suçu değildir.** Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'yı dava etmekle, gerçekte **aynadaki kendisini dava etmiş** duruma düşmüş bulunmaktadır. Bu, **gülünç** bir durumdur.

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin eleştirisinde geçen hiç bir sözcüğü geri almayacaktır. Çünkü, Cengiz Özakıncı bunları Aziz Nesin'e kendisi yakıştırmamış, bütünüyle Aziz Nesin'in kendi yakıştırmalarını aynada ona yansıtmıştır. Aziz Nesin, aynaya baktığında **çirkin** şeyler görüyorsa, aynaya bağırıp: "Bu görüntüyü geri al, başka bir görüntü yansıt!" diyeceğine... aynayı bozuk göstermekle suçlayacağına, önce kendini düzeltse daha iyi olur. **Aynalar yalan söylemez!...** Aziz Nesin bu gerçeği çok iyi bilmektedir. Öyle ki, Sıvas Kıyımından sonra, 8 Temmuz 1993 günlü Aydınlık'ta yayımlanan başyazısında şöyle demiştir:

—"Suçlu kim?.. Bütün Türkiye, suçluyu ya da suçluları bulmak mı istiyorsunuz? **O zaman hep birlikte aynaya bakın. Asıl suçluyu aynada göreceksiniz... Evet siz! Evet, bizler! Evet, sizler! Evet, hepimiz! aynada gördüğümüz kendimiz suçluyuz!..** Türkiye'de yaşa-

yan herkes, hepimiz suçluyuz! Sütunlara sığmaz bizim suçluluğumuz!"

Yine Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'nın eleştirilerini okuduktan sonra (15 Şubat 1994 günlü) yazısında ise, şöyle demektedir:

—"Çevremizde aptal aptal suçlu aramayalım. **Aynaya** bakalım. Aynamız yoksa bir durgun suya bakalım." (Bkz: A. Nesin —'Bir Tutam *Aydınlık*'— 1. bs. s. 14)

İmdi, Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'nın kendisine tuttuğu aynayı dava edip, Özakıncı'yı kendisine ayna tuttuğu için yargılatıyor!.. Hepimiz suçluyuz, ben de suçluyum, diyen Aziz Nesin, "sen suçlusun" deyince **niçin kızıyor?..**

İsa'nın Barnabas İncili'nde yazılı sözleri, Alçakgönüllülüğün **sahte** olanını **gerçek** olanından ayırmak için çok değerli bir deney öğütlemiştir. İsa'nın önerdiği deney şudur:

— Tanrı'yı tüm iyiliklerin nedeni, kendisini ise kötülüklerin yapanı olarak belleyen kişi, **gerçek alçakgönüllü**dür. Ancak, konuşurken **günahları kendine** yüklenip, davranışlarıyla tersini yapan, emin olun *ki*, **sahte alçakgönüllü,** gerçek kibirlidir. Çünkü, kibirli insanlar, başkalarınca azarlanmadıkları sürece, **alçakgönüllü** numarası yaparak, **"Ah ben ne günahkarım"** diye dolaşır; ancak, biri çıkıp da ona: **'Ah sen ne günahkarsın, sen!"** demeye görsün! Bu **sahte alçakgönüllü**nün kanı tepesine fırlar, *öfkeden gözü döner, böyle söyleyen kişiye* yapmadık eziyet bırakmaz. Böylece alçakgönüllülüğünün **sahte,** kibirinin **gerçek** olduğu açığa çıkar!"

İşte Aziz Nesin'in "ah biz ne suçluyuz!" diye alçakgönüllü ayaklarına yatması, gelgelelim biri çıkıp 'ah sen ve suçlusun' deyince onu mahkemeye vermesi, onun alçakgönüllülüğünün **sahte** olduğunu eleveren bir tutumdur.

Aziz Nesin, **aynayı**, yalnızca kendisine **suç** bulunduğu zaman, bu suçu kendi üstünden atıp tüm topluma yaymak istediğinde anımsar ve kullanır. Birileri Aziz Nesin'e 'sen suçlusun!" deyince, Aziz Nesin bu suçu tüm topluma yaymak amacıyla, tüm toplumu aynaya bakmaya ve *suçluyu aynada görmeye* çağırır. Cengiz Özakıncı'nın içkin eleştiri yöntemiyle Aziz Nesin'e ayna tutması, bu yüzden Aziz Nesin'i kızdırmış ve Özakıncı'yı dava etmiştir.

Aziz Nesin, Özakıncı'nın kendisine sövdüğünü söylüyor! Oysa

kendisi elli yıllık yazarlık yaşamı boyunca Türkiye'de sövmedik kişi, kurum bırakmamıştır. Bu, Aziz Nesin'in yayımlanmış yapıtlarıyla belgeli bir gerçektir. Cengiz Özakıncı'nın yaptığı, Aziz Nesin bugüne dek kişilere, kurumlara hangi eylemlerinden dolayı sövmüşse, bu eylemleri Aziz Nesin'in de yaptığını belgelemek, dolayısıyla o sözcükleri kendisi için de kullanmak gerektiğini, Aziz Nesin'e göstermek olmuştur.

Bir örnek olarak, Cengiz Özakıncı, yazısında, Aziz Nesin'in: **"Batıllılaşma yanlışlığının Türkiye'ye en büyük zararı laiklik kurumuyla gelmiştir!"** dediğini belgelemiş, (Bkz: Günaydın- 6.1.1969). Bu nedenle Aziz Nesin'in adının da Türkiye'de laiklik kurumunu yıpratanlar arasında bulunduğunu saptamış... Sonra da, Aziz Nesin, Türkiye'de laiklik kurumunu yıpratan kişi ve kuruluşlara hangi sözcüklerle sövüyorsa, Aziz Nesin'in de bu sözcüklerle nitelenmesi gereğine (**ki bu mantık biliminin bir dayatmasıdır**) uygun davranmıştır. Aziz Nesin, Türkiye'de laikliği yıpratanlara ağzına geleni söyleyecek, ancak kendisinin de Türkiye'de laikliği yıprattığı ortaya çıkartılınca, başkaları için söylediği o sözler, Aziz Nesin'e söylenmeyecek.

X- "Aydın" ve "Nomos"

Eleştirmen, Aziz Nesin'in yazdıklarını **övmek** ile görevli kişi değildir. Eleştirmen, **eleme işlemi** yapar. Bu **eleme işlemi**nin neye göre yapılacağı, eleştirmenden eleştirmene değişir. Eleştiri, politik yeğlemelerle yapıldığında, eleştirmen kendi politik yeğlemesine uygun gelen yerleri **över,** aykırı bulduğu yerleri **yerer.** Ancak eleştirisini politik yeğlemelerin üstünde tutmaya çabalayan bir eleştirmen, yalnızca **tutarsızlıkları** saptar, **tutarsızlıkları yerer...** Çünkü, **tutarsızlık** gelmiş geçmiş tüm düşünürlerce **olumsuzlanmış, yerilmiş** bir özürdür.

Cengiz Özakıncı, bir eleştirmen olarak, değerlendirdiği yapıtları yalnızca **tutarlılık, tutarsızlık** açısından irdelemeyi kendisine amaç edinmiştir. Özakıncı'nın Kitap Gazetesi'nde yayımlanan tüm eleştirileri, bu amaca yöneliktir ve Özakıncı, Aziz Nesin konulu yazılarını yayımlamadan birbuçuk yıl önce, kendi eleştiri ilkesini kamuya böylece açıklamış bulunmaktadır. Ve Aziz Nesin'den önceki eleştirilerini bu ilkelerle yaptığı gibi, Aziz Nesin'e de uygulamıştır. Özakıncı'nın Ocak 1993'te Kitap gazetesinde yayımlanan 'eleştiri manifestosu' şudur:

"NOMOS"SUZ "AYDIN"LAR

"Nomos": Bu sözcük, Eski Yunan dilinde yasa, ilke, kural anlamlarına gelir. İslam öncesinde Mısırdan Yesrib'e (Medine'ye) göçen Yahudiler aracılığıyla Arap diline girmiş; namus olmuş. Türk diline ise İslamlık dolayısıyla Arapçadan girmiş. İşte dilimizdeki namus sözcüğü, Eski Yunan dilindeki nomos sözcüğünden böyle gelmiş. Ancak, İslam öncesi dönemde, Orta Asya'da yaşayan Türklerin dillerinde, ses olarak da anlam olarak da nomosa benzer bir sözcük vardır: Nom... Bu nomo sözcüğünün Budizm'i Maniheizm'i benimseyen Türklerin diline bu dinlerden geçtiği, Hinduların kutsal saydıkları om sözünden türediği düşünülebilir. Eski Yunanlıların ta Hindistanlara dek ulaştıkları da gözönüne alınırsa, bu nomos sözcüğünün kökeni Hindulara dek uzanabilir. Kur'an'da geçen naom sözcüğü (çoğulu En'amte; Fatiha suresinde En'amte Aleyhim olarak karşımıza çıkar) ses olarak da anlam olarak da dirlik, düzenlik, yasal düzen anlamına gelen nomos (nom) demektir. Carl Orf'un ünlü Carmina Burana'sında sıkça yinelenen nomos sözcüğü, işte böyle, Hindu'sundan Müslümanına, Yahudisinden Hristiyanına, Türk'ten, Alman'a Yunan'dan Arab'a dek pek çok yöreye, topluma yayılmıştır; bu anlamda nomosu "uluslararası" sayabiliriz. Başı bozukluğun, başına buyrukluğun, ilkesizliğin, kural tanımazlığın karşıt anlamlısıdır nomos... "Nomossuz" sözcüğü ise, ilkesiz, kuralsız, tüzesiz anlamlarına gelecek yazılarımızda...

Topluma karşı sorumluluk gerektiren tüm uğraş öbeklerinin kendilerine özgü birer "Nomos"ları vardır. Basın dalında basın erdem yasası, Sağlık alanında hipokrat andı, bunlara örnektir. Eskiden Anadolu'da Ahilik örgütü Lonca'lar varmış, ayakkabıcılık, dokumacılık, kuyumculuk, ağaç işçiliği, deri işçiliği gibi iş kollarında çalışanlar, yaptıkları işin nomosunu korurlarmış. Yaptıkları işin nomosuna aykırı davranışları denetlerlermiş. Kınarlarmış.

Peki, aydınların bir "Nomos"u var mıdır?

Yok ise niçin yoktur?

"Aydın" sözcüğünü, toplumsal iş bölümünde "Düşünce üretici" olarak öbeklenen topluluk için kullanıyorum. Özellikle de düşünceyi salt düşünce olarak dile getiren, salt düşünce olarak topluma su-

nan kişileri aydın sözcüğüyle adlandırıyorum. Düşünür anlamında...

Düşünce üreticileri, bir toplumsal öbek olarak, yaptıkları işin nomosunu saptamışlar mıdır?.. Yaptıkları işte uymaları gereken kurallar yok mudur? İşi düşünce üretmek olan kişiler, ürettikleri düşüncenin doğru mu yoksa yanlış mı olduğunu umursamayabilirler mi? Üretilmiş bir düşüncenin doğru mu yoksa yanlış mı olduğunu ayırt etmeye yarayacak bir ölçütleri yok mu? Böyle bir ölçütleri var ise, niçin bu ölçütü kendilerine nomos edinmezler?

"Doğru düşünmenin evrensel kuralları" vardır.

İşleri düşünce üretmek olup, topluma doğru düşünceler sunmak ile yükümlü olan aydınlar, isteseler de istemeseler de bu kurallar ile tartılmak durumundadırlar. Bundan kaçınma özgürlükleri yoktur.

Bir aydın, bir düşünce üreticisi olarak mantık (Logic) yasalarına yakın üretim yapıp, topluma doğru düşünce diye sunabilir mi? Böyle yaparsa ona aydın denebilir mi? Denemez.

Nedir mantık? Arapça mantık sözcüğü, Eski Yunanca Logic sözcüğünün bire bir Arapçaya çevrilişidir. Eski Yunanca Logic, Logos'tan gelir. Logos söz söylemek anlamındadır. Arapça mantık da tıpkı bunun gibi nutuktan gelir. Nutuk sözcüğü Arap dilinde söz söylemek demektir. Özetle, Eski Yunanca Logic eşittir, Arapça mantık eşittir, Türkçe söylem-konuşma, dile getirme... yasalarıdır. Düşünce, salt düşünce olarak, öncelik ile sözlerle dile getirildiği için, "doğru söz" eşittir "doğru düşünce" sayılmıştır. Söz düşünceyi aktardığı için, düşünce, söze dönüşerek dışavurulduğu için, söz, düşünce; düşünce de söz sayılmıştır. Arapça mantıkın, natık; natıkın da tık-tık sesleriyle; Eski Yunanca Logic'in, Logos, onun da lak-lak sesiyle ilgisi açıktır. Bugün dahi biz Türkçe konuşanlar, "çok konuşma!" diyecek yerde "lak-lak etme" deriz. "Lakırdı" buradan gelir.

Söz'ün düşünce ile doğrudan bağı nedeniyle, kendisi topluma doğru düşünceler sunmak ile yükümlü aydınlar, abuk-sabuk sözler (dolayısıyla abuk-sabuk düşünceler) üretemezler. Eğer üretirlerse, aydın olmaktan da çıkarlar. "Aydınlar nomosu"nun birinci yasası budur. (Mantıksal doğruluk yasası): (Tutarlı konuşma yasası)...

İkincisi ise, doğru bilgi vermektir. Bilgi, olgusaldır. "Adem Havvayı bildi" demek, Adem, Havva'yı becerdi, çiftleştiler demektir.

Bilmek sözcüğü, yaşantılamak ile ilişkilidir. Olgusaldır. Olguya değgindir. Uygulayımsaldır. Aydınlar topluma tutarsız sözler (dolayısıyla ipe sapa gelmez düşünceler) sunamayacakları gibi; gerçek olgulara aykırı bilgiler de sunamazlar. İşte "aydınlar nomosu"nun ikinci altın kuralı da budur. (Olgusal gerçeklik yasası)...

Bu iki yasa, "Aydınlar Nomosu"dur. Eşdeyişle aydın, ancak bu iki yasayı çiğnemesi durumunda kınanabilir.

Bu yazı dizisi boyunca "düşünce üreticisi" yurttaşlarımızın ürettikleri düşünceleri, "doğru düşünmenin evrensel ölçütlerine" vura vura değerlendirecek; gerek "düşünce tüketicisi" okurlara, gerekse bunları üreten yazarlara yararlı olmaya çalışacağız. Burada dile getirdiğimiz nomos yaşama geçirilebilirse "düşünce üreticileri"miz, üretirken daha sorumlu, "düşünce tüketicileri"miz düşünce alırken daha "ince eleyip sık dokuyucu" olabilirler umudundayız. Amaç, düşünsel üretim, düşünsel tüketim ilişkilerinde ortaya gerçek bir tartım değeri koyarak, alıcının da satıcının da bu ortak değeri kullanmasını sağlamaktır. Atalarımız "söz, nomustur" demişler. İncil, "önce söz vardı" tümcesiyle başlar. İsa: "Evetiniz evet, hayırınız hayır olsun" der. Bu yazı dizisi boyunca, "söz, nomos"tur. Evet'imiz evet, hayırımız hayır olsun.

Cengiz Özakıncı, 1 Ocak 1993 günlü Kitap Gazetisi'nde yayımladığı bu "eleştiri manifestosu" ile Aziz Nesin'e varana dek pek çok yazarın yapıtlarını irdelemiş, sağcısı, solcusu, dincisi, kürtçüsü ile pek çok yazarı eleştirmiştir. Aziz Nesin'den sonra da, aynı dergide, bu eleştiri ilkeleriyle, pek çok yazarı eleştirmeyi sürdürmüştür. Bunlar içerisinden yalnızca Aziz Nesin **bu ilkelerle eleştirilmeye katlanamamış,** Özakıncı'yı dava etmiş bulunmaktadır. Eğer onuruna pek düşkünse, **bu onur** Aziz Nesin'e yeter!.. Özakıncı'ya da!..

XI- "Yabancı uşağı", "uluslararası başbuğların kemik yalayıcısı"

1989'a dek yeryüzünde iki büyük başbuğ bulunduğu, bu iki büyük başbuğdan birinin **A.B.D** (Amerika), diğerinin **S.S.C.B** (Sora Sora Cennet Bulunur, değil; Rusya, Sovyet Rusya) olduğu, kimsenin yadsımadığı, Aziz Nesin'in de pek çok kez yazmış bulunduğu bir **gerçektir...**

Sora Sora Cennet Bulunur olduğu gibi, Sora Sora Cehennem Bulunur (=S.S.C.B) olduğu da İnsanlar'ın Konuşa Konuşa (İ.K.K) kavradıkları bir gerçektir. Aziz Nesin, bu gerçeği en son kavrama **onuru**nu elinde tutmaktadır.

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'i eleştirmeden önce, Aziz Nesin'in tüm yapıtlarını okumuş, yeniden yeniden okumuş; üstünde düşünmüş, yeniden yeniden düşünmüş bir eleştirmendir. Bu, Özakıncı'nın söz konusu yazılarında açıkça görülür.

Aziz Nesin, kendi yazılarında, bir **Jdanovcu** olduğunu, kendisi pek çok kez açıklamış bulunmaktadır.

Jdanov, tıpkı Adolf Hitler'in propaganda bakanı **Göebels** gibi, Rusya'nın propaganda bakanı olan kimsedir. Rusya'daki yazarların neyi nasıl yazmaları konusunda buyruklar yayımlamıştır. Rusya'daki yazarları devlet buyruklarıyla gütmeyi iş edinmiştir. Buyruklara uymayan yazarların yazarlık yaşamını söndürmüştür. Ki, bütün bunlar da yine Aziz Nesin'in yazılarında açıklanmış, o açıklamasa da tüm dünyanın çoktandır bildiği gerçeklerdir.

"Sosyalist Realizm" Rusya yöneticilerinin Rusya'daki yazarlara **buyrukla** uygulattığı bir yazın türünün adıdır. **"Eleştirel Realizm"** de yine Rusya'nın yöneticilerinin, kapitalist ülkedeki yandaşlarına **buyurduğu** bir yazın türünün adıdır.

Aziz Nesin, 1-4 Temmuz 1981 günleri arasında (Türkiye'de 12 Eylül yönetimi işbaşında iken) elini kolunu sallaya sallaya Rusya'ya gitmiş, oradaki **devlet buyruğundaki yazarlar birliğ**inin 7. Kurultayına katılmış ve şunları söylemiştir:

—"Sovyetler Birliği ve Moskova.. 'sosyalist realizm' okulunun kurulduğu ve sürdürüldüğü yerdir... 'sosyalist realizm' bir ülkede (Rusya'da) sosyalizmin kurulması için **bir araçtır...** Sovyetler Birliği.. 'sosyalist realizm'in **anayurdu**dur... 'sosyalist realizm.. **yazılarımıza yön verecektir...** yapıtlarımda 'sosyalist realizm'in **amac**ı doğrultusunda... yöntemler kullanıyorum." (Bkz: Aziz Nesin- "Ah Biz Ödlek Aydınlar' adlı kitabının 7. baskısının, 151, 152, 154. sayfaları)

Aziz Nesin, bu sözleriyle, **'uluslararası başbuğlardan biri"** konumundaki **Sovyet Rusya Devleti'**nin yazarlar için **verdiği buyruklara** upuygun bir **yazındırık** olduğunu, bu **buyruklara** uygun yazılar yazmayı **amaçladığını,** yazılarına Sovyet Rusya Devleti'nin yazınsal

buyruklarının yön verdiğini, bu **'uluslararası başbuğ'un güdümünde** yazarlık ettiğini, **kendi ağzıyla kamuya açıklamıştır.** Öyle ki, **'uluslararası başbuğ'**lardan biri olan **Rusya'**nın **'yazarlara buyruklar'**ına uymayanları da kınamıştır. Aziz Nesin, 'Ah Biz Ödlek Aydınlar' adlı kitabının 7.nci baskısının, 75.nci sayfasında;

—'Sosyalist Realizm' akımı, **(Sovyet Rusya) devlet** felsefesine uygun... bu nedenlerle de, **(Sovyet Rusya) devletin koruması altında** gelişiyordu" diyerek, kendi yazılarına **'uluslararası başbuğ'** Sovyet Rusya **devletinin yönverdiğini,** kendisinin de bu **'uluslararası başbuğ'un** buyruklarına uymayı **amaçladığını** belirtmiştir. Aziz Nesin, bu **'uluslararası başbuğ'un güdümünü** o denli benimsemiştir ki, buna aykırı düşen yazarları kınamaya dek vardırmıştır **'kulluk'**unu. Demiştir ki:

—"Büyük Rus gülmece yazarı Zoşçenko'nun başına gelenler, **Türk Aydınları için** alınacak derslerle doludur." —"Zoşçenko'nun (Rusya'da devlet **güdümündeki)** Sovyet Yazarlar Birliği'nden çıkartılmasının **nedeni olan öykü...** politik eleştiri ve yerginin ağır bastığı bir öykü dahi değildir... Ama o günlerde (Rusya Devleti tarafından) Zoşçenko cezalandırılarak **bütün yazarlara "hizaya (devletin buyruğuna) geel!" denilmek istendiği'**nden, sudan bir bahane bulunması gerekiyordu... İşte (uluslararası başbuğ Rusya'da, devletin propaganda bakanı olan) **Jdanov'**un sanat politikası (=Sosyalist Realizm'in) **edebiyata egemenliği** (Devletin yazarları gütmesi) budur... O günkü koşulları düşünürsek, düşünebilirsek, **Jdanov'u tümüyle haksız bulmak** kolay değildir! **Sanat politikanın kesin buyruğuna girince...** tarih boyunca her yerde olduğu gibi, kalemlerin en sivrisi olan mizahçının kalemi önce susturulacaktı. Zoşçenko... bir öyküsü bahane edilerek, (Devlet güdümündeki) Sovyet Yazarlar Birliği'nden çıkarılır. (Devlet, kendi borusunun öttüğü, dilediği yazarı alıp, dilediği yazarı kovduğu Yazarlar Birlirliği'nden Zoşçenko'yu kovar). Kitapları yasaklanır, satıştan ve kitaplıklardan kaldırılır. **Ansiklopedilerden adı silinmiştir.** Artık hiç bir kitabı, hiç bir yazısı yayımlanmayacak, **Zoşçenko hiç yazamayacaktır...** Zoşçenko, evine kapanır. Artık, dostu, arkadaşı kalmamıştır... Bu, yıllar yılı böyle sürecektir... Bu sırada, iki Amerikan gazetecisi Moskova'ya gelince, Yazarlar Birliği'nden çıkartıldığını duydukları Ahmadova ve Zoşçenko ile konuşurlar. Görüşmelerde Ah-

madova'ya "Sovyet Yazarlar Birliği'nden çıkartılma yargısını doğru buluyor musunuz?" diye sorarlar. Ahmadova: "Arkadaşlarım doğru bulmuşlar ki, böyle bir karar vermişler!" der... Zoşçenko ise **bu kararın haksızlığını açık ve kesin olarak söyler...** Zoşçenko'nun bu yanıtının Amerikan gazetelerinde çıkmasından sonra, Rusya'da Zoşçenko'ya yeni bir savaş daha açılır... Demek Zoşçenko, emperyalist Amerika basınına **kendi ülkesini kötülemiştir**. (Ben, Aziz Nesin) Zoşçenko'nun yerinde olsam... **bu kararın yanlışlığını** o iki Amerikalı gazeteciye hiç açıklamazdım!" (Bkz: Aziz Nesin -'Ah Biz Ödlek Aydınlar'- 7. bs- s. 180, 183)

İşte Aziz Nesin, **'uluslararası başbuğlardan biri'** olan Rusya'ya, bu denli **kul** olmuş; Rusya'nın yazarlara verdiği buyruklardan bir gıdım dahi sapmamış; sapanları da kınamış bir (**yazar değil**) **yazındırıktır**. Onun Türkiye'de **'muhalif'**liği; onun kalemini Rusya'daki devlet **iktidarının kulu** olarak kullandığı gerçeğini, kolayca gizlemiştir.

Aziz Nesin'in kendi yazdıkları şöyledir:

1- *Dünya'daki uç noktaların simgeleri, SSCB ile ABD'dir.* (Bkz- Sora Sora.. s. 107)

2- *"Moskova bir KABE idi, onun hizasında yürüyecekti her ülke"* (Bkz: Onursal Dr.. s. 116)

3- *"Sovyetler Birliği derken Rusya'yı kastetmek gerekiyor aslında, SSCB'deki öteki cumhuriyetleri kastetmek doğru değil."* (Bkz: Onursal Dr. s. 114)

4- *"Doğu Bloku denilen ülkeler, istençleri dışında komünist dünyaya katılmışlardı"* (Bkz: Aydınlık- 24 Eylül 1993)

5- *Ne Bulgaristan, ne Romanya, hiç biri bağımsız değildi aslında."* (Bkz- Soruşturmada, -agy)

6- *"Suçun en büyüğü, Türkiye Komünist Partisi'nin* ***göbek bağı*** *ile bağlı olduğu* ***Sovyetler Birliği (Rusya) Komünist Partisi****'nindir. Türkiye Komünist Partisi'nin* ***baştan beri*** *olumsuzlukları çok fazla."* (Bkz: İkibin'e Doğru- 11 Ekim 1992- s. 25)

7- ***"Bugün*** *(Rusya'da) Troçki ve arkadaşlarının 1936 mahkumlarının itibarını iade etmek için bir çaba var. Demek ki yanlış birşey yapmışlar. İşte bence* ***yiğit*** *insan ve* ***aydın*** *insan, bunu* ***zamanında*** *görebilen insandır. Bazı düşmanlıkları çekse bile!"* (Gençlik Dünyası- Kasım 1987)

8- *"Sosyalizmin yanlış uygulandığı kanısındayım. Bunu* (bugüne dek) *yazmadım. Sosyalizm kötü uygulandı. Sovyetler Birliği* (Rusya) *ya da Sosyalist Doğu* (Bloku) *ülkelerinde,* ***artı değer!!!*** *tek tek patronların elinde değil, başka biryerde toplanıyor.* (Bu **artı değerin**) ***Halkın yararına kullanılmadığı açıkça ortaya çıktı."*** (Bkz: Onursal Dr.. s. 116)

9- *"SSCB* (Rusya)*'ya Amerikan ve Japon sermayesi girmiş, yerleşmişti. Sibirya petrolleri Japon sermayesiyle işliyordu."* (Bkz: Aydınlık- 10 Temmuz 1993)

10- *"Bunları bugüne dek yazmadım. Yazsaydım Türkiye halkına yararı olmayacaktı!"* (Bkz: Onursal Dr., 116)

İmdi, Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e ilişkin yazısında, "uluslararası başbuğların çanak yalayıcısı" —"yabancı uşağı" gibi bir takım nitelemeler yapıyor ve bunlar, doğrudan ve tekil olarak Aziz Nesin'in adına yüklenmemiş; yazıda, çoğul olarak kullanılmış olsalar da; Aziz Nesin, bu nitelemeleri kendi üstüne alınmış, ki dava ediyor. Kendi üstüne alınmakta haklı, ancak yadsımaya olanak bulunmayan nitelemelerdir bunlar. Yukarıda aktardığımız kendi saptamalarından çıkacak mantıksal sonuç, Aziz Nesin'in, sosyalist olmadığını bile bile,. Rusya'yı Türk halkına sosyalist (=yeryüzü işçi cenneti) diye gösterip kandırmış olduğudur. Rusya, Aziz Nesin'in SSCB yıkıldıktan sonra açıkladığı gibi, **artık değer** üretilen ve bu **artı değer**in devlet elinde toplanıp **halkın yararına kullanılmadığı** bir ülke ise, bu ülkede sosyalizm değil, himayeci devlet kapitalizmi vardır. ABD, Avrupa emperyalist ülkelerinde de **himayeci kapitalizm** vardır. Rusya, Doğu Bloku ülekelerini, o ülkelerin istençleri dışında (kaba güçle) kendi buyruğu altına sokmuş, bunu Aziz Nesin söylüyor.. Doğu Bloku ülkeleri de, Rusya'ya bağımlıymışlar, bunu da o söylüyor.. Başka ülkeleri kendisine bağlımlı kılan **himayeci kapitalist** ülkelerin, bilimsel yazındaki adı **emperyalist**tir. Aziz Nesin'in "sosyalist, pek sosyalist" bilimsel sözlüğünde, Rusya, bu nitelikleriyle sosyalist değil kapitalist-emperyalist bir ülkedir. Zaten "sosyalizm yanlış uygulandı" demek, "sosyalizm adı altında kapitalizm, devlet kapitalizmi uygulandı" demek ile eşanlamlıdır. Aziz Nesin, gerçekte kapitalist emperyalist olan Rusya'yı Türkiye'de sosyalist (yeryüzü cenneti) diye tanıtmış ve Türkiye'nin hep Rusya yanında tavır alması için yırtınmış bir yazındırıktır. Rusya, pek çok ülkeyi ken-

disine bağlamış bir kapitalist emperyalist ülke olup, Aziz Nesin de bu ülkeyi sosyalist, yeryüzü cenneti diye elli yıldır öve öve bitirememişse, bu durumda Aziz Nesin'in kendisi ABD Emperyalizmini ululayan yazındırıklara ne ad veriyorsa, kendisine de o ad verilmesi, hem **farz** hem **vacip** hem **sünnet** olur. Ki, Aziz Nesin, Türkiye'de ABD'nin çizgisinde yayın yapan yazarlara, emperyalist uşağı, yaban iti, çanak yalayıcı, beşinci kol, yalaka, gibi pek çok aşağılama sözcüğüyle saldırmıştır. SSCB'nin himayeci kapitalist emperyalist bir ülke olduğunu Aziz Nesin 50 yıl sonra kendisi de açıkladığına göre, bu durumda Aziz Nesin'in kendisi, elli yıllık eyleminin yukarıdaki sözcüklerle nitelenmesi gereken türden olduğunu kendisi zaten biliyor olmalıdır. Eğer Türkiye, Aziz Nesin'in elli yıldır gösterdiği yola girmiş olsaydı, ne bağımsız, ne sosyalist olacaktı. Tersine sosyalist görünümlü emperyalist Rusya'nın yanında, bağlaşığı, bağımlısı olacaktı. Türkiye'de artı değer, tek tek patronların değil devletin elinde toplanacak ve halkın yararına kullanılmayacaktı.. Türkiye bağımlı olacaktı. Çünkü Aziz Nesin'e göre "Dünya'da bağımsız sol olmaz!" (Bkz: İ.K.K) "Kabe, Rusya'dır", "Rusya, sosyalist görünümlü, kapitalist emperyalist bir ülkedir".. =Aziz Nesin de, ABD emperyalizmine karşı, Rusya emperyalizminin çığırtkanı, savunucusu, yüceleyicisi, övücüsü, sevimli göstericisi, beğendiricisi, benimseticisi reklamcısı = çığırtkanı olmuştur, elli yıl boyunca!.. Kamuoyunu Rusların beğeneceği yalanlarla koşullandırmayı kendisine iş edinmiştir, elli yıl boyunca. SSCB yıkılıncaya dek, ağzını açıp bir kez olsun SSCB'yi eleştirmemiştir, bunu kendisi böylece açıklamış bulunuyor. SSCB'nin tüm kötülüklerini, göründüğünün tersi olduğunu kendisi bilip, halktan özenle gizlemiştir elli yıl boyunca!.. Rusya'yı yöneten devlet adamları, kendi ağızlarıyla "şu yaptığımız yanlıştı" demeksizin, Aziz Nesin, "bunların yaptıkları yanlıştır" dememiştir yaşamı boyunca!. Böylelikle, bir dünya görüşü olarak sosyalizmin savunucusu olmakla yetinmeyip, Rusya devletinin gündelik uygulamalarının da şakşakçılığını yürütmüştür. Kişinin sosyalist dünya görüşünü savunması, düşünce özgürlüğü kapsamında bir haktır ve kimse Aziz Nesin'e bu dünya görüşünü savundu diye saldıramaz. Ancak, şu ya da bu ülkeyi, yabancı devleti Kabe diye belletip, o ülkenin sosyalist olmadığını bile bile, halka sosyalist diye belletmeyi ve o devlet neyi yanlış diye duyurmuşsa onu yanlış; o devlet neyi doğru diye duyur-

muşsa onu doğru diye öğretmeyi iş edinen kişi, bir dünya görüşü savunucusu olmaktan çıkar, bir yabancı devletin çığırtkanı olur ki, bunun eleştirilmesinden daha doğal bir şey yoktur. Aziz Nesin, bir dünya görüşü olarak sosyalizmi değil, tersine, sosyalist olmadığını bildiği kapitalist emperyalist Rusya'yı sosyalist diye yutturmayı kendine iş edinmiştir. Sosyalizmi değil, Rusya devletin sosyalizm adı altında sosyalist olmayıp kapitalist emperyalist olduğunu **bile bile,** savunmuştur. Kapitalist emperyalist olduğunu biliyordum, dediği Rusya'yı sosyalist diye sevdirmeye çalışmak, sosyalizmin gereği değildir. Tersine, sosyalizmde bu gibi eylemlere, "entellektüel orospuluk" denildiği belgelidir. Bernstein, bunlardan biridir. Türkiye Batı'dan borç aldığında, avazın çıktığı denli bağırıp, bunu ülkenin satılması olarak niteleyeceksin, ancak SSCB Batı'dan borç aldığında, bunu gizleyip SSCB'yi övmeyi sürdüreceksin!.. Bu sosyalistlik değil Rus uşaklığıdır. Bunu 1982'de görüp, 1990'da SSCB yıkılana dek saklayan kişi, sosyalizme değil, Rusya devletinin emperyalist çıkarlarına hizmet etmiştir. Rus devleti Troçki'ye elli yıl boyunca hain diyecek, Aziz Nesin de bunu yineleyecek; sonra Rus devleti günün birinde Troçki kahramandı diyecek, Aziz Nesin de, o günden sonra başlayacak: Troçki kahramandı!.. Bu, çok açık biçimde sosyalist düşünür davranışı değil, Rus devleti çığırtkanı davranışıdır.

Bu durum, Aziz Nesin'in kamuya yayımlanmış kitaplarındaki kendi sözleriyle belgeli bir gerçektir...

Özakıncı, bu belgelere dayanarak: 'Aziz Nesin başbuğ saydığına yaltaklanan bir yazındırıktır' demiştir... Özakıncı bunu derken, Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in ölçütleriyle değerlendirmiştir. Şöyle ki:

Aziz Nesin, 'Suçlanan ve Aklanan Yazılar' kitabının 68.nci sayfasında demiştir ki:

'—"Bir sanatçı, **kurulu düzeni** beğenir oldu mu, **o günün** güzelliğini, iyiliğini **yeter** buldu mu, **artık onun sanatçılığı kalmamış demektir. İşte devlet ancak böylelerini korur...** Devletin görevi kurulu düzeni korumaktır. Sanatçının görevi ise.. yapılanı —kurulu düzeni— yıkmak, yerine daha iyisini yapmaktır. (Kurulu Düzeni'ni korumakla görevli olan) Devlet, bir sanatçıyı korumaya kalktı mı, artık korunan o kişinin sanatçılığı kalmamış (kurulu düzenle uzlaştığı için sanatçı gö-

revini yapamaz duruma düşmüş) demektir."

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bu sözlerini doğru saymakta, bu yüzden bu sözleri **öncül** almaktadır.

Yine Aziz Nesin, 'Merhaba' adlı kitabının 9. baskısının 38.nci sayfasında demiştir ki:

—"Kimi (yazarlar) güne bakan çiçeği gibi, **kalemini esen rüzgara göre uydurmasına** güvenir... Kimi (yazarlar) **sırtını dayadığı iktidara güvenir."**

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bu saptamalarını da doğru sayarak, Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in ölçütleriyle tartarken, bunu da **öncül** olarak almıştır.

Ve Aziz Nesin, böyle **'kalemini esen rüzgara göre uyduran'** ve **'sırtını dayadığı iktidara güvenen'** ve **'devlete bağlanan'** yazarları şu sözcüklerle nitelendirmiştir:

"Rüzgar gülü", 'fırıldak', 'Sahibinin sesi', 'Kurt kalemli', 'uşak kalem', 'çanak yalayıcı', 'yalaka', 'Batı burjuva yalağı', 'dal kavuk', 'yaban iti', 'utanmaz' ve bu gibi daha pek çok sövgü.. (Bkz: Aziz Nesin'in tüm köşeyazılarını topladığı **düşün** yazıları...)

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in **bir devlete bağlanan, bir iktidara dayanan, kalemini esen rüzgara göre uyduran** tüm yazarlar için yağdırdığı bu sövgülerin tümünü de doğru, haklı, pek yerinde nitelemeler sayarak, bunları Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in ölçütleriyle tartma işinde **öncül** almıştır. Ve şöyle usyürütmüştür:

1- Aziz Nesin'e göre, o günkü **kurulu düzeni** beğenip, onu iyi bulup, o kurulu düzenin bekçisi olan **devletçe** korunan, sırtını o devlet iktidarına dayayan, kalemini esen rüzgara göre uyduran, yazarlar, sanatçılar, aydınlar, 'rüzgar gülü, fırıldak, sahibinin sesi, kurt kalemli, uşak kalem, çanak yalayıcı, yalaka, yalak, dalkavuk, yaban iti, utanmaz' vs. dirler.

2- Aziz Nesin de, kendi yazılarıyla belgeli bir gerçek olarak, Sovyet Rusya **devletinin** o günkü **kurulu düzenini** olumlayan, onu **eleştirmeyen,** o **devletin** yazarlar için verdiği buyruklara kılı kılına uymayı baş amaç edinmiş, o **devletin** yazarları gütmek üzere onları propaganda bakanlığının isterleri doğrultusunda yönlendiren buyruklarına bağlı olmuş, kalemini Sovyet Rusya **devletinde** eser rüzgarlara uyduran, ne olursa olsun o **iktidarın** hiç bir yaptığını kamuoyu önünde

eleştirmemeyi kendine ilke edinmiş, ancak o **iktidar** kendisi kimi yaptıklarını resmen yanlış olarak duyurursa, bunu duyuran bir yazar olmuştur.

3- Öyleyse Aziz Nesin, kendi koyduğu ölçütler uyarınca, **'Rüzgar gülü', 'fırıldak', 'sahibinin sesi', 'kurt kalemli', 'uşak kalem', 'çanak yalayıcı', 'yalaka', 'yalak', 'dalkavuk', 'yaban ifi', 'utanmaz'** vs.. kendisi böylelerine ne diyorsa, o'dur...

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin için söyledikleri kesinlikle bir **sövgü ürünü** olmayıp, bir **usyürütme ürünü**dürler. İlk iki **öncül** bütünüyle Aziz Nesin'in kendi sözleriyle, yazılarından oluşmakta; üçüncü ayaktaki sonuç ise, bütünüyle **usyürütme biliminden** kaynaklanmaktadır. Bundan dolayı Cengiz Özakıncı'ya **haksız fiil** yüklenemez. Cengiz Özakıncı, bir eleştirmendir, eleştirdiği kimsenin söz ve yazılarını veri, **öncül** alarak **usyürütmek**le görevlidir. Özakıncı, eleştirmen olarak görevini yapmıştır. Sonuç bölümünde yer alan bütün sövgüler, Aziz Nesin'in öncül alınan kendi sözleridir, Cengiz Özakıncı'nın yakıştırmaları değil!.. Özakıncı, usyürütme sonuçlarını olumlar yalnızca...

Aziz Nesin, 'İnsanlar Konuşa Konuşa' adlı kitabının 1991 Mayıs'ında (Sivas Kıyımından 11 ay önce) yapılan 3.ncü baskısında, demiştir ki:

—**"Dinsizim ve Allahsızım"** dedim, Emin Çölaşan'ın benimle yaptığı bir söyleşide... **Allahsız** olanlar, bunu açıkça söyleyemiyorlar. Demek ki düşündüklerini açık sözlülükle söyleyemeyen insanlar **iki**yüzlü yaşıyorlar." (s. 70)

Sonra Aziz Nesin, kendisini öldürtmek isteyen bir yobazı mahkemeye vermiş ve mahkemede şöyle konuşmuştur:

—**"Ben Allah'ı çok seviyorum!"** (Bkz: Milliyet gazetesi, 16. Ekim 1993)

Cengiz Özakıncı, bir eleştirmendir. Aziz Nesin'in söz, yazı ve davranışlarını eleştirisine konu seçmesi, **yasal**dır. Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'de **olumladığı** kimi değer yargılarını **öncül** alarak, Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in bu değer yargılarıyla tartarak, sonucu kamuya duyurması da **yasal** bir uğraşdır. Cengiz Özakıncı, yukarıda aktardığı Aziz Nesin'in kamuya açıklanmış iki sözünü **usyürütmeye** öncül aldığında, şöyle bir sonuç çıkmaktadır:

1- Aziz Nesin kendisinin **"Dinsiz ve Allahsız"** olduğunu Hürriyet gibi ülkemizin en çok satan gazetesinde bağıra bağıra duyurmuş ve

toplumumuzda **Allahsız** olup da bunu açıkça söyleyemeyenlerin **ikiyüzlü yaşadıkları** yargısını vermiştir.

2- Aziz Nesin, mahkemeye çıktığında ise: **"Allahı severim"** demiştir.

3- Demek ki, Aziz Nesin **ikiyüzlü yaşamakta**'dır. Çünkü kendisi, Allahsız oldukları halde Allahı sever görünenleri, böyle damgalamıştır.

Cengiz Özakıncı'nın bu usyürütmesi, bütünüyle Aziz Nesin'i Aziz Nesin'in ortaya koyduğu değer yargısıyla değerlendirmekten ibarettir. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin için "ikiyüzlü yaşamakta" deyince Aziz Nesin'e **sövmüş** sayılarak ödenceye mi çarptırılacaktır? Eğer öyle olursa bu **"tam Aziz Nesin'lik bir dava"** olur. Bu, "eleştirmenlerin usyürütmesi yasaktır" ya da "eleştirmenlerin içkin eleştiri yöntemini kullanması yasaktır" anlamına gelir. "Eleştirmenlerin, yazarları, o yazarların kamuya bellettikleri değer yargılarıyla tartmaları, yasaktır" demektir. Oysa, böyle bir yasak ancak Faşist Almanya'da, Faşist Hitler'in, Faşist propaganda bakanı Göebbels'in şu bildirisinde görülmüştür:

"Bugünden itibaren, şimdiki biçimiyle 'sanat eleştirisi' yapılmasını **yasaklıyorum'**.. "Eleştiri kavramı"nı "sanat yargılaması" haline getiren şimdiye kadarki "sanat eleştirisi"nin yerini, bugünden tezi yok "sanat raporu" alacaktır!.. "Sanat raporu" da, eleştiriden çok, "yapıtı bu haliyle beğenip değerli bulma" biçiminde olmalıdır! 27.11.1936. İmza: Goebbels-Nazi Partisi Propaganda Bakanı" (Bkz: Sargut Sölçün —'Tarih Bilinci Ve Edebiyat Bilimi'— Dayanışma. 1.bs- 1982, s. 32, 33 —Kaynak: Der Deutsche Schriftsteller— 12/1936- s. 280 vd.)

Bugüne dek, ilerici demokrat eleştirmenler, sanki ülkemizde Goebbels'in bu buyrukları, ya da Jdanov'un buna benzer buyrukları yasa imiş gibi davranarak, Aziz Nesin'in yazdıklarını, söylediklerini "O halleriyle beğenip öve öve Arş'ı alaya çıkarmışlar ve böylece en büyük kötülüğü Aziz Nesin'e bunlar yapmışlardır.

Aziz Nesin, çok değil yirmi yıl önce 'Türk halkı yeteneklidir, çalışkandır, tüm demokratik haklarını söke söke kendisi almıştır. Halkımız yiğittir, akıllıdır, kahramandır' diye bağırırken, bunlar alkışlamış...

Sonra Aziz Nesin "halkımız korkaktır, alçaktır, sahtecidir, hiç bir hakkı kendisi almamış, bütün haklar kendisine yukarıdan verilmiştir" diye bağırmaya başlayınca, bunlar yine çılgınca alkışlamışlardır.

Aziz Nesin 1969'da "Laiklik Türkiye'ye en zararlı kurumdur!" diye bağırdığında, bunlar alkışlamış.

Sonra Aziz Nesin "Laiklik Türkiye'ye çok yararlıdır!" diye bağırmaya başlamış, bunlar yine alkışlamışlardır...

Aziz Nesin, "Atatürk Devrimleri osuruktan teyyaredir, hiç bir değişiklik yapmamıştır. Türkiye Eti döneminde neyse yine o kalmıştır" diye bağırdığında, bunlar alkışlamış...

Sonra Aziz Nesin: 'Ah Atam! Sen kalk da ben yatam! Meğer ne büyük adammışsın! Yaptığın köklü değişikliklerin haddi hesabı yok! Şapka Devrimi dahi biçimsel sayılamaz!' diye bağırınca, yine alkışlamışlardır.

Bunlar Aziz Nesin'in birbirine aykırı tüm sözlerini hep alkışlaya alkışlaya sonunda onu ermiş= evliya diye nitelendirmeye başlamış, bir gün Aziz Nesin ölür ya da öldürülürse, bunlar Aziz Nesin'i yine alkışlaya alkışlaya gömeceklerdir. Çünkü, bu 'ilerici demokrat it sürüsü" yalnızca 'bizden' dediklerini alkışlamayı, 'bizden değil' dediklerine karşı topluca havlayıp ulumayı bilir, başka bir şey bilmez; yazılan, konuşulanın doğru düşünmenin evrensel ilkeleri uyarınca eleştirilmesi gibi bir görevleri olduğunu, uslarından hiç geçirmezler. Cengiz Özakıncı "ilerici" (!!!) "Demokrat" (???) İt sürüsü"nün bir köpeği değildir. Aziz Nesin'in birbirine aykırı her sözünü alkışlayıp, Aziz Nesin ölünce onun ölüsünü alkışlarla kaldıracaklar arasında yeri yoktur. Bugüne dek Aziz Nesin'e en köklü eleştiriyi getiren ve ona karşı çok üzüleceğini bildiği sözleri yazmaktan **katı yüreklilik** ile hiç çekinmemiş olan Özakıncı, Aziz Nesin'e onu alkışlayanların hepsinden daha çok **a-cı-mak-ta-dır!**

Eğer Aziz Nesin, yazarlığa ilk başladığı günlerde, Cengiz Özakıncı gibi, kendisini 'doğru düşünmenin evrensel ilkeleri'yle tartarak, gördüğü tüm tutarsızlıklarını gösteren bir eleştirmen bulsaydı, elli yıllık yazarlık yaşamında bu denli çok tutarsızlık yapamazdı... Ve bu, Aziz Nesin'i yazınını dizgeleştirmeye iterdi. Hiç değilse bir tanecik dizgeli düşünürümüz olurdu. Aziz Nesin, 'eylem'ci olarak unutulmak yerine, 'dizgeli düşünür' olarak unutulmaz olurdu. Çünkü, ancak 'dizgeli düşünür'ler unutulmazlığa erişebilmişlerdir. Eğer Aziz Nesin adı yaşayacaksa; bu, onun, "Cengiz Özakıncı tarafından eleştirilmiş tutarsız bir yazar" olmasından gelecektir. Aziz Nesin adı, C. Özakıncı'nın eleştirilerinde yaşayacağından, unutulmayacaktır. Bu da Cengiz Öza-

kıncı'nın Aziz Nesin'e yaptığı bir iyiliktir. Özakıncı, Aziz Nesin'e **dördüncü boyutun** kapılarını açmıştır.

Aziz Nesin, 'Soruşturmada' adlı kitabının 3.ncü baskısının 75.nci sayfasında:

—"Türk yazınının dünyada yeterince tanınmamasının nedenleri arasında... başka ülkelerin hemen pek çoğunda, toplumsal bilinçaltlarında çok yaygın bir Türk sevgisizliği.. vardır. Bütün bunlar yetmezmiş gibi.. **Batı burjuva yalaklığı** yapan kimi eleştirmenler de **"Türkiye'de roman yoktur!"** vb. yargılar keserek, her yandan kuşatılan Türk yazınının üstüne üstüne varmışlardır" demiştir. (age-)

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bu yargısına **bütünüyle katılmakta,** Aziz Nesin'in bu sözlerini **beyniyle yüreğiyle doğru bulmakta,** öyle ki, Aziz Nesin'i değerlendirirken, Aziz Nesin'in bu yargısını bir **öncül** olarak almaktadır. Aziz Nesin; tüm Dünyada yaygın bir Türk düşmanlığı var ve bu nedenle Türk yazını Dünyaya pek az tanınmış **iken...** Türk yazınının böyle bir kuşatma altında bulunduğu bir **ortamda,** kimi aydın geçinenlerin **"Türkiye'de roman yoktur!"** diyerek, Türk sevmez yabancıların Türk yazınını yoksaymasına içerden çanak tutmalarını **"bunlar batı burjuva yalaklarıdır", "emperyalizme yalaklık edenlerdir"** diye nitelendirmekte, yerden göğe dek **haklıdır.**

Aziz Nesin'in "Batı burjuva yalağı" adlandırdığı eleştirmen, adını koyarsak: **"Fethi Naci"** dir... Fethi Naci, "Türkiye'de roman yoktur!" savını 1981'de yayımlanan "Türkiye'de Roman Ve Toplumsal Değişme' adlı çalışmasında ortaya atmıştır. Aziz Nesin de, yukarıda "Türkiye'de roman yoktur, diyen batı burjuva yalağı" sözlerini 29 Eylül 1981'de söylemiştir.. O günlerde Fethi Naci'den başka "Türkiye'de roman yoktur" diyen bir eleştirmen bulunmadığından, Aziz Nesin'in Fethi Naci"ye "Batı burjuva yalaklığı" yüklediği açıktır. Fethi Naci, Türkiye'de sosyalist tanınmış bir yazardır ki, Aziz Nesin işte bu tanınmış sosyalist yazar için o 'Türkiye'de Roman Yoktur!' dediğinden dolayı, "batı (emperyalist-sömürgen-yayılmacı) burjuva yalağı" nitelemesinde bulunmuştur.

1. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'den şunu öğrenmiştir: Batı emperyalistleri, Türksevmezdirler, bu yüzden Türk yazınına dünyada yer vermek istemezler, Türk yazınını yok sayarlar, böyle bir ortamda bir Türk eleştirmen "Türkiye'de Roman Yok!" demekle, batı emperyalizmine yalaklık etmiş olur.

Cengiz Özakıncı, **usyürütmektedir.**

2. Şöyle düşünmektedir: "Batı emperyalistleri, Türkiye'de yazını yok saymakla, Türkiye'de uygarlık yok demektedir. Çünkü bir ülkenin yazını yoksa, o ülkenin uygarlığı da yoktur. Çünkü uygarlık, yazıyla başlar. Onlar Türkler'in uygarlığını yok saymak istedikleri içindir ki, Türkler'in yazınını yok saymaktadırlar. Öyleyse 'Türkiye'de roman yoktur!" demek nasıl "Batı burjuva yalaklığı" ise, "Türkiye'de uygarlık yoktur, Türkler daha göçebelik aşamasından yerleşiklik aşamasına geçmememişlerdir" diyen bir aydın da, "Batı emperyalist yalaklığı" yapmış olur.

3. Aziz Nesin'in kendisi "Türkler göçebedirler, daha yerleşik düzene geçememişlerdir, uygarlıktan uzaktırlar" demiştir.

4. Demek ki, Aziz Nesin de, kendi değer yargılarıyla, "Batı emperyalist burjuva yalağı"nın tekidir. Türkleri uygarlıksız, barbar, göçebelik aşamasında kalmış göstermekle, emperyalizme yalaklık eder.

İşte Cengiz Özakıncı'nın usyürütmesi budur. Bu usyürütme bütünüyle mantık biliminin çıkarım kuralları uyarınca yapılmıştır. Aziz Nesin'in söz yazı ve davranışlarını, Aziz Nesin'in ölçütleriyle tartarak usyürütmüştür. Aziz Nesin, kendisinin başkalarını tarttığı terazide tartıldığında, batı emperyalist burjuva yalağı çıkmaktadır. Bu, bir **sövgü ürünü** değil, bir **usyürütme ürünüdür...** Cengiz Özakıncı'nın yazısında geçen "Aziz Nesin uluslararası başbuğların yalağıdır" gibi nitelemeler, bütünüyle, Aziz Nesin'in kendi değer yargılarının ürünüdür.

XII- Aziz Nesin'in 1985'ten bu yana Türklere yönelttiği tüm aşağılamalar, Aziz Nesin'in özkendi düşünceleri olmayıp, Kurtuluş Savaşı sırasında yurdumuzu bölmeye kalkışan emperyalist devletlerin Sevr gerekçesi olarak yayımladıkları resmi bildiriden aşırmadır

Bilindiği üzere 1. Sömürge Bölüşüm Savaşı sonrası, Osmanlı, Batılı Sömürgen Çakallara yenik düşmüş; Batılı Sömürgen Çakallar, Osmanlı'nın gövdesini kendi aralarında bölüşüp, her biri bir bölgesini yutmaya kalkışmıştır. Ancak ulusumuz daha ölmediğini ortaya koyan bir silkinişle, bu çakallara karşı direniş bayrağını açmış, direnişin orta yerinde, çakallar ulusumuzla başedemeyeceklerini sezince, **Paris'te**

görüşmeler düzenlemişlerdir. **Paris Konferansı** dedikleri o görüşmelerde, bizi Damat Ferit sırasında, ulusumuzun direnişi karşısında duydukları tüm öfkeyi onun yüzüne kusmuşlar ve şu bildiriyi yayımlamışlardır:

"Türkler kendi egemenlikleri altındaki başka soyları iyi yönetmeyip mutlu edememişlerdir.. Türklerde yabancı soyları yönetebilme yetisi yoktur. Türkler nereyi egemenlikleri altına almışlarsa, orada var olan uygarlığı yıkmışlardır. Türkler'in egemenliğinden çıkan yerler de anında uygarlıkta kat kat ilerlemiştir. Türk, eline geçirdiği yerleri yıkmaktan başka bir şey yapmış değildir. Türkün nitelikleri arasında yapıcılık yoktur; yıkıcılık vardır yalnızca. Türk geleneksel olarak kötü ahlaklı, sahteciliğe dayanan bir geçmişe sahiptir." (Bkz: Başlıca Müttefik ve Ortak Devletler Konseyinde, 23 Haziran 199'da yugun bulunan Metin-Aktaran: Osman Olcay- 'Sevres Andlaşmasına Doğru-Çeşitli Konferans Ve Toplantıların Tutanakları ve Bunlara İlişkin Belgeler. -Ankara, 1981-)

Yukarıdaki sözler, Batılı sömürgen devletlerin resmi görüşleri olarak, resmi bir bildiri biçiminde, tüm dünyaya duyurulmuş; Batılı sömürgen devletler, uydurdukları bu yalan gerekçelere dayanarak yurdumuzu bölüp yutmaya, ulusumuzu köleleştirmeye kalkışmışlardır.

İşte başta Aziz Nesin, sonra Demirtaş Ceyhun ve bu gibi pek çok (**ulusal değil!**) Yerli yazındırık, 1919'da düşmanlarımızın bize saldırma gerekçesi olarak uydurdukları bu yalanları, şimdi kendileri, içimizden birileri olarak, tüm dünyaya yeniden haykırmaya koyulmuşlardır. Aziz Nesin, kitaplarında, söyleşilerinde, düşman devletlerin bu yalan savlarını aynen dile getirip doğru diye yaymaktadır. Demektedir ki:

"Biz Altay'dan gelen erleriz. Altay'dan **göçebe** olarak geldik ve bugüne dek hep göçebe kaldık." —"Hiç bir kültürü yok." —"Bizi aşağılamakta da haklıdırlar.. Bizim kültürümüz filan yok.." —"Göçebeliğimiz aleyhimize olan şey.. Köylülükten de göçebelikten de hâlâ kurtulamamışız. Uygarlık kentleşmekle oluyor, yerleşmekle oluyor.. Biz ise hâlâ göçebeyiz." —"Kılıçla gidip aldığımız.. yendiğimiz insanlardan daha üstün kültürlü değiliz ki." —"Yaratıcılık yok Türkiye'de" —"Bizim konukseverliğimizin arka yüzü de çıkarcılıktır." —"Türkiye'de yüce diye bir şey yoktur." —"Hiç bir umut görmüyorum Türkiye'de.. Türkiye'de namus, ahlak, doğruluk zafer kazanmaz, kazana-

maz." —(Bkz: Aziz Nesin— 'Onursal Doktor..' -1. bs- s. 45, 74, 82, 88, 106, 110, 157, 158, 164) "Türkler'in %60'ı aptaldır" (s. 119) "%60 aptal, %90 korkak!" (s. 143) "Korkaklık, ikiyüzlülük **sizlere** atalarımızdan kalıttır." (s. 176) "Türkler, dünyadaki sayılı şovenlerdendir." (s. 254) "Aptalız, sahteciyiz, ikiyüzlüyüz!" (s. 291) "Mezar düşmanı Türkiye" (s. 313) (Bir Tutam Aydınlık)

Aziz Nesin'in ***1985'te İngiltere Ve Almanya PEN Klüp onur üyeliğine seçildikten sonra*** en yüksek sesle haykırmaya, tüm kamuya belletmeye davrandığı bu yargılar, bütünüyle **23 Haziran 1919 günlü** dünyaya duyurulan **Türk aşağılamasının** yinelenmesinden başka bir nen değildir.

İşte bu nedenle, Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin eleştirisinde, şöyle demiştir:

—"Aydın onurlarını akçe karşılığı sattılar. Aydınların pek azı direniyor, bu yüzden sürünüyor. İşte ortalık böyle böyle 'Nomossuz aydınlar'a, 'kurtların yazındırıkları'na kalmış bulunuyor. Entelejansiya'lıktan, "Entel-ajan"lığa geçiş yaptılar. Kimi Araplara, kimi Avrupa'ya, kimi Acemlere, kimi Amerika'ya 'reklam yazarlığı' yaparak geçimini sürdürüyor. Bunlar, gerçekte birer "çaşut yazar" olduklarını çaktırmamak için, bu yaptıklarını "tabu yıkıcılık" —"Yiğitlik"— "Aydınlanma kahramanlığı" diye yutturmaya çalışıyorlar. Bunlar, kendi kendilerini "Türk resmi tarihinin yalanlarını yıkanlar" olarak gösteriyorlar. Oysa bunlar, Arap, Acem, Avrupa, Amerika resmi tarihlerinin, Türkler üzerine uydurdukları resmi yalanların yerli savunucularıdır. Ağızlarından Türk resmi tarihini çürütmek üzere çıkan hiç bir söz yoktur ki, bu daha önce yabancı resmi tarihlerçe ortaya atılmamış olsun! Bunlar kendilerini "Gayrı-resmi tarih"çiler olarak sunan "yabancı resmi tarih" savunucularıdır.

Bunlar, "Orient Ekspress'in yerli garsonları"dır.

Aziz Nesin, İngiltere, Fransa, İtalya, Yunanistan devletlerinin, Türklere saldırmalarını dünyaya haklı göstermek amacıyla, 23 Haziran 1919'da yayımladıkları bildiride geçen ve ulusumuzu aşağılayan nitelemelerden çok daha ağırını, çok daha aşağılayıcı sözcüklerle dile getirmiştir. Atatürk, düşman devletlerin bu aşağılayıcı bildirisini, 28 Aralık 1919'da Ankara'ya gelişinin ertesi günü, bütün halkın önünde yaptığı şu konuşmayla yanıtlamıştır:

XIII- Atatürk'ün yabancı devletlerce Türklüğe yöneltilen aşağılamaları benimseyip savunan yerli aydınlara laneti

—"Mondros Bırakışması"nın bağıtlanması sırasında, **özgür ve bağımsız yaşamaya layık bir Osmanlı milleti** görmelerine karşın, aradan bir iki ay geçtikten sonra, bu yargılarından dönüyorlar. Başka renk ve anlamda yargılar veriyorlar. Bunun nedeni şöyle açıklanabilir: Yabancılar, kendi akçasal ve yönetsel çıkarlarını doyurabilmek için, bize karşı uydurdukları iki savı yürütmeye başladılar. Bu savlardan birincisi: Sözde, ulusumuzun gayrı-müslim yurtdaşlarını eşitlik ve adalet ilkelerine uygun biçimde yönetmeye yeteneksiz olduğu... ikincisi de: Sözde, ulusumuz, toplum olarak yetenekten yoksun bulunduğundan, bayındır bulunan yerlere girmiş ve oralarını yıkıntıya çevirmiş!.. Birincisiyle, ulusa zalimlik atıf ve isnat ediyorlar. İkincisi ile yeteneksizlik... Eğer bu iki sav gerçekten doğru olsa idi, ulusumuzun başına buyruk yaşamaya hakkı olduğu söylenemezdi. Gerçekten zulüm, uygarlıkla bağdaştırılamaz. Yeteneksizlik de, bağışlanmaya yaraşır bir nen değildir. Oysa, bu savlar, bizim üzerimizde kesinlikle gerçek değildir. Her ikisi de **iftiradır.** Ulusumuzun yeteneksiz olmadığı, tarihen ve mantıken sabittir. Bunun **kanıtını kendi muamelelerinde bulabiliriz.** (Şimdi bize yeteneksiz, zalim diyen) Avrupa devletleri, bırakışmadan önce ve bırakışma anında, bırakışma ile "kendi ulusal sınırları içerisinde yaşamaya yaraşır bir Türkiye benimsemişlerdir", aradan bir kaç ay dahi geçmeden nasıl oluyor da bir ulus zalim ve kabiliyetsiz oluyor ve bundan dolayı yaşam hakkından yoksun bırakılmak isteniliyor?!! Avrupa devletleri, ulusumuzu önceden bilmiyorlar mıydı? Wilson İlkeleri'ne onaylayıp bırakışmayı imza ettikleri zaman, altı yüzyıllık bir ulusun niteliği, yeteneği hakkındaki bilgileri eksikti de, şu bir iki ay içinde mi tamamladılar? Hakkımızda uygulayacakları kararları bilmiyorlardı da, sonra mı hatırlarına geldi?? Oysa ki, düşününüz efendiler!.. Ulusumuz küçük bir aşiretten, anayurtta bağımsız bir devlet kurduktan başka, batı dünyasına, düşman içine girdi ve orada sıkı güçlükler içinde bir imparatorluk oluşturdu. Ve bu imparatorluğu 600 yıldan bu yana tüm bir şevk ve yücelikle sürdürdü. Bunu başarmış bir ulus, doğaldır ki, yüksek yönetme yetisine sahiptir. Böyle bir durum **yalnızca kılıç gücüyle** oluşturulamazdı... Ulusumuzun zalim olması sorununa gelince... Bu da **salt iftira**dan ve **yalandan** ibarettir. Efendiler, hiç bir

ulus, bizim ulusumuzdan daha çok, yabancıların gelenek ve göreneklerine saygı göstermemiştir. Dahası, denilebilir ki, türlü dinlere bağlı olanların dinini, ulusallığını gözeten biricik ulus, bizim ulusumuzdur!.. Ulusumuza kötülükler isnadeden karşıtlarımız, kendileri İslam Dinini resmen tanımış değildirler!.. Yineliyorum: Bize karşı ortaya atılan görüşler yanlıştır. Bu gerçek, tarihen ve mantıken sabittir. Bunu, **yalnızca Batıya değil, dahası yurtdaşlarımıza da önemli bir biçimde ihtar etmek gereğini duyuyorum.** Çünkü, seyrek olmakla birlikte, üzüntüyle işitiyoruz ki, **ulusunun tarihini okumamış** ya da **ulusal duygudan yoksun** kalmış olması gereken kimi kişiler, **yabancıların bize karşı ortaya attıkları suçlamaları reddetmedikten başka, bir de ülkelerini, uluslarını özürlü göstermekten çekinmiyorlar!** Hâlâ, bugün, Sultani (Galatasaray Lisesi) salonlarını, **bize karşı konferans verdirtmek için yabancılara açık tutanlar** var!..

B u g i b i l e r e l a n e t !.." (Nutuk-ves. 220)

Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'nın yazısında geçen sözcükleri kendisine sövgü sayarak, Özakıncı'yı dava etmiş, bir milyar ödence istiyor!.. Oysa Aziz Nesin, Özakıncı'dan önce Atatürk'ü dava edip, Atatürk bana sövüyor diyerek, ondan ödence istemeliydi. Çünkü, Atatürk yukarıda aktardığımız yazısında, ne büyük adammış ki, ta o günden, bugünkü Aziz Nesin'leri bile görmüş ve "bu gibilere lanet!" okumuştur.

Atatürk: "Ulusunun tarihini okumamış, ya da ulusal duyarlıktan yoksun kalmış kimi kişiler, yabancıların ulusumuza karşı ortaya attıkları suçlamaları reddetmedikten başka, bir de ülkelerini, uluslarını özürlü göstermekten çekinmiyorlar!.. Bu gibilere **lanet!"** demiş...

Atatürk'ün: "Yabancıların ulusumuza karşı ortaya attıkları suçlamaları reddetmedikten başka, bir de kendi ülkelerini, kendi uluslarını özürlü göstermekten çekinmiyorlar... Bu gibilere lanet!" dediği kişilerin başında, o gün için Aziz Nesin'in **"kurt kalemli meslekdaşları"**ndan gazeteci-yazar Ali Kemal geliyordu. Ali Kemal, o gün, tıpkı bugünkü Aziz Nesin gibi yazıyordu. Bir yazısında şöyle diyordu:

—"O **göçebe vahşiliği**nin bir daha bu topraklarda dikiş tutturamayacağını en kati delillerle isbat edemezsek.. (düveli muazzama, bize kendi kaderimizi tayin hakkı tanımaz)" (Bkz: Peyam-ı Sabah gazetesi, 26 Mayıs 1920)

Görüleceği üzere, İşgal altındaki İstanbul'da, Ali kemal, yabancı devletlerin ulusumuza yağdırdığı aşağılamaları reddetmedikten başka, ulusumuzu "**Göçebe vahşi** =uygarlıksız bir ulus" diye göstererek, aşağılıyordu. 26 Mayıs 1920'ye dek ulusumuzun, uygar değil, **göçebe vahşiler** olarak yaşadığını savlıyordu. Bundan kurtulmak için İngiliz yönetimi altına girmemiz gerektiğini, İngilizlerin ulusumuzu göçebe vahşilikten kurtarıp uygarlaştıracağını savunuyordu. Tıpkı Aziz Nesin'in başta "Onursal Doktor..." adlı kitabında yazdıkları gibi!.. İşte bu Ali Kemal'in ulusumuzu göçebe, barbar gösteren yazıları, Türk Dizgicilerini **ayaklandırmış,** Türk Dizgicileri, bundan böyle ulusumuzu aşağılayan Ali Kemal'in yazılarını dizmeyeceklerini açıklamışlardır. Aziz Nesin, bunu 'Ah Biz Ödlek Aydınlar'da şöyle anlatır:

—"İnkılaba karşı olan **hain Ali Kemal!..** Türk Dizgicilerinin.. Ali Kemal'in yazılarını dizmemek için aralarında aldıkları karar, Türk emekçilerinin bugün de övüncü olan bir belgedir. Şöyle "Cemiyetimiz.. Türklük için yüzkarası olan bu gibi garazlı yazıları dizmeye alet olmamayı, kendisine milli, vatani ve kutsal bir görev bilir!" + "Herkesin pekiyi hatırındadır ki, Ali Kemal, 'Peyam-ı Sabah'ta, muhalefet (yazılarını) **milli mukaddesata saldıracak biçime** soktuğu zamanlarda, (Cemiyetimiz) o gazetenin yazılarını dizmemek için (direnmişlerdir)." ".. Türk Mürettipler Cemiyeti Başkanı-H. Hayri" (Bkz: Aziz Nesin-age- s. 51, 52)

İmdi Cengiz Özakıncı, şöyle usyürütmektedir:

1- Ali Kemal adlı gazeteci-yazar, 1919-1920'lerde, "Türklük için yüzkarası olan... muhalefeti milli mukaddesatımıza saldıracak kerteye vardıran.. ulusumuzu o güne dek tarih boyunca "göçebe vahşiler" diye gösterip, uygarlaştırılmasını Avrupadan bekleyen bir yazardır.

2- Aziz Nesin, 18 Mayıs 1964 yılında Akşam gazetesinde yayımlanan yazısında, Ali Kemal'i **hain** olarak damgalamıştır.

3- Ancak, Aziz Nesin'in kendisi de, özellikle 1990 sonrası yazdığı yazılarda, "Türklük için yüzkarası olan... muhalefeti, milli mukaddesatımıza saldıracak kerteye vardıran.. ulusumuzu, ta 1990'lara dek "göçebe vahşiler" olarak gösterip, "göçebe vahşilik"ten kurtulmasını Avrupa'dan bekleyen bir yazındırıktır. Bu, onun özellikle 'Onursal Doktor..' adlı kitabında belgelidir.

4- Öyle ise, Aziz Nesin, Ali Kemal'e **hain** derken kullandığı kendi hainlik anlayışına göre, kendisi hain olmaktadır. Hain nitelemesi o denli ağır bir nitelemedir ki, bunun yanında söylenecek her türlü aşağılama, hafif kalır. Aziz Nesin'e kendi mantıkınca, kendi üslubuyla, kendi ölçütleriyle hain demek olası iken, ona 'Trajikomik', 'Bityavrusu', "Dalkavuk", 'Çanak yalayıcı', 'Entellektüel Orospu' vs. demek, haydi haydi olasıdır ve çok hafif kalır!

Cengiz Özakıncı'nın yukarıdaki sözleri nasıl **sövgü üretmek** olmayıp, tersine, **usyürütmek** ise, Kitap Gazetesi'ndeki yazıları da **sövgü ürünü** değil, **usyürütme ürünü**dürler.

Aziz Nesin, nasıl başka bir gazeteciye "muhalefeti, milli mukaddesatımıza saldıracak kerteye vardıran" yazılarından dolayı hain diyebiliyor ve bu tür yazıları dizmeyip direnen mürettipleri övüyor idiyse, bunu yapan Ali Kemal değil de, kendisi olunca, kendi kendisine de öyle denmesi ve böylesi yazılarının dizimine, basımına, yayımına karşı direnenleri alkışlaması gerekir. Çünkü, Aziz Nesin'in "hain, yazıları dizilmesin" dediği Ali Kemal, o yazılarında nasıl ulusumuzu "uygarlıksız göçebe vahşiler" olarak gösteriyorsa, Aziz Nesin'in kendisi de, özellikle 1985 sonrası, 1990 başlarından bu yana, ulusumuzu "uygarlıksız, göçebe, yabanıl" diye göstermektedir. Kendi ölçütlerine göre, kendi kendisi Ali Kemal konumundadır.

XIV- Aziz Nesin tarih boyunca öteki ulusların Türklere yöneltmiş oldukları tüm aşağılamaları benimseyip savunan bir yerli yazındırıktır

Aziz Nesin'in özellikle 1990'dan sonra ulusumuz için söylediği çoğu sözlerin, "ulusumuza aşağılama" niteliğinde olup olmadığı, Aziz Nesin'in çok sıkı yoldaşı İlhan Arsel'in bilirkişiliğinde pek güzel saptanabilir. Çünkü, İlhan Arsel, yayımlanan 'Arap Milliyetciliği ve Türkler" kitabında Arapların Türkler için söylediği yakıştırmaların bütün bir dizinini aktarır ve bunları "Türklere hakaret, küfür, iftira" olarak nitelendirir ki, Aziz Nesin'in Türkler için yaptığı nitelemelerin, Arsel'ce "hakaret, küfür, iftira" denilen Arap sözlerinden bir ayrılığı yoktur. Araplar Türklere hangi sözlerle (Arsel'in yargısıyla) hakaret, küfür, iftira etmişlerse, Aziz Nesin de Türklere Arapların söylediklerini **yinelemiştir!**

1- *Aziz Nesin, bugüne dek* ***Arapların*** *Türklere sövmekte kullandıkları hangi sözler varsa, tümünü Türklere yakıştırmıştır.* ***Bu belgelidir.*** (Karşılaştırınız: İlhan Arsel'in "Arap Milliyetçiliği Ve Türkler" adlı kitabıyla, Aziz Nesin'in "Onursal Doktor..." adlı kitabı.)

2- *Aziz Nesin, bugüne dek* ***İranlıların*** *Türkleri aşağılamakta kullandıkları hangi sözler varsa, tümünü Türklere yakıştırmıştır.* ***Bu da belgelidir.*** (Karşılaştırınız: Nevval Çizgen'in "İki Ülke, İki Devrim; Türkiye-İran" adlı kitabıyla, Aziz Nesin'in "Onursal Doktor.." adlı kitabı ve pek çok Söylev ve Demeçleri.) (Nevval Çizgen'in kitabından: "Türklerle hep dalga geçiyorlar. Birine küfretmek için **'Türk'** sözcüğünü kulanıyorlar. **"Eşek Türk!"** çok kullanılan bir deyim.. Türklerin şiveli konuşmaları **"aptallıkları için örnek"** leme olarak kullanılıyor. Tüm **gülütler** (fıkralar) Türkler üstüne.. (Bu aşağılanmalar nedeniyle, İran'daki) Türkler, asıllarını (Türklüklerini) belli etmek istemiyorlar." (s. 51) ...Aziz Nesin, 'Ah Biz Ödlek Aydınlar' adlı kitabında: "Kitaplarımın en çok çevirilip basıldığı ülke **İran**'dır. Öyle ki, henüz Türkiye'de kitap olarak basılmamış yapıtlarım bile **İran**'da kitap olmuştur. Eksik olmasınlar **İranlı** çevirmenler, Türk gazete ve dergilerindeki tefrikalarımı bile toplayıp, **Türkiye'den önce İran**'da kitap olarak yayımlıyorlar.. **İranlı** okurların öykülerime gösterdikleri **bu ilgi**nin nedenini düşündüm.. demek ki, benzer tolumsal, ekonomik, politik koşullar altında yaşıyoruz." (s. 233, 234) demiştir. Oysa, Aziz Nesin'in yapıtlarının anında İran'da basılıp yayılmasının nedeni, onun **eşi bulunmaz salakça saptanasında** dediği üzere, iki ülkenin toplumsal yapı benzerliği olmayıp, Nevval Çizgen'in bir **Antropolog** gözüyle saptadığı üzere, **İran'lıların Türkleri Aşağılama alışkanlığını; "Bakın bir Türk olan Aziz Nesin dahi bizim Türklere yaptığımız sövgüleri aşağılamaları doğruluyor" diyerek pekiştirme gereksinimleridir.** Aziz Nesin: "Ben hep Türklerin **aptallıklarını, kötülüklerini yazdım"** diyen bir yazındırık olarak, İranlıların bu yapıtları niçin günü gününe çevirip yayımladıklarını anlayamama **"ebleh"**liğini göstermiş biridir.)

3- *Aziz Nesin, bugüne dek* ***Yunanlıların, Rumların*** *Türkleri aşağılamakta kullandıkları tüm sözleri, Türklere yakıştırmıştır.* ***Bu da belgelidir.*** (Türklerle Rumlar arasında yapılan basketbol karşılaşmasından sonra, Türkler Rumları yenince, Rumların çıkardıkları olaylar, Türk basketçilerine sopalarla saldırmaları ve saldırırken **"aptal, bar-**

bar Türkler!" diye haykırmaları, basın-yayın organlarınca canlı olarak gösterilmiştir. Kıbrıs'taki Rumların dahi Kıbrıs Türk sınırına yığılarak, saatlerce **"aptal, barbar Türkler!"** diye bağırdıkları, basınımızca belgelenmiştir. Ki, Yunanlıların ve Kıbrıslı Rumların Türklere yağdırdıkları bu sövgüler, Aziz Nesin ağzından Türklere yinelenmiştir.

4- *Aziz Nesin, bugüne dek* ***İsviçrelilerin*** *Türkleri aşağılamakta kullandıkları tüm sözleri, Türklere yakıştırmıştır.* ***Bu da belgelidir.*** (Aziz Nesin'in oğlu Ali Nesin'in, babası Aziz Nesin'e yazdığı mektuplar kitap olarak yayımlanmıştır. Bu mektuplardan birinde, Lozan'daki okulda kendisine **"Pis Türkler!"** denildiğini, **"Türklerle alay edildiğini"** yazmıştır. 23 Kasım- 12 Aralık 1973. Aziz Nesin de, bu olaydan 20 yıl sonra, Aydınlık'ta yayımlanan 29 Ağustos 1993 günlü yazısında **"Pislik"** başlığı altında, İsviçrelilerin "Pis Türkler!" yargısı pekiştirmiştir.)

5- Aziz Nesin, bugüne dek **Almanların, Dazlakların** Türkleri aşağılamakta kulandıkları tüm sözleri, Türklere yakıştırmıştır. Bu da belgelidir. (Aziz Nesin, Alman Dazlakların **"Aptal Türkler! Ülkenize dönün!"** saldır söz'ünü aynen yinelemektedir. Almanya'da TV. için yaptığı *bir söyleşi, canlı olarak Almanya'da yayımlanmış* ve bu söyleşide Aziz Nesin, var gücüyle **"Türkler Aptaldır!"** diye bağırmış ve ardından Almanlara, **"Aptal Türkleri Türkiye'ye geri yollamadığı için"** kızmıştır. Aziz Nesin, bu sözlerinden dolayı **Alman Dazlaklarının sevgilisi** olmuştur.

6- *Aziz Nesin, bugüne dek,* ***İngilizlerin, Fransızların, İtalyanların*** ve ***tüm Batı ülkelerinin*** *Türkleri aşağılamakta kullandıkları sözcükleri, Türklere yakıştırmıştır.* ***Bu da belgelidir..*** (Bkz: Bu ülke sözlüklerindeki **'Türk'** maddeleri!.. Bu ülke argolarındaki 'Türk' sözcüğünün kullanım biçimi ve Aziz Nesin yapıtlarında Türk'e yüklenen nitemlerin özdeşliği...)

7- *Aziz Nesin, Kurtuluş Savaşında* ***düşmanımız olan devletlerin*** *ulusumuza yönelttikleri* ***resmi aşağılamaları,*** *70 yıl sonra* ***yinelemiş,*** *bu aşağılamaların ülkemize saldırmak için bahane olmak üzere yapıldığını bilmesine ve son beş yıldır yeni bir* ***Sevr*** *dayatmasıyla karşı karşıya bulunduğumuzu herkes öğrenmiş bulunmasına karşın, bundan çekinmemiştir.* ***Bu da belgelidir.*** (Bkz: Kurtuluş Savaşı'nda **Düşman Devletlerin** 23 Haziran 1919'da yayımladıkları bildiri... Karşılaştırınız: Aziz Nesin'in 'Onursal Doktor...' kitabı.)

8- *Aziz Nesin, Kurtuluş Savaşımızda İstanbul'da* ***düşmanla işbirliği yapan hain gazeteci-yazarların,*** *düşmanlarımıza yaltaklanmak için yayımladığı tüm* ***'Türk aşağılamaları'nı,*** *70 yıl sonra yinelemiştir.* ***Bu da belgelidir.*** (Bkz: Halk tarafından linç edilen, dizgiciler tarafından yazılarını dizmemek için grev yapılan **Hain Ali Kemal**'in 'Peyam-ı Sabah'taki köşeyazıları + **Refii Cevat Ulunay**'ın Alemdar'daki yazıları... Karşılaştırınız: Aziz Nesin'in yazıları... Anımsayınız: **Hain 150'liklerden Refii Cevat Ulunay,** Aziz Nesin'in en iyi dostlarının başında gelir. Bkz: A. Nesin —Sora Sora Cennet Bulunur'— 2. bs- s. 142, + 'İnsanlar Konuşa Konuşa' -3bs- s. 102, 103)

9- *Aziz Nesin, Atatürk'ün "Yabancı devletlerce yapılan aşağılamaları reddetmedikten başka, kendi uluslarını aşağılayan, tarihini okumamış ya da ulusal duyarlıktan yoksun yurtdaşlarımız var!. Bu gibilere lanet!" dediği türden yazılar yayımlatmış, eylemler yapmıştır.* ***Bu da belgelidir.*** (Bkz: Kurtuluş Savaşı'nda **hain** olduğu için halkın linç ettiği gazeteci-yazar Ali Kemal'in "Türkler bugüne dek **vahşi göçebeler idi"** dediği yazısı... Karşılaştırınız: A. Nesin'in "Türkler Altaydan geçebe olarak geldiler, bugüne dek de göçebe olarak yaşadılar, uygarlık kurmuş değildirler" yolundaki yazıları, 'Onursal Doktor..' -1. bs- s. 45)

10- Aziz Nesin'in yukarıda belgelenen eylemlerinden dolayı yasalarca suçlu bulunup bulunmaması başka, Aziz Nesin'in bu eylemleri yapmış olduğu başka bir konudur. Aziz Nesin, yetmiş yıl önce, Atatürk döneminde yaşasaydı ve yukarıdaki yazılarını yazıp yayınlatsaydı, o dönemin yasalarına göre yargılanacaktı; bunları şimdi yapıyor, şimdiki yasalara göre suçlu bulunmayabilir; ancak bu, onun yukarıdaki eylemleri **yapmadığı** anlamına gelmemektedir.

Hiç bir mahkeme, hiç bir yargıç, Aziz Nesin yukarıda belirtilen işleri yapmamıştır, diye bir karar veremez. Aziz Nesin de "ben böyle işler yapmadım" diyemez. Avukatı da "A. Nesin böyle eylemlerde bulunmamıştır" diyemez. Çünkü Aziz Nesin'in bunları yaptığı, yayımlanmış yazılarıyla belgeli, altında imzası bulunan, kanıtlı bir gerçektir.

Cengiz Özakıncı, **"herhangi bir Türkiye yurtdaşı"**na **"durup dururken"** yergiler yağdırmamıştır. Cengiz Özakıncı, yukarıda eylemleri belgeli Aziz Nesin'e, yukarıdaki eylemlerinden dolayı yergide bulunmuştur.

D- Dava Dilekçesi'nin "Olaylar-Madde 2" Bölümündeki Savlara Karşı Savunma

Dava dilekçesinin 'olaylar-madde 2' bölümünde:

"Aziz Nesin... sayısız uluslararası ödüllerin sahibi ***ulusumuzun yüzakı ve onuru, büyük*** bir düşün ve kültür adamıdır" diyerek, Cengiz Özakıncı'yı ***"Ulusumuzun yüzakına ve ulusumuzun onuruna söven biri"***imiş gibi göstermektidir!!!

Bu davada, davacı Aziz Nesin: "Ben Türkler'in yüzakıyım; Türkler'in ulusal onuruyum!" diyerek, yargıdan **buna göre karar verilmesini istemiş bulunmaktadır.** (Bkz: Dava Dilekçesi-Olaylar, madde 2)

Bu davada Aziz Nesin: "Cengiz Özakıncı, Türkler'in ulusal onuruna sövmüş biridir. **Aziz Nesin'e sövmek=ulusal onurumuza sövmek** demektir. Yargının bunu ***—Özakıncı'nın Aziz Nesin'e sövmekle=ulasal onurumuza sövmüş olduğuğu—*** tescil etmesini istiyorum" demektedir.

Bu 'Dava Dilekçesi' bu nedenle, bir **yüzsüzlük anıtı** olarak yargının karşısına dikilmiş bulunmaktadır.

Aziz Nesin = ulusal onurumuz

Aziz, Nesin'e sövmek = ulusal onurumuza sövmek, diyen bir 'Dava Dilekçesi', yargıdan **bu denklemin tescilini** istiyor!!! Bu 'Dava dilekçesi', yargıdan:

"Türk ulusunun ulusal onuru" ="Aziz Nesin'in kişisel onuru" özdeşliğinin **kabul edilmesini** istiyor!!!

Çünkü, 'Dava Dilekçesi'nin 'Olaylar, madde 2' bölümü, Aziz Nesin'i yargının önüne: "Ulusumuzun yüzakı, ulusumuzun onuru" ***sıfatı ile*** çıkartmakta, Aziz Nesin'i ***bu sıfatla davacı*** kılmaktadır. Öyle ise, 'Dava Dilekçesi'nin böylece **kabulü.**

"Aziz Nesin'in kişisel onuru = Türk ulusunun ulusal onuru" özdeşleştirmesinin de **kabulü** anlamına gelecektir!..

Oysa, bu mahkemenin bunu kabul ya da reddetmeye yetkisi yoktur! Herşeyden önce, salt bu nedenle bu mahkemenin bu dava dilekçesini reddetmesi, böyle bir yargıyı vermeye yetkili olmadığını açıklaması gerekmektedir. "Bir kişinin kişisel onurunu bir ulusun ulusal onuruyla özdeşleştirerek buna göre karar verme yetkesi, asli-

ye hukuk mahkemelerinin değildir!. Ağır ceza mahkemelerinin dahi böyle bir yetkesi yoktur! Bir kişinin kişisel onurunu bir ulusun ulusal onuru ile özdeşleştirmek"olsa olsa "özel kanun çıkartmakla" olur. "Atatürk'ü koruma kanunu" gibi bir kanun çıkartılmadıkça, hiç bir mahkeme, "Aziz Nesin'in kişisel onuru = Türk ulusunun ulusal onurudur" diye yargı veremez! 'Dava dilekçesi' sanki ortada bir "Aziz Nesin'i koruma kanunu" varmiş gibi, yargıdan "Aziz Nesin'in kişisel onuru=Türk ulusunun ulusal onurudur" koşulunu 'A priori' veri olarak kabul etmesini ve kararını buna göre vermesini istemektedir. Bu haksız bir istemdir.

Reddedilmesi gerekir...

Aziz Nesin, Kurtuluş Savaşı'mızın, 'ülkemizin düşman işgalinden kurtulmasına kurmaylık etmiş', 'ülkemizi çağcıl kurumlarla donatmış', 'çağcıl ulusallığa dayalı ilk devletimizi kurmuş' iki önderini, Atatürk'ü ve İsmet İnönü'yü, kendi yazılarında ***kişilikleri açısından yermiş ve gülüt konusu etmiş*** bir yazındırıktır. Özyaşamöykülerinde, **Atatürk** için **"Kör", "Selanik Yahudi dönmesi"** denildiğini aktarıp, **"kendi imzasını kendisi tasarlamaktan aciz, kendi imzasını dahi bir Ermeni'ye tasarlatıp ona baka baka taklit ederek atan biri"** olduğu yalanını yaymış, ayrıca **Atatürk soyadını almasına pek bozulduğunu** kamuya duyurmuştur. Bunlar, Aziz Nesin'in kendisinin "ulusumuzun yüzakı ve ulumuzun onuru" konumundaki Atatürk'ün kişiliğine yönelik **kınamalar yergiler, kötülemeler, aşağılamalar, küçültmeler**dir. Aziz Nesin, İsmet İnönü için de **"sağır kemancı"** diyerek, "ulumuzun yüzakı ve ulusumuzun onuru" konumundaki İsmet İnönü'nün doğrudan kişiliğine yönelik **aşağılama, kötüleme, yergi, gülütleştirmeler**de bulunmuş bir yazındırıktır...

1- Ulusumuzun en gerçek **yüzaklarına**, en gerçek **onurlarına**, onların **kişiliklerini küçültmek kasdıyla saldırmış** bulunan Aziz Nesin, şimdi hangi yüzle:

"Ben Türk ulusunun yüzakıyım, **ben** Türk ulusunun ulusal onuruyum, **bana** söven=ulusumuzun yüzüne karaçalmış=ulusumuzun onuruna saldırmış demektir" diye yargıya koşuyor?!..

2- Bugüne dek, Arapların, İranlıların, Yunanlıların, Rumların, İsviçrelilerin, Almanların, SS'lerin, Dazlakların, İngilizlerin, Fransızların, İtalyanların, Amerikalıların, Kurtuluş Kavaşı sırasındaki düşman

devletlerin, Hain olarak linç edilen gazeteci Ali Kemal'in, ulusumuzu aşağılamak üzere savurdukları tüm sövgüleri **"bizi aşağılamakta haklıdırlar"** diyerek benimsemiş ve ulusumuza yüklemiş bulunan Aziz Nesin, "kendi ulusunu herkesten çok aşağılamış" bir yazındırık olarak, hangi yüzle:

—**"Ben,** Aziz Nesin, Türk ulusunun **yüzakıyım! Ben,** Türk ulusunun **ulusal onur**uyum, **bana** söven=ulusumuzun yüzüne kara çalmış =ulusumuzun onuruna saldırmış demektir!" diyebiliyor, **hangi yüzle?!!**

3- Yabancılara yaptığı açıklamalarda: "Bugüne dek **hep göçebe** kaldık"+ **"Türk insanı hep tüketici ve yokedici, her alanda böyle"**+ "Türler'in **hiç bir ulusal kültürü yok!"** + "Biz (Türkler'in, **ulusal nitelikte) kültürümüz falan yok!"** + "Uyarlık yerleşmekle oluyor.. biz (Türkler) ise **hâlâ göçebeyiz** (Uygar değiliz)" + "Türkiye'de yüce diye bir şey yoktur." + "Yaratıcılık yok Türkiye'de + "Bizim (Türk) konukseverliğimizin arka yüzü de çıkarcılıktır." + "Korkaklık, **ikiyüzlülük.. atalarımızdan kalıttır"** + "(Biz, Türkler) Aptalız, sahteciyiz, ikiyüzlüyüz!" diye demeçler veren ve bu demeçleri en yüksek sesle Türkiye'de haykıran Aziz Nesin, şimdi hangi yüzle:

—**"Ben,** Aziz Nesin! Türk ulusunun **yüzakıyım!!! Ben,** Türk ulusunun onuruyum!!! **Bana** söven = ulusumuza sövmüş = ulusal onurumuza sövmüş demektir!!!" diye yargıç karşısına **bu sıfatla** çıkabiliyor. **Hangi yüzle!?..**

4- "Yabancılar bizi aşağılamakta haklıdırlar", deyip, yabancılarla ağız birliği etmiş ve yaptığının ulusumuzu aşağılama olduğunu kendi ağzıyla itiraf etmiş bulunan bir Aziz Nesin; "ulusumuzun baş karalayıcısı" olduğunu kendisi bile bile, yargıç karşısına: "Ben ulusumuzun yüzakıyım!" diye çıkabiliyor; "ulusal onurumuzun baş yaralayıcısı" olduğunu bile bile, yargıç karşısına; "ben ulusun onuruyum!" diye dikilebiliyor!.. **Hangi yüzle?!..**

Aziz Nesin, 1977'de yayımlanan "Irak-Mısır" kitabında:

—"Görevleri Türk kültürünün propagandasını yapmak olmalıdır.. Türk kültürüne layık.. Türk kültürünü yaymak... Türk kültürü ile beslemek... Türk kültürü harcında birleştirmek.. olmalıdır." (age-2. bs- s. 137, 138) diyerek, Türkler'in Türk kültürü dediği bir ulusal kültürleri var ve yayılması gerekir görüşünü savunan Aziz Nesin;

1991 yılında "Onursal Doktor.." kitabında ise;

—"Türklerin hiç bir (ulusal, Türk) kültürü yok!. İslamlık ulusal kültür değildir. Ulusal, **Türk kültürü** yok!" (age- 1. bs- s.

diyerek, ***ulusal kültürümüzü yoksaymıştır.***

***

Aziz Nesin, 14 Eylül 1975'te, Milliyet Sanat dergisi'nde:

—"Selçuklu hükümdarı 1. Alaeddin Keykubad zamanında, ülke zenginleşmiş, (uygarlık göstergesi olan -eb) **görkemli anıtlarla süslenmişti**. Selçuk Türkleri, tarihlerinin en üstün aşamasına varmışlar, **üstün uygarlık düzeyine yükselmiş**lerdi." (Bkz: Soruşturmada, 3. bs- s. 85)

demişken, 1991 yılında, 'Onursal Doktor.." kitabında:

—"Altay'dan (uygarlıksız) göçebe olarak geldik.. taa bugüne dek hep böyle (uygarlıksız) göçebeler olarak kaldık. Uygarlık yerleşmekle oluyor. Biz yerleşemedik, göçebe kaldık." diyerek, ***uygarlığımız yoksaymıştır.***

Yine 1991 yılında:

—"Türk insanı hep tüketici yokedici. Her alanda böyle... **Yabancılar biz** (Türkler)**i aşağılamakta haklılar!"** Biz (Türkler), **aptalız, sahteciyiz, ikiyüzlüyüz"** diyerek,

Kurtuluş Savaşımızda düşmanımız olan devletlerin, Türkleri aşağılayan 23 Haziran 1919 günlü resmi bildiride geçen; **"Türk hep yıkıcı olmuştur! Sahteci, ikiyüzlüdür! Türkte yapıcılık yoktur"** yargısının altına, İngiltere, Fransa, İtalya, Yunanistan yanısıra, **muhalefeti, milli mukaddeslerimize saldırı kertesine vardığı için hain olup halkın linç ettiği gazeteci Ali Kemal**'in yanına; Aziz Nesin, kendi adını da yazmış bulunmaktadır!..

İşte ***'Bu'*** Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'ya karşı, ***"Ulusumuzun yazakı!!! Ulusumuzun onuru??? Aziz Nesin!" Sıfatıyla davacı*** olmuşdur. "Dava Dilekçesi"nin 'Olaylar-Madde 2' bölümü, Aziz Nesin'in bu davada ***"Ulusumuzun yüzakı, ulusumuzun onuru sıfatıyla davacı"***lığının ***kabulünü*** istemektedir.

Cengiz Özakıncı, ***Aziz Nesin'in "Ulusumuzun yüzakı, ulusumuzun onuru sıfatıyla davacı"***lığının ***reddini*** talep eder. Aziz Nesin'in yukarıda belgelenen eylemleri gereğince, onun bu davada ancak ve ancak ***"ulusumuzun yüzkarası, ulusal onurumuzun katili sıfatıyla da-***

vacı" olabileceğini, Atatürk'ün *"Bu gibilere lanet!"* dediği yazındırıkların, **"ulusumuzun yüzakı, ulusumuzun onuru" sıfatıyla yargı önüne çıkartılamayacaklarını** anımsatır. **İhtar eder!..**

Anayasamamızın, 176 maddesi ile, metne dahil bulunan **'Başlangıç"**ında:

— Hiç bir ***düşünce*** ve ***mülahaza***nın, Türk ***milli menfaatleri***nin, ***Türk varlığı***nın bölünmezliği esasının, ***Türklüğün tarihi ve manevi değerleri***nin, ***Atatürk milliyetçiliği, ilke ve inkılabları ve medeniyetçiliği***nin.. **Karşısında korunma göremeyeceği..."**

Açık bir dille bildirilmiş olup, bu değerlerin korunması:

"Türk milleti tarafından, demokrasiye aşık Türk evlatlarının vatan ve millet sevgisine emanet ve tevdi olunur" denmiştir.

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e karşı yazılarının tek sözcüğü dahi, Anayasa'da dile getirilen bu değerlere saldırı **niteliğinde** olmayıp; tersine, Aziz Nesin'in eleştiri konusu olan yazıları, Anayasa'da korunan değerlere **çirkin saldırılar** niteliğindedir.

Aziz Nesin, **"Türk varlığı", "Türklüğün tarihi ve manevi değerleri"** konusundaki yazılarıyla, Cengiz Özakıncı'nın eleştirisinde yer almıştır.

Aziz Nesin, eğer "Türk varlığı, tarihi ve manevi değerleri" konusunda **çirkin aşağılamalar**da, **iftiralar**da, **yalan**larda bulunmasaydı, Özakıncı onun söz yazı ve davranışlarını eleştiri konusu edecek değildi...

Aziz Nesin, Kurtuluş Savaşı sırasında karşımıza çıkan **Sevr taleplerinin** son beş yıldır yeniden karşımıza çıkartıldığını **bilmiyor, duymamış olamaz!..** Çünkü, Batı'nın yeni bir **Sevr** uygulamasına kalkışmış olduğu, Türkiye'nin en yüksek yöneticilerinin ağzından kamuya duyurulmuş, basında yer almış bir **gerçek**tir. Batı, geçmişte **Sevr** taleplerini **haklı-meşru** gösterebilmek için, nasıl 23 Haziran 1919 günlü Resmi Bildirgeleri'nde: **"Türklerde yapıcılık yoktur, yalnız yapılmışı yıkmayı bilirler. Uygar olmamıştırlar, değildirler, entrikacı (sahteci) dirler. Onların yönetimini elimize almalıyız!"** demişlerse, **1990**'dan bu yana yine bu **yalan**larla üstümüze yürümeye başlamışlardır. Nasıl 1919-1920'lerde, Batı'nın bu resmi yalanlarının içimizde yerli borazanları çıkmış, başta Hain Ali Kemal olmak üzere, kimi yazındırıklar, **Türklere yakıştırılan bu çirkin yalanları onaylamış, yazılarında yineleyip durmuş**larsa, **1990**'larda da, başta Aziz Nesin olmak

üzere, Demirtaş Ceyhun vb. gibi kimseler, düşmanlarımızın 1919'da yurdumuzu yutmak için kendilerini **haklı** göstermek üzere uydurdukları o yalanları, 1990'larda yineleyerek, 1990'larda da yurdumuzu yutmaya kalkışan Batı'ya **meşruiyet** sağlayıcı yayınlar yapmaya koyulmuşlardır.

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin, "Türk varlığını oluşturan, Türklüğün tarihi ve manevi değerleri"ni yoksaymadan önce, Aziz Nesin'i eleştirmiş değildir. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin "Türk varlığını oluşturan, Türklüğün tarihi ve manevi değerleri"ni özellikle, **1990**'dan bu yana **yoksaymaya başladığı için,** Aziz Nesin'in **yalnızca bu nitelikteki eylemlerini, söz, yazı ve davranışlarını eleştirmiş, yermiş, olumsuzlamış, çürütmüş, kötülemiştir.**

Cengiz Özakıncı, yalnızca Aziz Nesin'i değil, Kitap Gazetesi'nde Aziz Nesin'i konu alan yazılarından önce ve sonra da, "Türk varlığını oluşturan, Türklüğün tarihi ve manevi değerlerine saldıran" bütün yazarları eleştirmiştir. Cengiz Özakıncı'nın **bütün yazıları** ortadadır. Özakıncı, bugüne dek "Türk varlığını oluşturan, Türklüğün tarihi ve manevi değerleri"ne saldırmadıkça, hiç bir yazarı eleştiri konusu etmemiştir. Özakıncı'nın Aziz Nesin'i eleştirmesinin **yalnızca bu açıdan** olduğu, yazılarında belgeli bir gerçektir.

"Dava dilekçesi"nde "Ulusumuzun yüzakı sıfatıyla davacı" olan Aziz Nesin'in, özellikle 1990 sonrası "ulusumuzun yüzünü kara çıkaran Aziz Nesin" olduğu, bu savunmanın buraya dek belgeli bir gerçektir. Bir ulusun **yüzünü kara çıkartan** bir yurtdaşına o ulusun **yüzkarası** denileceği, **yüzakı** denilemeyeceği de, açık bir gerçektir.

I - Bir yazarın bir ulusun yüzakı ve onuru sayılabilmesinin ölçütleri nelerdir.

Bir yazarın bir ulusun **yüzakı, onuru** sayılabilmesi, en azından o yazarın, o ulusun çoğunluğunca **sevilmesi**ni öngerektirir. Ayrıca bu yazarın **kendi ulusunu öteki uluslara sevdirmiş olması** da gerektir. Kendi ulusunun çoğunluğunca **sevilmeyen,** ayrıca **kendi ulusunu öteki uluslara sevdirmiş de olmayan,** üstelik **kendi ulusunu öteki uluslara aptallar, salaklar, sahteciler, pisler, göçebe yabaniler, uygarlıksızlar, kültürsüzler, yokediciler** diye tanıtarak, öteki ulusların kendi ulusunu **sevmemelerine çalışmış** bir yazar, o ulusun **yüzakı** değil,

yüzkarası sayılır. O ulusun onuru değil, **onurunu aşağılayan** diye nitelenir.

II- Aziz Nesin ulusumuzun yüzakı ve onuru mudur?

İmdi, yukarıdaki saptamalar ile ölçüldüğünde, **Aziz Nesin, ulusumuzun yüzakı, onuru mudur?..**

a)- Aziz Nesin, bu ulusun çoğunluğunca **sevilir** mi?.. **Sevilmez** mi?

b)- Aziz Nesin, bu ulusu öteki uluslara **sevdirmiş** midir?.. Yoksa bu ulusu öteki uluslara **kötülemiş** midir?..

Bu sorulara, Aziz Nesin'in kendisinin verdiği yanıtlar vardır. Aziz Nesin: "Gerçek Müslümanlar, **Atatürk'ü sevmezler!** Benim babam gerçek bir Müslümandı. Aydın bir Müslümandı. Atatürk'ü sevmezdi. Türkler'in %90'ı Müslümandır" diye yazmıştır, pek çok yazısında...

Aziz Nesin'in bu **sevilme ölçütü**ne göre, kendisinin de %90'ı Müslüman olan **Türk Ulusu**'nca **sevilmiyor** olduğu sonucu çıkar. Çünkü kendisi: **"Ben Dinsiz'im, ayrıca Allahsız'ım"** sözlerini, Hürriyet gibi bütün ülkede çok okunan bir gazetede **sürmanşet** duyurmuştur. Müslüman'ın ister **gerçeği,** ister **yarımı,** ister **çeyreği** olsun, hiç biri "Ben Dinsizim, Allahsız'ım" diye avazlanan birini **sevmeyecekleri** ayrıca açıklanmasına gerek bulunmayacak kertede açık bir gerçektir. Ulusumuzun %90'ı Aziz Nesin'e göre Müslüman ve Müslümanların ezici çoğunluğu da "Dinsizim Allahsızım" diye bağıranları **sevmez** olduğu Aziz Nesin'ce de bilinen bir gerçek olduğuna göre, başta Aziz Nesin, **"Ulusun çoğu beni sever"** diyemez. Aziz Nesin, bu ulusun aydınlarının dahi kendisini **sevmediklerini** kendi ağzıyla açıklamıştır.

Aziz Nesin, 27.9.1992 günlü Hürriyet'te "Nesin: Türk halkı enayi" başlığı altında yayımlanan söyleşisinde:

—"Halk **desteğini çekti benden.**. Zaten isteyerek vermemişti. Halka gidip yardım isteseydim **canıma okurlardı"** demiş.

1988'de yapılan bir söyleşide de:

—"Biz halkımızı seviyoruz" dediler, **ben halkımı sevmiyorum...** sevilecek hale gelmesi için uğraşıyorum" demiş, (Bkz-SSCB- 2. bs-s. 147)

15 Haziran 1988 günlü Milliyet Sanat ekinde ise, ulusumuzun **aydın yazarları** için:

—"Beni sevmediklerini anladım.. Ben de **hiçbirini sevmiyorum"** demiştir. (Bkz: SSCB- 2. bs- s. 92)

—"**Beni sevmediklerini anladım..** Ben de **hiçbirini sevmiyorum**" demiştir. (Bkz: SSCB- 2. bs- s. 92)

Sonuç olarak: Aziz Nesin **kendi ağzıyla açıklamıştır** ki; Türk ulusunun **halkı, Aziz Nesin'e yandaş** olmayıp, **Aziz Nesin'in canına okumaya eğilimlidir**. Türk ulusunun büyük çoğunluğunu oluşturan Türkiye halkı, **Aziz Nesin'i sevmez** olduğu denli, **Aziz Nesin de Türkiye halkını sevmez** durumdadır. Yine Aziz Nesin **kendi ağzıyla açıklamıştır** ki, Türk ulusunun **aydın-yazar** kesimi de **Aziz Nesin'i sevmez** olup, **Aziz Nesin de ulusunun aydın-yazarlarını sevmez** durumdadır. Demek ki, **Aziz Nesin'in kendi açıklamalarıyla** ortadadır ki;

Türk ulusunun halkı da, aydın-yazarları da, —küçük bir azınlık dışında— çoğu Aziz Nesin'i sevmez, Aziz Nesin de onları sevmez...

İşte **bu** (Türk ulusunun çoğunluğunun sevmediği) Aziz Nesin, "Dava dilekçesi"nde "Ben Türk ulusunun yüzakı, ulusun onur duyduğu bir kişiyim!" demektedir. Aziz Nesin'in dava dilekçesindeki bu sav, Aziz Nesin'in daha önceki açıklamaları uyarınca **yalan** sayılarak **reddedilmelidir.**

***

Aziz Nesin'in bu davada "ulusumuzun yüzakı, onuru sıfatıyla davacı" olabilmesinin ikinci önkoşulu, onun **bizim ulusumuzu öteki uluslara sevdirici nitelikte yazılar yayımlatmış ve böylelikle ulusumuzu öteki uluslara gerçekten de sevdirebilmiş** bir yazar olmasıdır.

Gelgelelim. Aziz Nesin'in böyle bir yazar da olmadığı, yine onun **kendi ağzından kamuya açıklanmış** bir gerçektir.

Çünkü Aziz Nesin, kendi yapıtları için şu **tümel yargıyı** verip, bu **tümel yargıyı** kendi ağzıyla kamuya duyurmuş bir yazardır:

—"Öykülerimde **hep halkın aptallıkları** yazılıdır." —"**Kötü** insanları veriyorum. Benim öykülerimin çoğu **kötü insan** üzerinedir... Ben **kötüleri** çarpıştırıyorum. **Ben 'iyi insan göstermedim hiç bir yapıtımda'** (Bkz: İkibine Doğru -11.10.1992- s. 24) (Onursal Dr. 's. 139) "Pek çoğunun kahramanları **olumsuz kişiler**dir. Salt **kişi**lerim değil, konularımda, anlattığım olayların çoğu da olumsuzdur." (Bkz. 'Ah Biz Ödlek Aydınlar" -7. bs- s. 154) —"Avrupalı **Türkleri sevmiyor.** Bütün dünya **Türkleri sevmiyor.. (Türkleri sevmedikleri içindir ki-eb)** Türkçeden eser çevirirken, genellikle **eksantrik (Türkleri**

dışlayıcı-eb) şeyler beklerler.. böyle eserleri **hemen çevirirler. Ama ben gerçek değerde bişey yazsam çevrilmez!..** Bizim **acaib**liklerimizi çevirmek istiyorlar. (Bu nedenle) ben (yabancılara) diyorum ki: **Benim kitaplarımı çevirmeyin!"** (Bkz: Onursal Doktor.. " -1. bs- s. 107, 108, 109, 126, 152)

Aziz Nesin'in **kendi ağzından** çıkan yukarıdaki sözler, özetle; Avrupa ve dünya uluslarında genel bir Türksevmezlik, kimi yerlerde Türdüşmanlığı biçminde yaygındır. Yabancılar bu nedenle Türkiye'den Türksevmezliklerini pekiştirecek yapıtları bulup kendi dillerine çevirmektedirler. Aziz Nesin de, kendi yapıtlarında **hep olumsuz, sevilmeyecek** Türkleri işlemiş, Türkleri yalnızca **aptallıkları** ile, **gülünçlükleriyle, acaib**likleriyle **kötülük**leriyle anlatmıştır. Yabancılar bu nedenle, kendi uluslarındaki Türksevmezliği körüklemek için Aziz Nesin gibi yazarların yapıtlarını çevirmişlerdir. Aziz Nesin anlamıştır ki, kendi yapıtlarının yabancı dillere çevrilmesinin nedeni, **gerçekten değerli** bulunması değil; tersine, **Türksevemezliği pekiştirmesi** nedeniyledir. Bu yüzden Aziz Nesin, **artık** yabancılara **benim yapıtlarımı çevirmeyin** demektedir. Çünkü, Aziz Nesin, kendi yapıtları yabancı dillere çevrilerek, yabancı uluslardaki Türksevmezliğin körüklendiği kavramış bulunmaktadır.

Bütün bunları kamuya açıklayan, **başkası** değil, Aziz Nesin'in kendisidir!

Demek ki, Aziz Nesin'in yapıtlarının yabancı dillere çevrilmesi bizim ulusumuzu öteki uluslara sevdirici bir iş görmediği gibi, öteki uluslarda zaten var olan Türksevmezliği körükleyici bir iş görmüş; öyle ise Aziz Nesin, yazılarıyla bizim ulusumuzu öteki uluslara sevdirememiş, tersine ulusumuzun öteki uluslarca sevilmemesine yaramıştır. Bu, Aziz Nesin'ce açıklanmış bir gerçek olduğuna göre, şimdi Aziz Nesin, hangi yüzle bu dava dilekçesinde: "Benim yapıtlarımın yabancı dillere çevrilmesi, ulusumuzun yüzakıdır, onurudur" diyerek, bu davada "Ulusumuzun yüzakı, onuru sıfatıyla davacı" olarak kabulünü istemektedir?!..

III- Aziz Nesin ulusumuzun sövünç kaynağıdır.

Evet, Aziz Nesin 'ünlü" olmaya "ünlü" bir yurtdaşımızdır, "ün"ü uluslararası çaptadır. Ancak bu "ün", ulusumuzun yüzünü ağartan, ulu-

sumuza övünç veren bir "ün" değildir. Tersine, ulusumuzun yüzünü kara çıkaran, ulusumuza sövünç veren bir ündür.

Sövünç: Türkçemizdeki sevinç, kıvanç, övünç gibi bir sözcük olup, ilk kez Cengiz Özakıncı'nın şimdi bu savunmada kullandığı, sözlüklerimizde bulunmayan bir sözcüktür. Övünç=kendi kendine övünmek, sevinç=kendi kendine sevinmek, olduğu gibi, Özakıncı'nın türettiği sövünç de, **kendi kendine sövmek** anlamına gelmektedir. Dil kurallarımız uyarınca, söv-mek kökünden sövün-mek ve sövünç sözcüklerini türetmek olanaklı bulunmasına karşın, bugüne dek ulusumuzun söv- kökünden sövünmek ve sövünç sözcüklerini türetmemiş olması, ulusumuzun ulusal geleneğinde kendi kendine sövmek gibi bir davranışın bulunmadığı anlamına gelir. Bu davranış biçimi ulusal geleneklerimize aykırı olup, ancak ulusal bağları sökülmüş yerlilerde ortaya çıkabilmektedir. Bunlar ise, genellikle aydın-yazarlar arasından çıkmaktadır. Abdülhak Hamid'in İtalyan kökenli karısı Lüsyen Hanım, 50 yıl Türk aydın-yazar takımı içinde yaşadıktan sonra, şöyle demiştir: "Genç ve daha hayatta başarılı olamamış hiç bir Türk (aydın-yazar) tanımadım ki; büyük bir yurtsever olmasın.. ancak, yine hiç bir Türk (aydın-yazar) tanımadım ki, hayatta başarılı olsun da yine yurtsever kalmış olsun! Bunlar önce karılarını, sonra evlerini, sonra da yurtlarını beğenmezler!" (Bkz: Münevver Ayaşlı —İşittiklerim, Gördüklerim, Bildiklerim— 1973). Lüsyen Hanım'ın bu saptaması, halkımızın yüzyıllardır Atasözlerinde "Çingeneyi padişah yapmışlar önce babasını kesmiş!" ya da "Kestane kabuğundan çıkmış, kabuğunu beğenmemiş" gibi pek çok sözle dile getirdiği bir gözlemdir.

Ve yine, Atasözlerimizde; "Yavuz Hırsız evsahibini bastırır" diye bir söz vardır, ki bu söz, Aziz Nesin'in Cengiz Özakıncı karşına "ulusumuzun yüzakı, onuru sıfatıyla davacı" olarak çıkmasını pek güzel özetlemektedir. Şöyle ki:

Dava dilekçesinde Aziz Nesin "ulusumuzun yüzakı, onuru sıfatıyla davacı" olduğuna göre, Aziz Nesin'e sövmüş gösterilen Cengiz Özakıncı da, ister istemez "ulusumuzun yüzakına, onuruna söven davalı" olarak yargının karşısına çıkartılmaktadır.

Bu davada: "Türk insanı hep yakıcıdır, yokedicidir; çoğusu aptaldır, sahtecidir, ikiyüzlüdür; Türkler göçebe kalmış, uygarlığa yerleşik düzene geçememiştir, ulusal kültürü yoktur!" diye bağıran Aziz Nesin, "ulusumuzun yüzakı onuru sıfatıyla davacı" olup, Aziz Nesin'in ulusal varlığımızı değerlerimizi yoksayan bu gibi yalanlarını çürüten Cengiz Özakıncı ise: "Ulusal Onurumuza söven sıfatıyla!" dava edilmiştir.

Aziz Nesin, "gerçekleri açıklıyorum!", "Tabuları yıkıyorum!", diye diye, ulusumuzun ulusal değerlerini —uygarlığını, kültürünü, kişiliğini— yok gösterecek ve **bu** Aziz Nesin, yargının karşısına "ulusumuzun yüzakı, onuru sıfatıyla davacı" olarak dikilecek...

Cengiz Özakıncı ise, Aziz Nesin'in ulusal onurumuzu yaralayıcı bu gibi yalanlarını **satışa çıkartmış** bulunduğunu, bu yalanları yayarak karşılığında akçe almaya çalıştığını, Aziz Nesin'in ağzından öğrenmiş ve onun, ulusal değerlerimizi yoksayan, aşağılayan söyleşilerini:

—"Çok parayı gereksindiğimden, her yazımı paraya çevirmek istiyorum.. (Bu söyleşiyi de, kitap yapmadan önce, bir gazetede yayımlatarak, telif hakkı almayı düşündüm." (Onursal Dr.. s. 170) diyerek **satışa çıkartmış** olduğunu görmüş olarak;

—"Bunlar kendilerini "gerçekleri korkmadan açıklayan yiğitler" ya da "Aydınlanma kahramanları" olarak ünlüyorlar. Oysa yaptıkları, "yalanları utanmadan yayma yiğitliğidir" aydın onurunu açık açık satma yiğitliğidir" dediği için, "ulusumuzun onuruna söven sıfatıyla davalı" sayılacak!..

Aziz Nesin, ulumuzu "göçebe olarak yaşayan, şimdi dahi göçebe olan, uygarlığa geçememiş, uygarlıksız; kuşaklar boyu yeterli beslenemediği için aptal olmuş bir ulus" diye tanıtacak, ve **bu** Aziz Nesin, yargının karşısına "ulusumuzun yüzakı, onuru sıfatıyla davacı" olarak dikilecek...

Buna karşılık, Cengiz Özakıncı, bu yalanları belgelerle çürüten yazısında:

—"Bir ulusu uluslararası kamuoyuna '21. yy'da daha uygarlığa geçememiş genetik göçebe bir ulus' ya da soyu gereği salak bir ulus' diye belletirseniz, bu ulusun işçileri, solcuları, uluslararası kamuoyunun gözünde işçilerin, solcuların en salağı; bu ulusun işverenleri, sağcıları da uluslararası kamuoyunda, işverenlerin, sağcıların en değersiz olanı olup çıkar. O ulusun tüm toplumsal öbekleri, bu uluslararası ya-

lan yargıdan kötülük görür. Öyle ise, bir ulusun uygarlığa (yerleşik düzene) geçememiş bir genetik göçebeler sürüsüdür. Uygar olması (yerleşik düzene geçmesi) de genetik olarak çok güçtür" diyor ise, ya da "benim ulusum soycak (kuşaklar boyu) salaktır. Bu salaklık benim ulusumun kuşaklar boyu domuz eti yememiş, başka etler de yiyememiş olmasından kaynaklanıyor; bu salaklık bir kuşağın iyi beslenmesiyle düzelemeyecek denli de köklüdür" diyor ise, bunlar ya uluslararası kamuoyunun gözünde kendi uluslarını yalanlar düzerek aşağılatacak denli **beyinsiz** ya da başka ulusların çıkarlarına uşaklık eden çaşutlardır.. Şuncacık **utanmadan dahi yoksun**durlar!" dedi diye, "ulusumuzun yüzakına, onuruna söven sıfatıyla davalı" olarak yargılanacak!..

Aziz Nesin, "Türk halkı enayi" başlığı altında, "Atatürk imzasını bir Ermeni'ye tasarlattırmış, ona baka baka kopye ederek kullanmıştır!" diyerek, Atatürk'ü kendi imzasını kendisi tasarlamaktan aciz, üstelik (onca Türk hattat, kaligraf dururken!) imzasını dahi bir Ermeni'ye tasarlatan bir kimse olarak tanıtmıştır. Ve **bu** Aziz Nesin, yargının karşısına "ulusumuzun yüzakı onuru sıfatıyla davacı" olarak dikilmiştir..

Buna karşılık olarak, Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bu sözlerinin **yalan** olduğunu Atatürk'ün elyazması belgelerle kanıtladıktan sonra: "Aptal olan Türk halkı mıdır, yoksa Aziz Nesin mi?" diye sorduğundan dolayı, "ulusumuzun yüzakına onuruna söven sıfatı ile davalı" olarak dikilmiştir...

Aziz Nesin, "Atatürk imzası bir Ermeni kaligrafın özgün tasarımından kopyadır. Cengiz Özakıncı kendini araştırmacı sanan, adını araştırmacıya çıkartmış, düşünmesini bilmeyen biridir. "Atatürk'ün imzası Ermeni'nin tasarımı değil, Atatürk'ün kendi tasarımıdır" diyen Özakıncı, Atatürk'ün el yazıları diye belgeler uydurmuş, dünyaya rezil olmuştur. Oysa Atatürk imzasının Ermeni ürünü olduğu Sonhavadis gazetesinin 31 Aralık 1981 sayısında belgelidir. Ayrıca, tarihçi Mete Tunçay dahi Atatürk imzasının Ermeni ürünü olduğunu söylemiştir" diyerek, Özakıncı'ya saldırmış ve yalanı yinelemiştir. İşte, Atatürk'ü kendi imzasını kendisi tasarlamaktan aciz gösteren **bu** Aziz Nesin, şimdi yargının karşısına "ulusumuzn yüzakı onuru sıfatıyla davacı" olarak dikilmiş...

Buna karşılık, Aziz Nesin'in Atatürk'ün kişiliğini aşağılayan yalanlarını yeniden belgelerle çürüterek, Atatürk'ün kişiliğine sürülen bu karayı temizleyen ve Aziz Nesin'in bu yalana dayanak kaynak diye gösterdiği tüm belgeleri bir bir çürüterek tümünün yalan olduğunu ortaya koyan Cengiz Özakıncı, "ulusumuzun yüzakına onuruna söven sıfatıyla davalı" olarak yargının önüne dikilmiştir.

Aziz Nesin, 'Merhaba' adlı kitabının 9.ncu baskısının 16, 17, 18, 19, 20, 21. sayfalarında, Atatürk için "Atam!" ünlemini 6 kez kullanmış olup, 'Atam! Atam!" diye inildediği bu yazısıyla, 1959 yılı Gazeteciler Cemiyeti birincilik ödülünü almış ve bu yazısında geçen Atatürk'ün sözlerinin "Atatürk'ün kendi yazdıkları"ndan alınma olduğunu yazısının başına yazmıştır. Aziz Nesin'in aktardığı o sözler gerçekten de Atatürk'ün kızı Afet İnan'ın, 1931'de basılmış, "Medeni Bilgiler" kitabından alınma olup, bu kitabın başında, Atatürk'ün bu kitabı yazdırdığı, yazdığı biçminde G. M. Kemal imzalı bir buyruk bulunmaktadır. Aziz Nesin, kendisi daha Askeri okulda öğrenci iken, 1930'ların başında, okulda bu kitabı "Atatürk'ün yazdığı, yazdırdığı kitap" olarak okuduğunu da açıklamıştır (Bkz: Yokuşun Başı -6. bs.- s. 357). Yine Aziz *Nesin, bu kitabında, Atatürk'ün bütün* devrimleri Askeri Rüştiye'deki Fransızca (Dolayısıyla Latin Yazısı) öğretmeni Naki Yücekök'ten esinlendiğini yazmıştır. (age- s. 435, 436, 437, 438)... İmdi, bütün bu bilgilere sahip olduğu kendi yazılarıyla belgeli olan bir Aziz Nesin, 1992 yılında çıkıp da: Atatürk Latin Yazısını Ermeni vahram dikran çerçiyandan öğrenmiştir. Atatürk'e imzasını nasıl atacağını da bu Ermeni öğretmiştir. Atatürk bu Ermeni'nin tasarladığı imzayı baka baka kopye ederek kullanmıştır!" demiş, 1959'da "Atammm! Atammm!" diye inileye inileye ödül aldığını unutarak "Atatürk soyadına çok bozuluyorum!" diyerek Atatürk'ün imzasını, soyadını **ayıplamaya,** dolayısıyla **kişiliğini ayıplamaya!!!** koyulmuştur. Böylece, halkımızın: Çingeneye padişahlık vermişler, önce **"Atasını"** asmış!" sözünün gerçekliği belgelenmiştir.

Aziz Nesin'in yukarıda sayılan eylemlerine karşılık olarak Cengiz Özakıncı, Atatürk'ün bu sıyadını 1934'te yasayla aldığını, Atatürk imzasının Atatürk'ün kendi tasarımı olduğunun da Atatürk'ün bu soyadını almadan 4 yıl önceki el yazılarıyla belgeli olduğunu yazmış, Atatürk'ün bu soyadını almadan 4 yıl önceki el yazılarından Ata ve Türk sözcüklerini yayımlayarak Aziz Nesin'in savlarını yalanlamıştır.

Bunun üzerine Aziz Nesin; "Özakıncı'nın yayımladığı Atatürk'ün 1930-1931 tarihli el yazıları Cengiz Özakıncı'nın uydurduğu bölgelerdir!.. Özakıncı Atatürk'ün el yazısı diye kendi uydurduğu belgeleri yayımlamış ve böylece dünyaya rezil olmuştur!.. Düşünmesi bilmeyen (aptal) bir yazardır"... demiştir (2.8.1993- Aydınlık)

Aziz Nesin, 1959'da kendisinin "Atatürk'ün yazıları" diyerek aktarıp ödül aldığı o yazıları, Özakıncı aynı kitaptan alıp yayınlayınca "bunlar Özakıncı'nın uydurduğu belgeler!" diye çığlıklar atarak yadsımakla, kendi kendisini de yalanlamış bulunmaktadır. Cengiz Özakıncı, bu nedenle, kendisini "düşünmesini bilmeyen (aptal)" diye damgalayan Aziz Nesin'e, bu sözlerini geri iade ederek: "Aziz Nesin düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir?" demiştir. Aziz Nesin, "düşünmesini biliyor" olsaydı, 1959'da kendisinin "Atatürk'ün yazıları" diye alıntıladığı yazıları, Cengiz Özakıncı yayımladığında "Özakıncı'nın uydurması" diye damgalayabilme düşüncesizliğini göstermezdi!

İmdi... Bu 'Dava dilekçesi', Atatürk soyadına bozuluyorum!" "K. Atatürk imzası da Ermeni'den kopyedir!" diyerek, Atatürk'ün kişiliğine saldıran bir Aziz Nesin'i "Ulusumuzun yüzakı onuru sıfatıyla davacı" olarak yargının karşısına dikmiş... Atatürk'ün imzasını bir Ermeni'ye tasarlatmadığını, o imzanın Atatürk'ün kendi tasarımı olduğu belgelerle kanıtlayan Cengiz Özakıncı'yı ise: "Ulusumuzun yüzakına onuruna söven sıfatıyla davalı" olarak kabulünü istiyor!..

Aziz Nesin, 11.10.1992 günlü İkibin'e Doğru dergisinin 22.nci sayfasında: **"Biz korkak milletiz" —"Tarihimizden böyle geliyor"** 25.nci sayfasında: **"Türk milleti aptaldır"** diyerek, ulusumuzu tümden aşağılamış, 27 Eylül 1992 günlü Hürriyet'te "Türk halkı enayi" dediğinden dolayı açılan davalardan aklanmış; gelgelelim, İkibin'e Doğru dergisindeki ulusumuzu tümden aşağılayan bu tümcelerden dolayı hiç mi hiç yargılanmamıştır. Aziz Nesin, böylesi aşağılamalardan dolayı dava açılsa dahi **"Suç işleme kasdıyla söylemedim. Toplumu uyandırmak için söyledim"** diyerek, işin içinden sıyrılmaktadır. Son olarak Aziz Nesin, **"70 yıldır Cumhuriyet Hükümetlerinin tümü sahtecidir"** dediğinden dolayı yargılanmış, verdiği ifadede: "Bu sözler bir yazarın **düşünce aktarma biçimi**dir! 70 yıldır bu ülkede yabancı dil öğretiliyor, bir tek öğrencinin yabancı dili öğrendiğini söyleyebilir misiniz? Bu yaptığım konuşma gelecek nesiller için bir uyarı niteliğindedir, suç işlemedim" demekle **b e r a a t e t m i ş t i r !..**

Eğer, "bu ülkede yetmiş yıldır yabancı dil öğretimi var, ancak yabancı dil öğrenen tek öğrenci yok. Yetmiş yıllık bütün hükümetler **sahtecidir"** diyen "Düşüncesini açıklamıştır" diye beraat edebiliyorsa, **'sahteci'** sözcüğü, bir **'sövgü sözcüğü',** bir **'hakaret sözcüğü',** bir **'suç isnadı'** sayılamayıp da, **'düşünce açıklama biçimi'** diye aklanabiliyorsa; yargıçlar **sahteci** sözcüğünü kullanan birinde **"suç işleme kasdı görülmemiştir, sahteci diyerek görevini yapmıştır"** diyerek **beraat** kararı verebiliyorlarsa... demek ki, bu ülkede başkalarına **sahteci** demek Aziz Nesin'e **hakk,** öteki yurtdaşlara **yassaktır,** mı diyeceğiz???

IV- Yargı önünde eşitlik.

Bilindiği üzere, hukukta, **içtihad** denilen bir kurum vardır. Bu kurumun amacı, birine **hakk** sayılan bir fiilin, aynı durumdaki bir başkasına **yassak** sayılması gibi **çelişik, eşitlik ilkesine aykırı** durumlardan kurtulmaktır.

Aziz Nesin, nasıl bir T.C. Yurtdaşı olarak yargı önünde başka T.C. Yurtdaşlarıyla eşit uygulamaya tabi ise, Cengiz Özakıncı da öyledir. Bu yüzden Cengiz Özakıncı, bugüne dek Aziz Nesin'in yargılanıp da beraat ettiği tüm yargı kararlarının bu davada yargı içtihadı olarak kullanılmasını talep eder!..

Aziz Nesin bugüne dek başkalarına sövme isnadı ile 200'i aşkın kez yargı önüne çıkmış dolayısıyla, ülkemizde "kişilik haklarına saldırı, hakaret ve sövme fiilleri" konusunda tek başına bir **içtihad külliyatı oluşturmuş,** 'eşsiz', 'biricik', 'bütün zamanların aşılmaz dava rekortmeni' konumundadır. Ve Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in **davacı** olduğu **bu** davada, geçmişte Aziz Nesin'in **davalı** durumunda olup da aklandığı bütün yargıtay kararlarının **içtihad** olarak Cengiz Özakıncı için uygulanmasını talep etmektedir. Bakalım, Aziz Nesin'in bugüne dek başkaları için kullandığı hangi sözcükler **'düşünce açıklama'** sayılarak Aziz Nesin **beraat** etmiş, görelim!..

V- Nesin'in yapıtlarının yabancı dillere çevrilmesi, ulusumuzun yüzünü ağartıcı bir olgu değildir

"Dava dilekçesi"nin "A-Olaylar" bölümünde:

1- Cengiz Özakıncı tarafından yazılan... yazılarda... üç sayı süren birbirinden ağır saldırılarda bulunulduğundan bu davayı açmak zorunluluğu doğmuştur.

2- Aziz Nesin, bir çoğu yabancı dillere çevrilen 96 yapıtıyla yalnız dünya ölçeğinde ünlü bir yazar değil, sayısız uluslararası ödüllerin sahibi ulusumuzun yüzakı ve onuru büyük bir düşün ve kültür adamıdır. (Son aldığı ödül, Uluslararası İnsan Hakları büyük ödülüdür. Buna ilişkin 13 Aralık 1993 günlü Cumhuriyet gazetesinde çıkan haber fotokopisi ekte sunulmuştur. EK-1)
denilerek; yargı verilirken Aziz Nesin'in Madde-1'deki **özellikleri gözönünde tutulsun, buna göre yargı verilsin istenmiştir.**

Yargıç, Aziz Nesin'in yapıtlarının sayısının çokluğuna, yapıtlarının yabancı dillere çevrilmiş bulunduğuna, uluslararası ünlü oluşuna, uluslararası ödüller almış olduğuna, ulusumuzun yüzakı ve onuru olduğuna bakacak ve yargı verirken bunları düşünecektir. Dava dilekçesi, bunu istemektedir yargıçtan...

Dava dilekçesinin Olaylar-Madde-2 bölümü, yargı önünde **sahteci** (=Aziz Nesin'in yetmiş yıldır bütün cumhuriyet dönemi hükümetleri sahtecidir, deyip de suç kasdı olmadığından beraat ettiği anlamda **sahteci!**) bir nitelik taşımaktadır. Çünkü, 'Dava dilekçesinde yapıtlarının yabancı dillere çevrilmiş olması ulusumuzun yüzakı onuru olarak yargıcın gözüne sokulurken, Aziz Nesin bunun ulusumuza onur ve yüzakı olmadığını daha önce kendi ağzıyla şöyle açıklamış bulunuyordu:

—"Başka ülkelerin hemen pek çoğunda, toplumsal bilinç altlarında, çok yaygın bir Türk sevgisizliği vardır... Türkler bütün bu sevgisizlik içinde olunca, Türk yazınını bu genellemeden ayırmak hem olanaksız hem de gereksizdir... Dünyamızın büyük kültür kapıları vardır. Bu büyük kültür kapıları, büyük ve ileri ülkelerde bulunur... Somut olarak adlandırırsak, günümüzde kültür kapıları New York, Moskova, Londra, Paris, Berlin, vb. dedir.. Bugün dünyanın büyük kültür kapılarından geçme **icazeti** almayan bir yapıtın dünyaca tanınması olanaksızdır... Kültür kapılarından biri de **uluslararası büyük ödüller**dir. Büyük kültür kapılarının yayımcıları, küçük —ya da geri kalmış— ülke yazınını yayımlamaya kalktıklarında, kendi ülkelerinin yazınlarıyla eşdeğerde bir yazından çok, kendilerine 'Exotik' ve "Exqantric" geleni yeğlerler.. Bir **gerçeği** abartarak vurgulamak için şu varsayımsal örneği vermek istuyorum: Türkiye'de örneğin şöyle bir yapıt yazılsa da, o yapıtta dindar Türk erkeklerinin her cuma üç aylık bir kız çoğunun kesip kanıyla abdest aldıktan sonra camiye gidip amuda kalkarak ibadet et-

tikleri anlatılsa, **işte bu yapıt pek çok dile hemen çevrilir**... Büyük kültür kapılarının yetkilileri, küçük ya da geri kalmış denilen ülkelerin özellikle doğu bölümünden, **yazın değeri olan yapıttan çok** 'Eksotik' ve 'eksantrik' ilgi çekicilik beklerler." (Bkz: 'Soruşturmada' -3. bs- s. 70, 71) —"Avrupalı Türkleri sevmiyor. Bütün dünya Türkleri sevmiyor. Avrupa'da ilerici demokrat insanların bile içlerinde bir Türk sevgisizliği vardır. Genelde Türk sevgisizliği var.. Bilinçaltlarında vardır... Bütün Avrupa'da vardır. Arap dünyasında da aynen vardır. Türkiye sevilmeyen bir ülkedir.. Türkiye onlara tamamen yabancı ve sevilmeyen bir ülke.. Dünyada bir takım kültür kapıları vardır. O kapılardan geçmeyen bir kültür yapıtı —ne kadar değerli olursa olsun— dünyaya değerini kabul ettiremez. Örneğin, bir Paris.. Almanya.. Londra... Moskova... kültür kapısıdır. Bu kapılardan geçmeyen yazar ya da sanatçı dünyaya değerini kabul ettiremez.. Türkçeden eser çevirirken, genellikle eksantrik (Türkleri dışlatacak) şeyler beklerler... Onlara acaib gelen, onları şaşırtan eserleri hemen çevirirler.. şimdi ben bir kitap yazsam: Türk müslümanları cuma namazına giderken herkes iki yaşındaki çocuğunun kanını içer öyle camiye gider.. diye yazsam, bütün dünya dillerine çevrilir. Çünkü çok acaib birşey. Ama ben gerçek değerde bir şey yazsam çevrilmez!.. Türk yazarları için söylüyorum! Bizi Avrupa ya da Amerika ya da öbür ülkeler çevirirken, bizim edebi düzeyimizden estetik düzeyimizden çok bizim acaibliklerimizi çevirmek istiyorlar. Yani kendilerinden olmayan (yabancı), 'eksantrik' (dışarlak), eksotik (yadsınası) bir olay olarak çevirmek istiyorlar. Ben bunu istemiyorum: Ve söylüyorum, diyorum ki: **Benim kitaplarımı çevirmeyin!"** (Bkz: Onursl Doktor.. -1. bs- s. 107, 108, 109, 126, 152) —"Türk gülmecesi bugün dünyada önemli bir yer almış bulunuyor, ama bu aslında **lehte mi, aleyhte mi** düşünmek gerekir!" (Bkz —"İnsanlar Konuşa Konuşa" -3. s. 207) —"Öykülerimde **hep (Türk insanının) aptallıkları** yazılıdır." (İkibine Doğru 11.10.1992 -s. 24) "(Türkiye'deki) **Kötü** insanları veriyorum. Benim öykülerimin çoğu **kötü** insan üzerinedir.. Ben **kötü**leri çarpıştırıyorum. (Taraflardan ikisi de kötüdür,) **Ben (Türkiye'den) iyi insan göstermedim hiç bir yapıtımda."** (Bkz: Onursal Dr. - s. 139)

Aziz Nesin'in yukarıdaki sözleri ile 'Dava dilekçesinin 'Olaylar-Madde, 2" bölümü açık bir çelişki içerisindedir. Almanya'da Aziz Ne-

sin'in yapıtları konusunda 'expertiz' yazan E. Plinke dahi, Aziz Nesin'in yapıtları için:

—"Yazıları Türkiye'de ve Türkiye için kaleme alınmıştır.. **Kültürel çağ-dışılık** yatmaktadır.. Yazar Aziz Nesin, (Türkiye'deki) bu **çağdışılığı** eserinin konusu yapmıştır.. Şarklı arkaplanın tüm **egzotizm**ine rağmen, konuların aktüalitesi, Aziz Nesin'in yapıtlarını Avrupalılar ve özellikle de Almanlar için okunur hale getiriyor" demiş, (Bkz: Onursal Dr... s. 41, 42, 43, 44) ve Aziz Nesin'in yapıtlarının Avrupalılar için "güncel Türkiye'nin egzotik Türkiye" olduğunu (=bugünkü Türkiye'nin, Türklerin, egzotik =acaib, şaşılası, gülünesi, dışlanası, yadırganası olduğunu) anlattığı için okunmaya değer olduğunu vurgulamıştır. Helmut Essinger de, Aziz Nesin'in yapıtlarını Almanlar için ne bakımdan değerli saydığını, şöyle açıklamıştır:

—"Aziz Nesin, **kadın dövmenin** yaşadığı toplumun gündelik olaylarından olduğunu anlatıyor... Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasından sonra **da** kadının toplumdaki konumu açısından önemli değişiklikler olmadı.. Aslında hiçbir şey değişmedi.. Aziz Nesin'in eserlerinin tamamı, **Türk toplumunda kadının konumu** hakkında... doğrudan birşey öğrenmek isteyen kadın/erkek (**Alman**) okur için, bir hazinedir." (Onursal Dr. -s. 52, 53, 54)

Bu Alman pürüfüsürü de, Aziz Nesin'e, Türkiye'de Türk erkeklerin kadınları nasıl dövdüklerini iyi anlattığından dolayı değer veriyor. **Çünkü, Alaman hökümatı, Alaman kadınlarının Türk erkeklerle evlenmesine çok öfkeleniyor. Alaman hökümatı, Alaman kadınlarına, Türk erkekleriyle evlenmesinler diye Türk erkeklerini olabildiğince yabanıl, işkenceci, gaddar, kadın düşmanı olarak gösteren her yapıtı —bu yüzden!— çok değerli bulup, Alman kadınlarınca okunması için elinden geleni yapıyor! Aziz Nesin'in yapıtlarını —bu yüzden!— onurlandırmakta!.**

Sargut Sölçün, bu durumu, 'Tarih Bilinci ve Edebiyat Bilimi' adlı kitabının 142.nci sayfasında şöyle belgelemektedir:

—"Elimde bir kitapçık var, (Alman) "Gençliği Koruma Hareketi" tarafından 1974'de çıkarılmış: "Yabancılarla evlilik"... Yabancılarla evlenmek isteyen Alman kadınlara öğütler veriyor.. Yabancılarla evlenmek isteyen Alman kadınların çok dikkatli davranmaları gerektiğini örneklerle açıklarken, onlara böyle bir maceradan uzak durmalarını sa-

lık veriyor. "Hristiyanlarla Müslümanlar arasındaki fark, Avrupadaki tüm kültürel farklılıklardan daha büyüktür" diyor. "Koca dayağı"ndan "Harem hayatı"na kadar, evlenip (Müslüman) ülkelere gidecek Alman kadınlarını bekleyen tehlikeleri sıralıyor. Tabii, Türkiye'de bu ülkelerin içinde yer almış.. Yabancı (Türk) kadınla evlenen Alman erkeğinin nasıl olsa Almanya'da kaldığını (Türk erkekle evlenen Alman kadının Almanya'dan gideceğini) (Bunun da Almanya'nın çıkarlarına aykırı olduğunu) yazıyor."

İşte Aziz Nesin'in yapıtları, Alman kadınları Türk erkeklerle evlenmekten uzaklaştırıcı bir işlev görecek, bu da Alman devletinin nüfus politikasının işine yarayacak olduğu içindir ki, Alman Prof., Aziz Nesin'i Almanya'nın çıkarına yazılarından dolayı onurlandırmayı önermektedir. Bunun Türk ulusunun yüzakı, onuru olmadığı apaçıktır!.. Almanya'da Alman erkeklerin Alman kadınları dövmelerinden dolayı 'Kadın Koruma Evleri' açılmışken, Almanların 'Türkler kadınları döverler' diyen Aziz Nesin'i onurlandırmaları, **gülünçtür!**

Evet, Aziz Nesin'in **"kadın döven Türk"= "Türkler kadınlarını döverler"** diyen yapıtları, Alman Hükümetlerinin "Alman kadınları Türk erkekleriyle evlendirmemek politikası"na **vardığı için,** değerli oluyor. Sanki Avrupa'da, Batı'da, erkekler kadınları dövmezlermiş gibi!. Sanki Batılıların çektikleri güncel dizilerde, pek çok Batılı erkeğin pek çok batılı kadını patakladığı; kadının evli dahi olsa, kocası eliyle aşağılandığı, Batı'nın bir gerçeği değilmiş gibi!..

Yaşar Kemal, Orhan Pamuk ve bir de ben

Aslında bu meselede fikir beyan etmek istemiyordum. Yaşar Kemal, Orhan Pamuk ve "Spiegel" konusu -diğer pek çok başka konuda olduğu üzere- derhal öylesine seviyesizleşti ve amacından öylesine saptırıldı ki "Bulaşmayayım!" diye düşünmüştüm. Fakat Sayın Asaf Savaş Akat'ın 9 Nisan 1995 tarihli "Sabah"ta yayınlanan bir yazısı üzerine bazı noktaları aydınlatmamın doğru olacağı kanısına vardım. Söz konusu köşeyazısının bir yerinde şöyle diyor Sayın Akat:

"Türk rejim muhaliflerinin Spiegel'de yazması galiba bir gelenek oluşturacak. Önce Yaşar Kemal, şimdi Orhan Pamuk. Avrupa'nın en çok satan dergilerinden birinin sayfalarını bizim "demokratlarımıza" açması beni sevindiriyor. Bu ilgide Türkiye'nin artık "Avrupalı" olduğunun yeni bir kanıtını görüyorum".

Sayın Akat'ın haklı olmasını çok isterdim. Fakat gerçek maalesef öyle değil. Önce bir hatırlatma yaparak asıl değinmek istediğim nok-

taya geçeyim:: "Spiegel"de "rejim muhalifi ve imzalı" ilk yazıyı 23 Mart 1981'de ben yayınlamıştım. O yazı Yeniçeri Kazıntısı Mütegallibe Paşalar'a karşı yazılmıştı ve o yüzden tam yedi yıl Türkiye'ye giremedim. TCK/146'ya göre hakkımda 15 yıla kadar ağır hapis cezası isteniyordu. Fakat o rejim öylesine aşağılıktı ki hakkımdaki tutuklama kararı, tam bir mafya numarasıyla gizli tutuluyor ve boş bulunup Türkiye'ye girmem bekleniyordu. Yani "devlet" bir yurttaşına eşkiya pususu kuruyordu. 1985 yılında, zamanın Almanya Devlet Başkanı Richard von Weizsaecker, sembolik bir jest olarak, Türkiye'ye yaptığı gezi sırası beni de delegasyonuna dahil etti. Yani bir kere "gayrimeşru" olarak öylesine girdim. Ama hakkımdaki davanın düşmesi ancak 1988'de oldu.

Bunu hatırlatmaktan bir maksat, o zamanki zorbalarla şimdiki DGM savcılarının Yaşar kemal Ağabey4e karşı tutumları arasında sadece bir "derece" farkı bulunduğunu belirtmek. Ama asıl maksadım, Sayın Akat'ın iyimser görüşünü-üzülerek- düzeltmek: Spiegel 1981'de de bir Türk entellektüeline sütunlarını açmıştı. Hem sadece o dergi değil herkes bana sütunlarını, ekranlarını veya mikrofonlarını açıyordu. Öyle ki hemen her hafta bir yerlerde programlarım, yorumlarım, röportajlarım, analizlerim vs. yayınlanıyordu.

Vakta ki Türkiye'de işler -ağır aksak da olsa- bir miktar düzelmeye başladı ve ben bunları da yazı ve programlarımda dile getirmeye başladım, o eskiden benim için ardına kadar açık kapılar birer birer yüzüme kapanmaya başladı. Etrafıma sanki görünmez duvarlar örülmekteydi artık... Türkiye lehinde konuşmaya başladıktan sonra kaç yıllık samimi arkadaşlarımın bana şüpheyle, hatta zaman zaman "hasmane" bakmalarına tanık oldum. Bazı yakın tanıdıklarımın, benim hakkımda adeta bir "hükümet ajanı" imişim gibi görüş beyan ettiklerini bile dolaylı biliyorum.

Demek istediğim Spiegel olsun, öbürleri olsun "Türk Demokratları"na hoparlörlük ederler etmesine de, ancak o "demokratlar" Türkiye'ye sövüp saydığı sürece ederler... Tabii ki istisnalar müstesnadır! Mesela Frankfurter Allgemeine Zeitung bu işin dışındadır. Yoksa bugün Nazım Hikmet dirilip de Türkiye lehine bir makale yazsa Almanya'da yayınlatacak yer bulamaz.

Bunu, Yaşar Ağabey ile Orhan Pamuk'un haksız olduklarını iddia etmek için söylemiyorum. O bir başka konu. Ama genellikle Alman gazeteci, radyocu ve televizyoncularının ne kadar önyargılı olduklarını belirtmek için söylüyorum. Bunun sebeplerini ise iki ihafta arka arkaya izah etmeye uğraşmıştım.

Ya, işte böyle Sayın Asaf Savaş Akat...

Oysa haklı olmanızı ne kadar isterdim...

Yağmur ATSIZ

Yeni Yüzyıl Gazetesi. 28.4.1995

Aziz Nesin'in bir **abartma** ustası olduğu, her gülütün bir **abartma**ya dayalı olduğu, Aziz Nesin'in **hep kötü Türk** gösterdiği, dolayısıyla da öteki dillere çevrilen yapıtlarıyla, Türkleri öteki uluslara **abartılmış biçimde kötü kişiler** olarak bellettiği, kendisinin dahi yadsıyamayacağı, yadsıyamadığı, son dönemde **açık açık** söylediği, bundan dolayı da: **Artık benim yapıtlarımı çevirmesinler! Türk gülmecesinin dünyaya yayılması aleyhimize olabilir! Türksevmezliği körüklüyor olabilir! olmaktadır!** dediği, belgelidir. Öyleyse "Dava dilekçesi"nin "Olaylar, Madde -2" bölümü (Aziz Nesin'in yapıtlarının pek çok dillere çevrilmesi, ulusumuzun yüzakı ve onurudur" saptaması) başta Aziz Nesin'in yukarıda aktardığımız açıklamalarına aykırı düşmektedir. Aziz Nesin, yabancıların tümünde varolan Türksevmezliği beslediği için, bu gerçeği gördüğünden dolayı: **Yabancılar benim yapıtlarımı çevirmesinler! demiş iken;** şimdi bu davada nasıl ve hangi yüzle tersini söyleyip, çevrilmesinin ulusumuza yüzakı ve onur verdiğini savlayabiliyor?

1- Aziz Nesin'in yazılarında kamuya bellettiği değer yargısına göre:

—"Altına benzer (ancak altın değil) bir şeyi, altın diye yutturmak= **sahtecilik**'tir... Bişeyin aslına benzeyenini yapıp, aslı diye yutturana, **sahteci** denir." (Bkz: A. Nesin -Aydınlık- 22 Temmuz 1993)

2- Aziz Nesin, yapıtlarının **gerçek değerde olsa çevrilmeyeceğini**, Türkleri yabanıl, dışlanası, yadsınası varlıklar olarak gösteren yapıtları çevirdiklerini, **bu nedenle kendi yapıtlarının çevrilmesini istemediğini,** bu çevirmelerin **yararımıza olmadığını** düşünmemiz gerektiğini, bu davadan önce **kendisi kamuya açıklamış** olarak, bu dava dilekçesinde "yapıtlarının yabancı dillere çevrilmesini, ulusumuzun yüzakı onuru" diye **yutturmaya yeltenmektedir.**

3- Aziz Nesin, böyle yapmakla, ne olmakta, ne yapmaktadır?

Bunun yanıtını burada Cengiz Özakıncı yazmayacak; Bunun yanıtını bu savunmayı okuyan herkes, buraya, kendi eliyle yazacaktır...

Aziz Nesin, Kenan Evren için şöyle yazmıştır:

—"Herşeyi, herkesten çok daha iyi bildiğini sanarak, iyilik yapıyorum diye **kötülükler** yapmıştır. **Bu dengesizlik demektir.** Kenan Evren'in **dengesizliği** nereden mi belli? **Kendi sözler**inden, **demeçler**inden, **söylevler**inden, **anı diye yazdıklarından, özyaşamını yazdığı**

cilt cilt kitaplarından ve özellikle Baskın Oran'ın yazdığı Kenan Evren'e değgin kitaptan **açıkça bellidir dengesizliği.** Cumhurbaşkanlığı yaptığı sırada Evren'in **dengesizliğini**, BMM Başkanlığına **kanıtlarıyla birlikte** bir dilekçe ile bildirerek **uzmanlarca muayenesini** istemeyi düşünmedim değil! Bunu yapmaya **yasal hakkım** olması gerektiğini sanıyorum... Bunca insan içinde Evren'in dengesizliğini kanıtlamaya kalmak sana mı kaldı, derler diye doğrusu çekindim.. İş işten geçmiş olsa bile, **onun dengesizliğini** gerekli görülürse **bugün de kanıtlamaya hazırım!"** (Bkz: A. Nesin - Aydınlık- 31 Mayıs 1993)

Aziz Nesin'in yukarıdaki tümcelerinde geçen Kenan Evren adı silinip, yerine Aziz Nesin'in adı yazıldığında, tümce yine anlamlı olmaktadır. Şöyle ki:

"Herşeyi, herkesten çok daha iyi bildiğini sanarak, iyilik yapıyorum diye **kötülükler** yapmıştır. Bu **dengesizlik** demektir. Aziz Nesin'in **dengesizliği** nereden mi belli? **Kendi sözlerinden, demeçlerinden, söylevlerinden, anı diye yazdıklarından, özyaşamını yazdığı cilt cilt kitaplarından** ve özellikle Cengiz Özakıncı'nın yazdığı Aziz Nesin'e değgin belgeselden **açıkça bellidir dengesizliği..** Cengiz Özakıncı, bir dilekçe vererek Aziz Nesin'in dengesizliğinin **uzmanlarca muayenesini** istemeyi düşünmemiş değildir. Özakıncı bunu yapmaya yasal hakkı olduğunu sanmaktadır, ancak bunca insan dururken Aziz Nesin'in dengesizliğini kanıtlamaya kalkmak sana mı kaldı, derler diye doğrusu çekinmektedir. İş işten geçmiş olsa da, gerekli görülürse, onun dengesizliğini bugün de kanıtlamaya hazırdır"

VI- Aziz Nesin'in uluslararası ödülleri

"Dava dilekçesi"nin 'Olaylar-Madde, 2' bölümünde, Aziz Nesin'in ***"yapıtlarının yabancı dillere çevirmesi"*** + "Aziz Nesin'in ***aldığı uluslararası ödüller",*** Aziz Nesin'i ulusumuzun yüzakı ve onuru sıfatıyla davacı saydırmak için gerekçe diye anılıyor.

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in yapıtlarının yabancı dillere çevrilmiş olmasının, onu ulusumuzun yüzakı, onuru saymamıza gerekçe olamayacağını; tersine, Aziz Nesin'in yapıtlarının yabancı dillere çevrilmesinin, "Yabancı'ların ulusal çıkarına yaradığını", yabancıların gereksindikleri Türksevmezliği sürdürmelerine yaradığını; bunun ise, ulusumuzun çıkarlarına aykırı olup, ulusumuzun yüzüne kara çaldığını; ulusumuzu öteki ulusların **sevgisine değil, kinine uğrattığını;** ve

bu gerçeğin **Aziz Nesin ağzından dahi açıklanmış** bulunduğunu, belgelerle göstermiştir.

Şimdi de, "Aziz Nesin'in aldığı uluslararası ödüller, ulusumuzun yüzakı, onurudur!" yalananını, yine Aziz Nesin'in kendi ağzından belgelerle çürüteceğiz.

Öncelikle, 'Dava Dilekçesi'nde Aziz Nesin'in uluslararası ödüllerinden sözedilme **amacının, yargıçlara ürkü salmak** olduğunu kanıtlayalım.

Aziz Nesin, Bursa Barosu dergisinin Mart 1990 günlü sayısında şunları söylemiştir:

—"Türkiye'deki hukuk düzeninde **namuslu** olunabilir mi?.. Balmumcu'da üç tane askeri mahkeme vardı. Ben bunlardan öbür ikisine düşseydim 18 yıla **mahkum olacaktım.** " —"Sistem olarak, örgüt olarak, hukuka —resmi sıfatı içerisinde— hiç bir güvenim yok! .. Böyle bir hukuk, **kişilere bağlı hukuk olmaz!..**" —"Biz bunları çok **yaşadık. Bugün (artık) ben (Aziz Nesin) bunları yaşamayabilirim. (Çünkü artık yargıçlar) yaşımdan, başımdan, gücümden, ünümden, uluslararası konumumdan ç - e - k - i - n - i - r - l - e - r!**"

(Bkz.: Aziz Nesin- 'Sora Sora Cennet Bulunur'- 2. bs.- s. 231)

Aziz Nesin'in yukarıdaki sözleri, başka türlü anlamaya olanak tanımayacak denli açıktır, kesindir. Aziz Nesin, Türkiye'deki hukuk düzeninde **A- namuslu olunamaz.. B- kişilere (yargıçlara) bağlıdır. Şu yargıcın 18 yıla mahkum edeceği kişiyi, bu yargıç, aklar.. C- Aziz Nesin'in Türkiye'deki yargıya hiç bir güveni yoktur D- yargıçlar Aziz Nesin'in gücünden, ününden, uluslararası konumundan ç e k i n m e k t e d i r l e r!..**

Aziz Nesin'in "Türkiye'de yargıçlar benim uluslararası konumumdan, gücümden, ünümden çekinir oldular" diyerek, Türk yargıçlarına yedi ay sonra, Eylül 1990'da, Alman Prof. Dr. Klaus Liebe Harkort, Aziz Nesin'e Almanya'da Onursal Doktorluk verilmesi için sunduğu yazanakta, şöyle demiştir:

—"Aziz Nesin'in savunma ve konuşmaları, (Türkiye'deki) **savcıların ve yargıçların korkulu rüyasıdır!..**"

(Bkz.: A. Nesin- 'Onursal Dr..' s. 30)

Aziz Nesin'in kendisi, "Yargıçlar benim uluslararası gücümden, konumumdan, ünümden çekinir oldular" diyor, (Mart 1990); Alman-

ya'da bir prof. da "Savcılar ve yargıçların korkulu rüyası Aziz Nesin" diyor (Eylül 1990); ve **Bu** Aziz Nesin, Almanya'da kendisine Onursal Doktorluk verilecek günlerde, şöyle yazıyor:

—**"Bu** ödül, bana **yeni görevler** veriyor... (Alman kamuoyuna bu ödül bağlamında söylemek istediğim sözler) elbette var. (Almanlar) sağolsunlar! (Almanlar) **beni silahlandırıyorlar!** Bu (yabancı ödüller) **benim silahlarımdır.** Benim ödüllerim, benim toplumsal kavgamda, **benim gücüm,** benim **silahlarımdır.** Yani şu şu ödülleri almış bir adamın kavga etmesi başkadır; ödülsüz, silahsız bir adamın kavga etmesi başkadır... ödüller, benim sosyal savaşımda, **gücüm, topum, tüfeğim, atom bombam oluyor!"** (Bkz: A. Nesin- Onursal Dr.,' -s. 79, 80)

Yine Aziz Nesin, yabancılardan aldığı ödülleri, ünleri silah olarak kullandığı **kavganın** niteliğini de, kendi ağzıyla şöyle açıklamıştır:

—**"Biz,** Türkiye aydınlarının **bir bölümü,** benim arkadaşlarım, **ve ben,** ve biz, demokrat olmaya çalışıyoruz... **Demokrat olmak, yasaları tümüyle çiğnemek demektir bu yasaları çiğneyeceksin demokrat olmak için; ya da yasalara uyacaksın ki o zaman da demokrat olamazsın."** (Bkz: A. Nesin - 'İnsanlar Konuşa Konuşa'- 3. bs- s. 83)

Aziz Nesin'in 'çiğneyeceksin' dediği yasalar, daha değişmiş değildir ve ülkemiz şu an dahi, Aziz Nesin'in 'çiğneyeceksin' dediği o yasalarla yönetilmektedir. Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e ilişkin yazıları, Aziz Nesin'in 'tümüyle çiğneyin' dediği o yasalar yürürlükte iken yayımlandığı gibi, Özakıncı'ya karşı açılan bu dava da, yine Aziz Nesin'in 'tümüyle çiğneyin' dediği yasalar yürürlükte iken açılmıştır. Cengiz Özakıncı şu savunmayı yazmakta olduğu şu an (18 Ocak 1993- saat 13:40'ta) dahi, Aziz Nesin'in 'Tümüyle çiğneyeceksin, tümüyle çiğnemezsen demokrat olmazsın' dediği o yasalar yürürlüktedir. Bilindiği üzere, her kim ki, yurtdaşları "yürürlükteki yasaları tümüyle çiğnemeye çağırır", o ki "suç işlemeyi kışkırtmış" olur; ve bu da, "koğuşturulması başvuruya bağlı olmayan bir kamu suçudur". Aziz Nesin, kamuyu yasaları tümüyle çiğnemeye çağırdığı bu sözlerinden dolayı bugüne dek koğuşturmaya uğramış mıdır, yargılanmış mıdır?. Değilse, bu durumu, Türkiye'de yargıçların ve savcıların Aziz Nesin'in uluslararası gücünden, konumundan, ününden, ödüllerinden **tırstıklarının** yüzlerce

kanıtından biri olarak görebiliriz, demektir. Bu nedenlerle, bu 'dava dilekçesinde, 'Olaylar-Madde, 2" bölümünde Aziz Nesin'in uluslararası ünü ve ödüllerinin yazılı olması; bu davada, yargıç **korkutmak amacı** taşır...

İlginç olan şudur ki, Aziz Nesin'in "yasaları tümüyle çiğneyeceksin!" demesi, Turgut Özal'ın "Anayasayı bir kez de ben çiğnesem ne olur!? demesinden sonra olduğu gibi; Aziz Nesin'in "Türk halkı enayi", "Türk milleti korkak", "Türk milleti aptal" diye bağırması da, Turgut Özal'ın "Türk dediğin nedir ki? Türk diye bir şey yoktur aslında! Türk bize yabancıların koyduğu addan başka bir şey değildir!' demesinden **sonra** olup; Aziz Nesin'in "Kürt realitesi"nden sözetmeye başlaması da, yine Turgut Özal'ın Şırnak Baskını ardından "Kürt realitesini tanıyalım, federasyonu bile tartışalım" demesinden **sonra** olmuştur. Aziz Nesin'in: "Türkiye Cumhuriyet kurulduğundan beri laik olmamıştır. Türkiye'nin laik olabilmesi için **dinsel cemaatlere özerklik verilmesi** gerekir" demesi de, yine Turgut Özal'ın bu yöndeki sözlerinden **sonra** başlamıştır. Haydi Turgut Özal'ı **anladık!** O, Türkiye'yi Amerikan bayrağına 51.nci yıldız olarak sokmayı kuruyor, ki bu yüzden Türkiye'nin ABD'ye **stratejik işbirliği** ile bağlanmasına çalışıyordu! Gerek 'Türklük', gerek 'Kürtlük', gerek 'Anayasa çiğnemek', gerek 'Dinsel cemaatlara özerklik' konularında, Amerika Kurmaylarının öğütleri doğrultusunda **Türk kamuoyunun beynine parmak atıyor** (=manipule ediyor)du. 'Sora Sora Cennet Bulunur"un (kısaltma ile, S.S.C.B'nin) yazarı Aziz Nesin'e ne oluyor du ki "İnsanlar Konuşa Konuşa'nın (kısaltma ile, **İ.K.K.**'nın) yazarı olarak, **ABD'nin stratejik işbirlikçisi** Turgut Özal'ın manipulasyonları doğrultusunda demeçler patlatmayı kendine uğraş edinmişti?!

Yapı ustaları, yapıda kullanacakları ince uzun demirleri istedikleri biçimde bükmek için, onu bir kıskaca alırlar; sonra **sağ** ellerine bir çekiç, **sol** ellerine bir çekiç alarak, **sağlı sollu vuruş**larla, demiri diledikleri biçimde bükerler; bu arada dinlemeye doyum olmaz bir tıngırtı çıkar!.. İşte, yapı ustasının **sağ** çekici Turgut Özal (ve **sağ-dıçları**), **sol çekici** ise Aziz Nesin (ve **sol-daşları**) olarak, bu çekiçlerin ikisi de yapı ustasının **sağ ve sol elinde** olmak üzere; Türkiye' ye vurulup durmuştur! **Sağcı** Turgut Özal'ın söylev ve demeçleri "Türkiye'de nasıl bir yeni yapı" amaçladığını açıkça gözler önüne sererken; **solcu** Aziz Ne-

sin'in söylev ve demeçleri de, onun "Türkiye'de nasıl bir yeni yapı" istediğini gözler önüne sermekte; **Sağcı (ABD'nin stratejik işbirlikçisi)** Turgut Özal'ın Türkiye'de kurmak istediği **siyasi, idari yapı** ile, **solcu,** İnsanlar Konuşa Konuşa'nın yazarı Aziz Nesin'in Türkiye'de kurulmasına çalıştığı **siyasi, idari yapının** birbirinin tıpkısı olduğu, **kabbak gibi** görülmektedir. Her iki çekicin Türkiye'ye vermek istedikleri yeni **siyasi, idari** yapı ile, **ABD'nin** Türkiye'de görmek istediği **siyasi, idari yapı** eş olunca, bu gerçeğin Turgut Özal ve saz arkadaşlarına, Aziz Nesin ve soldaşlarına bakışımızı belirlememesi, olanaksızdır. Çünkü Özakıncı, **öküz** değil bir eleştirmendir; bu olgulara **öküzün trene baktığı gibi** bakamaz! Özakıncı'nın gözünde Turgut Özal ile Aziz Nesin'in **—Türkiye'yi götürmek istedikleri durak açısından—** bir ayrılığı yoktur. Turgut Özal'ın sürücülüğünde Türkiye nereye gidecek idiyse, Aziz Nesin'in sürücülüğünde Türkiye'nin varacağı yer de orasıdır.

İşte **bu** Aziz Nesin, şimdi "ulusumuzun yüzakı, onuru sıfatıyla, davacı" olarak, uluslararası ödüllerini ve ünlerini, bu dava dilekçesine, yargıyı korkutmak amacıyla koymuş bulunmaktadır. Bu, Aziz Nesin'in kamuya yayımlanan sözleriyle belgeli bir gerçektir. Aziz Nesin'in kendisi, uluslararası ödüllerle, uluslararası konumuyla, uluslararası gücüyle, uluslararası ünüyle Türkiye'deki yargıçları savcıları korkuttuğunu; böylelikle bir tür dokunulmazlık kazandığını söylemiştir. Bu yüzden 'Dava dilekçesi' (Olaylar-Madde; 2) 'Yargıçlara gözdağı'ndan başka türlü yorumlanamaz.

Aziz Nesin, "Playboy" dergisinin Ekim 1986 sayısında şu soruya şöyle yanıt vermiştir:

Soru: —"Diyorlar ki, Aziz Nesin **uluslararası güçleri arkasına aldığı için** (Türkiye yönetimiyle) korkusuzca mücadeleye girdi.

A. Nesin: —"Neymiş o uluslararası güçler?

Soran: Pen Kulüp, Yazar birlikleri, Yazar Sendikaları...

A. Nesin: "Ben onlara güvenerek, onları hesaba katarak bir işe girmiyorum. Ben kimsenin işe karışmasını istemedim. Yazarlar Sendikası davasında, Aydınlar Dilekçesi Davasında, sürekli olarak (uluslararası örgütler) "size nasıl yardımcı olabiliriz?" diye sordular. Dosyalar dolusu telgraf ve mektuplar yolladılar. Bunlara: "Dayanışma önerilerinize teşekkür ederiz. Kendi işimizi kendimiz yapıyoruz. Hiç bir (yabancı, uluslararası) katkıya ihtiyacımız yok" yanıtını verdim. (Türki-

ye'de) bizimle uğraşanlar **şunu bilsinler!!!** Eğer **biz** (yabancılardan) gelen yardım önerilerini kabul etseydik, **dünyada kıyametler kopardı!.** Ben (A. Nesin) **Bunu mahkemelerde de söyledim! Mahkemede, "(Türkiye'nin) yöneticilerini sevdiğim için değil, Türkiye'yi sevdiğim için (yabancıların uluslararası) dayanışma önerilerini kabul etmiyoruz"** dedim... Örneğin **bana** pasaport verilmediği için **dışarıda** (ABD ve Avrupa'da) **büyük hareketler oldu.** Hep önledim. **Bana** pasaport vermedikleri için **Amerika, Federal Almanya, İngiltere Pen Kulüpleri o kadar ağır mektuplar gönderdiler ki, yöneticilere!.."**

(Bkz: A. Nesin- İ.K.K- 3. bs- s. 132, 133)

Bu söyleşide Aziz Nesin'in yanıtlarından açıkça görüleceği üzere; Aziz Nesin, mahkemelere çıkıyor ve yargıçlara diyor ki: **"Benim arkamda uluslararası güçler vardır. Benden istek geldiği an bunlar tüm dünyayı başınıza yıkacaklardır, ben Türkiye bundan zarar görmesin diye, bunları ayaklandırmıyorum. Dilediğim an ayaklandırabilirim, ona göre!!!**

Aziz Nesin'in **mahkemelerde, yargıçlara karşı, Türk abası altından yaban sopası gösterdiği ve yargıyı yaban sopasıyla ürkütmeye yeltendiği,** kendi ağzından kamuya yayılan sözleriyle belgeli bir **eylemdir.** Aziz Nesin'in bu davranışı, **s u ç t u r !..** "Arkamda dünyayı başınıza yıkacak uluslararası güçler var, istersem kıyameti kopartırlar. Ama ben istemiyorum" demek; bunu mahkemede yargıçların yüzüne karşı söylemek, **tehdittir, suçtur.** "Ama ben bunları ayaklandırmıyorum" demiş olsa dahi, **suçtur!..**

İşte yargıya Türk abası altından yaban sopası sallayan **bu** Aziz Nesin:

—"Hukuka hiç bir güvenim yok.. yargıçlar benim gücümden, ünümden, uluslararası konumumdan çekinirler."

—"(Yabancılar, Almanlar) Sağolsunlar! (Yabancılar, Almanlar) Beni silahlandırıyorlar. (Verecekleri ödüller) Bana **yeni görevler** veriyor... Benim ödüllerim, benim toplumsal kavgamda, benim **gücüm,** benim **silahlarımdır.** (Yabancı ödüller) benim **silahlarımdır.** Şu şu ödülleri almış bir adamın **kavga etmesi başka;** ödülsüz silahsız bir adamın kavga etmesi başkadır. (Bana verilen ödüller) benim toplumsal savaşımımda, **gücüm, topum, tüfeğim, atom bombam oluyor!"**

—"(Türkiye'deki) yasaları, tümüyle çiğneyeceksin!" diye cart cart atmıştır. Demek ki, yabancıların verdikleri ödülleri alan, yabancıların verdikleri **görev**lerle donanan birinin **Türkiye**'de **kavga** etmesi de, böyle oluyor! Yöneticilere, devlete, hükümetlere, yargıçlara, savcılara, mahkemelere "kılıma dokunursanız yabancı örgütleri ayaklandırır dünyayı başınıza yıkarım! diye **'top gibi'** gürlüyor! "Türkiye'deki yasaları **tümüyle çiğneyeceksin!!!"** diye **"tüfeng gibi"** patlayabiliyor! Ünsüz, ödülsüz, yabancı dayanaklardan yoksun kimselerin yazması halinde hapislerde çürüyecekleri sözleri, "İnsanlar Konuşa Konuşa" (**İKK**)'nın yazarı, en gürültülü bir biçimde haykırıyor; **kılına dokunulmuyor!..** Demek ki, Aziz Nesin'in **'KIL'**ı, **="Dokunulmaz kıl"**dır. Harb Okulu'ndaki 'lakab'ı **'Kıllı'** olan Aziz Nesin'in, sonunda **"Kılına dokundurtmayan"** bir yazındırık olup çıkması... nasıl Peygamberin **"Sakalı Şerif"**i **dokunulmaz** ise, Aziz Nesin'in de **"dokunulmaz kıl"** oluşu, yaşadığımız bir gülüttür; ki Cengiz Özakıncı, bu durumu, **"dokunulmaz kıllar"** adıyla bir gülüt olarak yazıp yayımlatacaktır. Bu, Aziz Nesin'in **"Domuz Kılları! Kendinize Gelin!"** başlıklı yazısına tüy diken bir yapıt olacaktır. **Tüy** de, bilindiği üzere, **kıl** türündendir.

Aziz Nesin'in **mahkemelerde, yargıçlara** "Benim arkamda batılı güçler var! Dilersem onları ayağa kaldırırım! Ona göre!" yollu ürküler savurması, "uluslararası ünlerim, ödüllerim var! Bana ödül verenler arkamda! Bu ödüller benim topum, tüfengim, atom bombamdır" demesi, bu "dava dilekçesi"nin 'Olaylar-Madde: 2' bölümünün de bu amaçla —yargıcın gözünü korkutmak amacıyla— Aziz Nesin'in uluslararası ünü ve uluslararası ödüllerini yargının gözüne soktuğunu, elevermektedir. 'Dava dilekçesi'nin:

"Aziz Nesin... yalnız dünya ölçeğinde ünlü bir yazar değil, sayısız uluslararası ödüllerin sahibidir. Aldığı son ödül, uluslararası insan hakları büyük ödülüdür." biçmindeki bölümü;

"(yargıçlar benim uluslararası ünümden, gücümden, konumumdan çekinirler, diyen) Aziz Nesin...

"(Yabancıların verdiği uluslararası ödüller, benim Türkiye'deki savaşımda topum, tüfeğim, atom bombam, gücüm, silahım oluyor; ödüllü bir adamın kavga etmesi başka, ünsüz ödülsüz bir adamın kavga etmesi başka, diyen) Aziz Nesin...

Dünya ölçeğinde ünlü bir yazardır. Sayısız uluslararası ödülleri vardır. Aldığı son ödül insan hakları büyük ödülüdür.

Ey yargıç!

Bu davada karar verirken, bunları bil de öyle karar ver!" demekten başkaca bir anlam taşımamaktadır. Yargıcı ürkütmek amacıyla "Dava dilekçesi"ne konulmuştur.

Aziz Nesin'in kendisi uluslararası ününü ve ödüllerini mahkemelere ürkü amacıyla kullandığını kamuya kendi ağzıyla açıklamış olduğu gibi, Aziz Nesin'in bu 'Dava dilekçesi'ndeki avukatı da, geçmişte Aziz Nesin'i savunurken, sürekli Aziz Nesin'in uluslararası ününü, ödüllerini, gücünü yargıçların gözüne sokarak, beraatini talep etmiştir. Aziz Nesin'in bu davadaki avukatı Veli Devecioğlu, DGM'de 30 Haziran 1988 günü yaptığı savunmanın son bölümünde, şöyle demiştir:

—"Sayın Başkan, Sayın Yargıçlar..

Bir önemli davanın sonuna gelmiş bulunuyoruz. Yargıladığınız insanlar, bizler gibi sıradan faniler değildirler. Ulusumuzun büyük talihi olarak bizim içimizden çıkmış, Türk halkına ve bu topraklara onur kazandırmışlardır... Bizler, tesadüfen onların yakınlarında bulunabilmiş mutlu insanlarız.. Onlar ulusumuzun vitrin değerleridir, yüzakları-dır.. Bu duygularla beraatlerine kara verilmesini diliyor, saygılar sunuyorum. İmza: Aziz Nesin savunmanı, Veli Devecioğlu"

(Bkz: A. Nesin- 'Bulgaristan'da Türkler... '-6. bs- s. 83, 84)

Görüleceği üzere, Aziz Nesin'in uluslararası ünü, ödülleri, yalnızca Aziz Nesin'in dilerse Dünyada kıyametler koparacak güçte oluşunu anımsatmak için değil, bir de yargı önünde, "sıradan faniler/ulu bakiler" ayrımı gütmek amacıyla kullanılmaktadır.

Aziz Nesin'in uluslararası ünü, ödülleri, onun uluslararası gücü, konumu ve dünyada kıyametler kopartacak güçte oluşu, yalnızca savunmanı Veli Devecioğlu'nca değil, daha önceki savunmanı Orhan Apaydın'ca da mahkemelere anımsatılıp durmuştur. Sözgelimi, Aziz Nesin'in avukatı Orhan Apaydın, 14.10.1969 günü İstanbul İkinci Sorgu Hakimliği'ne verdiği dilekçede:

—"Müdafii bulunduğum N. Aziz Nesin, şöhreti Türkiye hudutlarını aşmış dünya çapında bir yazardır" diyerek söze başlamakta ve 13.10.1970 günü verdiği dilekçede de:

—"Dünya çapında şöhreti haiz bir Türk yazarı olan Aziz Nesin" diyerek, yargıdan bir takım istemlerde bulunmaktadır. (Bkz: Nesin-'Poliste'- 9. bs.- s. 238, 239, 242, 245)

Bütün bu belgeler, gerek Aziz Nesin'in kendisinin, gerekse savunmanlarının, yargı önünde eşitlik ilkesini çiğnemeyi bir alışkanlık edindiklerini, yargıçları ve savcıları, özellikle yabancı kamuoyu baskısıyla korkutmayı bir yöntem olarak belledikleri, göstermektedir. Yargıya, mahkemeye, Aziz Nesin'in "Uluslararası ünü; (gücüm, topum, tüfeğim, atom bombam silahım dediği uluslararası ödülleri 'ittar' edilmekte'dir. Aziz Nesin, yargının karşısına çıkar çıkmaz, 'gücüm, topum tüfeğim, atom bomdam dediği)' silahları'nı çekip, yargıçlara, savcılara doğrultmakta ve "kılıma dokunursanız dünya kamuoyunu başınıza yıkarım!" diye kükremektedir. İşte Aziz Nesin, bu davada da, "Dava dilekçesi", (Olaylar-Madde, 2'de) Uluslararası ününü ve ödüllerini, birer top, tüfek, atom bombası olarak yargıça ve Cengiz Özakıncı'ya çevirmiş bulunmaktadır. Aziz Nesin, Türkiye'de devlet ile, hükümetlerle çatışırken kullandığı tüm yaban güçlerini bombalarını, tüfenklerini Cengiz Özakıncı'ya ve yargıca çevirmiş, yargıca: "Onu suçlu bul, yoksa bunları kullanırım!" demektedir.

—"(Almanlar) sağolsunlar, (Almanlar) beni silahlandırıyorlar. (Almanların vereceği ödül) bana **yeni görev**ler yüklüyor. Bu ödüller benim gücüm, topum, tüfeğim, silahım, atom bombam oluyor. Şu şu ödülleri almış bir adamın kavga etmesi başka, ödülsüz (silahsız) bir adamın kavga etmesi başka" diyen Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'ya karşı açtığı bu davada (Dava dilekçesi-Olaylar, Madde: 2'de) uluslararası ününden, ödüllerinden söz etmekte ve "yargıçlar benim uluslararası ünümden, uluslararası konumumdan çekinirler" demiş olarak, Özakıncı'ya karşı açtığı bu davada, Almanlar'ın verdiği 'İnsan Hakları Ödülü'nü **ihtar etmekte**dir.

Aziz Nesin'in Dava dilekçesinde bildirdiği İnsan Hakları ödülü, Özakıncı'nın bu davaya konu yazılarının yayımlanmasından **sonra** kendisine verilmiş bir ödüldür. Özakıncı'nın bu davaya konu olan yazılarının sonuncusu **1 Aralık 1993** günü yayımlanmıştır. Aziz Nesin'in

Dava dilekçesinde söz ettiği İnsan Hakları ödülü ise, kendisine bu yazıdan **10 gün sonra verilmiştir**.

Özakıncı'nın Aziz Nesin'e **haksız ve ağır saldırı** diye dava edilen pazılarından **10 gün sonra** Aziz Nesin'e verilen bir ödülün, bu Dava dilekçesinde **işi nedir?.. Hangi karine ile** dilekçeye yazılmıştır???!!!

Cengiz Özakıncı, üç ay boyunca Aziz Nesin'i eleştiren bir yazı dizisi yayımlıyor; Almanlar bu eleştirilere karşın, bu eleştiriden **12 gün sonra,** Aziz Nesin'e İnsan Hakları ödülü veriyorsa; bu, Özakıncı'nın eleştirilerinin Aziz Nesin'in onurlandırılmasını önlemediğinin **somut kanıtıdır.**

Bilindiği üzere **kişiliğe saldırı (kişilik haklarına saldırı)** kavramı, gerçekte **onura saldırı** demektir. Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'yı **"onurumu yaraladı"** diye dava etmiş bulunmaktadır. Ve 'Dava dilekçesinde Almanlar'ın (Özakıncı'nın eleştirisinden **sonra**) Aziz Nesin'e **'Onur verdikleri'** ödülün belgesi sunulmaktadır!.. Bu, Özakıncı'nın yazılarının, Aziz Nesin'in "onurlandırılmasını önlemediği" kamuoyu gözünde bir "değer" (?) yitimine uğramadığı, uluslararası ününe gölge düşürmediği anlamına gelir. Başka türlü yorumlanamaz. Eğer Özakıncı'nın eleştirisinden sonra, şu ya da bu kuruluş Aziz Nesin'e vereceği ödülü vermekten caysa idi, ancak bu durumda Özakıncı'nın yazılarının Aziz Nesin'in ününe, onuruna zarar verdiği savlanabilirdi. Aziz Nesin, Özakıncı'nın yazılarından sonra pek çok yerli, yabancı ödüllerle onurlandırılmıştır.

Cengiz Özakıncı'nın yazıları, Aziz Nesin'in yabancılardan ödüller almasının, yabancılarca değerli sayılmasının yolunu tıkamış değil; tersine, yabancılara Aziz Nesin'in kendileri için ne denli gerekli olduğunu; yabancıların Aziz Nesin'i ödüllere boğmaları, onurlandırmaları gerektiğini; Türkiye'de Aziz Nesin'in kılına dokunulmaya kalkışılsa, yabancıların bunu anında ayaklanarak önlemeleri gerektiğini; Aziz Nesin'e yatırım yapmalarının kendilerinin yararına olduğunu, belgeleriyle gösterdiğinden; Özakıncı'nın yazıları, Aziz Nesin'in uluslararası ününe ün katmış, uluslararası değerine değer katmış, uluslararası ödüllerine ödüller katmış, uluslararası dayanışmacılarının sayısını artırmış; onun "Uluslararası onurunu" pekiştirmiştir. Bu, bir gerçektir. Örneğin, Cengiz Özakıncı'nın Azin Nesin konulu yazılarından önce Aziz Nesin'e Onursal Dr.luk vermeye kalkıp da, sonradan bunu vermekten cayan Almanlar, Özakıncı'nın Aziz Nesin'e ilişkin belgesel yazılarından son-

ra, Aziz Nesin'e 'İnsan Hakları' ödülü vermişlerdir. Çünkü Özakıncı'nın yazılarından sonra, Aziz Nesin'in Almanlar için ne denli değerli olduğunu bir kez daha, derinden kavramışlardır. Özakıncı'nın Aziz Nesin'e ilişkin yazılarından sonra, yalnızca Almanlar değil, Amerikalılar dahi Aziz Nesin'e onur vermiş, ödüllendirmişlerdir. Aziz Nesin'in Özakıncı'nın yazılarından sonra aldığı her ödül, Özakıncı'nın yazılarında Aziz Nesin'in yabancılar için ne denli değerli olduğunun çok iyi anlatıldığını kanıtlamaktadır. Bu ise Aziz Nesin'in **onurunu yaralamaz!** Tersine **değerini, ününü, ödüllerini** artırmış, yabancıların gözünde, uluslararası alanda **onurunu yükseltmiş**tir. Öyle ki:

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e ilişkin dava konusu yazıları yayımlanmadan önce, Aziz Nesin için ölüm kararı vermiş bulunan İran yobaz Cumhuriyeti, Özakıncı'nın Aziz Nesin'e ilişkin yazılarından sonra, Aziz Nesin'in yazdığı oyunları İran yobaz devleti televizyonlarında oynatmaya yeniden başlamıştır!!! Çünkü İran yobaz Cumhuriyeti mollaları-Aziz Nesin'e (Dine karşı olması bakımından) ne denli öfkelenirlerse öfkelensinler; Aziz Nesin ile (Türklüğü aşağılama bakımından) yoldaş olduklarını, Özakıncı'nın yazılarından sonra, pek güzel kavramışlardır! İran yobaz Cumhuriyeti, muhtaç olduğu Türksevmezliğin, Aziz Nesin'in 'asil' (!) oyunlarında mevcut olduğunu, Özakıncı'nın dava konusu yazılarıyla yeniden anımsamıştır.

İran'da Aziz Nesin yasağı delindi

*İran'da eserlerine satış ve yayın yasağı getirilen **Aziz Nesin**'in bir öyküsünden uyarlanan skeç, İran Televizyonu'nda yayınlandı. Radikal Cumhuri İslami gazetesi, cumartesi akşamı yayınlanan oyuna tepki göstererek İran Televizyonu yöneticilerine, hakkında yasaklama kararı bulunan bir yazara ait oyunun gösterilmesinin nedenini sordu. İran Kültür bakanlığı'nın, "Şeytan Ayetleri"nin Türkçe yayınlanması nedeniyle Nesin'e yasak kararı aldığı hatırlatılan yazıda, televizyonun da "Bundan böyle bu karara uyması" istendi.*

8.2.1994 Milliyet Gazetesi

Not: Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e yönelik eleştirilerinin son bölümü **1 Şubat 1994 günü** yayımlanmış; İran'da Aziz Nesin'in oyunlarına konulan yasak da **Şubat 1994 başında** delinmiştir.

Aziz Nesin, kendisi için **ölüm** kararı vermiş bulunan İran Yobazlarını dahi, kendisine karşı yumuşatmış bulunan Cengiz Özakıncı'ya 500+500= bir milyar TL. ödence davası açacağına; Özakıncı'ya eleştirilerinden dolayı üste akçe vermesi gerekmektedir. İran Yobaz Cumhuriyeti, Özakıncı'nın yazılarından sonra, Aziz Nesin'in oyunlarını devlet televizyonunda oynatmakla, **ölüm kararını** da uygulamayacağını, örtülü biçimde, gayrı-resmi bir yoldan açıklamış olduğuna göre; Aziz Nesin, yazılarıyla kendisi için verilmiş **ölüm** kararını dahi yumuşatan Özakıncı'dan, onurumu incitti, diye bir milyar isteyeceğine, canımı kurtardı diyerek, canını borçlu saymalıdır. Bu durum, okuyana ne denli bir **gülüt** gibi gelse de, **hakikattir**. "Mizah değil, aynıyla vaki" bir durumdur. **"Tam Aziz Nesin'lik bir olay"** dır. Tıpkı bu davanın da "Tam Aziz Nesin'lik bir dava" olduğu gibi!..

Aziz Nesin, **canını kurtaran** bir yazarı **onuruma saldırdı** diye bir milyar ödenceye çarptırabilmek için bu davayı açmış ve bu 'Dava dilekçesine, **yabancıların kendisine verdiği ödülleri sokmuş,** yargının buna göre verilmesini talep ediyor!.. Yargıcın, karar verirken, Aziz Nesin'in uluslararası ününü, ödüllerini gözönünde tutmasını istiyor! Niye? Çünkü Aziz Nesin:

—Yargıçlar benim uluslararası ünümden, gücümden, konumumdan **çekinirler!** demiştir. (Bkz: Bursa Baro Dergisi-Mart 1990)

—Benim uluslararası ödüllerim, benim Türkiye'deki kavgamda benim **silahlarım,** benim **topum,** benim **tüfeğim,** benim **atom bombam** oluyor, Almanlar, yabancılar sağolsunlar, verdikleri ödüllerle, bana **yeni görevler** ve **silahlar** veriyorlar! demiştir. (Bkz: Onursal Dr., s. 30)

İşte kendi ödüllerini ve kendi ünlerini Türkiye'deki kavgalarında karşıtlarına, mahkemelere, yargıçlara, savcılara karşı birer **silah** olarak kullandığını kendi ağzıyla kamuya açıklamış bulunan **Bu** Aziz Nesin, **Bu** davada, **Bu** silahlarını, **Bu** yargıca, **Bu** Özakıncı'ya karşı doğrultmuş bulunmaktadır. Ve Aziz Nesin'in **Bu** davadaki savunmanı, geçmişteki Aziz Nesin savunmalarında:

—Sayın Başkan, Sayın Yargıçlar... Aziz Nesin bizler gibi bir **sıradan fani** değildir. Bizler tesadüfen onun yanında bulunabilmiş olmaktan dolayı mutlu kişileriz. Aziz Nesin, ulusumuz büyük talihi olarak içimizden çıkmış, ulusumuza ve bu topraklara **onur kazandırmıştır. Ulusumuzun vitrin değeridir, yüzakıdır. Bu duygularla beraatini talep ediyorum!"** demiştir. (Bkz: A. Nesin- "Bulgaristan"da Türler- 6. bs- 83)

Aziz Nesin'in, kendi uluslararası ününü ve ödüllerini yargıçlara karşı nasıl bir ürkü salma silahı olarak kullandığı, yukarıda Aziz Nesin'in **kendi açıklamaları** ile belgeli olduğu gibi; Aziz Nesin'in **bu** davadaki savunmanı Veli Devecioğlu'nun da, Aziz Nesin'in uluslararası ününü, ödüllerini, **yargı önünde eşitsizlik yaratmak kasdıyla!!!** nasıl kullandığı da, yukarıda Veli Devecioğlu'nun **kendi ağzından belgeli olduğuna göre... şimdi,** bu davada da, Özakıncı'nın karşısına **bu** Aziz Nesin ile, **bu** savunmanı Veli Devecioğlu dikilmiş bulunduğundan; (=Yargıcı ürkütmek, Yargı önünde **sıradan fani /ulu baki** ayrımı gütmek **kasdıyla**) dilekçede yer aldığı, **apaçıktır... Bu belgeler ışığında, bunun başka hiç bir açıklaması yoktur...**

"Dava Dilekçesi"nin Olaylar-Madde: 2 bölümü, yargıca der ki:

a) Aziz Nesin, arkasında büyük bir yabancı kamuoyu bulunan,

b) Yabancı kuruluşlarca, devletlerce, örgütlerce korunan,

c) Türkiye devletini, hükümetlerini, mahkemelerini, yargıçlarını, savcılarını, arkasındaki yabancı güçlerle ürkütebilen,

d) Yargıçlar, savcılar, savunmanlar, davalılar gibi **"sıradan fani"** olmayıp; yanında bulunabilmiş, aynı güneşe çamaşır sermiş olmak dahi, **sıradan fani**lere mutluluk veren (**peygamber statüsünde**) bir **ulu baki** olup,

e) Aziz Nesin'in **tesadüfen** bu ülke doğmuş bulunması, **tesadüfen** bu ülkenin yurtdaşı olması; bu ulusa bayram ettiren; doğum günü, tıpkı peygamberlerin doğumları gibi **kutsanası;** doğum yeri de, tıpkı peygamberlerin doğduğu yerler gibi **kutsanası** olan,

f) Böyle olduğu içindir ki, kendisi **"ulusumuzun yüzakı"** sayılarak; bu topraklarda, bu ulusun içinde doğmuş olmasından dolayı, bu topraklara, bu ulusa, daha önce varolmayan bir **onur kazandırmış,**

g) Ulusumuzun **vitrin değeri**dir,

h) İşte Cengiz Özakıncı ve yayımcı Mustafa Karaca, **bu** Aziz Nesin'in **kişiliğine saldırmış** bulunuyorlar!

ı) Ulusumuzun **"Milli mukaddesi"** olan Aziz Nesin'in kişiliğine saldırmış bulunan Cengiz Özakıncı ile yayıncı Mustafa Karaca, bu nedenle, az buz değil, bir milyar ödemelidirler.

i) Eğer bu mahkeme bu istemi reddedecek olursa... Aziz Nesin'in uluslararası gücünü, uluslararası ününü, uluslararası konumunu, ve yargıçların, savcıların hep korktukları o yabancı-yerli kamuoyu **infiali**ni, üstüne çekecektir.

j) Yargıç, karar verirken bunları unutmamalı; hep gözönünde tutmalıdır.

Buna karşılık, Anayasamızın 10. maddesi de yargıca der ki:

—"Herkes dil, din, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, mezhep **ve benzeri sebeblerle, ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.** *Hiç bir zümreye, aileye kişiye veya sınıfa,* ***imtiyaz*** **tanınamaz.** Devlet organları ve idare makamları, bütün işlemlerinde **kanun önünde eşitlik ilkesi**ne uygun olarak hareket etmek **zo-runda-dır-lar."**

İşte Aziz Nesin, bu davada, "Dava Dilekçesi"nin Olaylar-Madde: 2 bölümüyle, bugüne dek pek çok mahkemede, pek çok kez yaptığı gibi, uluslararası ödüllerini ve ünlerini, ulusumuzun onuru ve yüzakı saydırarak; yargı önünde eşitsizlik oluşturmaya ve Cengiz Özakıncı'yı, Aziz Nesin'e karşı yazı yazmakla ulusumuzun onurunu aşağılamış gibi göstermeye yeltenmektedir.

Aziz Nesin'in uluslararası ödülleri, uluslararası konumu, uluslararası dayancaları, uluslararası ünü, Aziz Nesin'in şimdiki savunmanınca, daha önce **Devlet Güvenlik Mahkemelerine** karşı dahi, **kararı etkilemek kasdıyla** kullanıldığına göre; Özakıncı'ya karşı haydi haydi kullanılmış **bulunmakta**dır. Dava Dilekçesi (Olaylar Madde- 2) bunun **kullanıldığı** belgelemektedir.

VII- Cengiz Yasası

"Yargı önünde eşitlik" ilkesi, çoğu ülkelerin anayasalarında yazılı olmasına karşın, bu ülkelerin tümünde **tepelenmektedir.** ABD'de, Avrupa ülkelerinde, hepsinde, hepsinde, şu ya da bu oranda, **tepelenmektedir.** "Yargı önünde eşitlik" ilkesi **"sağlanmış bir durum"** değil, **"ulaşılması özlenen bir amaç"**tır. Yargının bu amaca varabilmesi *için, öncelikle ulaşılması gereken bir takım aşamalar vardır.* Sözgeli-

mi, **ünleyici araçların şu ya da bu kişiyi kötülediklerinde yakalarına yapışıldığı gibi; bu araçlar şu ya da bu kişiyi ululadıklarında da yakalarına yapışılması; kamuyu yapay ünler yaratıp bunlara tapındırmaktan alıkonulması gerekmektedir. Sövme'ye nasıl yaptırım uygulanıyor ve ispat hakkı kullanılıyorsa; övgüye de yaptırım uygulanması ve ispat yükümlülüğü getirilmesi gerekmektedir.** Kişiye sövülmesi, nasıl kişi haklarına bir saldırı sayılıyorsa; kişilerin ululanarak tanrılaştırılması da, toplum sağlığına bir saldırıdır. Övüle övüle tanrılaştırılmış kişiler varolduğu sürece, yargı önünde eşitlik ilkesinin uygulanması suya düşer!.. Tıpkı Galatasaraylı Tanju Çolak'ın, Mercedes kaçakçılığı kanıtlanmasına karşın, tutuklamakta pek çok sıkıntılarla karşılaşıldığı gibi!... Tıpkı, bir ABD'li sporcunun, adam öldürmesine karşın, milyonlarca seveni yüzünden, yargıçların kendilerini baskı altında duyumsamalarında olduğu gibi!.. Basın-Yayın-Sırçadikizlik, kişileri **ilahlaştırınca,** o kişiler suç işlediklerinde, aynı suçu işlemiş sıradan kimselere verilen cezanın bu kişilere de verilmesine, bir takım **kamuoyu baskılarının** engel olduğu kesindir. 'Yasa önünde eşitlik' ilkesinin uygulanabilmesinin çağımızda en önemli, etkin engeli, Ün'dür. 'Kişiyi tanrılaştırına'dır. Basın-yayın aracılığıyla tanrılaştırılmış kişiler' söz konusu olduğunda, eşit suça eşit ceza ilkesini uygulamanın güçleştiğine ilişkin son örnek, Amerikan Pop Müzik İlahı Michael Jakson'dır. Bu kişi, bir çocukla cinsel ilişkiye girmekle itham edildiğinde, sıradan kişilere uygulanan soruşturmanın yürütülmesi dahi, milyonlarca tapanı nedeniyle güçleşmiştir. Bir davada, davacı ya da davalının "uluslararası ünlü"lüğü, ya da "kamu gözünde tanrılaştırılmış"lığı, yargının sağlıklı işlemesine, ("Yasa önünde eşitlik ilkesine") olumsuz etkide bulunmaktadır. Bunun önüne geçilebilmesinin yolu, basın-yayında kişiyi tanrılaştırmanın suç sayılması'ndan geçmektedir. Basın-yayında, bir kişiyi ululayan (onu kamuoyunda tanrılaştırıcı türden) yazı çıktığında, yazının yazarı, yargılanmalı ve övgülerini ispata çağırılmalıdır. İspatlayamazsa, cezaya çarptırılmalıdır.

Cengiz Özakıncı'nın önerdiği bu yol, er ya da geç, tüm insanlığın üzerinde önemle duracakları bir çözümdür. Özakıncı, insanlığın belki on, belki yirmi yıl sonra sarılacağı bir çözümü, şimdiden önermekle onur duyar. Gelecekte hukukta böyle bir yasa çıkartılacak olursa, buna **"Cengiz yasası"** denilmesini insanlığa **vasiyet** eder. İnsanlığın başına

ne gelmişse "kişiye tapınç" nedeniyle gelmiştir. Toplumların "kişiye tapınç"tan kurtulmalarıyla kurtulur insanlık.

TGRT adlı televizyon kanalı, Aralık 1994 boyunca, Vahdettin'i "Kurtuluş Savaşı'nın önderi" diye ululayıp durmuştur. Eğer, **"Cengiz yasası"** yürürlükte olsaydı, bu yayını yapanlar koğuşturulacak, sorgulanacak ve **övgülerini ispatla yükümlü** kılınacaklardı. Kurtuluş Savaşı'nda düşman güçlerin korumasına kaçan Vahid-it-dûn'un nasıl olup da Kurtuluş Savaşı'nın önderi diye ilahlaştırıldığı yargılanacaktı.Türk-İslam Sentezcisi türkiye Gazetesi ve bu gazetenin TGRT televizyonu, haftalar boyu süren bir dizide Vahdetdin'i "ulusumuzun kurtarıcısı", Atatürk'ü ise "Hain" gösteren yayınlar yaptıktan sonra, eski Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, görüşme talebinde bulunan 21 gazeteci arasından Türkiye Gazetesi'ni seçerek, 27.3.1995 günü yayımlanan söyleşisinde, şunları söylemiştir: "Yayınlarınızı izliyorum. TGRT ve Türkiye Gazetesi'nin devletten ve milletten yana yayınlarını taktirle izliyorum. Sayın Enver Ören (İhlas Holding başkanı) ve çalışanlarını kutluyorum. Enver Bey hem binlerce insana iş ve aş sağlıyor, hem de devletine milletine omuz veriyor. Enver Ören gibilerin sayısı çoğalmalıdır." Görüleceği üzere, daha bir kaç ay önce emekliye ayrılmış bir Genelkurmay başkanı, yayınlarını sürekli izlediği bu kanalda, Vahdetdin'in kahraman, Atatürk'ün hain ilan edilmesine hiç değinmiyor, tersine yayınlarını beğendiğini söylüyor. Çünkü Türkiye'de, dileyen dilediği zatı ulusal kahraman diye belletmekte özgürdür. Dileyen dilediğini yalanlar düzerek tanrılaştırabilir, yargı bunlara niçin yalan yaydın, niçin kişiyi tanrılaştırıyorsun diye soramaz. İslam öncesi Türkleri'nin "yalancının dilini kesmek" cezasından esinlenen **"Cengiz yasası"**, yalancının dilinin kesilmesini değil, ancak yalan övgünün de tıpkı sövgü gibi yaptırıma uğraması gerektiğine dayalıdır.

Ve eğer **"Cengiz yasası"** yürürlükte olsaydı, pek çok yerli-yabancı "uluslararası ünlü"nün "Ün"ü, daha doğmadan ölecekti. Çünkü, pek çok "uluslararası ün", yalan-dolan üzerine kuruludur. Bu yalanlar çekildiğinde, o 'ün' ayakta duramaz, yıkılır!

Bu davanın davacısı "Uluslararası ünlü" Aziz Nesin, uluslararası ününü, gücünü, konumunu yargıçlara karşı birer silah olarak kullandığını kendi ağzıyla açıklamış; bunu yargılandığı çeşitli mahkemelerde nasıl kullandığını, kendi ağzıyla örneklemiş, bunun son örneğini de,

geçtiğimiz ay DGM Savcısı Nusret Demiral ile giriştiği çatışına ile göstermiştir.

DGM Savcısı **Nusret** Demiral, M. **Nusret** Nesin'in Sivas Kıyımı'nda **tahriki** olduğu **savı** ile yasal soruşturma açılmasını istemiştir.

Bir savcının bu istemeye hakkı ve yetkesi vardır. Savcı ortaya sav koyar. Bu savın gerçekliği duruşmalarla aranır. Duruşmalar sonunda, savcının savının doğru olmadığı anlaşılırsa, kişi özgür bırakılır, aklanır. Tersi olursa, suçlu olduğu açıklanır. **Suçlu olduğu kesinleşinceye dek, herkes suçsuz sayılır...** Bu nedenle, şu ya da bu nedenle yargıya çağırılan kişilerin, bu çağırıyı alır almaz kamuoyunda çıngar çıkartmaları, çirkin bir tutumdur. Gidersin, suçsuzluğunu kanıtlarsın, aklanırsın. Yargının sonucunu uygar bir tavırla beklersin. Hergün dünyanın her yerinde, yüzbinlerce savcı yüzbinlerce kişi için soruşturma açıyor. Ancak, soruşturma açılan kişiler, daha ilk duruşmaya dahi gitmeksizin, bütün basın yayın araçlarında çarşaf çarşaf demeçler yayımlatarak, soruşturma açılmasını dahi, kamuya, bir suç imiş gibi göstererek, soruşturma açan savcıya sövgüler yağdırmıyor!.. Bunu ancak ve ancak Aziz Nesin ve Aziz Nesin gibi, "Uluslararası ün"lerini yargıyı sindirmekte bir tüfek, bomba, silah olarak kullananlar yapıyor. Bilindiği üzere ancak Tanrı, yaptığından yargılanmayacak biricik varlıktır. Basın-yayının tanrılaştırdığı kişiler de, kendilerini Tanrı yerine koyarak, yargılanmalarını önlemeye çalışmaktadırlar. Böyleleri "Ün"lenince, "ilahlaştırılınca", hiç bir gücün kendilerini **yargılamaya yetkesi bulunmadığı,** kendilerinin yalnızca (aptal dedikleri!) **halka karşı** sorumlu oldukları, ya da **zamana karşı sorumlu** oldukları, ya da kişilere karşı değil, **Tanrı'ya karşı sorumlu oldukları** savıyla, mahkemeye çıkmaktan kaçınmaktadırlar. Aziz Nesin, öteki konularda olduğu gibi bu davranışıyla da Turgut Özal'ı **taklit** etmektedir. bilindiği üzere Turgut Özal da, Yüce Divan'a çağrıldığında, **ben yalnız Tanrı'ya hesap veririm** diyerek, sıvışmaya kalkmıştı! Özakıncı, Özal'ın bu sözü etmesinden çok kısa bir süre sonra öldüğünü (=Tanrı'nın mahkemesine çıkarıldığını) düşünerek, çok gülmektedir. Aziz Nesin, Nusret Demiral'ın yargısından kaçıp **zamanın** ya da **halkın** yargısına sığınmaktadır. Bunun kendisinin daha ucuz kurtulacağı bir mahkeme olduğunu düşünmesi, oldukça gülünçtür.

VIII- Yargı üstünde basın baskısı

Evet, Aziz Nesin'in, şu ya da bu nedenle yargıyla başı derde girdiğinde, uluslararası ününü, uluslararası ödüllerini, uluslararası gücünü, uluslararası dayancalarını yargıya karşı bir tüfek, bomba, atom bombası, silah olarak kullandığı, kendi açıklamalarıyla kesin olduğu gibi... Aziz Nesin'in yargıya karşı basın-yayın araçlarını da bir silah olarak kullandığı, olgularla kesin bir gerçektir. Aziz Nesin'in "Poliste", "Suçlanan Ve Aklanan Yazılar" gibi kitaplarında, Aziz Nesin'in sorgulanması, gözaltına konulması, tutuklanması, yargılanması, hep "Olay" olarak, kamu gündemine sokulmuş; basın-yayın aracılığıyla, daha duruşmalar başlamadan önce Aziz Nesin kamuoyuna suçsuz diye belletilerek, onu yargılayan mehkameler suçlu gösterilmiştir. Bunun yüzlerce belgesi vardır. Adı geçen kitaplarda yeralmaktadır. Bunlardan yalnızca biri, Aziz Nesin'in "Poliste" adlı kitabında görülebilir:

Aziz Nesin, Rusya'ya bir gezi yapmıştır. 24 Haziran 1967'de yurda dönmüştür. 4 Temmuz 1967'de gözaltına alınmıştır. Sorgulanmıştır. **Bir gün** süren sorgulanmasının ardından, mahkemeye çıkarılmış, ve mahkemece serbest bırakılmıştır. Yargılanması tutuksuz olarak yapılacaktır. Basın, daha o gün, yargıya karşı Aziz Nesin'i, yargılanmadan, kamuoyu gözünde aklayan yayınlara başlar!..

Çetin Altan, Akşam gazetesinde, 6 Temmuz 1967'de: Zaptiye Kafası Planları!.

İlhan Selçuk, Cumhuriyet gazetesinde, 6 Temmuz 1967'de: Aziz'in Yakasını Bırakın!..

Fikret Ekinci, Ulus'ta, 8 Temmuz 1967'de: Kanayan Bir Yara!.

Oktay Akbal, Vatan'da, 8 Temmuz 1967'de: Aziz Nesin'in Serüvenleri!.

Ant dergisi, 11 Temmuz 1967'de: Demirel İstibdat Devri Açıyor!.

Bütün bu tantanalar niçin?.. Çünkü, Aziz Nesin Rusya dönüşü **bir gün** polisçe sorgulanıp, **ertesi gün** mahkemeye çıkartılmış; mahkeme, Aziz Nesin'i tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakmış!. Basındaki yandaşları, bu işlemleri **İstibdat! Zaptiye Kafası!** diye nitelendirerek, **yargıyı suçluyor!** Oysa daha **yargılama başlamamış!..** Evet, daha **duruşmalar başlamamışken** basın-yayında kopartılan yaygara ile kamuoyu Aziz Nesin'in **suçsuz bir melek olduğu yolunda koşullandırılmakta;** Aziz Nesin, kamuouyunun suçsuzluğuna inandığı biri olarak yargının karşısına çıkartılmaktadır...

Yine daha duruşmalar başlamamışken, basın-yayın organları Aziz Nesin'le söyleşiler yapıp basmaktadırlar. 'Kim' dergisi, 14 Temmuz 1967 günü "Aziz Nesin, nasıl nezarete atıldığını anlatıyor!" başlığıyla (daha duruşmalar başlamamışken) Aziz Nesin'i kamuya suçsuz olarak gösteren yayınlar yapıyor.

Aziz Nesin, 15 Temmuz 1967 günlü Akşam gazetesinde: Başbakana açık mektup! başlığıyla bir bildiri yayımlayarak, güvenlik güçlerini suçluyor. Gözaltında bana sövdüler, tokat attılar diyerek, kendisinin suçsuz olduğunu basın yoluyla propaganda etmiştir. Daha duruşmalar başlamamışken!..

Bir gün sonra, Çetin Altan, 16 Temmuz 1967 günlü Akşam gazetesinde: "Demek, **Cellatlı yönetim!..**" başlıklı bir yazı yayımlatarak, Aziz Nesin'in suçsuz olduğunu; Aziz Nesin'i bir gün gözaltında sorgulayıp ertesi gün mahkemeye çıkartan ve mahkemenin tutuksuz olarak yargılanmasına karar verdiği düzenin, **cellatlı yönetim** olduğunu duyurmuştur. Daha duruşmalar başlamamışken!..

O gün, İlhan Selçuk da, Cumhuriyet'te "Aziz için" başlıklı bir yazı yayımlatarak (16 Temmuz 1967) "Yirmi yılda elli kitap yazmış olanların suçlu sandalyelerine oturtulması devrini artık kapatmalıyız" demiş, kamuya, Aziz Nesin'in suçsuz olduğunu belletmiştir. Daha duruşmalar başlamamışken!..

Oktay Akbal da, Vatan'da, 18 Temmuz 1967 günlü yazısında "Beynini ezerim" başlığı altında, Aziz Nesin'in suçsuz olduğunu kamuya belletmiştir. Duruşmalar başlamadan önce!..

Mehmed Kemal, 22 Temmuz 1967 günlü 'Yeni Adana' gazetesinde: "Aziz Nesin" başlıklı bir yazı yayımlatarak, "Çapı sınırları aşmış, ünü yücelmiş bir sanatçıyı sıkıştırmayın!" demiştir. Duruşmalar başlamadan önce!..

Metin Toker, 26 Temmuz 1967'de Milliyet'te "Nedir bu marifetler?" başlıklı yazısında, Aziz Nesin'in suçsuzluğunu kamuya duyurmuştur. Duruşmalar başlamadan önce!..

İmece dergisi, 1 Ağustos 1967'de "Aziz Nesin ve fikir özgürlüğü" başlıklı bir yazı yayımlayarak, Aziz Nesin'i kamuya suçsuz olarak göstermiştir. Duruşmalar başlamadan önce!..

Varlık dergisi, 1 Ağustos 1967'de "Edebiyatçılar Birliğinin Protestosu" başlıklı bir yazı yayımlayarak, "Türk sanatçısını adi suçlular

çizgisine düşüremezsiniz" demiş ve Aziz Nesin'i kamuya suçsuz olarak göstermiştir. Duruşmalardan önce!..

İskandinavya'nın en çok satışlı gazetesi Expressen dahi, Aziz Nesin'in yasalar karşısında yargılanmasına karşı çıkan bir yazı yayımlamıştır. (8 Ağustos 1967 günlü, Ant dergisinden)

Aziz Nesin, Ant dergisinde, 8 Ağustos 1967 günü başlayıp, haftalarca süren yazı dizisiyle, "Otuzaltı saat gözaltı ve polis sorgusu" başlığı altında, **"tefrika"** yayımlayarak daha duruşmalar başlamadan önce, kendi kendisini kamuoyuna suçsuz olarak belletmiştir.

Aziz Nesin, bununla da yetinmeyip, gözaltına alınışı konulu, "Aziz Nesin Poliste" adlı bir kitap yayımlayarak, daha duruşmalar görülmeden, kendi kendisini kamuya suçsuz, yargıyı ise suçlu göstermiştir.

İlhan Selçuk, Aziz Nesin'in daha duruşmalar görülmeden kendi kendisini suçsuz gösteren bu kitabı için, 16 Ekim 1967 günlü Cumhuriyet'te: "Bu kitabı okuyunuz!" başlıklı bir yazı yayımlayarak;

—"Aziz Nesin, şimdi kitapçı vitrinlerinde duran şu kitabıyla, **parmağını uzatmış, toplumu, siyasi polisi ile, başbakanıyla, yazarıyla, patronuyla, toplumu suçlamaktadır!** Bir kaç ay önce savcılık makamında oturan kişiler, bugün (Aziz Nesin'in yayımladığı kitapta) suçlu sandalyesinde!.. Suçlanmak istenen (Aziz Nesin) ile, savcılık rolüne çıkmak isteyen (yargıçların, savcıların) bu kadar çabuk yer değiştirdikleri bir Türkiye'de; bir yazarken bin defa düşünmeleri gerektiğini, meslekdaşlarıma önemle duyurmak isterim" diyerek, olayı tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermiştir.

Olay şudur: Aziz Nesin, gözaltına alınır, bir gün sonra mahkemeye gönderilir. Dava açılır. Aziz Nesin tutuksuz yargılanmak üzere salınır. Daha duruşmalar dahi başlamamışken, basın-yayında yazılanlar, çizilenler ile devletin savcıları suçlu!.. Aziz Nesin ise suçsuz!. İlan edilir. Kamuoyu buna inandırılır. Duruşmalar daha sonra başlar... Aziz Nesin, kendisine dava açılınca, daha duruşmalar dahi başlamadan kamuoyuna kendisini suçsuz, yargıyı suçlu olarak belletmiştir. Aziz Nesin, kamuyu suçsuzluğuna inandırdıktan sonra, yargı önüne çıkartılmıştır.

Neden böyle olmuştur? Çünkü Aziz Nesin **ünlü**dür!.. **Ünlü** olması nedeniyle, tüm basın yayın araçlarında dilediği demeci yayımlatabil-

mekte, kamuyu dilediği gibi koşullandırabilmekte, uluslararası ününü, ödüllerini, basın olanaklarını, **yargıçları sindirmek, korkutmak kasdıyla özgürce kullanmaktadır...** Yıl: 1967!..

Gelelim bugüne!..

DGM Savcısı (gerçek adı M. **Nusret** olan Aziz Nesin'in adaşı) **Nusret** Demiral, Sivas Kıyımı'nda Aziz Nesin'in tahriki bulunduğu yolunda bir soruşturma açmaya kalkışır.

Bunun üzerine Aziz Nesin, 9 Ağustos 1994 günlü Milliyet'te şöyle der:

—"Savcı Nusret Demiral'ın **görevi Türkiye'yi alçaltmaktır! Türkiye'nin düşmanı olup olmadığından kuşkuluyum!.** Demiral **zavallı...** Demiral'ı **kesinlikle tanımam.** Demiral, Demiral diye gazetelerde duyuyorduk. Hiç de lehine bişey duymadım. **Görevi memleketi alçaltmak. Türkiye'yi Dünyaya rezil etsinler!.. Türkiye'yi dünya önünde utandırsın.. derdi bu! Bunu için maaş alıyor devletten!. Bunun için para alıyor ve (Türkiye'yi alçaltma, rezil etme) görevini yerine getiriyor!** Bundan **ağır hakaret** olmaz ki bir insana!. Söylüyorum. **Hakaret ediyorum. Açıkça bilerek ediyorum. Daha ne söyleyeyim!.** Bu adamların akıllarının salim olduğuna, sağlıklı olduğuna inanmıyorum. Bu adamlar zavallı, malul adamlar. Bunları bir akıl, ruh doktoru muayene etse, hemen yerlerinden alır, üstelik tecrit eder. Bunlarda akıl makıl yok! çocuklarının suratına nasıl bakacak? Nasıl utanmayacak torunlarından? Türkiye'ye bu kadar kötülük yapmış!."

İmdi!.

Bu!

Nedir bu!???

Bir savcının hakkında suç duyurusunda bulunduğu bir kişi, kendisi hakkında suç duyurusunda bulunduğu için o savcıya basın aracılığıyla yukarıdaki sövgüleri yağdırabilir mi? Yağdırırsa bu koğuşturma gerektirmez mi? Yukarıdaki sövgüleri Aziz Nesin değil de, ünsüz, ödülsüz, uluslararası güçlerden dayancası olmayan bir yurtdaş söylemiş olsaydı, ona ne yapılırdı? Aziz Nesin'e niçin hiçbir şey yapılmamıştır.

"Yargı önünde eşitlik ilkesi" nerede?!!

Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'ya 1 milyar ödence davası açtığında, Cengiz Özakıncı daha duruşmalar başlamamış iken, çok satar basın aracılığıyla varsayalım şöyle demeçler vermiş olsun:

—"Yazar Aziz Nesin'in **görevi Türkiye'yi alçaltmaktır!** Yazar Aziz Nesin'in **Türkiye'nin düşmanı olup olmadığından kuşkuluyum.** Aziz Nesin **zavallı...** Aziz Nesin'i kesinlikle tanımam. A. Nesin, Aziz Nesin diye gazetelerde okuyorduk. Bu kişinin **görevi yurdumuzu alçaltmak. Türkiye'yi dünyaya rezil etsin... Türkiye'yi dünya önünde utandırsın.. İşi-gücü-derdi bu!..** Bunun için **para alıyor** yayınevlerinden; ödüller, ünvanlar alıyor **yabancılardan** ve **Türkiye'yi aşağılama, rezil etme görevini yerine getiriyor!** Bundan daha ağır bir hakaret olmaz ki insana! Söylüyorum. Hakaret ediyorum. Açıkça, bilerek ediyorum. Daha ne söyleyeyim? Bu adamların akıllarının salim olduğuna, sağlıklı olduğuna inanmıyorum. Bu adamlar zavallı, malul adamlar. Bunları bir akıl, ruh doktoru muayene etse, tecrit eder. Bunlarda akıl makıl yok. Çocuklarının suratına nasıl bakacak? Nasıl utanmayacak torunlarından? Türkiy'ye bu kadar kötülük yapmış!?"

Evet, Özakıncı kendisine dava açan Aziz Nesin için, basına bu davayı açmasından dolayı yukarıdaki demeçleri verseydi ne olur du?! Özakıncı, ünsüz ödülsüz olduğundan, böylesi bir demecini yayımlatacak tek gazete, dergi bulamazdı!.. Varsayalım ki, yayımlatmış olsun, bu durumda Özakıncı da, gazetenin sorumlusu da, içeriye tıkılırdı!.. Neden Aziz Nesin'in Demiral'a sövgüleri koğuşturmaya dahi uğramıyor da, aynı sövgüleri başkaları başkalarına yönelttiklerinde içeri tıkılıyorlar?.. **Nerede** o "yargı önünde eşitlik ilkesi"?!!

"Yargı önünde eşitlik ilkesi" **ünler**in ayakları altında tepelenmektedir!.. Basın-yayının "Tanrılaştırdığı ünlüler", gerçek Tanrı gibi, yargılanamaz, hikmetlerinden sual olunmaz, dilediğini yapar, yasaları çiğner, suçlanamaz kimseler olup çıkmaktadırlar.

Refah Partili milletyobazlarından Hasan Mezarcı, Atatürk'ün soyadına çok bozuluyorum" diye demeç verince, yeryerinden oynuyor; tüm basın-yayın Hasan Mezarcı'yı provokatör, ajan, tahrikçi, ilan ediyor. Alanlarda toplanıp yürüyüşler yapılıyor, kahrolsun Mezarcı diye bağrılıyor.

Gelgelelim, **Aziz Nesin: Atatürk'ün soyadına bozuluyorum! deyince,** Mezarcıya 'kışkırtıcı satılmış ajan provokatör' diye bağıran "İlerici demokrat it sürüsünün yazındırıkları" Aziz Nesin'e karşı tıssssssssss!.. "Aziz Nesin çok doğrü dedi", demeye geçiyorlar anında!.. Başlıyorlar dört bir yandan alkışa!.

"Atatürk'ün soyadına bozuluyorum" diyen, Hasan Mezarcı olunca; satılmış, hain, ajan provokatör, kışkırtıcı, yargılanmalı, asıl malı!" diye kükreyenler...

"Atatürk'ün soyadına bozuluyorum! Zaten Atatürk imzası da bir Ermeni'nindir!" diyen, Aziz Nesin olunca; niçin: "Yaşşa! Bravvo! Çok doğru! Yaşasın doğrucu Aziz Nesin!" diyerek göklere çıkartıyorlar?..

Sunucu Güner Ümit, bir Turnike programında, bir kıza: Kız sen kızılbaş mısın?!" diye sorunca, Alevi yurtdaşlarımız akın akın diğer illerden, ilçelerden gelip, yayın yerini basıyorlar; yapıyı taşlıyor, kırıyor, yıkıyorlar; **jandarma gelmek bilmiyor;** saatlerce saldırıyorlar, sunucu pek çok kez özürler diliyor, bunlar saldırmayı kesmiyorlar, dağılmak bilmiyorlar ve sunucu Güner Ümit, sözleriyle Alevi yurtdaşlarımızı **tahrik ettiği** savıyla **savcı**lığa çağrılıyor, saatlerce sorgulanıyor, hakkında dava açılıyor, yargılanacak... Ve Aziz Nesin'in Sıvas olaylarında hiç bir tahrikçiliği bulunmadığını haykıran yazındırıklar, Güner Ümit'i: **Alevileri kışkırttın, özür dile!..** diye topa tutup, **yargılanması gerektiğini** savunan yazılar yayımlamış bulunuyorlar!.. Aziz Nesin de, "Güner Ümit kışkırtıcı değildir? Ben nasıl kışkırtıcı değilsem, o da kışkırtıcı değil, Hasan Mezarcı da kışkırtıcı sayılamaz!" diye tek söz etmiyor. Yalnızca kendisine tahrikçi dendiğinde kükreyen Aziz Nesin, kendisi konumundaki eylemleri yapanlara tahrikçi, satılmış denilmesine hiç ses çıkartmıyor. Üstelik **bu** Aziz Nesin: "Bir kötülüğe ses çıkartmamak, dolaylı yoldan o kötülüğe katılmak demektir!" diye cart cart ötmüş bulunan bir Aziz Nesin'dir!.. (Bkz: Onursal Dr., s. 178) ve **bu** Aziz Nesin: "Bir haksızlığa ses çıkartmamak, başka bir haksızlığa başkaldırma hakkını yitirtir!" diye 'erdem ilkeleri yumurtlamış' bulunan bir Aziz Nesin'dir!.. Hasan Mezarcı haklı olarak tahrikçilikle, provokatörlükle suçlandığında, hiç ağzını açmamış bulunan **bu** Aziz Nesin... Güner Ümit tahrikçilikle suçlandığında hiç ağzını açmayan **bu** Aziz Nesin.. **Tahrikçilik** ile suçlanan kendisi olunca, dünyayı savcıların başına yıkıyor! Savcılara sövgüler yağdırıyor. Ve bundan dolayı koğuşturmaya uğramıyorsa, **İKK**'nın yazarı (=İnsanlar Konuşa Konuşa'nın yazarı)na; gerçekten **uluslararası ünü, gücü, konumu, ödülleri, dayanakları nedeniyle bir tür dokunulmazlık verilmiş demektir..** Yargı üstünde ürkü estirme özgürlüğü kendisine tanınmış demektir.

Refah'a Öfke

Refah'ın İstanbul milletvekili Hasan Mezarcı'nın Atatürk hakkındaki çirkin sözleri görülmemiş bir tepkiye yolaçtı

Daha Bosna'ya yardım parasının hesabını veremeyen Refah'a duyulan öfke Hasan Mezarcı'nın Atatürk'e dil uzatmasıyla yurt çapında nefret dalgasına dönüştü.

Mustafa Kemal'e "Atatürk" soyadının verilmesine karşı çıkarak "Bu ne demek? Türkün atası demektir. Benim atam Selanikli değildir, ben velet-i zina değilim. Benim atalarım Batumludur" diyen Hasan Mezarcıya yönelik protestolar dün de sürdü.

Öfke telefonları yağdı

Meclis'teki odasının telefonları, dün yurdun her köşesinden gelen öfke seliyle kilitlenen Mezarcı, ortalıktan kayboldu. Mezarcı'nın erkek sekreteri de gelen telefonlarla başa çıkamayınca odayı terketti.

Bu arada gazete merkezleri ile Meclis'e telefon eden, faks çeken çok sayıda vatandaş "Bu terbiyesiz adama haddini bildirin. Böylelerinin Atatürk'ün kurduğu Türkiye'de de Meclis'te de yeri yok" dediler.

Mezarcı Disiplin Kurulu'nda

Protestolardan öteki siyasi partilerin de telefonları kilitlendi. Vatandaşlar, RP yönetiminin, Atatürk düşmanı milletvekiline karşı sessiz kalışına şiddetle tepki gösterdiler. RP Meclis Grup Başkanlığı, tepkilerin artması üzerine Mezarcı'yı, "zamansız konuştuğu" gerekçesiyle Disiplin Kurulu'na sevketti.

Genelkurmay'ın açıklaması

Genelkurmay'dan RP'li Hasan Mezarcı ile ilgili yapılan açıklamada "Türk Silahlı Kuvvetleri bu tür sapık düşünce sahiplerini muhatap kabul etmez. Gereğini yetkili mercilerin yapacağına inıyoruz" denildi. **26.2.1994 Sabah Gazetesi**

Buraya dek belgelerle gösterdiğimiz üzere, Aziz Nesin, 1967'den bugüne, neredeyse otuz yıldır, yargıçlar üzerinde ürkü estirmektedir. Şu ya da bu yargıç ya da savcı, Aziz Nesin'e aykırı gelen bir karar vermeye görsün, anında basın yayın araçlarıyla o kişilerin üstlerine yürünerek, o kişiler kamuoyu gözünde **suçlu** ilan edilmekte, yargının suçlu bulduğu Aziz Nesin ise, yayınlar aracılığıyla kamuoyu gözünde **suçsuz** ilan edilmektedir...

Bunun son örneği, 12 Eylül 1994 Pazartesi günlü Sabah gazetesinde yayımlanan ve Aziz Nesin'in bu davadaki savunmanı Veli Devecioğlu'nun demeçlerinin de yer aldığı "Nesin'e yargıtay darbesi!" başlıklı yazıdır.

Ergun Göze, Aziz Nesin'e ilişkin yayımladığı bir yazıdan dolayı mahkemeye verilmiş; Aziz Nesin'in **davacı olarak tazminat istediği** bu davada, tazminat isteği **reddedilmiş;** bunun üzerine bu karar Aziz Nesin'in avukatı tarafından kamuoyuna "bir hukuk skandalı!" diye duyurulmuştur. Yazı şöyledir:

—"Aziz Nesin'in Avukatı **Veli Devecioğlu,** kararı değerlendirirken, bunun bir **hukuk skandalı** olduğunu bildirdi. Devecioğlu şöyle dedi: "Ne yazık ki, yüksek mahkeme verdiği bu kararla, bu görülmemiş cüreti, **pervasızlığı** ve **düzeysizliği ödüllendirmiştir.** Dünyaya karşı **övünç kaynağımız,** halkımızın gönlünde **Cumhurbaşkanlığından daha saygın yeri olan Aziz Nesin'i mahkum etmiştir. Böylece sırf ünlenmek için Artemis Tapınağını yakan Herastratoslara, aynı amaçla Zemzem kuyusuna işeyen Abu Bavval'lara yeni ve unutulmaz bir cesaret örneği verilmiştir."** (agy)

Aziz Nesin'in bu davada Cengiz Özakıncı'ya karşı savunucusu olan Veli Devecioğlu'nun bu sözleri, pek çok bakımdan, **bu davaya ilişkindir!..** Ne denli Aziz Nesin/Ergun Göze Davası'na ilişkin imiş gibi görünse de, Veli Devecioğlu, basında yayımlanan bu demeciyle, kamuoyunu Cengiz Özakıncı'ya karşı koşullandırmaya, bu davanın yargıcını da Cengiz Özakıncı'ya karşı koşullandırıp, ürkütmeye çalışmıştır...

Veli Devecioğlu, Aziz Nesin'in uluslararası ününü, ödüllerini, konumunu, gücünü, dayanaklarını **bahane ederek,** Aziz Nesin'in yer aldığı davaların yargıçları üzerinde ürkü estirme oyununu burada da oynamaktadır. Aziz Nesin'i:

a) Dünyaya karşı övünç kaynağımız, Aziz Nesin!..

b) Halkımızın gönlünde Cumhurbaşkanlığından daha saygın yeri olan Aziz Nesin!..

diye uluyayarak... Kesinleşmiş yargıtay kararını "hukuk skandalı" diye duyurmaktadır!...

Ve, bu **kesinleşmiş yargıtay kararının** Aziz Nesin'in Özakıncı'ya karşı açtığı davada, Özakıncı'ya yarayacağını öne sürüp, eğer Aziz Nesin'in Özakıncı'ya karşı açtığı dava da reddedilecek olur ise, bu yargı kararını da **hukuk skandalı** olarak suçlayacağını şimdiden duyurmaktadır!..

Ne denli, Veli Devecioğlu'nun yukarıdaki sözleri içerisinde Cengiz Özakıncı adı açık açık geçmiyor olsa da, Veli Devecioğlu: "Sırf ünlenmek için Artemis tapınağını yakan Herastratoslara, aynı amaçla Zemzem kuyusuna işeyen Abu Bavval'lara yeni ve unutulmaz cesaret örneği vermiştir" sözleriyle, Cengiz Özakıncı'yı tanımlamaya kalkışmıştır. Çünkü, Özakıncı'nın dava konusu olan yazılarının birinci bölümü şöyle başlamaktadır:

"Ün sapkınlığının batıdaki ilk örneği Herastratos'tur. Artemis tapınağını yakarak ünlenmiştir... Ün sapkınlığının Doğu'daki ilk örneği de Abu Bavval adında bir Araptır, ünlenebileceğini düşünerek Zemzem kuyusuna çüvdürmüştür."

Cengiz Özakıncı, "Ün sapkınlığı"nın ilk örnekleri olarak Artemis tapınağını ün uğruna yakan Herastratos'u ve Zemzem kuyusuna ün için işeyen Abu Bavval'ı gösteren yazısından dolayı şimdi burada, Aziz Nesin avukatı Veli Devecioğlu'nun dilekçesiyle yargılanmaktadır. Ve **bu** Veli Devecioğlu, **bu** dava sürmekte iken, "Ergun Göze Aziz Nesin'e sövdü ve yargıtay Ergun Gözeyi akladı. Bu yargıtay kararı ün için Artemis tapınağını yakan Herastratos'a ve Zemzem kuyusuna işeyen Abu Bavvallere cesaret veriyor" diye demeç vermiştir. Bu demeçte Devecioğlunun Özakıncı'ya —adını vermeksizin— çattığı ve Özakıncı'yı Aziz Nesin'i aşağılamakla ün için tapınak yakan ya da ün için Zemzem kuyusuna işeyen kimselerden biri olarak gösterdiği, açıktır.

Oysa Cengiz Özakıncı, ün sapkınlığını Herastratos'luk ve Abu Bavval'lik olarak nitelediği ilk yazısını Aziz Nesin'e karşı yazmış olmayıp, Aziz Nesin'e karşı yazdığı yazıdan altı yıl önce, **6 Mart 1988** günlü İkibin'e Doğru dergisinde yayımlanan "Ödül enflasyonu!. Go-

dot'yu bekleyen sanat!" başlıklı yazısında "Tarihe geçme hastalığı" arabaşlıklı bölümde yazmıştır. Şöyledir:

—**"Erastratosçuluk,** tarihe, literatürlere geçme hastalığıdır. Tarihteki ilk örneği **Abu Bevval.. Bevval..** Zemzem Kuyusu'na işeyerek amacına ulaşmış!. Sonra da **Erastratos;** Artemis tapınağını 'tarihe geçebilme amacıyla' ateşe vermiş.. Yarışma ve ödül enflasyonu, sanatsal bir etkinlikten çok, bu türden "Ünlenme hastalığı"nın kolayca şifa bulmasına yarıyan bir rehabilitasyon türü müdür acaba?" (agd-)

Cengiz Özakıncı, sanat alanında ödül ve ün tutkusunun ülkemizdeki baş düşmanıdır. Yarışmalara, ödüllere ve ünvanlara kökten karşıt bir yazar olarak, sanatçıları yarışmalara katılmamaya, ödülleri almamaya, ünvanları yadsımaya çağıran yazılar yayımlatmıştır. Özakıncı'nın 1 Mayıs 1988 günlü İkibin'e Doğru dergisinde yayımlanan "Şark Cephesinde Yeni Bir Şey Yok!" başlıklı yazısı şöyledir:

—"(Bizim 'gerçeküstücü' (?)lerimiz)— (Batıdaki) gerçeküstücülerin yarışma ve ödüllere karşıt tavırlarından da bihaberdirler. Gerçeküstücülerin her konuda olduğu gibi yarışma, ödül ve ünvanlar konusunda da bağnazlığa varan tutarlılıkları hakkında, Ferit Edgü: Bu tutarlılık hiç bir gerçeküstücü yazar ve sanatçının **hiç bir ödülü —bu ödül Nobel dahi olsa!— alamayacağını** gösterir ve kendisine verilen **ödülü, onur nişanını** kabul eden gerçeküstücü her sanatçı, derhal afaroz edilir" diyor." (agd)

Özakıncı, Aziz Nesin'e ilişkin yazılarından **altı yıl önce** yayımlanan bu yazılarında **ödül-ün-madalya-plaket-nişan** düşmanı olarak tanınmış ve bunu bir tinsel çarpıklık göstergesi saymıştır. Ve yine İkibin'e Doğru dergisinin 5 Temmuz 1988 günlü sayısında Cengiz Özakıncı;

—"Bir sanatçı için gerçek **ödül,** ruhça konuşan ve izleyicinin belleğine saplanan yapıtlar verebilmektir, ötesi palavra!" diye haykırarak, ödüllere, ünvanlara öfke kusmuştur. Ve **bu** Özakıncı, **Argos** dergisinin 1 Ocak 1989 sayısında, ödül ve nam budalalarına şöyle seslenmiştir:

—"Kendiniz kendinize ışık olun! Dışınızda olan, dışınızdan gelebilecek hiçbir şeyden, kim olursa destek dayanak aramayın! Kendinize gerçeği, yalnızca gerçeği ışık yapın!" (Bkz.: Agd —S. Sontag, Frankfurt Okulu Ve Müktesep Cehalet— başlıklı yazı)

Cengiz Özakıncı'nın 1988 yılında ödüllere, ünvanlara karşı savaş açması, onun bu görüşlerini bilimsel platformlarda kanıtlamaya çağrıl-

masına yol açmış ve Özakıncı, çağrıldığı Afsad Sempozyumuna 27 Mayıs 1989'da sunduğu 'tebliğ'de şunları söylemiştir:

—"Sanat-dışı güçlerin sanat üzerinde şeytanca oyunları vardır. Sanatı gütmeye, kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirmeye, evcil bir hayvana dönüştürmeye ve sanatı hadım etmeye çalışanların en etkili oyunu, ödüllendirmedir. Ödüllendirmek, özendirme yoluyla yönlendirmek demektir. Sanatçı açısından "Ödüllendiren/ödüllendirilen" ilişkisine girmeyi kabul etmek demek, "yönlendiren/yönlendirilen" ilişkisini kabul etmek ve bu ilişkide yönlendirilen durumuna düşmeyi benimsemek demektir. Kendisine verilen Nobel Edebiyat Ödülü'nü elinin tersiyle reddederken, J. Paul Sartre'ın tavrı, ödüllendirme kurumunun, özünde **sanata karşı** olduğunun bilincinde olmasından kaynaklanıyordu. Gerçek sanatçı, ödüllendirme kurumunun **güdücü** karakterinin farkında olandır!.. Ödüllendirme olgusu, sanat-dışı, (sanata düşman) bir oyundur. Bu kuruma teslim olan sanat, sanat olmaktan çıkar. Oyun haline gelir. Ödül, ün hesapları ile sanatın en ufak bir akrabalığı dahi yoktur. Van Gogh, yaşamı boyunca doğru dürüst resim satamamış, yarışmalarla ödüllerle ünvanlarla ilişkisi olmamış, yaşarken adı ünlenmemiş bir sanatçıydı; bunlardan yoksunum diye resim yapmaktan vaz mı geçmiştir??! Sanat Tarihi'ni yapanlar, günümüzde nesilleri tükenmekte olan bu gibi soylu sanatçılardır, madalya düşkünleri değil!.. Sanat'ın ne olduğu, büyük sanatçıların yaşamlarıyla ortaya konmuş bir olgudur. Bu olguyu değiştirmeye ne 1990'ların ne 2000'lerin gücü yetmez!" (Bkz: C. Özakıncı —Afsad Sempozyum Kitabı— 1989. s. 41, 42, 43)

Özakıncı, bu Sempozyum Bildirisi'ni Aziz Nesin'i eleştirmeden beş yıl önce sunmuştur. Ve yine, "ödüllere, ünvanlara, madalyalara" karşı oluşunu gerekçeleriyle açıklamıştır. Özakıncı, 1988-1989'da gür bir sesle yaratıcılıkta ödüllendirmeye ünlendirmeye ünvanlandırmaya ve madalyalara karşıt bir çığlık atınca, Cumhuriyet gazetesi kendisiyle bir söyleşi yayımlamış ve 20 Ağustos 1989 günlü Cumhuriyet'te yayımlanan söyleşisinde, Özakıncı, yine:

—"Sanatsal eğilimlerin "ödüllendirme yoluyla güdümlendiği" ve kendisinin buna karşı olduğunu belirtmiştir. (age-)

Özakıncı, ödüllere, ünvanlara, madalyalara karşı çıkmasına öfkelenen kimselerin saldırılarına uğramış, bunlara Gösteri dergisi Ağustos 1989 sayısında verdiği yanıtta:

—"Beni "Yıkıcı"lıkla suçlayanlar, bunca yıldır 'yapıcı' yazılar yayımlamakla "yapa paya ne yaptıklarını" hiç düşündü mü? Bu tür yazıların.. bol miktarda ödül müptelası, yarışmakolik, plaketzede, madalyaperest, jüriyağcısı ve özetle sanatçıdan başka her şey oluşturmaktan başka bir işlevi olmadığını anladıktan sonra, benim böylesi 'yapıcı' (?) yazılar yazmayı başkalarına bırakıp, 'yıkıcı' yazılar yazmaya girişmemde garipsenecek ne vardır, anlayamadım?!. Bunya 'yapıcı' (?) arasında bir tane de 'yıkıcı' olması doğal değil mi?.. Bundan hiç kormayın! Çünkü 'yapanlar' (?) o denli köklü 'yapmış'lar ki, itiraf edeyim, 'yıkmaya' benim gücüm yetmiyor!" demiştir. Özakıncı, yine Gösteri dergisinin Aralık 1989 sayısında yayımlanan yazısında:

—"1848 Ocak ayında yayımlanan Komünist Manifesto'da, burjuvazinin sanatçıyı da ücretli işçisine dönüştürdüğü yazılıdır. Burjuvazi, insanlara kendi kendileriyle başbaşa kalıp, kendilerini sorgulayacak ve kendi kendileriyle hesaplaşacak zamanı bırakmamaktadır. Oysa insanı insan yapan yegane ünsur, kendi varoluş nedenini anlama çabasıdır. İnsan, bir eşya ya da bir hayvan gibi, kendi-halinde bir varlık değil, kendini, kendisi için soru konusu edebilen bir varlıktır. Ve insanı "kendi varoluşunun hakikatini soru konusu etmekten alıkoymak'; onu bir eşya ya da bir hayvan olarak yaşamaya mahkum etmektir. (1848'lerden sonra, burjuvazinin, yaratıcı edimleri ödüllendirme yoluyla güdümlemesi sonucu) İnsanlara, kendi değer yargılarını kendi manevi ihtiyaçlarından hareketle, özlü bir biçimde oluşturma imkanı tanınmamakta; tersine insanlar, kurtlar tarafından hazırlanan "sahte değer yargıları" peşinde, eşşekler gibi koşturulmaktadır!.. Ödüller, yarışmalar, madalyalar, vb. sanatın gerçek anlamda sanat olmasını engelleyen tuzaklardır. Neden? Çünkü bunlar sanatçıyı kendi kendisiyle başbaşa bırakmamaktadır.. Kurt'ların sanatsal çabayı sportif faaliyet haline getirip, kendi belirledikleri hedeflere (Ödül, ünvan, madalya tuzağıyla) yönlendirme stratejisi.. "Ödül kurumları" oluşturarak, insanların kafalarında ödül almış ürünlerin değerli, ödül almamış ürünlerin değersiz olduğu yargısını filizlendirmektedir... 1848'lerden sonra, gerçek sanatın varolabilmesi (Ödül, ünvan, madalya kurumlarını) yıkabilmesine bağlı olmuştur.. Artık sanata yönelenlerin, kendi kendisiyle başbaşa kalması, yüreğinin sesini dinlemesi, kendini sorgulaması, çevresini sorgulaması ve ödüllendirme yoluyla yönlendirilme tuzağından kurtulması gerekiyor!" (agy) demiştir.

Bütün bunlar, Cengiz Özakıncı'nın "Kendisini ünlendirmek amacıyla ünlü biri olan Aziz Nesin'e saldırmış" biri olmadığını; tersine, Özakıncı'nın Aziz Nesin'i eleştirmeden altı yıl öncesinden başlayarak her an ödüllendirme kurumlarına karşı savaş verdiğini, bunu kendi yaşamında da uygulayarak, hiç bir yarışmaya katılmadığını, hiç bir ödülü kabul etmediğini belgelemektedir.

Bu gerçeklerden bilgisi bulunmayan Aziz Nesin ise, Cengiz Özakıncı'nın eleştirilerini, TSY Edebiyat dergisinin 1. sayısında yayımlanan söyleşisinde, şöyle damgalamıştır:

—"Gençler de aleyhte. Yani öyle (bana çatarak) ünlenmek, aleyhimde yazı yazarak, beni kötüleyerek.. Bakıyorum bir sanat Edebiyat dergisinde benim aleyhime yazıyor. Tabii, neyse canım, bunlara gerçekten önem vermiyorum. Ama, bir şey var tabii içimde. Nedenlerini bildiğim için üzüntü var. O nedenle güzel değil, onu biliyorum tabii, çirkin nedenler!" (Bkz: age- s. 9)

Ve, işte **bu** Aziz Nesin, Özakıncı'nın eleştirisini "bana çatarak ünlenmek istiyor" diye karalamaya, amacından saptırmaya yeltenmiş; hem "Önem vermiyorum" demiş, hem de "kişilik haklarıma saldırdı" diyerek, bir milyar ödence istemiyle bu davayı açmıştır!..

Ve, Aziz Nesin'in avukatı Veli Devecioğlu da, 12 Eylül 1994 günlü Sabah gazetesinde, Aziz Nesin'i bir Artemis tapınağı, bir Zemzem kuyusuna benzetip, Aziz Nesin'i eleştiren Cengiz Özakıncı'yı da, salt ün salmak için Artemis tapınağını yakan Herastratos'a, ve salt ün salmak için Zemzem kuyusuna işeyen Abu Bavval'a benzeten bir demeç vermiştir. Veli Devecioğlu, Herastros'u da, Abu Bavval'ı da Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e karşı yazısından öğrenmiş; bunları Özakıncı'ya karşı kullanma çabasına kalkışmıştır. Bugüne dek Aziz Nesin konulu davaların pek çoğunda yapıldığı gibi, Aziz Nesin'in Özakıncı'ya karşı açtığı bu davada da, daha duruşmalar sürer iken, kamuoyu basın-yayın aracılığıyla "Aziz Nesin'in suçsuz, haklı; Özakıncı'nın ise haksız olduğuna" inandırılmaya başlanmış, yargıç ve davalılar üzerinde basın aracılığıyla kamuoyu baskısı kurulmaya yeltenilmiştir. Bu davada Aziz Nesin'in savunmanı olan Veli Devecioğlu'nun, 12 Eylül 1994 günlü Sabah gazetesine verdiği demeç, bunun kanıtıdır.

IX- Aziz Nesin'e çatarak ünlenmek

Bu davada, Aziz Nesin'in savunucusu konumunda olan Veli Devecioğlu'nun 12 Eylül 1994 günlü Sabah gazetesine verdiği demeçle, Aziz Nesin'i "Bir Zemzem kuyusu" (=Kutsal su) + Artemis tapınağı (=Kutsal tapınak) olarak nitelendirip, Aziz Nesin'in söz-yazı ve davranışlarına karşı çıkanları "ün kazanmak için tapınaklara işeyip yakanlar" diye göstermesi, Özakıncı'yı kamuya böyle tanıtmaya kalkışması, Veli Devecioğlu'nun bu davada Aziz Nesin'i hangi bakımdan nasıl savunup, Özakıncı'yı hangi bakımdan nasıl suçlayacağının somut bir belgesidir.

Gerek bu dava açılmadan önce, TSY Edebiyat dergisinde Aziz Nesin'in "kendilerini ünlendirmek için beni kötüleyen yazılar yazıyorlar" demesi (agd-sayı 1), gerekse Aziz Nesin'in savunucusu Veli Devecioğlu'nun, bu dava sürerken, Özakıncı'yı —adını vermeden— "ün kazanmak için Aziz Nesin'e saldıranlardan" diye göstermesi, Aziz Nesin'in de, Veli Devecioğlu'nun da, basın yayın araçlarını kamuoyunu dolandırdıklarını belgelendirmektedir. Şöyle ki:

1- Aziz Nesin, elli yıldır ünlüdür. Elli yıldır pek çok yazar Aziz Nesin'e çatan yazılar yayımlamıştır. **Gelgelelim, ülkemizde ününü Aziz Nesin'e çatmakla sağlamış bir tek yazar dahi bulunmamaktadır!**

Bu, Aziz Nesin'i eleştirmeden önce, Aziz Nesin'in tüm yapıtlarını didik didik ederek inceleyen Cengiz Özakıncı'nın, ad ad saptadığı bir gerçektir. Somuttur. Kimse yadsıyamaz.

Bugüne dek, elli yıl boyunca, Aziz Nesin'e karşıt yazılar yayımlatmış kişilerin adları şunlardır:

Bedii Faik, Tekin Erer, Kadircan Kaflı, Altay Pamir, M. Nezihi, Ayhan Demirel, Atıf Sakar, Faik Suad, Hayri Alpay, Peyami Safa...

Aziz Nesin'e en çok çatanlar, bu yazarlardır. Bunların hiç birisi Aziz Nesin'e çatarak ünlenmiş değildirler. Bunların çoğunun adları dahi toplumumuzun büyük bir çoğunluğunca bilinmemektedir. Bunların çoğu tanınmış değildirler. Bu adları tanıyıp tanımadıkları sorularak bir kamuoyu yoklaması yapılsa, çoğunluk bu kişilerin çoğunun yazar olduklarını dahi bilmeyip, bu adları hiç duymadıklarını söyleyecektir. Öyle ise, Aziz Nesin'e çatmanın bir yazar için ünlenme yolu olduğu savı, Aziz Nesin ile savunucusu Veli Devecioğlu'nun, kendi düşlerin-

den uydurdukları, hiç bir örneği bulunmayan, hiç bir veriye dayanmayan; tersine, gerçekleri yalanlayan, uyduruk, kıytırık, uçuk, kaçık bir savdır. Ya-lan-dır...

2- Aziz Nesin, elli yıldır ünlüdür. Elli yıldır Aziz Nesin de pek çok yazara, politikacıya, yöneticiye çatan yazılar yayımlatmıştır. **Gelgelelim ülkemizde Aziz Nesin kendisine çattığı için ünlenmiş bir tek kişi dahi yoktur!..**

Bu da kanıtlı, belgeli, apaçık, somut, bilimsel bir gerçek, bir **hakikat**tır. Bu ülkede ve yeryüzündeki tüm ülkelerde, Aziz Nesin kendisine çattığı için ünlenmiş bir tek kişi dahi yoktur. Aziz Nesin'in çattıkları eğer ünlü iseler, bu ünlerini Aziz Nesin kendilerine çatmadan çok önce yapmışlardır.

3- Ancak, **Aziz Nesin'in kendi ününü, hep ünlülere çatarak yaptığı,** yadsınması olanaksız, Aziz Nesin'in yayımlanmış yapıtlarıyla belgeli bir gerçektir.

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in kendi ünlenme yolunun ünlülere çatmak olduğunu, yüzlerce belgesiyle birlikte saptamıştır. Öyle ki, ülkemizde ününü ünlülere çatarak sağlamış **biricik kişi Aziz Nesin**'dir. Ülkemizde, ününü ünlülere çatmak ile kazanmış başka bir kişi yoktur!

Evet, ülkemizde yazar olarak ününü Aziz Nesin'e çatarak sağlamış bir tek yazar dahi yok iken, gerek Aziz Nesin'in gerekse savunucusu Veli Devecioğlu'nun "Aziz Nesin'e çatmak ünlenme yoludur" diye yalan söylemelerinin tersine, bu ülkede asıl "Aziz Nesin şakşakçılığı, yağcılığı, kimi yazarların yazar olarak varolma biçimidir". Öyle ki, bu ülkede on yılda bir Aziz Nesin'i öven kitaplar yazarak yüzmilyonlar kazanmış yazarlar vardır. Negatif Dergisi'nin Şubat 1995 günlü 4. sayısının 66. sayfasında şu yazılıdır: "Aziz Nesin gecesinde Demirtaş Ceyhun, Atilla Özkırımlı, Ferruh Doğan ve Zeynep Oral, Aziz Nesin'le ilgili hoş anekdotlar anlattılar. Örneğin Demirtaş Ceyhun çıkıyor, onun sayesinde her on yılda bir nasıl "köşeyi döndüğünü" anlatıyor.." Evet, bu ülkede Aziz Nesin'e karşı köklü eleştiriler yönelten ilerici demokrat bir yazar, bu yazısını yayımlatacak ilerici-demokrat görünümlü bir yayınevi, dergi, gazete bulamayacak, bu yazar kendisi ilerici-demokrat olduğundan yazısını gerici yayıncılara da veremeyecek, sayısı hiç denecek kadar az olan ilerici-yürekli bir yayında yazdıklarını bastıracak olsa dahi, salt Aziz Nesin'e karşıt bir yazar olduğu gerekçesiyle, o gün-

den sonra yazdığı başka yazıları da bastırmakta güçlük çekecektir. Çünkü "İlericilik ticareti" yapan yayınevleri için Aziz Nesin altın yumurtlayan bir tavuk olup, böylesi yayınevleri Aziz Nesin'e karşıt bir yazarın yazılarını basarak Aziz Nesin'i gücendirmek, kendi gelir kapılarını kendi elleriyle kapatmak istemezler. Demek ki bir yazar için Aziz Nesin'e çatmak, o günden sonra başka hiç bir yazısını ilerici görünümlü yayınevlerine bastıramamak, dolayısıyla yazar olarak "hayatı kaymak", "istikbali kararmak" demektir. Gerçek bu iken, Aziz Nesin'in ve savunmanının "Aziz Nesin'e çatanlar ünlenmek için çatıyorlar" diye yalan söylemeleri ve üstelik bu yalanın ilerici (?) demokrat (!) çevrelerde gerçek bellenmesi, biri Aziz Nesin'i olumsuzluyorsa o ya yobazdır ya ün manyağıdır, ilerici olamaz diye 'yargısız infaz'a uğratmaları, aşağılık bir oyundur.

Yukarıdaki **yadsınamaz gerçekler** ışığında, gerek Aziz Nesin'in, gerekse savunucusu Veli Devecioğlu'nun, Aziz Nesin'i eleştiren Özakıncı'yı kamuoyuna ve yargıçlara: "Aziz Nesin'e çatarak ünlenmek isteyen biri" diye tanıtmaları; gerçekte Aziz Nesin'in kendi ününü hep ünlülere söverek yapmış biricik Türk olduğunu gizlemek amacıyla uydurulmuş bir **palavrostur**... Tıpkı, Aziz Nesin'in savunucusu Veli Devecioğlu'nun Aziz Nesin'i **Zemzem kuyusu gibi kutsal, Artemis tapınağı gibi tapınılacak, halkımızın gönlündeki yeri Cumhurbaşkanlığı makamından daha saygın** (=Dokunulmaz!!!) **ulusumuzun övünç kaynağı, ulusumuza onur kazandıran, ulusumuzun yüzakı, vb.**. nitelemelerle tanımlamasının da bir **palavros** olduğu gibi...

Bütün bu ululamalara **gerek duyuluyor** olması dahi, bu ululamaların **gerçeği yansıtmadığına kanıttır**. Çünkü, eğer Aziz Nesin gerçekten de bu nitelikte bir kimse olsa idi, bu nitelikleri ayrıca belirtmeye gerek olmazdı!!! "Malum'u ilam"cılık, bilindiği üzere, çirkin, gülünç, saçma bir iştir. Eğer Aziz Nesin, gerçekten de Zemzem kuyusu gibi kutsal, Artemis tapınağı gibi tapınılması gereken, Cumhurbaşkanlığından daha saygın, uluslararası ünlü, ulusal övünç kaynağı, ulusal yüzakı, ulusal vitrin değeri (**=Mostralık Türk!!!**) ise, bu durum herkesçe zaten böylece biliniyor olmak zorundadır. Eğer bu herkesçe böylece bilinmiyorsa; Aziz Nesin bu niteliklerde biri değil demektir! Nasıl "Zemzem Kuyusu" deyince, onun kutsallığını sayfalarca anlatma gereği duyulmuyorsa; asıl "Artemis Tapınağı" deyince, onun ünlü olduğunu ayrıca belirtmeye gerek duyulmuyorsa; eğer A. Nesin de gerçekten ulusal yüzakımız, övüncümüz olsaydı, bunu ayrıca belirtmeye de ge-

rek duyulmazdı! İşte Aziz Nesin'in basın, yayın araçlarıyla, uluslararası ünlü, ulusumuzun övüncü, Türkler'in Mostrası diye tanıtılmaya **gerek duyulur** konumda olması; onun bu nitelikleri taşımadığının bir göstergesidir.

X- Aziz Nesin, "ulusal vitrin"e saldırmıştır

"Dava Dilekçesi", Aziz Nesin'i ulusumuzun yüzakı, ulusumuzun onuru diyerek, ulusumuzun vitrin değeri gibi göstererek.. Aziz Nesin'i eleştiren Cengiz Özakıncı'yı da, dolayısıyla ulusumuzun yüzakına, ulusumuzun onuruna, ulusumuzun vitrin değerine, Türklerin mostrasına saldırmış bir kişi olarak damgalamaktadır.

Varsayalım ki, Aziz Nesin, "ulusumuzun vitrin değeri" olsun.. Soralım: "Bu ulusun Aziz Nesin'den başka vitrin değeri yok mudur? Vitrinimizde bir tek Aziz Nesin mi vardır?" Bu soruya, gerek Aziz Nesin, gerekse savuncusu Veli Devecioğlu "evet, tektir, başka yok!" yanıtını veremezler. Aziz Nesin'in ve savunucusu Veli Devecioğlu'nun, Aziz Nesin'i **neden dolayı** ulusumuzun vitrin değeri saydıklarına bakılırsa, ulusumuzun vitrininde **aynı nedenlerden dolayı** Aziz Nesin'den başka yurtdaşlarımızın da bulunduğu görülecektir. Uluslararası ünlü yazarlık, pek çok yapıtlar vermiş olmak, yapıtları yabancı dillere çevrilmiş olmak, Aziz Nesin'i **uluzumuzun vitrin değeri** yapıyorsa, bu koşulları kendisinde taşıyan diğer yurtdaşlarımız da Aziz Nesin ve savunucusu Veli Devecioğlu'nun gözünde ulusumuzun vitrin değeri olmalıdırlar. Sözgelimi Aziz Nesin'e yukarıdaki özelliklerinden **dolayı** yakıştırılan ulusumuzun vitrin değeri nitelemesi, aynı nedenlerle Yaşar Kemal'e, Çetin Altan'a, Fazıl Hüsnü Dağlarca'ya, vs. yakıştırılmak zorundadır.

Eğer, Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'i eleştirmekle, ulusal vitrin değerimizi aşağılamış sayılacaksa, "Ulusal Vitrin Değerleri"ni bugüne dek herkesten önce ve herkesten çok aşağılamış bulunan Aziz Nesin, ne yapmış sayılacaktır?!! Aşağıda, Aziz Nesin'in "Ulusumuzun öteki vitrin değerleri"ne nasıl **pervasızca,** nasıl **düzeysizce,** nasıl **bayağı** bir biçimde **saldırdığının** belgeleri vardır:

1- **Aziz Nesin, Nobel adayı Yaşar Kemal'in kişiliğine saldırmıştır: "Yaşar Kemal**'i sevmiyorum.. Yaşar Kemal **bir pazarlamacı.. Politikada, edebiyatta pazarlamacı.. O kadar pazarlamacı** ki, her davranışı bana **yapay geliyor.** Onunla konuşurken **'bu adam (=Y. Kemal) yine oynuyor!"** diyorum. Yaşar Kemal **insan olarak çok numa-**

racı, içtenlik yoktur Yaşar Kemal'de!. (Bkz: Aziz Nesin —**İ.K.K**— 3. bs- s. 151)

2- **Aziz Nesin, 'Nobel adayı' Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın da kişiliğine saldırmıştır:** "Fazıl Hüsnü Dağlarca'yı **hiç sevmiyorum. İnsani zaafları korkunç!"** demiştir. (Bkz. A. Nesin **—İ.K.K—** 3. bs. s. 148)

3- **Aziz Nesin, 'Nobel adayı' Çetin Altan'** ın da **kişiliğine saldırmıştır:** "Çetin Altan'ı **sevmiyorum... Döner** Çetin Altan!. Çetin Altan'ın **karakteri dönücüdür...**" demiştir. (Bkz —A. Nesin— **İ.K.K**- 3. bs- s. 151)

4- **Aziz Nesin, "ünlü" yazar Nadir Nadi**'nin de **kişiliğini aşağılamıştır:** "Yuvarlak **kişilikli**.. Yuvarlak **kişi..** Yuvarlak Aydın.." demiştir. (Bkz: Aziz Nesin —'Suçlanan Ve Aklanan Yazılar'— 2. s.- s. 105, 106, 1015, 116, 117, 118)

5- **Aziz Nesin, Türk şair Nevzat Üstün**'ün de **kişiliğini aşağılamıştır:** "Nevzat Üstün!?.. O bir **felaket...** Hiç ama hiç **sevmedim.** Babasının parasıyla şair kaldı. Ne yazar, ne şair, **hiçbir şey değildi** o!" demiştir. (Bkz: A. Nesin —**İ.K.K.-** 3. bs- s. 152)

6- **Aziz Nesin, yazar Yalçın Küçük**'ün de **kişiliğine saldırmıştır:** "Yalçın Küçük, **deli, dengesiz!"** demiştir. (Bkz: A. Nesin, **"İ.K.K"—** 3. bs- s. 143)

7- **Aziz Nesin,** eleştirmen **Fethi Naci**'nin de **kişiliğini aşağılamıştır:** "Batı burjuva **(emperyalist) yalaklığı** yapan" demiştir. (Bkz: A. Nesin —'Soruşturmada'— 3. bs- s. 74)

8- **Aziz Nesin,** yazar, basın şeref divanı üyesi **Bedii Faik**'in de **kişiliğini aşağılamıştır:** "Bedii Faik basın şeref divanı üyesidir, **Vah** Şeref vah!" demiştir. (Bkz: A. Nesin —Suçlanan ve Aklanan Yazılar— 3. bs- s. 163)

9- **Aziz Nesin,** yazar **Tomris Uyar**'ın da **kişiliğini aşağılamıştır:** "O **sarhoştur.. Sarhoşlukla** elini vicdanına değil başka bir yerine koyarak konuşuyor. **Utanma yoktur kendisinde"** demiştir. (Bkz: A. Nesin **—'S.S.C.B'—** 2. bs- s. 17)

10- **Aziz Nesin,** Türkiye Yazarlar Sendikası'nın pek çok yazar üyesinin **kişiliklerini aşağılamıştır: "Alçaklar! Numussuzlar! Yalancılar!"** demiştir. (Bkz: A. Nesin **—"S.S.C.B"—** 2. bs- s. 18)

Evet, gerek Aziz Nesin, gerekse savunucusu Veli Devecioğlu, Cengiz Özakıncı'yı kamuya "Kendisini ünlü yapmak için Aziz Nesin'e söven kişi" diye belletmeye çalışıyorlar; Özakıncı'ya karşı açtıkları bu

davada, Aziz Nesin "Ulusumuzun yüzakı, ulusumuzun onuru" diye nitelenerek, bu sıfatla davacı oluyor; bu dava sürmekte iken, Aziz Nesin'in savunucusu Veli Devecioğlu, basına demeç vererek, bu davada Cengiz Özakıncı'yı örtülü biçimde, "ulusumuzun övünç kaynağına, vitrin değerine, tapınağına, kutsalına sövmüş" gibi gösteriyor ve bunu **pervasızlık, düzeysizlik** diye damgalıyor... Gelgelelim, yukarıdaki belgelerde, Aziz Nesin'in kendisi çoğu "ulusal vitrin değeri"nin hep kişiliklerini aşağılayan bir **pervasız, bir düzeysiz** söylem ortaya koymakta!.. Atasözlerimizde: "Dinime küfreden bari Müslüman olsa!" diye bir söz vardır. Cengiz Özakıncı, bu davayı bu atasözünü dönüştürerek şöyle niteliyor: "Cengiz Özakıncı'yı Aziz Nesin'i eleştirmekle ulusal vitrinimize saldırmış gösteren Aziz Nesin, bari kendisi ulusal vitrinimizin içine sıçmamış olsa!.."

Evet, Aziz Nesin'in ülkemizde yetişen hangi değeri, nasıl, hangi **düzeysiz** ve **pervasız** sözcüklerle aşağılamış olduğunun tam bir dizinini vermek, yaklaşık 25 sayfa almaktadır. Özakıncı, Aziz Nesin'in bu eylemini, başka bir yapıtında, belgeleriyle gösterecektir. Burada yalnızca 10 madde olarak saydıklarıyla yetinmektedir.

Aziz Nesin'in "ulusal vitrin"de kendisinin yanında yer alan tüm kişilerin kişiliklerine **pervasızca** ve **düzeysizce** saldırarak, pek çoğu kendisi gibi **uluslararası ünlü,** yapıtları **yabancı dillere çevrilmiş, uluslararası ödüller almış yazarları;**

— Pazarlamacı, numaracı, oyuncu, içtenlikten yoksun, utanmadan yoksun, sarhoş, vicdansız, insaniyeti zayıf, dönek, yuvarlak, felaket, emperyalist yalağı, deli, dengesiz, şerefsiz, alçaklar, namussuzlar, yalancılar!. diye nitelendirmesi ve **"Hiç birini sevmiyorum"** demesi, onun **pervasızlığın ve düzeysizliğin** doruğunda olduğunu belgelemekte iken, Aziz Nesin ile savunmanın başkalarına **pervasızlık** ve **düzeysizlik** yakıştırmadan önce, kendilerine bakmaları gerekmektedir. Eğer Aziz Nesin'in savunmanı, bu ülkede **'pervasızlık'**ı ve **'düzeylilik'**i savunuyorsa, yapacağı ilk iş Aziz Nesin'i savunmayı bırakmaktır. Çünkü Aziz Nesin, bu ülkenin değerlerini **pervasızca ve düzeysizce aşağılamanın, şampiyonu'**dur. Ve Aziz Nesin'in bu aşağılamaları **uluslararası ün kavgası** uğruna yaptığı kendi ağzından açıklanmış, belgeli bir gerçektir. Aziz Nesin, şöyle demektedir:

—"Türkiye'de yazarlar (ulusal vitrindeki ulusal mostralarımız olan ünlü yazarlar) birbirlerini sevmezler. Doğaldır bu. Örneğin **Yaşar**

Kemal ile **Çetin Altan** birbirlerini sevmezler. **Yaşar Kemal** ile **Fazıl Hüsnü Dağlarca** birbirlerine **düşmandırlar**. Çünkü: **Hepsi Nobel'e adaydırlar. O alacak, ben alacağım diye birbirlerine düşmandırlar.. Ben ise hiçbirini sevmem, kendimden başka ünlü tanımıyorum."** (Bkz: Aziz Nesin —**'İ.K.K'**— 3. bs- s. 151- 200)

Evet, Aziz Nesin, "ulusal vitrin değerleri" denilen uluslararası ünlü yazarlarımızın, uluslararası ödül ve ün uğruna birbirlerini aşağıladıklarını belirterek, kendisi de ulusal vitrindeki uluslararası ünlü yazarların tümünün tek tek kişiliklerini kötülemiştir. **Çünkü Aziz Nesin de Nobel'e adaydır!..**

Aziz Nesin'in oğlu Ali Nesin, Fransa'da okurken, Aziz Nesin'e 4 Mart 1979 günlü bir mektup göndermiş:

—"Geçenlerde **Fransız Radyosu**'nu dinlerken, **Nobel adayları arasında seni de saydı.** Çok şaşırdım. Şaşırışım, bana ve hiç kimseye bu konuda bir şey söylememenden" diye yazmıştır. (Bkz: A. Nesin —"Bulgaristan'da Türkler..." -s. 172)

Evet, Aziz Nesin, yazın alanında tüm yerli değerlerin kişiliklerini aşağılamıştır. "Nobel'i sen alacaksın, ben alacağım" diye birbirlerini kötüleyen uluslararası ünlülerimizden biri olmuştur. Ulusal Vitrindeki tüm **yerli mallarımızı** dünya kamuoyuna karalayıp, bir tek kendisini öne fırlatma **tilkiliğine, kurtluğuna** dalmıştır. İşte, ulusal vitrinde aşağılamadık, sövmedik kimse bırakmamış bulunan bu Aziz Nesin, şimdi Özakıncı'yı kendisini aşağıladı diye dava etmiş, Özakıncı'nın Aziz Nesin'e **pervasız, düzeysiz** sözcüklerle sövdüğü savıyla, bir milyar ödence istemektedir!!! *Cengiz Özakıncı*, Aziz Nesin başkalarına ne ölçüde **pervalı,** ne ölçüde **düzeyli** ise, o ölçüde **pervalı o ölçüde düzeyli davranmıştır...** Aziz Nesin'e, Aziz Nesin **perva**dan ve **düzey**den ne anlıyorsa, öyle yaklaşmıştır. İsa, 'Namusu namussuzlardan öğrenmiş" olabilir. Ancak Özakıncı, **pervayı** ve **düzeyi**, **pervasız**lardan ve **düzeysiz**lerden öğrenecek değildir...

XI- Eleştiride söylem yansıtıcı yöntem

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in söz, yazı ve davranışlarını eleştirmeden önce, pek çok yazarı eleştirmiş, bunlardan biri olan Demirtaş Ceyhun (ki, Aziz Nesin'in baş ululayıcısıdır) "Türkler uygarlıksız gö-

çebedirler" diye yazdığında, onun bu savını "dangalakça" diye nitelendirmiştir. Bunun üzerine, yayınevine salt bu söz nedeniyle kınamalar iletilmiştir. Buna karşılık olarak Özakıncı, şöyle yanıt vermiştir:

—"Sevgili okuyucu!

Yazılarımda, bir yandan okuyucu kitlemizin (a priori) yüksek saydığımız erdem düzeyine, saygıyla kendimi de eriştirmeye çabalarken; öte yandan, toplumumuza aptal, hanzo, kıro, demokrasiye elvermeyen, diktatörlüğü zorunlu kılan toplum, diyebilecek denli erdem özürlü yazarlara, **onların kullandıkları anlayacakları dille seslenmek** gibi bir ikilem içinde kaldığım oluyor. Örneğin elinizdeki derginin bir önceki sayısında, Demirtaş Ceyhun'un bir sözünü alıntılayıp, bu sözün **dangalakça** olduğunu belirtmiştim. "Bu söz yanlıştır" diyebilecekken, tutup "Dangalakçadır" demem, kimilerine göre, benim **yazımın düzeyini düşüren** bir etkendir. Öyle ya??! Televizyonlarda, gazetelerde, dergilerde, gerdan kırıp çalım satarak "Türk halkı aptaldır!" diye bağırmak, **düzey düşüklüğü değildir!?** Demirtaş Ceyhun'un, kitaplarında "Türk halkı hanzodur, kırodur, barbardır, göçebedir. Demokrasiye olanak vermez, diktatörlüğü zorunlu kılar" diye bağırması, **düzey düşüklüğü sayılmaz!?** Ancak ben çıkıp da bunların **dangalakça** konuştuklarını söylersem, benim bu yaptığım **"Terbiyesizlik" sayılır!!! Ö y l e m i?!.. Oysa, Ben halkım!.** Bana **'salak'** diyene, ben **bunak** derim! Bana **barbar** diyene, ben **dangalak** derim! Bana **hanzo** diyen Demirtaş'a, ben **moloztaş** derim!.. Öncelikle bunların ağzını büzmeye kalkışmayan 'Edebiyat' (??)çılar, şimdi benim ağzımı gemlemeye hiç yeltenmesinler!. Yazdığım tüm sözcüklerin üzerinde **enine boyuna düşünüyor, önünü ardını tartıyor, suç duyurusu dahi yapılabileceğini** biliyorum. Yasa **suç** sayacak olursa, **'Akçe'** derse verir, **'hapis'** derse gider yatarım. Biliyoruz ki; **"Bir ülkede 'Nomos'lular, en az 'Nomos'suzlar denli atak olmadıkça, o ülkede 'Nomos' tepelenir!"** Dört yanımız puşt zulası, kirvem hallarımı aynı böyle yaz!.."

(Bkz: Cengiz Özakıncı: 'Kitap Gazetesi'. 1 Mart 1993. Sayı:18- s. 9)

Görüleceği üzere, Cengiz Özakıncı, daha Aziz Nesin'i eleştirmeden önce, kişileri kendi kullandıkları üslup ile eleştirdiğini; hangi yazar, kendisi hangi üslupla ne savlıyor ise; Özakıncı'nın da o yazarın o savının onun üslubuyla değerlendireceğini kamuya duyurmuştur. Do-

layısıyla, Özakıncı'nın yazılarında hangi sözcük geçiyorsa, o sözcük, o niteleme, Özakıncı'nın kendi uydurması olmayıp, eleştirdiği yazarın üslubunda yer aldığından dolayı, o yazarın eleştirisinde yer almaktadır. Özakıncı, böyle bir **üslup yansıtıcı** eleştiri yaptığını, Aziz Nesin'i eleştirmeden önce kamuya açıkça duyurmuştur. Dolayısıyla, Özakıncı'nın Aziz Nesin eleştirisinde yer alan kimi sözler **düzeysizlik, pervasızlık** sayılacaksa; bu, Özakıncı'nın değil, Aziz Nesin'in **pervasızlığı, düzeysizliğinin** Aziz Nesin'e yansıtılmasından başka bir nen sayılamaz. Çünkü bu sözcüklerin **bu bağlamda, bu kasıtla** yeralacağı, önceden **duyurulmuştur**. Özakıncı, A. Nesin'i eleştirmeden **tam 8 ay önce açıklanmıştır "Üslup yansıtıcı yöntem"ini...**

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin konulu eleştirisinde, **pervasızlık, düzeysizlik** diye gösterilebilecek ne varsa, tümü Aziz Nesin'in kendi söylemindendir. Aziz Nesin, bütün ünlü yerli yazarlara:

Pazarlamacı, oyuncu, çığırtkan, içtenlikten yoksun, utanmadan yoksun, sarhoş, vicdansız, insani zaafları korkunç, dönek, yuvarlak kişilikli, felaket, emperyalist yalağı, deli, dengesiz, alçaklar, namussuzlar, yalancılar... gibi sözcüklerle kişiliklerine saldıran sanki kendisi değilmiş gibi; ulusumuza, halkımıza:

Aptal, enayi, korkak, sahteci, pislik, göçebe, uygarlıksız, barbar, kültürsüz, hain... gibi sözcüklerle saldıran sanki kendisi değilmiş gibi; Türkiye'de kişilere, kurumlara sövmekten dava edilme şampiyonluğu sanki kendisinde değilmiş gibi; başkalarını yargı önünde "Edepsizlik" ile suçluyor; ve savunucusu Veli Devecioğlu da, bu ülkede kişi onuruna saldırmaktan en çok dava edilen kişi konumundaki Aziz Nesin'i "çok edepli bir yazar" imişcesine sunarak, karşıtlarını "edepsiz"likle, "pervasız"lıkla, "düzeysiz"likle damgalamakta!..

Aziz Nesin başkaları için: "Pazarlamacı, çığırtkan, içtenlikten yoksun, utanmadan yoksun, sarhoş, vicdansız, insani zaafları korkunç, dönek, yuvarlak kişilikli, felaket, emperyalist yalağı, deli, dengesiz, alçaklar, namussuzlar, yalancılar, aptallar, ödlekler, enayiler, sahteciler, pislikler, gibi **sövgü sözcükleri** ile saldırmaktan dolayı yaklaşık 250 kez dava edilmiş; ve savunmanı Veli Devecioğlu, Aziz Nesin'in bu sözlerinin **haksız fiil olmadığını!!! hukuka uygun olduğunu!!** pek çok kez **tanıtlayıp!** Aziz Nesin'i **aklatmış** biri olarak, şimdi nasıl (bu gibi sözcükleri Özakıncı kullanınca) **haksız fiil** oluşturduğunu tanıtlama işini üstlenebilmiştir?!!

Aziz Nesin, birine **utanmadan yoksun** diyecek. Savunucusu Veli Devecioğlu, yargı önünde bunun **haksız fiil olmadığını** savunacak... Sonra, biri Aziz Nesin'e **utanmadan yoksun** diyecek. Aziz Nesin'in savunucusu Veli Devecioğlu, yargı önünde bunun **haksız fiil olduğunu** kanıtlamaya girişecek!!! Görüleceği üzere,. Aziz Nesin'i savunmak dahi, bir savunmanı erdem ikilemine düşürmektedir. Aziz Nesin'in savunmanı Veli Devecioğlu'nun daha önce (Aziz Nesin, başkalarının kişilik haklarına saldırdığı savıyla yargılanırken) Aziz Nesin'in aşağılayıcı sözlerini nasıl **hukuka uygun** saydırtabilmiş olduğunun belgeleri ile; yine bu savunmanın başkalarının Aziz Nesin için kullandığı aşağılayıcı sözcükleri nasıl **hukuka aykırı** saydırabilmiş olduğunun belgeleri bir arada yayımlandığı an, **"Hukuk skandalı"**nın daniskası görülür!.. Aziz Nesin'in başkalarına yönelik **pervasızlıklarını, düzeysizliklerini** aklatan bir savunmanın, başkalarının Aziz Nesin'e yönelik kötülemelerini **suç saydırmak için çabalaması;** onları yargıda ve basında **pervasızlık, düzeysizlik** ile suçlandırması; bir savunmanın işi gereği nasıl erdem ilkeleri açısından savunulamaz bir konuma girebileceğini belgelemektedir... Sayın Veli Devecioğlu, bu davada bu durumdan kurtulmak isterse, bu davadan çekilmesi; bu davada Aziz Nesin'i savunma işini, daha önce Aziz Nesin'in edepsizliklerini pervasızlıklarını aklatmamış bir savunmana bırakması, yerinde olur. Geçim uğruna böylesine çelişik durumlara düşmeye değmez..

XII- Ödül mü Ödün mü

"Dava Dilekçesi"nin "Olaylar, madde: 2" bölümü, Aziz Nesin'in uluslararası ödüllerini ve son aldığı İnsan Hakları ödülünü, yargıcın gözüne sokmakta, yargı verilirken bu ödüllerin de gözönüne alınmasını beklemektedir.

"Dava Dilekçesi" bu yönüyle de erdem özürlü bir tutum sergilemektedir. Çünkü Aziz Nesin'in kendisi, bu gibi uluslararası ödüllerin çirkin içyüzünü kendi yapıtlarında kamuya açıklamış, böyle ödülleri almaktansa almamanın onurlu olduğunu savunmuştur!!! Şimdi "Dava Dilekçesi"nde ise, daha önceki açıklamalarına tümden ters bir biçimde, aldığı ödülleri onur kanıtı diye yargıya sunmaktadır!.. Aziz Nesin, kitaplarında **içyüzünün dalavereli** olduğunu açıkladığı uluslararası ödülleri, şimdi yargıya **onur kanıtı** diye sunuyorsa; bu, Aziz Nesin'in

yargıyı dolandırmaya tam teşebbüs halinde olduğunu belgelemektedir. Şöyle ki:

Aziz Nesin, **S.S.C.B**'un yazarı olarak, **S.S.C.B**'un 205.nci sayfasında, şöyle demektedir:

—"Nobel ödülünü iplemiyorum.. Nobel'i almak Dünyanın en büyük başarısı anlamına gelmez.. Nobel de biçok ödüller gibi politik bir ödül.. Politik amaçlarla ve politik beklentilerle veriyorlar."

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in en büyük uluslararası ödül sayılan **Nobel Ödülü** ve bu gibi pek çok **uluslararası ödül** için yukarıda söylediklerini **çok doğru, aşırı doğru, pek gerçek, yadsınamaz hakikat** olarak değerlendirmekte, onaylamaktadır. **Nobel** ödülünü veren kurum, bu ödülü verdiği kimselerden **politik beklenti, politik çıkar** gözetmektedir. **Ve ancak, beklentilerini karşılayacak kimseleri ödüllendirmektedir.** Gelin şunun Türkçe adını koyalım:

Uluslararası ödüller, intelijensiyayı entel-ajanlara dönüştürmek amacıyla verilmektedir. Aydınları casusa dönüştürmek kasdıyla verilmektedir. Ödül veren kurumlar, ödül verdikleri kimselere "Diplomatik dokunulmazlık" bağışlamış olmaktadırlar. Bu ise, ödül verilen kişinin, ödül veren kurumun "ateşe"si, "görevli"si statüsüne sokulduğunu; "Yabancı ülke elçileri" gibi dokunulmazlığa kavuşturulduğunu; uluslararası yabancı ödül verilen kimsenin, o ödülü veren güçlerin koruması altına alınmış olduğunu, göstermektedir.

Aziz Nesin', *"Uluslararası ödüller, benim Türkiye'deki kavgamda, benim topum, tüfeğim, bombam, silahım, atom bombam oluyor. Uluslararası ödüller benim silahlarımdır"* derken, uluslararası ödüllerin bu ödülleri veren güçlerin çıkarları doğrultusunda savaşmayı öngördüğü gerçeğini, dilinden kaçırmıştır. (Bkz: Onursal Dr.) Ve, alacağı bir uluslararası, yabancı ödülün kendisine **yeni görevler** verdiğini, belirtmiştir. (agy)

Aziz Nesin, Türk dilinde **ödül** sözcüğü ile **ödün** sözcüğünün bir kökten türemiş kökdeş sözcükler olduğunu bir düşünsün!. Neden Türkçe'de **ödül** sözcüğü ile **ödün** sözcüğünün bir kökten türemiş kardeş sözcükler olduğu üzerinde çalışsın. Sonunda Türkler'in kendi sandığı gibi **salak bir ulus** olmadıklarını; tersine **ödülün ödün** gerektirdi-

ğini taa **göçebelik aşamasında dahi!.** büyük bir görüş keskinliğiyle saptamış bulunduklarını, ola ki kavrayabilir!

Ödül/ödün ilişkisi o denli açıktır ki, **ödün vermeyenin ödül alamayacağı; ödül verenin ödün beklediği** gerçeği, Türk Dilinin bin yıllık köklerine dahi sinmiştir. Yabancılar, **ödül** verdiklerinden, **ödün** beklerler; **ödün** verenlere **ödül** verirler; bu 2+2=4 denli kesin gerçeği, Türk ulusunun gözünden gizleyebilmenin olanağı yoktur. Spor ya da bilim alanlarında (görece olarak) ödün, belli belirsiz oluyorsa da, sayısal değerlere göre dağıtılmayan **ödüllerin** (**sanat, edebiyat** ödüllerinin) **ödünsüz verilmediği,** apaçıktır.

Özellikle de sanat, edebiyat, düşün alanlarında verilen **yabancı ödüllerin, yabancılara verilen ödünler** karşılığı olduğu, yaşanmış pek çok olayla açığa çıkmış, hem **kuramsal gerçek,** hem de **olgusal gerçek,** eşdeyişle **hakikattır.** Demek ki, bir yazın-düşün üreticisinin **yabancı ödülleri, =Onun yabancılara verdiği ödünler** demektir. Bu ise **onur** değil, olsa olsa **utanç** kaynağıdır!..

Her bir **yabancı ödülün, yabancılara verilen ödün** karşılığı olduğu, Aziz Nesin'in **yaşayarak bildiği** bir olgudur. Aziz Nesin, 1990 yılı başında, *bir Alman Üniversitesi'nce* "onursal doktor" ünvanıyla ödüllendirilmeye aday olmuştur. Almanların vereceği bu ödülü beklerken Alman Devleti'ni kızdıracak bir iş yaptığı için, Almanlar Aziz Nesin'e ödül vermekten caymışlardır.

Demek oluyor ki, **Aziz Nesin Alman Devleti'nin çıkarlarına yararlı** görüldüğü için, bu ödüle aday gösterilmişti.

Aziz Nesin, ödül beklediği sırada **Alman Devleti'nin çıkarlarına aykırı davrandığı için** adaylığı **Almanlarca** kaldırılmış, ödül verilmemiştir.

Türk atasözlerinde: "Ne kadar köfte o kadar ekmek" diye bir söz vardır. Ödül alanında bu: **"Ne kadar ödün, o kadar ödül"** biçminde söylenebilir. "Marifet iltifata tabi" kılındığı gibi, "iltifat da marifete tabi" kılınmıştır. Özellikle **köpek eğitimi** üzerine **Pavlovculuk** geliştiren Batılıların, **köpek** saydıkları **doğulula**ra, **ödünsüz ödül verecekleri**ni **düşünmek,** usaaykırı olur! Hele hele, Almanlar'ın; Aziz Nesin'e ödünsüz ödül verecekleri, düşünülemez!.. "Karşılıksız armağan" diye bir olgu, Batı emperyalist değerleriyle yoğrulmuş Batılı insanda yoktur. Kaldı ki, Aziz Nesin:

"Türk konukseverliği dahi **sahtedir.** Arka yüzü **çıkarcılıktır!"** demiş biri olarak, Batılıların kendisine verdiği ödüllerin; çıkar gütmeksizin verilmiş ödüller olduğunu söyleyebilecek durumda hiç değildir!..

Öyle ise Aziz Nesin'in —kişi olarak— kendisine verilen yabancı ödüller, Aziz Nesin'in —kişi olarak— yabancılara verdiği ödünlerin kanıtı olmaktadır. Bunun ulusumuza onur verecek nesi var!!?? **Türk ulusu, içlerinden bir yurtdaşları yabancılara ödün verdi diye, zil takıp oynayacak denli salak mı?!!** Türk ulusu, yazın, düşün alanında yabancılara ödün karşılığı yabancılardan ödül alındığını **bilse; yabancılardan ödül alan aydın Türkler, halk içine çıkamaz olur!** Ulusal utanç kaynağımız olarak görülürler. Gelgelelim, basın yayında, yabancıların verdikleri yazın, düşün ödüller, sanki güreşte dünya şampiyonu olmuşuz gibi sunulduğu için; halk, yazın-düşün alanında ödün karşılığı verilen ödülleri, güreşte **bileğinin gücüyle söke söke alınan birincilik** gibi sanmaktadır. Halkın basın-yayın aracılığıyla böyle dolandırıldığı, belgelidir.

Halkın, yazın-düşün alanındaki ödülleri, sanki uluslararası bir savaşta yabancıları yenmişiz gibi algılamasına yol açan dolandırıcılar kimlerdir?!.. Basın-yayında, bu ödüllerin ödün karşılığı verildiğini bilip de gizleyen herkes!..

"Aziz Nesin'in uluslararası ödülleri, ulusumuzun yüzakıdır onurudur" diyen kimseler, "Naim Süleymanoğlu'nun halterdeki uluslararası ödülleri ile Aziz Nesin'in uluslararası ödüllerini" birmiş gibi göstermektedirler. Oysa, Naim Süleymanoğlu'na verilen ödül, **belli sayısal değerleri yakalaması dolayısıyla zorunlu kalınarak verilen, verilmemesi olanaksız bir ödüldür. Bu, verilen ödül değil, kazanılmış hak**tır. Aziz Nesin'in ödülleri ise, verip vermemek kişilerin gönüllerine kalmış; verilmesi zorunlu olmayan; **politik beklentiler karşılığı, çıkar gözetilerek verilen; çıkara aykırı bulunursa verilmeyen, ya da geri alınabilen** türden ödüllerdir. Nitelikçe **keyfi** ödüllerdir. Ulusumuzun onurunu yüceltici değil, ulusumuzu güdümleyici, manipule edici, yabancı çıkarlara göre biçimlendirici niteliktedir. Spor alanında **şampiyonlar**, yazın-düşün alanında ise **piyonlar** uluslararası ödüllere ulaşırlar. **Piyonları şampiyon** diye yutturanlar ise, o **piyonların cazgır çığırtkanlarıdır.**

"Uluslararası ödüller" konusunda, özellikle "Nobel" ödülü için, Cumhuriyet gazetesinin 27.2.1994 günlü sayısında çıkan yazı şöyledir:

Nobel'e hile karışıyor mu?

Ödülleri dağıtan İsveç Bilimler Akademisi Nobel'e asla hile karışmadığını söylese de bilim çevreleri her yıl yeni dedikodularla çalkalanıyor.

Sinema dünyasında Oscar neyse bilim dünyasında Nobel de o. 93 yıldır dağıtılan Nobel'in dedikodusu da, polemiği de büyük.

Alfred Nobel'in ölüm günü 10 aralıkta İsveç kral ve kraliçesi, geleneksel giysileriyle ortaya çıkıyor ve ödül sahiplerini açıklıyorlar. İsveç, dünya bilim sektörünü bu denli etkileyen bir ödüle verdiği önemi kral ve kraliçesini işin içine sokarak belgeliyor.

Kazananlar aileleriyle birinci mevkilerde seyahat ederek İsveç'e gidiyorlar, havaalanlarında devlet başkanları gibi karşılanıyorlar. Kral dairelerinde kalıyorlar, sabahları Santa Lucia'yı söyleyerek içeri giren melek giysili sekiz kız tarafından uyandırılıyorlar...

Nobel'i dağıtan İsveç Bilimler Akdemesi ödüle hiçbir zaman 'hile' karışmadığını söylese de dedikodular her yıl artıyor ve belgelenmeye çalışılıyor. İtalyanların La Stampa gazetesinde yayımlanan bir haber bu şaibeli Nobelleri anlatıyor:

"Nobel ilk yıllarında tamamen politik amaçlar için kullanıldı. Yüzyılın başında İsveç, Baltık'taki statüyü korumak için Almanlar'a üç ödül verdi. Bunu Fransa ve İngiltere protesto ettiler. 1907 yılında sıra onlara geldi. Laveran, "Tıp Nobeli"ni aldı, Kipling de "Edebiyat"ı... 1934-40 arası İsveç, Hitler'le iyi geçinirken Yahudi asıllı hiç bir adaya ödül vermedi. 1944'te ABD'nin baskısıyla ödül Amerika'ya göç eden Alman asıllı bir Yahudi'ye gitti.

Edebiyat Nobeli de sürekli 'politik baskı unsuru' olarak kullanıldı. 1958'de Kremlin'le çekişen Pasternak, Nobel aldı. SSCB, ödülü bir provokasyon diye niteleyerek İsveç'le kültürel ilişkilerini kesti. 1965'te Soholov'a verilen Nobel arayı düzeltti ama Soljenitzin işleri yine bozdu. Nabokov, Valery, Green, Ionesco, Virginia Woolf ve yüzlerce yazar dururken ödülün 1953'te Churchill'e verilmesi tepkiyle karşılandı. Graham Greene, Gunter Grass, Jorge Luis Borges ve Alberto Moravia'dan oluşan bir cezalılar listesinden de söz edilip duruldu her yıl.

Barış Nobeli ise, belki de doğası gereği, tam politika içinde kaldı. Her yıl aynı tepkiyi alan bu dalda artık kimse memnun edilemiyor.

Nobel yardımıyla kredisinin ne kadar arttığını iyi bilen İsveç ise hiçbir polemiğe girmiyor ve sadece söylentileri yalanlıyor.

27.2.1994 Cumhuriyet Gazetesi

Norveçliler Zana'yı Nobel'e aday gösterdi

OSLO- Kapatılan DEP milletvekillerinden Leyla Zana, Norveçli 6 parlamenter tarafından bu yılki Nobel Barış Ödülü'ne aday gösterildi.

Norveçli parlamenterler dün Oslo'da yaptıkları açıklamada, Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) tarafından "silahlı örgüt kurmak ve örgüte üye olmak" suçlarından hüküm giyen Leyla Zana'nın (34) "demokratik değerlerin ve şiddet aleyhtarlığının simgesi" olduğunu ileri sürdüler. Bazı siyasi partilere mensup 6 milletvekili, "Zana'nın Türkiye'nin Güneydoğu probleminin barışçı yollardan çözümü için yılmadan çaba sarfettiği" görüşünü de savundular.

31.1.1995 Milliyet Gazetesi

Norveç'te ödül komedisi Leyla Zana Nobel'e aday!

OSLO- Kapatılın DEP'in eski milletvekillerinden Leyla Zana, *Norveçli 6 parlamenter tarafından bu yılkı Nobel barış ödülüne aday gösterildi.*

Norveçli parlamenterler dün Oslo'da yaptıkları açıklamada, Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından "silahlı örgüt kurmak ve örgüte üye olmak" suçlarından hüküm giyen Leyla Zana'nın (34) "demokratik değerlerin ve şiddet aleyhtarlığının simgesi" olduğunu ileri sürdüler.

Aralarında iktidardaki İşçi Partisi'nin de bulunduğu bazı siyasi partilere mensup 6 milletvekili, "Zana'nın Türkiye'nin Güneydoğu probleminin demokratik ve barışçı yollardan çözümü için yılmadan çaba sarfettiği" görüşünü de savundular.

31.1.1995 Türkiye Gazetesi

Görüleceği üzere, özellikle de "Yazın alanında verilen nobel ödülleri" üzerinde, Batılıların dahi büyük kuşkuları vardır. Batılılar, bu uluslararası ödülün hak edene değil, **politik baskı aracı olarak kullanılabileceklere** verildiğini, açık açık dile getirmektedirler. İsveç dev-

leti, bu ödülü verirken, İsveç Devletinin politik çıkarlarını düşünmektedir. 1958'de SSCB yönetimine karşıt tutumuyla tanınan Pasternak'a Nobel Yazın Ödülü vermişler. Bu, SSCB'yi kızdırmış; SSCB bunu bir provokasyon olarak nitelendirip İsveç'le ilişkilerini kesmeye dek vardırmış öfkesini! 1965'te SSCB'nin devletle iyi geçinen Yazarı Sholov'a Nobel Yazın Ödülü verilince, SSCB ile İsveç'in dargınlığı sona ermiş!. Ardından, SSCB'deki yönetim karşıtı yazındırıklardan Soljenitzin'e Nobel verilince, yine SSCB öfkelenmiş; düzelen İsveç-SSCB ilişkileri yeniden bozulmuş. 1953 yılında, Nobel Yazın Ödülü'nü, tutup İngiliz devlet adamı Churchill'e verecek kertede işi cıvıtmışlar. Uluslararası bir Yazın, Edebiyat ödülünün, bir alay İngiliz yazarı dururken İngiliz devlet adamı Churchill'e verilmesi, yeryüzünün en büyük uluslararası ödülü olan Nobelin dahi yazın alanında bir değer, onur ölçüsü olmadığının açık kanıtı iken... ve Aziz Nesin bile "Nobel'i iplemiyorum!" demişken, bu dava dilekçesine Aziz Nesin'in uluslararası ödülleri ulusumuzun yüzakı olarak sokuluyorsa; bunun yargıcı etkileyip aldatmaktan başka bir amacı olmadığı açıktır.

Aziz Nesin'e bugüne dek verilen uluslararası ödüller ve "Dava Dilekçesi"nde özellikle belirtilen "İnsan Hakları Ödülü", Cengiz Özakıncı'nın 'nasıl bir Aziz Nesin'e kötüleme yaptığını göstermek amacını taşımaktadır. Aziz Nesin'in nitelikleri şudur, Özakıncı işte nitelikleri şu olan bir Aziz Nesin'i kötülemiştir, deniyor... Bu uluslararası ödüllerin 'Dava Dilekçesi'ne yazılmasının amacı, bu! Aziz Nesin'in, Özakıncı'ya karşı açtığı davada, yargının ve Özakıncı'nın karşısına uluslararası ödüllerini, madalyalarını takıp takıştırarak çıkması; yargının gözünü bunlarla kamaştırarak, yargıcın gözünü bunlarla korkutarak, istediği sonucu alma girişimidir. Uluslararası ödüllerin ve ünün, Türkiye'de yargıya karşı bir silah olarak kullanıldığını son olarak Yaşar Kemal olayında, basın-yayın aracılığıyla izledik.

"Der Spiegel" adlı Alman dergisine Türkiye'yi batıya şikayet eden Yashar Khemal, bu yazısı nedeniyle DGM savcılığına çağırılır. Yashar Khemal, DGM savcılığına, tıpkı ölüme gider gibi "karısıyla helalleşerek" gider!.. Basında,Yashar Khemal'in DGM savcılığına git-

mek üzere evden çıkar iken "karısıyla helalleştiğinin görüntüleri" yayımlanır. Yashar Khemal'in çok sayıda yazar-çizer arkadaşı da evinde toplanıp birlikte fotoğraf çektirerek basında yayımlatmışlardır. Hep birlikte DGM'ye gitmişler. DGM'nin kapısında yığılıp alkışlamışlardır. Basın-yayında DGM'ye karşı Yashar Kemal'i savunan yazılar kaplamıştır sayfaları... Turhan Selçuk bir karikatür yayımlayarak, Yachar Kemal'i bir arslan, kuyruğunu ise Türkiye bayrağındaki ay-yıldız olarak göstermiştir. Arslan Yashar Khemal bir sallanırsa, Türkiye bayrağının ay-yıldızı da sarsılacaktır!!! Türkiye'nin bayrağı, Arslan Yashar Kemal'in ancak kuyruğu olmaya yakıştırılmıştır, Turhan Selçuk'un eliyle... Ardından Yashar Khemal'in demeçleri avazlandırılmış, bu davada Türkiye'nin mahkum olacağı!!! haykırılmıştır. Sonra, yabancı dergiler, Yashar Kemal'e Türkiye yurtdaşlığından çıkıp, Fransız yurtdaşlığına geçmesini öğütlemeye başlamışlardır. Alain Bosquet, Le Figaro'da: "Yachar Kemal Est Des Notres"= Yaşar Kemal bizden (Fransız)'dır!" başlıklı bir yazı yayımlatmıştır. Kurtuluş Savaşı hain gazetecilerinden Ali Kemal'in adı, halk arasında **Artin Kemal**'e döndürülmüştür. Yaşar Kemal'in adı da halk arasında **Frenk Kemal**'e çıkacaktır. İşte bu Frenk Kemal, şimdi

Yaşar Kemal: Yazılarıma devam edeceğim

Atina- Yazar Yaşar Kemal, Yunanistan'da yayınlanan Elefterotipia gazetesine verdiği demeçte, "hapse girse bile suç unsuru bulunan yazılarına devam edeceğini" söyledi. Yaşar Kemal, demecinde, Der Spiegel'de yayınlanan yazısından dolayı savcıya, "mahkemeye sevkedilmemesi gerektiğini söylediğini, hapiste de olsa bu görüşlerini yazmaya devam edeceğini" belirttiğini kaydetti. ***Dünyaca ünlü yazar Kurtuluş Savaşı sırasında Türkiye'den kaçan Yunanlılar'ı ve bunu izleyen nüfus mübadelesini konu alan hikayelerinin Yunanistan'da yayınlanması için Kedros ve Ihemelio adlı yayınevleri ile anlaştığını da açıkladı.***

29.1.1995 Hürriyet Gazetesi

Türk yargıçlarının karşısında Türkiye'nin ulusal kahramanı sıfatıyla çalım satmakta, Türk yargıçları ise Türkiye'ye ihanet eden kimseler olarak tanıtılmaktadır basın-yayında!.. Gerçeklerin bu denli tersyüz edildiği bir çığırtkanlığın başını ise, Aziz Nesin çekmektedir. O Aziz Nesin ki, geçmişte:

"Yaşar Kemal pazarlamacıdır. Polititkada da Edebiyatta da pazarlamacıdır. Oynar. Numaracıdır. İçtenlik yoktur Yaşar Kemal'de!. Nobel alacağım diye çırpınır" demiş bir Aziz Nesin'dir! İşte **bu** Aziz Nesin, işte **bu** Yaşar Kemal'in **baş yardakçılığını** üstlenmiştir. Şimdi Aziz Nesin, Frenk Kemal'in ulusumuzun onuru, yüzakı olduğunu; dokunulmazlığını; yargılanamaz, soruşturulamaz, koğuşturulamaz olduğunu **kığırdıp** durmaktadır. Can Yücel, bu Aziz Nesin'i **'Saint Nesin'** olarak adlandırmış bulunmaktadır.

Özetle, Uluslararası ödüller, ünler, **açıkça yargıya, yargıçlara korku, ürkü, baskı aracı olarak kullanılmakta; kişileri daha duruşmalar başlamadan önce kamuoyunda suçsuz saydırma ve böylelikle yargıyı kamuoyu yargısıyla kuşatma amacıyla işletilmektedir. Aziz Nesin'in kırk yıllık tutumu, bunun belgeleriyle doludur.** Bu yüzden, Dava Dilekçesine yazılı bulunan Aziz Nesin'in uluslararası ödülleri, **bu amaçtan başka bir amaç taşımamaktadır.**

Özellikle **yazın alanında,** uluslararası ödüller, ünler; uluslararası güçlerin, yerli yazındırıklar arasından, kendilerine uşak devşirmesinin bir aracı olarak kullanılmaktadır. Uluslararası ödüllü yazındırıklar, yabancıların içimizden edindikleri **"Devşirme oğlan"**lardır... **"Oğlan"** sözcüğünün Türkçedeki bütün anlamlarıyla **"Devşirme oğlan"**lardır!.. Ulusumuz için **utanç kaynağıdır** bu durum... **Onur** değil!!! Cengiz Özakıncı, bu ulusun bir bireyi olarak, içimizden çıkmış yerli yazındırıkların uluslararası ün ve ödül karşılığı yabancıların **"devşirme oğlanı"** olmasından, **ulusal utanç** duymaktadır. Böylelerinin yargıya düştüklerinde yargıçlar karşısında ulusal kahraman ayaklarında meydan okumaları; basın-yayının beyin yıkamasıyla, kamuoyuna hainlerin kahraman, kahramanların hain diye gösterilmesi; sanki şu ya da bu kimse uluslararası ünlü bir yazar olunca, o kimse kesinlikle **casus, ajan** olamazmış gibi bir yargının kamuoyuna sürekli pompalanması, Özakıncı'yı aşırı düzeyde üzmektedir. Bir yerli yazındırığın adının yeryüzünde duyulmuş, tanınmış olması, ulusumuza onur vermeye yetermiş; o yazındırık yeryüzünde Türkleri aşağılamakla tanınmış, ünlen-

miş olsa dahi, ulusumuzun —salt tanınmışlığından ötürü— onunla övünç duyması gerekirmiş gibi; uluslararası ünlülüğü ulusumuzun onuru ile özdeş tutmak, **salaklıktır!..** Dava Dilekçesi, olaylar madde 2 ile, yargıçtan bunu onaylamasını bekliyor.

Basın-yayında, kamuoyuna:

—"Aziz Nesin uluslararası ünlüdür!

—"Demek ki Aziz Nesin'le onur duymalısın! denildiği gibi; bu davada da, yargıca:

—"Aziz Nesin uluslararası ünlü, ödüllüdür.

—"Bu yüzden onu ulusal kahramanımız olarak görmelisin! denilmektedir.

Oysa, bilindiği üzere Shakespeare, Aziz Nesin'den daha ünlüdür. Gelgelim, Shakespeare **Casustur!..**

Shakespeare casustu!..

Eserleriyle asırlara damga vuran ünlü İngiliz yazar Shakespeare'in casus olduğunu iddia eden kitap, edebiyat dünyasını kökünden sarstı.

İngiltere'de basılan Shakespeare Conspiracy (Shakespeare'in Gizli Yüzü) adlı bir kitap dünyanın en büyük yazarlarından biri olan William Shakespeare'nin casus olduğunu iddia ediyor. Graham Phillips ve Martin Kentman imzasını taşıyan kitap, Shakespeare'in 16'ıncı yüzyılda Kraliçe Elizabeth döneminde, istihbarat teşkilatı için çalıştığını önce sürüyor. Edebiyat dünyasını karıştıran kitapta, ünlü yazarın ölümünden 100 yıl sonra başka bir İngiliz yazarı olan Sır William Dugoate tarafından ele geçirilen tutanaklara dayanılarak Shakespeare'in casus olduğu iddia ediliyor. Kitapta, Shakespeare'nin yazar arkadaşları Christopher Marlowe ve Anthony Munday'in de casus olarak kraliçe hesabına çalıştıkları ve ayni tarihte Shakespeare'nin de William Halt takma adıyla faaliyet gösterdiği belgelerle gözler önüne seriliyor. Oyunlarını yazarken kaleme aldığı satırların dünya kültürünü geniş bir biçimde yansıtmasının dikkat çekici olduğunu savunan yazarlar, Shakespeare'nin yabancı ülkelere casus olarak yaptığı ziyaretlerde kültürleri inceleme olanağı bulduğunu belirtiyorlar. Bu ilginç kitapta, bu yazarların o zamanki Dışişleri Bakanı Francis Walsingham'a bağlı oldukları da açıklanıyor.

27.2.1994 Sabah Gazetesi

27.2.1994 günlü Sabah gazetesinde, İngiltere'de yayımlanan 'Shakespeare'in **Gizli Yüzü**' adlı kitapta, bu uluslararası ünlü yazarın, 16. yy'da Kraliçe Elizabeth döneminde İstihbarat Teşkilatı'nda çalıştığı ortaya konulmakta... Yalnızca Shakespeare'in değil, onun yine yazar olan arkadaşlarından Christopner Marlowe ve Anthony Munday'in de **casus olarak** kraliçe hesabına çalıştıkları gözler önüne serilmekte... Her üç yazarın da, o dönemin Dışişleri Bakanı Francis Walsingham'a bağlı oldukları belgelenmekte...

Yazınsal yeteneği dolayısıyla saygı değer olan Shakespeare, casus olarak saygı bekleyemez!.. Onun casusluğuna saygı göstermek, ancak casusluk yaptığı ülkeye düşer; öteki uluslara değil!..

Aziz Nesin, kendi yazınıyla Shakespeare'in yazını arasında büyük bir benzerlik saptamıştır. "Shakespeare de hep kötü kişileri çarpıştırmıştır, ben de hep kötü kişileri çarpıştırmışımdır yapıtlarımda.." diyerek övünmüştür. Shakespeare'in **hep kötü kişileri örneklemesi, hangi amaçla gerekiyordu?.. Aziz Nesin'in hep kötü Türkleri yazıp durması, kime yaramıştır?..** Hiç bir beyin, bu soruyu sormaktan yasaklanamaz.

Yerli yazındırıklarımızdan Yaşar Kemal ile Fransız Cumhurbaşkanı Mitterand arasındaki şu olay da, kimi yazarların yazarlık dışında, **"Başka marifetler"**inin bulunduğunu ortaya koymaktadır.

Demirel, Yaşar Kemal, Niyazov... "YAŞAR"I "DEĞİŞMİŞ BULDUM"

Meclis Başkanı Hüsamettin Cindoruk Fransa'yı ziyareti sırasında Cumhurbaşkanı Mitterand ile görüşüyor. Birkaç ay önceki bir ziyaret, ama günümüzün tartışmalarıyla yakından ilgili...

Görüşmede konu Güneydoğu'ya geldiğinde, Mitterand "Türkiye'de Kürtlere baskı yapılıyor" diyor. Cindoruk "nere-

den biliyorsunuz" diye sonunca, Mitterand "Yaşar söyledi" karşılığını veriyor ve ekliyor:

"Yaşar'ın fikirlerini çok değişmiş buldum. Yaşar'ın söylediğine göre, devlet halka çok eziyet ediyormuş. Bakın biz Fransa vatandaşlığı altında toplandık. Ben de Fransa vatandaşıyım, Korsikalı da Fransa vatandaşı... Biz hepimiz Fransız anayasasının güvencesi altında, Fransa vatandaşıyız... Türkiye'de de insanların Türkiye vatandaşlığı altında toplanması gerektiği inancındayım."

Yalçın Doğan:

Günlük; Demirel, Yaşar Kemal, Niyazov...

Milliyet Gazetesi. 15.1.1995

Bu konuşmadan görüleceği üzere, Yaşar Kemal, Fransız Cumhurbaşkanı Mitterand'a ülkesinden yakınmakta. Fransız da bu yakınmalar üzerine TBMM başkanımızın kulağını çekmekte!. Buradaki ilişki, romancı ile okuyucusu arasındaki ilişki olmaktan çıkmış, **istihbarat alış-verişi** konumuna girmiştir. Yaşar Kemal'in **yazınsal yeteneği** değil, Fransız devletiyle ilişkisi söz konusudur. Ve bunun Türkiye'ye **karşı** kullanılmasıdır.

Mitterand, sanki elinin altında bir Fransız istihbarat teşkilatı yokmuş gibi, sanki Türkiye'de olup bitenleri Fransız casusları kendisine bildirmiyormuş gibi, Yaşar Kemal'in verdiği bilgi üzerine, Türkiye ile ilişkilerini yeniden **belirliyor...** Türkiye'ye; öyle yapmayıp şöyle yapın, diyor...

Yaşar Kemal'in Türkiye'yi Fransız Cumhurbaşkanı'na Kürt soykırımcısı olarak tanıtması kuşkusuz, ulusumuza onurlar vermiştir!.. Uluslararası ünlümüz Yaşar Kemal'in yargılanması söz konusu olduğunda, bakınız İngiliz The Times gazetesi ne yazmıştır:

İngiliz basınında Yaşar Kemal

Yaşar Kemal'in Der Spiegel'deki yorumları nedeniyle DGM'de ifade vermesi ve tutuksuz yargılanma kararı İngiliz basınına da yansıdı. Olaya sayfalarında yer veren gazetelerden The Guardian, "Türkiye'nin Nobel Edebiyat Ödülü'ne aday gösterilebilecek tek yazarının yargı ve muhtemel hapis cezasıyla karşı karşıya bulunduğunu" belirterek, yazarın "Onlar beni mahkum edebilirler ama ben Türklerin ve dünyanın gözünde suçlu olmayacağım" dediğini belirtti. Yaşar Kemal'e Türkiye'nin önde gelen pek çok yazar ve sanatçısının destek verdiğini belirten gazete, Zülfü Livaneli'nin ***"Türkiye'deki pek çok aydının Yaşar Kemal gibi düşündüğünü,*** *ancak onun yurt dışında bu sözleri söylemesinin kızdırdığını" belirten sözlerine de yer verdi ve 100 Türk aydınının sözleri ya da yazıları nedeniyle hapsedildiklerini, 60 yıl hapis cezası alan Beşikçi'yi örnek göstererek ifade etti.*

Kürt milletvekillerinin 15 yıllık hapis cezalarını ve bu uygulamanın Türkiye'nin Gümrük Birliği'ne girişinin ertelenmesine yol açtığını hatırlatan The Guardian ay sonunda yayınlanacağını bildirdiği bir raporda (Index on Cencorship) Yaşar Kemal'in Türkiye üzerine düşüncelerinin yer aldığını, bu yorumları nedeniyle yazarın daha çok eleştiriyi üzerine çekeceğe benzediğini ifade etti.

Gazeteye göre Yaşar Kemal, sözü geçen raporda Türkiye'yi şöyle tanımlıyor: ***Türkiye zulmün ırkcı rejimine sahip. Demokrasi tavırları altında soykırım, işkence ve köy yakmalar olanca haşmetiyle sürüyor."***

Yaşar Kemal olayına yer veren diğer gazete, The Times, ***"İstanbul'daki DGM'nin Batı kamuoyunu hiçe sayarak Türkiye'nin en ünlü yazarının yargılanmasına karar verdiğini"*** *belirterek, Yaşar Kemal'in "Türkiye'nin anti-terör yasasını ihlalle suçlanan uzun yazarlar listesinin duayeni-en kıdemli üyesi - haline geldiğini ifade etti.*

Sema ÖZKURAL

İstanbul'daki DGM'nin **Batı kamuoyunu hiçe sayarak** Türkiye'nin **en ünlü** yazarını **yargılamaya karar verdiği!..."** söylenmektedir İngiltere'de...

Demek oluyor ki, Türkiye'nin savcıları-yargıçları, Batı kamuoyunu kızdırmamak için, Yaşar Kemal'i yargılamaya karar vermemeli idi!..

İşte, uluslararası ödüller, uluslararası ünler, Batılıların "bizdendir" dedikleri yerli yazındırıkların Türkiye'de yargısal dokunulmazlık kazanması için bir tuzak olarak kullanılmaktadır!..

Bu dava dilekçesinde Aziz Nesin'in uluslararası ünü ve ödülleri de, işte bu amaçla yargının gözüne sokulmuş bulunuyor!.. Yargı üzerinde, uluslararası kamuoyu baskısı kurmak için!..

Shakespeare ve iki yazar arkadaşının Casus oldukları, 500 yıl sonra açığa çıkmış bulunuyor. Ancak, kimi yerli yazındırıkların yabancılara casusluk ettiklerinin açığa çıkması için 500 yıl geçmesi gerekmeyecektir. Doğru düşünmenin evrensel ilkeleriyle usyürüten herkes, hangi yerli yazındırığın, yazarlık dışında hangi güçlerin buyruğunda çalıştığı anlayabilir ve bu çalışmaların uluslararası ödüllerle dokunulmazlığa kavuşturulduğunu kavrayabilir...

***

Patrik sözcüğünün dilimizdeki karşılığı Veli'dir.

Deveciyan sözcüğünün dilimizdeki karşılığı, Devecioğlu'dur.

Fransa'da ünlü bir avukat vardır: Patrik Deveciyan..

Türkiye'de de ünlü bir avukat vardır: Veli Devecioğlu...

Şu günlerde Fransa'daki avukat Patrik Deveciyan, Bernard Lewis'i mahkum ettirmeye çalışmaktadır. Çünkü, Lewis: "Türkler Ermeni soykırımı yapmadılar" demiştir.

ERMENİ SOYKIRIMI İDDİASI ÇÜRÜTÜLÜYOR

Bu yazı dizisini üç nedenle hazırlamaya karar verdim.

İlki, Birinci Dünya Savaşı sırasında uygulandığı iddia edilen "Ermeni Soykırımı"nı Türk hükümetlerine kabul ettirmek ve o olaylarda hayatlarını kaybedenlerin sözde öcünü almak maksadıyla Er-

meni teröristlerin kurşunlarına hedef teşkil ederek şehitlik mertebesine yükselmiş olan ve aralarında akrabalarımız, dostlarımız, yakınlarımız ve tanıdıklarımız bulunan tüm görevlilerimizin ve vatandaşlarımızın ruhlarını bir kere daha şad etmektir.

İkincisi 1915-1917 tarihleri arasında vuku bulan olayların "soykırım" olarak adlandırılamayalan olayların "soykırım" olarak adlandırılmayacağının bu kere bir yabancı tarafından açıklanmasına ve bu açıklama ile neden olduğu polemiğin dünyanın ve Fransa'nın en büyük ve ciddi gazetelerinden biri olan "Le Monde"da yer almasına rağmen, konunun yazılı ve görsel basınımızda çok az akis bulmasıdır.

Sonuncusu ise, okulda hocalarımızın ve Dışişleri'nde amirlerimizin bize öğrettikleri, benim de şimdi Marmara Üniversitesi Avrupa Topluluğu Enstitüsü'nde her ders yılı başında öğrencilerime tekrarladığım şu kuralı olaya uygulamakdır: "Bir sorunu tartışmaya başlamadan önce, onu bütün yönleri ile inceleyiniz. Kendi tezinizi ve görüşünüzü ayrıntıları ile saptayınız. Daha sonra karşınızdakinin ya da karşınızdakilerin görüşlerini öğreniniz ve onların söyleyeceklerine verebileceğiniz makul ve inandırıcı cevaplarınızı hazırlayınız. İşte o zaman tartışmadaki başarı şansızını artırmış olursunuz." Ben de gerçekten yararlı bu öğüte uygun biçimde konuya yaklaşacağım. Olayları bizim tezlerimize yakın şekilde anlatanlar kadar, aksi tezi savunan ve bizi suçlayanların görüşlerini, hoşlanmasak da, aynen aktaracağım.

Yukarıda sözünü ettiğim yabancının adı Bernard Lewis'tir. Devrimizin en ünlü şarkiyatçılarındandır. 1916'ta Londra'da Musevi bir aileden doğmuştur. Londra Üniversitesi'nde 1949-1974 yılları arasında görev yaptıktan sonra ABD'ye göç etmiş ve Princeton Üniversitesi'nde araştırmacı-profesör olarak çalışmıştır. Çalışmalarını, Ortaçağ'da Arap tarihi, Osmanlı devleti ve Türkiye Cumhuriyeti tarihleri üzerinde yoğunlaştıran Bernard Lewis'in bizimle ilgili olarak "İstanbul ve Osmanlı İmparatorluğu'nda Medeniyet" ve "Modern Türkiye'nin Doğuşu" gibi kitapları bulunmaktadır.

*Bu dizide tam bir tercümesini vereceğimiz yazısı nedeniyle geçen ay, biri Ermeni öteki Fransız iki örgüt bu ünlü bilimadamını mahkemeye verdi. Sol eğilimli Libaration gazetesine göre, Lewis'e dava açan örgütleri, Orly baskınını düzenleyen ASALA üyesi teröristleri savunan **Patrick Deveciyan adlı avukat** temsil ediyor.*

H. Fahir ALAÇAM
Milliyet Gazetesi 5.3.1994

"Türkler Ermeniler'in soyunu kuruttu" savlarına karşı çıkan Amerika'lı tarihçi Bernard Lewis, Fransa'da, bu sava karşı çıktığından dolayı mahkemeye verilmiş ve **Avukat P. Deveciyan,** Türk dostu Lewis'i mahkum ettirmeye çalışmaktadır.

"Aziz Nesin'in Türkleri uygarlıksız, göçebe gösteren" savlarının tümüne karşı çıkan eleştirmen Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bu savlarını çürüttüğünden dolayı suçlanarak mahkemeye verilmiş ve **Avukat V. Devecioğlu,** Özakıncı'yı mahkum ettirmeye çalışmaktadır. Çünkü bu davayı A. Nesin kazanırsa, bunu Türklere ilişkin sözlerinin gerçekliğinin tescili olarak göstereceklerdir.

Fransa da Lewis'i suçlayan **Avukat P. Deveciyan'ın** Lewis karşısında konumu neyse; Türkiye'de Özakıncı'yı suçlayan **Avukat V. Devecioğlu'nun** Özakıncı karşısındaki konumu odur. Şöyle ki:

Fransa'da Avukat **Deveciyan** nasıl yargıçların ve Lewis'in üstünde büyük bir kamuoyu baskısı kurmuşsa; Türkiye'de Avukat **Devecioğlu** da, işte öyle, bu davanın yargıcına ve Özakıncı'ya karşı, büyük bir kamuoyu baskısı kurmaya yönelmiştir.

Oysa Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in "Dava Dilekçesi"nde ulusumuzun onuru-yüzakı denilen türden işlerini değil; tersine, onun ulusumuzun onuruna saldıran, yüzakını karartan türden söz-yazı ve davranışlarını eleştiri konusu etmiştir. Şöyle ki:

1. Aziz Nesin, 10 Kasım 1959 günlü Akşam gazetesinde:

—"**Atam!** seni göremiyorum artık, seni göremiyoruz.. Anlıyoruz **Atam!** Ama anladıklarımızı söyleyemiyoruz... Yüzde yetmiş okuma yazma bilmiyor **Atam!.. Atam!** Aslı içimizi yakan, oy avcılığına çıkan politikacıların gericilere gittikçe daha çok ödün vermeye başla-

malarıdır.. **Atam!** en çok neye gereksiniyoruz?.. **Atam!** umudumuzu neye ve kime bağlayalım?.. Meşaleler söndü. Ortalık karardı. Yirmi yıl önce boğazıma düğümlenen hıçkırık, göz pınarlarımda donan yaşlar boşandı" diye yazarak, Gazeteciler Cemiyeti ödülünü kazanmıştır. Aziz Nesin'in bir yazıda altı kez Atatürk'ten **Atam** diye sözederek, Türk yazınında **"Atatürk'e Atam deme rekoru"** nu kırması değildir Özakıncı'nın eleştirdiği... Tersine:

2. Aziz Nesin, 27 Eylül 1992 günlü Hürriyet gazetesinde:

— Siz **Atatürk adına çok bozuluyormuşsunuz** öyle mi? sorusuna:

— **Evet!.. Türk'ün Atası** olduğunu söylemek hoşuma gitmiyor! Ben ona **Mustafa Kemal** demeyi tercih ederim" diye yanıt vermiştir.

1959'da **"Atatürk'e Atam deme rekoru"** kırarak ödül alan Aziz Nesin'in, 1992'de "Atatürk soyadına çok bozuluyorum. **Türk'ün Atası** demek hoşuma gitmiyor" demesi, böylelikle Yobaz Hasan Mezarcı ile bir çizgiye girmesidir Özakıncı'nın eleştirdiği!.

Çünkü, Hasan Mezarcı, Atatürk'e ilişkin sözleriyle toplumumuzda öfke seline yol açmış bir yobaz olarak, 25.2.1994 günlü Milliyet gazetesinin 17. sayfasında, tıpkı Aziz Nesin gibi: "Atatürk soyadına karşıyım" demiştir.

MEZARCI: ATATÜRK SOYADINA DA KARŞIYIM

RP İstanbul Milletvekili Hasan Mezarcı'nın Atatürk'e suikasta kalkışanların itibarının iadesini isteyen önergesi tepki görürken; ***Mezarcı, Atatürk soyadına da karşı çıktığını söyledi.***

Mezarcı bir televizyon kanalında Atatürk'e ve annesine hakaret ettiğinin anımsatılması üzerine, ***Atatürk'e "Türklerin Atası" anlamına gelen soyadının verilmesine karşı*** *olduğunu, Türklerin atasının Orta Asya'dan geldiğini, televizyonda da "Ben veled-i zina değilim" dediğini bildirdi.*

Mezarcı basın toplantısında hakkında çıkan haber ve yorumların çarpıtıldığını öne sürerek, kendisini izleyen basın mensuplarına "Muhatabım siz değilsiniz, medya politbüroları" dedi.

Dokunulmazlığının kaldırılması konusunda siyasal şantaj yapıl-

dığını iddia eden Mezarcı, "RP; Afrika'nın yerlisi, Amerika'nın zencisi değildir" diye konuştu.

Kendisinin Atatürk'ün kişiliğiyle, Kurtuluş Savaşı sırasındaki Atatürk'le değil, CHP Genel Başkanı sıfatıyla yaptığı devrimlerle, altı okla ilgili olduğunu kaydeden Mezarcı, bunu "bir siyasi tavır" olarak nitelendirdi.

Mezarcı, Atatürk ve annesine ilişkin hakaretlerin yer aldığı ve milletvekillerinin kutularına atılan yazıyla ilişkisinin olup olmadığının sorulması üzerine, bunun söz konusu olmadığını, bu yazının RP'li olmayan bir milletvekilinin faksına geçildiğini ve bu milletvekilinin yazıyı dağıttığının anlaşıldığını söyledi, ancak isim vermedi.

Önergede imzası bulunan RP Trabzon Milletvekili Kemalettin Göktaş ise, "Önergede Demokrasi Partisi milletvekillerinin imzası ben imzaladığımda yoktu. Yoksa önergeyi imzalamazdım. Ben imza atarken konunun araştırılması ve eğer bir haksızlık varsa, itibarlarının iadesinin sağlanmasını amaçladım" dedi. Göktaş, Atatürk'e karşı bir hareketin içinde hiçbir zaman olmadığını da öne sürdü.

Araştırma önergesini imzalayan Büyük Birlik Partisi (BBP) Kahramanmaraş Milletvekili Ökkeş Şendiller, ilke ve prensiplerine aykırı düştüğü için imzasını geri çektiğini açıkladı.

25.2.1994 Milliyet Gazetesi

Ve bu yobaz Hasan Mezarcı, toplum Atatürk'ü kendisine karşı korumak üzere ayaklandığında, kendi sözleri ile Aziz Nesin'in sözleri arasında bir ayrım bulunmadığını; Aziz Nesin'in ağzından çıkınca 'Düşünce özgürlüğü" denilerek hoş karşılanan sözlerin, Mezarcı'nın ağzından çıkınca "Atatürk'e sövgü" diye suçlandığını söylemiştir:

SABAH KALKAN BANA KÜFREDİYOR...

Ankara- Atatürk'e "veled-i zina" dediği ve Ata'ya suikast girişiminde bulundukları için asılanlara itibarlarının iade edilmesini istediği gerekçesiyle şimşekleri üzerine çeken RP'li Hasan Mezarcı, "Sabah kalkan bana küfrediyor. Hakkımdaki kampanyayı hayret ve ibretle izliyorum" dedi. Mezarcı, medya terörünün baskısı altında

olduğunu iddia etti ve kendisine küfreden herkes hakkında ceza ve tazminat davaları açacağını söyledi. Mezarcı, Sabah'ın sorularını yanıtlarken, kendisine karşı bir küfür yarışı başlatıldığını, oysa "kimseye küfretmediğini" savundu. Atatürk'e "veled-i zina" demediğini tekrarlayan Mezarcı şöyle devam etti:

"Aziz Nesin çıktı, Allah'ı, Allah'ın kitabını reddetti ve millete hakaret etti. Ama bunlar fikir ve inanç özgürlüğü içinde tolere edildi.Oysa ben kimseye küfretmedim. *Mustafa Kemal'e 'veled-i zina' da demedim,*

27.2.1994 Sabah Gazetesi

1959'da "Mustafa Kemal'e Atam deme rekoru" kırarak Gazeteciler Cemiyeti ödülü alan Aziz Nesin.

1992'de Mustafa Kemal'e Atatürk=Türkler'in Atası demeyi çirkin buldu"ğuna göre...

1959'da aldığı ödülü de çirkin bularak geri vermesi beklenir.

Aziz Nesin'in Atatürk'e ilişkin 1959'da yazdıklarını **övenler,** onun 1992'de Atatürk'e ilişkin yazdıklarına doğal olarak **söverler!!!**

Övme hakkı, **Yerme** hakkıyla birlikte vardır.

1959'daki Aziz Nesin, 1992'deki Aziz Nesin'i yerer!..

1992'deki Aziz Nesin'in, 1959'daki Aziz Nesin'i yerdiği gibi..

Bu yergiyi, ancak kulakları olanlar duyabilirler. **Kulağı kesik** olanlar değil!...

Aziz Nesin, 1959'daki Aziz Nesin'in 1992'deki Aziz Nesin'i yerdiğini duyamıyorsa; bu onun **"eski kulağı kesiklerden"** olması nedeniyledir.

Aziz Nesin, Özakıncı'nın kendisine sövdüğünü sanıyor.

Oysa, Özakıncı'nın yazılarında, bir Aziz Nesin, diğer Aziz Nesin'e sövmektedir, çoğunlukla...

Çünkü Aziz Nesin'in bir yazısı ötekine söver!..

Eğer Aziz Nesin, "Bana söven 500 milyon verecek" diyorsa, önce yazılarındaki ikinci Aziz Nesin'den davacı olmalıdır.

Aziz Nesin'in kendi kendisinden davacı olması gerekirken, Özakıncı'dan davacı olması; düşünsel sağlığını yitirmiş olabileceğini gösteren bir kanıttır.

XIII- Özakıncı, Aziz Nesin'in tüm görüşlerini değil, görüşlerinin bir bölümünü eleştiri konusu etmiştir

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in gülmece yazılarını değil, sanatsal yapıtlarını değil, sanat ve gülmeceyle ilgisi bulunmayan **sözde düşünsel** yazılarını eleştiri konusu etmiştir.

Cengiz Özakıncı'nın;

1- **Gülmece Yazarı** Aziz Nesin ile,

2- **Şair** Aziz Nesin ile,

3- **Oyun yazarı** Aziz Nesin ile, bir alıp veremediği olmamıştır.

Cengiz Özakıncı'nın;

4- **Köşe yazarı** Aziz Nesin ile,

5- **Karıştırıcı** Aziz Nesin ile,

6- **Düşünür** (=**Çelişir,** =**Saçmalar**) Aziz Nesin ile, anlaşmazlığı vardır.

Varsayalım ki, Aziz Nesin, bir **mizahçı,** bir **şair,** bir **oyun yazarı** olarak **ulusumuzun yüzakı ve onuru** olsun... bu, Aziz Nesin'in bir **köşe yazarı,** bir **manipulatör,** bir **düşünür** (=**Çelişir**) (=**Saçmalar**) olarak da **ulusumuzun yüzakı ve onuru** sayılmasını gerektirmez. Aziz Nesin'in bu ikinci bölüm işlerde **ulusumuz yüzakı ve onuru olmadığı,** Özakıncı'nın yazılarında belgelerle ortaya konulmuş bir gerçektir.

Eğer Aziz Nesin, yalnızca bir **mizahçı,** yalnızca bir **şair,** yalnızca bir **oyun yazarı** olsaydı, yapıtları zaten Özakıncı'nın eleştiri alanına girmez; Özakıncı Aziz Nesin'e bu dallarda yapıp ettiklerinden dolayı tek söz etmezdi. Çünkü, Özakıncı bu konuların uzmanı değildir. Aziz Nesin, "**Mizahçı**", "**Şair**", "**Oyun Yazarı**" olmaktan çıkarak, "**Köşe yazarı**", "**Manipulatör**", "**Düşünür = Çelişir = Saçmalar**" olunca, Cengiz Özakıncı'nın eleştirisine konu olmuştur.

Aziz Nesin, bir 'köşe yazarı, düşünür, manipulatör' olarak kendisinin **ne olduğunu,** yine kendisi pek güzel açıklayarak, şöyle demiştir:

"Köşeyazısı, salt bize (Türkiye'ye) özgü bir gazete yazısı türüdür.. Bizim köşeyazarı, gazetelerde **hergün** yazar ve **her konuda** yazar; onlar (Avrupa, ABD'dekiler) ise, haftanın belli ya da belirsiz bir gününde ya da bikaç gününde ve **salt uzmanı oldukları konularda yazarlar.**.

Bibakıma okurlar, bizdeki köşe yazarlarını **camide imamların va'zları, hutbeleri** yerine koymaktadır. O hocalar, imamlar da, **her konuda** ve her güncel konuda va'zederler. Bu hutbe ve va'zlar, dünya

işlerini dinsel açıdan açıklar. Hiçbir dinleyici, nasıl olup da imamın her konuda bilgisi olduğuna, her soruna çözüm getirdiğine şaşmaz!" (Bkz: A. Nesin —'Suçlanan Ve Aklanan Yazılar'— 5. bs- s. 8)

İşte Aziz Nesin'in Özakıncı'yı dava etmesinin nedeni, Özakıncı'nın Aziz Nesin'in nasıl olup da her konuda bilgisi olduğuna, nasıl olup da her soruna çözüm getirdiğine şaşması, ve bunun arkasındaki **bit yeniğini** araştırıp, ortaya çıkartmasıdır. Eğer Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'i **imam** belleyip, onun her sözünü doğru sayan, **"ilerici (!) de-muuuk-rat (?) koyuncuklar"**dan biri olsa ve Aziz Nesin'in **her sözüne "He!"** demiş olsa, Aziz Nesin Özakıncı'yı pek sevecek, bağrına basacaktı. Aziz Nesin, der ki:

"Bizdeki köşeyazarlığı da, hutbe veren, va'zeden **imamın** ya da köy hocasının görevi gibidir. Köşeyazarı hergün her konuda yazar, kendi dünya görüşüne göre sorunları yorumlar ya da çözümler. Köşe yazarı, eytişimsel olarak, hem okurlarının düşünce ve dileklerini yansıtır, hem de okurlarının **bilinçlerini biçimlendirir;** bu bakımdan **toplumsal bilinci yaratmakta ve biçimlendirmekte** bir **"bilinç mimarı"** gibi çalışır." (agy- s. 9)

"Bu" Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'yı dava etmiştir. Nasıl, camide **imam** söylev çekerken, **cemaat** de koyun gibi onun her dediğini doğru bellerken; cemaatten biri çıkıp, **"İmam efendi, saçmalıyorsun! Sözlerin çelişki dolu! Üstelik yalan da söylüyorsun!"** derse, **İmam** ona öfkelenir ve cemaati o kişiye karşı kışkırtırsa; Aziz Nesin de Cengiz Özakıncı'ya karşı işte öyle davranmıştır.

Aziz Nesin, **imam** olarak, kendi aydınlık(!) camisinde, kendi **cemaatine**:

"Atatürk, imzasını bir Ermeni'ye tasarlattırmış; ondan baka baka kopye ederek kullanmıştır!" diye **yobazlıklar** eder iken ve bütün "İlerici (!) De-muuk-rat(?) Koyuncuklar" cemaati de, onu **'huşu'** içinde onaylarken; Cengiz Özakıncı çıkmış:

"Bu bir yalandır! İşte bunun yalan olduğunu gösteren belgeler!" demiştir. Bunun üzerine **imam** Aziz Nesin, kendi sürüsünü Cengiz Özakıncı'ya karşı şöyle kışkırtmıştır:

—"Bir yazar (Cengiz Özakıncı), beni yalancılık ve iftiracılıkla suçlamadan önce şunları hiç düşünmez mi?.. "Atatürk imzasının özgününü bir Ermeni asıllı Kaligraf'ın yazdığını söyleyen" ben, Aziz Nesin;

78 yaşında, 53 yıllık bir yazar ve gazeteciyim. Benim, her biri 15-20 basım yapmış 96 kitabım var. Sonra bu imza yalanı, öyle uydurulacak bir yalana da benzemiyor. Benim bir dayanağım, güvenilir kaynağım olmasaydı, böyle bişey yazmazdım elbet. Değil mi ki, Cengiz Özakıncı adını araştırmacıya çıkartmış, 'şu işin aslını bir araştırayım da belge uydurarak dünyaya rezil olmayayım" diye hiç düşünmez mi? Şimdi, düşünmesini bilmeyen bu yurttaş, size göre sevgili okurlarım, yüzde altmış (aptal)ların mı, yüzde kırk (uyanıkların) mı arasına giriyor?" (Bkz: A. Nesin-Aydınlık, Başyazı 2. 8. 1993)

Evet, **Aydınlık Camii Vaizi, İmamı, "İlerici (!) De-muukrat(?) Tekkesi Şeyhi Aziz Nesin,** her konuda bilgiçlik tasladığı sırada, Atatürk İmzası konusundaki va'zının **yalan** olduğunu belgelerle kanıtlayan Cengiz Özakıncı'yı, kendi sürüsüne işte böyle **sahtekar, aptal** olarak damgalatmış; yaşının ilerlemiş, yapıtlarının çok olduğundan dem vurarak, kendisinin her söylediğine inanılması gerektiğini bildirmiştir.

Bu, İlerici de-muuuk-rat yobazlıktır!..

'Bu' Aziz Nesin, **"Mizah Yazarı"** Aziz Nesin değildir!

'Bu' Aziz Nesin, **Şair** Aziz Nesin değildir!

'Bu' Aziz Nesin, **'Oyun Yazarı'** Aziz Nesin değildir!

'Bu' Aziz Nesin, kimi yazıları 'Cami'lerde Atatürk'e karşı kin ve öfke tohumları saçmakta kullanılan, **Türk Kurtuluş Savaşı sırasında bizi içimizden vurmuş oldukları için halkımızın belleğinde olumsuz iz bırakmış olan Ermeni yurtdaşlardan birini, Atatürk'e imza atmasını öğretmiş diye göstererek; dolayısıyla halkın Atatürk'ten soğumasına çalışan** bir Aziz Nesin'dir!..

Aziz Nesin, bu davada "Ulusumuzun yüzakı onuru sıfatıyla davacı" olamaz; **"İlerici de-muuk-rat yobaz imam" sıfatıyla davacı** olabilir.

Çünkü Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in "Ulusumuzun yüzakı onuru" diye yutturulan "Mizah Yazıları"na, 'Şiirleri"ne, "Oyunları"na aşağılamalarda bulunmamıştır; Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in "İlerici maskeli, demokrat maskeli, yobazlıklarına" eleştiri getirmiştir. Bu davada, Aziz Nesin'in 'Yobaz vaizlikleri'ne karşı, Cengiz Özakıncı'nın **sövgü** diye sunulan eleştirileri yargılanmaktadır.

Cengiz Özakıncı;

"Türkiye hiç bir dönem laik olmamıştır" diyen Aziz Nesin'e karşıdır...

Cengiz Özakıncı,

"Tüm dinsel cemaatlere özerklik verilsin" diyen Aziz Nesin'e karşıdır...

Cengiz Özakıncı,

"Cemalettin Kaplan'ın Kur'an yorumu en doğru olanıdır" diyen Aziz Nesin'e karşıdır...

Cengiz Özakıncı,

"Müslüman olan laik olamaz" diyen Aziz Nesin'e karşıdır.

Cengiz Özakıncı;

"Gerçek Müslümanlar Atatürk'ü sevmezler! Benim babam gerçek, aydın bir Müslümandı, Atatürk'ü sevmezdi" diyen Aziz Nesin'e karşıdır...

Cengiz Özakıncı,

Önce "Ben Dinsizim, Allahsız'ım" deyip, ardından "Ezan Türkçe okunmalıdır" diyerek, Ezanın Türkçe okunmasını dinsizlik Allahsızlık göstergesi olarak belleten Aziz Nesin'e karşıdır...

Cengiz Özakıncı,

"Batı kopyacılığının, biçimsel batılılaşma yanlışlığının Türkiye'ye *en büyük zararı laiklik kurumuyla gelmiştir*" diyen Aziz Nesin'e karşıdır...

Cengiz Özakıncı, özetle **"Yobaz Aziz Nesin'e karşıdır"..** Aziz Nesin'in bütün **yobazlıklarını** "İlericilik, demokratlık" diye yutturmasına karşıdır...

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin "Abdurrahman Dilipakçı", "Ali Bulaççı", "Cemalettin Kaplancı", "Necmeddin Erbakancı" olduğu yerde Aziz Nesin'e karşıdır." **Mezarcı Aziz Nesin**'e karşıdır...

ERBAKAN: 'BÖYLE LAİKLİK DÜNYADA YOK'

Değişiklikler konusunda halka kulak verilmesi gerektiğini savunan Erbakan şunları söyledi:

*"Biz bu çalışmalarda halk ne istiyorsa, o olsun istiyoruz. Türkiye'deki birtakım aşırı uçlar, **dünyanın hiçbir yerinde olmayan bir başka laiklik uygulamaya çalışıyorlar.** Kazan koyuyorlar ve tamtam dansına başlıyorlar. İşte Türkiye böyle bir Afrika ülkesidir. Türkiye'de insan hakları yoktur. Biz Lozan'da Türkiye'deki azınlıklara hangi haklar verildiyse, Müslümanlara da aynı hakların verilmesini istiyoruz."*

16.6.1994 Milliyet Gazetesi

ERBAKAN: LAİK OLAN RP'DİR

Erbakan, şöyle konuştu: "Her üç parti gibi, laik olduğunu söyleyen diğer partilerde laik değildir. Tek laik biziz. Yalnız (RP) laiktir. Dünya laiklikten ne anlıyorsa, biz de onu anlıyoruz. Laiklik, herkesin dini inanca sahip olması ve kimsenin dini inancının baskı görmemesidir. İşte biz bunu savunuyoruz. Bunlar laikliği dinsizlik olarak anlıyorlar. O yüzden de terörle mücadele kanununa (Ham hum şaralopla) İslamcılara baskı uygulama hükmünü koymaya çalışıyorlar. Ama Milli Görüş bunu izin vermez. Bu görüşün kökü çok derinlerdedir."

16.11.1994 Türkiye Gazetesi

Görüleceği üzere, gerek 16.6.1994 günlü Milliyet, gerekse 16.11.1994 günlü Türkiye gazetesinde, Erbakan laiklik istediklerini söylemekte!!! Ancak, Erbakan'ın laiklikten anladığı, tamı tamına Aziz Nesin'in laiklik tanımına uymakta!!!

Erbakan da tıpkı Aziz Nesin gibi, "Türkiye'nin cumhuriyet tarihi boyunca hiç bir dönemde laik olmadığını" **salla**makta. (Buna **sa**vlamak değil, **sal**lamak denir.)

Erbakan da tıpkı Aziz Nesin gibi, "Türkiye'nin laik olabilmesi için dinsel cemaatlere özerklik verilmesini" **salla**makta.

Erbakan'a göre "Türkiye'de laiklik denilen kurumun dünyada bir benzeri yoktur. Böyle laiklik olmaz. Dünyada laiklik öteki laik ülkelerde nasıl uygulanıyorsa, öyle uygulanmalıdır. Refah Partisi Türkiye'deki biricik laik partidir!!! Dünya Laiklikten ne anlıyorsa Refah Partisi de onu anlamaktadır... Laiklik **herkesin dini inancı ne ise onu uygulamasıdır.** Her dinsel cemaatin kendi dinsel hukukunu uygulayacak biçimde özerk kılınmasıdır."

Aziz Nesin de laiklikten bunu anlamaktadır. Aziz Nesin de dinsel cemaatlere özerklik diye tutturmuştur. Aziz Nesin der ki:

—"Türkiye Cumhuriyeti devleti laik değildir ve **hiç bir zaman da laik olmamıştır!..** Diyanet İşleri Başkanlığı'nın hükümetin içinde bulunması, Türkiye Cumhuriyeti'nin **laik olmadığının** çok açık kanıtıdır. Tek yolu vardır: Başka laik ülkelerde olduğu gibi, bütün din ve mezhepten olanların **özerk dinsel kurum**lara kavuşmaları.. **Başka türlü laik olunamaz!..**" (Bkz: Aydınlık - 7.5.1993)

Bütün **yobaz**lar Aziz Nesin'in bu önerisinin altına imzalarını atmaktadırlar! Aziz Nesin, yine der ki:

—"Türkiye ve Türkiye dışında, Diyanet İşlerine karşı bir çok Müslüman mezhepler, tarikatlar, gruplar vardır. Bütün bu Müslümanlar **özgür, bağımsız ve özerk olmalıdır...** Kendi meslek okullarını (İmam-Hatip liseleri ve Kur'an Kursları gibi), kendi tapınaklarını (Cami ve Mescid gibi), kendileri, kendi bütçelerinden kurmalıdırlar ve din adamlarının aylıklarını da devlet bütçesinden değil, kendi bütçelerinden ödemelidirler... Kendi özgür ve **özerk** örgütlerini kurmalıdırlar. (Ki Türkiye laik olabilsin!!!)" (Bkz:- 15 Temmuz 1993- Aydınlık)

Ne ilginçtir ki, son Diyanet İşleri Başkanı'da, birden bire **Aziz Nesin**'ci kesilerek, şöyle inciler yumurtlamıştır:

YENİ BAŞKAN DA 'YARI ÖZERKLİK' DEDİ

*Diyanet İşleri Başkanlığı için "**yarı özerklik**" tartışmasını başlatan eski Başkan Prof. Dr. Sait Yazıcıoğlu'na şimdiki Başkan M. Nuri Yılmaz da destek verdi. Yılmaz, rahat hareket alanı oluşturulması bakımından Diyanet'in **yarı özerk** olmasını faydalı gördüğünü açıkladı.*

Önder YILMAZ: 10.1.1995 Milliyet Gazetesi

LAİKLİK YERİNE HOŞGÖRÜ

Türkiye'nin iç barışa ulaşması için **laiklik kelimesinin Anayasa'dan çıkarılması isteyen Aytunç Altındal** "Türkiye'de çatışma istenmiyorsa, devletin anayasasındaki 'devlet laiktir' ifadesinin çıkarılarak, yerine 'devlet toleranslıdır' denilmesi gerekmektedir" dedi.

Demokrasi Vakfı'nın "Türkiye'de Laiklik Uygulamaları" panelinde gazeteci-yazar Altındal şunları söyledi: "Avrupa'da din ve devletin ayrılması diye bir şey yoktur. Avrupa'da, devlet-kilise, din-ideoloji, kilise-siyaset ayrımı vardır. Bunlara bakıldığında Türkiye'nin laiklik kavramı başlı başına bir olay olarak karşımıza çıkıyor. Türkiye'deki laiklik anlayışı nev'i şahsına münhasırdır. Bu, devlet laisizmidir" dedi.

Diyanet İşleri eski Başkanı Prof. Dr. Sait Yazıcıoğlu ise laikliği kendi koşulları içerisinde oluşan bir kavram olarak niteleyerek şunları: "Laiklik kavramı halka inmedi, hep itici geldi. Aydınların bir söylemi haline dönüştü. Türkiye şartlarına uygun laiklik geliştirilebilirdi ama yapılmadı."

Önder YILMAZ: 10.1.1995 Milliyet Gazetesi

Diyanet İşleri Başkanı, konumundan dolayı birden bire tam özerklik diyemeyip, ağzının yarısı ile özerklik diyebiliyor. Önce özerkliğin **yarımını** konuşmaya alıştırılacak, sonra özerkliğin tamamını geçirip, kurtulacaklar. Böylece Diyanet İşleri devletten ayrılacak, derebeylik oluşturacak. Vergiler devlete değil, derebeylerine = dinağalarına verilecek. Böylece ülkemiz laik olmuş olacak! **Tam Aziz Nesinlik bir laiklik!!!** Türkiye toprakları üzerinde yaşayan her din cemaati kendi papasının buyruğunda kendi Vatikan'ını kuracak ki, Türkiye laik olabilsin!. İşte Aziz Nesin'in "laik"(!)liği!.

Aziz Nesin'in "Laik"liğine karşıt olarak, işte Atatürk'ün laikliği:

ESKİ PAPA'NIN İSTANBUL'DA OKUDUĞU TÜRKÇE DUA

"Ben, Türkleri çok severim. Türk halkı mümtaz meziyetlere sahiptir. Gelecek, onlar için büyük şeyler vadediyor."

Papa XXIII. Johannes'in bu sözlerini, onunla 8 yıl Türkiy'de arkadaşlık yapmış olan halen Vatikan'ın Türkiye Elçiliği ataşelerinden, Vittorio Del Giorno bize nakletliyordu.

"Tanrı mübarektir. Onun aziz adını iyilikle anınız!..."

1934-35 *yıllarında idi. Yukarıdaki sözleri, Şişli'deki Gürcü kilisesinde, bir âyini idare eden, Katoliklerin Türkiye delegesi, Başpapas Angelo Roncalli (Sonradan Papa XXIII. Johannes) söylüyordu. Bu sözleri* ***Türkçe olarak*** *söylemekte ve 15 satır tutan duayı, hazır bulunanlara da* ***Türkçe olarak*** *tekrar ettirmekteydi.*

Dinî merasimin bitimini bildirirken, şu son konuşmayı da yaptı:

— Türk vatanında yaşıyoruz. Bu aziz topraklarda, ***bu milletin dilini bundan sonra bütün âyinlerin sonunda hep birlikte tekrarlıyacağız.***

Konuşmanın yapıldığı 1934 yılında, rahmetli Atatürk sağdı. Devrimlerinin devamı olarak yeni bazı kararlar almış, bunların tatbikı da yürürlüğe girmişti. Bunlardan bir tanesi, Hıristiyan dünyası

için çok önemli sayılmıştı. ***Bazı kilise mensupları tedirgin görünüyorlardı. Kanun, Türkiye'deki din mensuplarını ayırdetmeksizin, dinî kıyafetleriyle sokaklarda dolaşmalarını yasaklıyordu. Oysa, kapitülâsyonların alışılagelen serbestliğinden biri olarak kabul ettikleri, dinî kisveyle dolaşma yetkisi, artık kalmamıştı. Sivil dolaşmak onları rahatsız etmekteydi.***

Bütün Lâtin katoliklerinin başı olarak geldiği bu memleketin kanunlarına saygı göstermenin bir vazife olduğunu ilk defa kendisi takdir etti. Etrafındakilere:

"Hayır... Biz, sınırları içinde yaşadığımız bir milletin kanunlarına saygı göstermekle vazifeliyiz. Bu bakımdan şapkalı ve sivil dolaşmak güç gelse de, buna alışacağız" diye etrafındakilere vaz veriyordu.

Röportaj: Turgut ETİNGÜ-
Niyazi Ahmet BANOĞLU

Atatürk'ün laikliğinde, Papa bile papalığını Atatürk'ün çizdiği sınırların dışına çıkarak yapamaz!.. Atatürk; "çıkar cübbeni der", çıkarır; "Tanrı'ya ne dersen de, ancak Türkçe olarak yapacaksın duanı", der; Papa da bu buyruğa uyar! Atatürk Vatikan Papazlarına dahi cübbelerini çıkartıp, onların sokaklarda dinsel giysiyle dolaşmasını yasaklamıştır. İbadet bittikten sonra, sıradan bir yurttaş olmuşlardır.

"ERBAKAN'A ABD'DE SORULAN SORULAR"

RP liderine Washington'da gerçekten yoğun bir ilgi var. Üstelik gezisinin hiçbir resmi yanı da bulunmuyor. Ama Erbakan, "İlgiyi üzerine çekmeyi" çok iyi biliyor. Kendisine Amerikalıların daha ziyade neleri öğrenmek istediklerini ve RP ile İslami gelişmelerden neleri merak ettiklerini soruyorum. "Bu gezisinde oldukça yumuşak ve hoşgörülü bir yaklaşım içinde olduğu intibaını edindiğimi, bunu kasıtlı olarak mı yaptığını ve bazı yerlere bu yolla vermeye çalıştığı

mesajın muhataplarınca yeterli biçimde alınıp alınmadığını" öğrenmek istiyorum.

Kurt politikacı bu sorularını yüzünden eksilmeyen o meşhur tebessümü ile dikkatle dinliyor. Sonra da daha ziyade; "Siz iktidara gelirseniz Türkiye'de şeriat devleti mi kuracaksınız? Seçimi kazanırsanız, Türkiye'de ihtilal olur mu?" türünden sorularla karşılaştığını ifade ederek, bunları çok açık ve net bir şekilde cevaplıyorum diyor. Ayrıca "Refah'ın demokrası anlayışını ve ***laiklik dahil dintoplum ilişkilerine*** *nasıl baktığımızı, adil düzen programımızı, burada bütün açıklığı ile anlatmak imkanını buluyoruz" şeklinde konuşuyor.*

"LAİKLİĞE EVET İSLAM DÜŞMANLIĞINA HAYIR"

"Ancak Türkiye'de laikçiler, laikliği islam düşmanlığı olarak tatbik ediyorlar. İslamiyette zorlama yortur. ***Biz iktidara geldiğimizde laikliği ABD'deki gibi tatbik edecek; yani her dinden ve fikirden insanlara hoşgörü ile yaklaşacağız.*** *İnsanlara tercih hakkı tanıyarak tam bir demokratik adil düzen sağlayacağız.*

Şunu da söyleyeyim: Biz iktidar olursak askerler darbe yapmaz. Aksine RP'yi ve milli görüşü en iyi askerler değerlendiriyor. Bugüne kadar yapılan darbelerden hiçbir fayda sağlanamadığını hem ihtilali yapanlar hem de halk çok iyi anladı. Ayrıca Türk ordusu halkın içinden çıkmıştır ve demokrasiye bağlıdır. Askeri lojman çevrelerinde en yüksek oyu Refah alıyor. Askerleri Refah'a yaklaştıran en önemli faktörlerden birisi de ABD'nin Türkiye'ye sattığı ve hibe ettiği askeri malzemelere getirdiği akıl almaz kısıtlamalardır. İhtiyacının yüzde 95'ini dışardan karşılamak durumunda olan askeriyenin en büyük arzusu, yerli harp sanayiinin kurulmasıdır. Bunu da ancak RP iktidarının gerçekleştirebileceğini çok iyi biliyorlar."

Hasan Mesut Harar: Washington Mektubu.
Türkiye Gazetesi, 21.10.1994.

Türkiye'de dinsel cemaat önderleri ile, Aziz Nesin'giller, elele verip ağız birliği içerisinde, Cumhuriyet Dönemi'nde uygulanan laikliğe karşı bir kığırdım çalkantısı patlatmış; Türkiye'nin Atatürk'ten bugüne laik olmadığını; **laikliğin, dinsel cemaatlere ülkeler içinde derebeylik kurdurmakla gerçekleşeceğini,** batıda laikliğin böyle uygulandığını, bizde de böyle olması gerektiğini haykırıp duruyorlar. Erbakan ile Aziz Nesin, bu konuda bütünüyle yoldaşdır!

Görüleceği üzere, Erbakan: Biz iktidara geldiğimizde, laikliği **tıpkı Amerika'daki gibi tatbik edeceğiz!"** demektedir.

Aziz Nesin de, zaten bundan başka bir şey istememekte!..

Erbakan, **"Papazlar bile RP'nin iktidara gelmesini istiyor!"** derken, çok acı bir gerçeği dile getirmekte:

"DEVLET HALKA HİZMET İÇİN VARDIR"

... Bir Yunanlı gazetecinin, "RP iktidara geldiğinde Türk-Yunan ilişkileri ne olacak? Fener Patrikhanesi'ni ne yapacaksınız?" sorusuna ***"Papazlar bile RP'nin iktidara gelmesini istiyorlar"*** *karşılığını veren RP lideri şöyle devam etti: "Türkiye ve Yunanistan iki komşu ülkedir. Dostane ve barış içinde ilişki gelişitirmek en doğal bir olaydır. Üzülerek görüyoruz ki, Yunan hükümetleri bugüne kadar Türkiye'yi hep hedef olarak gösterme gayreti içindeler. Yunan hükümetlerinin ve basının da çatışma yerine barışçı ve uzlaşmacı tavır takınmaları gerekir. Fener patrikhanesi dini bir müessesedir. Lozan Antlaşması'na göre statüsü belirlenmiştir. Türkiye'deki Ortadoks Hristiyanların ihtiyacını karşılamaktadır. Bizim diğer partilerden farkımız, 'Devlet halka hizmet için vardır' diyoruz. Bu hizmete, dini ihtiyaçların karşılanması da dahildir. Diğer partiler Türkiye'de halkın dinini tanımıyor. Bu yanlışı biz düzelteceğiz. Biz bu konuda hiçbir din ayrımı da göstermiyoruz. Zaten bizim inancımızda hoşgörü var."*

Hasan Mesut HAZAR: Türkiye Gazetesi. 21.10.1994

Evet! Bu acı bir gerçektir! **Türkiye'de Papazlar dahi RP'nin** (ve Aziz Nesin'in 'Laiklik (!) anlayışının) **iktidara gelmesi için dua**

etmektedirler!.. Atatürkçü Laikliği yıkmak için, Papazlar + İmamlar+dinsizler elele vermiştir! Çünkü bunların istedikleri, devlet denetiminden bağımsız birer vatikan oluşturmaktır bu ülkede!.. Peki, her dinsel cemaate bu ülkede Vatikan statüsü verilirse, ortada T.C. Devleti diye bir devlet kalır mı?!

Aziz Nesin'in "Laiklik dinsel cemaatlere özerklik vermektir" savı, tüm yobazların dillerindedir. Bunlardan biri olan Şii lideri Ahunt Hüseyin Yeşil, Türkiye'de öyle bir düzen olsun ki, Türkiye'deki Şii'ler İran'a gitmek zorunda kalmasınlar; bu da ancak tam laiklik ile olur, diyor.=Cemaatlere beylik vermekle!..

Türkiye'li Şiiler, Türkiye'de kendi Vatikanlarını kurabilmek istiyorlar. Ancak böyle olursa, tam laiklik gerçekleşebilirmiş!!!

'LAİKLİK TAM UYGULANSIN'
Türkiye'deki Şii lideri Yeşil'den çağrı

Türkiye'deki Şiilerin liderlerinden Ahunt Hüseyin Yeşil, Osmanlıların baskısı yüzünden bazı Şii vatandaşların inançlarını saklamak zorunda kaldıklarını ve dağlara çekildiklerini söyledi. Atatürk'ün başlattığı milli mücadele ile Şiilerin nefes aldığını sözlerine ekleyen Yeşil, ***"Hâlâ baskıların kalkmadığını düşünen bazı Aleviler dağlardaki yaşantılarına devam ediyor"*** *dedi.*

Dini eğitimi İran'ın eski dini lideri Ayetullah Humeyni'nin doğum yeri olan ***Kum kenti*** *ile Necef'te tamamlayan Ahunt Hüseyin Yeşil, Alevilerin dini konularda eğitilmeleri gerektiğini söyledi. Birçok Şii ve Alevinin* ***dini eğitimlerini İran ve Irak'ta yaptığına değinen*** *Yeşil, "Şii Müslümanlar* ***dini eğitim için İran ve Irak'a gidiyorlar.*** *Biz buralarda eğitim görmektense* ***kendi ülkemizde okumak isteriz.*** *Böylece ülkelerin propagandasından da kurtulmuş oluruz.* ***Biz laiklikten yanayız, laiklik tam uygulansın"*** *diye konuştu.*

Kenan BİLİZ: Milliyet Gazetesi. 26.7.1990

Evet, Aziz Nesin, "ilerici-demokrat" görünümle bağırıyor:

—"Devlet dinden elini çeksin!.. Devlet dini denetlemesin!. Diyanet İşleri Devletten ayrılsın!.. Dinsel cemaatler özerk, devletten bağımsız örgütlensinler!.. Laiklik işte budur!.."

Aziz Nesin'in amaçladığı laiklik ile, yobazların amaçladığı laiklikarasında, hiç bir uyuşmazlık bulunmamaktadır.

Yobazlar nasıl bir laiklik istiyorlarsa,

Aziz Nesin de işte öyle bir laiklik istemektedir!

Aziz Nesin'in din konulu önerileri ile yobazların din konulu önerileri, bütünüyle örtüşmektedir. Nokta dergisinde 'Müslüman aydın" diye tanıtılan Hasan Hüseyin Ceylan, tipik bir **Aziz Nesinci Yobaz** olarak şunları söylemektedir:

"ARTIK DEVLET KAYBEDECEK"

Din-devlet ilişkileri konusunda yaptığı çalışmalarla tanınan Müslüman aydınlardan Hasan Hüseyin Ceylan, Nedret Ersanel'in sorularını yanıtladı.

***Nokta:** Din alanının devlet tarafından düzenlendiği mevcut yapı sizce sürdürülmeli midir? Yoksa mevcut model işlemiyor mu?*

Ceylan:** Bu modelin işlemediği zaten şu son gelişmelerle de ortaya çıkmıştır. Yapılması gereken şudur: **Devlet bütünü ile dinden elini çekmelidir.

Nokta:** "**Bütünüyle**" derken neyi kastediyorsunuz? Örneğin, televizyondan dini yayınlar, okullardan din dersleri kaldırılsın mı? İmam hatip okulları kapatılsın, **Diyanet İşleri Başkanlığı lağvedilsin mi?

***Ceylan:** Bugünkü anlayış ile din ve ahlak programlarının TV'den yayınlanmasına şiddetle karşıyım. Ama unutmamak lazım ki İslam bir hayat nizamıdır. Bu nedenle din-devlet ilişkilerinde belli noktalarda iç içelik olacaktır. Şu halde, dini programlar TV'den yayınlanmalıdır ama, **bunları dini cemaatler yaptırmalıdır.** Diyanet İşleri Başkanını rejim değil, vaiz ve imamlar demokratik usullerle seçmelidir. İmam hatip okulları da bu yapıya bağlanmalıdır.*

***Nokta:** Sizce **devletin dinden tümüyle elini çektiği bir Türkiye** nasıl bir Türkiye olur? Böyle bir Türkiye'de tarikatlar arası ilişkiler nasıl bir görünüme bürünür? Bu yolla İslamcı akımların parlamento zeminine çekilmesi ne tür siyasal sonuçlara yol açar?*

***Ceylan:** Türkiye'de tekkeler ve zaviyeler kapatılmış ise de tarikatlar hâlâ vardır. Tarikat olayı İslam geleneğinde vardır, eski yapı-*

larına zamanla kavuşmuşlardır. ***Devletin dinden elini çekmesiyle bu faaliyetler daha da gelişecektir.*** *Hatta siyasi partileşme işinde de rekabete gireceklerdir. Bunu doğal karşılıyorum. Burada güçlü olan kendini gösterir. Gelecekte Cezayir örneğinde olduğu gibi demokratik uluslarda ve demokratik yapılanmanın içinde anayasa çizgisine uyarak, laik kurallar çerçevesinde inananların zamanla iktidara mührünü vurabileceklerine inanıyorum. Belki o zaman da bunun demokratik olmadığına inananlar olacak, belki de yeni 12 Eylül'ler olacaktır. Devletin İslama ve dini uygulamalara karşı takındığı çifte standart devam ettiği sürece Türkiye'de devletin her zaman Müslümanlarla sorunu olacaktır. Ve bu problemlerde kaybeden bundan sonra devlet olacaktır.*

19.8.1990 Nokta Dergisi

Yukarıdaki görüşlerin altına Aziz Nesin'de imza koymuştur. **Dinsel cemaatlere özerklik! Dinsel cemaatlere bağımsızlık!.. Dinsel cemaatlere derebeylik! Vergi toplama özgürlüğü! Otonomi!.** Devlet din alanında ne fırıldakdaklar çevrildiğine karışmasın!.. Her cemaat lideri, kendi cemaatini koyun sürüsü gibi güdebilsin!. Ona kimse karışamasın!. Bunun adı da **tam laiklik** olsun!. Niçin? Çünkü Aziz Nesin **tam laiklik**ten bunu anlıyor!!!

Aziz Nesin'in 'bu' **yobazlığı** unutulmaz!..

Aziz Nesin'in 'bu' **yobazlığı,** aynen Ali Bulaç'ın ağzındadır:

"MÜSLÜMANLAR DEVLETSİZ YAŞAMASINI ÖĞRENMELİDİR"

İslamcı aydınlar arasında saygın bir yeri bulunan "Kitap Dergisi" Genel Yayın Yönetmeni Ali Bulaç ***Nokta'****nın sorularını cevapladı.*

Nokta: *Derginiz, geçtiğimiz yılın kasım sayısını din-devlet ilişkisi konusuna ayırmış, siz de o sayıda yayınlanan bir yazınızda* ***devletin din alanından tümüyle çekilmesini ve din işlerinin cemaaate bırakılmasını savunmuştunuz.*** *Bu öneriniz geniş tartışmalara yol açtı. Buna katılmayan Müslüman aydınların tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Bulaç: *Bu, tarihimiz boyunca uygulanan bir şeyin değiştirilmesi önerisine gösterilen sezgisel bir tepkidir. Unutmamak lazım ki, 1300-1400 yılık tarih boyunca hep devlet düzenlemiş din alanını. Fatih'in İstanbul'u fethinden sonra oluşturulan Şeyhülislamlık kurumuyla da Bizans-Ortodoks geleneği aktarıldı bünyemize. Sistemde padişahın dini iradesini şeyhülislam, dünyevi iradesini de sadrazam temsil ediyordu. Dedikleri doğru, bu* ***çoğunluk rejimidir.*** *Ama biz* ***çoğunluk rejimi*** *değil,* ***çoğulculuk*** *rejimi istiyoruz. Yani herkes kendi bağlı olduğu siyaset, ideoloji, düşünce ve inancın doğrultusunda yaşayacak ve* ***ancak onun hukukukuna*** *karşı mesul olacak. Yani insan ben Müslümanım, ben Hıristiyanım.. Marksistim, ateistim, liberalim ve kendi inandığım görüşün temel kavramlarıyla sorumlu tutulmak istiyorum diyecek. Bu, bir hayal değildir. Nitekim bizim tarihimizde devlet Müslüman toplumu üzerinde baskı rejimi kurmuştur ama, gayri müslim toplumlar üzerinde baskı rejimi kurmamıştır. Onlara özgürlük tanımıştır.* ***Hıristiyanlar*** *özerk olmuştur,* ***Yahudiler*** *özerk olmuştur, bırakın onları şeytana tapan* ***Yezidiler özerk*** *olmuştur, ateşe tapan Beluciler, hatta fetişist, yani nesneye tapan klanlar bile özerk olmuştur. Biz, işte böyle bir dünya istiyoruz. Çoğunlukçu değil, çoğulcu bir dünya istiyoruz.*

12.8.1990. Nokta Dergisi

Evet, neler istiyor yobaz Ali Bulaç?!! Ali Bulaç diyor ki: "Biz **çoğunluk** rejimi değil, **çoğulculuk** rejimi istiyoruz. Yani herkes kendi bağlı olduğu siyaset, ideoloji, düşünce ve inancın doğrultusunda yaşayacak ve ancak onun **hukukuna karşı mesul olacak..** Hıristiyanlar özerk, Yahudiler özerk, şeytana tapanlar özerk, Müslümanlar özerk olacak, biz işte böyle **çok hukuklu** bir Türkiye istiyoruz" diyor... Aziz Nesin de Türkiye'nin böyle bir yönetim biçimine geçmesinin baş borazanlığını yapmaktadır!. Her dinsel cemaat, Türkiye'de devletin denetiminden bağımsız, kendi Vatikan'ını kursun ki laik olabilelim!!!

Türkiye'nin üniter devlet yapısı, Dincilere, Kürtçülere, vb. batmaktadır. Aziz Nesin'e de batmaktadır. Aziz Nesin:

—"SSCB'de **bir çok halklar** var.. Hepsi bir **federe cumhuriyet** içindedir. Öyle ise **yapacağımız şey** nedir? Kürt ve Türk halklarının ve aydınlarının ortak çabalarıyla, Türkiye'nin **yanlış olan** (=**Üniter**

devlet) yapısını, toplumsal yapısını değiştirmeye birlikte çalışmaktır." (Bkz: A. Nesin —SSCB— s. 117)

—"Benim anladığım demokrasi, **çoğunluğun** egemen olacağı bir düzen değildir. Her dalda azınlıkta kalanların da haklarının korunacağı **çoğulcu bir** demokrasiden yanayım." (Bkz —A. Nesin— İKK- s. 79) diyerek, tıpkı Abdurrahman Dilipak, Ali Bulaç, Erbakan, Cemaleddin Kaplan vb. gibi **Türkiye'ye çok hukuklu (=çoğulcu) federatif bir devlet** öğütlemeye başlamıştır. **Yobazların "Allah'ın emri"** diye, Aziz Nesin'in ise **"Demokratlığın gereği"** diye dayattıkları bu devlet devrimi; gerçekte ABD+Avrupa kaynaklı yeni Sevr dayatmasıdır. Dinci yobazların önerileri ile Kürtçülerin ve İlerici Demuukratların önerileri, sanki tek beyinden çıkmış bir proğram olunca; bunların tek elden güdümlenmiş bir çapraz ateşin tetikçileri oldukları çok açık biçimde görülmektedir.

Öldürülmek istenen: **Atatürkçü laik üniter devlettir.**

Öldürmek isteyen : **ABD+Avrupa başta olmak üzere, Türkiye'nin bölünmesinden yarar uman tüm yamyam devletlerdir.**

Öldürme yönmeti : **Çapraz ateştir.**

Tetikçiler : Sağdan ateş edecek olan: **Dinci ve ırkçı yobazlardır.**
Önden ateş edecek olan: **II.Cumhuriyetçilerdir.**
Soldan ateş edecek olan: **Demuukratlardır.**
Arkadan ateş edecek olan : **Kürtçülerdir.**

Bu dört kesimin, üniter T.C. devletine karşı, birbirinin eşi önerilerle saldırmaları; tümünün ortak amacının federal, çok hukuklu, özerk yönetimler kurmak olması; ve bunların, birleşik cepheler ve eylem birlikleri kurarak, üniter yapıyı yıkmayı baş amaç edinmiş olmaları; çapraz ateş tetikçileri olduklarını elevermektedir.

Aziz Nesin'in din konulu önerilerinin, yobazların istemleriyle örtüşmesi; bu bağlamda, önem taşımaktadır.

XIV- Aziz Nesin'in "Laiklik"i, yobazlıktır

Aziz Nesin, laikliğin en yiğit savunucusudur!. İyi de, Aziz Nesin'in savunduğu laikliğin, yobazların savunduğu laiklikten hiç bir başkalığı yoksa; Aziz Nesin, dinsel cemaatlere, çok hukuklu bir düzen

içerisinde, yargısal bağımsızlık, özerk federal toplumlar olma yetkesi tanıyorsa; ve Aziz Nesin, bunu laiklik diye yutturuyorsa; özetle Aziz Nesin; laikliği: "Her dinsel cemaatin kendi şeriatiyle yönetilmesi" biçminde tanımlıyorsa; **"Bu"** Aziz Nesin; **yobazdır!..** Aziz Nesin'in **tam laiklik** diye yutturduğu şey; **tam yobazlıktır!..**

Aziz Nesin'in "ilericilik, demokratlık" gereği diye diye Türkiye'yi götürdüğü yer ile, Abdurrahman Dilipak'ın "Medine düzeni" diye diye Türkiye'yi götürdüğü yer, aynıdır. Abdurrahman Dilipak, "İnanç federasyonu" adı altında, her cemaatin kendi dinağalarınca yönetildiği, dinsizlerin de özerk bir toplum oluşturacakları bir çoğulcu=çok hukuklu düzen istemekte; üniter devletin yıkılmasını savunmaktadır, ki Aziz Nesin'in dilediği de budur!.. Abdurrahman Dilipak yobaz ise, Aziz Nesin nasıl "ilerici-demokrat" olabilir?..

Aziz Nesin, salt Türkiye toprakları üzerinde dinsizlere de bir özerk cemaat statüsü tanınsın diye, Türkiye'yi dinağalarının yönettiği cemaatlere bölecek denli gözü dönmüş bir yobazdır. Evet, Aziz Nesin, Türkiye'deki tüm dinlere, mezheplere, tarikatlara, otonomi armağan etmektedir; yeter ki dinsizlere de bir "Allahsızlar cumhuriyeti" kurma olanağı tanınsın!..

Aziz Nesin der ki:

—"Bütün dinsel inançları ve **dinsizliği,** özgür ve **özerk** kılalım; kendi (özerk) örgütlerini kurmalarını sağlayalım... Bir çok Müslüman mezhepler, tarikatlar, gruplar vardır. Bütün bu Müslümanlar özgür, bağımsız ve özerk olmalıdır. (Gayri Müslim Ermeniler, Rumlar, Yahudiler, Süryaniler, vs. + Dinsizler + Müslümanlar; ayrı ayrı, özerk bağımsız cemaatler olarak örgütlenmelidirler.)"

(Bkz: A. Nesin —Aydınlık— 15 Temmuz 1993)

—"Sovyetler Birliği **federasyon** olduğu gibi!.. **Türkiye'nin (üniter devlet) yapısını değiştirelim..**" (Bkz: A. Nesin —İKK— s. 79)

Aziz Nesin'in bu isteminin ardında yatan gerçek: Üniter Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı, dinsel+etnik bölücülüğe dayalı federasyonlardır. Aziz Nesin'in Türkiye'ye örnek gösterdiği SSCB=**Cumhuriyetler Birliği**'dir... Aziz Nesin, Türkiye'nin de bir **Cumhuriyetler Birliği** olmasını istemektedir. Bunu, Türkiye'ye, başta **Avrupa** olmak üzere, **"siyasi çözüm"** sözcüğünü diline dolayan herkes dayatmaktadır. Türkiye'nin üniter devlet yapısının yıkılarak yerine Türkiye top-

rakları üzerinde çeşitli federal cumhuriyetler kurulması buyruğu; batıdan verilmiş bir buyruktur!.. Türkiye'de her dinsel, etnik cemaate özerklik verilmesini isteyen yerli yazındırıklar ise, bu batı buyruğunun kuyruklarıdır.

Aziz Nesin, SSCB nasıl bir Cumhuriyetler Birliği ise, Türkiye'nin böyle olması gerektiğini; her dine özerk cemaat statüsü verilmesini; bu arada dinsizler cemaatine de özerklik tanınmasını; buyuruyor. Aziz Nesin'in Türkiye'nin yönetsel yapısına örnek diye gösterdiği Cumhuriyetler Birliği, **çökmüştür!..** Aziz Nesin, **çökmüş, ayakta duramamış** bir devlet biçimini Türkiye'ye önermektedir. Ne büyük yurtseverlik!!! Sonunda salt "dinsizler cemaatine"de bir cumhuriyet düşsün diye, Türkiye toplumunu özerk din cemaatlerine, Vatikanlara bölmek de, doğrusu Aziz Nesin'in nasıl bir yurt sevgisiyle yanıp tutuştuğunu pek güzel göstermektedir. Türkiye toplumu dinlere, mezheplere, tarikatlara göre bölük bölük örgütlenecek, **her bölük kendi din yasalarıyla yönetilecek;** ve Aziz Nesin'e göre, **"tam laiklik"** işte bu, olacak!!! **Tam Aziz Nesinlik bir laiklik!!! Tüm yobazlar Aziz Nesin'in getireceği bu laikliği ağızlarının suları akarak, özlemle beklemektedirler!..**

Aziz Nesin, "*ilerici-demokrat" bir peçe altında, el altından **yobazlığın istemlerini desteklemektedir...**

Bunun en açık örneği, Aziz Nesin'in "Türban eylemi"ni "ilericilik-demokratlık" peçesi altında desteklemesinde görülmüştür. Aziz Nesin, "türban eylemi"ne karşı çıkan Kenan Evren'i gericilikle suçlayıp, "Türban eylemi"ni desteklemeyi ilericilik diye yutturmuştur. Bu, Aziz Nesin'in ne yobazlıklar yaptığının en çarpıcı örneğini oluşturmak tadır. Şöyle ki:

Kenan Evren , "Evren'in Anıları-2" adlı kitabında, 18 Aralık 1981 günlü anısını "Başörtü sorunu çıkıyor" ara başlığıyla aktarmış, Danışma Meclisi üyesi Mehmet Pamak'ın bir konuşmasında:

—"Alah'ın emrine uyarak başlarını örten öğrenciler, şimdi başlarını açmak zorunda bırakılmışlardır. Dinimizde örtünmek, namaz, oruç, hac, zekat gibi farz'dır ve Allah'ın kesin emridir" demiştir.

Eski MHP üyelerinden Mehmet Pamak'ın bu konuşmasının altına "ilerici demuukrat Aziz" Nesin'in de nasıl imza attığını az sonra göstereceğiz. Ancak, önce bu konuşmaya Kenan Evren'in nasıl karşı kanıtlar sunduğunu görelim:

KURAN'DAKİ AYETLER

Kadınların başlarını örtmesi hususunda Allah'ın ***emri*** *değil,* ***tavsiyesi*** *vardır. Eğer Kuranı Kerim'de yazılı bütün ayetleri* ***emir*** *olarak kabul edecek olursak, o takdirde günümüzde de evlerimizde köle veya cariye bulundurmamız gerekir. Zira bazı ayetlerde, işlenen bir kısım suçlardan ötürü bir veya iki köle azad edilmesi gerektiği yazılı olduğu gibi; Müslüman olmayan bir kadınla evlenme yerine cariye ile evlenmeyi* ***tavsiye*** *eder.*

Şimdi bunları da Allah'ın ***emri*** *mi kabul edelim?*

Kuranı Kerim'de yerine getirilmesi gereken birçok iyi ***emirleri*** *yerine getirmeyiz de, işimize geldiğinden, erkek olarak kıskançlığımızdan, kadını bir mal olarak kabul etmemizden dolayı onları eve kapatmayı, yüzünü kimsenin görmemesini isteriz. Bütün mesele buradadır. Zavallı kadınlar ise ne ayeti bilir ve ne de okumuştur. Hoca öyle söylemiştir diye ona körü körüne inanmıştır. Kocasından da korkmaktadır. Eğer bilse ki o ayetler söylendiği kadar* ***katı değildir,*** *o zaman doğruyu bulacaktır.*

Kuranı Kerim'deki o iki ayet şunlardır:

Birincisi; Nur Suresi 30 ve 31'inci ayetleridir. Bu ayetler şöyle demektedir.

"Ey Muhammed! Mümin erkeklere söyle, gözlerini bakılması yasak olandan çevirsinler, mahrem yerlerini korusunlar, bu onların arınmasını daha iyi sağlar.

Mümin kadınlara da söyle gözlerini yasak olandan çevirsinler; iffetlerini korusunlar, süslerini kendiliğinden görünen kısmı hariç açmasınlar. Başörtülerini yakalarının üzerine salsınlar."

Dikkat edilirse bu ayet hem erkeğe ve hem de kadına birbirlerinin yasak yerlerine bakmamalarını ve mahrem yerlerini korumalarını söylüyor. Burada ***mahrem yer*** *olarak ifade edilen kısım aslında* ***"tenasül uzuvları"****dır. Bunu Türkçeye çevirirken* ***mahrem yer*** *olarak ifade etmişlerdir. Birinci kısımda örtünme ile ilgili bir şey yok. Ayetin en sonunda kadınların* ***başörtülerini yakalarının üzerine salmaları*** *söyleniyor.* ***Boynunun altından da geçirerek bir tek saç telinin dahi görülmeyeceği şeklinde bir ifade de yok.*** *Halbuki şimdiki*

*uygulama; **eğer kadının saçının bir teli görülürse zina yapmış gibi günaha girmiş olacağı** şeklindedir. Bu tefsir şekli **doğru değildir.***

Gelelim bu konuda indirilen ikinci ayete:

Bu ayet Ahzab Suresi'nin 59'uncu ayetidir. Ayet şöyle demektedir:

"Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına, dışarı çıkarken üstlerine örtü almalarını söyle. Bu onların hür ve namuslu bilinmeleri ve bundan dolayı incitilmemelerini daha iyi sağlar. Allah bağışlar ve merhamet eder."

*Esas mesele de bu ayetten kopuyor. Kadın ve kızların evden dışarı çıkarken üstlerine örtü almasını; sonra gelenler, daha doğrusu İslâmiyet'i sonradan çeşitli mezhep ve tarikatlara bölenler yanlış yorumlayarak, **kadın ve kızları baş ve yüz dahil ayaklara kadar örtmek suretiyle o zavallıları birer öcü haline sokmuşlardır.** Bu ayetlerin indiği zamanki Arabistan'daki erkek ve kadınların kıyafetlerini dikkate almıyorlar. Araplar İslâmiyet'ten evvel cahiliye dönemi dediğimiz dönemi yaşıyor. Kız çocuklarının hiç değeri yok. Hatta bazı aileler kız çocukları doğar doğmaz toprağa gömerek öldürüyorlar. Bunu önlemek için ayrı bir ayet bile iniyor. Kadınların o dönemde açık saçık gezdikleri biliniyor. Suudi Arabistan'ya yaptığım resmi bir ziyaret sırasında, bana refakat eden bir devlet yetkilisi ile bu konuyu konuşurken, bana bu ayetin iniş olayını şöyle izah etti:*

"Malum, İslamiyet'in doğuş döneminde Arabistan'da Müslümanlığı kabul edenlerle etmeyenler var. Bu iki toplum da aynı şehirdeler. Müslümanlığı kabul etmeyenler, eden erkeklerin karılarını ve kızlarını biliyor ve tanıyorlar ve taş atıyorlarmış. İşte bunu önlemek için bu ayetin geldiği ifade ediliyormuş."

Ben buna pek inanmadım. Zira hac sırasında Peygamberimiz tavaf ederken yanında akrabasından bir genç de varmış. Bir aralık tavaf sırasında güzel bir kadın yanlarına gelmiş. Akrabası olan genç erkek kadına bakmış. Peygamberimiz eliyle gencin kafasını çevirerek kadına bakmasını engellemiş. Genç bir aralık aynı hareketi bir daha yapınca, Peygamberimiz yine başını çevirtmiş.

Buradan esinlenerek diyorlar ki; "Eğer Peygamberimiz isteseydi, kadınlar yüzlerini de örtsün" derdi. Demediğine göre kadınların yüzlerini örtmeleri gerekmez.

Nitekim hacca giden kadınların yüzleri örtülmez. Açıktır. Peki; ***yüz örtülmüyor da, saç neden örtülsün. Kadının saçı mı en mahrem yeri?..***

Anlamak mümkün değil.

Velhasıl bu konu asırlardır münakaşa konusu olmuş. Bundan sonra da olmaya devam etecektir. Allah birçok ayetin sonunda "Allah bağışlar, affeder" veya "Allah bağışlayandır, af edicidir." dediği halde, sonradan gelen ham sofu hocalar her şeyi günah yapmış, insanları korkutmayı bir hüner saymış.

31.12.1990 Milliyet Gazetesi

Görüleceği üzere, Kenan Evren, Kur'an'da **örtünme**yle ilgili tümceleri ele alıyor, **buyruk** ile **öğüt** arasındaki ayrımı anlatıyor, **"koşula bağlı, koşullar değişince uygulanması da değişecek türden buyruk"** ile, **"koşula bağlı olmayan, koşullar değişse de aynen uygulanacak buyruk"** arasındaki ayrımı koyuyor; **Örtünme**nin hangi bağlamda, nasıl, ne ölçüde uygulanacağını **en aydın bir biçimde ve doğru olarak** topluma açıklıyor.

Kenan Evren'in pek çok konuda pek çok yanlış yaptığı, laikliğin Atatürkçesinden pek çok ödünler verdiği, çok açık bir gerçek iken; örtünme konusunda yaptığı bu açıklamalar Kur'an'ın en bilimsel en doğru açıklamasıdır. Bu da bir gerçektir.

Aziz Nesin'in ise, Kenan Evren'in bu açıklamasına karşı şöyle ateş püskürdüğü, belgelidir:

—"Başörtüsü örtmeleri gibi haklı bir olay yok, **ben onları savunuyorum.** Bunlar elbette başörtü örtecekler. Bu çocuk, Kur'an'da: **"Saçının telini göstermek haramdır"** yani **"Cehennemliksin"** diye okuyor. İşte bunları böyle özellikle yetiştiriyorlar, ondan sonra da **"Siz Türban Takmayın"** diyorlar. Olur mu böyle şey, mümkün mü?.. Mümkün değil. Kim diyor **"bunu böyle yapma"** diye? Yakın zamana kadar **Evren** diyordu. Kız şaşırıyor, bakıyor ki "Allah, başını örteceksin" diyor, Evren de "başını örtmeyeceksin" diyor. İkisinin arasında kalıyor, kimi dinleyecek? En büyük Allah var. Allah'ı dinleyecek. Onun için ben o kızları savunuyorum... Ben bu yüzden başörtüsü örtmek isteyen kızlardan yanayım ve onları savunuyorum... Eski bir milletvekili, aynı zamanda müftüymüş, geldi "Bizim kızlar seninle görüş-

mek istiyorlar" dedi, "olur" dedim. Sevindim. Böyle on tane falan kızla karşılaştık: "Biz size çok saygı duyuyoruz" dediler."

(Bkz —A. Nesin— SSCB- s. 240, 241)

Aziz Nesin, **"Kur'an'da saçının bir telini dahi gösterirsen cehennemliksin" diye yazılı olduğunu söylüyor;** Kenan Evren ise Kur'an'da böyle bir buyruk bulunmadığını söylüyor. Bu bağlamda:

Aziz Nesin: Kur'an tahrifatçısı bir yobazdır!

Çünkü, Kur'an'da Aziz Nesin'in var dediği biçimde bir ayet yoktur!.. Kur'an'da "saçının telini gösterirsen cehennemliksin" diye yazılı olduğu, **yobaz oğlu yobazların bir uydurmasıdır! Aziz Nesin'in babası da, Aziz Nesin'in verdiği bilgilere göre, tescilli bir yobazdır!**

Aziz Nesin, "Kur'an'ın en doğru yorumu, Humeyni çizgisindeki Cemaleddin Kaplan'ın Kur'an yorumudur" demekle, Kur'an'ın en bilimsel en doğru yorumunu en yobazların yaptığını söyleyerek; **Müslüman yurtdaşlarımızı yobazların kucağına oturtmaktadır! Yobazlar Aziz Nesin'e ne denli teşekkür etseler azdır!..**

Türkiye Cumhuriyeti devleti, bütün kurumlarıyla, **ilerici bilimsel Kur'an yorumlarına dayanarak kurulmuştur.** Saltanatın kaldırılması, Hilafetin kaldırılması, Cumhuriyetin kurulması, Üniter Devlet, ve dahi Laiklik kurumu, hep T.B.M.M.deki **Dinbilginleri'nin Kur'an'a dayalı buyruklarıyla kurulmuştur!** Bugün T.C.'yi yıkmaya davranan yobaz dinciler, T.C.'yi yıkmakla, Kur'an'ın en bilimsel açıklamalarını da yıkmaya çabalamaktadırlar. Aziz Nesin'in yeri, T.C.'yi kuran İlerici Dinbilginlerine karşı, Yobaz Dinağaları'nın yanıdır!..

'GERÇEK MÜSLÜMANLAR ATATÜRK'Ü SEVMEZ'

*Ünlü yazar Aziz Nesin, **'Kara Ses'** olarak tanınan Cemalettin Kaplan'ı, **"İşte gerçek Müslüman"** olarak tanımlayarak, gerçek Müslümanların Atatürk'ü sevmemelerinin normal olduğunu söyledi.*

*Abant'ta kısa bir tatil yapan yazar Aziz Nesin, **"Atatürk, Müslümanlar açısından sevilecek bir şey yapmadı. Türkiye'de, Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Müslümanlar, yalancıdır"** dedi.*

Oğuz UÇAR / ABANT (Bolu), (hha) 13.1.1993. Hürriyet Gazetesi

Evet, Aziz Nesin konuşuyor:

—"Atatürk, Müslümanlar açısından sevilecek bir şey yapmadı! Türkiye'de Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Müslümanlar, yalancıdır."

—"Gerçek Müslüman, Cemaleddin Kaplan'dır!"

Cengiz Özakıncı, "Atatürk'ü seven ve Atatürk'ün Müslümanların seveceği pek çok iş yaptığını belgelemiş bir yazardır!.. Bu nedenle, **"Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Müslümanlar yalancıdır"**, diyen Aziz Nesin'in **"Kendisinin yalancı"** olduğunu söyleme yetkesindedir.

"Atatürk Müslümanlar açısından sevilecek bir şey yapmadı. Müslümanlar Atatürk'ü sevmezler", diyen bir Aziz Nesin, "ulusumuzun yüzakı ve onuru" değil, "Yobazların yüzakı ve onuru"dur. Müslüman yurtdaşlarımızı "gerçek Müslüman Cemaleddin Kaplandır" diyerek, yobazlığa iteklemektedir. Müslüman yığınların Yobaz Dinağalarının önderliği altına girmeleri için çalışmaktadır. Böylelikle, ülkemizde etnik ve dinsel bölücülük yelleri estiren emperyalist devletlerin Yeni-Sevrci amaçları doğrultusunda, toplumu birarada yaşayamaz kümelerde toplanmaya iteklemektedir. "Gerçek Müslüman Cemaleddin Kaplandır", diyen Aziz Nesin, Cemaledden Kaplan'ın Türkiye'de Üniter Devlet'i yıkıp Federal devlet kurmayı amaçladığını da bilmektedir.

'KARA SES'DE KENDİ YÜZSÜZLERİNİ AÇIKLAYACAK

*Kamuoyunda "Kara Ses" olarak bilinen ve geçen yıl Almanya'da **"Anadolu Federe İslam Devleti"**ni kurduğunu iddia eden Cemalettin Kaplan'ın taraftarlarından **"vergi"** adı altında para topladığı ortaya çıktı. Kaplan, yayınladığı bir "devlet talimatı"yla da müritlerinden "geçen yıl olduğu gibi bu yıl da vergilerini tam olarak ve zamanında ödemelerini" istedi. "Anadolu Federe Devleti Emiri ve Halife Naibi Cemalettin Hocaoğlu" imzalı "ferman"da vergilerini ödemeyen "yüzsüzlerin" ifşa edileceği belirtildi. Cemalettin Kaplan, talimatında ayrıca başkalarına zekât verenlerin ve başka kuruluşların organizasyonuyla hac'ca gidenlerin büyük günaha gireceklerini öne sürdü. Kaplan, Almanya'daki Türk vatandaşlarına dağıtılan tebliğde şunları kaydetti: "İslam devletine sahip olmanın gereklerinden biri*

de vergi meselesi, vergi alma meselesidir. Devlet vatandaşına hizmet götürebilmek için hizmetlerin gerektirdiği nisbette vergi alır. Geçen sene aldığımız vergilerin ölçüsü çok isabetli olmuştu. Avrupa'daki işçimiz, 12 aylık kazancının 1 aylığını vermişti. Yani 12 aylığından 1 aylığını getirip verdi. Hem de olduğu gibi, feniğine varıncaya kadar. Vergi borçlarını vermeyenlerin listesini çıkarıp herkesin görebileceği bir yere asacağız, ödeyenlerle ödememiş olanlar belli olsun. İnsanımız şunu bilmelidir ki, vergiler de hayırdır, hasenattır. Sevap defterine yazılır. Allah geride kalan mala bereket verir."

14.2.1993 Hürriyet Gazetesi

14.2.1993 günlü Hürriyet Gazetesi, Aziz Nesin'in Türkiye Müslümanlarına "gerçek Müslüman" diye örnek gösterdiği Cemaleddin Kaplan'ın **"federe devlet"** kurduğunu, **vergi topladığını** bildirmektedir. Aziz Nesin de zaten Türkiye'nin SSCB gibi bir Cumhuriyetler Birliği (Federasyon) olmasını buyurmakta, tüm dinsel cemaatlerin özerk-bağımsız toplumlar olarak, kendi işlerini kendi topladıkları vergilerle görmesini savunmaktadır. Bunu da **tam laiklik** adı altında **ilericilik-demokratlık** diye yutturmaktadır!!! Bu, **yobazlıktır!**

Bu, dinsel bölücülüktür!..

Atatürk devrimlerine ihanettir!

Salt Türkiye toprakları üzerinde kendisine de bir "Dinsizler-Allahsızlar Cumhuriyeti" kurduracaklarını sanarak; Türkiye'yi Dinağalarınca yönetilecek onlarca "Teokratik yönetim"e bölmekten hiç çekinmeyen, hiç utanmayan bir Aziz Nesin vardır; ki Cengiz Özakıncı, "Bu" Aziz Nesin'e karşıdır!..

"Bu" Aziz Nesin, hangi yüzle Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Anayasasından korunma bekliyor?!!

Anayasımızın 176.ncı maddesiyle metnine dahil kılınan başlangıç bölümü uyarınca, Türkiye devletinin üniter yapısını yıkıp, yerine biri "Dinsizler-Allahsızlar Cumhuriyeti", diğerleri "Ortodoks Cemahiriyesi", "Katolik Cemahiriyesi", "Yahudi Cemahiriyesi", "Ermeni Cemahiriyesi", "Alevi Cemahiriyesi", "Sünni Cemahiriyesi", "Kürt Cemahiriyesi" vs. olmak üzere, onlarca bağımsız-özerk cemahiriye kurmak amacıyla çalışan bir yurtdaşın eylemleri, **korunma göremez!..**

Aziz Nesin "Sol-Kara Ses"tir. "Sol-Mezarcı"dır. Böyle olduğu, yukarıda belgeleriyle gözler önüne serilmiştir.

Aziz Nesin: "Atatürk Müslümanlar açısından sevilecek bir şey yapmadı! Türkiye'de Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Müslümanlar yalancıdır!" demekle (Bkz: 13.1.1993- Hürriyet Gazetesi).

"Atatürk, 'Türklerin Atası' demektir. Bu soyadına çok bozuluyorum." + "Atatürk imzası bir Ermeni'nin özgün yaratımından kopyedir" demekle, (27 Eylül 1992, 2 Ağustos 1993) **Atatürk'ün manevi şahsiyettini tahkir etmiştir...**

"ATATÜRK'E HAKARET EDENE HAKARET ETMEK HAKARET SAYILMAZ!

*1952 Kasım, DP milletvekili Hasan Fehmi Ustaoğlu, Samsun'da yayımlanan Zafer gazetesinde, "**Atatürk de kim oluyormuş? Türk milleti Atatürk devrimlerine borçlu sayılamaz**" diye bir yazı yazdı. Cumhuriyet'te Nadir Nadi tepki gösterdi ve mahkemelik oldular. Mahkeme, "**Atatürk'e hakaret edene hakaret etmek hakaret sayılmaz**" görüşünü belirtti.*

Bkz: 23.31994-Cumhuriyet Gazetesi / Halil Nebiler / 'Şeriatın Kilometre Taşları' başlıklı yazı dizisinin 4. bölümü)

Evet"Atatürk'e hakaret edene hakaret etmek, hakaret sayılmaz" Bu, bir mahkeme kararıdır. "Türk milleti Atatürk devrimlerine borçlu sayılamaz" diyen kişi, **Atatürk'e hakaret etmiş sayılıyor;** ve Nadir Nadi, bu kişiye bu sözleri nedeniyle **hakaret** ediyor. Mahkeme, Nadir Nadi'nin bu kişiye hakaretini "Mukabil hakaret" sayarak, "hakaret sayılmaz" diyor. Peki DP Milletvekili Hasan Fehmi Ustaoğlu, **"Türk Milleti Atatürk Devrimlerine borçlu sayılamaz"** deyince =**Atatürk'e hakaret etmiş** sayılıyor da; Aziz Nesin: **"Atatürk Müslümanlar açısından sevilecek bir şey yapmadı. Gerçek Müslümanlar Atatürk'ü sevmezler, sevmemekte haklıdırlar. Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Müslümanlar yalancıdırlar"** deyince, Atatürk'ün anısına çamur atmış, **hakaret etmiş sayılmayacak mı?.** Aziz Nesin, **Atatürk soyadına çok bozuluyorum. Etrafına insanları topluyor. Onlara Atatürk'te karar kıldırtıyor. Bu güzel değil (=Çirkin). Atatürk,**

yani Türkün Atası demek hoşuma gitmiyor" diye yazıyor (27 Eylül 1992-Hürriyet). Bunlar (**gerçek olmadıkları** bir yana) Atatürk'ü **aşağılamak amacıyla** söylendikleri açık sözlerdir. Öyle ki, Hasan Mezarcı, bu yönde konuştuğu için Atatürk'e hakaretten yargılanmaktadır bugün!..

Ne demek: "Atatürk Müslümanların seveceği bir şey yapmadı!" Ne demek; "Atatürk'ü severim diyen Müslümanlar yalancıdır!".. Ne demek; "gerçek Müslümanlar Atatürk'ü sevmez!" Bütün bunlar Müslüman yurtdaşlarımızı Atatürk'ten soğutmayı amaçlayan, Atatürk'ü ulusumuzundan ayırmaya, ulusumuzu Atatürk'ten kopartmaya çalışan, tiksinç yalanlar değil midir? Aziz Nesin'in bu sözleri hem **yalan,** hem **hakaret**tir, **ve manipülasyondur! Beşinci kol eylemidir! Provokasyondur!**

Atatürk, yaşamı boyunca Müslümanların onur duyacağı çok işler başarmıştır. Atatürk'ün Çanakkale Savaşı'ndaki çabaları, daha o yıllarda Müslümanların sevgisini kazanmıştır. 1915 yılının basını, daha o yıllarda Atatürk'ün Müslümanlarca sevildiği belgelemektedir. Kurtuluş Savaşı sırasında, onun başkomutanlığında çarpışan Müslümanların Atatürk'ü ne denli sevdikleri de o günlere ilişkin tüm basın-yayın-anı kitaplarıyla kanıtlı bir gerçektir. Düşman istihbarat raporları dahi, Atatürk'ün çok sevilen bir önder olduğunu sonunda dile getirmişlerdir. Anadolu'daki Din bilginleriyle, İstanbul'daki Dinağaları arasındaki Fetva Savaşı'nda, Atatürk'ün ölümüne fetva veren birkaç yobaz Dinağasına karşı, Atatürk'e kol-kanat geren yüzlerce ilerici Dinbilgininin (Atatürk'ün yaptıklarının Din açısından doğruluğunu ayetlerle kanıtlayan) fetvaları, "Gerçek Müslüman"ların Atatürk'ü bağırlarına bastıklarını; onu ancak 'gerçek yobaz"ların sevmediklerini belgelemektedir; ki Atatürk'ü sevmeyen bir avuç yobaz dinağasından birisi de, Aziz Nesin'in kendi babası, Abdülaziz adlı tekke şeyhidir!.. Aziz Nesin, babasının bağnaz-yobaz olduğunu kendi ağzıyla şöyle bildirmiştir:

—"Babam, kendisi gibi **bağnaz,** hem de **Mustafa Kemal düşmanı** olduğu için, Hafız'ı severdi.. Bütün **bağnazlar, gericiler** arasında Mustafa Kemal, **"Kör"** ya da **"dönme"** diye anılırdı... Onlar, **korkak, yüreksiz, ikiyüzlüdürler..** Elli yıl önceki **gericiliğin, bağnazlığın, yobazlığın** bugün de sürdüğünü gösteriyor." (Bkz: Yokuşun Başı-7. bs- s. 22, 24, 25)

Aziz Nesin, 1970'lerde **gerici-yobaz-bağnaz** tarikat şeyhi diye tanımladığı kendi babasını, yıllar sonra **"gerçek aydın Müslüman"** olarak nitelendirmekten de çekinmemiştir.

—"Babam çok dindar bir adamdı. **Gerçek bir Müslüman**'dı. "(Bkz: İKK- sb. 167) **"Yobaz** değildi. **Aydınlık** düşünceliydi. Hilafetçiydi. Atatürk'e düşmandı." (age- s. 129) (Ekim 1986, Mart 1987)

Evet, Aziz Nesin, Atatürk'e düşman olanları 1970'lerde bağnaz-yobaz-gerici dinciler olarak nitelerken, 1980-90'larda, bunlara aydınlık düşünceli, yobaz olmayan =gerçek Müslümanlar demeye başlamış ve bu bağlamda "Cemaleddin Kaplan gerçek Müslümandır" diye bağırmaya başlamıştır.

Aziz Nesin, sözde "yazılarıyla toplumumuzun bilincini biçimlendiren", "bilinç mimarı gibi çalışan" bir va'izdir! Oysa ülkemizde Aziz Nesin ölçüsünde "bilinçlendirilmeye muhtaç" bir başka yazındırık az bulunur. Kendi bilinci "aşırı ölçüde bulanık"tır. Atatürk düşmanı olmayı, kimi gün "yobazlık, bağnazlık göstergesi", kimi gün ise "aydın, gerçek Müslümanlık göstergesi" diye yutturur!

2 Temmuz 1993'te: "Gericiler, yobazlar, bağnazlar, Atatürk'e düşmandır" diyen Aziz Nesin, Mart 1987'de "Atatürk'e düşman olan aydın gerçek Müslüman babam" demiştir.

Pek çok yazısında "Müslüman olan laik olamaz, laikliğe düşmandır. Gerçek Müslümanlar laikliğe düşmandırlar" demiş olan Aziz Nesin, bir yazısında da "laik Müslümanları da çağıralım" demiştir!!! (TSY Edebiyat- sayı:1)

Aziz Nesin'in "Akli muvazenesi yerinde midir? Cezai ehliyeti var mıdır?" Bu, gerçekten de Adli Tabiblikçe saptanması gereken bir sorundur. Akli Dengesi yerinde olan hiç bir "düşün ve kültür adamı" bu ölçüde saçmalayamaz!..

Aziz Nesin "Atatürk, Müslümanlar açısından sevilecek bişey yapmadı. Gerçek Müslümanlar Atatürk'ü sevmez" demekle, gerçek Müslüman olmanın ölçütünü "Atatürk'e düşman olmak" diye belletiyor. Böylelikle, kendi deyişiyle "bir toplumsal bilinç mimarı" olarak, "Müslümanların bilincini Atatürk düşmanlığıyla biçimlendiriyor", Müslümanlara: "Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Müslümanlar **yalancıdırlar"** diyerek, ulusumuzun gerçek yüzakı ve onur kaynağı olan Atatürk'e karşı, ulusumuzda sevgisizlik, düşmanlık tohumları ekiyor!.. Bu mu, ulusumuzun yüzakı Aziz Nesin!!!???

Aziz Nesin, Kurtuluş Savaşı'nda Atatürk önderliğinde savaşan Müslüman halkımızı ve Dinbilginlerini "sahte Müslüman" (!); Kurtuluş Savaşına katılanları kafir diye cehennemlik sayıp, öldürülmeleri gerektiğini buyuran dinağalarını ise "gerçek Müslüman" diye damgalamakla; yobazların baş yaltakçılığını yapmaktadır!.. Yobaz Dinağalarının buyruğu altında toplanmaya iteklemektedir Müslüman halkı!.. Bu mudur, "ilerici-demokrat-ulusumuzun yüzakı ve onuru Aziz Nesin?!"

Kurtuluş Savaşı'nı ve devrimleri benimseyen Müslüman halkımıza ve aydın Dinbilginlerine: Sahte Müslüman!..

Kurtuluş Savaşı'nı ve devrimleri yadsıyan gerici-bağnaz-yobaz dinağalarına ve bunların kulu olmuş Müslümanlara: Gerçek Müslüman!.. diyen bir Aziz Nesin, Atatürk'ü sevmemeyi Müslümanlığın ölçütü diye belleten Aziz Nesin... Atatürk Müslümanlar açısından sevilecek bişey yapmamıştır, diyen Aziz Nesin... Türkiye'ye en büyük zararı laiklik kurumu vermiştir, diyen Aziz Nesin... Kendisini bu gibi yobazlıklarından dolayı eleştiren Cengiz Özakıncı'yı dava ediyor!. Ve bu davada Aziz Nesin'in "Ulusumuzun yüzakı ve onuru sıfatıyla davacı" olarak kabul edilmesi buyuruluyor yargıca!..

Ankara 18 - (Anadolu Ajansı)

RESMİ TEBLİĞİDİR

Dolmabahçe Sarayında, Atatürk'ün katafalkı önündeki saygı geçişi, ilk günden beri muntazam bir şekilde cereyan ederken, 17.11.1938 saat 20'den sonra, yüzbinden fazla vatandaşın izdihamı neticesi, geçiş müşkülleşmiş ve gösterilen tehalluk yüzünden, halk safları arasında artan tayzikin, bir kısmı kadın olmak üzere, onbir vatandaşımızın hayatlarının sönmesine sebeb olduğu, büyük bir teessürle haber alınmıştır..." (Bkz: Atatürk Ve Donanma- s. 178)

Evet!.. Atatürk'ün ölümü üzerine, saygı ve sevgiyle onun tabutu geçebilmek için Müslüman yurtdaşlarımız birbirini ezmiştir!.. 7'den 70'e Müslüman yurtdaşlarımız, günlerce Atatürk'ün yasını tutmuşlardır!.. Atatürk öldüğü gün, teğmen olan ve onun tabutunu bekleyen nöbetçiler arasında bulunan Aziz Nesin!!! Müslümanların ezici çoğunluğunun Atatürk'ün ölümüne nasıl içtenlikle üzüldüklerini, saygı ve sev-

gilerini son kez sunmak üzere nasıl tabutuna koştuklarını, nasıl günlerce içtenlikle yas tuttuklarını kendi gözleriyle görmüş biri olarak, kalkıp: "Atatürk Müslümanlar açısından sevilecek hiçbir şey yapmamıştır! Atatürk'ü severim diyen Müslümanlar yalancıdırlar!" diyor!.. Emperyalist Staratejistlerin "Halkı Atatürk'ten soğutacaksınız!" buyruğu uğruna Ya Rabb; ne "Aziz"ler batıyor!.

ABD ve Avrupa, Türkiye'de "Dinin özelleştirilmesini, özerkleştirilmesini, devletin denetiminden çıkartılmasını, dinsel cemaatlerin devlet denetiminden kurtularak, kendi özel hukuklarıyla yönetilmesini" buyurmaktadırlar! ABD ve Avrupa, Türkiye'de hilafetin kurulmasını, gayri-müslim cemaatlere devlet içinde devlet statüsü tanınmasını buyurmaktadırlar! Ve Türkiye'nin ancak böyle laik olacağını dayatmaktadırlar!. ABD ve Avrupa, SSCB'yi nasıl dinsel cemaatleri ayaklandırarak, dinciliği kaşıyarak batırdıysa, Türkiye'yi de öyle, dinsel ve etnik bölücülüğü kaşıyarak batırmak istemektedir. Aziz Nesin'in 12 Eylül sonrası, ABD ve Avrupa'nın bu buyrukları doğrultusunda toplumsal bilincimizi bulandırmaya çabaladığı da yukarıda belgelenmiş bulunmaktadır. Cengiz Özakıncı, bunu saptamış bir eleştirmen olarak, Aziz Nesin'in bu gibi eylemlerini yermiştir. Özakıncı, Aziz Nesin ve yandaşlarının, Türkiye toplumunu kimin isterleri doğrultusunda nasıl "manipule" ettiklerini, çok daha ayrıntılı bir biçimde, bu savunmaya ek olarak yayımlayacaktır. Ki "halkın dostları kimlerdir ve halkı nasıl düdüklerler?", "İki taktikleri nelerdir?" görülebilsin!..

Dört Mezheb vardır, Sünni denilen...

Bu dört mezhebin üç tanesi; "Ezan, Arap olmayan Müslüman toplumlarda, Arapçadan başka dille okunabilir" demiş, yalnızca bir tanesi "ne olursa olsun Arapça okunur" demiştir. Şöyle ki:

"Ezan'ın şartlarından biri de Arap Lügatiyle olmasıdır. **Ancak,** Müezzin acemi (yabancı) olur da, kendisi için veya kendisi gibi acemi (yabancı) bir cemaat için Ezan okumayı dilerse; Arapçadan başka bir dille okuması caizdir." (Hanefi, Maliki, Şafii Mezhepleri bunu benimsemiş; bir tek Hanbeli mezhebi buna karşı çıkmıştır. Bkz: Dört Mezhebin Fıkıh Kitabı-Terceme eden Hasan Ege-Diyanet İşleri Başkanlığı Teftiş Kurulu Başkan Vekili, Din İşleri Yüksek Kurulu Üyesi-Ajans Türk Matbaacılık, 1971 Ankara- s. 270)

İmdi, Türkiye'de Ezan'ın Türkçe okunması, işte bu dört mezhepten üçünün icazeti ile; dine karşı bir dervim olarak değil, tersine, dinin bir gereği olarak, gerçekleştirilmiştir. Türkiye'de yaşayan Müslümanların çoğu Hanefi'dir. Ve Hanefi'likte, Ezanın Arapçadan başka bir dille okunması, caizdir!.. Atatürk, Ezan'ın Türkçe okunması buyruğunu verirken, Din düşmanlığı yapmamış; tersine, dört mezhepten üçünün buyruğuna uymuştur! Adnan Menderes, Ezanı yeniden Arapça'ya döndürmekle, dört mezhepten üçünün icazetini tepelemiştir! DP Milletvekilerinden Ahmet Gürkan ve İsmail Berkok, Ezanın Arapçaya döndürülmesine ilişkin yasa teklifini kabul ettirmişlerdir. Ve, Ezan'ın Arapçaya döndürülmesi, telgraflarla tüm camilere buyurulmuştur. Bir tek Kıbrıs Müftüsü **Dana** Efendi, bu buyruğu iplememiş ve Ezanı Türkçe okutmayı sürdürmüştür!.. DP, 14 Mayıs 1950'de seçimleri kazanmış, çok değil bir ay sonra, Ezanı Arapçaya döndürmüştür. DP'yi iktidara getirmek için çırpınmış bulunan yazındırıklardan Aziz Nesin, o günlerde tüm gücüyle DP'yi desteklemekteydi. Kendisi bunu açıklamıştır. Ve Aziz Nesin'in Ezanı Arapçaya döndürmeye karşı çıkan biri olınadığı, buna karşı o günlerde bir tepki vermediği, ortadadır!

Şimdi Aziz Nesin: "Ezan Arapçaya döndürülürken nerelerdeydiniz?!" diye başkalarına çatmaktadır. Özakıncı soruyor: "Aziz Nesin nerelerdeydi?!"

XV- Aziz Nesin, yobazların 'ifade'si, 'hız'ı ve yobazların muhtaç oldukları bir 'düşman'dır

Şimdi, Aziz Nesin: "Ben Dinsizim, Allahsazım; bence Ezan Türkçe okunmalıdır!" diyor ve yobazlar da: "Biz, Ezanın Türkçe okunması, dinsizliğin, Allahsızlığın göstergesidir dememiş miydik! İşte, bakın, dinsiz Allahsız Aziz Nesin de, Ezan Türkçe okunsun diyor!" diye göbek atıyorlar. Aziz Nesin yobazlara çok gerekli, yobazların ekmeğine yağ süren bir yazındırıktır. Necip Fazıl Kısakürek, Aziz Nesin'lerin yobazlara çok gerekli olduğunu şu dizeleriyle ortaya koymuştur:

"Ey düşmanım, sen benim ifadem ve hızımsın!
Gündüz geceye muhtaç, bana da sen lazımsın!"

İşte Yobaz Necip Fazıl'ın, yobazlığı güçlendirmek için gereksindiği "düşman"; yobazların "ifade"si ve "hızı" olan "düşman"; Aziz Nesin gibi "düşman" (!)lardır.

"Ben Dinsizim, Allahsızım; Ezan Türkçe olmalı" diyen Aziz Nesin, Yobaz Necip Fazıl'ların "ifade"si, "hızı", gerek duyduğu "düşman"dır.

"Ben Müslümanım. Ezanın Türkçe okunması gerekir, çünkü dört mezhebin üçü bunu buyurmuştur" diyen Cengiz Özakıncı ise, yobaz Necip Fazıl'ların 'freni', 'oyun bozanı' olduğundan 'lazım' olmayan, bir an önce 'tasfiyesi' gereken bir düşmandır!..

"Atatürk soyadını çirkin buluyorum. Türkler'in Atası anlamına geldiği için doğru bulmuyorum. Ben ona Atatürk demem" diyen bir Aziz Nesin; Necip Fazıl'ların, Abdurrahman Dilipak'ların, Cemaleddin Kaplan'ların, Hasan Mezarcı'ların "ifadesi", "hızı" gerek duydukları bir "düşman"dır.

"Atatürk sözcüğü, 'Türkler'in atası" (=Türkler'in anasını düzen!.) anlamına gelmez! Böyle çirkin bir anlamı yoktur! Bu sözcüğe bu çirkin anlamı yakıştıranlar, yobazlardır.. Türkçe'de Ata sözcüğü "devlet yönetiminde bir basamağın adı"dır. Öyle ki, son Osmanlı Padişahı Vahdettin'in bir adı da **"Atabey'i Şahane"** dir. "Dede Korkut"un diğer adı "Korkut Ata"dır. Bu kişiye Dedem Korkut, Atam Korkut denilmiştir. Çünkü, Ata sözcüğü, Türkler'de "devlete yol gösteren bilge" anlamına gelir; ve Dede Korkut da, yaşadığı çağda 'devlete yol gösteren bilge' görevinde olduğu için, kendisine Atam Korkut, Korkut Ata denmiştir. Musatafa Kemal de, bir "devlet kurucu, devlete yol çizen bilge" konumunda olduğu için; bu görevinden dolayı, kendisine Türkçe "Atatürk" adı verilmiştir. Bu sözcük Türkler'in anasını belleyen, anlamına gelmemektedir. Hiç bir çirkin anlamı da yoktur. Bu sözcüğe bu çirkin anlamı yamayanlar, Müslüman Türkleri Atatürk'e düşman etmek kasdıyla çalışanlardır. Bunlardan biri de, Aziz Nesin'dir!" diyen Cengiz Özakıncı ise, Necip Fazıl'ların, Hasan Mezarcı'ların, Dilipak'ların, Cemaleddin Kaplan'ların, "freni", "kösteği", "tuzak bozanı" olduğu için, "lazım" olmayan, bir an önce tepelenmesi gereken bir düşmandır.

"Atatürk, imzasını bir Ermeni'ye sipariş etmiş, o Ermeni'nin ürettiği imzayı kopye ede ede kullanmıştır" diyen Aziz Nesin, Necip Fazıl'ların, Dilipak'ların, Cemaleddin Kaplan'ların, tüm yobazların "ifadesi", "hızı" muhtaç oldukları türden bir "düşman"dır.

"Atatürk, imzasını bir Ermeni'ye sipariş etmiş değildir. İmzasını kendisi, kendi elyazısıyla atmıştır. Bu, onun Atatürk soyadını almadan

yirmi yıl önceki el yazılarıyla belgeli bir gerçektir" diyen Cengiz Özakıncı ise, Dilipak'ların, Mezarcı'ların, Necip Fazıl'ların, "freni", "tuzak bozanı", "kösteği" olduğundan, bir an önce 'tasfiye' edilmesi gereken bir düşmandır.

"Nasıl KİT"ler özelleştiriliyorsa, Dinler de özelleştirilsin ve Dinsel cemaatler devletin denetiminden bağımsız özerk toplumlar kursunlar. Her dinsel cemaat kendi dinağasının buyruklarıyla yönetilsin. Ateistlere de böyle bir derebeylik verilsin" diyen Aziz Nesin, Necip Fazıl'ların, Cemaleddin Kaplan'ların, Dilipak'ların, Bulaç'ların, Erbakan'ların, "ifade"si, "hızı", yobazların muhtaç oldukları bir "düşman"dır.

"Bu, emperyalistlerin Türkiye'ye bir dayatmasıdır. T.C. yi ortadan kaldırmaya yönelik yeni bir Sevrdir. Kurtuluş Savaşı'na ihanettir. Kurtuluş Savaşı şehitlerinin kanlarına ihanettir" diyen Cengiz Özakıncı ise, yobazların "freni", "tuzak bozucusu" olduğundan, bir an önce tasfiye' edilmesi gereken bir düşmandır...

"Kur'an'ın en doğru yorumu, Cemaleddin Kaplan'ın Kur'an yorumudur" diyen Aziz Nesin, yobaz Necip Fazıl'ların, Cemaleddin Kaplan'ların, "ifade"si, "hız"ı, muhtaç oldukları bir "Düşman"ıdır.

"Dünden bugüne Türklerde Dil Ve Din" adlı bir kitap yazarak, yapılmış tüm çeviri ve yorumların yanlışlarla dolu olduğunu belgeleyip, yobazların Kur'an'ı nasıl yanlış anlattıklarını bir bir gözler önüne seren; ve dolayısıyla, Müslümanların bu yorumlardan hiç birine bağlanmamaları gerektiğini uyaran Cengiz Özakıncı ise, yobazların "freni", "kösteği", "tuzak bozucusu" olduğundan, 'tasfiyesi' gereken bir düşmandır...

İşte, **'Bu'** Aziz Nesin, **'Bu'** Cengiz Özakıncı'yı dava etmiş; **'Bu'** Aziz Nesin, yargı karşısında "ulusumuzun yüzakı ve onuru sıfatıyla davacı", dolayısıyla Özakıncı ise "ulusumuzun yüzkarası" sıfatıyla davalı olarak dikiliyor!

XVI- Özakıncı, Aziz Nesin'in tüm yazınsal ürünlerini değil, ürünleri arasında küçük bir yer tutan "Düşün ve Köşeyazıları"nı eleştiri konusu etmiştir

Özakıncı'nın hangi Aziz Nesin'e, ne açıdan, niçin karşıt olduğu, gerek Özakıncı'nın şimdi yargılanan yazılarında, gerekse bu savunmasında, çok açık bir biçimde ortadadır. Özakıncı, "gülmece yazarı", "ti-

yatro oyunları yazarı", "şiir yazarı" Aziz Nesin'i, bu daldaki ürünlerini konu edinerek yermemiştir. Onun bu daldaki ürünleri de eleştirilebilir, eleştirilecektir; ancak bunu Özakıncı yapmamıştır. Özakıncı, Aziz Nesin'in "düşün yazıları" denilen köşeyazılarını ve toplumu manipule etmeye, karıştırmaya yönelik söylev ve demeçlerini eleştiri konusu etmiştir. Aziz Nesin:

—"Bizde haber dergilerinin bir durumu var. Bunlar yarış halinde. Nokta, Tempo, 2000'e Doğru, Sokak, vb. ortalığı karıştırmaları gerekiyor!.. Ticari rekabetten doğmuş bir olay" demiş ve kendi durumunu da:

—"Dünyayı karıştırıp karıştırıp düzeltmek ve güzelleştirmek" olarak imlemiştir. (Bkz: SSCB- s. 16, 20)

Türkiye'de "Ortalığı karıştırma yarışına tutuşmuş" bir takım dergiler, gazeteler vardır. Aziz Nesin de Dünyayı kırıştırıp karıştırıp düzeltmeyi" amaç edinmiş bir yazındırıktır. Aziz Nesin'in ortalığı karıştırma yarışına girişmiş dergilerin, gazetelerin baş konuğu olarak, gün aşırı ortalığı birbirine katan karıştırıcı demeçler patlatması, sonu ya karakolda, ya mahkemede, ya itfaiyede biten; kimi kez toplu ölümlerle sonlanan, bir kesimi diğer bir kesime küstürüp saldırtan manipülasyonların adamı olması, **eleştirilemeyecek, kızılmayacak, yerilmeyecek midir?!!**

Aziz Nesin, "Dünyayı karıştırıp karıştırıp düzeltmeyi' amaçlıyormuş!!! Emperyalizmin beşinci kolları da, Türkiye'yi karıştırıp karıştırıp, diledikleri gibi biçimlendirmeyi iş edinmişlerdir. Bu "ticari rekabetten doğmuş bir olay" filan değil, apaçık "psikolojik savaş'tan doğmuş bir olaydır. Bu durumu Atatürk, kendi el yazılarında şöylece saptamış bulunmaktadır:

XVII- Atatürk'ün basın-yayındaki "manevi mikrop"lara karşı söylevi söylevi

(BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ ÜZERİNE)

—"İyice bilinmek lazımdır ki, gazeteler, mektep kitapları değildir. Aşağı insanların para ile yaptırdıkları basın savaşları vardır. En adi yalanları yaymakta basının kullanıldığı, vakidir. Basın ve düşün özgürlüğünün maruz kaldığı başka tehlikeler de vardır. Basının ve dahi Düşün Derneklerinin, milli hükümetin etkisinden kurtularak, siyasi ve iktisadi gizil maksatlara alet olmasından korkulur. Basının para ile satın alınabilmesi, uluslararası yüksek para aleminin (emper-

yalist-finans kapitalin) basın üzerinde gizil tesiri... işte bunların kamuoyunu dolandırmaları ve kandırmalarından gerçekten korkulur!.. Fakat, özgürlükten doğacak bu kötülükler, asla çaresiz değildir. Öncelikle, basın özgürlüğüne meşru bir sınır çizilir. Sonra, gazeteler, özel bir örgüt yaparak, bununla kendi üzerlerinde ahlaki bir tesir ica ederler. İlk zamanlarda bir kazanç işinden başka bir şey olmayan gazetecilik, toplumsal bir kurum haline gelebilir. Bundan başka, halkın düşünsel ve siyasi terbiyesi de bir güvencedir. Halk, çok sayıda gazeteleri okumağa ve onları birbiriyle karşılaştırarak denetlemeğe ve gazetecilik yalanlarına inanmamaya alışır. Bütün bunların da ötesinde, her şeyin açık olması nedeniyle, iyiniyetin gelişeceğini ve hayati sorunlar üzerinde iyiniyet sahibi insanların daima çoğunluğu oluşturacağını kabul etmek uygun olur. **Çünkü, her zaman dünyanın yarısını ve bir zaman da dünyanın hepsini aldatmak mümkündür. Fakat, bütün dünyayı her zaman aldatmak mümkün değildir.** Tecrübe göstermiştir ki, her şeyi söylemekten insanları menetmek, asla mümkün değildir. Fakat milli terbiye ve büyük manevi kuvvetlere karşı, hükümetin uygun bir davranış biçimi sayesinde, ayaklanmacı fikirlerin yayılmasına izin vermeyecek bir toplumsal ortam yaratmak mümkündür. Fakat, her halde, **her şeyin söylenmesine müsaade etmek ve bunun karşısında söyleyenlerin eyleme geçip geçmediklerini kollayarak, bu kollama ile yetinmek de saçmadır!.. Bütün halk eyleme geçtiği gün, onları tutuklayacak güç yoktur!..** Tıpda bir "koruyucu hekimlik" (hıfzı sıhha) olduğu gibi, "toplumsal sağlığı korumak" (içtimai hıfzısıhha) da vardır!.. Her ikisi aynı ilkeye dayanır. **"Maddi mikroplar"**ı yoketmek mümkün olmadığı gibi, **"manevi mikroplar"**ı da yoketmek mümkün değildir. Fakat, kişinin gövdesinde, gövdesel bir sağlık yaratmak mümkün olduğu gibi, toplumsal yapıda da manevi bir sağlık yaratmak, bu yoldan bir karşı koyma zemini hazırlamak mümkündür... Basın özgürlüğünden kaynaklanacak kötülükleri ortadan kaldıracak etkin araçlar, asla geçmişte olduğu gibi basın özgürlüğünü bağlayan bağlar değildir. Tersine, basın özgürlüğünden doğacak sakıncaların etkisizleştirilme yolu, yine basın özgürlüğünün kendisidir." Gazi Mustafa Kemal

(Bkz: Medeni Bilgiler Ve Mustafa Kemal Atatürk'ün El Yazıları- 2. bs- s. 61, 62)

Evet, Atatürk'ün belirtiği üzere, ülkemizde emperyalist güçlerin basın üzerindeki gizli etkileri ile, Türkiye'yi karıştırıp emperyalistlerin beğeneceği yapıda tutmayı amaçlayan bir besleme, uşak, yurtsatar basın vardır!.. Bunlar, Atatürk'ün deyimiyle "manevi mikroplar"dır. Bunları yok etmenin olanağı yoktur. Ancak, bunlara verilen karıştırma özgürlüğü, yurtseverlere de tanındığı sürece; Aziz Nesin'giller, "avazı çok çıkan basın"da yalanlar yayarken, Özakıncı'lar aynı yükseklikteki avaz ile bunların yalanlarını çürütme özgürlüğünü kullanabilirlerse; "manevi mikrop"ların toplumumuzu yatağa düşürmesi olanaksızdır.

"Adi Borazan"lar, toplumsal sağlığımızı bozacak adi yalanlarını, en yüksek sesle ha-v-kırıp durur iken, bu **"Adi Borazan"**lar, yalanlarını çürüten yanıtları yayınlamaktan kaçarak, yanıtları adice boğuyorlarsa, yalanları çürütüldüğünde, hiç gocunmadan, "ulumuzun yüzakı sıfatıyla davacı" olmaya kalkışıyorlarsa; o toplum, yalandan ölür!.

Atatürk "basın özgürlüğünün kötüye kullanılmasından doğacak sakıncalar, yine basın özgürlüğüyle giderilir" demiştir. Eşdeyişle, yalan yayma özgürlüğünden doğacak sakıncalar, yalan çürütme özgürlüğü ile giderilir, demiştir. İsmet İnönü de, "bir ülkede namuslular en az namussuzlar denli atak olmazsa, o ülkede namus tepelenir" diyerek, namussuz eylemlerin namuslu eylemlerle önlenebileceğini dile getirmiştir. Atasözlerimiz arasında bulunan "itleri salıp taşları bağlamayın "tümcesi de itlerin özgür bırakıldığı yerde taşların bağlanmasının sakıncasını vurgular. Yine bunun gibi, "köpeksiz köy bulmuş, değneksiz geziyor" sözü de, karşıtların birlikte özgür olması gerektiğini, biri özgür bırakılırken karşıtı tutuklanırsa, bundan sakınca doğacağını anlatır.

"Düşünce özgürlüğü" nasıl 'bir düşünceye, düşünce ile karşılık vermeyi' öngörüyorsa; "sövme"de de, durum buna benzer. "Mukabil hareket ceza gerektirmez" yasası, "sövgüye sövgüyle yanıt verme özgürlüğü"dür. Hukuk bunu tanımıştır!.. "Yanıt hakkı" da bunun bir ürünüdür.

Aziz Nesin, kendi deyimi ile "ortalığı karıştırma yarışına girmiş gazete, dergi ve TV. kanallarında", yine kendi deyimiyle "dünyayı karıştırıp karıştırıp düzeltmek ve güzelleştirmek için" çalışan biridir. Aziz Nesin'in "karıştırıcı yayınlarda karıştırıcılık ettiği" kendi ağzından belgeli bir gerçektir. O bunu, "dünyayı düzeltmek ve güzelleştirmek amacıyla" yaptığını söylüyor. Faşist Hitler'e soracak olursanız, o

köpoğlu köpek de, "dünyayı düzeltmek ve güzelleştirmek amacıyla" çalıştığını söylecektir. Kimse "yoğurdum ekşidir" demeyeceği gibi, hiç bir karıştırıcı da "amacım dünyayı bozmak ve çirkinleştirmektir" demeyecektir.

* "Aziz Nesin: "Halkı kışkırttım"

Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin 'halkı kışkırtmak'la suçladığı Aziz Nesin, suçunu kabul ederek, "tabii kışkırtırım. Keşke daha fazla kışkırtabilsem. O kadar büyük gücüm olsa da parlementoyu yıkabilsem" dedi.

Forumu yöneten Dr. Erdal Atabek, Aziz Nesin'i "Bir ermiş" olarak nitelendirdi.

Yazar Orhan Pamuk, "yazarların asıl görevinin 'kışkırtmak' olduğunu" vurguladı. "Ben bugün ' Aziz Nesin kışkırtıcıdır' diyebilecek kadar özgür bir toplumda yaşamayı isterdim. Yazarın asıl görevi zaten bu (=kışkırtıcılıktır)" dedi.

8.1.1995 Milliyet Gazetesi

.....

* Yazan: Talat Halman

Başlık: "Beşinci Kol"

"Hırlayan, zırlayan, cırlayan bir kaç yaratık, ansızın ortalığı zehirledi... Akrepler sonunda kendi kendilerini zehirleyecekler, ama ne zaman?

Niçin dil uzatır bu kendini bilmezler? Yürekleri nefretle dolup taştığı için mi? Ülkeyi karıştırmak isteyen iç ya da dış düşmanlardan para aldıkları için mi?. Hiç kuşkusuz asıl niyet, Türkiye'de kargaşalık yaratmak.. Bir takım iç ve dış güçlerin ajanlığı yapılıyor. Bunlar düşmanlarımızın hizmetinde paralı ajanlar mıdır, değil midir, söylemek zor. Ama çirkin demeçleriyle düşmanlarımızın ekmeği yağ sürdükleri kesin bir gerçek..

8.3.1994 Milliyet Gazetesi

.....

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin konulu yazıları, bütünüyle Aziz Nesin'in kendi ağzıyla açıkladığı, kendi deyimiyle "kışkırtıcı, karıştırı-

cı" yazı-söz-demeç ve davranışlarını irdelemektedir. "Bir kışkırtıcı manipulatör olarak Aziz Nesin"i irdelemektedir, bir sanatçı olarak A. Nesin'i değil!..

Aziz Nesin, bir "karıştırıcı, kışkırtıcı sıfatıyla", der ki:

—"Şeytan Ayetleri'nin estetik değeri olan bir roman olduğunu hiçbir zaman söylemedim. **Bu romanın İslamı aşağıladığını da bi-li-yo-rum..** Şeytan Ayetleri'nin Türkçeye çevrilmesi, geneldeki bu gericilik ve yobazlık gidişine karşı tepkimizin küçücük bir parçasıdır." (Aydınlık 12 Haziran 1993)

—Bu kitap **İslamlığı ve Müslümanları aşağıladığı** gerekçesiyle yasaklanmıştır.

İslamlık, bir romandaki **yalanlarla** yıkılacak denli **çürük** mü? **Müslümanlar,** böyle bir romanı **yanıtlamak**tan bu denli **aciz** mi?

Aklı başında Müslümanların yapacağı, yapması **gereken** şey, 'İslamı aşağıladığı' savlanan kitaba karşı **belgelerle ve tanıtlarla yanıt vermek** ve kitabın **yanlışlarını yalanlarını ortaya koymak**tır. **Uygarlık bunu gerektirir!.** Kitabın yazarını, çevirmenini, yayanını öldürmek de ilkelliktir." (Aydınlık- 23 Haziran 1993)

.....

Aziz Nesin'in 'Şeytan Ayetleri' kitabını çevirteceğini, Türkçe yayımlayacağını duyurması, ve bu işi **"Bu romanın İslamı aşağıladığını da biliyorum"** diyerek üstlenmesi ve bunu **"gericiliğe ve yobazlığa karşı tepkimizdir"** diye sunması, 1993 Haziran ayında yığınsal eylemlere yol açmış, İstanbul'da ve İzmir'de, Aziz Nesin'in bu duyuruları yayımladığı gazetenin bürolarına, saldırılar olmuştur. Aziz Nesin'in, kendi yazılarında **"gericilere ve yobazlara bir tepki amacıyla, İslamı aşağıladığını bildiği bir romanı yayımlayacağı"**nı söylemesi ve Aziz Nesin'in bunları yazdığı gazetenin bu kitaptan çeviriler tefrika etmeye başlaması, yayımlanan bu çevirilerin Aziz Nesin'in **isteklerine uygun bir eylem** olduğunu düşündürten bir durumdur. Aziz Nesin, Aydınlık gazetesinde, **ben bu kitabı çevirteceğim, yayımlatacağım** diye yazılar yayımlıyor ve bu günlerde Aydınlık gazetesinde bu kitaptan çeviriler yayımlanıyor. İnsanlar böyle bir durum karşısında: "Yok canım! Aziz Nesin'in bunda hiç bir katılımı olmamıştır! Bunu, Aziz

Nesin'den gizlice basmışlardır" diye düşünmezler. Tepkilerini hem Aydınlık gazetesine, hem Aziz Nesin'e yönlendirmelerinde **şaşılacak hiçbir şey yoktur!** O insanlar bunda yanılmışlarsa, yanılgılarını ayıplamak Aziz Nesin'e düşmez!.. Aziz Nesin, **"gericilere ve yobazlara bir tepki olarak, İslamı aşağıladığını biliyorum dediği bir kitabı çevirtip basacağını"** 1993 Haziran ayı sonlarında duyurmuş, 1993 Haziran ayı içerisinde gazetesinin bürolarına pek çok ilde yığınsal saldırılar yapılmış, bir hafta sonra 2 Temmuz 1993 günü de, Sivas kıyımı patlak vermişse, bu olayın Aziz Nesin ile hiç bir ilgisi bulunmadığını savlamak, beyinsizlik olur. Aziz Nesin, bir "düşünür" ise, (ki, Dava Dilekçesi'nde Aziz Nesin'in "düşün adamı" (!) olduğu yazılıdır), bir düşünürün Sivas kıyımının yukarıdaki olaylarla bağlantısı olmadığını söylemesi, olanaksızdır.

Aziz Nesin: "2000'e Doğru, vb. ortalığı karıştırma yarışına girmiş dergiler, gazeteler vardır." + "Ben ortalığı karıştırıp karıştırıp düzeltmek ve güzelleştirmek için çalışıyorum" demiş bir yazar olarak, ortağı olduğu Aydınlık gazetesini, ortalığı karıştırma yarışına girmiş dediği 2000'e Doğru dergisiyle ortak çıkarttığını bilmiyor da değil!.. 'Şeytan Ayetleri' ile "Ortalığın karıştırılacağı"nı, amacın 'gericileri yobazları kudurtmak' olduğunu öngörmemiş de değil!.. Ancak, **bir kargaşa patlak verirse, devletin bir kanadı bizi kurtarır diye ummuş, kışkırtıcılığını, karıştırıcılığını, devletin yobaz kanadına karşı, devletin laik kanadına güvenerek yapmış.** Bu deyimler de kendi yazılarında var. Sonra, Sivas'ta, umduğu dağlara karlar yağmış. Sonuç: 37 aydın cayır cayır yakılarak öldürülmüş!.. Bunda Aziz Nesin'in ne suçu olabilir?!.. Aziz Nesin, yalnızca "Ortalığı karıştırıp karıştırıp düzeltmek ve güzelleştirmek amacıyla karıştırıcılık eden" bir yazar, bir "ermiş" (!), bir "kışkırtıcı"dır, kendi deyimleriyle!.. Eğer ortada 37 yanık ceset varsa ve ortalık "karışıp düzelmiş güzelleşmiş değil, bok olmuş, çirkinleşmiş" ise, Aziz Nesin'i suçlamak değil, tersine, Demirtaş Ceyhun'un önerdiği üzere, heykelini dikmek gerekmektedir. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in bir heykelini yaptırmış, kendi çalışma masasına dikecektir. Bu heykel "Hacı Yatmaz" biçminde olup, ne denli uğraşılırsa uğraşılsın, devrilmeyip hep ayağa dikilmektedir.

Evet, Aziz Nesin, kendi deyimiyle **"ortalığı karıştırmak için yarışan basında",** kendi deyimiyle **"ortalığı karıştırıp karıştırıp düzeltmek amacıyla"**, kendi deyimiyle "kışkırtıcılık" eder iken.

—"**Şeytan Ayetleri" romanının estetik değeri yok. İslamı aşağıladığını biliyorum.** Gericiliğe ve yobazlığa tepki olarak çevirtip yayımlatacağım. İslamlık, bir romandaki **yalanlarla** yıkılacak denli **çürük** mü, **Müslümanlar** böyle bir romanı **yanıtlamaktan** bu denli **aciz** mi? Aklı başında Müslümanların yapacağı, yapması gereken şey, "İslamı aşağıladığı" savlanan bu kitaba karşı **belgelerle ve kanıtlarla yanıt vermek** ve kitabın **yanlışlarını yalanlarını ortaya koymaktır. Uygarlık bunu gerektirir!** Kitabın yazarını çevirmenini yayınını öldürmek de ilkellikt**i**r!" demiştir. (Aydınlık- 12, 23 Haziran 1993)

Şimdi Cengiz Özakıncı da A. Nesin'e, bütünüyle Aziz Nesin'in yukarıdaki usyürütmesini doğru belleyip, **öncül** alarak, şöyle demektedir:

—"Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e karşı yazılarının varsayalım ki estetik değeri yok. Aziz Nesin, Özakıncı'nın yazılarının kendisini aşağıladığını savlıyor. Özakıncı, bu yazıları Aziz Nesin'e bir tepki olarak yazıp yayımlatmış. Aziz Nesin Özakıncı'nın yazısındaki aşağılamalarla yıkılacak denli çürük mü? Aziz Nesin, Özakıncı'nın yazılarını **yanıtlamaktan aciz mi?** Aklı başında bir Aziz Nesin'in yapacağı, yapması gereken şey, kendisini aşağıladığını savladığı bu yazılara karşı, **belgelerle kanıtlarla yanıt vermek** ve Özakıncı'nın yazılarının varsa **yanlışlarını** varsa **yalanlarını** ortaya koymaktır. **Uygarlık bunu gerektirir!** Yazar olarak Cengiz Özakıncı'yı ve yayıncı olarak Mustafa Karaca'yı, mahkeme kapılarında süründürüp, ikisinden bir milyar TL. ödence istemek, ilkelliktir!"

Aziz Nesin, aradan 18 ay gibi upuzun bir süre geçmesine karşın, bugüne dek, Özakıncı'nın 12 dergi sayfası = 100 aşkın kitap sayfası tutan sözkonusu yazılarını, varsa **yalanlarını,** varsa **yanlışlarını** göstererek, Özakıncı'nın yazılarını **belgelerle kanıtlarla** yanıtlayıp, çürütmeye davranmamıştır. Onbini aşkın sözcükten oluşan Özakıncı'nın bu yazıları içinden onbeş sözcük çekip, "bunlar bana sövgü" diye ödence istemektedir. "Efendim, bu bizim yasal hakkımız" öyle mi?.. "İslamı ve Müslümanları aşağıladığını bildiğin bir kitabın yasaklanması yasal değil mi?" Türk yasalarında: "Allah'a veya Dinlerden veya bu Dinlerin Peygamberlerinden veya kutsal kitaplarından veya mezheplerinden birine **hakaret eden...** veya alaya alan kimseye, altı aydan bir yıla kadar hapis ve.. ağır para cezası verilir" diye bir yasa vardır. (TCK 175/3).

Bu yasa, bütün uygar ülkelerin yasalarında vardır, Türkler uydurmamıştır. Aziz Nesin, bu yasaya karşıdır. Kimse Aziz Nesin'i aşağılayamaz, A. Nesin herkesi aşağılayabilir!

Aziz Nesin; "İslamı ve Müslümanları aşağılayan yayınlar yapılmalı, yazarlarına hiçbir şey yapılmamalı; Müslümanlar bu aşağılayıcı yayınları yanıtlamalı; uygarlık bunu gerektirir" diyor. Ancak, söz konusu olan Müslümanların değil de kendisinin aşağılanması olunca, Aziz Nesin yanıt verip uygar olmak yerine, yargıca koşup ilkel (kendi deyimiyle ilkel) oluyor. Tam Aziz Nesin'lik bir tavır!.

XVIII- Aziz Nesin için kimler neler yazdı, söyledi?

Aziz Nesin, 50 yıldır yazar... 50 yıllık yazarlık yaşamı süresince, pek çok yazarla kapışmış, karşılıklı sövgüler yağdırmışlar. Gelgelelim, Aziz Nesin, Özakıncı'ya gelene dek kendisine söven kimseyi yargıya vermemiş... Kimler Aziz Nesin'e neler söylemiş?!

1- Faik Suad, Aziz Nesin'e: "Sen hürriyete, demokrasiye, sağcılara solculara düşmansın.. Toplumu sömüren şarlatan, düpedüz despot, ablak suratlı, anarşist, burjuva, düpedüz bir kapitalist yardakçısısın.. "solcuyum" dersin. Yalan!.. Çünkü, kapitalistin en zalimi, sağcının hatta gericinin en koyusu, sola ve sosyalizme senin ettiğin kötülüğü edemez!.. Sen bir hokkabazsın azizim! Sen bir şıllıksın! Fikir ve kalem hokkabazı, fikir ve kalem şıllığı!.. Kıpkızıl bir patron düşmanı kesilirsin ama, sekiz on patronun tarağında bezin bulunur.. Servet düşmanı görünürsün de namlı bir servet babasının kapıkulu olursun. Üçbuçuk paralık bir romanını onbin papele satarsın! Sen azizim!.. Sadece ayıp yerlerini yaprak kadar bez parçalarıyla örtüp, etiyle buduyla sahneye çıkan ses yıldızı (!) rolündesin.. Onun üryan vücudunu kiralayan gazinolar dolup taşıyor.. Senin gördüğün ilgi de bu yüzden azizim!. Patronlar da kazanıyor, sen de... Senin şirretliğinin cezasını sen değil gercek solcular çekiyor.. Ya sen azizim? Her tarakta bezi olan ve her telden çalan sen? Fikir dolandırıcısı mısın? Dava kalpazanı mısın? Nesin azizim? Kimsin sen?" (Faik Suad-Yenigün- 27 Mart 1961- A. Nesin- Suçlanan ve Aklanan Yazılar- s. 253)

2- Tercüman gazetesi, Aziz Nesin'e: "Fikir ipliğini pazara çıkartmış zübbe", "alt ve üst şuuru, aşağılık kompleksi, ilericilik cinneti, ukalalık ve sapıklık güdüleri hep birden tezebzübe uğramış", (A. Nesin- age- s. 89)

3- Metin Toker, Aziz Nesin'e: "Politikaya dokunduğunda, mizahtaki başarısını gösteremeyip, tahammül edilmez derecede kavgacı ve küfürbaz bir tip olarak ortaya çıkmasına rağmen mazur görülen Aziz Nesin... öyle yazılar yazmaya koyuldu ki, bunlardaki fikir esasını bolşevik edebiyatında... günün olaylarını yorumlama biçmini de başkentteki bazı ikinci sınıf Demir Perde gerisi ülke elçilerinin ağzından duymak kabildi." (A. Nesin -age- s. 36)

3- Orhan Seyfi Orhon, Aziz Nesin'e: "Türkiye'yi SSCB'nin arasına bir isim olarak katmayı isteyenlerin adı yok olsun, sanatları yerin dibine batsın!. Bugünkü Türkiye'nin, bir anarşiden sonra SSCB arasında kayboluşunu düşünüyoruz." (A. Nesin-Poliste- agb- s. 101)

4- Altay Pamir, Aziz Nesin'e: " Aziz Nesin adındaki gülünç yazar", "şarlatan", "kiralık kalem", "boyu gibi küçücük bir yazar", "şişirilmiş sahte şöhret", "basit, seviyesiz", "hikayecilikte tam manasıyla deniz seviye, dili ise kaba ve mahalle ağzıdır." "çığırtkan" (A. Nesin-Poliste- s. 139)

5- Kadircan Kaflı, Aziz Nesin'e: "Moskof hayranlığını bırak da iyi vatandaş olmaya bak" (A. Nesin -agy- s. 145)

6- Rıfat Ilgaz çevresi, Aziz Nesin'e: "Polis, ajan" (Bkz: A. Nesin-İKK- s. 147)

7- Çetin Altan, Aziz Nesin'e: "Pasaport verilmediği için yönetimle uğraşıyor." (age- s. 151) "Palyaço kompleksi var" (SSCB -s. 57)

8- TKP yayın organı 'Katkı' dergisi, Aziz Nesin'e: "Homoseksüel" (age- s. 153)

9- Yazarlar Sendikası'nın kimi üyeleri, Aziz Nesin'e: "Sendikanın parasını yedi, sendikayı seyahat bürosu haline getirdi. Hırsız. Para yedi." (A. Nesin -SSCB- s. 17, 18, 19)

10- Can Yücel, Aziz Nesin'e: "Çavuşesku ağzıyla konuşuyor." (SSCB - s. 23) -+ "Saint Nesin" (Gerçek Dergisi-) —"Mizah yazarı değil, mizah konusu" + ""Kendini bunak gösteriyor, bunak gösterme de bunaklığın bir çeşididir." + "Herkes kendini bir bok zannetmekte hürdür, ama (A. Nesin gibi) İki bok zannedenlere şaşıyorum." (Gerçek D. 1993/26)

11- Ergun Göze, Aziz Nesin'e: Vatan haini, hırsız, zimmetçi" (Sabah- 12 Eylül 1994)

12- Kenan Evren, Aziz Nesin'e: "Vatan haini" (SSCB - s. 81)

13- İsveç Türk dernekleri federasyonundaki konuşmasından sonra izleyicilerden Aziz Nesin'e: "Faşist-sömürgeci karakteri savundunuz..

Ordudan atılmayıp görevinizi sivil mi sürdürüyorsunuz.. Özal sizi kültür elçisi olarak mı atadı?" (SSCB - s. 148-154)

14- Fethi Naci, Aziz Nesin'e: "Laz mütahit nice mimara benzerse, Aziz Nesin de o kadar şaire benzer" (SSCB - s. 178)

Bu dizi böylece beş sayfa daha sürebilir...

Sonuç: Aziz Nesin'e bugüne dek sövgü olarak söylenmeyen söz bırakılmamış olup, Aziz Nesin de bugüne dek başkalarına her türlü sövgü sözcüğünü kullanmış bir yazardır. Aziz Nesin'in tüm yazıları onun başkalarına ne gibi sövgü sözcükleriyle saldırdığı açısından irdelenecek olursa, Aziz Nesin'in yüzlerce kişiye binlerce sövgü sözcüğüyle saldırdığı belgelenir. Aziz Nesin'e de, yüzlerce kişi, binlerce sövgü sözcüğüyle saldırmıştır. Bunların içinde Aziz Nesin'in kendi yoldaşları da vardır... Özakıncı'nın yazılarından önce, Aziz Nesin için, basında, bugüne dek: "Fikir ipliğini pazara çıkartmış zübbe", "Ukala, sapık güdülü", "Küfürbaz", "Gülünç yazar", "Şarlatan", "Kiralık kalem", "Boyu gibi küçücük bir yazar", "Şişirilmiş sahte şöhret", "Çığırtkan", "Seviyesiz", "Moskof hayranı", "Ajan", "Polis", "Palyaço", "Homoseksüel", "Hırsız", "Saint", "bunak", "Kendini iki bok zanneden", "Vatan Haini", "Zimmetçi", "Faşist", gibi pek çok aşağılamada bulunulduğu belgelidir. Ve Aziz Nesin, kendisine söven yüzlerce kişi içerisinden, yalnızca Kenan Evren'i ve birkaç kişiyi dava etmiştir. Kendisine şarlatan, despot, ablak suratlı, anarşist burjuva, kapitalist yardakçısı, sahte solcu, hokkabaz, şıllık. Fikir ve kalem hokkabazı, fikir ve kalem şıllığı, patronun kapıkulu, teşhirci, şirret, her tarakta bezi olan, her telden çalan, fikir dolandırıcısı, dava kalpazanı diyen Faik Suad'ı dahi dava etmemiştir! 50 yıllık yazarlık yaşamı boyunca hep sövmüş bulunan Aziz Nesin, Özakıncı kendisine daha önce savrulmuş sözcüklerden daha ağırını söylemediği halde, niçin onları dava etmeyip, Özakıncı'yı dava etmiştir? Özakıncı, Aziz Nesin'e daha önce duymadığı hiç bir söz söylememiştir, hepsi kendisine daha önce başkalarınca söylenmiş sözlerdir. Özakıncı'nın söyledikleri, Aziz Nesin için daha önce yazılanların pek çoğundan daha az yaralayıcı, daha az onur kırıcıdır. Özakıncı'nın Aziz Nesin'e söyledikleri, Aziz Nesin'in bugüne dek başkalarına yazdıklarından da çok daha az yaralayıcıdır. Buna karşın, Aziz Nesin, başkalarını dava etmeyip Özakıncı'yı dava etmekle, bir kez daha kendi kendisiyle çelişkiye düşmüş bulunmaktadır.

Bütün bunlar, Aziz Nesin'in yaşamının son döneminde ödence davalarını bir gelir kapısı olarak işletmeye soyunduğunu düşündürmekte!.. Kendisi başkalarını özgürce aşağılayıp kışkırtacak, uluslararası ünü, gücü ve konumu nedeniyle kendisine bir şey yapılmayacak; ancak Aziz Nesin'in aşağılayıp kışkırttığı kişiler Aziz Nesin'e kötü söyleyince, ona ödence verecekler!.. Aziz Nesin, başkalarını ne kadar aşağılarsam onları kendime sövdürür ödence alırım, diye mi başkalarını aşağılayıp durmaktadır?

XIX- Aziz Nesin'in Türkleri aşağılayan söylev-demeçleri, Batı'nın SSCB'yi yıktıktan sonra var gücüyle Türkiye'yi ağıtmaya yönelmesiyle birlikte başlar

Aziz Nesin, "İslamı, Müslümanları aşağıladığını biliyorum" dediği bir romanı çevirtip yayımlatacağını davul çalarak duyurmakla, "ortalığı karıştırıp karıştırıp düzelteceğini" söylüyor.

Aziz Nesin, "karıştırıp karıştırıp düzeltmek için çalışır" bir yazar!... İyi, güzel de, Türkiye'nin karıştırıldıktan sonra düzeleceğini ve güzelleşeceğini" siz nereden biliyorsunuz?.. Türkiye'nin düzelmesi ve güzelleşmesi için önce karıştırılması gerektiği, olmazsa olmaz bir seçenek midir?.. Bakalım Zülfü Livaneli, ne yazıyor?

Jordi'ye ne yazayım?

Geçenlerde CNN televizyonunda izlediğim bir talk-show tüylerimi diken diken etmeye yetti.

Özel bir niyetle izlemediğim için ekranda konuşan iki adam başlangıçta fazla ilgimi çekmedi.

*Sadece programcının karşısında oturan ve soruları cevaplayan orta yaşlı adamın, **Amerikan Merkezi Haberalma Teşkilatı CIA'da** önemli görevler yapmış olduğunu duydum.*

*Programcı bir ara **"Eskiden Sovyetler Birliği'nde bir çok ajanınız vardı"** dedi **"Rusya'yla dost olduk ve siz ajanları çektiniz. Peki bu ajanlar şimdi nerede?"***

*Sonra gülerek ekledi: **"Siz ajanları bir yere yığarsanız orası karışacak demektir. Söyleyin bakalım, hangi ülke karışacak?"***

Yetkili hiç duraksamadan ***"Türkiye!"*** *dedi.*

Önce yanlış duyuyorum sandım. Ama adam kesin ve net söylüyordu: ***Türkiye!***

Programcı da şaşırmıştı.

"Türkiye de nereden çıktı?" *der gibi mırıldandı.*

Yetkili; ***"Evet Türkiye"*** *dedi.* ***"Önümüzdeki dönemde dünyanın en çok karışacak ülkesi Türkiye'dir. Siz bunun henüz farkında değilsiniz ama şu anda Türkiye, gizli servislerin ajandasında 1 numaraya yerleşmiştir."***

Sonra Güneydoğu'yu Ege'yi anlattı ve "Zaten dünya ajanları da o bölgede toplandı!" dedi.

Daha ben bu programın şokunu atamadan Financial Times'da yayınlanan bir makale, bu kadar sert olmasa bile aynı ihtimallerden dem vurmaz mı?

Makaleyi süsleyen illüstrasyonda minare şerefesine toplanmış olan bizler, hep ayrı yönleri gösteriyoruz.

Önce CNN ve CIA, sonra da Financial Times, karşılaşabileceğimiz tehlikeleri vurgulayınca sırtımdan aşağı buzlu sular döküldü.

Zülfü LİVANELİ
Dünya Değişirken. Milliyet Gazetesi 5.2.1995

Zülfü Livaneli, ABD'nin SSCB'yi yıktıktan sonra, daha önce SSCB'ye yığdığı çok sayıda ajanını Türkiye'ye yığdığını ve bu ajanların da en çok Güneydoğu'ya ve EGE'ye yığıldığını, yalnızca CİA'nın değil, daha pek çok devletin ajanlarının da bu bölgeye yığıldıklarını; amacın Türkiye'yi karıştırmak olduğunu, CNN televizyonunda söyleşi yapan bir CİA yetkilisinin ağzından duymuş, duyuruyor... CİA yetkilisi:

—"Önümüzdeki dönemde dünyanın en çok karışacak ülkesi, Türkiye'dir. Siz bunun farkında değilsiniz ama, şu anda Türkiye, gizli servislerin ajandasında 1 numaraya yerleşmiştir. Güneydoğu ve Ege! Dünya ajanları o bölgede toplandı" diyor... Zülfü Livaneli de:

—Önce CNN ve CİA, sonra da Financial Times, karşılaşabileceğimiz tehlikeleri vurgulayınca, sırtımdan aşağı buzlu sular döküldü" diyor...

Zülfü Livaneli'nin bu gerçeği, 5.2.1995'e dek bilmiyor olması, şaşılası bir durumdur! Çünkü SSCB yıkıldıktan sonra, SSCB'yi yıkan güçlerin biricik hedefinin Türkiye olduğu, basında çıkmış pek çok belge ile kanıtlı bir gerektir. SSCB'yi yıkan güçlerin, şimdi de Türkiye'yi "daha çok demokrasi", "daha çok insan hakları", "siyasi çözüm" gibi dışyüzü şirin, içyüzü boktan dayatmalarla yıkmaya sıvandıkları, açıktır:

Batıdan itiraflar...

ABD'nin ciddi dış politika dergisi "Foreign Affairs"in son sayısında ünlü dış politika düşünürlerinden Samuel Huddington'un ilginç bir yazısı yayınlandı. İnceleme niteliğindeki yazı ***bir itirafname*** *değeri de taşıyor. Yazar,* ***bizde gazete köşelerini tutmuş Amerikancı kalemlerin Türkiye'nin de çıkarına imiş gibi gösterdikleri gelişmelerin gerçek nitelliğini samimiyetle ortaya döküyor.*** *Yazının bir bölümünü birlikte okuyoruz...*

"Batı bugün diğer uygarlıklara kıyasla zirvededir. Rakibi olan süpergüç haritadan kaybolmuştur. Askeri alanda Batıya rakip yoktur. Japonya dışında Batıya ekonomik rakip de yoktur.

Batı dünyası, siyasi ve güvenlikle ilgili meselelerini ABD, İngiltere ve Fransa öncülüğünde halletmektedir. Global ekonomik meseleleri ise ABD, Japonya, Almanya öncülüğünde... Bu ülkelerin birbirleriyle olağanüstü yakın ilişkileri vardır.

Güvenlik Konseyi ya da İMF'de alınan ve Batı'nın çıkarlarını yansıtan kararlar dışarıya - Dünya Toplumu-nun arzusu gibi takdim edilir. Oysa - Özgür Dünya- deyiminin yerine geçen-Dünya Toplumu- (World Community) deyimi, ABD ve diğer batı ülkelerinin çıkarlarına meşruluk kazandırmak içindir.

İMF ve diğer uluslararası ekonomik kuruluşlar aracılığıyla Batı, kendi ekonomik çıkarlarını yürütür, diğer ülkelere kendince uygun ekonomik politikaları kabul ettirir."

Yazarın görüşleri şu cümlede özetleniyor:

"Batı Dünyası, uluslararası kuruluşları ve askeri gücünü kullanarak dünyayı kendi çıkarları ve kendi egemenliği doğrultusunda yönetir..."

Bunları söyleyenler Türkiye'de yıllarca "komünist" diye damgalandı. Aynı sözleri şimdi Amerikalı bir dış politika düşünürü söylüyor.

ABD, dün tankın üzerine çıkıp askerlere meydan okuyan Boris Yeltsin'i destekliyordu. Bugün askerlerle birlikte darbe yapıp parlamentoyu fesheden Yeltsin'i aynı coşkuyla destekliyor. Ne oldu yüce demokratik değerler? diye sormak bile abes.. ABD dış politikası değerlerine göre Batının çıkarlarına göre şekilleniyor. Washington'da alınan her karar Batı'nın çıkarını kolluyor. Bunu bozamasak bile bilelim. Amerika'nın dümen suyunda bugün geldiğimiz noktadan daha iyi bir yere varılamayacağını kavrayalım. Sömürüden kurtulamıyoruz ***hiç değilse kendimize "aptal" dedirtmeyelim.***

24.9.1993 Milliyet Gazetesi

Abramowitz'in Türkiye raporu

ABD'nin Ankara eski Büyükelçisi Morton Abramowitz, Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın ölümü ile Türkiye'nin içte ve dışta bir belirsizliğe doğru gittiğini belirtti.

Abramowitz, Türkiye'nin hâlâ yönetim ve idare, istikrar ve ulusal kimlik konularında büyük problemleri olduğunu belirtti. Türkiye'nin elindeki imkânlar ile önümüzdeki 10 yıl içinde orta düzey bir güç olabileceğini kaydeden Abramowitz, ***"Ancak, bunun tam aksi, yani Türkiye önümüzdeki 10 yıl içinde parçalanabilir de"*** *dedi.*

Carnegie Endowment adlı bir düşünce kuruluşunun başında bulunan ve aynı zamanda Başkan Bill Clinton'ın istihbarat gurubu üyesi olan Türkiye'nin, Kürt sorununu yeni dünyada artık askıya almayacağına dikkat çeken Abramowitz, şu görüşlere yer verdi:

"Kürt parlamenterleri ve entelektüelleri Türk hükümetini ***otonomi*** *ve* ***federasyon*** *konusunda devamlı olarak rahatsız ediyor. Kürtlerin yaşadığı diğer ülkelerin aksine Türkiye demokratik bir ülke ve Kürtler konusundaki tartışmalar giderek yoğunlaşıyor. Tartışmaların devam etmesi ve şiddetin azalması halinde Türk hükümeti sonunda Kürtlerin hem Türk, hem de Kürt olmalarına izin verebilir. Bu yeterli olabilir, ancak ciddi* ***bir federalizm gibi daha kesin ve ağır çözümler gerekebilir.*** *Kürt sorunu, Türkiye'nin istikrarı ve bu ülkeyi idare edenler için ivedi bir sorun olmaya devam ediyor."*

1.7.1993. Milliyet Gazetesi

Kürt devleti kurma girişimleri

Yeni dünya düzeninin Ortadoğu'ya ve Türkiye'ye yönelik politikalarının ulusal çıkarlarımızla çatışma halinde olduğu, daha Körfez Savaşı'nın patlak vermesinden ***çok önceleri, Waşhington ve Batı kaynaklı yayın organlarında Fırat ve Dicle nehirlerinden söz ederek*** *"Ortadoğu'da su yüzünden savaşlar çıkabilir" telkini ve tahrik amaçlı yazıların yer almasıyla ilk işaretlerini vermeye başlamıştır.* ***Yeni bir Sevr dayatması*** *ile karşı karşıya olduğumuzu açıkça göstermektedir.*

Olayların bu boyutlara kadar gelişmesinde Evren-Özal ikilisinin körü körüne Amerikancı politika izlemelerinin vebali çok büyüktür. Hele Özal'ın "Türk-Kürt Federal Devleti tartışılmalıdır" gibi sözleri ve ayrılıkçı Kürtlerle ve Iraklı Kürt liderlerle birtakım toplantılar yapması, düşündürücü olduğu gibi, dünyaya yanlış mesajlar verilmesine de neden olmuştur.

Şayet PKK, Şırnak ve çevresini kesin olarak ele geçirebilseydi, Kürt devletini ilan edeceği ve bu devletin ABD ve bazı Batılı ülkelerce tanınacağı anlaşılmaktadır.

Bu gerçekleşemediği içindir ki insan hakları bahanesiyle Türkiye'yi baskı altında tutmaya çalışmaktadırlar. Zamanla bir Kürt devletinin kurulmasına olanak sağlayacağı için şimdi de Türkiye'ye, "Kürtlere yerel özerklik tanıyın" ya da ya da "Kürt kimliğini tanıyın", "Siyasi çözüm sağlayın" ya da "Türk-Kürt federasyonunu tartışın", "Demokratik hakları tanıyın" gibi isteklerini zorla kabul etirmeye yeltenmektedirler. Daha önceleri, bu konulara hiç temas etmeyen ABD ve Batılı ülkelerin, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra, her şeyimizi kardeşçe paylaştığımız Kürt kökenli yurttaşlarımıza bu ani sempatilerinin anlamını, büyük çoğunluk gayet iyi anlamakta ve onların oyununa gelmemektedirler. Bu kıvanç duyulacak bir durumdur. *Dünya ikliminin kuraklaşmaya başlamasıyla Ortadoğu ülkelerinin, özellikle İsrail ve Suudi Arabistan'ın tatlı su kaynaklarına olan gereksinimi gelecek yıllarda çok daha fazla artacaktır.*

Bölgenin belli başlı su kaynakları olan Fırat ve Dicle ise Türkiye'de bulunmaktadır. Keza GAP yatırımları da burada bulunmaktadır. Şayet Güneydoğu'da bir Kürt devleti kurdurabilirlerse, onları Irak Kürtleri ile birleştirerek büyük uydu bir Kürt devleti haline getirip istedikleri gibi kullanabilecekleri hesabı içinde oldukları anlaşılmaktadır. ***Ani Kürt sevgileri bu niyetlerinden kaynaklanmaktadır. Bu suretle bir yandan Türkiye'den doğal kaynakları zengin büyük bir arazi parçasını ve insan kaynaklarını, öte yandan Ortadoğu için yaşamsal önemi olan su kaynaklarını ele geçirmiş ve aynı zamanda Irak'ın elinden de zengin petrol kaynaklarını denetimleri altına almış olacaklardır.***

Atatürk'ün ısrarla üzerinde durduğu gibi Türkiye'nin, koşullar ne olursa olsun, daima kendine güvenmek ve güçlü olmak zorunda olduğu, dost görünen bu ülkelerin son zamanlarındaki bu davranışları ile bir kere daha sabit olmaktadır.

Suphi GÜRSOYTRAK

Olaylar ve Görüşler. Cumhuriyet . 5.1.1995

Türkiye'nin birliğini bozdurmayız

Yerel seçimlerde vatandaşlardan 'oy kullanın' ricasında bulunan Demirel, adaylardan da birbirlerine karşı 'kırıcı' olmamalarını istedi.

ANKARA (Cumhuriyet Bürosu) - Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Avrupa Parlamentosu'nun, Türkiye'yi kınama, DEP milletvekillerinin dokunulmazlığının iadesi ve "azınlık" olarak nitelendirdiği Kürtlere "özerk yönetim hakkı" tanınmasını isteyen kararlarına sert tepki gösterdi. Cumhurbaşkanı, ***"Sevr planları,*** *yeniden icraya konulmak istenmektedir. Dünyanın hatırına, Türkiye birliği kurban edilmeyecektir" dedi. TC devletini, TBMM'yi, Türk halkını haksız, canileri haklı saymayı fevkalade garip bulurum" diye konuştu.*

13.3.1994 Cumhuriyet Gazetesi

DAYANACAĞIZ, BAŞKA YOL YOK!

Şimdi hiç kızmadan, sinirlenmeden, hırslanmadan, papaza kızıp, oruç bozmadan, bir durum değerlendirmesi yapalım.

Bu adamlar, üstümüze üstümüze gelecekler, ***"Güneydoğu'da siyasi çözüm!"*** *diye yüklenecekler...*

Önce bu "siyasi çözüm" lafını kestirmeden tercüme edelim:

"Siyasi çözüm, Lozan'da kaldırıp attığımız, Sevr Anlaşması'nın, hotlatılıp karşımıza çıkarılmasıdır..."

Batı, 70 yıl sonra, 1920'lerin hesabını bizden sormaya hazırlanmaktadır, gerisi boş laftır, ***Sevr*** *kılık değiştirerek karşımıza çıkarılmaktadır.*

Saraybosna'da Müslüman Boşnakların katledilmesini keyifle seyredenler, Türkiye'ye, neyin hesabını sormaya hazırlanmaktadırlar görmüyor musunuz?

***

Onun için hazırlıklı olmalıyız, her şeye hazırlıklı olmalıyız, madem Paris Şartı'nı imzalamışız, madem AGİK'i kabul etmişiz, madem ille de "Avrupalı olacağız!" diye tutturmuşuz, bunlara dayanacağız... Üstelik haklı olduğumuz bir işi becerisizlikle yüzümüze gözümüze bulaştırmışsak...

Kolay değil, zor, ama size kim bağımsızlığın, bağımsızlığı korumanın kolay olduğunu söyledi ki!

Bir taraftan Avrupalılar dışarıdan saldıracak, bir taraftan ***Kuvayı Milliye'ye "eşkıya sürüsü" diyen "Artin Kemal"in manevi ahfadı,*** *tiynetlerini kusacak, ama biz hepsine dayanacağız, katlanacak değil!*

Nereye kadar mı?

Anlatmaya çalışalım...

***

Birinci Lozan Konferansı, konferansın hakimi İngiliz baş delegesi Lord Gürzon" dayatıyor:

"Şu, şu, şu, şartlarımızı kabul edeceksiniz!"

"Yoksa?"

"Çeker giderim!"

Biraz sonra İsmet Paşa'nın kararı açıklanıyor?

"İsmet Paşa, Türk egemenliğine aykırı hiçbir kaydı kabul etmeyeceğimizi söyleyerek, müttefiklerin taleplerini reddetti!"

Cevabı bekleyen Lord Gürzon'ın treni 35 dakika gecikerek hareket ederken, İsmet Paşa'ya "Ne oldu paşam?" diye soranlar, şu karşılığı alıyorlar:

"Ne olacak, hiç... Esaret altına girmeyi kabul etmedik..."

***

DİYECEKLER ki, eski çamlar bardak oldu, nerede İsmet Paşa, nerede Mustafa Kemal, nerede o ruh?

Göreceğiz, yaşarsak göreceğiz!

Varsın, onlar ***dışarıdan*** *saldırsın, varsın* ***onların işbirlikçileri "Artin Kemaller"*** *içeride kafaları karıştırsın, laik Cumhuriyet'e karşı kin kussun, biz dayanmak zorundayız, eğer bağımsızlığımızdan vazgeçmek niyetinde değilsek...*

***

BİZE saldırıların başında kim var?

Fransa!

Fransa'nın başında da "madam"ın kocası!

Şimdi "madamın kocası" Mitterand'ın marifetlerine bakalım...

Nazlı Ilıcak, geçen gün (10 Mart 1994/Meydan) soruyordu:

"Peki Fransa, mesela Korsikalı teröristlerle müzakere yapıyor mu? Fransa'da Basklar, Alsaslılar, Brütonlar, Korsikalılar var. Acaba bunlar kültürel kimliklerini koruyabilmiş mi? Çok uzağa gitmeyelim; Cannes ve Nice 19'uncu asırda Fransa'yla bütünleşti. acaba şu anda bu iki şehirde kaç kişi İtalyanca konuşuyor? Fransa asimilasyoncu politikalarda aşı çeken bir ülke. Ancak 1970'lerde isteyene kendi ana dilinde eğitim serbestisini tanıdı. Yani önce kültürleri bir potada eritti, sonra, halklara, kendi dillerinde eğitim imkanı verdi.

Fransa Anayasası'nda, sadece Fransız milletinden söz edilir. Mitterrand bir ara -herhalde madamından aldığı esintilerle- ***Korsika halkı,*** *kavramını yaratmak istedi. Anayasa Mahkemesi, Fransa'nın üniter bir devlet olduğu ve egemenliğin tek bir Fransız halkına ait olduğu gerekçesiyle, bu kavramın anayasa içinde yer almasına karşı çıktı."*

O günlerde ünlü Figaro gazetesi de şöyle yazıyordu:

"Hani ayrılıkçılar (Korsika'da) silahlarını bırakacaklardı? Şimdi her zamankinden daha aktif hale geldiler. Çünkü devlet zaaf gösterdi. Korsika daha az değil daha çok devlet otoritesine muhtaç.

Korsika halkı sözü resmileşirse, Kuzey Afrikalı Müslüman göçmenlerin eline koz verilmiş olur. İki asırdır Hıristiyan asıllı beyaz ırktan (Korsikalılar kastediliyor) oluşan bir toplumu eritemeyen Fransa'nın, Cezayirlileri, Tunus ve Faslıları, Fransız milleti içinde bütünleştirmesi tamamen imkansız hale gelecektir."

***

Bunları da bilmek zorundayız...

Ama "Siz de bunları yaptınız" demek için değil!

Ya niçin?

Bu "madamları" bu "mösyeleri" demokrasi ve hoşgörü şampiyonu diye yutturarak Türk halkını kandırmak isteyen ***"Artin Kemaller"in foyasını ortaya çıkarmak, cilalarını dökmek için...*** *(x)*

Bunları tanımak zorundayız, tanıyalım ki, saldırılara dayanalım...

***

Öyle bir çözümmüş ki, ***"Türkiye'nin toprak bütünlüğünü koruyan siyasi çözüm"****müş... Sevsinler!*

Herhalde Irak'ın toprak bütünlüğünü koruyan (!) siyasi çözüm gibi... ***Devlet içinde, devlet kurdurarak...***

(x) "Artin Kemaller" kimdir? diye merak edenlere, Atatürk'ün Erzurum Kongresi'ni açış konuşmasında"... ***her devirde ve her ülkede, her zaman görüldüğü gibi, bizde de kalbi ve sinirleri bozuk, ahmak insanlar, vatansız aynı zamanda kişisel refah ve mutluluğunu vatanın ve ulusun zararında arayan sefiller vardır" cümlesini*** *tavsiye ederiz...*

Hasan PULUR

Olaylar ve İnsanlar. Milliyet Gazetesi. 12.3.1994

Bir kınama daha

Avrupa Parlamentosu, Türkiye'nin güneydoğusunda yaşayan Hıristiyanlara baskı yapıldığını öne sürerek, Türkiye'yi PKK ile birlikte kınayan bir karar aldı.

DEP'li milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılması ve gözaltına alınmaların kınandığı kararla aynı gün kabul edilen Avrupa Parlamentosu kararında; Türkiye, İran, Irak ve Suriye sınırlarında yaşayan Hıristiyanların Türk güvenlik kuvetleri, PKK ve Kuzey Irak'taki köktendinci Kürt Müslümanlarının artan saldırılarına maruz kaldıkları öne sürüldü.

12.3.1994 Cumhuriyet Gazetesi

Bütün olgular, bulgular, belgeler, kanıtlar... SSCB'yi bölüp parçalayarak yıkan güçlerin, artık Türkiye'nin üstüne çullandıklarını, yerliyabancı tüm üzmanların, yetkililerin, görevlilerin bu gerçeği basın aracılığıyla kamuya duyurduklarını göstermektedir. Demek ki, Zülfü Livaneli, bu gerçeği 5.2.1995 günü görebilmiş ise, siyasi kördür!..

Batı SSCB'yi Doğu Bloku'nu nasıl göçürtmüştür?

1. Dinsel cemaatlere özgürlük, özerklik!.. diyerek.
2. Uluslara tam bağımsızlık!.. diyerek.
3. Demokrasi!.. diyerek.
4. İnsan Hakları!... diyerek.
5. Ekonomik ablukaya alarak!..
6. Askeri harcamaları çoğaltarak!..

Bütün bunlar, şimdi Türkiye'de uygulamaya konulmuş tilkiliklerdir...

Batı Türkiye'yi karıştırıp karıştırıp "Düzmek" için, tüm ajanlarını ülkemize yığmış bulunmakta... Daha önce SSCB'ye yığdığı ajanları, şimdi Türkiye'yi karıştırmak için görevlendirilmiş bulunuyor...

Güneydoğu'da PKK bağımsızlık, otonomi, federasyon istiyorken, Ege'de işadamları, evet! İşadamları, Ege'nin federe bir yönetimle derebeylik olmasını istiyorlar...

Ünlü fütürolog Alvin Toffler'in zenginlerin artık yoksul bölgeleri sırtında taşımaktan bıkıp kopmak istediği tezleri Türkiye'de gerçek mi oluyor? Zengin Ege'nin işadamlarını biraraya getiren İzmir Ticaret Odası "mali ve idari federalizm" kampanyası başlattı. İTO, pilot bölge olarak Ege'yi öneriyor. Öneriye göre, merkezi İzmir olan mali ve idari federal bölge Manisa, Aydın, Muğla, Uşak, Balıkesir ve Denizli'den oluşacak.

Şimdi soralım:

***"Ege Federal Türk Cumhuriyeti'**nin mi yoksa **"Türkiye, Cumhuriyeti Ege Federal Bölgesi"**nin mi tınısı daha hoş?*

Daha tınıya bile bakmadan kiminizin saçlarının diken diken olduğunu şimdiden görür gibiyiz.

*Neyse, hemen telaşlanmayın. Şimdilik böyle bir şey yok. Ama siz yine de bu tınılara hafif hafif alışmaya bakın. Çünkü muhtemel adıyla **"Ege Mali İdari Federal Bölgesi"** artık görünmez ufuklarda değil.*

*Başını İzmir Ticaret Odası'nın çektiği Ege'li işadamları bugünlerde, merkezi İzmir olan mali ve idari bir Ege federasyonunu tartışıyor. Özetle "**İzmir, Manisa, Aydın, Muğla, Balıkesir ve Uşak'la Denizli'yi Ege federal bölgesi yapıp idari ve mali yönetimini bize bırakın,** yönetmek nasıl olurmuş, size gösterelim!" mesajı veren öneri, İzmir Körfezi'nin kokusuna bulaşmadan kendini kamuoyuna kabul ettirmenin yollarını arıyor.*

*Aslında öneri daha dün ortaya atılmamıştı. Sadece "Bunlar bizi bölmeye çalışıyor!" suçlamaları altında ezilmek korkusuyla uzun zamandır kulislere hapsolmuştu. Ekonomik krizin faturasını sanayicilere göre daha fazla ödeyen İzmir Ticaret Odası, **"zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi kalmadığı"** noktada patlayıvermişti:*

*"Bu krizin asıl sebebi kamu açıkları. Kamu açıklarının sebebi kötü yönetim. Verdiğimiz para kötü yönetiliyor. **Bırakın, bize düşen parayı biz yönetelim!"***

*Bugüne kadar genellikle "kaybeden" tarafta olan işçi ve köylülerimiz alınmasın ama, önerinin ciddiyeti, işin başında biraz da iş dünyasının önde gelen kuruluşlarından birinin bulunmasından gelmekte. **Yeni Demokrasi Hareketi'nin** lideri ve kendisi de işadamı olan Cem Boyner'e göre, bu düzenin değişmesi için önce bu düzenin "kazanan"larının ikna olması gerekiyor. "Kaybeden"leri ikna etmek zaten kolay.*

*İşte, bir zamanlar bu düzenin kazananları arasında yer alan İzmir Ticaret Odası da kaybedenler safına geçince, düzen değişikliği sesleri daha gür çıkmaya başlıyor. **Açık açık mali-idari bir Ege federasyonu isteniyor.** "Böylece gelir yeniden paylaşılsın! Ama hemen öküz altında buzağı da aramayın!" deniyor. Yani istenilen, ayrı bir Ege devleti filan değil, sadece idari ve mali açıdan özerk bir Ege:*

"Mali federalizm, idareler arası mali ilişkiler esnasında ortaya çıkan sorunlara karşı ortaya atılmış bir çözüm önerisidir.

(...) Vergilendirme yetkisi yine merkezi devletindir ama, yerel birimler de ek vergiler koyabilmeli, kendi sınırları dahilinde topladıkları verginin bir kısmını harcama yetkileri olmalıdır. (...) Ancak bunların bir esasa bağlanması gerekir. İşte bu aşamada da idari federalizm gündeme gelmektedir."

Öneri sahipleri, Ege'nin federalizmi deneme açısından ideal bir bölge olduğu konusunda hemfikir. Mardin, Urfa, Bingöl, Elazığ, Erzincan vs.'yi kapsayan Diyarbakır merkezli federasyon önerilerine aşina olan kulaklarımız ister istemez dikiliveriyor: Pilot bölgenin sınırları neye göre çiziliyor?

İzmir Ticaret Odası Başkanı Ekrem Demirtaş, "Atalarımızın Menteşe Beyliği'nden gelmesi gibi bir ortak noktamız bulunduğundan değil tabii" diye yanıtlıyor. Sınırlar ekonomik "hinterland"a göre belirlenmiş. İzmir bir ekonomik güç merkezi. Bir de onu etkileyen, ondan etkilenen iller var. Yani ölçü, ekonomik etki alanına göre belirleniyor.

Zihinlerde "Menteşe Beyliği" değilse de ***"Neo Menteşe Beyliği"****ni çağrıştıran bu öneri, bize bir anda ünlü fütürolog Alvin Toffler'in "Zenginler ayaklanacak" kehanetini hatırlattı. Toffler'a göre, zenginler fakirlerin kendi sırtlarından geçinmesine, gelirlerinin önemli bir bölümünün yoksulların durumunun iyileştirilmesi için harcanmasına karşı çıkıyorlar.*

"Anayasaya ters değil"

*— **Federalizm** kavramı bu formülasyonla daha önce hiç dile getirildi mi?*

DEMİRTAŞ- Hayır, getirilmedi. Şu anda Türkiye'nin yüzde 70.72'si belediye sınırları içinde yaşıyor. Ülke kaynaklarından kullandıkları miktar, toplam kaynakların yüzde 1... Yüzde 85'ini merkezi otorite kullanıyor. Niçin kullanıyor? Siyasi birtakım düşüncelerle. Oysa Batılı ülkelerde bu oran yüzde 50.

— Federal yönetimin işlevi ne olacak bu formül de?

DEMİRTAŞ- Yerel yönetimlerin yerel meclisleri var. Yerel meclis belli hizmetlerin yerine getirilmesi amacıyla oluşturulmuş, yetkileri kısıtlı bir yürütme organı. Ve bunlar sosyo-ekonomik içerikli kararlar alacaklar. Hiçbir şekilde siyasi nitelikli karar alamayacaklar.

— Siyasi federalizmden farkını netleştirsek...

DEMİRTAŞ- ***Siyasi federalizmde yasama yetkisi yerel meclislerdedir.*** *Önerdiğimiz sistemde ise yasama yetkisi parlamentonundur. Yine,* ***siyasi federalizmde vergilendirme yetkisi yerel meclislerinken,*** *mali federalizmde parlamentoya aittir bu yetki. Yerel meclisler sadece ek vergiler koyabilirler.*

— Bu sistem ne yarar sağlayacak bize?

DEMİRTAŞ- Bu yönetimde hem devlete hem o yörenin insanlarına karşı bir sorumluluk ortaya çıkacak. Yolsuzluklar daha aza inecek. Herkes ayağını yorganına göre uzatacaktır. Ben İzmir'de kaynağım ne olacak, bunu hesaplayacağım, ona göre yatırım planı oluşturacağım. Örneğin, kamu yatırımlarından 4,5 trilyon pay alan İzmir,

bir sürü öncelikleri varken, şu aşamada lüks olan Çeşme otoyoluna 1,5 trilyon gömülmeyecek.

— Ege ve Marmara vergi gelirlerinin yüzde 70'inden fazlasını topluyor. Bu önerinin altında, dağılımdan yeterince pay alamamanız mı yatıyor?

DEMİRTAŞ- Dönmemesi doğaldır. Çünkü bu sistemde hükümet topladığı vergilerle iç ve dış güvenliği, adalet hizmetlerini gerçekleştirirken, aynı zamanda geri kalmış bölgelere de kaynak aktaracaktır. Ve biz bunu zaten istiyoruz.

— Bütün bir pay alma mücadelesi olduğu iddialarına katılmıyorsunuz yani...

DEMİRTAŞ- Bizim böyle bir kaygımız asla olmadı. Merkezi hükümet, ihtiyacı olan rakam ne ise bunu alacaktır. Merkezi hükümetin aldığından sonra kalan ne ise, bunun verimli ve önceliklere göre kullanılmasıdır temel prensip.

— Bunun ***eninde sonunda siyasi federasyona gideceği*** *endişeleri var bir de...*

DEMİRTAŞ- Dünya üzerindeki birtakım uygulamaları dikkate almıyorlar o zaman. Yani mali federalizm Batı dünyasında da var. Hiçbirinde bizimki kadar vesayet altında bir yerel yönetim yok. Hangisi federatif bir sisteme gitmiş?

İsmail Hakkı YILMAZ: Aktüel Dergisi

İsmail Hakkı Yılmaz

Aziz Nesin İzmir'de, Özal'ın dünürünün konuğu

Sekizinci Cumhurbaşkanı ***Turgut Özal'ın İşadamı dünürü Alparslan Beşikçioğlu'nun çiftliğinde kalan yazar Aziz Nesin,*** *Torbalı Güz Etkinlikleri çerçevesinde düzenlenen ve konuşma yapacağı panelin iptal edilmesine sert tepki gösterdi. Nesin "Ben başkanın konuğuyum. Davete icabet ettim. Benim buraya gelmemi kimse engelleyemez" dedi. Kaldığı çiftlikte yazılarından fırsat buldukça çocuklarla sohbet eden Aziz Nesin, Çatalca'daki Nesin Vakfı'na bugüne kadar 30 çocuk aldığını, aralarına bu yıl da 5-10 çocuğun daha katılacağını söyledi. Torbalı Kaymakamı Mustafa Akdoğan da, Aziz Nesin'in ilçeye sokulmaması için bildiri dağıtan Refah Partisi Torbalı İlçe Başkanı Ali Günaydın hakkında soruşturma açıldığını bildirdi. Akdoğan, Nesin'i korumaya aldıklarını da kaydetti.*

2.9.1993. Milliyet Gazetesi

Evet, "İzmir'li parababalarına Türkiye'nin üniter devlet yapısı batmış!"... Evet "İzmirli kompradorlar, **Ege Federasyonu",** ya da **"Ege Federal Türk Cumhuriyeti"** ya da **"Türkiye Cumhuriyeti Ege Federal Bölgesi"** adı altında, Ege bölgesinde **mali ve idari özerk bir yönetim** kurmaya adanmışlar. Neden?.. Çünkü, Ege'den giden vergiler, Türkiye'nin başka bölgelerinin kalkınmasına harcanıyormuş!.. Oysa bu ülke "Misak'ı Milli" (=Ulusal sözleşme) ile kurulmuştur. Bu ulusal and için yurtdaşlar savaşarak ölmüş, kanlarını vermişlerdir. Bu 'ulusal and' uyarınca, ülkenin hiç bir yerinde mali ve idari ve hukuki muhtariyet" kurulamaz!.. Bu, o günlerde düşman devletlerin Sevr ile **bize dayattıkları bir istemdi,** şimdi ise, bu bize içimizdeki düşman uşaklarınca dayatılmaktadır!.. Bu Kurtuluş Savaş"nda şehit olanlara, Misak'ı Milli'ye ve Atatürkçülüğe açık bir ihanetir!.. Bu ihaneti Türkiye toplumuna sevimli göstermek için didinip duran tüm yazındırıklar, kendilerini ilerici-demokrat-yurtsever olarak gösteren **Sevr uşakları, Russel kuşşaklarıdır!..** Bu ülkede, yalnızca **Kürtçü bölücüler** yok, bu ülkede, **Lazcı bölücüler** ve daha acısı, "Türkiye'yi bölecek **Türkçü bölcüler** de var!. Bizim vergilerimiz, doğuya harcanıyor diyen Türkçü bölücülük de vardır. Bu Türkçü bölücüler, Kurtuluş Savaşı'nda düşmanların Türkleri tıkıştırmak istedikleri bölgeyi alıp, gerisini bırakmak kuruntusundadırlar.

Türkiye'de biri çıkıp, Türkiye'nin etnik ve dinsel bölücülüğe ve bölgeciliğe özgürlük ile kurtulacağını söylediğinde, o, tüm bölücülerin sevgilisi olmaktadır. Örneğin, "Ege Federal Yönetimi" önerisini savunan Egeli parababaları, **PKK'nın sevgilisidir!** Kürtçü Bölücü ile Türkçü Bölücü, yoldaşdırlar!.. Egeli bölücüler, PKK'ya niçin karşı çıksınlar?. PKK, Egeli bölücülere niçin karşı çıksın?. Ege ayrılırsa, bu Güneydoğu'nun ayrılmasını anında sağlar çünkü!.. Yukarıdaki gazete haberinde, Aziz Nesin'in İzmir'de "Özal'ın dünürüne konuk olduğu" yazılıdır. A. Nesin, "Bende Kürt kanı vardır. Türk-Kürt federasyonunu tartışalım. Özerklik verebiliriz" diyen T. Özal'ın dünürüne konuk olmuştur. "Türk dediğin nedir ki? Aslında Türk diye bişey yok, bu ad bize batıllıların taktığı bir addan başka bişey değildir" diyen Özal'ın, Egeli işadamı dönürünün konuğu Aziz Nesin, Kürtçülük konusunda Demirel'in Özal'dan daha ileri gitmesi gerektiğini savunmuştur. Ege

Federasyonu, Ege'ye muhtariyet bayrağı açan,Egeli parababalarından birinin konuğu olmuştur. Egeli parababaları, Aziz Nesin'in çok severler. Çünkü Aziz Nesin'in aşırı solcu (!) öğütleri uygulamaya konulduğu an, ortaya bir Ege Federal Cumhuriyeti çıkabilecektir. Tıpkı Aziz Nesin'in deyişiyle Kürdistan'da da, Aziz Nesin'in deyimiyle Kürt kanı taşıyanlara muhtariyet verilebileceği gibi!.. Böylece bu topraklar üzerinde akan kan duracaktır!.. Bugün akan kanın suçlusu, Sevr'i yırtıp atan Kurtuluş Savaşı şehitleri ve Atatürk'tür!. Onlar geçmişte Sevr'i onaylasalardı, şimdi bu topraklarda kan akmazdı!.. Aziz Nesin, kanı durdurmak için haykırmaktadır: Sevr'i uygulayın! Akan kan dursun!... Aziz Nesin'in ağzından bir kez olsun: "Sevr'i uygulayın!" öğüdü çıkmamıştır. Ancak, onun akan kanı durdurmak için yaptığı tüm öneriler, Sevr Anlaşması'nın metninde yazılıdır. Türkiye'nin Avrupa Parlementosundaki gözlemcisi Uluç Gürkan Avrupalı parlementerlerin kendisini her gördükleri yerde: "Federasyona bölünün! Başka türlü kurtuluşunuz yok!" diye baskı yaptıklarını söylemiştir. Batı, Osmanlı'yı yıkan, sonra SSCB'yi dağıtan etnik ve dinsel bölücülük uygulamasını, şimdi Türkiye üzerinde yoğunlaştırmıştır. Aziz Nesin de, Türkiye'nin yeni bir Sevr dayatmasıyla karşı karşıya olduğunu en iyi bilenlerin başını çekmektedir. Ancak o, bugüne dek hiç bir yazısında Sevr'den söz etmemiştir!..

Evet, ilginçtir!.. Türkiye'nin tıpkı Kurtuluş Savaşı içinde olduğu gibi, bugün de bir Sevr saldırısı altında kıvrandığı, hergün yüzlerce bilgiyle doğrulanıp duran **bir gerçek** iken, Aziz Nesin'in yazılarında: "Türkiye yeni bir Sevr saldırısıyla karşı karşıyadır!" diye bir tek tümce dahi bulamazsınız!.. Bir yazar, yazdıkları denli, yazmadıklarıyla da kendi rengini ortaya koyar!. Gösterdikleri denli, göstermedikleriyle de eylem yapar!.. Aydınlattıkları denli, karartıklarıyla da değerlendirilir!. Aziz Nesin, Türkiye emperyalistlerin ve yerli uşaklarının bölücü Sevr saldırısı altında boğulurken, ülkenin ve toplumun karşı karşıya olduğu bu tuzağın adını koyduğu an, bütün eylemini bu tuzağı bozmaya yöneltmesi gerekeceğinden ve o zaman da, böyle bir dönemde "insanlarına aptal" demesi güçleşeceğinden, **yeni-Sevr** sözcüğünü dilegetirmek-

ten ödü patlar durumdadır. Eğer Türkiye'nin yeni bir Sevr saldırısı ile karşı karşıya olduğunu bir kez kabul edecek olursa, son yıllarda diliyle yaptığı eylemin bir ihanet olduğu gerçeğini de kabul etmesi gerekecektir!.. Çünkü bir ülke sıcak ya da soğuk bir saldırıya uğramışken, o ülkenin halkına **aptalar, ikiyüzlüler, sahtekarlar, korkaklar,** diye bağırmak, sosyalist ideolojinin kitabında yazmaz!.. Sosyalist ideolojiye göre, bu bir ihanettir!..

Aziz Nesin, "Türkler'in yüzde altmışı aptal olduğu gibi Kürtler'in de yüzde sekseni aptaldır" demiştir. Bu yüzdeler, Aziz Nesin bu sözlerinden yargılanacak olursa ceza almasın diyedir. Çünkü Aziz Nesin, savunmalarında:

—"Türk milleti aptaldır, sahtekardır sözlerini bütün Türk milletine söylemedim. Bu suç teşkil etmez" diye konuşmakta ve beraat etmektedir:

'Türklüğe hakaret' davası

*İzmir-Ege Üniversitesi Felsefe Kulübü'nün davetlisi olarak 10 ay önce İzmir'de yaptığı söyleşide, "**Millet olarak sahtekârız**" dediği önce sürülen yazar Aziz Nesin hakkında, 'Türklüğe hakaret ettiği' iddiasıyla 6 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı. İzmir 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanacak Nesin, "Türk milleti aptaldır, sahtekârdır sözlerini **bütün Türk milletine söylemedim.** Bu milletin aptalı da vardır, sahtekârı da şeklinde konuştum. **Bu suç teşkil etmez**" dedi.*

Turhan ATAV
Hürriyet Gazetesi, 25.8.1993

Aziz Nesin, ben **"bütün** Türk milleti aptaldır" demedim, **"yüzde altmışı** aptaldır" dedim, deyince, "yüce Türk adaleti"nin, "yurtsever, ulussever yargıçlar"ı, "Ah, öyle mi? Afedersiniz, size ceza veremeyiz, beraat ettiniz, özgürsünüz" diyorlar... Öyleyse Cengiz Özakıncı da şunu söylemektedir:

"Ben ' Aziz Nesin kuyruklu yalancıdır', 'aptaldır' derken, **Aziz Nesin'in bütününü değil, bir bölümünü** kastetmiştim. Aziz Nesin'in %100'ünü değil, incelik olsun diye indirerek, %60'ı salaktır, %67, 8'i ise kuyruklu yalancıdır. %46'sı entellektüel orospudur, %84, 27'si çanak yalayıcıdır. %39', 99'u enayidir demek istemiştim. **Aziz Nesin'in tümünü hedef almadığım, onun yalnızca düşün yazısı diye yuttu-rulan saçmalıklarını hedef aldığım,** yazımda belgelidir. Bu durumda, Aziz Nesin'i suçsuz bulup salıveren "yüce Türk adaleti"nin, "ulussever, yurtsever yargıç"larının, **aynı içtihadla** beni de suçsuz bulacaklarını zannediyorum.

Aziz Nesin, "Onursal Dr." kitabının 160.cı sayfasında, der ki:

—"En iyi pezevenkler, Berlin'deki Türk kadınları, Türk erkekleri arasından çıktı. En ünlüleri onlar."

Peki, Aziz Nesin, niçin Türkiye'deki en iyi pezevenklerin Ermeni, Rum kadınlarından çıktığını bugüne dek bir kez olsun böyle haykırmadı?!.. Taa Osmanlı döneminden bugüne, bizim topraklarımızda fuhuş ticareti yapanlar hep Ermeni, Rum kadınları olmuştur. Aziz Nesin bu gerçeği bilmiyor olamaz. Biliyor. Ancak bunu haykıramaz, çünkü Türkiye'de basın azınlıkların mali olanaklarına muhtaçtır. Bunu Aziz Nesin söylesede, çok satar basın basamaz!.. Aziz Nesin: "Yüzyıllardır Türkler'in arasındaki en iyi pezevenkler Ermenilerden çıktı!" diyemez!

Aziz Nesin, "Onursal Dr." kitabının aynı sayfasında, der ki:

"Türkler, Almanya'ya ter verdim, Holandaya ter verdim diye hak istiyor. Oysa **o ter de şüpheli,** çünkü burada **acaba ter mi verdin, eroin kaçakçılığı mı yaptın,** hangisi kaçta kaç o belli değil!"

Aziz Nesin, Almanya'daki Türkleri, Hollanda'daki Türkleri, alın terinden çok eroin kaçakçılığıyla uğraşanlar olarak damgalamaktadır. Ve bu Aziz Nesin, kendisi Türk/Kürt ayrımı yapan bir yazardır. Madem ki kendisi Türk-Kürt ayrımı yapan bir yazardır; derhal bu sözlerinden dolayı Türklerden özür dilemelidir. Çünkü o ülkelerde eroin kaçakçılığı gibi pis işler Türkler'in değil, kendi kendilerini Kürt diye tanımlayanların tekelindedir. Bu, PKK'nın başı Abdullah Öcalan ağzından açıklanmış bir gerçektir:

Abdullah Öcalan, Alman "Focus" dergisine bir açıklama yaparak: "Sadece Bingöl civarından üçbin Kürt gencinin Hamburg ve çevresinde esrar sattığını söylemiştir. Ve uyuşturucu trafiğini PKK'nın yönlendirdiğini kabul etmiştir.

PKK lideri, Dazlakların Türkler'e saldırılarını desteklediklerini söyledi.

PKK terör örgütü lideri Abdulah Öcalan, Almanya'da dazlakların masum Türkler'e yönelik saldırılardan memnunluk duyduğunu açıkladı. Şam'da Alman Focus dergisine bir açıklama yapan Öcalan, "Yabancı düşmanı Almanlar'ın Türkler'e karşı saldırılarını destekliyor ve selamlıyorum" dedi. Terör örgütü lideri, Almanya'da Türkler'e verilen hürriyetlerin de kısıtlanmasını istedi.

"Türkler Bizim Hedefimiz"

*Almanya'da **alınteri dökerek hayatlarını kazanmaya çalışan bütün Türkler'in** ve bunlara ait işyerlerinin hedefleri arasında bulunduğunu bildiren kanlı örgütün lideri Öcalan, Alman makamlarının şimşeklerini fazla çekmemek için Almanlar'a karşı herhangi bir saldırılarının söz konusu olmayacağını da kaydetti. Öcalan, Türkiye'ye giden Almanlar'a da tehditler savurdu.*

*Türk devletinin Kürtler'i imha etme çabalarını her şartta devam ettirdiğini öne süren örgüt lideri Apo, Bonn hükümetinin de buna destek verdiğini iddia etti. **PKK'nın uyuşturucu trafiğini yönlendirdiği şeklindeki iddiaları da dolaylı bir şekilde doğrulayan Öcalan, sadece Bingöl civarından 3 bin Kürt gencinin Hamburg ve çevresinde esrar sattığını ifade etti.***

15.6.1993 Türkiye Gazetesi

Evet, madem Aziz Nesin, "Türkler'in yüzde altmışı, Kürtler'in yüzde sekseni aptaldır" diyerek, T.C. yurtdaşlarını Türk/Kürt diye ayırıyor, öyle ise yazılarında, konuşmalarında, **Türkler** şöyledir, böyledir diye aşağılamalar yaparken, **Kürt olmayan T.C. yurttaşlarından** sözettiğini anlayacağız demektir. Aziz Nesin: "Türkün biri İsviçrede eşşek düzmüş; hakkına "Bu bizim ulusal geleneğimizdir" demiş. Yalan mı, Türkler'in ulusal geleneği eşşek düzmek değil mi?" diye sorarken, İsviçre'de eşşek düzerken yakalanan o kişinin **Türk** dediklerinden mi, yoksa **Kürt** dediklerinden mi olduğunu iyice saptamaksızın, o olayı yapanın **Türk** olduğunu yazmaması beklenir. Öyle ya? Madem sen T.C. yurtdaşlarının **hepsi Türktür** demiyor, bir kısmını **Kürt** sayıyor-

sun, öyle ise sen, eşşek düzenin **Kürt mü, Türk mü** olduğunu iyice araştırıp saptamadan o kişiyi **Türk** diye niteleyemezsin. Sen, Kürt dediklerinin yaptıklarını Türkler'e Türkler'in yaptıklarını Kürt dediklerine yükleyemezsin..

Türkiye sınırları içerisinde, yalnızca kendilerini Kürt sayanlar yok, Arnavut, Çerkez, Abaza, Çeçen, Arap, sayanlar da var... O zaman sen, kişileri kökenine göre ayıran Aziz Nesin!!! Sen, şu ya da bu T.C. yurtdaşının yaptığı kötülüğü örnek verip, buradan yola çıkarak Türkler şöyledir deme hakkını yitirirsin. Bu hakkı ancak, o kişinin kökenini saptayınca kullanabilirsin. Öyleyse, sen Aziz Nesin! Dön bakalım geriye, yazdıklarında içinde Türk geçen aşağılamaları yeniden oku, verdiğin kötü örnek kişilerin kökenlerini adam gibi sapta, ona göre hangi kökenden olanları aşağılayacaksan aşağıla!.

"Kıllar" diye bilimsel bir kitap vardır. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi yayınlarından 18. sayıyla 1950'de yayımlanan bu kitap, **"Kıllar ve Adli Tıp Bakımından Tetkiki"** adını taşımaktadır. Bu kitapta, şurada ya da burada bulunan herhangi bir "kıl" ele alınıyor ve bu "ne idiği belirsiz kıl"ın, insan kılı mı, hayvan kılı mı; insan kılı ise erkek kılı mı kadın kılı mı; kılın ait olduğu yaratığın yaşı kaçtır, kıl yaratığın hangi bölgesinden düşmüştür; doğal renginde midir, sonradan boyanmış mıdır; kıl kendiliğinden mi düşmüş, kopartılmış mı yoksa kesilmiş midir; kesilmiş ise, keskin bir aletle mi, yoksa kör bir aletle mi kesilmiştir; kıl hangi ırktan birine aittir; insana ait değilse, kıl hangi hayvana aittir; gibi bir çok sorunun bilimsel yolardan nasıl yanıtlanacağı öğretilmektedir. Kıl deyip de geçmeyin! Bu kitapta yüzlerce kıl çeşidi olduğunu öğreniyorsunuz: "Medullası olmayan kıllar", "Maymun kılları", "Geyik kılları", "Köpek kılları", "Öküz kılları", "Kaba kıllar", "Yumuşak kıllar", "Kısa düz kıllar", "Kıvırcık kıllar", "Ayva tüyleri", "Felidea Familyası Kılları", "Mustadelia Familyası kılları", "Canidea familyası kılları", "Kemiriciler familyası kılları", "Fare kılları", "Kobay kılı", "Beyaz tavşan kılı", "Adi tavşan kılı", "İskoçya cinsi dağ tavşanı kılı", "At kılı", "Amerikan boğası kılı", "Ankara tavşanı kılı", "Güney Amerika geyiği kılı", "Dikdik ceylanı kılı", "Zengi kılı", ve bu gibi daha yüzlerce kıl, büyüteçler altında incelenerek, bunları birbirinden ayıracak özellikler bilimsel olarak saptanmaktadır, bu kitapta... Kıllar konusunda kılı kırk yaran bir kitaptır bu... Öyle ki, olay

yerinde bulunan bir tek kıldan, olay yerinde o kılı düşürenin kim olduğu, yaşı, cinsiyeti, sağlık durumu ve daha bir çok özellikleri saptanarak, o kişi bulunmaktadır!.

Askeri Öğrenci iken lakabı **"Kıllı"** olan Aziz Nesin, bu kitabı okumuş olsaydı, "Eşşek düzmek Türkler'in ulusal geleneği değil midir?" diye yazmazdı... Aziz Nesin, Türkleri aşağılayıcı yazılar yazmayı geçim yolu olarak bellediğinde, bir yazısında şunları yazmıştır:

"HAYVANLAR VE BİZ!"

(..) İsviçre'de geçti bu olay. Bu, en dehşet vericisi! Dehşet verici ama hiç de yabancı değil bizlere. Zürih Hayvanat Bahçesi'nde, gece yarısından sonraki saatlerde, bahçenin duvarından bir gölgenin atladığını nöbetçilerden biri görüyor... Hırsız bahçedeki eşeklerin bulunduğu bölüme giriyor. Bir dişi eşeğin arkasına geçerek düğmelerini çözdüğü pantolonunu sıyırıyor. Gece bekçisinin şaşkınlıktan faltaşı gibi açılmış gözleri önünde eşekle cinsel ilişkiye giriyor. Yakalanıp ertesi gün mahkemeye çıkarılıyor. **"Eşek beceren Türk"** haberi günlerce İsviçre gazetelerinin baş konusu... Asıl ilginç olanı, **"eşek beceren Türk"**ün yargılanması. Adam, İsviçre yargıcının huzurunda kendisini şöyle savunuyor:

— Efendim, bizde usüldür, bizim ülkemizde köylük yerlerde bu bir gelenektir. Bizde bu işi her erkek yapar.

Yargıcın verdiği karar daha da ilginç:

— Ulusal gelenekleri gereği eşekle ilişkide bulunan sanığın aklanmasına karar verildi."

Bundan da ilginci var. Kimi **Türkler,** bu yargıcı **'Türk düşmanı'** olarak ilan ediyorlar. Bilmem ki siz ne dersiniz?"

(Aydınlık - 20 Eylül 1993)

.....

Aziz Nesin, bu yazıyı **"ulusal utançlarımız"** bağlamında örnek olay diye yayımlamıştır. Aziz Nesin'e göre **"Türkler'in ulusal geleneği, eşek düzmektir".**

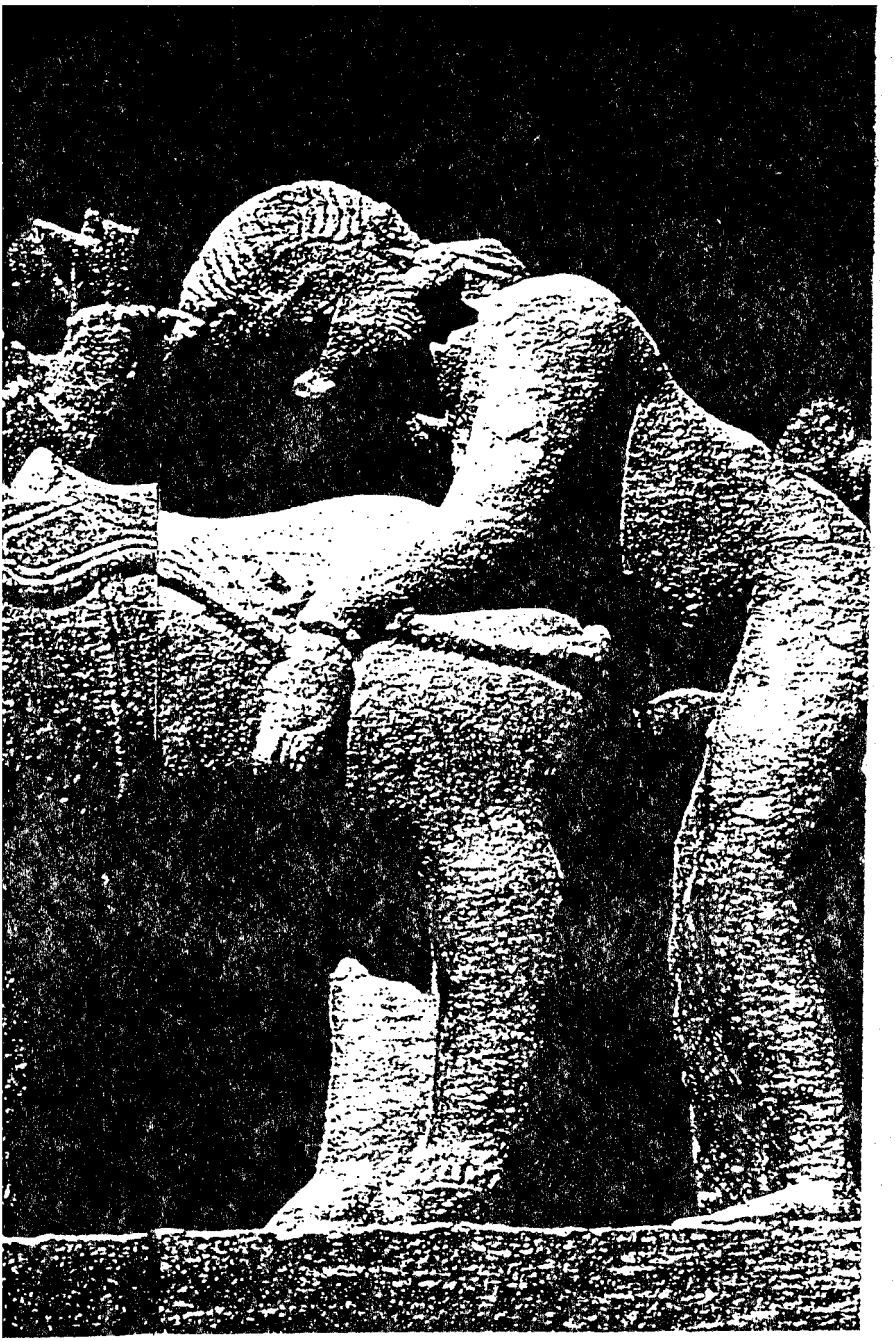
Askeri öğrenci iken lakabı **"Kıllı"** olan Aziz Nesin, eğer "kıllar" konulu bilimsel yapıtı okumuş olsaydı, orada şu olayların örneklendiğini görürdü:

—"İnsan kılı ile hayvan kılını ayırdetmek olanaklıdır. Prof. Glaister'in bir olayında, dişi keçi ile cinsel ilişkiye girmekten sanık bir kişi-

nin elbiselerindeki keçi kılı, keçinin de cinsel organında bu kişinin pipi bölgesi kılı bulunarak suç sabit olmuştur... **Almanya**'da hayvanlarla cinsi münasebet cezayı gerektiren bir suçtur. **Bir Alman süvari subayının** bir kısrakla cinsel ilişkiye girdiği kuşkusu üzerine, kıl uzmanı Kutter'in yaptığı muayene, hayvanın cinsel organında bu **Alman Subayına** ait pipi bölgesi kılı bulunarak, suç tesbit edilmiştir... Yine **Alman** müelliflerinden Sonnesche'in, bir **Alman** kadının da kadının cinsel organın da, köpeğinin pipi bölgesi kıllarını buluyor, Alman kadının köpekle çiftleştiği sabit oluyor." (age-s. 14)

Aziz Nesin'in usyürütmesiyle değerlendirilecek olursa, **"eşşek düzmek Türkler'in ulusal geleneğidir"** diyen İsviçre'li yargıç'a, **"keçi düzmek İsviçre'lilerin ulusal geleneğidir"** denebilir, ve Heidi'nin çoban arkadaşı Peter'in, Alplerde keçi güderken, bol bol keçi düzdüğü ve İsviçre'nin de 'Peter'lerden kurulu bir **"keçi düzen ulus"** olduğu söylenebilirdi. Çünkü bu 'Adli Tıp Belgeleriyle Sabit"tir!.. Aziz Nesin'in usyürütmesiyle değerlendirilecek olursa, nasıl **"Atını Sexen Kovboy"** diye bir olgu varsa, tıpkı bunun gibi, **"kısrak düzen Alman zabitleri"** diye bir olgu da vardır, ki bu da: **"Alman ulusunun kısrak düzücü bir ulus"** olduğunu Adli Tıp Raporlarıyla kanıtlamaktadır. Yine Almanlar'ın kadınları da **"ulusal olarak kendilerini köpeklere düzdürmektedirler"** denebilir, çünkü bu da Adli Tıp Raporlarıyla kanıtlı bir gerçektir. **"Almanlar, erkekleri kısraklarla, kadınları köpeklerle düzüşmeyi ulusal gelenek edinmiş bir ulustur"** denebilir; Aziz Nesin'in usyürütmesiyle...

Ayrıca, bilindiği üzere Evropa'lılar, kendilerini Hint-Ari ırkından sayarlar. Köklerini Hindularda bulurlar. Ve Hindistanlıların ulusal gelenekleri arasında 'eşşek düzme'nin bulunduğu, Hintliler'in tapınak duvarlarının "eşşek düzen Hintliler"in heykelleriyle dolup taştığı, belgeli bir gerçektir. Evet, Hintliler "ineği dokunulmaz" sayacak kertede hayvanlara saygılı bilinirler, ancak Avrupalıların atası olan bu **Hintiler'in "yeryüzünde eşek düzmeyi anıtlaştırarak, bununla övünen ilk ulus oldukları" da bir gerçektir.** Hint tapınaklarından alınmış şu görüntü bunu kanıtlamaktadır. Bir Hintli, eşeğin arkasına geçmiş, pipisini eşeğin kukusuna sokarken; öteki Hintli de, eşeğin önüne geçmiş, pipisini eşeğe yalatmakta!. İşte, Avrupalıların ataları bu iki Hintli oluyor: Belge var.

Fotografiar:Shooting Star/ABC

Bütün bu belgelerden sonra, Türkler arasında Hint felsefesini yaymayı iş edinen Mevlana'nın Mesnevi'sinde, "kendini eşeğe düzdürten kadın öyküsü"nün nereden geldiği anlaşılabilir! Avrupalıların atası olan Hint-Ariler'den!.. Demek ki, "Eşek düzmek Türkler'in kendi ulusal gelenekleri" olmayıp, tersine, Türkler'e "Hint tasavvufu" aracılığıyla sonradan sokulmuş bir "İndo-Avrupa ırkı geleneği"dir.

Bu gerçekler, Aziz Nesin'in de, İsviçre'li yargıcın da yüzlerinde bir şamar olarak patlar!..

Evet, "Eşşek düzmek", Türkler'in bir ulusal geleneği olmayıp, İndo-Avrupa ırkının bir dinsel geleneğidir. Çünkü binlerce yıl önceki Hindu tapınakları, bizim için yüzkızartıcı olan eşek düzme yontularını dinsel bir tören olarak uygulamaktadır. Avrupalılar işte bu ırkın bir koludurlar. Eşşek düzmek Avrupalıların ırksal-dinsel bir geleneğidir. Kendi kendilerini Kürt diye tanıtanların en bilginleri de "Biz Kürtler İndo-Avrupa ırkına mensubuz" demekte ve böylece kendilerinin de Avrupalı olduklarını sabuklamaktadırlar. Türkiye'de 'eşşek düzmek' daha çok kendilerini Kürt diye tanımlayanların yoğunlaştıkları yerlerde sıkça görülen bir olaydır. Öyleyse, Aziz Nesin, İsviçre'de eşek düzerken yakalanan o kişinin yalnızca T.C. uyruğu olduğuna bakarak, onu **Türk** diye nitelendiremez. Çünkü Aziz Nesin, T.C. uyruğu olan herkesi Türk saymayan, bir kesimini Kürt sayan bir yazındıktır. Böylesi tekil olaylardan yola çıkarak Türkler'e değgin yargılar verirken, o tekil olayı yaratanın kendini Türk mü yoksa Kürt sözcüğüyle mi tanımladığını bir güzel araştırmak zorundadır. Yoksa, kendilerine Kürt diyenlerin yaptıklarını örnekleyip, bunu Türk dediklerine ödettirmek gibi "Düşün adamı" nitelemesiyle bağdaşmaz bir "sabuk adamı' olur...

Aziz Nesin, hem sesi herkesi bastıracak biçimde avaz avaz Türkler'in ulusal özgüvenlerini içten yıkıcı yayınlar yapacak, hem de kendisine karşı çok saygılı olunacak, bu olmaz. Aziz Nesin, tek tek kişilerin yaptığı işleri, tüm bir ulusu karalamak için örnek diye kullanmaktadır. Bir yazısında, şöyle der:

—"Günlerden birgün, Zürih Gölü'nün iskelelerinden birindeki kuğulardan biri yitiyor.. Bir nöbetiçi koyup dikizletiyorlar. Nöbetçi kuğu avcısı **Türk**'ü yakalıyor. İsviçre gazetelerinde günlerce haber oluyor kuğu avcısı **Türkün** yakaladığı kuğuları kesip yediği..." (Aydınlık-20 Eylül 1993)

Aziz Nesin, bunu "Ulusçak utanmamız gereken bir olay" diye anlatıyor. Türkler'in hayvanlara karşı dahi acımasız davrandıklarını örnekliyor böylece...

Şunu sormuyor: Niçin İsviçre gibi bir ülkede, bir insan, karnını kuğu avlayarak doyurmak durumunda kalmış!? Bu insan eğer İsviçre-'de eline karnını doyuracak ölçüde para geçiyor olsaydı, gölden kuğu avlayıp karnını böyle doyurur muydu?.. Dünyanın en varsıl ülkesi İsviçre'de, bir yabancı, karnını, gölden kuğu avlayarak doyuruyorsa, bu kimin ayıbıdır? O kişinin mi, o kişinin ulusunun mu, yoksa İsviçre'nin mi?... Türkiye'de insanlar kuğu yiyerek karınlarını doyurmazlar! Kuğu eti Türkiye'de yemek olarak kullanılmaz!

"Kuğu motifi Türk mitolojisinde yer alır. Oğuz boylarının kutsal hayvanlarından biri kuğudur. Ona büyük saygı duyarlar. Yakut Türkleri'nin koruyucu tanrısı Aysit ve Zürriyet tanrısı kuğudur. Hatta yakut Türkleri'ne çok yakın oturan Dolganlar, kuğu, kartal gibi kuşların adını dahi söylemekten çekinirlerdi. Kuğu, kutsal kadınlığın simgesiydi. Kırgızların Manas Destanında, Manas'ın nişanlısı Ayçörek, tanrısallığıyla düşmanlarını korkutmak için kuğuya dönüşür. Kuğu hanım, buradan gelir." (Bkz: B, Larousse- Kuğu maddesi)

Aziz Nesin (dava dilekçesinde savlandığı üzere) büyük bir düşün ve kültür adamı olsaydı, bunları bilirdi. Ve Zürih Gölü'nde oltayla kuğu avlayıp yiyen kişinin "gerçekten Türk olup olmadığı"nı sorup soruştururdu. O kişinin Türklüğünden kuşku duyardı. Türkiye'de bir kentteki yapay göletten kuğu avlayacak kişi, kınanır. Yakalanır. Suçlanır. Demek ki, süs kuğularının avlanıp yenmesi Türkiye'de de, Türkler'in yurdunda, Türkler'in yaşamında da ayıplanacak bir iştir. Ülkemizin pek çok ilinde, ilçesinde, yapay göletlerde kuğular süs olarak korunmaktadır. Bütün bu gerçekler ortadayken, Zürih'te "Türk" (?)ün biri kentteki gölden kuğu avlayıp yemiş diye, Türkler hayvanlara dahi acımasızdır yargısına varıp, bu yargıyı yaymaya kalkışmak, "düşün ve kültür adamı"na yakışacak değil, Türkler'i aşağılamak için bahane arayan kimselere yakışacak bir tavırdır. Aziz Nesin, işte böyle, içten-dıştan Sevrci saldırılara hedef olan Türkler'i, böyle bir dönemde aşağılamak için tek tek olguların içyüzünü dahi araştırmaya gerek duymaksızın tüm ulusa maledilmesi için yırtınan bir yazındırıktır. Madem ki Aziz Nesin, tek tek olgulardan tüm ulusa utanç çıkartıyor; öyle ise yine tek tek olaylardan tüm ulusa kıvanç da çıkarmalıdır. Söz gelimi Türkiye'de yine kuğularla ilgili şöyle bir olay yaşanmıştır:

Kuğuyu sevgi kurtardı

*Kartallı avcılar, sahil şeridinde açlık ve soğuktan donmak üzere olan **bir kuğuyu yeniden yaşama döndürdüler.** Avcılar Derneği'nde **tam üç gün boyunca karnı doyurulan ve tedavisi yapılan kuğu,** daha sonra **Tuzla Kamil Abduş Gölü'**ne bırakıldı. Dernek Başkanı Sabri Aksoy, "Kuğuyu son derece bitkin, ölümün eşiğinde bulduk. Soğuktan, açlıktan hareketsiz kalmıştı. **Bizden gördüğü sevgi de onun kısa sürede iyileşmesini sağladı"** dedi.*

Şener SAYGILI
4.12.1993- Sabah Gazetesi...

İşte bu olay, "Kuğu avlayan Türk" diye başlık atan İsviçre gazetelerini de, bu gazete haberlerinden yola çıkarak "Türkler hayvanlara karşı dahi acımasızdır" diyen Aziz Nesin'i de, tek tek olgulardan yola çıkarak ulusumuzu aşağılayan her pisliği de, çarpar!.. İsviçre'de avcı olmayan bir T.C. yurtdaşı, göldeki kuğuyu avlayıp yemişse, Türkiye'de avcı olan yurtdaşlarımız da, ölmek üzere olan kuğuyu kurtarmış, derneklerine getirip doyurmuş, tedavi etmiş ve sonra da Tuzla Kamil Abduş Gölü'ne bırakmışlardır. Çünkü Tuzla'daki o gölde, kuğular süs olarak bakılmaktadır! Kimse de o süs kuğularını avlayıp yememektedir...

Türkleri kuğulara dahi kıyıcı bir ulus diye niteleyen Aziz Nesin gibiler, tek tek olumsuz olguları ulusa ödettikleri gibi, tek tek olumlu olguları da ulusa yüklemekten neden kaçıyorlar?!.. Bir yurtdaşın bir kötülüğünü ulusumuzun kötülüğü diye yayan Aziz Nesin; başka yurtdaşımızın bir iyiliğini niye ulusumuzun iyiliği olarak yaymıyor?.. Çünkü Yaşar Kemal'in tek gözü kör olduğu gibi, Aziz Nesin'in de ulusal gözü kördür!.. Bunlar ulusal değerlerimizi yağmalayan 'Tek gözlü korsan'lardır. Bunlar Türk yargıçlarının karşısına "büyük düşün ve kültür adamları" diye dikiliyor. Oysa bunlar, ulusumuza bir Pierre Loti, bir Claude Farrere, bir Lamartine ölçüsünde dahi sevgi, değerbilirlik göstermemektedirler. Yaptıkları, tek tek olgular içerisinde en kötü olanlarını arayıp bulup, bunları ulusumuza maletmek, böylelikle ulusumuzu dünyaya rezil etmektir. Dünyanın tüm uluslarında yaşanan olumsuz örnekleri, dünyanın en uygar geçinen uluslarından dahi çıkan pislikle-

ri, sanki yabancılarda olmazmış da salt Türkler'de olurmuş gibi, Türk ulusuna özgü işler diye damgalarlar.

Bir süre önce, Türkiye Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne verilmiştir. Güneydoğu'da bir köyde, Türk ordusunun kimi üyeleri, köylülere insan dışkısı yedirdiler diye... Bir köyde PKK'lı aranırken, köylüler okulun önüne toplanmış, okulda arama yapan erler, okulun bütün koridorları, bütün dershaneleri, bütün oturma sıralarının insan dışkısıyla dolu olduğunu görüp, subaya bildirmişler, bunun üzerine subay, "Getirin o bokları, sıçanlara yedirin!" demiş. Bu olay "Okulun içine sıçanlar"ca, Avrupa'ya şikayet edilmiş, "okulun içine sıçan" (Aziz Nesin'in Kürt dediği) yurtdaşlarımız, Türkiye devletinden ödence istemişlerdir. Aziz Nesin'in Türk dediği yurtdaşlarımız, Aziz Nesin'in Kürt dediği yurtdaşlarımız okusunlar diye köylerine okul yapmışlar; Aziz Nesin'in Kürt dediği yurtdaşlarımız, bu okullara atanan öğretmenleri öldürdükleri yetmemiş gibi, bu okulun her yerine sıçmışlar; sıçtıkları boklar kendilerine yedirilince, Türkiye Devleti'ni Avrupalılara yargılatmışlardır. Pek çok köşe yazarı, devlet köylüsüne bok yedirdi! Kahrolsun böyle devlet! İnsan Hakları tepeleniyooooooor!" diye söylevler çekip, bu yazılardan aldıkları para ile karınlarını doyurmuşlardır. Kimse de çıkıp, bok yedirilenlerin "ne boklar yediğini" yazmamıştır. O Türk Subayı, o okulun içine kakalarını yapan kişilere, o kakaları yedirmekle, yine çok özverili, çok hakgözetir, çok adil bir davranış göstermiştir. Peki, ya Kanada'nın Somali'ye gönderdiği birlik, şu zenciler haketmedikleri halde, onlara niçin bok yedirmiştir?

Kanadalı ırkçı alay dağıtıldı

*New York - Kanada'nın **en seçkin alaylarından** 650 kişilik Airborne Regiment, Somali'deki BM Barış Gücü görevi ve Kanada'daki eğitim merkezinde ırkçılık yaptığı gerekçesiyle lağvedildi.*

*Geçen hafta içinde Kanadalıları dehşete düşüren iki amatör kameramanın çektiği filmler üzerine Savunma Bakanlığı, **ülkenin gururu sayılan alayın** lağvedilmesi emrini verdi.*

Alayın, Ottawawa'nın 115 km. uzağındaki Petawawa'daki merkezinden sahneler gösteren ilk filmde Kanadalı askerlerin, boynuna

tasma geçirdikleri siyah bir adamı el ve ayakları üzerinde yürüterek, ***idrara batırılmış ekmek ve dışkı yedirdikleri gösterildi.***

Alayın dağıtılmasına yol açan diğer olay, Kanada Hava İndirme Alayı'nın Somali'de bulunduğu sırada cereyan etti. 1992 ve 1993 yıllarında alaya bağlı bazı askerler, Somalili bir kızla erkeği öldürmekle suçlanmış, ancak kanıt bulunamadığı belirtilmişti.

Filmde, sarhoş oldukları anlaşılan askerlerin, ***sırtına "Ku Klux Klan'ı seviyorum" yazdıkları siyah bir askeri yerlerde sürükledikleri sahneler de yer almıştı.***

Olaydan birinci derecede sorumlu tutulan 9 Kanadalı görevliden Kyle Brown, askeri mahkeme tarafından 5 yıl hapis cezasına çarptırılırken, bir diğer subayın da 3 ay hapse mahkum edildiği öğrenildi. Kanada'nın en seçkin askeri ünitelerinden biri olan alay, 1968'de Sovyetler Birliği'nin muhtemel saldırısını önleme amacıyla oluşturulmuştu.

650 kişiden oluşan alayın tamamı nisan ayından itibaren Hırvatistan'da BM Barış Gücü olarak görev üstlenecekti.

(The Times) 27.1.1995 Yeni Yüzyıl Gazetesi

Kanada'lı askerlerin, boynuna tasma geçirdikleri siyah bir adamı, (köpek gibi) el ve ayakları üzerinde yürüterek, idrara batırılmış ekmek ve dışkı yedirmeleri, siz Kanada'lılar işte böylesiniz, siz insan haklarına düşmansınız. Kanada'nın ulusal niteliği budur!" diye yorumlanabilir mi?.. Hiç bir Kanada'lı aydın, bu olayı "Kanada'lıların ulusçak uygarlıktan yoksun olduğu" biçminde değerlendirmiş midir? Bu olayı tüm Kanada ulusuna maletmiş midir?.. Hayır!.. Tek tek kötülükleri tüm ulusa maledip ulusu aşağılamak, bizim ülkemize özgü sayabileceğimiz belki de sayılı özgünlüklerimizden biridir. Bizim Aziz Nesin'lerimiz, **"ulusal sövündürük"**lerimizdir. Her tekil olaydan ulusumuza sövecek bir yargı çıkartmak, en iyi becerdikleri iştir.. Tek tek kötülükleri tüm ulusumuza maletmekle övünür, tek tek olumlulukları ulusumuza maletmekten öcü gibi kaçarlar. Çünkü böyle yaparlarsa kimse kendilerine uluslararası ödül vermez!..

Aziz Nesin, Türk milleti aptaldır, çünkü yarıdan çoğu aptaldır, der. Türkler'e Rumlar'ın ve yabancıların ağzıyla sövmekten çekinmez:

Rumlar çıldırdı

Efes Pilsen - Aris maçından sonra Lefkoşa'da çılgınlıklar yapan Rum gençleri sporu siyasete kurban ettiler ve Yunan bayrakları ile sınıra yürüyerek, ***Türkler'e küfrettiler.***

Maç sonucu Güney Kıbrıs'ta, Yunan bayraklı sokak gösterisine neden olurken, Elftheria Meydanı'nda toplanan yüzlerce Rum genci Yeşilhat diye bilinen ara bölgedeki son Türk mevziine yaklaşarak, nöbette bulunan Türk askerlerle ***küfürler*** *savurdular. Rumlar,* ***"Aptal Türk",*** *Türkler defolun şeklinde sloganlar atarak uzun süre* ***tahriklerde*** *bulundular.*

Rumların taşkınlıkların artması üzerine Kıbrıs Türk Güvenlik Güçleri bölgedeki BM Barış Gücü yetkililerini uyardı. Kıbrıs Rum Radyo ve televizyonu ise yayınlarında, olayları Türk seyircilerin çıkarttığını iddia etti.

18.3.1993 Milliyet Gazetesi

İşte çoğu 'SÖVÜNDÜRÜK' yazarlarımızın yanı da; Kıbrıs'ta Türk sınırına yığılarak: "APTAL TÜRKLER, DEFOLUN!" diye bağıran Rumların yanı olmaktadır... Bunlar nasıl olup da kendi kendilerini "TÜRK ULUSUNUN ÖVÜNCÜ" diye tanıtmaya yeltenebiliyor? İşte, asıl şaşılması gereken budur...

XX- Aziz Nesin = Nietszche

Yeryüzünde hiç bir ulusun AŞAĞILANARAK KALKINDIĞI görülmemiştir. Yeryüzünde hiç bir ulusun SÖVÜLEREK ÖVÜLECEK DURUMA YÜKSELTİLDİĞİ de görülmemiştir. Yeryüzünde hiç bir ulusun ULUSAL DEĞERLERİ YOKSAYILARAK DEĞER KAZANDIĞI görülmemiştir. Ulusların aşağılanması, o uluslarda hem pısırıklığa hem azgınlığa neden olur ki, ikisi de o ulus için yıkım getirir. Söz gelimi, Alman ulusu, hem Nietzsche hem Marx tarafından 1850'lerde itin götüne sokulmuştur. Alman Nietzsche'ye göre yeryüzünün en salak, en beceriksiz, en aşağılanmaya değer ulusu Almanlardır. Yine Marx da, Alman İdeolojisinde, Almanları genetik kötürüm olmakla suçlamıştır. Peki ne olmuştur: Önce aşırı ölçüde pısırıklaşan Alman ulusu, sonra üstün ırkçılığın en aşırı örneğini vermiştir!... Faşizm!. Cellat, kaniçici Almanlar!... Almanları üstün ırkçılığa sürükleyip, onları yeryüzüün en kan dökücü ulusu haline getiren Adolf Hit-

ler'in başucu kitabı: Nietzsche yazılarıdır! Hani şu, Alman ırkını itin götüne sokup, yeryüzünün en aşağılık ulusu diye söven Nietzsche!... Nasıl olup da bir '**Alman=aşağılık ırk**'çısının Almanlara sövgüleri, bir **Alman=üstün ırk**'çısının başucu kitabı olmuştur?!... Öyledir, her gecenin bir gündüzü olduğu gibi, her aşağılanmanın da bir böbürlenmeye yol açacağı, aşağılanma ne denli aşırı olursa, buna tepki olarak birilerinin geliştireceği böbürlenme de o denli aşırı olacaktır. Yalanlarla aşağılananlar, yalanlarla böbürlenerek yaralarını sarmaya yönlendirileceklerdir... Ve hiç bir zaman gerçekle uzlaşamayacaklardır...

Aziz Nesin'in oğlu Ali Nesin, şöyle yazmıştır:

-"Nietzsche'nin "Zarahoustra Böyle Konuştu"sunu okudum; sana benzeyen yönleri var"

(Bkz: Bulgaristan'da Türkler...s.168)

Evet, Aziz Nesin'in oğlu Ali'yi kutlarım. Çok doğru bir saptamayla, Aziz Nesin'in kimi yönlerden Nietzsche'ye benzediğini söylüyor. Gerçekten benzerler. Nietzsche nasıl "Almanları aşağılayan bir Alman" idiyse, Aziz Nesin de "Türkleri aşağılayan bir Türk"tür. ikisinin de en iyi yapabildikleri iş, "Düşün yazısı" adı altında kendi uluslarını aşağılamaktadır.

Alman 'düşünür' Nietzsche'nin Almanlara sövgülerinden bir demet:

—"Yaradılışımdan savaşçıyım ben. İçgüdüdür bende saldırmak. (s. 25) —Alman kültürü, yalandır. (s. 26) —Alman düşüncesi, kötü sindirimdir, hiçbir şeyin üstesinden gelemez. (s. 33) Tek başına Almanya'nın iklimi bile, bir dehayı, orta değerli birine dönüştürmeye yeter. (s. 36) Fransız kültürüne inanırım ben yalnızca... Alman kültürüne gelince, sözü edilmeye değmez.. Almanya'da karşılaştığım bir kaç yüksek kültürlü kişi bile Fransız soyundan gelmeydiler.. Almanya nereye girse, kültürü berbat eder. (s. 41) Hepten yoksundur Almanlar yücelik kavramından. (s. 42) Ben ki Alman olan her şeye en derin içgüdelerimle yabancıyım, öyle ki bir Almanın yakınımda durması bile, bende sindirim geçikmesi yapar... Bizler —çocuklukları 1850 yıllarında geçenler— "Alman" kavramına karşı çaresiz kötümseriz, (s. 44) Alman, koyun, kuzu gibidir.. Nedir Alman müzisyen Wagner'de hiç

bağışlamadığım? Almanlar'a dek inmiş olması! Alman yurtdaşı olarak doğmuş bulunması!.. Almanya nereye girse, kültürü yıkar, berbat eder.. Almanlar'ın arasına düşmüşüm (s. 45) Bir Alman'ın müzik nedir bileceğini asla kabul edemem. Alman müziği dediklerimiz, başta en büyükler, hep yabancı soydandılar, Islav, Hırvat, İtalyan, Felemenkli ya da Yahudi!. (s. 47) Başka her yerde okuyucularım var; Viyana'da, Petersburg'da, Stockholm'da, Kopenhag'da, Paris'te, New York'da, her yerde beni buldular, bir Almanya dışında!. Alman gibi düşünmek, Alman gibi duymak.. elimden herşey gelir de, bir bu gücümü aşar! (s. 61) Alman ulusunun en sevgililerini suçlu sandalyesine büyük bir yüreklilikle oturttum.. Almanlar bana karşı susuyorlar, ürkek ve çekingen davranıyorlar.. bugün, hele "Alman Devleti"nde, kimsenin göze alamayacağı sınırsız bir söz özgürlüğünden yararlandım yıllardır.. İlk Alman özgür düşünürünü dahi düşman seçtim. (s. 82-83) Almanlar'ın büyük müzisyeni Wagner, zavallı, Almanlar'ın içine düşeceğine domuzların içine düşseydi bari!. Almanlara karşı aşağılamacılığımı bir hastalık gibi içimde taşıyarak dolaşıyorum. (s. 90) Benim ödevim, bir Alman olarak Alman ulusuna saldırmaktır (s. 132) Kabalaşmaktan ve Almanlar'ın yüzüne karşı birkaç acı gereği söylemekten kimse alıkoyamaz beni; ben de söylemezsem kim söyleyecek?" (s. 133) Almanlar'ın yüzüne tüm kabahatlerini bir bir vurmak geliyor içimden, bir görev duyuyorum bunu giderek. Dörtyüz yıldır kültüre karşı işlenen tüm büyük cinayetlerin sorumlusu Almanlar'dır! Nedeni de hiç değişmez: Gerçek korkusu ve o iliklerine dek işlemiş, içgüdü edindikleri ikiyüzlülük!. (Sözgelimi) Luther, —o Tanrı'nın belası keşiş!— Kilise'ye saldırdı ve dolayısıyla onu diriltti yeniden!.. Katolikler Luther adına şenlikler yapsalar, oyunlar düzenleseler yeridir!. Ya Leibniz ve Kant, düşünce dürüstlüğü alanında Avrupa'ya en büyük iki köstek!.. (s. 135) Almanlar, adlarını kötüye çıkardılar benim yüzümden şimdiye dek, ileride de adam olabileceklerinden şüpheliyim! Benim doğal okuyucularım, dinleyicilerim, daha şimdiden Ruslar, İskandinavya'lılar ve Fransızlardır.. Alman 'aydın'lar, bilgi tarihine baştanbaşa şüpheli adlarla geçmişlerdir, "Bilmeyerek Olmuş" Kalpazanlar çıkarmışlardır yalnızca; bu kalpazan deyimi, (her biri Alman değeri olan) Kant'a, Leibniz'e olduğu gibi, Fichte'ye, Schelling'e, Schopenhauer'e, Hegel'e, Schleiermaeher'e de uygundur. Perdeleyici-

dir hepsi de, başka bir şey değil! "Alman Düşüncesi" ağır havadır benim için; Almanlar, artık içgüdü olmuş pisliklerini her sözleriyle, her davranışlarıyla açığa vururlar, (s. 136) Fransızlar ise, en önde gelen Almanlardan yüz kez daha dürüsttürler.. Psikolojinin varlığı ve yokluğu, bir ırkın temizliği ve pisliği için ölçü iken, Almanlardan bugüne dek bir tek psikolog çıkmamıştır; demek ki Almanlar'ın daha temizliği bile yokken, derinliği nasıl olsun!. Karı gibidir Alman! Bir türlü dibini bulamazsın! Yoktur da ondan, hepsi bu!. Alman, sığ bile olamamıştır! Almanlar'ın kendilerince derin buldukları şey, içgüdü olmuş pisliklerinden başka bir şey değildir. Almanlar kendi kendilerini bir türlü oldukları gibi görmezler, görmek istemezler. Yoksa "Alman" sözcüğünü bu manyaklığa uluslararası ad olarak önersem mi?.. Derinliği olan bir tek kitap çıkmış mıdır Almanlar'dan? Almanlar'da 'derinlik' kavramı bile yoktur! (s. 137) Benim, olmayı amaçladığım şeylerden biri de, Almanlar'ın en büyük aşağılayıcısı olmaktır. Alman Kimliği'ne karşı güvensizliğimi daha 26 yaşımda dile getirdim. Almanlar çekilmez şeylerdir benim için. Tüm içgüdülerime aykırı gelen bir tür insan düşlediğimde, ortaya hep bir Alman çıkar. Ayaktakımıdır Almanlar!. Onlarla düşüp kalkarsa, kendini aşağılamış olur kişi.. Tek iyi saat geçirmemişimdir Almanlarla; bu ırka dayanamıyorum! Kişi Almanlar'ın içinde hep kötü bir çevrededir. Ayaklarında bile incelik yoktur Almanlar'ın, yürümesini bile bilmezler; zaten ayak ne gezer Almanlar'da, bacakları vardır onların yalnızca! Almanlar ne denli bayağı olduklarını hiç mi hiç bilmezler ve bayağılığın son perdesi de budur!. Almanlar, yalnızca birer Alman olarak doğmuş olmaktan dahi utanmaları gerekirken, utanmazlar!.. Almanya'da hiç kimse benim adımı, o içine gömüldüğü anlamsız suskuya karşı savunmayı kendine dert edinmedi; bu işi bir yabancı, bir Danimarkalı yaptı! Almanlar'da bana karşı düşünceli, incelikli bir davranışın izini aramam boşunadır; gördümse Yahudiler'den gördüm ben bunu; Almanlar'dan hiç bir zaman!.. (s. 139-140) Başıma geleceği biliyorum: Bir gün korkunç bir şeyin anısıyla birlikte söylenecek benim adım!.. Yeryüzünde eşi görülmemiş ölçüde bir acının, en derin vicdan çatışmasının, o güne dek inanılmış, benimsenmiş, kutsanmış ne varsa tümünü yıkan bir sonsözün anısıyla!. İnsan değilim ben!. Dinamitim!. Anti-eşeğim!.." (s. 141) (Bkz: Friedrich Nietzcshe —ECCE HOMO'— Say Yay.-2. bs)

Evet, işte böyle!. Alman ulusundan çıkmış bir Alman 'Düşünür' olan Nietzsche, tıpkı Aziz Nesin'in Türkler'e yaptığı gibi, Almanlar'a sövüp saymış, Almanlar'ın tüm ulusal değerlerini, kültürünü, uygarlığını aşağılamış; Almanları itin götüne sokmuş ve sonunda başına ne geleceğini de pek doğru biçimde görmüştür: "Bir gün korkunç bir şeyin anısıyla birlikte söylenecek benim adım!" demiştir. Gerçekten de onun bu öngörüsü doğru çıkmış ve Nietzsche'nin adı, yeryüzünün gelmiş geçmiş en acımasız insan kasabı Adolf Hitler'le birlikte anılmıştır. Alman ulusunu bu denli ağır biçimde aşağılamasının sonucunun, azgın Alman ırkçılığına varacağını çok iyi görmüştür Nietzsche!. O, Luther'e "Kiliseye saldırmakla, kiliseyi ölmüşken dirilttiğinden dolayı, öfke kustu"ğuna göre, kendisinin Alman ulusuna bu denli çok saldırmakla Alman ırkçılığını kudurtacağını pek iyi biliyordu!.. Böylece, Alman ulusunun gelmiş geçmiş en aşırı aşağılayıcısı Nietzsche, Alman ırkçılığının kudurtucusu olmuş; adı bununla birlikte anılmıştır!.. Hitler'in Alman ulusunu üstün ırkçılığa kaptırarak, Alman ulusuna yeryüzünün en tiksinç kıyımlarını yaptırtabilmesini sağlayan, Alman ulusunu en aşırı biçimde aşağılamış olan Nietzsche'den başkası değildir!.. Ve işte bu "Almanlar'ın Aziz Nesin'i Nietzsche", "Ben insan değilim, dinamitim, anti-eşşeğim!" diyen eşşoğlueşşek Nietzsche! nasıl ölmüştür bilir misiniz? De-li-re-rek!.. Evet: De-li-re-rek!.. Peki ne zaman başladı bu "düşünür" (?)'ün delilik tutarıkları?.. 1874'den başlayarak!.. Kaç yılında öldü?: 1900!. Yaşamının kaç yılı delilik tutarıklarıyla geçmiş?: Son 26 yılı!.. Nietzsche yukarıda Alman ulusuna ağızlar dolusu sövgüler yağdırdığı yapıtlarını ne zaman yazdı?: De-li-lik döneminde!.. İşte Aziz Nesin'in kendisine örnek aldığı "ulus aşağılayıcılığın önderi" Nietzsche, budur!.. Ve, Alman ulusunun gelmiş geçmiş en büyük, en ağır aşağılayıcısı olan Alman "düşünür" (=Delirir, kudurur)'u Nietzsche, şöyle demiştir:

—"Ben, Almanlar'ın, (salt devlet yurtdaşı olan Almanlar'ın) hepsinden çok daha fazla Almanım!.." (age-s. 18)

Tıpkı, Alman ulusunun baş aşağılayıcısı Nietzsche gibi, Türk ulusunun en tiksinç aşağılayıcısı Aziz Nesin de, kalkıp şöyle demiştir:

—"Hiç kimse benden daha çok Türk olmaz! Ben en halis, en halis, en katıksız Türküm!"

Cengiz Özakıncı, her ikisine de sittir çekmeyi bir görev bilir!..

Aziz Nesin, Alman ulusunu aşağılaya aşağılaya yerin diben sokan ve onu, kendisini yerin dibinden kurtaracak Adolf Hitler gibi köpeklerin kucağına itekleyen "Delirerek ölmüş Nietzsche"ye, —oğlu Ali Nesin'in de benzettiği gibi— gerçekten benzer!.. Nietzsche, ortaya bir "üstün insan" ideali atıp, kendi götünden uydurduğu bu 'üstün insan'a uygun düşmeyen Alman ulusuna, sövmüştür de sövmüştür!.. Kimse de çıkıp: "Ulan pezevenk! Alman ulusu, senin götünden uydurduğun o 'üstün insan' idealine uygun olmak zorunda mıdır?" diye sormamıştır? Nietzsche, bir Alman olarak Alman ulusunu sözcüğün tüm anlamıyla itin götüne sokmuştur, **haksızca, hukuksuzca;** öyle ki, Alman ulusu, Nietzsche adlı yurtdaşlarının, soydaşlarının, kendilerini soktuğu o yerin yedi kat dibinden, kendisini överek kurtarmaya yeltenen ilk manyağa bile tapınacak denli şapsallaşmıştır!.. Alman ulusu, önce Marx ve ardından Nietzsche gibi aydın yurtdaşlarından o denli çok sövgü ve aşağılama duymuştur ki, en küçücük bir övgüye dahi susamış ve kendisini öven ilk köpoğluköpeğin (Hitler'in) ardına düşüp, onun buyurduğu tüm vahşeti gerçekleştirmiştir! Çünkü Alman ulusu, Hitler'e varana dek, sağlı-sollu aşağılana aşağılana, bir "aferin açlığına", bir "aferin deliliğine" tutulmuştur. Uzun yıllar aşağılamalarla şapşala çevrilen, aşağılık duygusuna itilen bir ulusun, övgülerle cellatlara dönüştürülmesi, çok kolaydır!.. Yıllarca kendi aydınları, düşünürleri ağzından aşağılanan bir ulusun, en küçük bir övgüye dahi acıktığını saptayan herkesin, gereksindiği övgüleri yaparak bu ulusa dilediği çılgınlakları yaptırabileceği, açıktır. Hitler'in yaptığı, önce Marx ve ardından Nietzsche gibi yurtdaşları tarafından aşağılana aşağılanan uluslararasında alay konusu edilen ve bu nedenle kapıldığı pısırıklık içinde katıldığı 1. Dünya Savaşı'nda da doğal olarak yenilen Alman ulusunun övgüye susamışlığı'nı görüp, Alman ulusuna duymayı özledikleri övgüleri sunarak, onları avucunun içine almak ve onları kendi manyakça amaçları doğrultusunda savaşa sürmek olmuştur!.. İşte bir ulusun kendi aydınlarınca aşırı ölçüde aşağılanmasının sonucu: 2. Dünya Savaşı!. Milyonlarca insanın ölümü!. Kan, ateş, kıyım, ırza geçme, soykırım, Avrupa'nın cayır cayır yanması, insanlığın canavarlaşması, insanların fırınlarda yakılıp yağlarından sabun, derilerinden kitap cildi yapılması!. Bunların hepsi, Alman ulusunun kendi aydınlarınca yıllar boyu aşağılanmasının bir sonucudur!. Alman faşizminin yaptığı her insanlık utancının altında, Al-

manları ulusçak aşağılayan Alman aydınların parmağı vardır!. Nietzsche, Alman ulusunu aşırı ölçüde aşağılamasının, yakın gelecekte tüm insani değerlerin yoksayıldığı bir kıyıma yol açacağını görmüş bir manyaktır!..

İşte, Aziz Nesin gibiler de, tıpkı Nietzsche'nin yaptığı gibi, önce düşlerinde bir "ideal Türk" yaratıp, kendi götlerinden uydurdukları bu "ideal Türk"e uymayan Türk Ulusuna, öfkeyle sövgü kusmakta; kendi götlerinden uydurdukları 'ideal Türk'e uymadığı için Türk ulusunu yerin dibine batırmakta, onu aşağılaya aşağılaya pısırıklaştırıp, özgüvenden yoksun bırakarak; en küçük bir övgüye dahi muhtaç hale getirdikten ve Türkleri en küçük bir savaşta dahi yenilecek konuma soktuktan sonra.. Türkler'i bu övülme açlığını doyuracak ilk manyağın kollarına atılacak hale getirmektedirler!.. Manyak faşist köpek, insanlığın gelmiş geçmiş en büyük utancı Hitler, nasıl Alman ulusunun en büyük aşağılayıcısı Nietzsche'nin yazdıklarını başucu kitabı yapmışsa.. ileride de, Türk ulusunun başına çöreklenmeye gözkoyabilecek bir "soykırımcı kasap"ın da, başucunda Türk ulusunun en büyük aşağılayıcılarının, Aziz Nesin'lerin, Demirtaş Ceyhun'ların kitapları bulunacaktır!..

Türk ulusunun böyle insanlıktan çıkıp canavarlaşacağı bir gelecekten korunabilmesinin biricik yolu; bugünden, Türk ulusunu küçücük bir övgüye dahi muhtaç edecek aşağılama yağmurundan korumaktır! **İşte Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e karşı yazıları, bütünüyle bu gereksinmeden kaynaklanan; hakaret kasdıyla değil, tersine, ulusumuzun insanlıktan çıkartılmasını önleme kaygısından doğmuş yazılardır..**

Türk ulusu, ne aşağılana aşağılana yerin dibine sokulmalı, ne de övüle övüle göklere çıkarılmalıdır. Türk ulusu her iki aşırılıktan da özenle korunmalıdır ki; canavarlaştırılamasın!...

Türk ulusunun aydınlardan beklediği, ne yalanlarla aşağılanmak, ne yalanlarla yüceltilmektir. Türk ulusu, aydınlardan, bir tek şey bekliyor: "Doğru düşünmenin evrensel ilkeleriyle doğru düşünmeyi, öğrenmek".. Türk aydınlarının bugüne dek yeterince yapmadıkları tek iş, halka doğru düşünmesini öğretmek olmuştur. Aydınlar, halka düşünmeyi öğretmemiş, bunun dışında her şeyi yapmışlardır. Cengiz Özakıncı, bu canalıcı eksikliği saptayarak, **1 Mart 1993** günlü yazısında, Demirtaş Ceyhun'a ve Aziz Nesin'e şöyle seslenmiştir:

Bunlar, halka, "kendi başına doğru düşünceler üretmesini" öğretecekleri yerde, kalkıp kendi düşüncelerini halka hap gibi yutturmaya yeltenmişlerdir. Halkı aydınlaştıracaklarına, gütmeye sıvanmışlardır. Bunlar, eski çağlarda Gökbilim'in püf noktalarını halka öğretmeyip kendi sırları olarak saklayan müneccimler gibidir. Halka, sözün eğrisini sözün doğrusundan kendi başlarına nasıl ayırdedebileceklerini öğretmek yerine, halka "doğruyu yanlışı biz ayırıp sana gösteririz" demişlerdir. Halka "hangi durumda ne yapması gerektiğini kendi başına saptayabilmeyi öğretecek" yerde, halka; "nerede ne yapman gerektiğini biz sana söyleriz" demişlerdir. Halkın dahi "düşünce üretmeyi bilmesi"ne gerek duymayıp, halkı, kendi amaçlarını gerçekleştirebilmek için bir ordu gibi kullanmaya kalkışmışlardır. İş, "buyruk verme"ye gelince, halkın en önüne geçen; iş çatışmaya gelince, halkın en gerisine kaçan; halk çatışmaya girmeyince de, onu kendi uşaklarını azarlar gibi azarlayan 'aydın' (?)ların da varolduğu ülkelerden biridir Türkiye!.. Bu 'aydın' (?)lardan kimi kakar, halkın aklına kusur bulur: "Halk salaktır" der; kimi kalkar, halkın genlerine kusur bulur: "Uygarlaşamaz göçebe" der! Bunlar birbirlerini ağabeyi-kardeşidir. Aydınlar, halka kendi çabalarıyla kendi ayakları üzerinde dikilebilmeyi öğretmemişlerdir. **12 Eylül**'e dek ne ekmişlerse, 12 Eylül'lerde onu biçmişlerdir. Bunların ne ölçüde 'Aydın' oldukları üflenince sönüvermelerinden bellidir. Halk'a şaşacaklarına, kendilerine baksınlar!..

Kimi yazarlar kimi ulusların geçmişini, bugününü aşağılayıp, o ulusların kendine güvenini yıkmaya girişirken; kimi yazarlar da, kimi ulusların geçmişini, bugününü ululayarak, saldırganlaştırmaya çabalarlar. Her iki tür yazarın ortak niteliği, olgusal gerçekliği, düşünsel tutarlılığı çiğnemeleridir."

(Bkz: C. Özakıncı-Kitap G.- **Mart 1993**)

Cengiz Özakıncı, bu sözleri, Aziz Nesin ile, Demirtaş Ceyhun'u Uyarmak için yazmıştır. Çünkü her ikisi de, ulusumuzu aşağılayıcı kampanyalara başlamışlardı!..

Demirtaş Ceyhun, dergiye bir yazı göndererek, Özakıncı'nın yazısının kendisine küfür olduğunu bildirmiştir... Aziz Nesin ne yapmıştır

peki?.. Aziz Nesin de Cengiz Özakıncı'nın yukarıdaki düşüncelerini alıp, sanki kendi düşünceleriymiş gibi yazmaya koyulmuştur!..

Aziz Nesin, Özakıncı'nın **Mart 1993** günlü bu yazısından sonra, **18 Mayıs 1993** günlü yazısında, Özakıncı'dan **49 gün sonra,** şöyle yazmıştır:

"Düşünmek, ah düşünmek!..

—Düşünmüyoruz, düşünemiyoruz, çünkü düşünmesini bilmiyoruz... Düşünmek nedir— Ne demektir? Müsaadenizle **ben** yanıtını vereyim: "Düşünmek, olayların niçinini araştırmaktır.."

(Bkz: Aydınlık- 18 Mayıs 1993)

Evet, Aziz Nesin, 50 yıldır yazı yazan bir yazar olarak, **Özakıncı'nın 1 Mart 1993 günlü yazısındaki uyarısından sonra,** düşünmeyi bilmekten sözetmeye başlamıştır.

Sonra da, Demirtaş Ceyhun ile yaptığı bir söyleşide, şöyle bir soru-yanıt görülmüştür:

—"Demirtaş Ceyhun: Halka iletmemizi istediğiniz bir mesaj var mı?

Aziz Nesin: Biz Türkler, bir takım nedenlerden dolayı düşünmesini öğrenememişiz. Düşünmesini bilmiyoruz. Oysa düşünmemiz gerekiyor. Hem de çok düşünmemiz gerekiyor. Bir an önce düşünmesini öğrenmemiz gerekir. Her konuda yeni baştan düşünmeliyiz ve bugüne kadar bize düşünmesini öğretmemişler. Niçin? Önce bunu düşünmeliyiz."

(Bkz: D. Ceyhun -'Asılacak Adam- s. 32)

Evet, Cengiz Özakıncı, Demirtaş Ceyhun'a ve Aziz Nesin'e "halka düşünmeyi öğretmediniz" suçlamasını 1 Mart 1993'te yapmış, bunun ardından Demirtaş Ceyhun ve Aziz Nesin, sanki halka düşünmeyi öğretmemek suçlamasını Özakıncı kendilerine yapmamış da, kendileri bu eksikliği ilk kez kendileri saptamışlar gibi, Özakıncı'nın adını hiç anmadan, "Bize düşünmesini öğretmemişler" diyerek, bir 'buluş' (!), "keşif" (?) 'te bulunmuşlardır!

Evet, Türkiye'de ünlü yazarların bugüne dek halka doğru düşünmeyi öğretmek gibi bir çalışmalarının olmadığı, Özakıncı'nın 1 Mart 1993'te Aziz Nesin'e ve Demirtaş Ceyhun'a yaptığı bir suçlamadır. Ve Aziz Nesin'in bu suçlamayı kabul ettiği "bugüne kadar bize düşünmesini öğretmemişler" sözüyle kanıtlıdır. Ve işte bu Aziz Nesin, şimdi Özakıncı'yı "bana sövdü" diye dava etmiş, "büyük bir düşün adamı sıfatıyla

davacı" oluyor!.. Aziz Nesin'in bu davada "düşün adamı sıfatıyla davacı" olmaya yüzü var mıdır?!.

Özakıncı, kendisi gibilerin "düşün adamı" olmadıklarını "güdüm, kışkırtma, doldurma adamı" olduklarını taa 1 Mart 1993'te belgeleriyle kanıtladıktan sonra, Aziz Nesin'in Özakıncı'nın karşısına "düşün adamı" olarak dikilmesi, yakışık alır mı?.. Hem Özakıncı'nın "halka düşünmeyi öğretmediniz" suçlaması kabul edip, hem de Özakıncı'nın karşısına "büyük düşün adamı" sıfatıyla dikilmek, büyük pişkinliktir. Bu pişkinlik dahi Aziz Nesin'in "Büyük düşün adamı" sıfatıyla davacı olmasını geçersiz kılar. Çünkü "büyük düşün adamları" bu ölçüde pişkin değillerdir. Herşeyden önce buna "entellektüel erdemleri" (Aydın Nomosları) izin vermez!.. Elli yıllık yazarlık yaşamı boyunca halka doğru düşünmesini öğretmeye hiç yeltenmediğini kendi ağzıyla itiraf eylemiş bir Aziz Nesin, "büyük düşün adamı" değildir; çünkü "düşün adamları", kendi halklarına "doğru düşünmeyi öğretmeye çalışmış" kimselerdir. "Büyük düşün adamı", kendisi doğru düşünceler üreten ve halkına da doğru düşünce üretmenin yollarını öğreten kişiye denir. Kendisi "yanlış düşünceler üreten" ve "halka doğru düşünmeyi yollarını hiç öğretmeye kalkışmamış" Aziz Nesin gibilere "büyük düşün adamı" demek, "düşün adamı" sözcüğünün tanımına aykırıdır.

Aziz Nesin'in "düşün yazısı" diye yutturulmaya kalkışılan yazılarının, her hangi bir oyavcısının yığınlara yaptığı ve biri ötekini tutmayan konuşmalardan öte bir değeri yoktur. Sözgelimi Süleyman Demirel'in böylesi konuşmalarının nasıl birbirini yalanlayan saptamalarla dolu olduğu sergilenince, Demirel "dün dündür bugün bugündür" diyerek, bugün ak dediğine yarın kara diyebileceğini, bunun politika gereği olduğunu söylemiştir, ancak "düşün adamlığının gereği" dememiştir. Çünkü "düşün adamı", yığınları o gün hangi yöne sürmek istiyorsa, onları o yöne sürükleyici etkiyi yapacak sözleri söyleyen, sözlerinin doğruluğu değil, yığınları nereye sürdüğü önemli olan bir "politikacı" değildir... "Düşün adamı" ile "güdüm adamı" (=sığırtmaç) arasındaki ayırım şudur:

Her ikisi de dilleriyle eylem yaparlar, ancak:

1- "Düşün adamı", gözlenir olgular orasındaki neden sonuç bağlantısını, bu olgulara ilişkin bilimsel verilere dayanarak, bu bilimsel verileri mantık yasalarıyla değerlendirerek kuran kişidir.

2- "Sığırtmaç =politikacı" ise, gözlenir olgular arasındaki neden sonuç bağlantısını, toplumu gütmek istediği yöne göre kendi kafasından uydurarak açıklayan kişidir. Söz gelimi, işçi aylıklarında artırma yapılırsa, bunun enflasyona neden olacağını söylemesi, "işçi aylıkları" ile "ülkedeki geçim pahalılığı" arasında böyle bir neden sonuç ilişkisi uydurması, "düşün adamlığı" olmayıp, "sığırtmaçlık" gereğidir. "Sığırtmaç"lar, işçilere daha çok aylık vermenin, ülkede satılan ürünlerin ederini artırmayacağını, patronların kazancını azaltacağını gizlemek için, böyle bir üçkağıtçılığa başvururlar. İşçilerin aylıkları artırılırsa, ülkedeki tüm yurdaşların her malı daha pahalıya satın alacaklarını söyleyip, ülkenin işçi olmayan yurtdaşlarını, işçilerin istemlerine düşman ederler. İşçilerin istemleri yerine getirilirse, bundan ulusçak zarar göreceğimizi söylerler. Evet, görüleceği üzere "toplum sığırtmaçları" (Politikacılar) da, olgular arasında neden sonuç bağlantıları kuruyorlar; olguların niçinlerini halka açıklıyorlar; ancak onların halka açıkladıkları 'Çünkü'ler ile, "Düşün Adamları"nın halka açıkladığı "çünkü"ler çoğu kez birbirine aykırı oluyor. Neden? Çünkü, "düşün adamı", olgular arasındaki bağlantıları "bilimsel veriler üzerinde mantık yasalarıyla usyürüterek" saptayıp açıklıyor; "toplum sığırtmaçları" ise, böyle yapmayıp, o gün ulusun hangi kesimini hangi kesiminin karşısına dikmek istiyorlarsa, o kesimleri buna itecek sözleri söylüyorlar. Bu nedenle, dün söyledikleri ile bugün söyledikleri ve yarın söyleyecekleri, birbirini tutmayıp, birbirini yalanlıyor. İktidarda iken, 'işçilere daha çok para verilirse ülkede hayat pahalılığı artar ve bu tüm ulusun zararına olur" diyen 'Sığırtmaç'; muhalefete düşünce "Bu iktidar işçilere az para vererek onları sömürüyor; işçiler ulusumuzun gözbebeğidir, ne istiyorlarsa verilmelidir; bundan ulumuz kazançlı çıkar!" diye konuşabiliyor. Buna karşın "düşün adamı", hangi durumda olursa olsun, "işçi aylıklarını artırmak ile hayat pahalılığı arasında zorunlu bir bağ olmadığını; bunun tüm ulusu değil, yalnızca bir avuç patronu üzeceğini" haykırır. "Düşün Adamı"nın bu yargısı, dünden bugüne, bugünden yarına değişmez.

Aziz Nesin, olgular arasındaki neden sonuç bağlantısını, dün başka, bugün başka olarak gösteren bir kimsedir. Kimi gün, şu bardağın yarısı dolu, bu bardakla övünelim diye bağıran Aziz Nesin, kimi gün aynı bardığı eline alıp "bu bardağın yarısı boş, bu bardak bizim utancımızdır" diye bağırmıştır. Kimi gün, "Atatürk döneminde Türkiye laik-

ti" diye bağıran Aziz Nesin, kimi gün "Türkiye, Cumhuriyet boyunca, bir gün bile laik olmamıştır" diye bağırmıştır. Kimi gün "Tekkeler, zaviyeler kapatılmış, ne iyi olmuştur!" diye bağıran Aziz Nesin; kimi gün, Müslümanlar özerk, devletin denetiminden bağımsız örgütlenmelidir (=Tekeller, zaviyeler açılsın) diye bağırmıştır. Kimi gün, "Şapka Devrimi filan salt biçimsel şeylerdir" diye bağıran Aziz Nesin, kimi gün "Şapka Devrimi dahi biçimsel değil, öze ilişkin bir devrimdir" dimiştir. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in elli yıllık yazarlık yaşamı boyunca "Düşün Yazısı" diye yutturulan yazılarının, "düşün yazısı" niteliğinde olmadığını, "sığırtmaç yazısı" niteliğinde olduğunu, gerek yargı konusu yazılarında, gerekse şimdi bu savunmasında yüzlerce örnekle belgelendirmiştir. Ki, bütün bu belgeler, Aziz Nesin'in "büyük bir düşün adamı sıfatıyla davacı" olamayacağını, "büyük bir sığırtmaç sıfatıyla davacı" olabileceğini kanıtlamaktadır. Türkiye, bugüne dek "sığırtmaç"ların kendilerini "düşün adamı" diye yutturabildikleri ülkelerden biriydi. Avrupa'da dahi "sığırtmaç"ların kendilerini "böyyük bir düşün adamı" diye yutturabildikleri ortadadır. Gelgelelim, Cengiz Özakıncı, Kitap Gazetesi'nde 1 Ocak 1993'te yayımladığı "Nomossuz Aydınlar" manifestosu ile, hiç değilse Türkiye'de "sığırtmaç yazındırık"lar ile "düşün adamları"nı birbirinden ayıracak bir ölçüt ortaya koymuş olup, Özakıncı'nın ortaya koyduğu bu ayrım ölçüsünün bundan böyle "Gerçek Aydın" ile, "Aydın pustuna bürünmüş manipulatör"ün kolayca ayrılabilmesinde kullanılacağı, açıktır.

XXI- Aziz Nesin = Düşün değil Kült adamı

Aziz Nesin'in "kültür adamı" olduğu savına gelince, işte bu doğru bir nitelemedir. Çünkü kültürün öztürkçesi tohumlamaktır! devşirmektir, işlemektir... Aziz Nesin'in bir "düşün adamı" olarak değil, ancak bir "sığırtmaç" olarak, toplumumuzu başkaları adına tohumladığı, devşirmeye, işlemeye çabaladığı ayrıca belgelenmesi gerekmeyecek denli açık bir gerçektir. Öyle ki, toplumumuzda bir Aziz Nesin kültürü olduğu gibi, bir **"Aziz Nesin kültü"** de vardır. Kült, kültür ile aynı kökten gelir ve tapım demektir. (Bkz: Cengiz Özakıncı —"Kültür Bağlamı"— İncancıl Dergisi Eylül 1993. sf. 8) Ülkemizde Aziz Nesin'e tapım diye bir olgu vardır. Ülkemizde Aziz Nesin Kültü varsa, Aziz Nesin kültürü de var demektir. Aziz Nesin, son olarak Dr. Erdal Atabek ağzıyla "ermiş = evliya" ilan edilmiştir. Evliya'nın öztürkçesi ermiş olmayıp Tap-

tug'tur. Sözgelimi tarihimizdeki Taptug Emre, Evliya Emre demektir. Aziz Nesin de, toplumumuzda küçük bir kesim için **Taptug Aziz Nesin** olarak benimsenmiştir. Bunlar Aziz Nesin'in tapusuna yüz sürerler!.. Aziz Nesin'in ağzından çıkan her sözü Tanrı buyruğu sayarlar. Öyle ise Aziz Nesin'i bir kült (=tapınç) bir kültür (=tohumlama, işleme, devşirme) adamı olarak tanımlamak, doğrudur. "Put yıkıcı" Aziz Nesin, bütün putları yıkıp 'kendini putlaştırma'yı —küçük bir azınlık için— başarmıştır. Cengiz Özakıncı ise, bu putu yıkmaya davrandığından dolayı, Aziz Nesin'e davalıdır!.. Sövme, işin yalnızca göstermelik yanıdır. Çünkü Aziz Nesin, elli yıllık sığırtmaçlık yaşamı boyunca, Özakıncı'nınkilerden çok daha ağır sözlerle karşılaşmış ve bunların hiç birini dava etmemiş; üstüne üstlük çok ağır sövgüler içeren o yazıları, kendi kitaplarına alarak yayımlamıştır. Sövgülere karşı bunca şerbetli olan Aziz Nesin'in, kendi kitaplarına alıp yaşattığı o sövgülerden daha az incitici olan Özakıncı'nın yazılarını —şimdiye dek yapageldiği üzere— kendi kitaplarına almayıp, onu "bana sövdü" diye mahkemeye vermişse, bunun nedeni gerçekte sövgü olmayıp, başka bir şeydir. Özakıncı Aziz Nesin'in sövülmekten daha çok önemsediği başka bir iş yapmıştır. Özakıncı'nın yaptığı iş, **Aziz Nesin'in her dediğine inanılmaması gerektiğini belgeleriyle göstermiş ve Aziz Nesin'in inanılırlığını sarsmış olmasıdır.** Aziz Nesin'e sövmek, Aziz Nesin'in inandırıcılığını yıkmaktan daha önemsiz bir iştir, Aziz Nesin'in gözünde!.. Aziz Nesin, Özakıncı'yı **"benim inandırıcılığımı yıktı"** diye dava edemeyeceğinden, **"bana sövdü"** diye dava etmiştir. İşte bu davanın içyüzü budur. Bunun böyle olduğu: "Benim için kötü şeyler yazanların yazılarını da alıp kitaplarımın başına koyarım" demiş olan ve bunu gerçekten de elli yıldır yapmış, kendisine yapılmış en ağır sövgüleri bile kitaplarına almış bulunan Aziz Nesin'in, Özakıncı'nın şimdi yargılanan eleştirilerini kendi kitaplarına almaktan kaçmış olmasından bellidir.

Aziz Nesin'in, kendi ilkesini çiğneyerek, kendisi için kötü şeyler yazan Özakıncı'nın yazılarını kitaplarına almayışı bir yana, Aziz Nesin, Cengiz Özakıncı'ya karşı yazdığı başyazıyı da bu başyazıların tümünü yayımladığı kitabına almaktan kaçmıştır!..

Evet, 1 Mayıs 1993'ten 24 Eylül 1993'e dek Aydınlık Gazetesi'nde yayımlanmış bütün yazılarını "Bir Tutam Aydınlık" kitabında toplayan Aziz Nesin, bir tek 2 Ağustos 1993 günlü Özakıncı'ya karşı yayımladı-

ğı yazıyı bu kitabına almamış bulunuyor. Bu ise, Aziz Nesin'in, Özakıncı'ya karşı yazdığı bu yazıda Özakıncı'ya iftira etmiş olduğunu anladığını, eğer bu yazısını kitabına alacak olursa, gazetede yayımladığında dava açmayan Özakıncı'nın, kitapda yayımlanınca dava açabileceğini ve davayı kazanacağını görmüştür.

Aziz Nesin, Özakıncı'ya karşı yazdığı 2 Ağustos 1993 günlü yazıyı herhangi bir kitabına alsın da kendisinin ne yiğit bir yazar olduğunu görelim!.

Aziz Nesin, basın yayın aracılığıyla Türkiye'de yargıçların savcıların kendisine düşman olduklarını, ellerinden gelse idam edeceklerini, düşman olduklarından dolayı ardarda davalar açıp susturmaya, süründürmeye çalıştıklarını duyurup durmaktadır. Ve böylece kamuoyunda, Aziz Nesin "düzeni eleştirmekten başka bir suçu olmayan yurtsever bir aydın", Türk yargıçları ve savcıları ise "düzeni değiştirmek istediğinden dolayı Aziz Nesin'i boğmak için bahane arayan düzenin uşakları" diye damgalanıp durmaktadır. Aziz Nesin birini dava edince, o kişi aklanmaya görsün; ya da bir savcı Aziz Nesin hakkında soruşturma açmaya görsün; anında Türk savcıları ve yargıçları Aziz Nesin'e kişi olarak düşman kimseler diye damgalanmakta, Aziz Nesin ise bir melek olarak sunulmaktadır? Mağdur melek!.. Aziz Nesin'in bir "mağdur melek" mi, yoksa bir kışkırtıcı karıştırıcı, Türkiye'yi Batıya ve Dünyaya kötü göstermekten yarar sağlayan biri mi olduğu, yargı kararlarını kamuoyuna Türk yargı düzenine iftira edebilmek için kasten çarpıtarak yansıtmak ile neyi amaçladığı, elbette üzerinde düşünülmesi gereken sorulardır. A. Nesin, 50 yıldır 250'ye yakın davada yargılanmış ve bu davaların ikisi-üçü dışında, tümünde haklı bulunmuş ise, A. Nesin'in Türk yargı düzeneğini aşağılmaya yüzü yoktur! Eğer Aziz Nesin'in dediği gibi, Türkiye'de yargıçlar A. Nesin'e düşman olsalardı, 250'ye yakın davada A. Nesin'i haklı bulmazlardı!..

Cengiz Özakıncı, bugüne dek Aziz Nesin'in söz yazı ve eylemlerine ilişkin en kapsamlı değerlendirmeyi ortaya koymuş ilk kişidir. Gerek Kitap gazetesinde yayımlanan ve şimdi yargılanan yazıları, gerekse bu ikiyüz daktilo sayfası (350 kitap sayfası)nı aşkın savunma yazısı, aşağı yukarı 400 sayfayı aşkın bir kitap oluşturmaktadır. Ki, bu güne dek Aziz Nesin konulu böylesi kapsamlı bir çalışma yayımlanmış değildir!.. Aziz Nesin, bugüne dek yüzü bulmuş kitaplarıyla, en üretgen yazarlarımızdan biri olduğuna göre, bu üretgen yazara ilişkin başkala-

rınca yayınlananların tümü, Özakıncı'nın bu çalışmasından azdır. Demek ki, Özakıncı, Aziz Nesin'in ürünlerini en kapsamlı biçimde irdelemeye girişen ve bu yolda en kapsamlı ürünü ortaya koymuş ilk eleştirmendir.

Aziz Nesin'in bugüne dek ikisi de Demirtaş Ceyhun'un ululamalarından, övgülerinden, tanrılaştırmalarından oluşan iki değerlendirmesi yayımlanmıştır. Biri "Çağımızın Nesreddin Hocası", diğeri "Asılacak Adam Aziz Nesin" adlarıyla yayımlanan Demirtaş Ceyhun'un bu iki kitabı dışında, Aziz Nesin konulu başkaca hiç bir kitap yoktur. İşte asıl "ulusumuzun utancı" budur. Özakıncı, ulusumuz bu utançtan kurtararak, Aziz Nesin konusunda en kapsamlı çalışmasını böylece ortaya koymuş olup, bu yayımlandığında, bir utancımızdan daha kurtulmuş olacağız, ulusçak!..

Demirtaş Ceyhun, "Çağımızın Nasreddin Hocası Aziz Nesin" kitabını 1984'te, "Asılacak Adam Aziz Nesin" kitabını da 1994'te çıkarttığına göre, bu yazarın her on yılda bir Türkiye'de darbe olması gibi, her on yılda bir Aziz Nesin'e tapası geldiği görülmektedir. Gelgelelim, Demirtaş Ceyhun, Aziz Nesin'in baş ululayıcısı olarak yazdığı bu kitaplarda, Aziz Nesin olgusunu bilimsel biçimde ele almış değildir. Yaptığı, anılar aktarmak, alıntılar aktarmak, böylece Aziz Nesin'e ilişkin sabun köpüğü gibi uçucu, öyküler anlatmaktır. Bir de Aziz Nesin'i kahramanlaştırmak...

Aziz Nesin'in kendisi dahi, Demirtaş Ceyhun'un yazdıklarını kendisi hakkında yazılmış ciddi bir inceleme olarak görmüyor olmalı ki, "benim 82 kitabım var, ama doğru dürüst eleştirisi yapılmadı" diyebilmiştir. Özakıncı, bu yazılarıyla, ulusumuzu böyle bir ulusal utançtan kurtarmakla kalmıyor, Aziz Nesin'i de gözleri açık gitmekten kurtarıyor. Aziz Nesin gözleri açık gitmesin. İşte yapıtları hakkında nur topu gibi bir ciddi eleştiri!..

Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin konulu eleştirilerinde, onun pek çok kitaplarını ve konuşmalarını kaynak olarak kullanmıştır. Kitaplarından 20 tanesini eleştirisinde konu edinmiştir. Bunlar şunlardır:

1- Ah Biz Ödlek Aydınlar
2- Sora Sora Cennet Bulunur
3- Merhaba
4- Poliste
5- Onursal Doktor Olmamamın Büyük Onuru
6- Böyle Gelmiş Böyle Gitmez-1, Yol
7- Yetmiş Yaşım Merhaba
8- Geriye Kalan

9- Aşkım Dinimdir
10- Suçlanan ve Aklanan Yazılar
11- Bulgaristan'da Türkler, Türkiye'de Kürtler
12- Böyle Gelmiş Böyle Gitmez-2, Yokuşun Başı
13- Soruşturmada
14- Bir Sürgünün Anıları
15- Korkudan Korkmak
16- Nutuk Makinesi
17- Irak Ve Mısır
18- Bu Yurdu Bize Verenler
19- İnsanlar Konuşa Konuşa
20- Bir Tutam Aydınlık

Cengiz Özakıncı'nın eleştirisinde kullandığı bu kitaplar, 4565 sayfa tutmaktadır. 3.000.000.-TL. ödenerek satın alınmıştır. Bunun dışında, Aziz Nesin'in pek çok gazetede çıkmış pek çok söyleşisi, dergilerde çıkmış konuşmaları, küpürleri de, TV. söyleşileri de incelenmiştir. Bunlar da oldukça kabarık bir kaynakça oluşturmaktadır. Özakıncı bu kaynaklar üzerinde, emek ve düşün yoğun bir çalışma yürütmüştür. Özakıncı, eleştirisinde bunları değerlendirmiş olarak, Aziz Nesin'in yayımlanmış tüm yapıtlarını da okumuştur. Onları da satın almıştır, ki 20.000.000.-TL'yi aşkın bir para ödemiş bulunmaktadır. Öyleyse, Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'e ve Nesin Vakfı'na satın aldığı kitapları nedeniyle zaten on milyonlarca lira ödemiş, kazandırmış bulunmaktadır.

Cengiz Özakıncı'nın bu giderlerinden dolayı bir yakınması yoktur. Çünkü, sonuç olarak, "ulusal utancımız"dan kurtulmuş bulunmaktayız. Ülkemizde bu günedek Aziz Nesin konulu bilimsel bir çalışma olmayışı, "ulusumuzun utancı" ise, işte Özakıncı, Aziz Nesin yazılarıyla ulusumuzu bu utançtan kurtarmış bulunuyor. Hiç değilse, bundan böyle batılılar Aziz Nesin'e onursal doktorluk vermeye kalkıştıklarında, Türkiye'de Aziz Nesin'le ilgili yayımlanmış bilimsel yapıt ve eleştiri bulamadık diye ulusumuzu suçlayamazlar!. Aziz Nesin de "benim yapıtlarımla ilgili tek ciddi eleştiri bile yok!" diye üzülüp durmaz!..

Özakıncı'nın yazdıklarına bir de bu açıdan bakılırsa, ortada üzülünecek değil sevinilecek bir durum bulunduğu görülür.

Özakıncı'nın yazılarında kullandığı sert ve haşin sözcüklere takılıp, bundan dolayı Özakıncı'nın çalışmasının bilimsellik dışına taştığı savlanacak olursa, hangi sözcüklerin çıkartılması önerilirse Özakıncı o sözcükleri yazılarından çıkartmaya hazırdır. 15-20-30 sözcük çıkartılacak olsa, Özakıncı'nın çalışması dörtyüz-dörtyüz elli sayfalık bir yapıt olarak yine ortada olacaktır. Bu da herkese bol bol yeter!..

T.C.
ANKARA

15. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

SAYI: ***KARAR***

ESAS NO : *1994/16*
KARAR NO : *1995/107*

HAKİM : *Mustafa KICALIOĞLU 20899*
KATİP : *İsmail ÖZTÜRK*

DAVACI : *Aziz Nesin*
VEKİLİ : *Av. Veli Devecioğlu-Gökdelen Kat 11 No: 1101 Kızılay/ Ank.*

DAVALILAR *1- Cengiz Özakıncı, Kitap gazetesi yazarı-Meşrutiyet Cad. 18 Aslıhan Pasajı 33 Galatasaray, Beyoğlu/İstanbul*
2- Mustafa Karaca, Kitap gazetesi sahip ve yazışleri sorumlusu- Neşrutiyet Cad. 18 Aslıhan Pasajı 33 Beyoğlu/İst.

DAVA : *Tazminat*
DAVA TARİHİ : *31.12.1993*
KARAR TARİHİ : *21.2.1995*

Davacı vekilinin davalılar aleyhine açtığı tazminat davasının yapılan yargılaması sonunda:
GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

Davacı vekili dilekcesinde, davalılardan Mustafanın sahibi yazışleri sorumlusu bulunduğu diğer davalının yazarı olan Kitap gazetesinin 1 Ekim 1 Kasım ve 1 Aralık 993 tarihli 25, 26 ve 27'nci sayılarında yayınlanan Aydınlatamama örnekleri 7/A, etrak ı büdrakomani başlıklı yazılarda müvekkili Aziz Nesi'nin 27 Eylül 1992 günlü Hürriyet gazetesinde çıkan söyleşisinde geçen kimi sözlerinin baha-

ne edilerek müvekkiline orospu yabancı uşağı aydın ve yazarlık onurunu satan, beyinsiz utanmadan yoksun, aptal olan Türk halkımıdır yoksa Aziz Nesin mi, düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir. Bit yavrusu dalkavuk, çığırtkan, yazındırık, küçüçük, gübgüdük bir kalem, kemik yalayıcısı, utanmaz köpek sözlerini kullanarak müvekkilinin kişilik haklarına ağır ve haksız saldırıda bulunulduğunu belirtip 500.000.000 TL. manevi tazminatın davalılardan alınmasını dava etmiş, yargılama sırasında iddiasını tekrarlamıştır.

Davalılar: Ayrı ayrı dilekceleriyle kendilerinin İstanbul'da oturduklarını söz konusu derginin orada yayınlandığını belirtip yetki itirazında bulunmuşlarsa da dava konusu edilen Kitap gazetesi dergisinin Türkiye'nin heryerinde satılan nitelikte olduğu Ankara'da Mithatpaşa Caddesi 28 Yenişehir adresinde Arkadaş Kitapevi'nde satıldığı savunulup oradan alınmış örnekleri dosya arasına davacı vekili tarafından konmuş olmakla dava konusu edilen eylem basın ve yayın yoluyla olduğundan ve adı geçen mefkute Ankara'da dağıtılıp satıldığından davalıların yetki itirazı yerinde olmadığından red edilmiştir.

Dava konusu edilen Kitap gazetesinin hakarete yönelik ve kişilik haklarına rencide eden sayıları davacı tarafından dilekceye eklenmiştir.

Tarafların sosyal ve ekonomik durumları araştırılıp dosya arasına konmuştur.

Davalılardan Cengiz Özakıncı 7.2.1995 tarihli 19 sayfalık savunma dilekcesi ile ayrıca ek olarak klasör halinde 204 sayfalık savunmasına ekli delil ve belgeleride dosyaya vermiş olup savunmasında, kendisinin dava konusu edilen yazıları iddia edildiği gibi davacı Aziz Nesin'in 27 Eylül '92 tarihli Hürriyet gazetesindeki sözlerine karşılık olmak üzere değil 2 Ağustos 1993 tarihli Aydınlıkda çıkan yazısı üzerine yazmış olduğunu orada kendisine Aziz Nesin tarafından hakaret edildiğini tahkir edilip sövüldüğünü kendisine sahteci denildiğini, bunun üzerine alnında sahteci damgası ile dolaşamıyacağını çünkü yargılamanın uzun süreceğini bu nedenle hemen peşinden cevap vermek zorunda kaldığını savunup bununla ilgili Aydınlık gazetesinde çıkan davacıya ait 2.8.1993 tarihli yazı örneğinde vermiştir.

Dava: MY'nın 24 BY'nın 49 maddeleri ve basın yasası uyarınca açılmış manevi tazminat istemine ilişkindir.

Dava dilekcesine ekli olup sahibi ve yazıişleri müdürü davalı Mustafa Karaca olan Kitap gazetesinin 1 Ekim, 1 Kasım, 1 Aralık 1993 tarihli 25, 26, 27 sayılı yayınlarında diğer davalı Cengiz Özakıncı'nın "Aydınlatamama örnekleri: 7/a "ve "Etrakı biitral komani" başlıklı yazılarda davacı Aziz Nesin'i kastederek "entellektüel orospu:, yabancı uşağı:, aydın ve yazarlık onurunu satan... beyinsiz... utanmadan yoksun, aptal olan Türk halkımıdır yoksa Aziz Nesin mı?:, Aziz Nesin yalanı yalana ekleyen bir kuyruklu yalancı değil midir?

Düşünmesini bilmeyen aptal bir yazar değilse nedir?.. Traji komik, bit yavrusu dalkavuk, çığırtkan, küçüçük gübgüdük bir kalem.. Uluslararası başbuğuların kemikyalayıcısı. Utanmaz köpeklerden biri.. "kelime ve cümlelerini kullandığı davacının kişiliğini kastederek bu yazılarında bu sözleri kullandığı konusu sabittir. Davalı Cengiz yazılarını kendisi tarafından yazılmadığı yolunda bir savunmada bulunmuş değildir. Aksine bu yazıların kendisi tarafından bilinçli olarak yazıldığını ancak yazıların Aziz Nesin'in Hürriyet gazetesindeki 27 Eylül 1992 tarihli söyleşisindeki sözleri nedeniyle değil 7.2.1995 tarihli dilekcesinin 16'ncı sayfasında aynen "2 Ağustos 1993 tarihli Aydınlık dergisinde çıkan kendisiyle ilgili kendisine yönelik hakaret sövme içerikli yazıya cevap olarak (karşılık olarak) yazıldığı kabul edilmiştir. Davacının o yazıdaki kendisini sahtecilikle suçladığını kendisini cevap vermeye ve bu sözleri kullanmaya tahrik ettiğini savunup bu yazıları bilinçli olarak yazıp söz konusu kelimeleri kullandığını kabul etmiştir.

Yukarıda sayılan cümle ve kelimeler toplumsal değer yargılarımıza göre kişilik haklarının rencide eden aşağılayan hakareti içeren sözlerdir. Davalı Cengiz'in kendisine karşı davacının bir başka yazıda (örneğin belirttiği gibi Aydınlık gazetesindeki yazısında kendine yönelmiş kişilik haklarını rencide eden ve zarar veren bir eylemi varsa hukuk devletinde yasa yollarına başvurarak bu zararını gidermesi ayrıca şikayet hakkını kullanması hakkı varken açıkca Aziz Ne-

sin'in yazısında beni sahtecilikle suçladı ben anlımda sahteci damgası ile dolaşamadım çünkü dava açsaydım yargılaması uzun sürecekti bu nedenle kişiliğim rencide olacaktı biçimindeki savunması yasal olarak kabul edilemez.

Dava konusu edilen yayın organında söz konusu edilen davacının kişiliğini rencide edici, onu küçük düşürücü kişiliğine saldırı niteliğinde olan hakareti içeren kin yüklü cümlelerin dergide yer aldığı açık olup bunların eleştiri sınırları içinde kaldığıda kabul edilemez. Davalı Cengiz'in davacının önceden Aydınlık gazetesindeki yazısı ile kendisini tahkir ettiği hakaret ettiği yolundaki savunması bu eylemi nedeniyle doğmuş olan kişiliğe yönelik saldırı aşağılayıcı küçültücü sonuçları ve zararı ortadan kaldıramaz. Davacının kişilik haklarına haksız olarak yapılan saldırı nedeniyle manevi tazminata karar vermek gerekmiş olup miktarının belirlenmesinde, olayın oluş özellikleri, taraflar arasındaki daha önceki karşılıklı geçmiş olan olaylar tarafların sosyal ve ekonomik durumları manevi tazminatın bir ceza ve zenginleştirme aracı olmadığı hususları gözönünde tutularak tazminat miktarı mahkemece takdir olunup belirlenmiştir.

***KARAR:** Açıklanan yasal nedenlerle*

1- Davacının davasının kısmen kabulü ile 50.000.000 TL. manevi tazminatına dava tarihi bulunan 31.12.1993 tarihinden itibaren yasal %30 faizi ile birlikde davalılardan müştereken ve müteselsilen alınıp davacıya verilmesine, fazla istemin reddine,

2- Davanın kabul edilen değeri üzerinden hesaplanan 1.800.000 TL harçdan peşin alınan 1.273.000 TL den düşülerek kalan 527.000 TL harcın davalılardan alınarak hazineye gelir yazılmasına,

3- Davacı vekili için kabul edilen avukatlık asgari ücret tarifesi uyarınca takdir edilen 3.750.000 TL vekalet ücretinin davalılardan alınıp davacıya verilmesine,

4- Davacının yapmış olduğu 1.475.000 TL yargılama giderinin davalılardan alınıp davacıya verilmesine,

Yargıtay yolu açık olmak üzere 21.2.1995 tarihinde verilen karar davacı vekilinin yüzüne karşı davalıların yokluğunda açıkca okunup anlatıldı.

Katip 21.2.1995 Hakim 20899

8

CENGİZ ÖZAKINCI'NIN YARGITAYA BAŞVURU (TEMYİZ) DİLEKÇESİ

Kararda, şöyle denilmektedir:

-" Davalılardan Cengiz Özakıncı, 7.2.1995 tarihli **19 sayfalık savunma** dilekçesi ile, ayrıca ek olarak **klasör halinde 204 sayfalık "Delil ve belgeler"**i de dosyaya vermiş" tir.

Yargıç, Cengiz Özakıncı'nın

1- 19 sayfalık **savunma,**

2- 204 sayfalık **belge klasörü** sunduğunu söylemektedir. Ve yargıç, kararını **19 sayfalık savunmayı** kabul edilemez sayarak vermiştir.

Bu durum, kararın bozulmasını gerektirmektedir. Çünkü, Cengiz Özakıncı, yargıca yalnızca **19 sayfalık savunma** vermiş değildir. Yargıcın kararda **204 sayfalık belge klasörü** diye andığı da **savunmadır...** Bu savunma, kararda anıldığı üzere **204** sayfa değil **205** sayfadır. Birinci sayfası şöyledir:

İ. A. ANKARA ONBEŞİNCİ AĞIR CEZA MAHKEMESİNE
Ankara

Dosya no: 1994/16 Esas.
"Dava Dilekçesi"nin reddi istemi hk

BELGELER VE 23 Ocak 1995

S A V U N M A

"Dava Dilekçesi"nde: " AZİZ NESİN'in 27 Eylül 1992 günlü Hurriyet gazetesinde çıkan bir söyleşide geçen kimi sözlerini bahane ederek,.kişilik haklarına ağır ve haksız saldırılarda bulunulduğundan,..bu davayı açmak zorunluluğu doğmuştur." denilmektedir.

Buna göre,Aziz Nesin Eylül 1992'de bir söz söylemiş,Cengiz Özakıncı,Aziz Nesin'in Eylül 1992'de ettiği bu sözü bahane ederek,bir yıl sonra Ekim 1993'te Aziz Nesin'e saldırmış oluyor.".

"Dava Dilekçesi"nde yer alan bu anlatı,Aziz Nesin ile Cengiz Özakıncı arasındaki yazınsal tartışmayı yanlış yansıtarak, Özakıncı'yı SALDIRAN,Nesin'i SALDIRILAN kişi konumuna düşürebilmek üzere uydurulmuş olup,gerçeğe aykırıdır.

CENGİZ ÖZAKINCI İLE AZİZ NESİN ARASINDAKİ YAZINSAL TARTIŞMANIN 'DAVA DİLEKÇESİ'NDE GİZLENEN GERÇEK EVRELERİ ŞÖYLEDİR:

1-Aziz Nesin,27 Eylül 1992 günlü Hurriyet'te "ATATÜRK,IMZASINI BAŞKASINA ATTIRIR,ONDAN KOPYE EDER,BİR ERMENİNİN İMZASIDIR BUNA ÇOK BOZULUYORUM KÖTÜ YAZ,SENİN YAZIN OLSUN!" demiştir.

Görüleceği üzere, birinci sayfanın başlığı "Belgeler **ve savunma"** olup, "Savunma" sözcüğü altı çizelerek vurgulanmıştır. Bunun, kararda "delil ve belge klasörü" olarak gösterilmesi, savunma niteliğinin kararda yoksayıldığını belgelemektedir. Kararda **204** sayfa denilen bu yazı, **204** sayfa olmayıp **205** sayfadır. Son sayfa şudur:

-205-

Özakıncı'nın yazdıklarına bir de bu açıdan bakılırsa, ortada üzülünecek değil sevinilecek bir durum bulunduğu görülür.

Özakıncı'nın yazılarında kullandığı sert ve haşin sözcüklere takılıp,bundan dolayı Özakıncı'nın çalışmasının bilimsellik dışına taştığı savlanacak olursa,hangi sözcüklerin çıkartılması önerilirse Özakıncı o sözcükleri yazılarından çıkartmaya hazırdır. 15-20-30 sözcük çıkartılacak olsa,Özakıncı'nın çalışması beş-altıyüz sayfalık bir yapıt olarak yine ortada olacaktır.Bu da herkese bol bol yeter!..

Sayın yargıç,

Buraya dek,"Dava Dilekçesi"nde savunulup da geçerliliğini koruyan tek sav kalmamış bulunmaktadır.

"Dava Dilekçesi",buraya dek aktardığımız karşı savlarla delik deşik olmuş,kevgire dönmüş bulunmaktadır.

"Dava Dilekçesi" neresinden tutsanız orasından dökülmektedir.

"Dava dilekçesi" olayda sebeb-sonuç ilişkisini kasden çarpıtmıştır.Özakıncı'nın yazısından kimi tümceleri kasden bağlamından kopartarak aktarmıştır.Aziz Nesin'i **haksızca** ululamış,ancak bir ulusun verebileceği "ONURUMUZ"+""YÜZAKIMIZ" yargılarını,"Dava Dilekçesi"ni yazan zat,ulus adına davranma yetkisi olmadığı halde,ulus adına davranmaya yeltenerek,Aziz Nesin'e armağan etmeye kalkışmıştır.

"Dava Dilekçesi"nin önesürdüğü hiçbir sav yoktur ki, bu savunmada çürütülmemiş olsun...

Başlı başına bu dahi,bu "Dava Dilekçesi"nin reddedilmesi için yeter nedendir.

Cengiz Özakıncı'ya,2 Ağustos 1993 günlü yazısıyla SÖVEN, HAKARET EDEN, + **İFTİRA EDİP SAHTEKİLİKLE SUÇLAYAN** Aziz Nesin'in, CengizÖzakıncı'nın 1 Ekim,Kasım,Aralık 1993 günlü yanıtından dolayı Özakıncı'dan ödence alması **hukuken** olanaklı değildir.Bu savunmada tek tek gösterilen pek çok nedenle birlikte;

"MAĞDURUN FAİLİNKİNE ÜSTÜN KUSURU TAZMİNAT ALMASINA MANİ TEŞKİL EDER" kuralı uyarınca,Davanın reddini talep ederim.

Saygılarımla

CENGİZ ÖZAKINCI

Kararda **belge klasörü** diye anılan ve kararda 204 sayfa denilen bu yazıların **belge klasörü olmayıp savunma** olduğu, 204 sayfa olmayıp 205 sayfa olduğu, yukarıdaki sayfa örneklerinde açıkça görülmektedir. Ayrıca, yukarıdaki son sayfada geçen tümceler de, bu 205 sayfalık yazının **belge klasörü değil savunma** olduğunu belgelemektedir. Son sayfada şunlar söylenmektedir:

—**"Buraya dek** (=205, daktilo sayfası boyunca) 'Dava Dilekçesi'nde savunulup da geçerliliğini koruyan tek sav kalmamıştır. "Dava Dilekçesi", **buraya dek** (= 205, daktilo sayfası boyunca) aktardığımız **karşı savlar**la delik deşik olmuştur... "Dava Dilekçesi"nin önesürdüğü hiçbir sav yoktur ki **bu** (= 205 sayfalık) **savunma**da çürütülmemiş olsun... **Bu** (= 205 sayfalık) **savunma**da **tek tek gösterilen pek çok nedenle birlikte... davanın reddini talep ederim."**

Yargıç, Özakıncı'nın yalnızca **19 sayfalık savunma** verdiğini, diğer **204** sayfalık yazının ise **"Belge klasörü"** olduğunu söyleyerek, Özakıncı'nın **205 sayfalık savunmasını** kararına konu dahi etmemiştir. Kararını, yalnızca **19 sayfalık savunma** ile sınırlandırmıştır. Ancak, **19 sayfalık savunma**yı dahi yeterince okumuş değildir. Çünkü, ilişikteki 205 sayfalık yazıların dahi **savunma niteliğinde** olduğu gerçeği, bu 19 sayfalık dilekçede de açıkça belirtilmiştir. 19 sayfalık dilekçede, 205 sayfalık ek yazıların da **savunma** olduğu şöyle belirtilmiştir:

—"İlişikte yer alan ikiyüz sayfayı aşkın savunma yazısı, bu nedenle çok görülmemelidir." (Bkz: 19 sayfalık dilekçenin 18. sayfası)

—"Bu dava dilekçesinin reddini gerektiren **pek çok neden** vardır. Bu nedenlerden **yalnızca biri** (19 sayfalık dilekçede gösterilen) Özakıncı'nın suçlanan yazılarını... Karşılık verme maksadıyla yazmasıdır. **Öteki red gerekçeleri 200 sayfayı aşkın savunmada tek tek gösterilmiştir."** (Bkz: 19 sayfalık dilekçenin 18. sayfası)

—"Ödence isteminin başta (19 sayfalık dilekçede gösterilen) bu gerekçeyle, sonra **ilişikteki (205 sayfalık) savunmamda geçen pek çok gerekçeyle reddini talep ederim."** (Bkz: 19 sayfalık dilekçenin, 19. sayfası)

Özakıncı'nın dosyaya verdiği ek yazı, gerek karara konu edilen 19 sayfalık dilekçesinin içinde, gerek 205 sayfanın 1. sayfasında, gerek 205 sayfasının içinde, gerek 205.nci sayfada, heryerde **savunma** diye

gösterilmiş ve **kararın bu 205 sayfalık savunmaya göre verilmesi talep edilmişken**, yargıcın bu **205 sayfalık savunma**'yı, kararda **204 sayfalık belge klasörü** diye adlandırarak, kararını buna göre vermeyip, yalnızca 19 sayfalık dilekçeye dayandırması, haksız bir uygulamadır ve kararın bozulmasını gerektirir.

Yargıcın, kararda, Özakıncı'nın 205 sayfalık savunmasını savunma olarak değerlendirmediği o denli açıktır ki, yargıç, Özakıncı'nın **"Aziz Nesin'e hakaret ettiğini kabul ettiği"**ni söylemektedir!.. Oysa, Özakıncı'nın **hakaret iddiasını reddettiği,** 205 sayfalık savunmasında kanıtlıdır. Yargıç bu 205 sayfalık savunmayı karara savunma olarak konu etmeyip belge klasörü olarak gördüğü için, burada hakaret iddasının reddedildiğini görememiştir: Yargıç, Özakıncı'nın hakaret iddiasını kabul ettiği yargısına da 19 sayfalık dilekçede geçen şu sözleri çarpıtarak varmıştır. Özakıncı, 19 sayfalık dilekçesinde şunları söylemiştir:

—"Özakıncı'ya karşı bir ceza davası açılacak **olsa** ve Özakıncı'nın hakaret ettiği ispat edilecek **olsa dahi,** (Karşılıklı Tahkir) bağlamında Özakıncı'nın cezası iskat edilecektir."

—"Hukukta, "Mağdurun failinkine üstün kusuru, manevi tazminat almasına mani teşkil eder" diye bir kural bulunduğundan, Özakıncı'ya karşı açılmış bulunan bu manevi tazminat davasında, Özakıncı'nın hakaret ettiği ispat edilecek **olsa dahi,** bu kural uyarınca, Aziz Nesin, Özakıncı'dan tek kuruş alamayacaktır." (Bkz: 19 sayfalık dilekçenin, 8.ci sayfası)

İşte yargıç, Özakıncı'nın 19 sayfalık dilekçesinde geçen, "hakaret iddiası ispat edilecek **olsa dahi"** biçmindeki ifadelerini, kararda **"Özakıncı hakaret ettiğini kabul etmiştir"** biçminde anmakla, Özakıncı'nın bu ifadelerini çarpıtmış, ayrıca Özakıncı'nın 205 sayfalık savunmaları boyunca **"Hakaret iddiasını reddettiği"**ni okumamış bulunduğunu elevermiştir. Çünkü yargıca göre bu 205 sayfalık yazılar, **"belge klasörü"**dür, **"savunma"** değil!..

Oysa, yukarıda kanıtlarıyla gösterdik ki, bu 205 sayfalık yazıların **savunma** olduğu açıktır. **"belge klasörü"** denilerek savunma niteliğinin yoksayılması, haksızdır, bozmayı gerektirir.

Cengiz Özakıncı, 205 sayfalık savunmasının 13. sayfasından 78. sayfasına dek, 65 sayfası boyunca, hakaret iddiasını reddetmektedir.

"Dava Dilekçesi"nde hakaret diye anılan sözcük ve tümcelerin tümünü tek tek ele alan Özakıncı, hepsini tek tek hangi bağlamda kullandığını göstererek, hakaret iddiasını çürütmüştür. Özakıncı, bir eleştirmen olarak, usyürütmüştür. Eleştiri konusu, Aziz Nesin'in sözleri, yazılarıdır. Özakıncı, Aziz Nesin'in söz ve yazılarında kamuya açıkladığı değer yargılarını birer **postula** (doğruluğundan kuşku duyulmayan **önerme**) olarak almış, bunlar üzerinde usyürüterek, sonuçlara varmıştır. Örneğin, Aziz Nesin, "Ah biz ödlek aydınlar" diye **—gülmece değil!—** söylev ve demeçlerini yayımlamıştır. Cengiz Özakıncı, Aziz Nesin'in "Biz ödlek aydınlar" sözü üzerinde usyürütmüştür:

1- **Biz** sözcüğü, **ben** sözcüğünü içerir.

2- Aziz Nesin "**Biz** ödlek aydınlar" demiştir.

3- Aziz Nesin, kendisinin "Ödlek aydınlardan **biri**" olduğunu, böylece, kendi ağzıyla kamuya duyurmuştur.

4- Aziz Nesin, ödleklerden **biridir.**

5- Aziz Nesin, **ödlektir.**

Yalnızca sonuç yargıya bakılarak, Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e hakaret ettiği savlanıyor. Oysa, Özakıncı, Aziz Nesin'e hakaret etmiyor, yalnızca **onun sözlerini doğru sayarak, onun sözleri üzerinde usyürütüyor ve onun sözlerinden mantıksal çıkarsamalarda bulunuyor.** Sonuçta yeralan **ödlek** sözcüğü, Cengiz Özakıncı'nın usyürütmeye postula olarak aldığı **Aziz Nesin'in sözünde geçtiği içindir ki, sonuçta da geçmektedir.** Çünkü, usyürütme mantık yasaları işletilerek yapılmak zorundadır. Ve mantık yasalarına göre, **postulada yer alan yargı hangi sözcükle dile getirilmişse, sonuçta yer alan yargı da o sözcükle dile getirilmek zorundadır.** Aziz Nesin, ödlektir, sonucu bütünüyle usyürütmeye postula alınan **biz ödlekler** yargısından mantık kuralları uyarınca doğmaktadır. Özakıncı, Aziz Nesin'in **biz ödlekler** ifadesini mantıksal sonucuna götürmüştür. Özakıncı, Aziz Nesin'in ifadelerini doğru sayarak, bu ifadeleri mantıksal sonucuna götürmekle, bir eleştirmenin yapmakla yükümlü olduğu bir işi yapmış olmaktadır. Çıkardığı sonuçlar da gönlüne kalmış sonuçlar olmayıp, mantık biliminin çıkartılmasını zorunlu kıldığı sonuçlardır. Aziz Nesin'in bu sözünden o sonuçu çıkarmak, işi mantık yasalarıyla usyürütmek olan kimsenin kaçınamayacağı bir eylemdir. Eleştiri edimi, ortaya konulmuş ürünler üzerinde usyürütmekten, mantık yasalarını işleterek

mantıksal sonuçlar çıkartmaktan başka bir şey değildir. Özakıncı, Aziz Nesin'in kamuya açıklamış bulunduğu kendi değer yargıları üzerinde usyürüterek, bunları mantıksal sonucuna dek götürmüştür. Sonuçların hakaret türü sözcüklerden oluşması, bütünüyle Aziz Nesin'in kendi değer yargılarını hakaret sayılabilecek sözcüklerle ifade etmesinden kaynaklanmaktadır. **Biz ödleğiz** diyen birine **siz ödleksiniz** diyen, hakaret etmiş olmaz, usyürütmüş, mantıksal sonuç çıkartmış olur.

Aziz Nesin, Baskın Oran'ın "Devlet Devlete Karşı" kitabını tanıtmak için, şunları yazmıştır:

1) "Bu kitabın, özetin özeti olarak en büyük özelliği, bana kalırsa, **bir mantık uygulama kitabı olmasıdır.** Bu kitapta, **salt mantık geçerlidir.** Bu yüzden de yazıların çoğunda, 1, 2, 3, 4 diye sayılarla gösterilmiş açıklamalar vardır. Çünkü **mantık, bütün olasılıkları ve olabilirlikleri, sergiledikten sonra matematiksel bir sonuca varmaktır.**

2) Bu kitabın başka bir özelliği de, kendisini zevkle, ilgiyle ve hatta merakla okutabilmesidir. Yani, **kuru bir mantık değildir.** Biz okurlar olarak bunu, yazarın biçemine ve de sanatçı yeteneğine borçluyuz.

3) Üçüncü özelliği bu kitabın, ülkemizin anasorunlarını, **bir alaycı gülmece havası içinde** sunmasıdır. Acı duyarak ve gülümsenerek okunan bir kitap.

4) Bir başka özelliği de... Yoo, hayır, ben de sayılar sıralayarak Baskın Oran'a öykünmek istemiyorum. En iyisi, benim az gören gözlerimle beğenerek, severek okuduğum bu kitabı siz de okuyun."

Aziz Nesin

Görüldüğü üzere, Aziz Nesin, kitabı "Bir mantık uygulama kitabı" olduğu için övmekte, kitabı "salt mantık geçerli" olduğu için beğenmekte ve "mantık=bütün olasılıkları ve olabilirlikleri sergiledikten sonra, **matematiksel bir sonuca varmaktır"** demektedir.

İşte, Aziz Nesin'in hakaret diye dava ettiği yazılarda Cengiz Özakıncı da böylesi mantık uygulama niteliğinde bir çalışma yapmış olup, salt mantığın geçerli olduğu değerlendirmelerye matematiksel sonuçlara varmıştır. Şöyle ki:

1- Aziz Nesin: "Kimse benden daha çok **Türk** olduğunu iddia edemez. Ben 1071'den bu yana **Türk**'üm!" diye yazmıştır.

2- Aziz Nesin: **"Biz Türkler,** düşünmesini öğrenememişiz. Düşünmesini bilmiyoruz" diye yazmıştır. (Bkz: Asılacak Adam - s. 32)

3- **Türkler**'in düşünmeyi bilmedikleri doğruysa ve Aziz Nesin de bir **Türkse**: "Aziz Nesin düşünmesini bilmeyen bir yazar değilse nedir?" sonucunu çıkartmak, hakaret ürünü değil, mantık ürünüdür..

Cengiz Özakıncı, bu sonuca vardı diye, Aziz Nesin onu dava etmiş bulunuyor. Cengiz Özakıncı'nın hakaret ettiğini iddia ediyor; ödence istiyor. Oysa Özakıncı, hakaret etmemiş, yalnızca Aziz Nesin'in yazılarını doğru kabul ederek, bunlar üzerinde mantık yasaları uyarınca usyürütmüş ve matematiksel sonuçlara varmıştır. Aziz Nesin: "Ben herkesten çok **Türk'üm**" diyorsa ve sonra: **"Biz Türkler** düşünmesini bilmeyiz" diyorsa, Aziz Nesin, bu sözlerinin mantıksal sonucu olan: "Aziz Nesin düşünmesini bilmeyen bir yazar değilse nedir?" sorusunu hakaret sayamaz. Çünkü bu sonuç, Aziz Nesin'in kendi sözlerinden çıkarsanmış mantıksal ve matematiksel bir sonuçtur. Aziz Nesin'in söz ve yazılarını konu eden bir eleştirmen, Aziz Nesin'in sözlerinden niçin bu sonucu çıkardı diye ödenceye çarptırılamaz. Aziz Nesin'in o sözlerinden bu sonucu çıkartmayan kişiye, eleştirmen denemez. Çünkü:

Eleştiri; usyürütmeksizin yapılamayacak bir iştir.

Eleştiri; eleştiriye konu seçilen yazı, söz ya da davranışı, üzerinde usyürütülecek bir veri olarak kabul etmekle başlar.

Eleştiri; konu edilen söz, yazı ve davranışları mantık süzgecinden geçirmek, demektir.

Buna göre, bir Aziz Nesin eleştirmeni, Aziz Nesin'in söz, yazı ve davranışlarını konu olarak seçen ve Aziz Nesin'in yazılarını, sözlerinden, mantık kurallarını uygulayarak, mantıksal sonuçlar çıkartan kişi demektir.

Eleştirmen; bir mantık uygulayıcısıdır.

Dolayısıyla, bir mantık uygulayıcısı olmanın sınırlarını aşmadıkça, eleştirmen yasa-dışına taşmış sayılamaz.

Aziz Nesin'in yazıları, sözleri, sövgü, hakaret türünden sözcükler kullanılarak verilmiş yargılarla doludur.

Aziz Nesin, "İddialarını ispatlayamayanlar **namussuzdur, alçaktır"** ya da "laiklikten ödün verenler, **delidir, dengesizdir",** ya da "yetmiş yıldır tüm yönetimler **sahtekardır"** ya da "Türkler'in çoğu **aptal-**

dır", ya da "İşçi sınıfımız **alçaktır"**, ya da "Türk milleti **korkaktır"** ya da "aydınlarımız **ödlektir"** ya da "Atatürk'ü seven Müslümanlar **yalancıdır"**, ya da "Atatürk'ün imzası **Ermeni'nin imzasıdır"** gibi, kendi yargılarını hep hakaret, sövgü sayılabilecek türden sözcükler kullanarak yazan biridir.

Aziz Nesin'in yazdıklarını eleştiri, dolayısıyla usyürütme (eşdeyişle mantıksal sonuç çıkartma) edimine konu seçen bir eleştirmen, Aziz Nesin'in yukarıda örnekleri aktarılan ve toplumda hakaret, sövgü sayılan sözcüklerle belirtiği yargılarını, birer mantık önermesi olarak almak ve usyürütmeye Aziz Nesin'in bu sözcüklerle duyurduğu yargılarıyla başlamak, zorundadır.

Mantık biliminde, usyürütmenin birinci basamağına konulan yargı, hangi sözcükle dile getirilmişse, usyürütmenin sonuncu basamağında yeralan vargı da o sözcükle dile getirilmek zorundadır.

Sözgelimi:

Uçanlar, **kanatlıdır**

Kuşlar, uçarlar

Kuşlar, **kanatlıdır.**

Bu usyürütmede, birinci adımda geçen **kanatlıdır** sözcüğünün, sonuncu adımda da geçmesi, zorunludur. Bu sonuçta, kanatlıdır sözcüğünü kullanıp kullanmamak, usyürütenin gönlüne kalmış değildir.

Tıpkı bunun gibi, Aziz Nesin'in yargılarını usyürütmenin birinci adımı olarak alan bir eleştirmenin, usyürütme sonucunda, vargıyı Aziz Nesin'in dile getirdiği sözcüğü kullanarak dile getirmesi, zorunludur.

Sözgelimi:

1- Aziz Nesin: "Türkler **korkaktır"** demiştir.

2- Aziz Nesin: "Ben herkesten çok **Türk'üm"** demiştir.

Bu iki önermeden çıkacak sonuç, mantık biliminin zorunlu gereği:

3- Aziz Nesin, herkesten çok **korkaktır,** biçiminde olmak zorundadır.

İlk iki önermeden, üçüncü basamakta yer alan sonucu çıkartmak, (Eleştirmen mantık yasalarını uygulamakla yürümlü olduğu için) mantık yasalarının eleştirmene dayattığı, eleştirmenin gönlüne kalmamış bir görevdir.

Eleştirmen, bu sonucu çıkarttı diye **haksız fiil** sayılarak ödenceye çarptırılamaz. Tersine, eleştirmen, eleştiri görevini yapmış, eleştiri us-

yürütmek ile eş olduğundan, usyürüterek vardığı sonucu yazmıştır. Bu **yasa dışı bir eylem** olmadığı gibi, **kişiliğe saldırı** da değildir.

Cengiz Özakıncı, Dava Dilekçesi'nde Aziz Nesin'e hakaret diye gösterilen onbeş ifadeyi, 205 sayfalık savunmasında tek tek konu ederek, bunları hakaret kasdı olmaksızın usyürütme sonucu yasal bir eylemle, (**usyürütmek yasadışı sayılmadıkça yasadışı sayılamayacak bir bağlamda**) **kullandığını** göstermiştir. Öyle ki, Aziz Nesin, Aziz Nesin'den davacı olması gerekirken; Cengiz Özakıncı'dan davacı olmuş, konumuna düşmektedir.

Yargıç ise, bu 205 sayfalık savunmayı, kararında "204 sayfalık belge klasörü" diyerek dosyaya koymuş, bu 205 sayfalık savunmayı savunma olarak değerlendirmeyerek, "Özakıncı hakaret ettiğini kabul etti" diye gerçeğe aykırı bir yargı vermiştir.

Bu yüzden karar bozulmalı ve Cengiz Özakıncı'nın 205 sayfalık savunması "belge klasörü" olarak değil de, savunma olarak davaya konu edilmeli, dava bu 205 sayfalık savunmanın savunma olarak işlem göreceği biçimde yeniden görülmelidir.

Cengiz Özakıncı'nın 205 sayfalık savunmasını, dava dosyasına "Belge Klasörü" diye koyup, buna "Belge Klasörü" muamelesi yapmak, savunma muamelesi yapmamak, doğru değildir. Yargının sonucunu değiştirebilecek önemde bir hukuksal yanlıştır.

205 sayfalık savunmada, bu savunmayı okuması halinde Aziz Nesin'in davadan vazgeçebileceği üzerinde de durulmuştur.

Bilindiği üzere "Asliye Hukuk"un Türkçesi "uzlaştırma yargıçlığı"dır. Koğuşturulan "şikayete bağlı" durumlardır ve şikayetçi şikayetini geri aldığı an, dava biter...

Bu kavramsal bağlam uyarınca, şikayetçi kişi, şikayet ettiği kişinin yaptığı savunmayı dinler, ya da okur ve şikayetinde diretip diretmemeye bundan sonra karar verir.

Gelgelelim, bu davada, şikayetçi, savunmayı ne dinlemiş, ne okumuştur. Savunmanın yazılı olarak sunulduğu duruşmada, karar alınmıştır çünkü!..

Şöyle ki:

Cengiz Özakıncı 19+205 sayfalık savunmalarını 16.2.1995 günü (İstanbul'da) Yurtiçi Kargo'ya vermiş, bu savunmalar 17.2.1995 günü (Ankara'da) mahkeme kalemine teslim edilmiş, duruşma, dört gün son-

ra, 21.2.1995 günü yapılmış, savunmalar şikayetçi avukatına verildiği an, karar da verilmiştir. 21.2.1995 günü duruşmaya gelen şikayetçi avukatı, duruşma sırasında 19+205 sayfalık savunmayı alıyor. Duruşma sırasında okuyup bitirmesi olanaksız olan bu savunmaları eline aldığı o duruşmada, karar da alınıyor!... Şikayetçi avukatının, karar verilen duruşmada eline tutuşturulan savunma için görüş belirtebilmesi, ancak bu 19+205 sayfalık savunmayı beş dakika içinde okumasına bağlıdır. Çünkü duruşmalar beş-on dakika sürmektedir. 224 daktilo sayfası=450 kitap sayfası tutan bir savunmayı duruşma süresi olan beş-on dakikada okuyup, karşı görüş belirtebilmek olanaksızdır. Bu da, kararın savunma okunmaksızın alındığını açıkça göstermektedir. Bu ise "Asliye Hukuk" kavramının doğasına aykırı bir uygulamadır.

Yargıcın karar verdiği duruşmada, davalılar yoktu. Davalılar avukat tutmamış bulunduklarından, avukatları da yoktu. Karar, davalıların yokluklarında alınmıştır. Davalılar bulunmadığı için, duruşmada: "19+205=224 sayfalık savunmalar okunmaksızın nasıl karar verebilirsiniz?" diyecek kimse de yoktur. Davalıların yokluklarında 19+205 sayfalık savunmalardan, 205 sayfalık olanı "belge klasörü" diye dosyaya kaldırılıp, yalnızca 19 sayfalık dilekçeye göre karar verilmiştir. 205 sayfalık savunmanın belge klasörü diye dosyaya kaldırılması, bu savunmanın savunma olarak işlem görmemesi, bozmayı gerektirir.

Anayasamızın 176. maddesi şöyledir:

Madde 176. -Anayasanın dayandığı temel görüş ve ilkeleri belirten başlangıç kısmı, Anayasa metnine dahildir.

Anayasamızın bu maddesi uyarınca metnine dahil sayılan başlangıç bölümünde ise, şöyle denmektedir:

— Bu Anayasa:

— Hiçbir düşünce ve mülahaza'nın..**Türklüğün tarihi ve manevi değerleri**..karşısında korunma göremeyeceği... fikir, inanç ve kararıyla anlaşılmak, sözüne ve ruhuna bu yönde saygı ve mutlak sadakatle yorumlanıp uygulanmak üzere,

Türk milleti tarafından, demokrasiye aşık Türk evlatlarının vatan ve millet sevgisine emanet ve tevdi olunur.

Anayasamızın metnine dahil başlangıç bölümü, açıkça, **Türklüğün tarihi ve manevi değerlerine karşıt olan düşünce ve mülahazaların korunma görmeyeceğini belirtmiştir.**

Aziz Nesin ise, yazı ve konuşmalarında Türklüğün tarihi ve manevi değerlerine karşıt düşünce ve mülahazalar yayarak, buna tepki gösterenleri dava edip korunma beklemekte ve bu davanın yargıcından korunma görmüş bulunmaktadır.

Aziz Nesin'in Cengiz Özakıncı tarafından eleştirilen ve "Türklüğün tarihi ve manevi değerlerine saldırı" niteliği taşıyan yazılarından biri şöyledir:

—"Uygarlık nedir? Uygarlık önce **siteyle** başlar, biyere **yerleşik** insanlar yaratır uygarlığı. **Bizler göçebe...** Eskiden Ortaasya'dan göçetmişiz; yüzyıllarca üç kıta üzerinde göçümüz sürmüş, gepgeniş göç alanımız varmış. Sonra, sonra sıkışıp kalmışız bir daracık yere... O daracık yere de yerleşememişiz, **yine** (1990) **göçebeyiz. Türk halkı kendi yurdunda hâlâ** (1990!) **göçebedir. Uygarlık göçebelikle birlikte yürümez."**

(Bkz: A. Nesin -'Böyle Gelmiş Böyle Gitmez- 1, Yol' Adam y.- 10. bs. -**Kasım 1990,** s. 95)

Aziz Nesin, burada, hiçbir yanlış anlamaya olanak vermeyecek biçimde "Türklüğün tarihi ve manevi değerlerine saldıran, inkar eden bir düşünce ve mülahazayı yaymaktadır." Anayasada korunma görevmeyeceği vurgulanan düşünce ve mülahazalardır bunlar: **Yalandır!** Türkler'in 1990'da hâlâ göçebe oldukları, hâlâ site kuramadıkları, hâlâ uygar olmadıkları, barbar oldukları **yalandır.** Ve Türklüğün tarihi, manevi değerlerini **inkardır,** saldırıdır. Aziz Nesin'in bu sözlerinin yazılı olduğu 'Böyle Gelmiş Böyle Gitmez- 1" adlı kitap, derhal Amerika'da çevrilip yayımlanmıştır!.. Bunu, bu kitabın 445. sayfasından öğreniyoruz:

— Böyle Gelmiş Böyle Gitmez, Amerika'da!..

Prof. Joseph S. Jacobson'un "İstanbul Boy" adıyla İngilizce'ye çevirdiği 'Böyle Gelmiş Böyle Gitmez'in birinci cildi, Amerika'da yayımlandı." (age-s. 445)

Bu duyuruyu şöyle okumak daha doğrudur:

— Aziz Nesin'in **Türkleri 21. yy'da hâlâ göçebe gösteren** kitabı, Amerika'da yayımlandı!.. Aziz Nesin'in **Türklüğün tarihi ve manevi değerlerini inkar ettiği** kitabı, "İstanbul boy" adıyla İngilizce'ye çevrilerek, Amerika'da yayımlandı..."

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e hakaret diye yargılanan yazılarında ise şöyle denilmektedir:

"**Bunlar** için 'özgürlük', 'eşitlik', 'kardeşlik' demek;**Türk toplumunun ulusal değerlerini çiğneme, yalanlama özgürlüğü** demektir...

Bu toplumun ulusal simgelerine tükürmekte eşitlik, demektir...

Buna karşı çıkanları susturmak için dayanışmada kardeşlik, demektir...

Bu işi, kimi 'dindarlık' görüntüsü altında Arap-Acem çaşutluğu, kimi solculuk, laiklik, çağcıllık görüntüsü altında Avrupa-Amerika çaşutluğu gereği yapar.

Oysa, **bir ulusun ulusal değerlerini çiğneyip yoksaymak, ulusal simgelerine tükürmek,** ne dindarlığın, ne laikliğin ne solculuğun, ne çağcıllığın gereğidir. **Bu, yalnızca yabancı uşaklarının işidir.**

Çünkü, bir ulusu **"21. yy'da hâlâ uygarlığa geçememiş genetik göçebe bir ulus"** diye belletiyorsanız; bu ulusun bütün toplumsal öbekleri bu **uluslararası yalan yaygıdan** kötülük görür.

Öyleyse, bir ulusun uluslararası ün salmış kimi yazarları çıkıp; **"Benim ulusum, ulusçak uygarlığa geçememiş genetik göçebeler sürüsüdür, uygar olması da genetik olarak çok güçtür"** diyor ise...bunlar ya uluslararası kamuoyunun gözünde kendi uluslarını yalanlar düzerek aşağılatacak denli **beyinsiz,** ya da **başka ulusların çıkarlarına uşaklık eden çaşutlar'dır.**

Bunun

Başka bir açıklaması

Bu-lun-mu-yor!...

(Bkz: C. Özakıncı-Kitap Gazetesi- 1 Ekim 1993- s. 8)

İşte Cengiz Özakıncı'nın yukarıdaki sözleri, Aziz Nesin'e hakaret sayılarak, Özakıncı Aziz Nesin'e ödenceye mahkum edilmiştir.

Cengiz Özakıncı, yukarıdaki sözleri söylemenin cezası ölüm dahi olsa, bu sözleri yine yazar, yine yayımlatır. Bin kez ödenceye çarptırılacak olsa, bin kez yeniden yazar ve yayımlar. Çünkü, Özakıncı, bu sözlerinde bir tek dahi yalan bulunmadığına inanmaktadır. Bu sözlerini düşün ve söz özgürlüğü kapsamında söylemiştir. Anayasanın başlangıç bölümünden aldığı yetkiyle, sözlerinin yasal olduğunu savunur. Özakıncı'nın yukarıdaki sözlerinde geçen beyinsiz, yabancı uşağı, gibi nitelemeler, Aziz Nesin'e hakaret diye dava edilmiş ve yargıçda,

"Evet, Özakıncı'nın yukarıdaki sözleri Aziz Nesin'e hakarettir" diyerek, Özakıncı'yı ödenceye çarptırmıştır. Aziz Nesin, yukarıdaki sözleri kendi adına yönelmiş saldırı diye dava etmiş, yargıç da "evet yukarıdaki sözler Aziz Nesin'e saldırıdır" diye karar vermiştir. Oysa, Özakıncı'nın yukarıdaki sözleri tümüyle kuramsaldır. Hangi eylemleri yapanlara ne denileceğini göstermektedir. Aziz Nesin, yukarıda anılan eylemleri yaptığını kendisi pek iyi bildiğinden buradaki nitelemeleri kendisine saldırı saymıştır. Türk yasalarında, Türk ulusunun tarihi ve manevi değerlerini çiğneyenlere beyinsiz, yabancı uşağı diyenler suçlu, kusurlu sayılırlar ve bunlar Türk ulusunun tarihi ve manevi değerlerine saldırıp, uygarlığını yok gösteren kimselere ödence verirler, diye bir madde yoktur.

Aziz Nesin, "Türkler, kendi yurtlarında hâlâ göçebedirler. Yerleşik değildirler" diyor. Bu, Türkiye Türkler'in yerleşemediği (=Dolayısıyla sahipliğini savlayamayacakları) bir topraktır, anlamına gelmektedir. Türk ulusu Türkiye topraklarına yerleşememiştir. Türk ulusu Türkiye toprakları üzerinde uygarlık (kentler) kurmamıştır. Türk ulusu Türkiye toprakları üzerinde göçebelik aşamasında yaşıyor. Türk ulusu Türkiye topraklarında yerleşik değildir" demek, **Türkiye, Türk yerleşim bölgesi değil!** demektir. Aziz Nesin'in bu sözleri, I. Dünya Savaşı öncesi Osmanlı topraklarını işgal edip sömürgeleştirmeye kalkışan İngiliz, Fransız, İtalyan, Yunanistan devletlerinin **resmi görüşü** idi!.. Osmanlı topraklarına el koyup, bu topraklara kendi ulusularını yerleştirmeye kalkışan bu dört devlet, bu davranışlarını haklı gösterebilmek üzere, "Türkler bu topraklarda zaten **yerleşik değil**dirler, **göçebe**dirler. Dolayısıyla o topraklar Türkler'in ülkesi sayılmaz. Onları **yerleşik olmadıkları** bu topraklardan sürüp, biz **yerleşmeliyiz.** Ki, bu topraklarda **uygarlık** kurulabilsin!" diye resmi bildiriler yayımlamışlardır... Aziz Nesin'in, I. Dünya Savaşı öncesi ve süresince, Kurtuluş Savaşı boyunca, İngiltere, Fransa, İtalya ve Yunanistan devletlerinin Türkiye topraklarını paylaşıp, bu toprakları kendi ülkelerine katma çalışmalarına gerekçe olarak uydurdukları **Türkler Türkiye'de yerleşik değildir** yalanını yinelemesi, Türkiye'yi hâlâ Sevr ile yutmaktan caymamış bulunan emperyalist devletlere sevimli gelecek bir tutumdur. Aziz Nesin "Türkler Türkiye'de yerleşik değildirler" diye yazılar yazıp yayımlatarak emperyalist köpeklerin taşsaklarını sıvazlayıp durmaktadır.

"Türkler Türkiye topraklarında yerleşik değildirler" savının I. Dünya Savaşı ortamında emperyalistlerin Türkiye'yi paylaşma sloganı olduğunu bilen hiç bir Türk yazarı, bugün "Türkler Türkiye toprakları üzerinde yerleşik değildirler" yalanını yeniden duyduğunda, gerek bu yalana karşı, gerekse bu yalanı yayan kişilere karşı tepkisiz kalamaz. Bu yalana ve bu yalanı yayanlara karşı tepkisiz kalan **Türk değildir. Kendini Türk saymıyordur.** Ne demek, "Türkler Türkiye toprakları üzerinde yerleşik bir yaşam kurmamışlardır. Türkiye'de yerleşik değildirler." !!!??? Cengiz Özakıncı, kendini Türk sayan, bir Türk yazarı olarak, bu yalana ve bu yalanı yazıp yayanlara yayın yoluyla tepki gösterince, bu yalanı yayan kişi, "Türkler medeni değildir" diyen sanki kendisi değilmiş gibi, dünyaya yok gösterdiği o Türk medeniyetinin medeni yasasının varolduğunu anımsayarak, Türk medeni yasasından korunma bekliyor!!! Hem yazılarında dünyaya "Türkler medeni değildir" diye bağıracaksın, hem de bundan dolayı tepki alınca, Türk Medeni Yasası'na sığınacaksın!.. Türk Medeni Yasası da, "Türkler medeni değildirler" diyeni **haklı,** "Böyle söyleyenler ya beyinsiz ya yabancı uşağıdırlar" diyeni ise **haksız** bulacak! Yargıtay ne yapacak?.. İşte Cengiz Özakıncı'nın bu kararı temyiz etmesinin bir nedeni de yargıtayın tutumunun ne olacağını somut olarak görmektir.

Aziz Nesin, Türklüğün tarihi ve manevi varlığını yok gösteren, uygarlığını yok gösteren her türlü **emperyalist ürünü yalanı** yazılarıyla yineleyerek yayar; sonra da, ben bunları iyilik için söylüyorum der. Kendisine sorulacak olsa, "Türkler Türkiye'de yerleşik değildir" diye bağırmasının nedeni, Türkleri yerleşikliğe özendirmektir!.. Yine "Türkler'in uygarlığa hiç bir katkıları yoktur" diye yalanlar haykırmasının nedeni de, Türklere yararlı olmaktan başka bir şey değildir!.. Buna göre "Türkler Türkiye'de yerleşiktir" diye gerçeği söyleyenler= Türklere kötülük etmek amacıyla gerçeği söylemektedirler; "Türkler'in uygarlığa katkıları vardır" diyenler de= Türkler'e kötülük ediyordur!..

"Türkler bugüne dek hiçbir zaman uygar olmadılar, hiç yerleşik yaşamadılar" diyen Aziz Nesin, Almanlardan ödül almak üzere Almanlara yaptığı açıklamalarda, yine "Türkler uygarlığa hiçbir şey katmadılar" görüşünü savunmuştur. (Bkz: A. Nesin- 'Onursal Doktor..')

Türk yazarı Aziz Nesin, Almanlarla yaptığı konuşmada "Türkler uygarlığa hiçbir şey katmadı" diye dursun, Alman Türkolog Annama-

rie Von Gabain ise, tüm dünyaya "Matbaayı Türkler'in bulduğunu" haykırmıştır.

Annemarie Von Gabain'in yaptığı araştırma sonuçlandı İlk matbaayı Türkler buldu!

Berlin- **Matbaayı bulanın ve ilk defa kullananın Alman Johann Gutenberg olmadığı, M.S. 8. yüzyılda Doğu Türkistan'da Türkler ve Çinliler tarafından ilk basım işlerinin yapıldığı iddiası kesinlik kazandı.**

Berlin'de bulunan **Brandenburg Bilimler Akademisi'nden Annamarie Von Gabain**'in yaptığı bir araştırmaya göre, **basım işi ilk olarak M.S. 8. yüzyılda Doğu Türkistan'da başladı.** Doğu Türkistan eski kitaplarını inceleyen **Gabain,** söz konusu kitapların **Uygur ve Türk Kültürünün örneklerini** oluşturduğunu söyledi.

Yapılan araştırmaya göre, **"Turfan Araştırmaları"** olarak anılan ve Kore ile Japonya'daki örnekleriyle benzerlikler gösteren **tahta baskılar,** 100 binden fazla örneği basılmış olan Budist Sutra resim ve metinlerini gösteriyor. **Eski Türkçe olan bu baskılara Doğu Türkistan'ın Taklamakan Çölü çevresindeki Tarım Irmağı ile Aksu-Turfan şehirleri dolayında rastlanıyor.**

Dini belgelerin, resmi evrakların, yıllık takvimlerin çoğunlukta olduğu binlerce kitap, tahta oyma harf ve klişelerle basılarak geniş bir alana dağılmış bulunuyor.

Öte yandan **araştırma bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de ilgi** gördü ve **Bilim Teknik Dergisi**'nde yayımlandı.

Türkler'in uygarlıklarını ve uygarlığa katkılarını yabancı olan bu Alman Türkolog dahi inkar edemezken, kendisinin her Türkten daha fazla Türk olduğunu söyleyip duran Aziz Nesin'e ne olmaktadır ki, Türklerin uygarlığını ve uygarlığa katkılarını yok göstermek için kıçını yırtmaktadır?!.. Türkler'in uygarlıklarını ve uygarlığa katkılarını belgeleyen bu Annemarie Von Gabain, Büyük Larousse'da şöyle tanıtılmıştır:

GABAİN (Annemarie VON), Alman Türkolog (Mörchingen 1901). Berlin Üniversitesi'nde sinoloji öğrenimi gördü. W. Bang Kaup'un derslerini izleyerek türk dillerini öğrendi. Almanlar'ın 1900-1914 yılları arasında Orta Asya'ya yaptıkları dört büyük araştırma se-

ferinde elde edilen yazmalardan uygur türkçesi ile olanlar üzerinde çalıştı. "Türkçe Turfan metinleri" adı verilen bu yazmaların bir bölüğünü Türkische Turfan-Texle (I.V, W. Bang Kaup ile birlikte 1929-1931; VI, W. Bang-Kaup ve R. R. Arat ile birlikte 1934; VII, R. R. Arat 1936; VIII, A. von Gabain 1954; IX, W. Winter ile birlikte 1958; X, A. von Gabain 1959) adı altında yayımladı. Eski türkçe dilbilgisinin temel kitabı olan Altürkische Grammalik'ı hazırladı (1941). Ankara Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde sinoloji profesörü olarak çalıştı (1935-1937). Berlin ve Hamburg üniversitelerinde türk dili dersleri verdi (1949-1969). Başlıca yapıtları: Keçe uygur beyliğinde günlük yaşama ilişkin Das Leben im uigurischen Königreich von Geçe 850-1250 (1961) yapıtında Uygur Türkleri'nın 500 yıllık yaşayışını ana hatları ile ortaya çıkardı. 50 yılı aşan meslek yaşamında türkoloji alanında birçok değerli bilimsel araştırma, inceleme ve bildiri ortaya koydu; Die Drucke der Turfan Sammlung (1967) adlı kitabında da Turfan derlemesinde bulunan basılı yapıtları tanıttı, **ilk basımevinin Uygur Türkleri tarafından kullanıldığını örnekleriyle birlikte ortaya koydu.**

Evet, bir Alman çıkıyor (**Bilgin:** Annemarie Von Gabain), tüm dünyaya Türkler'in çok köklü bir geçmişe dayanan uygarlıklarının bulunduğunu ve uygarlığa çok değerli katkılarının bulunduğunu bildiriyor; buna karşılık bir 'Türk' çıkıyor (**Gülmececi:** Aziz Nesin), tüm dünyaya Türkler'in bugüne dek hiçbir uygarlık kurmadıklarını, uygarlığa bugüne dek hiçbir katkılarının bulunmadığını, bugün dahi Türkiye'de yerleşik olmadıklarını öğretiyor!.. Emperyalist köpekler, o bilginin buluşlarını gargaraya getirip, 'Türk' yazar Aziz Nesin'in görüşlerini derhal kendi dillerine çevirip basarak yayıyorlar. Çünkü, Annemarie Von Gabain'in **bilimsel buluşları** sevrci emperyalist köpeklerin hiç işine gelmiyor. Fakat, gülmececi Türk Aziz Nesin'in **yalanları,** emperyalist köpeklerin Sevr düşlerini kamçılıyor. Peki, Aziz Nesin, acaba niçin emperyalist köpeklerin Sevr düşlerini kamçılayacak yalanlar yayıyor?.. Cengiz Özakıncı, bu soruyu sormaya yetkilidir. Özakıncı'nın bu soruyu sorması yasaldır. Bu sorunun salt sorulması dahi Aziz Nesin'i öfkelendirecektir. Ancak "Aman Aziz Bey öfkelenmesin!" diyerek Aziz Bey'in söz, yazı ve davranışlarının **içyüzünü** araştırmamazlık edemeyiz.

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'in söz, yazı ve davranışlarına yönelik eleştirileri, Aziz Nesin'in ulusumuzun tarihi ve manevi değerlerini çiğnemesine karşılık niteliği taşır. Cengiz Özakıncı'nın eleştirisi, başlıca üç gereksinmeyi karşılamak amacıyla yazılmıştır...

a) - Aziz Nesin'in Cengiz Özakıncı'ya yönelik hakaret ve iftiralarına karşılık vermek...

b) - Aziz Nesin'in Atatürk'e yönelik hakaretlerine karşılık vermek...

c) -Aziz Nesin'in Türk ulusunun tarihi ve manevi değerlerine yönelik saldırılarına karşılık vermek...

Cengiz Özakıncı'nın dava edilen yazılarında, bu üç amacın dışına çıkan başka hiçbir amaç bulunmamaktadır. Ve bu üç amacın üçü de, yasal amaçlardır.

Öyle ki, Türk yargıçları, geçmişte **"Atatürk'e hakaret edene hakaret etmek hakaret sayılmaz"** diye kararlar vermişlerdir. Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin'e Atatürk'e hakaretlerinden dolayı yanıt verdiğini bile bile, bir yargıcın Özakıncı'yı ödenceye çarptırması, ilginçtir.

Aziz Nesin: "Müslümanlar Atatürk'ü sevmezler. Atatürk'ü sevmemekte haklıdırlar. Çünkü Atatürk Müslümanların seveceği hiçbir şey yapmamıştır" diyerek, **Atatürk'e hakaret etmiştir.** Ve Müslümanları **Atatürk'e karşı kışkırtmış.** Müslümanları **Atatürk'ten tiksindirmeye çalışmıştır.** Müslümanım diyenlere, eğer **gerçek müslüman** olabilmek istiyorlarsa, **Atatürk'ü sevmemeleri gerektiğini** söylemiştir. Türkiye'nin büyük bir çoğunluğu Müslüman olduğuna göre, Aziz Nesin'in **"Gerçek Müslümanlar Atatürk'ü sevmememekte haklıdırlar, çünkü Atatürk Müslümanların seveceği hiçbir şey yapmamıştır"** sözleri, Atatürk'ü ulusun ezici çoğunluğunun nefretine maruz bırakmaktan başka bir anlam taşımamaktadır. **CIA İstasyon şeflerinden Graham Fuller'**in Atatürk'ü Müslümanların sevgisinden kopartınız buyruğu ile, Aziz Nesin'in bu sözleri, ilginç bir uyum göstermektedir.

Aziz Nesin'in 13.1.1993 günlü Hürriyet'te yayımlanan sözleri şöyledir:

'Gerçek Müslümanlar Atatürk'ü sevmez

Ünlü yazar Aziz Nesin, **'Kara Ses'** olarak tanınan Cemalettin Kaplan'ı, **İşte gerçek Müslüman'** olarak tanımlayarak, **gerçek Müslümanların** Atatürk'ü sevmemelerinin normal olduğunu söyledi.

Abant'ta kısa bir tatil yapan yazar Aziz Nesin, **'Atatürk, Müslümanlar açısından sevilecek bir şey yapmadı, Türkiye'de, Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Müslümanlar, yalancıdır'** dedi.

Sovyetler'de yaşayanların **yıllarca komünist gibi göründüğünü, gerçek yüzlerinin son gelişmelerle ortaya çıktığını hatırlatan Nesin,** "12 Eylül'de, Türkiye'de de bir başka iki yüzlülük örneği yaşandı. Çoğunluk, askerlerin safında yer aldı. **Yarın dini bir devrim yapılsa, bunlar dinci kesilir"** diye konuştu.

Oğuz Uçar / Abant (Bolu, (hha)

Evet., Aziz Nesin, "Atatürk Müslümanlar açısından sevilecek bir şey yapmadı. Türkiye'de Atatürk'ü sevdiğini söyleyen Müslümanlar yalancıdır" diyor. Böylece, CIA yöneticisi Graham Fuller'ın istekleri doğrultusunda, Müslümanları Atatürk'ten tiksindirme eylemine kalkışıyor. Hem Atatürk'e hakaret ediyor, hem Atatürk'ü seven Müslümanlara yalancı diye hakaret ediyor, hem Atatürk'ün yaptıklarını yoksayıyor!.. Oysa, Kasım 1952'de, Atatürk'e Aziz Nesin gibi saldıran biri olmuştu: DP Milletvekili Hasan Fehmi Ustaoğlu!.. Bu kişi de tıpkı Aziz Nesin gibi konuşarak: "Türk milleti Atatürk devrimlerine borçlu sayılamaz!" demişti. Nadir Nadi, buna karşılık Cumhuriyet'teki köşesinde tepki göstermiş, bu haklı tepkisinden dolayı dava edilmiş ve yargıç Nadir Nadi'yi aklayarak: "Atatürk'e hakaret edene hakaret etmek hakaret sayılmaz" kararını vermiştir.

1952 Kasım, DP Milletvekili Hasan Fehmi Ustaoğlu, Samsun'da yayımlanan Zafer gazetesinde "Atatürk de kim oluyormuş? Türk milleti Atatürk devrimlerine borçlu sayılamaz" diye bir yazı yazdı. Cumhuriyet'te Nadir Nadi tepki gösterdi ve mahkemelik oldular. Mahkeme, "Atatürk'e hakaret edene hakaret etmek hakaret sayılmaz" görüşünü belirtti.

Bu davanın yargıcı ise, Cengiz Özakıncı'yı ödenceye çarptırarak: "Atatürk'e hakaret edene hakaret etmek hakarettir" görüşünde olduğu-

nu elevermiştir. Nasıl oluyor da, 1952 yılında bir yargıç: "Atatürk'e hakaret edene hakaret etmek hakaret sayılmaz" diye karar veriyor, 1995'te bir başka yargıç, bu davada: "Atatürk'e hakaret edene hakaret etmek hakarettir" kararını veriyor? Cengiz Özakıncı'nın bu kararı temyiz etmesinin bir nedeni de Yargıtay'ın bu konudaki tutumunu somut olarak görmektir.

Cengiz Özakıncı'nın Aziz Nesin konulu dava edilen yazıları, A. Nesin'e **saldırı** niteliğinde olmayıp, **Aziz Nesin'in saldırılarına karşı savunma** niteliğindedirler.

1. Aziz Nesin, 2.8.1993 günlü Aydınlık'ta Cengiz Özakıncı'nın kişilik haklarına saldırmıştır. Cengiz Özakıncı, dava konusu yazılarında Aziz Nesin'in bu saldırılarına karşı **kendisini savunmuştur.**

2. Aziz Nesin, 2.8.1993 günlü Aydınlık'ta Atatürk imzası bir Ermeni'nindir, diyerek Atatürk'ün kişiliğine yalanlarla saldırmıştır. Cengiz Özakıncı, dava konusu yazılarında Aziz Nesin'in bu saldırılarına karşı Atatürk imzasının Atatürk'ün kendi el ürünü olduğunu belgelerle kanıtlayarak, **Atatürk'ü savunmuştur.**

3. Aziz Nesin, pek çok yazısında "Korunma göremeyeceği anayasada belirtilmiş" bulunan düşünce ve mülahazaları toplumun beynine kazımaya, "Türklüğün tarihi ve manevi değerlerine saldırmaya" yönelik yayınlar yapmıştır. Cengiz Özakıncı, dava konusu yazılarında, Aziz Nesin'in bu saldırılarına karşı, **ulusunu savunmuştur.**

Yargıç, Özakıncı'nın 205 sayfalık savunmasını **"belge klasörü"** diye dosyaya kaldırdığından, haksız bir karar vermiştir. Kararda, sanki Cengiz Özakıncı, **yalnızca kendisini savunmak amacıyla** Aziz Nesin konulu yazılarını yazmış gibi bir ifade bulunması, Özakıncı'nın dava konusu yazılarında Aziz Nesin'in Atatürk'e ve Türk Uygarlığına karşı saldırılarına yanıt verdiğinden hiç sözedilmemesi, yargıcın dava konusu yazıları da, kararda "belge klasörü" diye andığı 205 sayfalık savunmaları da okumadığını belgelemektedir. Bu durum, kararın bozulmasını, davanın yeniden görülmesini gerektirmektedir. Saygılarımla...

Cengiz ÖZAKINCI
25.4.1995

Bu kitap için,
SONSÖZ

Günlerden 14 Mart, yıl 1919.. Mustafa Kemal, bugün müze olarak kullanılan Şişli'deki evdedir.. Günlerden 14 Mart, yıl 1919, İstanbul'a "Mart karı" yağmaktadır... Osmanlı savaştan yenik çıkmış, bir kaç ay önce koşulları çok ağır bir bırakışma imzalamıştır. Bırakışma imzalandığı sırada, Mustafa Kemal, Yıldırım Orduları Komutanı olarak Adana yöresindedir. Karşısında İngiliz orduları vardır. Çarpışma ortamında, İstanbul'dan bir tel gelir: "Ordunu dağıt, İstanbul'a dön!"... Mustafa Kemal bir karşısındaki İngiliz ordularına, bir de elindeki buyruğa bakar, düşünür. İstanbul'a bir tel çeker: "İngilizlerin her dediğini yapıp, ordumuzu kendi elimizle dağıtırsak, İngiliz açgözlülüğünün önüne geçemeyiz! Ordumu dağıtmıyorum, İstanbul'a dönmüyorum!"... Sonra ordusuna döner: "İskenderun'a çıkmaya yelteneni vurun!" der... İstanbul tutuşmuştur. Yıldırım Orduları Komutanı Mustafa Kemal, imzalanan bırakışmayı iplememekte, üstlerinin buyruklarını dinlememekte, İskenderun'a çıkacak İngilizlerle savaşacağım, demektedir. Mustafa Kemal, İstunbul'dan bir tel daha alır: "Ordu komutanlığı görevinden atıldınız. İstanbul'da Savunma Bakanlığı buyruğuna alındınız. Gelin, İstanbul'daki yeni görevinize başlayın." ..Mustafa Kemal, bir anda ordusuz bırakılmıştır. Bir tel daha: "Kenti çabuk boşaltınız!" ..Mustafa Kemal, öfkelenmiştir. Bir tel de o çeker: "İngilizlerin savaşla kazanamayacakları yerleri biz onlara kendi ellerimizle armağan edersek, bu onurlu geçmişimiz ve şimdiki yöneticilerimiz için kara bir leke olur! Ben, bundan böyle doğru bulduğum ve yurdumun kurtuluşu için gerekli saydığım kendi görüşlerime uyacağım; kendimi bundan alıkoymam olanaksızdır!" Mustafa Kemal'in başkaldırısına boyun eğdiremeyen Başbakan ve bakanlar kurulu istifa eder. Ancak ondan sonra Mustafa Kemal İstanbul'a döner. Yurtsever (İngilizlerin Fransızların her dediğine peki demeyecek) kimselerden bir bakanlar kurulu oluşturulması için çalışır. Ancak, bir süre sonra İngiliz iti Damat Ferit başkanlığında bir yönetim kurulunca, bu çabaları da sonuçsuz kalır. Bunun üzerine Mustafa Kemal, Şişli'deki evinde, Anadolu'ya geçip, direnişi Anadolu'da sürdürmek için çalışmalara başlar. Ancak, İngiliz iti Da-

mat Ferit, 4 Mart 1919'da yönetime oturur oturmaz, yaptığı ilk iş, İngilizlerin diş bilediği kimseleri yakalayıp sürmek olmuştur. İngiliz Amirali Webb, 5 Mart 1919'da, ülkesine şu raporu geçmiştir: "Damat Ferit, bizim her istediğimizi tutuklamaya hazırdır!" Gerçekten de, yurtdışında yaşayan tüm İngiliz itleri çabucak yurda dönmüş, her gün bir kaç İngiliz borazanı gazete yayına başlamış, İngiliz iti yazındırıklar, İngiliz egemenliği altındaki İstanbul'da, götlerini İngiliz ordusuna dayayarak, İngiliz karşıtlarına ağızlar dolusu sövgüler, suçlamalar yağdırmaya koyulmuşlardır. İstanbul'da bir sürek avı başlamıştır: İngiliz karşıtları, İngiliz süngüsüyle yakalanıyor; öldürülüyor, sürülüyor; İngiliz uşağı yazındırıklar, İngilizlerin daha daha kimleri yakalaması gerektiğini yazıyor!.. İşte, İngiliz karşıtlarına karşı her türlü saldırının geçerakçe olduğu bu günlerde, günlerden 14 Mart, yıl 1919,.. Mustafa Kemal, bugün müze olan Şişli'deki evindedir... Günlerden 14 Mart, yıl 1919, İstanbul'a mart karı yağmaktadır... Çanakkkale'de , Anafartalar'da, Suriye'de İngilizlere kök söktürmesiyle ünlü, düne dek İngilizlerle çarpışan Yıldırım Orduları komutanı Mustafa Kemal, Anadolu'ya geçip İngilizlerle, işgalcilerle çarpışmayı düşlerken, okuduğu bir gazete yazısı, kanını beynine sıçratır:

> "Dünya Savaşında, kağıt paranın güya geçerli olmadığı yerlerdeki ordulara, "Akçalar Müdürlüğü" tarafından basılan milyonlarca altıngümüş akça, vagon vagon ordu komutanı denilen 'adi sefiller'e, daha doğrusu 'haydutbaşlar'a teslim edildi!"

14 Mart 1919 günlü 'Hukuk'ı Umumiye' gazetesinde çıkan bu yazının amacı, Dünya Savaşı sırasında İngilizlere karşı çarpışan Ordu komutanlarını tutuklattırıp, süründürmektir. İngiliz karşıtlarının avlanması, dokuz gün önce, 5 Mart 1919'da İngiliz buyruğuyla başlatılmış bir girişimdir. İngilizlerin basın-yayında havlayan av köpekleri, şimdi de yaşamı İngilizlerle çarpışmakla geçen Mustafa Kemal'in paçasına geçirmişlerdir dişlerini... Mustafa Kemal, öfkelenir. Oturur bir dilekçe yazar Savunma Bakanlığına:

> ".. Türk ordularını **haydut,** ve ordularla aynı yoksulluk ve güçlüklere göğüs geren, kendi **onur** ve **namus**larından başka hiç bir dayancaları bulunmayan ordu komutanlarını **sefil** ve **haydutbaşı** diye niteleyerek, dillere düşürmek, ne büyük bir **ahlaksızlık** ve ne **sefil bir vicdansızlık**tır!.. Türk ordularını ve onların **namuslu** komutanlarını bu sözcüklerle dile düşürme yeteneği, ancak yurdun ve ulusun yıkılıp çökme-

sini isteyen bir **a**lçakta bulunabilir!.. Kendi adıma duyururum ki, benim Anafartalar'da, Kürdistan'da, Suriye'de başlarında bulunmuş olmaktan övünç duyduğum yiğit ordular, **haydutlar**dan değil, soylu Türk ulusunun **namuslu** çocuklarından kuruluydu. O **sefil yalancı** şunu da kesin olarak bilmelidir ki, ben de hiç bir vakit **vagon vagon altın alan sefil haydutbaşılar**dan değilim! Bundan dolayı, Dünya Davası içinde komuta ettiğim ordular ve kendim adına, bu **namussuzca iftira** sahibine **lanet** okurum!. **İftira** sahibi hakkında yasal işlemin yüksek Bakanlık'larınca yapılmasını dilerim."

Mustafa Kemal'in bu dilekçesi, İngiliz iti Damat Ferit'in on gün önce Savunma Bakanı yaptığı ABUK PAŞA'nın önüne gelir. Savunma Bakanı ABUK PAŞA, o sırada, İngilizlerin "Dağıtın!" dediği orduları dağıtmakla, İngilizlerin "Bize verin!" dediği tüfekleri, topları İngilizlere vermekle geçirmektedir yoğun günlerini!.. Mustafa Kemal'e söven bir İngiliz itine karşı yasal işlem başlatacak olursa, bunun, İngilizleri öfkelendireceğini bilmektedir. Bu yüzden, Mustafa Kemal'in bu dilekçesi gereğince, o gazete hakkında yasal işlem yapmak yerine; o gazeteye yaranmak için, bu dilekçeyi o gazeteciye gönderir!. Böylece "İt iti ısırmaz!" sözü, bir kez daha doğrulanmış olur.

Mustafa Kemal başta olmak üzere, Dünya Savaşı'nda İngilizlere karşı savaşan tüm ordu komutanlarına "adiler", 'sefiller', 'vagon vagon altın gümüş yiyenler', 'haydutbaşılar' diye saldıran gazeteci, bugün İslamcıların gözdesi olan Mevlanzade Rıfat adlı İngiliz uşağıdır. Mustafa Kemal'in Savunma Bakanlığı'na gönderdiği bu dilekçeyi alınca küplere biner!.. Kendisinde Mustafa Kemal'e 'adi', 'sefil', 'soyguncu', 'haydutbaşı' deme hakkını gören bu İngiliz İti, Mustafa Kemal'in bu sözleri aynen kendisine iade etmesine pek kızar!. O günler, yaman günlerdir. İstanbul, İngiliz çizmesi altında inler! Günlerden 15 Mart, yıl 1919, İstanbul'da Mart karı yağmaktadır. Götünü İngilizlere dayayıp yurtseverlere her türlü aşağılamayı, sövgüyü, iftirayı yapmak serbest, yurtseverlerin yurtsatarlara sövmesiyse yasaktır!.. İngiliz iti yazındırık Mevlanzade Rıfat, ilk sövenin kendisi olduğuna bakmayarak, nasıl olsa Adliye de İngilizlerin elinde, beni haksız çıkartmazlar, diye Mustafa Kemal'e karşı bir ceza davası açar: "Mustafa Kemal, Savunma Bakanlığı'na yazdığı dilekçede bana 'alçak', 'ahlaksız', 'namussuz', 'lanet', 'iftiracı' demiştir. Kişiliğime saldırmıştır. Kendisinden davacıyım. Hapsi gerekir!.."

Mustafa Kemal, Savunma Bakanlığı'nın Mevlanzade Rıfat hakkında yasal işlem başlatmasını beklerken, Mevlanzade Rıfat'm kendisine karşı ceza davası açtığını öğrenince, kanı bir kez daha beynine sıçrar. İngiliz iti Mevlanzade Rıfat, hem suçlu hem güçlüdür. Yavuz hırsız ev sahibini bastırmaya yeltenmiştir. Yurdu İngilizlere satanların, yurdu İngilizlere karşı kanlarıyla savaşarak savunanlara sövdükleri, ve bu sövgüler kendilerine iade edilince, sövgüyü başlatanın kendileri olduğuna hiç bakmaksızın, yurtseverlere dava açtıkları günlerdir o günler! Mustafa Kemal, dava dilekçesini aldığı 28 Mart 1919 günü, büyük bir kızgınlıkla, avukat Sadettin Ferit Beye gider. Dava dilekçesini okuyan avukat Sadettin Ferit; "Bir şey yapamayız, bu davayı onlar kazanır!" der... Çünkü, gün onların günüdür. Damat Ferit onların adamı olduğu gibi, Savunma Bakanı Abuk Paşa da, onların adamı olduğunu, bu dilekçeyi Mevlanzade'ye göndermekle kanıtlamıştır. Adliye Bakanı da onların adamıdır. Şurayı Devlet Reisi Seyyid Abdülkadir Bey, Mustafa Kemal'e söven Mevlanzade Rıfat'ın baş büzükdeşidir. Kürdistan Teali Cemiyeti adlı İngiliz uşağı örgütte, Mustafa Kemal'e söven Mevlanzade Rıfat ile birlikte çalışmaktadır. Kurtuluş Savaşı günlerinde Doğu Anadolu'da bir Kürdistan kurdurmakla görevli İngiliz ajanı Edward Noel'in iki yerli yardımcısından biri, Mustafa Kemal'e söven Mevlanzade Rıfat; öteki ise Devlet şurası Reisi Seyyid Abdülkadir olacaktır. Padişah=İngilizci; Başbakan Damat Ferit=İngilizci, tüm bakanlar=İngilizci, Mustafa Kemal'e söven=İngilizci, Mustafa Kemal'in bu sövgüye karşı yasal işlem yapınız dediği Savunma Bakanı Abuk Paşa=İngilizci, bu dilekçe dolayısıyla Mustafa Kemal'e karşı dava açan=İngilizci, ve ülkenin Adalet Bakanı da=İngilizci olunca; Mustafa Kemal'in avukatı Sadettin Ferit Bey'in: "Bir şey yapamayız, davayı kazanırlar!" demesinin nedeni, ortaya çıkar. Koşullar böyle olmasa, hukuk gerçekten de yansızca uygulanacak olsa, Mustafa Kemal bu davadan aklanacaktır. Ancak, gün İngiliz süngüsünün, İngiliz itlerinin günüdür. Ve **"İt iti ısırmaz" yasası, tüm hukuk kurallarının üstündedir!..**

"Peki, hiç değilse davayı biraz oyalayamaz mıyız? Hiç değilse ben Anadolu'ya geçene kadar?" der Mustafa Kemal.. Avukat Sadettin Ferit, buna çalışacağını söyler...

Günlerden 28 Mart, yıl 1919!.. İstanbul'a mart karı yağmaktadır; yurtseverlerin üstüne!. Yurtsatarlar içinse, hava günlük gülistanlıktır.

Mustafa Kemal, Samsun'a gitmeden bir buçuk ay önce, İstanbul mahkemelerinde, kendisine iftira atan bir İngiliz itine sövmekten, hapis istemiyle yargılanmaktadır. Mahkeme her an Mustafa Kemal'i tutuklayabilir, her an dava sonuçlanıp Mustafa Kemal deliğe tıkılabilir durumdadır. 16 Mayıs'ı iple çeken Mustafa Kemal, o gün Bandırma vapuruna binip Samsun'a doğru yol aldığında; geride, yokluğunda sürecek bir "Hakaret Davası" bırakmıştır.

Aylar geçer... Mustafa Kemal, İstanbul'da "İngiliz İtine sövmek"ten yokluğunda yargılana dursun, o Ankara'da İngilizlere kök söktüren bir direnişin başındadır. Günlerden 19 Mayıs, yıl 1920... Mustafa Kemal Samsun'a çıkalı tam bir yıl olmuştur. Yurtsatarlar, Ankara'daki yurtseverleri, İstanbul'da yokluklarında yargılaya dursun; yurtseverler de Ankara'da, İstanbul'daki yurtsatarları, yokluklarında yargılamaya başlamışlardır. 19 Mayıs 1920 günlü Ankara Bidayet Mahkemesi kararı, İstanbul'daki İngiliz itlerinin 28 tanesini ölüme mahkum etmiştir. Bu 28 İngiliz itinin başında Damat Ferit, içinde de Mustafa Kemal'e hakaret davası açan Mevlanzade Rıfat vardır!..

Aradan yıllar yıllar geçer... Kurtuluş Savaşı bitmiş, Cumhuriyet kurulmuş, Mevlanzade Rıfat yurtdışına kaçmış, Damat Ferit, Vahdettin, İngilizlere sığınmış; Abuk Paşa ölmüş, İngiliz Ajanı Devlet Şurası Reisi Seyyid Abdülkerim, Kurtuluş Savaşı içerisinde bir Kürdistan kurdurmayı başaramayınca, 1925'teki Şeyh Sait ayaklanmasını kışkırtmış ve bu suçtan yargılanıp asılmıştır... Günlerden 22 Eylül, yıl 1925... Mustafa Kemal, Ertuğrul yatıyla Mudanya önlerindedir. Yat'a gelen uğurlayıcılar arasında, biri vardır: Avukat Sadettin Ferit!.. Mustafa Kemal, Sadettin Ferit Bey'e döner:

"Sadettin Bey, der; hatırlıyor musun? Sen bir davadan benim avukatımdın. İstanbul'da benim aleyhime bir ceza davası açmışlardı. O davanın sonucu ne oldu? Beni mahkum ettiler mi?"

"Hayır Paşam!" der, Sadettin Bey.

***

Bu kitabın sonsözü budur.

Bakalım bu davada yargının sonsözü ne olacaktır?

DİZİN

A

Aşkın (Transcendental) Eleştiri, 114, 115
ABD, 269, 311, 291, 97, 73, 81, 329, 326, 327, 328
Abdulhak Hamid, 214
Abdullah Öcalan, 341, 347
Abdullah Cevdet, 26, 170
Abdulmelik Fırat, 62
Abdurrahman Dilipak, 151, 287, 298, 299, 313, 314
Abu Bavval, 170
Abuk-subuk düşün, 182
Adnan Menderes, 312
Adolf Hitler, 55, 359, 317, 269, 184, 353, 357, 358
Afet İnan, 107, 109, 93, 96, 98, 100, 101, 102, 170
Agop Mortayan (Dilaçar), 171, 38
Ahmadova, 185, 186
Ahmet Gürkan, 312
Ahund Hüseyin Yeşil, 294
Ahzab Suresi, 302
Airbome Regirment, 351
Akıl tutulması, 115
Alımlama estetiği, 115
Alain Bosquet, 272
Alberto Moravia, 209
Alevi Cemahiriyesi, 306
Alfred Nobel, 269
Ali Bulaç, 287, 296, 267, 298, 314
Ali Haydar Yurtsever, 60
Ali Kemal, 199, 200, 201, 204, 207, 208, 272
Ali Nesin, 88, 97, 354, 172, 203, 354
Allah, 283, 302, 303, 306, 300
Alman; 355, 356, 357, 358, 86, 269
Alman üstün ırkçısı, 354, 357
Alman İdeolojisi, 72, 353
Alman ırkı, 354
Alman aydınlar, 359
Alman Düşünürü, 356, 357
Alman Faşizmi, 89, 358
Alman Gött'ü, 87
Alman Kadınlar, 222
Almanlığı aşağılayan alman, 354
Almanlaştırma, 87
Almanya, 305, 88, 76, 81, 341, 342, 345
Almanya'da Türk İşçileri, 77, 85, 86, 89
Alparslan Beşikçioğlu, 337
Altay Pamir, 256, 323
Alvin Toffler, 334, 336
Anadolu Federe İslam Devleti, 305
Anayasa, 306, 71, 71, 119
Angelo Roncalli, 290
Annemarie von Gabain, 387, 388
Ant D„ 243
Anthony Munday, 274
Araplar, 302
Artin Kemal, 272, 331, 332, 333
Asaf Savaş Akat, 223, 224
ASALA, 279
Atıf Sakar, 256
Atabeyi Şahane, 313
Atatürk, 281, 286, 287, 304, 305, 307, 308, 310, 313, 290, 110, 104, 143, 146, 339, 98, 100, 101, 70, 72, 86, 87
Atatürk İlkeleri, 71
Atatürk İmzası, 105, 106, 107, 108, 110, 112, 92, 93, 95, 97, 139, 140, 145, 98, 99, 100, 102, 103
Atatürk düşmanlığı, 309
Atatürk devrimleri, 307, 70
Atatürk devrimlerine ihanet, 306
Atatürk'ün el yazıları, 107, 108, 102, 137, 143
Atatürkçü Düşün, 63, 64
Atatürkçü Devlet, 63, 65
Atatürkçü Laiklik, 291, 294, 296, 70
Atatürkçü Ulusallık, 70
Atatürksöverlik, 55
Atilla Özkırımlı, 257
Avrupa basınında sevr, 60
Aydın nomosu, 362
Aydın Onuru, 197
Aydının Ateşle İmtihanı, 170
Aydınlık G„ 105, 106, 107, 110, 111, 112, 113, 114, 116, 99, 135, 320, 319, 136, 137, 139, 143, 145
Ayetullah Humeyni, 294
Ayhan Demirel, 256
Aylin Livaneli, 80
Aytunç Altındal, 289
Azınlık hakları, 287
Azerbeycan, 118
Azizlektüeller, 80, 83

B

Büyük İskender, 18
B. M. Barış Gücü, 351, 352, 353
Bölücülük (Dinsel), 338, 306
Bölücülük (Etnik), 338

Bölücülük (Türkçü), 338
Büyüterek küçültme, 42, 61, 62, 65
Bağımsız Federal Kıbrıs Temas Grubu, 119
Bagheri, 64
Bahriye Üçok, 55, 57
Bandırma vapuru, 34
Barbar Türkler, 203
Barnabas İncili, 179
Basın, 119, 317
Basın özgürlüğü, 315, 316
Basın görevi, 119
Basın konseyi, 33, 106, 107, 108
Bask, 332
Baskın Oran, 378
Batı, 14, 15, 16, 69, 203, 327
Batı Avrupa Birliği, 15
Batı Resmi Görüşü, 196
Batılı emperyalistler, 194, 195
Batılılaşma, 180
Beşinci Kol, 318
Beşinci Kol Eylemi, 308
Bedii Faik, 256, 259
Bedri Baykam, 18, 19, 170
Belge uydurmak, 31, 94, 100, 102, 106, 107, 109, 150
Berlin Duvarı, 55, 56
Bernard Lewis, 278
Bernstein, 189
Besleme Basın, 317
Bevval'i Çek'i Zemzem, 18
Beyin yıkama, 86
Bilimsel Us Yürütme, 150
Bill Clinton, 328
Birey Hakları, 162
Bireylik Onuru, 161
Birleşmiş Milletler (Güvenlik Konseyi), 72
Bizans-Ortodoks geleneği, 297
Boşnaklar, 331
Bok yedirme davası, 351
Bosna, 249
Brutonlar. 332
Budizm, 181, 387
Burhan Apaydın, 146

C

Cahit Keskin, 120
Camgöz Kemal, 146
Can Yücel, 273, 323
Carl Orff, 181
Carneqie Endownment, 328
Celal Nuri, 21, 26, 170
Cem Boyner, 62
Cemal Süreyya, 84, 172
Cemalettin Kaplan, 287, 298, 304, 305, 306, 309, 313, 314, 390
Cengiz Çandar, 20, 17
Cengiz Yasası, 239, 240, 241
Cevat Çapan, 172
Cezayir, 296, 333
CHP, 164, 165
Christopher Marlowe, 274
Churchill, 269, 271
CIA, 54. 55, 56, 59, 60, 61, 62, 64, 65, 66, 72, 325, 389, 390
Claude Farrere, 350
Cumhuriyet G,, 54, 307, 330

Ç

Çağdaşlık, 21
Çaşut Aydın, 21
Çaşut Yazar, 197
Çaşutluk, 22, 23
Çanakkale Savaşı, 308
Çelişmezlik Yasası, 121
Çetin Altan, 243, 259, 260, 262, 323
Çığırtkan, 155, 162, 163
Çığırtkan yazarlık, 66, 72, 73, 78, 158, 156, 157, 164, 166
Çok hukukluluk, 297, 298, 299

D

Damat Ferit, 196
Dame de Sion, 21
Dana Efendi (K, M,), 312
Dazlaklar, 203, 206, 324
Değer Yargısı, 116, 123, 125, 126, 127, 167, 177, 191, 192, 194
Dede Korkut, 313
Deli Yiğitliği, 17
Demirtaş Ceyhun, 23, 25, 39, 80, 81, 170, 196, 210, 257, 262, 263, 367, 361, 320, 359, 360
Demokrasi Vakfı, 289
Demokratik Değerler, 328
DEP, 270, 33
Der Spiegel, 223, 271, 272, 277
Devşirme, 365
Devşirme Oğlan, 273
Devlet Kapitalizmi, 188
Devlet Laisizmi, 289
Devlet-Sanat İlişkisi, 189
Devletin sesi yazarlar, 190
DGM, 270, 271, 272, 277, 278
Dicle, 56, 57, 59, 63
Dil Sömürüsü, 154
Din ağaları, 290, 299, 306, 308, 310
Din bölücülüğü, 306
Din bilginleri, 304, 308, 310
Dinin Özelleştirilmesi, 311, 314
Dinsel özerklik, 288, 289, 290, 294, 296, 311, 334
Dinsiz, 191, 211, 313
Distribütör Aydın, 21
Diyalektik Eleştiri, 115
Diyanet İşleri, 288, 289, 290, 295
Doğan Güreş, 241
Doğru Düşünmenin Evrensel İlkeleri, 24, 182, 183, 193, 359

Doğu Bloku, 22, 186, 187
Doğu-Batı Duvarı, 56
Domuz Eti, 24, 26, 27, 125
Dördüncü Boyut, 194
DP, 165, 164, 307, 312, 390
Drama Hasan, 170
Duygu Asena, 27, 171
Düşün Adamı, 320, 348, 362, 363
Düşün Yazısı, 160, 354, 362
Düşünür, 126, 155, 161, 162, 182, 320
Düşünür Onuru, 161, 162
Düşünce üreticisi, 36, 181, 182, 183
Düşündürük, 72, 155

E

E. Plinke, 222
Eğit Bilim, 11, 14, 86, 87, 129
Eşek Düzmek, 344, 345, 348
Eşref Bitlis, 57
Ecce Homo, 356
Ege Federal Türk Cumhuriyeti, 334, 338
Ege Federasyonu, 335, 338, 339
Ege Mali İdari Federal Bölgesi, 334
Egeli İşadamları, 334, 335
Ekrem Demirtaş, 336
Eleştiri, 67, 87, 131, 141, 151, 161, 178, 180, 189, 191, 193, 377, 379, 380
Eleştiri İlkeleri, 114, 139, 183
Eleştiri Bilimi, 114
Eleştiri Manifestosu, 180, 183
Eleştiri Sınırları, 114, 115, 120, 121, 124, 127, 140, 145
Eleştiri Yöntemleri, 114, 116, 125, 145, 157, 175, 262
Eleştirmen, 114, 124, 125, 127, 141, 150, 156, 159, 180, 192
Elefterotipia, 272
Emin Çölaşan, 191
Emperyalizm, 23, 73, 86, 187, 380, 25, 107, 108, 105, 102, 92, 93, 95, 96, 98, 99, 110, 112, 137, 139, 140, 145, 150, 151, 152, 313, 341
Entel-Ajan'lar, 20, 197
Entelijesiya, 20, 197
Entellektüel Orospuluk, 21, 167, 172, 189
Entellektürel Aracı, 79, 85, 86, 87
Enver Ören, 241
Erdembilim (Ethique), 116
Erdal Atabek, 318, 364
Ergun Göze, 117, 118, 120, 121, 251, 323
Ermeni, 28, 29, 30, 31, 33, 36, 38, 42, 43, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 65, 100, 103
Ermeni Soykırımı, 278
Ertuğrul Özkök, 33, 106, 107, 108, 109, 110, 171
Esquire Dergisi, 65
Etoburlar, 22, 24, 25, 26
Etrakıbiidrokomani, 17, 26, 28, 67, 79, 90, 91, 170
Eyalet, 58, 59
Ezan, 287, 313
L'Expressen, 245F

F

Fütüroloji, 334
Fıchte, 355
Fırat Nehri, 56, 57, 329
Faik Suad, 256, 322
Falih Rıfkı Atay, 34, 171
Fatih Sultan Mehmet, 297
Fazıl Hüsnü Dağlarca, 257, 260, 262
Federal Devlet, 58, 306
Federalizm, 61, 297, 336, 65, 298, 334, 328, 299
Fener Patrikhanesi, 293
Ferit Edgü, 252
Ferruh Doğan, 257
Fethi Naci, 194, 260, 324
Fikret Bila, 64
Fikret Ekinci, 243
Financial Times, 326
Focus Dergisi, 324, 341
Forign Affairs Dergisi, 72, 327
Francis Walsingham, 274
Frankfurt Okulu, 115
Fransızca Sözlükler, 26, 47, 50, 52
Fransızlar, 21, 27, 42, 86, 206, 269, 333, 355, 356
Fransa, 27, 40, 42, 64, 82, 166, 197, 327, 332
Frenk Kemal, 272
Friedrich Engels, 25, 26, 171
Friedrich Ranstein, 158

G

Gazi M, Kemal, 32, 42, 43, 46, 50, 51, 52
Genetik Göçebe Ulus, 22, 25
Geoıge Lukacs, 84, 172
Gerçek Müslüman, 211, 304, 306, 309, 310, 390
Gerçeküstücülük, 252
Goebbels, 184
Göçebelik, 22, 25, 79, 80, 87, 195, 196, 199, 200, 360, 383
Gönül Özdağ, 117, 118
Grafoloji, 29, 31, 32, 37, 40, 42, 104, 105
Graham Fuller, 54, 55, 389, 390
Graham Greene, 269
Graham Philips, 274
Guinness Rekorlar Kitabı, 41
Gunter Grass, 269
Gunter Wallraff, 84, 172
Gururu Ölmüş Türk=G, Ö, T„ 85, 87
Gülsüm Karamustafa, 80, 171
Günaydın G„ 180
Güner Ümit, 248
Güneydoğu Anadolu, 56, 57, 58, 59, 61, 62, 63, 64, 65, 275, 326, 331, 333, 334, 351

H

Herastratos, 17, 19, 170

H. Fahir Alaçam, 279
H. Hayri, 200
Hürriyet G., 24, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 40, 43, 52, 53, 54, 92, 94
Hüsamettin Cindoruk, 275
Hıfzı Velvet Velidedeoğlu, 60
Hınçal Uluç, 29, 33, 98, 171
Hadi Uluengin, 23, 80, 154, 170
Hafız, 308, 157, 164, 167, 177, 178, 191
Hale Soysu, 99, 101, 105
Halil Nebiler, 307
Haluk Geray, 64
Hamdi Gülal, 117
Hanefilik, 312
Hasan Bülent Kahraman, 80, 171
Hasan Fehmi Ustaoğlu, 307, 39
Hasan Hüseyin Ceylan, 295
Hasan Mesut Hazar, 292, 293
Hasan Mezarcı, 62, 247, 248, 249, 281, 283, 313, 314
Hasan Pulur, 333
Hatim'i Tai, 18, 17
Hayat Mecmuası, 32, 103
Hayri Alpay, 256
Hegel, 355
Helmutt Essinger, 79, 86, 87, 171, 232
Hilafet, 67, 69, 311
Hint-Ari Irkı, 345, 348, 95, 99, 102, 103, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 112, 113, 114, 125, 136, 144, 145, 191, 272

I

İçkin (Immanent) eleştiri, 115, 125, 126, 116, 121, 123, 138, 140, 150, 159, 160, 168, 178, 179, 192
Ikibine Doğru Dergisi, 315, 32, 125
Ikinci Cumhuriyetçiler, 298
İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi, 17
Ilhan Arsel, 22, 27, 112, 201, 202
Ilhan Selçuk, 243, 246, 272
Ilkeli Eleştiri, 156
Imece Dergisi, 244
Inci Eviner, 80, 171
Incil, 122, 183
Index on Cencorship, 277
Ingiliz Pen, 15
Insan Hakları, 334, 351
Isa, 121, 129, 179, 183
Ismail Öztürk, 369
Ismail Beşikçi, 277
Ismail Berkok, 312
Ismet İnönü, 40, 171, 206, 317, 331, 332J

J

Jean Jack Rousseau, 159
Jdanov, 184, 184, 192
Jean Paul Sartre, 253
Johann Gutenberg, 387
Jorge Luis Borges, 269
Joseph S, Jacobsan, 383
Journal de Tribunaux Lausanne, 135

K

Kabe, 186, 188
Kadı Sa'id, 75
Kadiri Tarikatı, 69
Kamil Erdoğdu, 105
Kant, 355
Kapütülasyonlar, 291
Karl Marx, 16, 33, 53, 72, 115, 171, 353, 358
Karlsbad, 47, 5
Keşanlı Alicilik, 18, 17
Kemalettin Göktaş, 282
Kenan Bilir, 294
Kenan Evren, 70, 171, 225, 226, 300
Kenan Somer, 25
Kerkük, 56, 57, 58, 59, 63
Kıbrıs, 118, 119
Kipling, 269
Kitap Gazetesi, 33, 41, 42, 78, 89, 90, 91, 105, 110, 111, 112, 113, 123, 124, 131, 135, 143, 148, 153, 155, 156, 178, 180, 183, 263, 360, 369
Klaus Liebe Horkort, 227
Korkut Ata, 313
Kör Kemal, 146
Köy Enstitüleri, 74
Kraliçe Elizabeth, 274, 275
Ku-Klux-Klan, 352
Kur'an, 69, 134, 181, 301, 303, 304
Kur'an Tahrifatçılığı, 304
Kurtuluş Savaşı, 53, 54, 195, 204, 208, 286, 308, 310
Kutter, 345
Kürdistan, 56, 57, 58, 59
Kürt Devleti, 64, 329
Kürtçü, 183, 297, 298
Kürtler, 56, 57, 58, 62, 64, 88, 275, 329, 342, 343, 348
Kürtlere özerklik, 15, 329
Kyle Brown, 352

L

La Stampa, 269
Laiklik, 21, 68, 71, 193, 229, 288, 289, 292, 293, 294, 295, 309, 54, 287, 288, 363, 68, 180, 193, 287, 304, 70, 121, 296, 70, 122
Lamartine, 350
Latin Yazısı, 40, 42, 43, 47, 50, 51, 101, 103, 104
Laveran, 269
Le Monde, 279
Leevon P, Dabayan, 31, 100, 151, 171
Lefkoşa, 353
Leibniz, 355
Lenin, 19, 21, 51, 55, 168, 170, 172
Leyla Umar, 79, 94, 171
Leyla Zana, 270

Lord Curzon, 331, 332
Lozan, 40, 57, 88, 203, 287, 293, 231, 331
Luka, 121
Luther, 355, 357

M

M. Nezihi, 256
M. Nusret Nesin, 90
Münevver Ayaşlı, 214
Müslümanlık, 24, 67, 68, 69, 70, 83, 122, 173, 181, 287, 299, 319
Madımak Oteli, 139, 141
Madamme Corinne, 43
Mahir Kaynak, 61, 62, 63, 66
Makbule Boysan, 109
Malthusculuk, 25, 170
Maniheizm, 181
Mantık, 178, 182, 378, 379
Mantık Bilimi, 116, 121, 123, 134, 140, 168, 180, 182, 195
Mantık Biliminin Kuralları, 126, 157, 164, 380
Mantık Yasaları, 123, 126, 139, 157, 159, 182, 377
Mantıksal çıkarsama, 123, 145, 150, 166, 187
Mantıksal Çelişmezlik Yasası, 160
Mantıksal Zorunluluk, 167
Mao Zedung, 33, 55, 104, 171
Martin Kentman, 274
Marxizm, 25, 26, 68, 77
Mass Media, 21
Matta, 121
Max Horkheimer, 115
Medeni Bilgiler, 86, 93, 96, 100, 102, 109, 316
Medine Düzeni, 299
Mehmet Altan, 300
Mehmet Nakiyettin Yücekök, 40, 171
Mehmet Nuri Yılmaz, 289
Mehmet Pamuk, 300
Melih Aşık, 139, 141
Menmet Ali Birand, 20, 17
Menteşe Beyliği, 336
Mesrop Mutafyan, 54
Mete Tunçay, 29, 30, 31, 32, 33, 39, 40, 41, 43, 55, 56, 65, 66, 97, 98, 101, 104, 171
Metin Toker, 244, 323
Mevlana, 348
Meydan G,, 332
MHP, 31, 151, 152, 300
Michael Jackson, 240
Michel Leiris, 86, 172
Milliyet G,, 24, 43, 64, 147, 288, 303, 328
Milliyet Sanat, 211
MIT, 61, 62, 66
Mitterand, 332, 275, 270
Mm, Corinne, 44
Moloztaşlar, 19, 21, 23, 79
Mondros Bırakışması, 198
Morton Abramowitz, 328
Muammer Aksoy, 55, 57
Mustafa Kıcalıoğlu, 369
Mustafa Karaca, 110, 111, 112, 113, 114, 122, 238, 239, 321
Mustafa Kemal, 35, 36, 34, 42, 92, 111, 243, 332
Mustafa Reşit Belgesan, 134
Mustafa Topaloğlu, 19, 17
Musul, 56, 57, 58, 59, 60, 63
Muzaffer Bingöl, 328

N

Nadir Nadi, 260, 307, 390
Naim Süleymanoğlu, 268
Namık Kemal, 78, 123, 163, 171
Naom, 181
Nasreddin Hoca, 367
Nazlı Ilıcak, 332
Necip Fazıl Kısakürek, 312, 313, 314
Necmeddin Erbakan, 177, 287, 288, 271, 293, 298, 314
Nedim Göknil, 29, 171
Nedret Aramsel, 295
Neo Menteşe Beyliği, 336
Nesin vakfı, 13, 14, 16, 97, 337, 368
Nevzat Üstün, 260
Nevvol Çizgen, 202
Negatif D,, 257
Nietszche/cilik, 25, 353, 354, 357, 358, 359,, 356, 170
Niyazi Ahmet Banoğlu, 291
Nobel, 252, 266, 269
Nokobov, 269
Nokta D,, 295, 296, 315
Nomos, 180, 181, 182, 183, 263
Nomossuz Aydınlar, 82, 181, 197, 364
Nuriye Akman, 95
Nusret Demiral, 242, 246
Nuzhet Kandemir, 63

O

Özeleştiri, 41, 52, 153
Oğlancılık, 19
Oğuz Uçar, 304, 39
Oguz Boyları, 349
Oktay Akbal, 243
Oktay Ekşi, 29, 33, 95, 106, 171, 107
Oldu-Bitti Sanatı (Happening), 19
Olgusal Gerçeklik Yasası, 183
Omer Öztürkmen, 154
Onur Bilge Kula, 87, 89, 172
Orhan Apaydın, 233
Orhan Koçak, 115
Orhan Pamuk, 223, 224, 318
Orhan Seyfi Orhon, 323
Orhan Silier, 30, 171, 97
Orient Express'in Garsonları, 21, 197
Ortadoğu, 56, 57, 63, 65, 83, 332, 63, 64, 65
Oscar, 269

Osman Okay, 196
Osmanlı, 34, 54, 58, 339
Osmanlıca, 43, 45
Özalamani, 153, 155
P
Pablo Neruda, 165, 166
Papa, 290, 291
Papa XXIII, Joannes, 290
Papirus Dergisi, 84
Paris Şartı, 331
Paris Konferansı, 196
Patrick Deveciyan, 278, 279
Paul B, Henze, 61, 61, 65
Paseternak, 268, 271
Peyami Sabah, 199
Peyami Safa, 256
Peygamber, 27, 55, 73, 302
Pierre Loti, 350
PKK, 334, 338, 341, 343, 351
Plebisit, 57, 58, 59, 61, 65
Prens Charles, 171
Profesör Glaister, 334
R
Rıchard Von Weizsaecker, 224
Rıfat Ilgaz, 323
Rauf Denktaş, 119
Reşit Rahmeti Arat, 388
Refii Cevat Ulunay, 204, 145
Robert Kolej, 29, 38
Roger Garaudy, 171, 68
RP, 282, 288, 247, 249, 152, 151
Russel Kuşakları, 338
S
Saçak Dergisi, 146
Sabah G,, 94, 98, 29
Saddam Hüseyin, 57
Sait Yazıcıoğlu, 289
Salim Öztuna, 120
Samuel Huntington, 72, 171, 327
Sanat Eleştirisi, 192
Santa Lucia, 269
Şara Sayın, 115
Sargut Şölçün, 192, 222
SBKP, 186
Schelling, 355
Schleiermaeher, 355
Schopenhauer, 355
Sema Özkural, 277
Sevr, 60, 64, 203, 209, 331, 338, 339, 349, 385
Sevr Planları, 330
Seyh Sait, 62
Seytan Ayetleri, 82, 236, 319, 320, 321
Sina Akşin, 80, 171
Sir William Dugoate, 274
Sırçadikizlik, 153, 154
Sivas Olayı, 70, 141, 142, 178, 320
Soholov, 269, 271
Sokak Dergisi, 315
Soljenitsin, 269, 271
Son Havadis G,, 97, 100, 104, 108, 109, 30, 31, 140, 148, 151
Sonnesche, 345
Soyadı Yasası, 100, 103, 104, 32, 37, 43, 137
Su sorunu, 64, 329
Suleyman Demirel, 177, 243, 276, 330, 338
Sulhi Dönmezer, 134
Suphi Gürsoytrak, 330
Susan Sontag, 252
T
T.C. Devleti, 288, 306, 330
Türk Aydınları, 57, 73, 85
Türk Düşmanı, 344
Türklüğe hareket, 340
Taşlama, 128, 14
Tabu Yayıcılık, 17, 20, 82, 197
Tahta Baskı (Matbaa), 387
Tanju Çolak, 240
Tanrı, 290
Taptug Emre, 365
Tarih bilinci, 192
Tarih Vakfı, 30, 97
Tarih ve Toplum Der, , 30, 97
Tarih yalanları, 170
Tarikatlar, 289
TBMM, 330
TCK 175/3, 321
Tek ülkede sosyalizm, 184
Tekin Erer, 256
Tempo D., 315
Tercüman G., 322
Tevrat, 121, 122
TGRT, 241
The Guardian, 277
The Times, 276, 352
Theodor W. Odorson, 115
Thomas Gordon, 12
Tin Sağlığı, 156
Tiyatro Eleştirisi, 160
TKP, 186.323
Torbalı, 337
Troçki, 186, 189
Tunç Okan, 76, 170, 175
Tunca Aslan, 105
Turan Dursun, 55, 57
Türban eylemi, 300
Türban araştırmaları, 387
Turgut Özal, 20, 155, 229, 242, 324, 338, 329, 337
Turgut Etingü, 291
Turgut Uygur, 120, 26
Turhan Atav, 340
Türk, 21, 26, 28, 36, 37, 53, 343, 25, 54, 55, 56, 58, 59, 64, 65, 75, 76, 132, 195, 196, 202, 204, 379, 353, 342, 341, 290, 325

Türk İslam Tiksintisi,83
Türk Ceza Yasası,128
Türk Dili,154, 155, 181
Türk dizgicilerinin direnişi,200
Türk Kültürü,87, 207, 208
Türk mürettipler cemiyeti,200
Türk Mitolojisi,349
Türk Ordusu,118
Türk Sevmezlik,81, 82, 190, 213
Türk Tarih Kurumu,102, 137
Türk Varlığı,118, 209, 210
Türk yazını,195
Türkçe dua,290, 291
Türkçe ezan,287, 311, 312
Turhan Feyzioğlu,177
Türkiye,14, 15, 17, 41, 142, 165, 180, 188, 189, 193, 329, 326, 325, 198, 287, 333, 349, 289
Türkiye Ermenisi,97
Türkiye G.,19, 117, 241, 288, 292, 293, 342
Türklüğü aşağılayan Türkler,354
Türklüğün Manevi değerleri,119
Türklerin atası,95, 307, 308, 313
Türksevmez Kültür Kapıları,83
Tutarlı Us Yürütme,161, 162
Tutarlılık,160, 182
Tutarsız Us Yürütme,161
Tutarsızlık,160, 161, 162, 180, 183, 193
TYS üyeleri,260, 323
TYS Edebiyat,256

U

Ugur Mumcu, 33, 55, 57, 105, 171
Ülkü Aydın, 120
Üslup Yansıtıcı Yöntem, 264
Uluç Gürkan, 339
Ulusal Yazı Karakteri, 42
Uluslararası Başbuğluk, 72, 78, 90, 185
Uluslararası Ödüller, 205, 227, 266
Usyürütme, 140, 164, 166, 167, 177, 178, 191, 192, 195, 379, 380, 381, 383, 386, 377

V

Vahram Dilsran Çerçiyan, 29, 30, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 40, 52, 97, 98, 100, 101, 103, 104, 171
Vahdettin, 241
Valeıy, 269
Van Gogh, 253
Varlık D,, 244
Vasillu, 118, 119
Vatikan, 290, 291, 294, 297
Vedat Türkali, 79, 171
Veli Devecioğlu, 90, 117, 118, 129, 130, 233, 238, 250, 251, 255, 256, 259, 278
Venedik Bienali, 80
Virginia Woolf, 269
Vittario Del Giorno, 290
Voltaire, 159

W

Wellcome Türkiyesi, 71
W, Bang Kaup, 387, 388
W, Winter, 388
Wagner, 354, 355
William Halt, 274
William Shakespeare, 274, 275, 278

Y

Yağmur Atsız, 224
Yaşar Kemal, 158, 223, 224, 259, 261, 262, 271, 272, 273, 275, 276, 277, 278, 350
Yahudiler, 26, 83, 122, 181, 269, 299, 306, 355, 356
Yalçın Doğan, 276
Yalçın Küçük, 260
Yalçın Pelşen, 26, 171
Yazı Devrimi, 32, 42, 43, 47, 50, 51, 100, 103, 104
Yazarlar Birliği (sovyet), 185
Yeşilhat, 69, 353
Yeltsin, 328
Yeni Demokrasi Hareketi, 62, 335
Yeni Yüzyıl G,, 224
Yeni Yazı, 43, 52
Yirmiyedi Mayıs, 163
Yunanlılar, 118, 197, 202, 206, 272, 293, 353
Yurtsatar Basın, 317

Z

Zafer Gazeteci, 307
Zarahoustra, 354
Zemzem Kuyusu, 18
Zeus, 73
Zeynep Oral, 257
Zoşcenko, 186, 185
Zoro Ağa, 26, 271
Zülfü Livaneli, 80, 171, 277, 326, 327, 334, 325

BİBLİYOGRAFYA

Hazırlayan: Meral KARACA

Afetinan, [A.]: Atatürk hakkında hatıralar ve belgeler. 4. bs. Ankara: Türkiye İş Bankası, 1984. X, 418 s.: res., belge; 24 cm. Dizin ve kaynakça var.

Afetinan, A.: Atatürk'ten mektuplar. Ankara: Türk Tarih Kurumu, 1981. IX, 103 s., [18] s. res.: res.; 24 cm. Dizin var.

Afetinan, A.: M. Kemal Atatürk'ün Karlsbad hatıraları. Ankara: Türk Tarih Kurumu, 1983. VIII, 76 s.: res.; 24 cm. Dizin var.

Afetinan, A.: Medeni bilgiler ve M. Kemal Atatürk'ün el yazıları. 2. bs. Ankara: AKDTYK Türk Tarih Kurumu, 1988. XIII, 557 s.: tıpkıbasım; 24 cm. ISBN 975-16-0046-4.

Afsad 3. Fotoğraf Sempozyumu: Bildiriler, Tartışmalar, 27-28 Mayıs 1989, Ankara. Ankara: AFSAD, 1989. IV, 249, [5] s.: res.; 23,5 cm.

Arsel, İlhan: Arap milliyetciliği ve Türkler: Arap milliyetçiliğinde Türk aleyhtarlığı, dil ve din unsurları ve Türk'le ilgili sorunlar. 5 bs. İstanbul: İnkılap Kitabevi, 1990. 463 s.; 24 cm. Kaynakça ve dizin var.

Arsel, İlhan: Aydın ve aydın. İstanbul: İnkılap Kitabevi, 1993. XVI, 432 s.; 24 cm. Dizin var. ISBN 975-10-0537-X.

Arsel, İlhan: Şerîat ve kadın. 6. bs. İstanbul: [y.y.], 1990. XVI, 476 s.; 23,5 cm. Dizin var.

Atatürk, Kemal: Nutuk. İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı, 1970. 3 c.; 19 cm.

I. c.: 1919-1920; 10. bs.; II. c.: 1920-1927; 11, bs.; III. c.: Vesikalar; 11. bs.

Atatürk'ün okuduğu kitaplar: Özel işaretleri, uyarıları ve düştüğü notlar ile eski ve yeni yazılı Türkçe kitaplar/derl. Gürbüz D. Tüfekçi. Ankara: Türkiye İş Bankası, 1983. VIII, 493 s.: res.; 24 cm. Dizin var.

Atatürk'ün söylev ve demeçleri, I: T.B.M. Meclisi'nde ve C.H.P. Kurultaylarında, 1919-1938. İstanbul: Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü, 1945-1948. III, 1 res.; 24,5 cm.

Aydemir, Şevket Süreyya: İkinci adam: İsmet İnönü. İstanbul: Remzi Kitabevi, 1968. 3 c.: res.; 20 cm.

Barnabas İncili /çev. Mehmet Yıldız; önsöz ve notlar Ali Ünal. İstanbul: Kültür Basın Yayın Birliği, [t.y.] 371 s.; 19,5 cm.

Batur, Enis: Estetik ütopya, İstanbul: BFS, 1987. 112 s.; 19 cm. Kaynakça var.

Bayet, Albert: Bilim ahlakı /çev. Vedat Günyol. 2. bs. İstanbul: Say Yay., 1982. 150 s.; 19,5 cm.

Belgesay, Mustafa Reşit: Kur'an hükümleri ve modern hukuk: Mevzuat, içtihatlar, tatbikatlar. İstanbul: İ. Ü. Hukuk Fakültesi, 1963. 409 s.; 23 cm. Dizin var.

Bloch, Ernest, v.d.: Estetik ve politika /çev. Ünsal Oskay. İstanbul: Eleştiri Yay., 1985. 327 s.; 19,5 cm.

Caferoğlu, Ahmet: Eski Uygur Türkçesi sözlüğü. 3. bs. İstanbul: Enderun Kitabevi, 1993. VIII, 200 s.; 19,5 cm. ISBN 975-7658-15-4.

Ceyhun, Demirtaş: Ah, şu biz "kara bıyıklı" Türkler. 4. bs. İstanbul: E Yay., 1992. 267 s.; 19,5 cm. ISBN 975-390-077-2.

Ceyhun, Demirtaş: Asılacak adam: Aziz Nesin. İst.: AD Yay., 1995. 159 s.; 21 cm. ISBN 975-325-02-9.

Ceyhun, Demirtaş: Entellektüel'den entele. 2. bs. İstanbul: E Yay., 1991. 125 s.; 19,5 cm. ISBN 975-390-013-9.

Çizgen, Nevval: İki ülke iki devrim Türkiye, İran: Anılarla İran Devrimi. İstanbul: Say Yay., 1994. 173 s.; 19,5 cm. Kaynakça var. ISBN 975-468-068-X.

Danişmend, İsmail Hami: Türklük meseleleri. 3. bs. İstanbul: İstanbul Kitabevi, 1983. 304 s.; 19,5 cm.

Dilipak, Abdurrahman: Laik demokratik cumhuriyet ilkelerine bağlı kalacağıma. 3. bs. İstanbul: Risale Yay., 1990. 174 s.; 19,5 cm.

Dönmezer, Sulhi: Ceza Hukuku: Özel kısım; kişilere ve mala karşı cürümler. göz. geç. ve gen. 13. bs. İstanbul: Beta Basım-Yayım, 1990. XXIV, 254 s.; 19,5 cm. ISBN 975-486-129-3.

Dört mezhebin fıkıh kitabı /çev. Hasan Ege. Ankara: [y.y.], 1971. 520 s.; 24,5 cm.

Erman, Şahin: Hakaret ve sövme suçları. gen. 2. bs. İstanbul: İ. Ü. Fen Fakültesi Döner Sermaye İşletmesi, 1989. XI, 304 s.; 24 cm. Dizin var. ISBN 975-404-127-X.

Garaudy, Roger: Sosyalizm ve İslam /çev. N. Şahsuvar. Ankara: Genç Sanat. [t.y.] 92 s.; 19 cm.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ten Bize: Söylevleri, konuşmaları, söyleşileri, anıları, genelgeleri, yazışmaları, 1903-1938, 1: 1903-22/4/1920/ Türkçeleştiren M. Sunullah Arısoy. İstanbul: Hürriyet Vakfı Yay., 1987. XXXVIII, 578 s.; 23,5 cm. Dizin var.

Göztepe, Tarık Mümtaz: Osmanoğullarının son padişahı Sultan Vahideddin mütareke gayyasında. 2. bs. İstanbul: Sebil Yay., 1994. 450 s.; 2 res.; 19,5 cm. ISBN 975-7480-41-X.

Gültekin, Mehmet Bedri: Laikliğin neresindeyiz: Kemalizmin laikliğinden Türk-İslam sentezine. İstanbul: Kaynak Yay., 1995. 240 s.; 19,5 cm. Kaynakça var. ISBN 975-343-083-3.

Hançerlioğlu, Orhan: Ruhbilim sözlüğü. İstanbul: Remzi Kitabevi, 1988. 444 s.; 24 cm. Dizin var. ISBN 975-14-0005-8.

Hitti, Philip: Siyasi ve kültürel İslam tarihi /çev. Salih Tuğ. İstanbul: Boğaziçi Yay., 1980, 1989. 2 c.: res., hrt.; 16,5x24 cm. Kaynakça ve dizin var. ISBN 975-451-011-3.

Horkheimer, Max: Akıl Tutulması /çev. ve önsöz Orhan Koçak. İstanbul: Metis Yay., 1986. 212 s.; 19,5 cm.

Jaeschke, Gotthard: Kurtuluş Savaşı ile ilgili İngiliz Belgeleri /çev. Cemal Köprülü. 2. bs. Ankara: AKDTYK Türk Tarih Kurumu, 1991. XIV, 316 s.; 23,5 cm. Dizin var. ISBN 975-16-0382-X.

Kaleli, Lütfi: Sivas katliamı ve şeriat. İstanbul: Alev Yay., 1994. 399 s.: res.; 19,5 cm. ISBN 975-335-012-0

Kalının, M.I.: Devrimci eğitim devrimci ahlak /çev. Refik Sarı. 3. bs. İstanbul: Sorun Yay., 1989. 184 s.; 19,5 cm. ISBN 975-431-005-X.

Kansu, Mazhar Müfit: Erzurum'dan ölümünü kadar Atatürk'le beraber. 3. bs. Ankara: AKDTYK Türk Tarih Kurumu, 1988. 2 c.; 23,5 cm.

Kılıçoğlu, Ahmet: Türk medeni kanunu, tatbikat kanunu, borçlar kanunu. Ankara: Alkım Kitapçılık Yayıncılık, 1992. VIII, 548, [62] s.; 16 cm.

Kışlalı, Ahmet Taner: Atatürk'e saldırmanın dayanılmaz hafifliği: Cumhuriyet'in 70. yılına armağan. 4. bs. Ankara: İmge Yay., 1993. 376 s.; 19,5 cm. ISBN 975-533-050-X.

Kocatürk, Utkan: Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti tarihi kronoloji, 1918-1938.

2. bs. Ankara: AKDTYK Türk Tarih Kurumu, 1988. XXVII, 674 s.: 1 res.; 16x24 cm. Kaynakça ve dizin var. ISBN 975-16-0072-3.

Korkmaz, Zeynep: Atatürk ve Türk dili Belgeler. Ankara: AKDTYK Türk Dil Kurumu, 1992. XXII, 567 s.; 24 cm. Kaynakça var. ISBN 975-16-0493-1.

Lukacs, Georg: Avrupa gerçekçiliği: Balzac, Standhal, Zola, Tolstoy-Gorki ve diğerleri /çev. Mehmet H. Doğan. 2. bs. İstanbul: Payel Yay., 1987. 359 s.; 19,5 cm. Dizin var.

Lukacs, Georg: Çağdaş gerçekçiliğin anlamı /çev. Cevat Çapan. 4. bs. İstanbul: Payel Yay., 1986. 159 s.; 19,5 cm. Dizin var.

Marx, Karl-Friedrich Engels: Alman ideolojisi: Feuerbach /çev. Sevim Belli. 2. bs. Ankara: Sol Yay., 1987. 144 s.; 19,5 cm.

Markx, Karl: Ekonomi politiğin eleştirisine katkı /çev. Sevim Belli. 2. bs. Ankara: Sol Yay., 1974. 19,5 cm.

Marx, Karl-Friedrich Engels: Sanat ve edebiyat üzerine /çev. Murat Belge. 2. bs. İstanbul: Birikim Yay., 1980. 112 s.; 19,5 cm.

Metel, Raşit: Atatürk ve donanma. İstanbul: Deniz Kuvvetleri Komutanlığı, 1966. XVI, 320 s.: res., tıpkıbasım; 16,5x24,5 cm. Sözlük ve dizin var.

Mevlana: Mesnevi, 1 /çev. Veled İzbudak. [y.y.]: Maarif Vekaleti, 1942. XII, [19], 454 s., [5] y. tıpkıbasım: tıpkıbasım; 18 cm. Dizin var.

Mevlanzade Rıfat: Türkiye inkılabının içyüzü /haz. Metin Hasırcı. İstanbul: Pınar Yay., 1993. 355 s.; 19,5 cm. ISBN 975-352-044-1.

Mısıroğlu, Kadir: Lozan: Zafer mi, hezimet mi?. İstanbul: Sebil Yay., 1992. 3 c.: res.; 19,5 cm.

Morgan, Lewis Henrg: Eski toplum ya da insanlığın barbarlık döneminden geçerek yabanıllıktan uygarlığa yükselmesi üzerine araştırmalar, 1 /haz. Eleanor Burke Leacock; çev. Ünsal Oskay. İstanbul: Payel Yay., 1986. 446 s.; 19,5 cm.

Müjde: İncil'in Çağdaş Türkçe çevirisi. İstanbul: Yeni Yaşam Yay., 1988. 567 s.; 16 cm.

Nesin, Aziz: Ah biz ödlek aydınlar. 7. bs. İstanbul: Adam Yay., 1990. 268 s.; 19,5 cm.

Nesin, Aziz: Aşkım dinimdir: Öykü. 2. bs. İstanbul: Adam Yay., 1992. 168 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-115-2.

Nesin, Aziz: Bir dokun bin dinle. İstanbul: Adam Yay., 1994. 242 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-222-1.

Nesin, Aziz: Bir sürgünün anıları. 3. bs. İstanbul: Adam Yay., 1991. 135 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-107-1.

Nesin, Aziz: Bir tutam aydınlık. İstanbul: Adam Yay.,, 1994. 364 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-257-4.

Nesin, Aziz: Biz adam olmayız: Öykü. 3. bs. İstanbul: Adam Yay., 1993. 199 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-067-9.

Nesin, Aziz: Böyle gelmiş böyle gitmez: Anı. 4. bs. İstanbul: Adam Yay., 1990. 2 c.; 19,5 cm. ISBN 975-418-043-1. I. c.: Yol; II. c.: Yokuşun Başı.

Nesin, Aziz: Bu yurdu bize verenler: Öykü. 3. bs. İstanbul: Adam Yay., 1990. 68 s.: res.; 19,5 cm. ISBN 975-418-047-4.

Nesin, Aziz: Dünya kazan ben kepçe, 1: Irak ve Mısır. 2. bs. İstanbul: Adam Yay., 1991. 223 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-096-2.

Nesin, Aziz: Geriye kalan. İstanbul: Adam Yay., 1990. 110 s.; 19,5 cm.

Nesin, Aziz: İnsanlar konuşa konuşa. 3. bs. İstanbul: Adam Yay., 1991. 224 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-092-X.

Nesin, Aziz: Korkudan korkmak. 5. bs. İstanbul: Adam Yay., 1993. 136 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-149-7.

Nesin, Aziz: Merhaba: Köşe yazıları. 3. bs. İstanbul: Adam Yay., 1992. 194 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-026-1.

Nesin, Aziz: Nutuk makinesi: Köşe yazıları. 4. bs. İstanbul: Adam Yay., 1992. 158 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-024-5.

Nesin, Aziz: Onursal doktor olamamanın büyük onuru. İstanbul: Adam Yay., 1993. 221 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-222-1.

Nesin, Ali: Önermeler Mantığı: Soyut matematiğe giriş, 1. İstanbul: Düşün Yay., 1994. 158 s.: tbl.; 19,5 cm. Dizin var.

Nesin, Aziz: Poliste. 4. bs. İstanbul: Adam Yay., 1992. 284 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-177-2.

Nesin, Aziz: Sizin memlekette eşek yok mu?: Aziz Nesin'in Aziz Nesin'den seçtikleri. İstanbul: AD Yay., 1995. 157 s.; 21,5 cm. ISBN 975-325-012-6.

Nesin, Aziz: Sora sora cennet bulunur. 2. bs. İstanbul: Adam Yay., 1991. 253 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-001-6.

Nesin, Aziz: Soruşturmada. 3. bs. İstanbul: Adam Yay., 1991. 198 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-095-4.

Nesin, Aziz: Suçlanan ve aklanan yazılar. 3. bs. İstanbul: Adam Yay., 1991. 236 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-108-X

Nesin, Aziz: Yetmiş yaşım merhaba: Öykü. 6. bs. İstanbul: Adam Yay., 1990. 139 s.; 19,5 cm. ISBN 975-418-023-7.

Nıetzsche, Friedrich: Ecce Homo: Kişi nasıl kendisi olur? /çev. Can Alkor. 2. bs. İstanbul: Say Yay., 1983. 152 s.; 19,5 cm.

Oğuz, Burhan: Yüzyıllar boyunca Alman gerçeği ve Türkler. İstanbul: [y.y.], 1983. 656 s., [48]r. res.: res.; 16,5x24 cm. Kaynakça ve dizin var.

Olcay, Osman: Sevr Andlaşmasına doğru: Çeşitli konferans ve toplantıların tutanakları ve bunlara ilişkin belgeler. Ankara: A.U. Siyasal Bilgiler Fakültesi, 1980. XXVI, 599 s.; 27,5 cm.

Özlem, Doğan: Mantık. İstanbul: Anahtar Kitaplar, 1994. 326 s.: şkl.; 19,5 cm. Kaynakça ve dizin var. ISBN 975-7787-32-9.

Perinçek, Doğu: Kemalist Devrim, 2.: Din ve Allah. 3. bs. İstanbul: Kaynak Yay., 1995. 391 s.: res., tıpkıbasım; 19,5 cm. Kaynakça var. ISBN 975-343-075-2.

Rousseau, Jean-Jacqves: İnsanlar arasındaki eşitsizliğin kaynağı ve temelleri üzerine konuşma: Giriş, yorum /çev. Rasih Nuri İleri. 3. bs. İstanbul: Say Yay., 1986. 224 s.; 19,5 cm.

San, Haluk: Belgeleri İle Türk spor tarihinde Atatürk. İstanbul: Türk Spor Vakfı Yay., [t.y.], 160 s.: res.; 19,5 cm. Kaynakça var.

Su, Mükerrem K. - Ahmet Mumcu: Türkiye Cumhuriyeti inkılap tarihi. İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı, 1981. XII, 311 s.: res.; 24 cm. Kaynakça var.

Şölçüt, Sargut: Tarih bilinci ve edebiyat bilimi. Ankara: Dayanışma Yay., 1982. 196 s.; 12x19 cm.

Tanyol, Cahit: Laiklik ve irtica. gen. 2. bs. İstanbul: Altın Kitaplar Yay., 1994. 301 s.; 19,5 cm. Kaynakça var. ISBN 975-405-101-1.

Tevetoğlu, Fethi: Milli Mücadele yıllarındaki kuruluşlar: Karakol Cemiyeti, Türkiye'de İngiliz Muhibleri Cemiyeti, Milson Prensibleri Cemiyeti, Yeşilordu Cemiyeti. Ankara: AKDTYK Türk Tarih Kurumu, 1988. X, 284 s.: res.; 24 cm. Kaynakça ve dizin var. ISBN 975-16-0052-9.

Toy, Erol: Aydınımız, insanımız, devletimiz. İstanbul: Çoğul Yay., 1992. 346 s.; 19,5 cm.

Tunaya, Tarık Zafer: Devrim hareketleri içinde Atatürk ve Atatürkçülük. 316 s.; 19,5 cm. ISBN 975-391-010-X.

Türkgeldi, Ali Fuad: Görüp işittiklerim. 4. bs. Ankara: AKDTYK Türk Tarih Kurumu, 1987. VIII, 290 s., XXXVI r. res: res.; 24 cm. Dizin var.

Türkiye Cumhuriyeti 1982 anayasası: İnkılap kanunları, bayrak kanunu /derl. Ayhan Yalçın. İstanbul: Geçit Kitabevi, 1982. XVI, 208 s.; 15,5 cm.

Ulubelen, Erol: İngiliz gizli belgelerinde Türkiye. İstanbul: Çağdaş Yay., 1982. 310 s.; 19,5 cm.

Yavuzer, Haluk: Çocuk psikolojisi. 4. bs. İstanbul: Remzi Kitabevi, 1988. 358 s.; 19,5 cm. Kaynakça var. ISBN 975-14-0085-6.

ebu Zehra, Muhammed: İslam'da siyasi ve itikadi mezhepler tarihi /çev. Hasan Karakaya, Kerim Aytekin. İstanbul: Hisar Yay., 1983. 608 s.; 17x24,5 cm. Sözlük, Kaynakça ve dizin var.

*İNGİLTERE, FRANSA, İTALYA, AMERİKA, YUNANİSTAN, JAPONYA VE SIRBİSTAN DEVLETLERİNİN 23 HAZİRAN 1919 GÜNLÜ ORTAK BİLDİRİLERİ: "Türk ulusu, yabancı soyları yönetme yetisinden yoksundur. Tarih boyunca hangi ülke Türklerin eline geçtiyse o ülke maddi ve kültürel geriliğe gömülmüş, hangi ülke Türklerin elinden kurtulduysa o ülke maddi ve kültürel bakımdan yükselmiştir. Tarih boyunca Türkler, ellerine geçirdikleri ülkeleri geliştirmemiş, yıkmıştır, çünkü Türklerde geliştirme yetisi yoktur, yalnızca yıkmayı bilirler. Türkler bozuk ahlâklı, entrikacı bir ulusturlar. / Bu gerekçeyle, topraklarını parçalayacak ve Türkleri biz yöneteceğiz." / **(Sevr'e Doğru...)***

"Türk milleti aptaldır, Türk milleti sahtekârdır, Türk milleti korkaktır, Türk milleti uygarlıktan yoksundur, ulusal kültürü yoktur, geliştirmemiş yıkmıştır, batılılar Türkleri aşağılamakta haklıdırlar."
(Aziz Nesin - 1985-1995 arası tüm söylev, demeç ve yazıları)
"Türk milleti hanzodur, krodur, uygar değildir. Türk milleti göçebe, yağmacı, talancı, demokrasiye elvermez, diktatörlüğe yazgılı bir toplumdur."
(Demirtaş Ceyhun - 1990 sonrası)

*MUSTAFA KEMAL'İN 28 ARALIK 1919 GÜNLÜ ANKARA SÖYLEVİ: "Sözde ulusumuz, gayri-müslim yurtdaşlarını... yönetmeye yeteneksizmiş.., sözde ulusumuz, yetenekten yoksun bulunduğu için, bayındır bulunan yerlere girmiş ve oralarını yıkıntıya çevirmiş!.. Bu savlar kesinlikle gerçek değildir. Her ikisi de iftiradır... Bunu yalnızca BATIYA değil, dahası yurtdaşlarımıza da önemle ihtar etmek gereğini duyuyorum. Çünkü seyrek olmakla birlikte üzüntüyle işitiyoruz ki, ulusunun tarihini okumamış ya da ulusal duygudan yoksun kalmış olması gereken kimi kişiler, YABANCILARIN BİZE KARŞI ORTAYA ATTIKLARI SUÇLAMALARI REDDETMEDİKTEN BAŞKA, BİR DE ÜLKELERİNİ, ULUSLARINI ÖZÜRLÜ GÖSTERMEKTEN ÇEKİNMİYORLAR!.. Hâlâ salonlarımı, bize karşı konferans verdirtmek için yabancılara açık tutanlar var! BU GİBİLERE LANET!" **(Nutuk - Vesika 220)***

*Bu kitap, Atatürk'ün "BU GİBİLERE LANET!" dediği türden Aydınlarımızı **"İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi"** bağlamında irdelemektedir.*

BELLEK YAYINLARI

ISBN - 975-7971-01-4